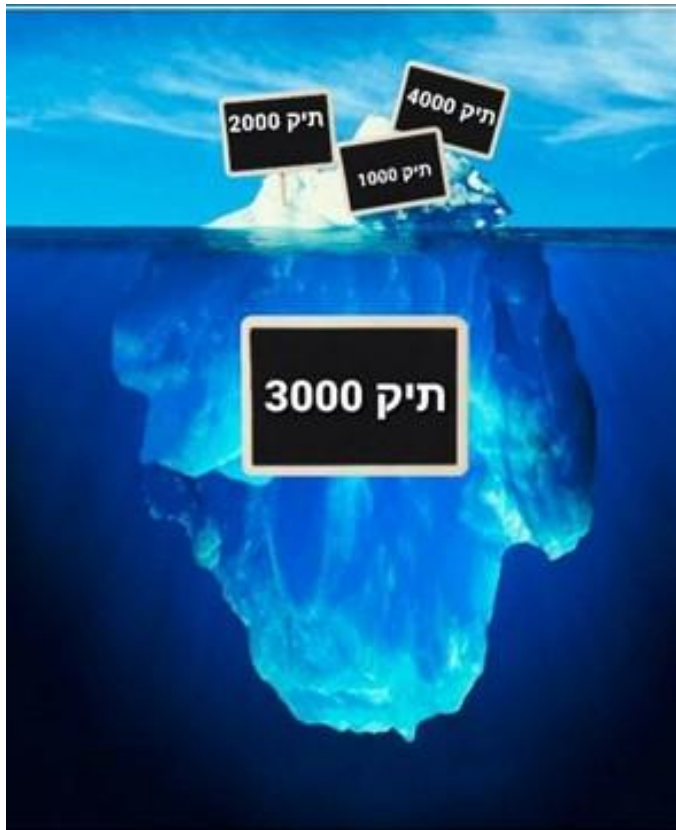

ימי נתניהו - אני מאשים - חלק 1

"דמוקרטיה אינן מתמוטטות בקול תרועה, אלא בדממה, על-ידי היחלשות מתמשכת של מוסדותיהן, ובמיוחד של שומרי הסף, מערכת המשפט והתקשורת והתרופפות הנורמות הפוליטיות."

בנג'מין האט, "מות הדמוקרטיה"

מדינת ישראל תיבחן לא בעושר, לא בצבא ולא בטכנולוגיה, אלא בדמותה המוסרית ובערכיה האנושיים"

(דוד בן-גוריון)

החומר בחוברת זו, בעיקרו, נלקח מהעיתונות הכתובה והאינטרנטית, פייסבוק, טוויטר וכדומה.

החומר נכתב ברובו בידי עיתונאים, מנהיגי המחאה נגד נתניהו, ובעיקר אזרחים שאכפת להם.

כתב קיבץ וערך: אביטל 77

בנימין נתניהו זהו תחקיר רשמי של NERDS OF MASS DESTRUCTION

הוא נולד ב-21 לאוקטובר 1949 בתל אביב, ישראל. בצעירותו הוא התגורר בארה"ב ולמד שם תיכון בפילדלפיה.

הוא התגייס לסיירת מטכ"ל, ב-1972 הוא השתתף במבצע לשיחור חטופים בתל אביב. ב-1973 הוא נלחם במלחמת יום כיפור.

אחיו יונתן נהרג ב-1976 במהלך מבצע לשיחור חטופים ממטוס אייר פראנס שנחטף לאנטבה, אוגנדה. במהלך לימודיו ב MIT הוא הצליח להתחבר לכמה מהאנשים הכי חזקים בעסקים ובפוליטיקה.

הוא היה שגריר ישראל באו"ם. מ-1993 הוא מכהן כיושב ראש מפלגת ליכוד. ב-1996 הוא נבחר לתפקיד ראש ממשלת ישראל בפעם הראשונה. ב-1999 הוא הפסיד בבחירות והחליט לפרוש למגזר הפרטי עד 2002. הוא כיהן כשר החוץ. הוא היה שר האוצר. ב-2005 הוא התפטר בעקבות מחאה בעד הוצאת הישובים היהודים מהרצועה והחזרתם לשלטון הפלסטיני.

בדצמבר 2005 הוא נבחר שוב ליושב ראש מפלגת ליכוד ובאוגוסט 2009 נבחר שוב לראשות ממשלת ישראל, מאז ועד היום הוא בתפקיד ראש הממשלה בזכות בחירות חוזרות.

ב-25 ליוני 2006 החייל גלעד שליט נחטף על ידי מחבלים פלסטינים שהשתייכו לארגון טרור חמאס, הוא הוחזק בשבי במשך 1,941 ימים. הוא החזיר אותו במסגרת עסקה בין ישראל לחמאס, הוא שוחרר ב-18- לאוקטובר 2011, תמורתו שוחררו 1,027 אסירים ביטחוניים, מתוכם מאות אסירי עולם.

בינואר 2017 הוא הואשם בהפרות אמונים וטובות הנאה לאנשי עסקים, הוא נחקר במשך 3 שעות, הוא דיווח על חפותו. ארי הרו היה ראש הסגל במשרד ראש הממשלה אשר הסכים להעיד נגדו בתיק.

ב-2 למרץ 2018 הוא נחקר במשך 5 שעות בנושא תיק 4000, זו הפעם ה-3 שהוא נחקר בנושא, הטענה היא שהעניק טובות לאנשי עסקים בגודל ביליון שקל.

ב-20 ליולי 2019 הוא הוכרז רשמית למנהיג הישראלי שהיה בראש המדינה הכי הרבה זמן, יותר מ-4,875 ימים, שזה השיא של דויד בן גוריון.

ב-20 לאפריל 2020 הוא ובני גנץ הכריזו על אחדות ממשלתית, בני גנץ יחליף אותו כראש ממשלה בנובמבר 2021. ב-21 למאי החל משפטו. הוא התחתן 3 פעמים, יש לו בת מנישואיו הראשונים ושני בנים מנישואיו הנוכחים.

ב-1993 הוא הודה לעיני המצלמות ובפני הציבור כולו שבגד עם רות בר, היא הייתה היועצת יחסי ציבור שלו, לטענת רבים כאן הומצא לראשונה הספין התקשורת הראשון.

בנימין נתניהו גבירתי ורבותי, ראש ממשלת ישראל. תנו לו כבוד.

נתניהו: "לראש ממשלה בחקירות אין מנדט ציבורי להכריע"

בשנת 2008, בשבתו כיו"ר האופוזיציה טען נתניהו בריאיון לחדשות 2 כי ראש הממשלה דאז אהוד אולמרט צריך לפרוש מתפקידו בשל החשדות החמורים נגדו.

"קיים חשש שהוא יכריע הכרעות על בסיס האינטרס האישי של ההישרדות הפוליטית שלו ולא על פי האינטרס הלאומי", אמר

לאורך כל תקופת החקירה נגדו, ביטלו מקורביו של ראש הממשלה, בנימין נתניהו, את הטענות שהופנו מצד גורמים שונים, שלפיהן ראש ממשלה שנמצא תחת חקירה פלילית צריך להתפטר או להשעות את עצמו מתפקידו. אולם, נתניהו עצמו, בדברים שאמר לפי עשור, דווקא נשמע שונה מהם.

בריאיון שערך עמו העיתונאי דני קושמרו בחדשות 2 בשנת 2008 ברקע פרסומים באותה תקופה על משא ומתן שניהל ראש הממשלה דאז אהוד אולמרט עם ממשל אסד בסוריה, התייחס נתניהו, אז יו"ר האופוזיציה, לגיטימיות שיש לאולמרט בתפקידו, בתקופה שבה הוא נמצא תחת חקירת משטרה.

"מדובר על ראש ממשלה ששקוע עד צוואר בחקירות, ואין לו מנדט ציבורי ומוסרי לקבוע דברים כל כך גורליים במדינת ישראל", טען אז נתניהו.
"קיים חשש, אני חייב להגיד אמיתי - לא בלתי מבוסס, שהוא יכריע הכרעות על בסיס האינטרס האישי של ההישרדות הפוליטית שלו ולא על פי האינטרס הלאומי, (משום ש) הוא נמצא במצוקה המיוחדת הזו - הכול כך עמוקה."

Shuki Margalit

6 ביוני 2020

בנימין נתניהו יירשם
לדיראון עולם בספר דברי
הימים של מדינת ישראל.

נאום בר-אילן (בנימין נתניהו)

נאום שנשא ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו באוניברסיטת בר אילן ביוני 2009.

אורחים נכבדים, אזרחי ישראל, השלום תמיד היה משאת נפשו של עמנו. נביאינו הנחילו לעולם את חזון השלום, אנו מברכים זה את זה בשלום, תפילותינו מסתיימות בשלום. אנו נמצאים הערב במרכז על שם שני מנהיגים פורצי דרך לשלום - מנחם בגין ואנואר סאדאת - ואנו שותפים לחזונם. לפני חודשיים וחצי נשבעתי אמונים בכנסת כראש ממשלת ישראל. הבטחתי שאני אקים ממשלת אחדות וכך עשיתי. האמנתי ואני מאמין שהאחדות נחוצה לנו בעת הזו יותר מאי פעם כי אנו עומדים בפני שלושה אתגרים עצומים: האיום האיראני, המשבר הכלכלי, וקידום השלום. האיום האיראני עדיין לפנינו, כפי שהתברר אתמול במלוא עוצמתו. הסכנה הגדולה ביותר לישראל, למזרח התיכון, לאנושות כולה, הוא המפגש בין האיסלאם הקיצוני ונשק גרעיני. שוחחתי על כך עם הנשיא אובמה בביקורי בושינגטון ואשוחח על כך בשבוע הבא עם מנהיגים באירופה. זה שנים שאני פועל ללא לאות להקמת חזית בינלאומית נגד התחמשותה של איראן בנשק גרעיני.

מול המשבר הכלכלי פעלנו מיד כדי להביא יציבות לכלכלת ישראל. העברנו בממשלה תקציב דו-שנתי, ועוד מעט נעביר אותו בכנסת.

האתגר השלישי, הכל-כך חשוב שעומד בפנינו היום, הוא קידום השלום. גם על כך שוחחתי עם הנשיא אובמה, ואני תומך מאוד ברעיון לשלום האזורי שהוא מוביל. אני שותף לרצונו של נשיא ארצות-הברית להביא עידן חדש של התפייסות באזורנו. לצורך זה נפגשתי קודם עם מובארק במצרים ועם המלך עבדאללה בירדן, כדי להסתייע במנהיגים אלה במאמץ להרחיב את מעגל השלום סביבנו. אני פונה מכאן למנהיגי מדינות ערב ואומר: בואו ניפגש. בואו נדבר שלום. בואו נעשה שלום. אני מוכן להיפגש עימכם בכל עת. אני מוכן לבוא לדמשק, לריאד, לביירות - לכל מקום.

אני קורא למדינות ערב לשתף פעולה עם הפלסטינים ואיתנו כדי לקדם את השלום הכלכלי. אני רוצה להבהיר: השלום הכלכלי איננו תחליף לשלום המדיני, אבל הוא מרכיב חשוב מאוד בהשגתו. יחד נוכל לקדם פרויקטים שמתגברים על החסרונות של אזורנו, למשל: התפלת מים, או שמנצלים את היתרונות שיש לנו כאן, למשל: ניצול אנרגיית השמש, או ניצול מיקומנו הגיאוגרפי לפרישת צינורות גז או נפט, או קווי תעבורה שמחברים את אפריקה עם אסיה, את אסיה לאירופה. יחד אנחנו נוכל לממש את הישגי היזמות המרשימים שאני רואה במפרץ הפרסי. זה מדהים את כל העולם, זה מרשים גם אותי.

אני קורא ליזמים המוכשרים של העולם הערבי לבוא להשקיע כאן ולעזור לפלסטינים ולנו להזניק את הכלכלה. יחד נוכל לפתח אזורי תעשייה שייצרו אלפי מקומות עבודה ואתרי תיירות שימשכו מיליונים שיבקשו לצעוד בפעמי ההיסטוריה - בנצרת ובבית-לחם, בחומות יריחו ובחומות ירושלים, לשפת הכנרת ולאתר הצלילה בנהר הירדן. יש כאן פוטנציאל ארכיאולוגי-תיירותי עצום, אם רק נשכיל לשתף פעולה, לפתחו ולנצל אותו. אני פונה אליכם, שכנינו הפלסטינים, בהנהגת הרשות הפלסטינית: בואו נתחיל משא ומתן מיד, ללא תנאים מוקדמים.

ישראל מחוייבת להסכמים הבינלאומיים ומצפה מכל הצדדים האחרים למלא את התחייבויותיהם. אנו רוצים לחיות עימכם בשלום ובשכנות טובה. אנו רוצים שהילדים שלנו והילדים שלכם לא יראו עוד מלחמה - שהורים, בנים ואחים לא יידעו עוד את יגון השכול; שילדינו יחלמו על עתיד טוב יותר ויממשו אותו; שאנחנו ואתם נשקיע את מרצנו באתים ובמזמרות ולא בחרבות ובחניתות.

אני יודע את מורא המלחמה. השתתפתי בקרבות. איבדתי חברים טובים שנפלו, איבדתי אח. ראיתי את כאבן של משפחות שכולות. אני לא רוצה מלחמה. העם בישראל אינו רוצה מלחמה.

אם נשלב ידיים ונעבוד יחד בשלום, אין גבול לשגשוג ולפיתוח שנוכל להביא לשני עמינו - בכלכלה, בחקלאות, במסחר, בתיירות, בחינוך - ומעל לכל ביכולת להעניק לדור הצעיר שלנו מקום שטוב לחיות בו, חיים שלווים, מלאי עניין ויצירה, עם אופק של הזדמנויות ואופק של תקווה.

אם יתרונות השלום ברורים כל כך, עלינו לשאול את עצמנו מדוע השלום עדיין רחוק מאיתנו, למרות שדינו מושטות אליו? מדוע מתקיים הסכסוך הזה למעלה מ-60 שנה? כדי להביא קץ לסכסוך, צריך לתת תשובה אמיתית וכנה לשאלה: מהו שורש הסכסוך?

בנאומי בקונגרס הציוני בבאזל על החזון הגדול של בית לאומי לעם היהודי, אמר חוזה המדינה בנימין זאב הרצל: "הדבר הזה הוא כל כך גדול, שאנחנו חייבים לדבר עליו רק במילים הפשוטות ביותר".

היום אני מבקש לדבר על האתגר הגדול של השלום במילים הפשוטות ביותר, בגובה העיניים. גם כשמבטנו נשוא אל האופק, רגלינו חייבות להיות מחוברות לקרקע המציאות, לאמת. והאמת הפשוטה היא ששורש הסכסוך היה ונשאר הסירוב להכיר בזכותו של העם היהודי למדינה משלו במולדתו ההיסטורית.

ב-1947, כשהוצעה באו"ם תוכנית החלוקה למדינה יהודית ומדינה ערבית, העולם הערבי כולו דחה את ההחלטה, בעוד שהישוב היהודי קיבל אותה בריקודים ובשמחה. הסירוב הערבי היה למדינה יהודית כלשהי, בגבולות כלשהם. מי שחושב שהאיבה המתמשכת כלפי ישראל היא תוצאה של נוכחותנו ביהודה, שומרון ועזה, מחליף בין סיבה ותוצאה.

ההתקפות עלינו התחילו בשנות ה-20 של המאה הקודמת, הפכו למתקפה כוללת ב-1948 עם הכרזת המדינה, נמשכו בהתקפות הפדאיון בשנות ה-50, והגיעו לשיאן ב-1967 ערב מלחמת ששת הימים, בניסיון לכרוך עניבת חנק על צווארה של מדינת ישראל. כל זה קרה לאורך כמעט 50 שנה לפני שהיה חייל ישראלי אחד ביהודה ושומרון.

לשמחתנו, מצרים וירדן יצאו ממעגל איבה זה. חתימת חוזה השלום הביאה לקץ התביעות שלהן מישראל ולקץ הסכסוך עימן, הביאה שלום. אבל לצערנו אין זה המצב עם הפלסטינים. ככל שאנו מתקרבים להסכם שלום איתם, הם מתרחקים ממנו. הם חוזרים ומעלים תביעות שאינן מתיישבות עם רצון לסיים את הסכסוך.

רבים וטובים אומרים לנו שהנסיגה היא המפתח לשלום עם הפלסטינים. ובכן - נסוגונו. אבל העובדה היא, שכל נסיגה שלנו נענתה בגל גדול של טרור מתאבדים ובאלפי טילים. ניסינו נסיגה בהסכם ונסיגה בלי הסכם, נסיגה חלקית ונסיגה מלאה. בשנת 2000 ושוב בשנה שעברה הציעה ישראל נסיגה כמעט כוללת תמורת סוף הסכסוך, ופעמיים נענתה בשלילה.

פינינו את רצועת עזה עד הסנטימטר האחרון, עקרנו עשרות יישובים ואלפי ישראלים מבתיהם, וקיבלנו בתמורה גשם של טילים על ערינו, יישובינו וילדינו.

הטענה כאילו נסיגה תביא שלום עם הפלסטינים, או לפחות תקרב אותנו, עד היום לא עמדה במבחן המציאות. יתר על כן, החמאס בדרום, כמו החיזבאללה בצפון, חוזרים ומצהירים שכוונתם "לשחרר" את אשקלון ובאר-שבע, את עכו וחיפה. הנסיגות לא שינו את האיבה.

וגם המתונים בין הפלסטינים לצערנו עד כה אינם מוכנים לומר את הדברים הפשוטים: מדינת ישראל היא מדינת הלאום של העם היהודי, וכך היא תישאר. כדי להשיג שלום, צריך אומץ ויושר משני הצדדים, ולא רק מהצד הישראלי. צריך שההנהגה הפלסטינית תקום ותאמר בפשטות: "די לנו בסכסוך הזה. אנחנו מכירים בזכות העם היהודי למדינה משלו בארץ הזאת, ואנחנו נחיה לצדכם בשלום אמיתי."

אני מייחל לרגע הזה, משום שכשהמנהיגים הפלסטינים יאמרו את המלים האלה לעמנו ולעמם תיפתח הדרך לפתרון כל יתר הבעיות, קשות ככל שיהיו. לכן תנאי יסוד לקץ הסכסוך הוא הכרה פלסטינית פומבית מחייבת וכנה בישראל כמדינת הלאום של העם היהודי.

כדי שהכרזה זו תהיה בעלת משמעות מעשית, דרושה גם הסכמה ברורה לכך שבעיית הפליטים הפלסטינים תמצא את פתרונה מחוץ לגבולות מדינת ישראל. שכן ברור לכל שהתביעה ליישב את הפליטים הפלסטינים בתוך ישראל סותרת את המשך קיומה של ישראל כמדינת העם היהודי.

צריך לפתור את בעיית הפליטים הפלסטינים - ואפשר לפתור אותה, כפי שאנו הוכחנו בעצמנו במקרה דומה. ישראל הקטנה קלטה בהצלחה מאות אלפי פליטים יהודים ממדינות ערב שעזבו את בתיהם חסרי כל. לכן הצדק וההיגיון מחייבים: בעיית הפליטים הפלסטינים חייבת להיפתר מחוץ לגבולות ישראל. על זה יש הסכמה לאומית רחבה מאוד.

אני מאמין שברצון טוב, בהשקעה בינלאומית, ניתן לפתור בעיה אנושית זו אחת ולתמיד. עד כאן דיברתי על הצורך של הפלסטינים להכיר בזכויות שלנו. תיכף אדבר על הצורך שלנו להכיר בזכויות שלהם.

עלי להקדים ולומר: הקשר של העם היהודי לארץ ישראל נמשך יותר מ-3,500 שנה. יהודה ושומרון, המקומות בהם הילכו אברהם, יצחק ויעקב, דוד ושלמה, ישעיהו וירמיהו - אינם ארץ נכרייה לנו. זוהי ארץ אבותינו.

זכותו של העם היהודי למדינה בארץ ישראל אינה נובעת מרצף האסונות שפקד את עמנו. נכון הדבר שבמשך אלפיים שנה חוו היהודים סבל נורא של גירושים, של פוגרומים, של עלילות דם, של רציחות - סבל שהגיע לשיאו בשואה ושאין לו אח ורע בתולדות העמים. יש האומרים שאלמלא התרחשה השואה, לא הייתה קמה מדינת ישראל.

אבל אני אומר שאילו הייתה קמה מדינת ישראל בזמן, לא הייתה מתרחשת השואה. הטרגדיות שנבעו מחוסר האונים של העם היהודי מבהירות מדוע עמנו זקוק לכוח מגן ריבוני משלו. אבל זכותנו להקים את

מדינתנו כאן, בארץ ישראל, נובעת מעובדה אחת פשוטה: זוהי מולדתו של העם היהודי, וכאן נצרבה זהותנו.

כפי שאמר ראש הממשלה הראשון דוד בן-גוריון בהכריזו על הקמת המדינה: "בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית-הדתית-והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים-וכלל-אנושיים, והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי."

אבל צריך גם כאן לומר את כל האמת: בלב חבלי המולדת היהודית חי היום ציבור גדול של פלסטינים. אנחנו לא רוצים למשול בהם, לא לנהל את חייהם, ולא לכפות עליהם את הדגל שלנו או את התרבות שלנו. בחזון השלום שלי חיים בארץ הקטנה שלנו שני עמים חופשיים זה בצד זה, בשכנות טובה ובכבוד הדדי. לכל אחד הדגל שלו, ההמנון שלו והשלטון שלו. ואיש מהם אינו מאיים על הביטחון ועל הקיום של שכנו.

שתי עובדות אלו - הקשר שלנו לארץ ישראל והאוכלוסייה הפלסטינית החיה כאן - יצרו חילוקי דעות עמוקים בתוך החברה הישראלית. אבל האמת היא, שיש בינינו הרבה יותר אחדות מאשר מחלוקת. באתי הערב לתת ביטוי לאחדות הזאת, לעקרונות השלום והביטחון שעליהם יש הסכמה רחבה בחברה הישראלית, והם גם אלה שמנחים את מדיניותנו.

מדיניות זו חייבת לקחת בחשבון את המצב הבינלאומי שנוצר בעת האחרונה. עלינו להכיר במצב זה, ועם זאת לעמוד בתוקף על העקרונות החשובים למדינת ישראל. כבר עמדתי על העיקרון הראשון - הכרה. הפלסטינים חייבים להכיר הכרה אמיתית בישראל כמדינתו של העם היהודי.

העיקרון השני הוא - פירוז. בכל הסדר שלום, השטח בידי הפלסטינים חייב להיות מפורז, עם סידורי ביטחון מוצקים לישראל. בלי שני תנאים אלו קיים חשש אמיתי שתקום לצדנו מדינה פלסטינית חמושה, שתהפוך לבסיס טרור נוסף נגד ישראל, כפי שקרה בעזה. אנחנו לא רוצים קאסמים על פתח-תקווה, גראדים על תל-אביב וטילים על שדה התעופה בן-גוריון. אנחנו רוצים שלום.

לכן, כדי להשיג שלום צריך להבטיח בין היתר שהפלסטינים לא יוכלו להכניס לשטחם רקטות וטילים, להקים צבא, לקיים מרחב אווירי שסגור בפנינו או לכרות בריתות עם גורמים כמו איראן והחיזבאללה. גם בעניין זה יש הסכמה רחבה מאוד בציבור הישראלי. אי אפשר לצפות מאיתנו להסכים מראש לעיקרון של מדינה פלסטינית, בלי שיובטח פירוזה של מדינה זו. בעניין כל כך גורלי לקיומה של ישראל, עלינו לקבל תחילה מענה לצרכי הביטחון שלנו.

לכן אנו מבקשים היום מידינו בקהילה הבינלאומית, ובראשם ארצות הברית, את הדבר ההכרחי הדרוש לביטחונה של מדינת ישראל: התחייבות מפורשת שבהסדר הקבע לשלום, השטח שבידי הפלסטינים יהיה מפורז: כלומר, ללא צבא וללא שליטה במרחב האווירי, עם פיקוח אפקטיבי שימנע הכנסת נשק לשטחם - פיקוח של ממש, ולא מה שקורה היום ברצועת עזה. ומובן מאליו שהפלסטינים לא יוכלו לכרות בריתות צבאיות. בלי זה במוקדם או במאוחר נקבל כאן עוד חמאסטן, ולכן לא נוכל להסכים. ישראל חייבת לשלוט בביטחונה ובגורלה.

אמרתי בווישינגטון לנשיא אובמה שאם נסכים על המהות, הטרמינולוגיה לא תהיה בעיה. והנה המהות שאותה אני אומר כאן בקול צלול וברור: אם נקבל ערובה זו לפירוז ולסידורי הביטחון הדרושים לישראל, ואם הפלסטינים יכירו בישראל כמדינת העם היהודי, נהיה מוכנים בהסדר שלום עתידי להגיע לפתרון של מדינה פלסטינית מפורזת לצד המדינה היהודית.

בכל שאר הנושאים המרכזיים שיידונו בהסדר הקבע עמדותיי ידועות: ישראל זקוקה לגבולות בני הגנה, וירושלים בירת ישראל תישאר מאוחדת, תוך המשך קיום חופש הפולחן לכל הדתות. הנושא הטרטוריאלי יידון בהסדר הקבע.

עד אז אין לנו כוונה לבנות ישובים חדשים או להפקיע קרקע להרחבת ישובים קיימים. אבל יש צורך לאפשר לתושבים לחיות חיים נורמליים, לתת לאמהות ולאבות לגדל את ילדיהם כמו בכל משפחה בעולם.

המתיישבים אינם אויבי העם והם אינם אויבי השלום. הם אחינו ואחיותינו, ציבור חלוצי, ציוני וערכי. האחדות בתוכנו היא חיונית, והיא תסייע להתפייסות עם שכנינו.

הפיוס צריך להתחיל כבר היום על ידי שינוי המציאות בשטח. אני מאמין שכלכלה פלסטינית חזקה תחזק את השלום. אם פני הפלסטינים לשלום - למאבק בטרור, לחיזוק המשילות ושלטון החוק, לחינוך ילדיהם לשלום ולהפסקת ההסתה נגד ישראל - אנו מצדנו נעשה כל מאמץ לאפשר להם חופש תנועה וחופש גישה כדי שחייהם יוקלו ורווחתם תגדל. כל זה יעזור לקדם את הסכם השלום בינינו. אבל מעל לכל הפלסטינים צריכים להכריע בין דרך השלום לדרך החמאס. על הרשות הפלסטינית להשליט חוק וסדר ברצועת עזה ולגבור על החמאס.

ישראל לא תשב סביב שולחן המשא ומתן עם טרוריסטים שמבקשים להשמידה. החמאס אינם מוכנים אפילו לאפשר לצלב האדום לבקר את חיילנו החטוף גלעד שליט, שנמצא שלוש שנים בשבי, מנותק מהוריו, משפחתו ועמו. אנו מחוייבים להחזירו הביתה בריא ושלם.

עם מנהיגות פלסטינית שוחרת שלום, עם השתתפות בשלום של העולם הערבי, עם תמיכתן של ארצות הברית והקהילה הבינלאומית, אין סיבה שלא נוכל לפרוץ את הדרך לשלום.

עמנו כבר הוכיח שהוא מסוגל לעשות את הבלתי ייאמן. במשך 61 שנים - תוך הגנה מתמדת על קיומנו - חוללנו נפלאות. שבבים המיוצרים בישראל מפעילים את מחשבי העולם, תרופות ישראליות מביאות מזור למחלות חשוכות מרפא, טפטפות ישראליות מפריחות אזורים צחיחים בכל העולם וחוקרים ישראליים פורצים את גבולות הידע האנושי.

אם רק יירצו שכנינו להיענות לקריאתנו - גם השלום יהיה בהישג ידינו. אני קורא למנהיגי העולם הערבי והפלסטינים: הבה נמשיך יחד בדרכם של מנחם בגין ואנואר סאדאת, של יצחק רבין והמלך חוסיין. הבה נממש את חזון ישעיהו הנביא, שקרא בירושלים לפני 2,700 שנה: "לא יישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה."

בעזרת השם, לא נדע עוד מלחמה, ונדע שלום.

דברי ראש הממשלה בימי נתניהו באירוע הפרידה מהרמטכ"ל ה-20 רב אלוף בני

גנץ

תאריך פרסום 15.02.2015

"בני היקר, מחר בבוקר אתה מסיים מסע של שלושים ושמונה שנים. אתה נכנסת לצה"ל כנער צעיר שהתנדב לצנחנים, אתה יוצא ממנו כמצביא מנוסה ורב זכויות. הקדשת את מיטב שנותייך להגנת המדינה ולביטחון אזרחיה. לפני ארבע שנים הייתה לי הזכות לענוד על כתפיך את דרגות רב אלוף, את דרגות הרמטכ"ל.

במהלך ארבע השנים הללו יצא לנו לעבוד יחד אין ספור שעות, כתף אל כתף. עמדתי על אופייך הנינוח, התרשמתי מצניעותך הטבעית, התרשמתי מהרצינות שלך בני, בעיקר מהמחויבות שלך לעשות את הדבר שאתה חשבת שהוא נכון לביטחון ישראל.

מי כמוך יודע שלמשא האחריות שמונח על כתפי הרמטכ"ל בישראל אין אחר ורע אצל שום מפקד צבאי בשום מדינה אחרת. זוהי אחריות לביטחונם של אזרחי ישראל, ישראל שהיא המדינה המאווימת ביותר בעולם, ולא פחות חשוב, מונחת על כתפי הרמטכ"ל גם האחריות לגורלם של מאות אלפי חיילי צה"ל בסדיר ובמילואים, וכל חייל, כל חייל הוא חשוב, כל אחד.

אם הייתי רוצה לתאר את בני בשתי מילים, הייתי אומר לוחם ואדם. לוחם זה ברור, אני חושב שגם בן אדם. לכל מי שמכיר אותך זה ברור ואני למדתי להכיר אותך. בני הוא משכמו ומעלה כפי שאתם יודעים. אני זוכר ישיבות בקבינט שהייתי אומר: 'בני, תשב, תשב כי הצוואר נמתח' והוא היה מחייך, יש לו חיוך מאוד ביישני. למדתי ממנו הרבה דברים אבל בין השאר למדתי את המילים "מתכתב" ו"לארוז". בני היה מתכתב מצוין עם המציאות ואורז אותה מצוין.

בני, אני לא מסדר לך קבינט פרידה, את זה אני לא עושה, אבל יצא לי לראות אותך בכל כך הרבה מצבים ועבדנו יחד ופעלנו יחד, יחד עם שר הביטחון, במצבים מאתגרים. הדבר שבלט זה האנושיות שלך, הענייניות שלך, ואני חושב שבמידה מסוימת בתוך עטיפת הלוחם יש לא רק נשמה רגישה, אני חושב שיש שם אפילו נשמה של משורר. אני יודע גם שאתה הושפעת רבות מהורייך, שהיו ניצולי שואה. איך יכול להיות אחרת? זה ברור שזה הטביע עליך חותם עמוק, מחויבות עמוקה להבטיח שגורלנו יהיה שונה אל מול מבקשי נפשנו. אלה רק לובשים ופושטים צורה, אבל הם איתנו.

אני חושב שגם הושפעת רבות ממסלול שירותך הצבאי. ערב כניסתך לתפקיד הרמטכ"ל, אתה השמעת אמירה שנחרטה בזיכרוני. אתה הזכרת את תפקידך כמפקד גדוד בצנחנים ואמרת בפשטות: "שטח זה כל הרקורד שלי". עכשיו בני, ייתכן וגם היום אתה חושב שתפקידך כמג"ד צעיר בצנחנים נחשב כפרק המשמעותי ביותר בשירותך הצבאי, אבל בכל זאת אני בטוח שתסכים איתי, עם כולנו, שבמהלך ארבע השנים האחרונות בתפקידך כראש המטה הכללי של צה"ל עמדו בפניך, בלשון המעטה, משימות לא פחות קשות, לא פחות מאתגרות.

אני יכול להעיד מזווית הראיה שלי, כראש ממשלה, שתמיד ידעתי שעומד לצדי רמטכ"ל איכותי, ערכי, אחראי, שקול וחושב. שמעתי ברוב קשב את עמדותיך ואת הערכותיך לגבי המצבים המתפתחים, לגבי אפשרויות הפעולה שלנו, לגבי אפשרויות אי הפעולה שלנו, לפעמים זה לא פחות קשה. אנחנו פעלנו יחד, בהרמוניה, אני מאמין גם בכבוד הדדי, ומתוך הבנה שבחדרי החדרים ובסוף בפקודות שיוצאות צריך להתמקד בעיקר ולא בתפל.

חייבים לזכור מה קרה כאן בארבע השנים הללו. יש מי שמכנה אותם, או כינה אותם פעם, במונחים "האביב הערבי", למרות שהם הקדירו את שמי המזרח התיכון בעננה ובסערה שלא הייתה כמותה מאות בשנים, ובשנים האלה החריפו האיומים שאיתם מתמודדת מדינת ישראל. הטיפול באיומים הללו, בסכנות שלפתחנו, סכנות שהולכות ומתעצמות, הטיפול בהם מחייב ניסיון, שיקול דעת, קור רוח, הבנה אסטרטגית. הוא יחייב גם הרבה מאוד משאבים, גדי, אני מתכוון כבר לשיחה איתך ועם שר הביטחון, אבל אני לא אוכל כאן לחשוף את מכלול תרומתך לקידום מהלכים ביטחוניים נחוצים אל מול המשימות שעמדנו בפניהן.

אתה מילאת תפקיד מרכזי, בני, בתהליך קבלת ההחלטות שנוגעות לליבת העשייה הביטחונית של מדינת ישראל. גם בשנים הבאות נעמוד בפני אתגרים עצומים. מדינות קורסות סביבנו, אל תוך ההריסות שועטת איראן, מעצמה עולה, אגרסיבית מאוד. היא כובשת בירה אחר בירה ועכשיו שמה את ידה על מיצרי באב אל-מנדב. היא שואפת ופועלת להשיג נשק גרעיני שבכוונתה המוצהרת להכחיד את מדינת ישראל. היא מנסה ללפות אותנו בזרועות טרור רצחניות בלבנון, בעזה, שם היא מחדשת את פעולתה, ועכשיו לאחרונה גם ברמת הגולן ביתר שאת. איראן ולא חיזבאללה, איראן.

מה יהיה מחיזבאללה בלי איראן? מה יהיה מהחמאס בלי איראן או מהג'יהאד האסלאמי? האמת היא, לא יהיה שום דבר שם. ולצד איראן, מול איראן, מולנו, גם גורמים אחרים של הטרור האסלאמי, גל שמתנפץ בעולם כולו ומדינות יצטרכו להבין מה שאינן מבינות היום, שמי שלא יילחם בטרור היום - יפגוש אותו מחר ביתר עצמה.

אנחנו נצטרך להתמודד עם כל האיומים הללו ואנחנו יודעים, וגם אתה יודע בני, אין מקום לחולשה במזרח התיכון. בניית חוסן ועצמה, בניית הכוח והרוח זו היא הערובה הראשונה והחשובה ביותר לקיומנו.

בתקופת כהונתך, בני, צה"ל ביצע אין ספור של פעולות סיכול ומודיעין, אין ספור. מקרוב, מרחוק, שרק מקצתן, ממש קצה קצהו של הקרחון, מגיע לידיעת הציבור, אבל הן התבצעו ורובן בהצלחה יתרה.

בתקופת כהונתך הובלת את צה"ל בשלוש מערכות מרכזיות שזכו לתהודה עולמית: מבצע "עמוד ענן", מבצע "שובו בנים" והשבת שלושת הבנים שנרצחו ע"י המחבלים ולאחרונה כמובן מבצע "צוק איתן". עשית הכול כדי למלא את המשימה להכות בחמאס מכה קשה מאוד בלי לסכן שלא לצורך את חיילי צה"ל.

אני חייב לשתף אתכם כאן בדבר שאמר לי אחי ז"ל כשהיינו קצינים צעירים ביחידה. הוא כבר היה מנוסה, הוא עבר קרבות, נפצע, חזר. הוא אמר לי: "ביבי, ההבדל בין מפקד טוב למפקד בינוני זה שבהינתן משימה, מפקד בינוני יכול להשיג אותה עם הקרבה גדולה מאוד של חיי אדם ומפקד מצוין ישיג אותה במינימום המחיר". ואני אף פעם לא שכחתי את האמירה הזאת, בני, ואתה אף פעם לא שכחת אותה ופעלת לפיה. לא ברחת מנטילת אחריות ולא נסחפת אחר התלהמות רגעית ובזמן אמת לקבל את ההכרעה הנכונה מתוך שיקול דעת, זה מה שנדרש ממפקדים ומקברניטים. זו ההכרעה בזמן אמת - כל היתר חשוב, אבל אם זה איננו - שום דבר לא נמצא.

ועל כן, עם ישראל חייב לך, בני, חוב גדול. חוב גדול על שנות שירותך, על המקצועיות ועל המסירות שהפגנת כלוחם, כמפקד, כרמטכ"ל. על כל אלה, בני, תודה מקרב לב בשמי ובשם אזרחי מדינת ישראל.

תודה לך בני."

אייל גפן - אני מאשים את ביבי נתניהו -

עוד יבוא היום, הרבה יותר מהר ממה שאני חושב שיטוסו לאוויר כתבי אישום שלא ידונו בהם בבתי משפט, נדון בהם מדם ליבנו.

אייל גפן

21 ספטמבר 2019

אני מאשים, אני מאשים אותך בנימין נתניהו בחורבן החברה הישראלית.

אני מאשים אותך בריסוק וניתוץ של האתוס הישראלי, בפרוק וריסוק של חוקי החיים המתוקנים של חברה שלנו, במחיקה אכזרית וחזירית של מונחי יסוד שמקיימים חברה ישרה ומתוקנת בעולם הנאור כאן על הכדור מסביב.

אני מאשים אותך בנימין נתניהו ברודנות בעריצות.

הפכת את היותך לשלטון של איש אחד שכופה את עצמו על כל החלטה.

יצרת אי סדר כדי להשיג את כל מה שעולה בדעתך בכוח הזרוע האיומים הפסילות וההתניות.

הפעלת מנגנונים פסיכולוגים רבי עוצמה.

הפכת רבים בתוך העם לתלויים ביכולות המשיחיות שלך.

זרעת טרור ופחד כדי שיהיו צייתניים..הפכת אותם לתלויים בכוח הבלתי מוגבל שלך

אני מאשים אותך שהפכת מאות אלפי אנשים ישרים ותמימים לבשר תותחים, אני מאשים אותך בזילות חייהם, בפרטיות שלהם ובזכויות שלהם לטובת רווח אישי, זר ולא אנושי. אני מאשים אותך בהסתה ומרי והטמעה של כל הרע. בהפיכת השנאה למנוע שיווקי נבזי ולא אנושי הדפסת במו ידיך את השנאה על חולצות הבוחרים שלך. העלתה שלטי חוצות 'אני לא שונא את השנאה על חולצות הבוחרים שלך'. אני מאשים אותך בנימין נתניהו שלקחת את השכל הגדול שלך וטרפת באמצעותו את השכל הקטן של האזרח בארץ. אני מאשים אותך שפיזרת כמויות של רעל ושיטנה על הרשות השופטת והרשות המבצעת והרשות המחוקקת. שהפכת את המנגנונים האלה לאויב של העם שלנו. אני מאשים אותך שהפכת אנשים אמינים ונאמנים שעשו את מלאכתם באופן הכי מדויק וזרקת אותם פנימה לתוך האש כי הם לא עבדו ולא נשמעו להוראות הפליליות שלך. אני מאשים אותך שחדרת לתוך תוכנית החינוך שלנו פה בארץ וחוקקת בתוכה מגבוה את חוקי השקר השפלות והנבזות. אני מאשים אותך שנתת יד להרס התרבות הישראלית. שאתה ושרתך חירבתם את הזרימה הטבעית שכל כך נחוצה ליצירה ותרבות. אני מאשים אותך בנימין נתניהו שלא לקחת את אשתך ואת הבן שלך וקראת אותם לסדר ושלא סתמת להם את הפה החולה וההרסני שלהם כי לא מדובר פה במסיבות השקה, מדובר פה בחיים ומוות של מדינה שלמה. ההיסטוריה ההגיונית והנורמאלית והנאורה לא תסלח לך. אני לא סולח ולא אסלח לך עד יומי האחרון.

זהו ביבי ראש ממשלת ישראל!!!

Oded Gavish 21/11/2019

אשתו הראשונה של ביבי נתניהו, מיקי וייסמן (כיום ד"ר מרים הרן), היתה נאמנה לו שנים, עד שיום אחד נתניהו בגד בה בארה"ב עם פלייר קייטס, סטודנטית בריטית נוצריה. הרומן הסודי התרחש בזמן שמיקי היתה בהריון: היא זיהתה שיערה בהירה על חולצת בעלה הצעיר. מיקי סילקה אותו באופן מידי מן הבית בבוסטון, חזרה לישראל עם בתם המשותפת, נועה, והתגרשה ממנו. אשתו השנייה (מ-2 במאי 1981), פלייר קייטס, היתה מבריקה, כריזמטית ומצליחנית. בשביל ביבי היא אפילו עברה גיור רפורמי מהיר, לאחר שהתחתנו בטקס אזרחי בבוסטון. אבל פלייר לא הסתדרה עם המנטליות הישראלית. צילה נתניהו, אימו של ביבי, לא אהבה את פלייר ואת הרקע הנוצרי שלה. גרוע מכך - פלייר לא יכלה להביא ילדים לעולם. היא עברה טיפולי פוריות קשים, שלא עזרו. ביבי החל להתעלם ממנה, להיעלם מהשטח לעתים תכופות ולישון מחוץ לבית - בלי להסביר איפה היה והיכן בילה את הלילה. ב-1988 הם התגרשו. במארכס 1989 פלייר חזרה לארה"ב ממנה באה. בהמשך התחתנה עם איש פיננסים עשיר מאוד, ליאונרד הרלן, וכיום היא נקראת פלייר הרלן. שרה בן-ארצי, דיילת אל-על שנולדה בקרית טבעון, התחילה עם נתניהו במהלך טיסת-קישור באמסטרדם. היא נתנה לו את הטלפון שלה על פתק. שרה היתה ביישנית ולא היתה לה כימיה עם אף אחד ממקורביו של ביבי. נתניהו לא רצה אותה ואפילו הודיע לצוות שלו שהוא כבר עזב אותה. הוא כבר החל לצאת עם נשים אחרות, אבל שרה דרשה פגישה אחרונה.

זמן קצר אחר כך, בישרה לו שרה שהיא בהריון, ובלידת-ברירה התחתן איתה בתחילת מרץ 1991, שלושה ימים לאחר סיום מלחמת המפרץ. שעתיים לפני החופה, ביבי עדיין עבד במשרדו, נותן ראיון טלוויזיוני לדיויד פרוסט. החתונה בבית הוריו של ביבי בירושלים היתה קטנה וסודית, כדי שאף צלם

עיתונות לא יתפוס את הכרס ההריונית של שרה בחתונה; יאיר נתניהו נולד ב-26 ביולי, רק 5 חודשים אחרי החתונה.

כשהבן הבכור יאיר היה רק בן שנה, נתפס ביבי בוגד בשרה עם רות ברונשטיין-בר. רות, יועצת סקרים ובעלת מכון מחקר, היתה נשואה אז לד"ר שמואל בר. ביבי ורות עבדו צמוד על יחסי הציבור בקמפיין הפוליטי שלו. לזוג הסודי היתה דירת מסתור בפתח תקווה, שם הם קיימו יחסי מין בשעות הצהריים. רות אפילו האמינה שביבי יעזוב את שרה למענה.

השמועה על הרומן הסודי בין ביבי ורות בר הגיעה ליריביו הפוליטיים, שעקבו אחריו. אחד מהם התקשר ישירות לשרה, סיפר לה בטלפון על הבגידה, ואיים לפרסם את הסיפור אם ביבי לא יפרוש מהמירוץ הפוליטי בליכוד. שרה התקשרה מיד לביבי ואמרה לו שהיא יודעת הכל.

ביבי ניסה לתחמן אותה, אבל שרה כבר לא האמינה לו. הוא נאלץ להודות שבגד בה. שרה השליכה אותו מהבית כבר באותו ערב. שרה דרשה גירושין ולא היתה מוכנה לסלוח. היא גם התקשרה לבעלה של רות, רופא העיניים ד"ר שמואל בר, וסיפרה לו על הרומן של אשתו. שמואל הגיש תביעת גירושין מרות, אבל בסופו של דבר הם הצליחו לשרוד את המשבר.

רות בר פוטרה, הורחקה באופן מיידי מסביבתו של ביבי ע"י ליברמן, והזהרה שלא להוציא מילה מהפה לעולם. סיפור הסחיטה הפוליטית התפוצץ עם שידור נאום הוידוי של ביבי בטלוויזיה ("הקלטת הלוהטת" שלא היתה מעולם). חקירת המשטרה הסתיימה בלא-כלום, למרות שהחשד נפל על אנשיו של דוד לוי בליכוד.

בהוראת שרה, היה אמור עורך הדין יעקב נאמן להגיש תביעת גירושין לבית הדין הרבני. עו"ד נאמן בחר שלא לעשות זאת. נתניהו ושלוחיו, ביניהם עו"ד דוד שמרון ואשתו, כמו גם עו"ד דן אבי-יצחק, הפעילו לחצים אדירים על שרה להגיע לשלום-בית. ביבי הפציר בה: "אני רוצה ממך עוד ילד". שרה, שכבר חוותה את טעמם המר של הגירושים מדורון נויברגר בשנות ה-80, נעתרה, אבל היו לה תנאים.

אז נחתם הסכם שלום-הבית הסודי: לשרה יש סמכות וטו במינוי מזכירות, יועצים ומקורבים; ביבי חייב לתת לשרה ללוות אותו לכל מקום, בארץ ובחו"ל; לוח הזמנים של ביבי יהיה גלוי תמיד בפני שרה; ביבי יחזור הביתה בשעות סבירות ויבלה יותר זמן עם משפחתו; ביבי חייב לתת כבוד לשרה ולהזכיר אותה באירועים פומביים; אם הזוג מתגרש, שרה מקבלת חצי מהרכוש.

וביתו נועה מנישואיו הראשונים לא תוזכר בין ילדיו ולא תגיע לביתם או למעון הרישמי או ללישכתו, ולא לאירועים רישמיים, ונאסר עליו להיצטלם איתה או להזכיר את שמה.

ביבי הפר את ההסכם הזה פעמים רבות. הוא נפגש בסודיות עם גברים ונשים ששרה ביקשה להרחיק. הוא מצא מקומות מסתור, כמו בית אביו ברחוב הפורצים, ומלונות בארץ ובחו"ל. הוא שילם משכורות למקורבים בלתי-מאושרים במזומן, בעזרת שיטת "הדולרים בגרביים", והחברים המיליונרים מארה"ב, בריטניה ואוסטרליה.

שרה הפעילה סוכני-מעקב כמו נתן אשל, וביבי למד לעקוף גם אותם. שרה החלה להתערב במינוי שרים ובכירים במערכת הביטחון. ביבי הדפיס רשימות מינויים מפוברקות כדי להטעות את שרה, שנברה במסמכי הלשכה. שרה דרשה להשתתף בתדריך סודי ביותר שערך לביבי ראש המוסד, מאיר דגן, במעון ראש הממשלה.

ביבי אף הורה לרשום ביומן פגישות פיקטיביות כדי להסתיר את שמות המוזמנים האמיתיים (למשל: יהושע מצא הלגיטימי, במקום לימור לבנת האסורה). ביבי המשיך להגיע הביתה בשעות מטורפות, ולפעמים נותר בחוץ לשחק שש-בש עם המאבטחים. שרה עדיין חושדת בו שהוא ממשיך לבגוד בה מאחורי הגב, ולכן מתעקשת להתלוות אליו לכל טיסה, גם כאשר מתגלים קשיים תקציביים ומשפטיים. לשרה יש הרבה סיבות טובות להישאר חשדנית.

סימוכין: הספר "ביבי: מי אתה אדוני ראש הממשלה?" (רונית ורדי, כתר הוצאה לאור, 1997); הספר "נתניהו: הדרך אל הכוח" (כספית, כפיר. אלפא 1997); עדויותיו של עו"ד אלדד יניב בעיתונות, בפרקי "השיטה" ב-תחקיריו של רביב דרוקר; עיתונות ישראלית ובינלאומית משנות ה-90 ועד היום.

"הבוחרים של נתניהו חסרי דעת והבנה, הסף הנורמטיבי שלהם בגובה דשא"

רגע לפני גיל 80, ראש המוסד לשעבר שבתי שביט הפך לאושיית טוויטר קולנית, במטרה לסלק את נתניהו מכיסאו. הראיון המלא - היום במעריב סופהשבוע

אייל לוי – מעריב - 20/06/2019

עד גיל מבוגר יחסית, גם השכנים ברמת השרון לא ידעו מיהו ומה תפקידו בחיים. שבתי שביט שימש כראש המוסד כשעדיין הזהות הייתה חסויה וההתנהלות הייתה הרחק מאור הזרקורים. אבל רגע לפני שהוא מחליף קידומת וחוגג 80, האיש ששמר את פיו סגור ואת סודותיו עמו, הפך לאושיית טוויטר פעילה וקולנית.

שבטי, מבכירי המערכת הביטחונית בישראל, עושה היום את כל המאמצים כדי לסלק את ראש הממשלה בנימין נתניהו ממושרדו, כשבסוף הדרך נמצא מבחינתו פתרון הסכסוך הישראלי-פלסטיני. שבטי בוטה, ישיר, לא עושה חשבון.

" בכל חיי המקצועיים הייתי בצד הנלחם", הוא מסביר בראיון ל"מעריב-סופהשבוע" שיפורסם מחר, "למרות שהמוסד היה מעורב בשני הסכמי השלום שיש לנו עם מצרים וירדן, מה שאומר שהוא לא הופקד רק על נושאי הסכסוך, אלא גם ניסה לזהות מגמות הפוכות. אז יש לנו שלום עם המדינה מספר 1 בעולם הערבי, מצרים, ועם המדינה שיש לנו את הגבול הכי ארוך איתה - ירדן. שלום שמחזיק מעמד, וגם בתקופה הקצרה ששלט במצרים נשיא מהאחים המוסלמים, הוא לא הפר אותו ונשאר נאמן לו. היום כבר מותר לספר שבראשית שנות ה-90 נפגשתי עם מנהיגים ערבים במזרח התיכון וביקרתי בחלק מהמדינות. תמיד ידענו לנצל מצבים פוליטיים שהיו בהם מפגשי אינטרסים בינינו לבין אותה מדינה ערבית, אבל לא דין מערכת קשרים חשאית כדון הסכם שלום חתום, יחסים דיפלומטיים והסכמי מסחר. אז מה שאפשר לעשות עם ירדן ומצרים, אי אפשר לעשות עם הפלסטינים?"

לטענתו, רבים מ־100 אלף המתנחלים מחוץ לגושים יסכימו להתפנות בתנאים מתאימים, אך הוא מסייג: "אין ספק שביהודה ושומרון יש כוח אמוני, אפילו משיחי, שעבורו הישיבה ביהודה ושומרון היא צו האל. אני בז להם, כי זו לא היהדות האמיתית."

היום לבצלאל סמוטריץ' יש כוח פוליטי.

"אתה מוכן לחיות במדינת ישראל שהוא מתאר? בארץ ישראל של סמוטריץ' אני לא אשאר דקה." "המלחמה שלי היא לא עם סמוטריץ'", הוא מוסיף, "אלא עם הליכוד בראשות נתניהו. הבוחרים שלו הם אנשים חסרי דעת, חסרי הבנה. הבייס הפוליטי שלו זה אנשים שהסך הנורמטיבי שלהם הוא בגובה דשא".

שי פירון

1. מר נתניהו,

אפשר לאהוב ולהעריך, להעריך אותך. אפשר לבז, לחלוק ולראות בך ראש ממשלה רע. על כך יחליטו הבוחרים.

אבל אם לא תרד מהבמה בזמן, ישכחו את כל הדברים הטובים שעשית - ועשית. כל משקלך ההיסטורי יסתכם במשפט, בנאומיך המסוכנים, באמירות חסרות אחריות. יש לך מורשת, יש לך הישגים. אל תהרוס אותם.

2. שרי הליכוד.

אני מתחיל לחשוב שכפי הנראה כמעט אף אחד מכם לא מתאים להנהגת המדינה. אף אחד מכם לא אומר מילה, לטוב או לרע; בעד או נגד? אתם מנהיגים?

3. מוסר.

אין שאלה על העובדות המוסריות. אבל זה הפסיק להטריד אותנו כחברה. וזה כואב. עזבו. לא מתאים לכתב אישום?! בסדר. אבל מוסרית? ערכית? התנהלותית? זה מה שהיינו רוצים?!

בעיני, מוסרית, תיק 1000 הוא החמור בתיקים מפני שהוא מצביע על התנהלות אישית מוסרית קלוקלת. ואנחנו - ממשיכים לדון בעוצמה המשפטית של התיק. האמת פחות מעניין אותי. מטרידה אותי העוצמה המוסרית של התיק.

4. עם ישראל חי.

זה לא יעזור.

לא למר נתניהו ולא לחבורה שמסביבו.

אנחנו חזקים.

לא נתפרק. נמשיך לחלוק, להתווכח. יהיה לנו שמאל וימין, דתיים וחילוניים ויהודים וערבים. נתווכח על דמותה של ישראל אבל לא ניתן לאיש, כולל ראש הממשלה, לפרק אותנו. לא תהיה כאן הפיכה, לא יהיה מרד ברחובות.

זה הרגע שבו כולנו צריכים להוכיח, אחד לשני, שיש משהו שאנו אוהבים יותר מכל - את מדינת ישראל.

5. ולסיום - אכזבה.

זה לא סוד. אני שייך - במהותי - לציונות הדתית. גדלתי בה ובמוסדותיה. מאמין בערכיה. העובדה שכל מנהיגיה - כאיש אחד - מגנים על ראש הממשלה בשעה שיש ספק משפטי ווודאיות מוסרית - היא חרפה דתית. אני משוכנע שהיא מזיקה לתהליך החינוכי ולאמון העתידי. קראתי פעם אחר פעם בתנ"ך. אני יודע ש"על כל פשעים תכסה אהבה." לא שמעתי ש"על כל פשעים תכסה ימניות."

מחזקים - Ronit Tzach

בענין "ימי בנימין", עיתונאי הבית לוקח את האיש המשומש, המזיע מפחד, שבורח מהפודיום באמצע נאום כי נופלים עליו טילים של החמאס (אחרי ששיחד אותם במזוודות דולרים), האיש שאפילו הדביל הגמור טראמפ מאס בו, ופוטין בועט לו בתחת חרף ליקוקיו, וקבור בתיקים פליליים ובפרשות שחיתות מסחררות, והפך את מדינת ההייטק למדינת עולם שלישי בחינוך, תחבורה, בריאות ואחוז הילדים הרעבים - ומחזיר אותו לנעוריו הרחוקים, האופטימיים.

פתאום הגרוטסקה המשפחתית המאופרת, המודבקת והפוחלצית, עם הקמצנות החולנית ושובל הפתולוגיות הנפשיות, שנמצאת בסוף הדרך הפוליטית, כשריח הליזול אופף את האויר סביבם - עושה ריווינד לתחילת הדרך.

שרה עם קארה בלונדיני טבעי יחסית במחלקת היולדות, נראית כמו אשה אמיתית עדיין, הטפיל הצעיר והרקוב עם מקלדת הג'ורה הוא עדיין פעוט חמוד עם תלתלים בלונדינים, ששרה אוספת מהגן, האולמות עדיין מפוצצים ליכודניקים נלהבים (ולא רק ביביסטים אדוקים ומרי נפש).
שוב נשלפות מהבזים השאלות המחמיאות הישנות על ה"קוסמות" עלכ (שהתפוגגה מזמן, ויש לה אפס רלוונטיות כיום, אחרי שני הפסדים רצופים בבחירות).

והנה נתניהו רוכב על סוס, כשברקע חבורת ילדים שרה לו "נתניהו, רוצים שלום בטוח", אחד מהם מבקש חתימה ומקבל. הרי היום נתניהו לא זז בלי 11 מזוודות במחלקות ראשונות של מטוסים, ומקיא על המעריצה שלו שהיא משעממת אותו. אבל הנה, פתאום עולים מהאוב הימים היפים של פעם.
שוב דנים ביחסיו המורכבים עם התקשורת, רה-מיחזור של רה-מיחזור, כשנתניהו כבר מזמן סירס אותה ועשה לה דה-לגיטימציה, ומזמן כבר גמר לעשות את זה גם לחוקרי המשטרה ולמפכ"ל שחקרו את פרשותיו, והוא כבר עמוק בהסתה נגד מערכת המשפט, שאמורה לשפוט ולגזור את דינו.
עמית סגל פשוט תולש את נתניהו, הרודן המקשיש, החמוץ, המושחת והנרגן, מהמציאות העלובה, הפרנואידי, המסוכסכת, המיוזעת והמסוכנת לבטחון ישראל, שאליה הביא את כולנו - וממקם אותו בתוך עולם ארכיונים נוסטלגי מופרך של נתניהו ההוא, הצעיר והמצליח (גם כשהוא מפסיד).
נתניהו במכונית הדלוריאן, רק בחזרה אל העבר. ואת כל זה סגל עושה בתוך קמפיין בחירות. על קמפיין יותר טוב מזה נתניהו לא יכול היה לחלום.

קארין אלהרר

17 בדצמבר 2019

תשמעו קטע מצחיק- מסתבר שאתמול בלילה הלכתם לישון בישראל, אבל הבוקר קמתם בדנמרק, המדינה הכי פחות מושחתת בעולם. ככה לפחות מאמין מבקר המדינה אנגלמן.
כן, אחרי שדאג לבטל את תפקיד הנציב למאבק בשחיתות במשרדו ולחנוק סופית את האגף שנועד לטפל בנושא, עכשיו מסתבר שהוא אוסר (!) על עובדי המשרד לקבל חומרים מהמשטרה שנועדו לחשוף שחיתויות במוסדות ציבור.

לאט לאט אנחנו נחשפים לעוד טפח באג'נדה המבהילה של אנגלמן בכל הנוגע למלחמה בשחיתות. הוא לא סתם לא דוגל בנושא, הוא מעדיף פשוט לקבור אותו סופית במחשכים.

טוב נו, מה כבר אפשר לצפות ממי שחרט על דגלו לחלק סוכריות למבוקרים, במקום לנעוץ שיניים ולהגן בחריפות על האינטרס הציבורי.

מה כבר אפשר לצפות ממי שמינויו קודם באגרסיביות על ידי ראש ממשלה שאחת החקירות כנגדו נפתחה בעקבות דו"ח מבקר חריף.

למקרה שאנגלמן התבלבל, אולי נזכיר: תפקיד המבקר נועד להגן עלינו, האזרחים. מתי מקודמות מטרות עלומות, שפוגעות בסופו של דבר בכיסים שלנו. המאבק בשחיתות הוא לא סיסמה אלא האינטרס של כולנו, כחברה וכמדינה מתוקנת.

בכל יום שעובר נדמה שהשר אוחנה משיל עוד קליפה של הגיון ישר וממלכתיות וחושף תחתיה שנאה, נקמנות, ומשאלת לב להרוס את משרד המשפטים מבפנים.

קארין אלהרר 18 בדצמבר 2019
 מה הוא לא הספיק לעשות מהרגע שנכנס לתפקיד? העיף את המנכ"לית המוערכת והישרה, כינס מסיבות עיתונאים שכל מטרתן היא להסית את העם עוד קצת כנגד מערכת אכיפת החוק והפרקליטות, הפר ביודעין, בזדון ובציניות מכוערת צווי איסור פרסום. כן, כמעט שכחנו שהדבר המדהים הזה גם קרה, זלזל בהפגנתיות בכל גורמי המשרד, בהחלטותיהן המקצועיות והמלצותיהם והדובדבן שבקצפת- גם דאג לכנות עיתונאים שלא עושים לו חיים קלים ככלבלבים. מבחינת השר אוחנה הממלכתיות מתה סופית ונקברה אי שם בכניסה לצלאח א-דין. אז הפעם בקו האש מונח מינוי ממלאת מקום פרקליט המדינה והשר אוחנה לא מפספס את ההזדמנות כדי לעשות שרירים על גורמי המשרד שלו. אז אולי עו"ד בן ארי גינזבורג מצוינת, מקצועית וחרוצה. יכול להיות שהיא ראווה לקידום ואולי היא יכולה להיות פרקליטת מדינה מעולה, אבל הבחירה שלו בה נראית קצת יותר כמו נסיון לשים אצבע בעין ליועמ"ש ופחות טובת התפקיד וטובת המשרד. תוסיפו לזה את העובדה שגם נציב שירות המדינה, שבכלל לא קשור ל"קליקה" של משרד המשפטים, חושב שההתנהלות וקבלת ההחלטות של השר נעשתה באופן בעייתי ותקבלו מסקנה אחת: אולי מה שהשר אוחנה עשה כשר, אבל מריח רע מאוד.

השר אוחנה הוא אולי שר בממשלת מעבר, אבל זה לא מזיז לו בכלל, כי החוקים הם בגדר המלצה מבחינתו. חייו בפרק הזמן הקרוב היא להשמיד מבפנים את משרד המשפטים; להחליש את הפרקליטים, להשניא אותם על הציבור כולו, להפוך אותם ללא לגיטימיים. את בימת השר שניתנה לו הוא מנצל כדי לדרוס, לרמוס ולעלוב בכל עיתונאי, משפטן או יועץ מקצועי- בשימוש במילים מכוערות, משסות, מסיתות. כל הכלים וכל האמצעים כשרים. כל אדן של הדמוקרטיה שעשוי לבקר או חלילה לעצור אותו מלעשות כרצונו- אינו רלוונטי. העיקר שראש הממשלה יהיה מרוצה.

כל פרשיות נתניהו: רדיפה שיטתית

סמדר בת אדם, ביביסטית - ישראל היום. 12 יוני 2019
 האמירה האומללה של יהודית קרפ, המשנה ליועמ"ש לשעבר, שכך-אולי לא קשרה את שמו של גבלס לקמפיין כלשהו בשבוע שעבר, השאירה אותנו עם משפט אחד שגם אם נאמר על ידי התועמלן המתועב, הוא נכון: שקר שנאמר פעם אחת נשאר שקר; שקר שנאמר פעמים רבות הופך לאמת. 20 פרשיות נקשרו בשמו של רה"מ נתניהו משחר ימי כהונתו ועד עצם היום הזה. 17 הסתיימו בזוטי דברים ובלא כלום, ואלו הן:
 "פרשת בר-און חברון" (תחילת 1997). רה"מ נחשד בקנוניה למינוי רוני בר-און ליועמ"ש לממשלה, שהבטיח לכאורה עסקת טיעון מקילה לאריה דרעי במשפטו, בתמורה לתמיכת ש"ס בהסגת צה"ל מחברון.

הפרשה, שהסתיימה בלא כלום, הביאה להקמת ועדת שמגר, שבעקבות המלצתה שונה אופן מינויו של היועמ"ש; הוא ממונה על ידי הממשלה, רק לאחר קבלת המלצה מוועדה בלתי תלויה בראשות שופט ביהמ"ש העליון לשעבר. כך קיבלו בכירי מערכת המשפט תוספת כוח על חשבון נבחרי הציבור. בספטמבר 1999 הגיעו "פרשת הקבלן עמדי" ולצידה "פרשת המתנות", בתסריט שחוזר על עצמו: חשדות ל"עבירות שוחד, ניסיון לקבל דבר במרמה והפרת אמונים"; חקירה של היחידה הארצית לחקירות הונאה; הסכם עם עד מדינה; הדלפות; תקשורת מפמפמת; המלצת המשטרה להעמיד לדין הנתמכת בעמדת פרקליטת המדינה. נשיאים ורוח - וגשם אין. התיק נסגר בהנחיית משה לדור, פרקליט

מחוז ירושלים, ונחתם בקביעת היועמ"ש אליקים רובינשטיין כי הראיות אינן מספקות. בינתיים, עננת "השחיתות" מעל ראשו של נתניהו כבר נתקבעה .

עשר שנים אחר כך, מייד עם שובו לראשות הממשלה ב־2009, פרצו שמועות חדשות מגובות בתחקיר עיתונאי, וחשדות חדשים תפסו את מקומם בראשית המהדורות: מימון אסור בבחירות וזיוף תוצאות הבחירות המקדימות בליכוד שלא "הבשילו"; "ביביטורס" - מימון כפול ו"ביביטורס" - מימון בעלי הון. שיא הליבוי התנקז לקבוצת חשדות שנחקרו מאז 2015, תחת השם "פרשת המעונות": המלצרים, החשמלאי, הטיפול הסיעודי באביה של שרה נתניהו, הבקבוקים, פטריות החימום או "רהיטי הגן", ונרות הנשמה. שבועות, חודשים ושנים של הדלפות מגמתיות ופתיחת מהדורות בהבטחה לעוד "פרשת שחיתות". בינואר 2017 הגיעה קביעתו של היועמ"ש אביחי מנדלבליט כי "חלקן של הטענות נשלל ונמצא כי אין להן בסיס עובדתי, ולגבי חלקן נמצאו ממצאים עובדתיים שלא העלו חשד סביר לביצוע עבירה, המצדיק פתיחה בחקירה פלילית". "פרשת החמגשיות", השריד העלוב שנשאר מאחור, עתידה אף היא להיאסף אל אחיותיה חרישית. אבל הסנה כבר בער באש השנאה, ולא אוכל.

הפולחן חזר על עצמו גם ב"פרשת ארנו מימרן" (התרומות האסורות לכאורה של המיליארדר הצרפתי) ו"פרשת אודליה כרמון" (השכר שלכאורה שילמה לה עמותת ידידי הליכוד), ו"פרשת גרסטל" (ההצעה לכאורה של ניר חפץ, עד המדינה, לשופטת בדימוס גרסטל להתמנות ליועמ"ש אם תסגור את תיקי הגב' נתניהו). ושוב, רוב מהומה על לא מאומה, אך הבואש כבר הפיץ ריחו באוויר.

נשארנו עם "פרשת 1000" (המתנות), שמבחינה בין נתניהו יב"א לבין שמעון פרס ז"ל, רק בעובדה שאיש לא היה מעלה על דעתו לחקור את אותן מתנות ויותר אצל פרס; ו"פרשת 2000" עם "פרשת 4000", העוסקות בהלכה תקדימית ביחסי תקשורת-פוליטיקה, שמבקשת הפרקליטות להחיל על רה"מ ולא על איש זולתו, תוך כדי הטלת צל כבד על הדמוקרטיה בכלל ועל חופש העיתונות בפרט .

כך נראית רדיפה, אבל לא רדיפה אחר הצדק. כך נראית שטיפת מוח. כך נראה מפגש בין מערכות המבקשות לצבור כוח תוך כדי הבאשת ריחם של נבחרו הציבור בעיני בוחריהם, לבין ציבור גדול שלא קיבל את "דבר העם" ב־1977 ולא סלח לנתניהו על בחירתו לראשות הממשלה אחרי רצח רבין. כך נראה השקר שנאמר פעמים רבות מתוך תקווה נגועה שיהפוך לאמת.

נטל כבד ומבייש על מדינת ישראל

איך אפשר לצפות מראש ממשלה שיש לו הון עצמי מעורך של כ- **100,000,000 ש"ח** להבין מה זה אומר לשרוד מקצבת רעב של **2,342 ש"ח**

מנדלבלויט מסרב לחשוף את ההנמקות לסגירת תיקי שרה נתניהו

02/05/2019 / תומר אביטל

גרירת רגליים שמתקרבת לשנתיים: היועמ"ש אביחי מנדלבלויט ממשיך לסרב לחשוף את ההנמקות להחלטה לסגור את תיקי שרה נתניהו. מדובר בפרשות שכללו חשדות לרמייה והוצאת כספים אסורים מקופת המדינה.

קודם אדגיש שוב: אני ממש לא רוצה לכתוב על שרה נתניהו. זה מרחיק תומכי שקיפות שחוששים שאנו פוליטיים. אבל הסיפור הטרחני הזה חייב להטריד כל אזרח ישראלי.

העובדות: בספטמבר 2017 הודיע מנדלבלויט שיגיש כתב אישום נגד שרה נתניהו ב"פרשת הארוחות". אולם בתוך אותה הודעה הסתתרה החלטה נוספת: לסגור תיקי חקירה ובדיקה נגד גברת נתניהו בשש פרשיות נוספות.

מדובר בפרשות שכללו חשדות לרמייה והוצאת כספים אסורים מקופת המדינה. כך למשל מנדלבלויט הודיע כי אי אפשר להוכיח ששרה נתניהו היתה מודעת לחשמלאי שזייף עבודות במעונה הפרטי, וכי איננה אחראית לפרשה בה נרכשו ריהוט גן ופטריות חימום חדשים למעון המעון בירושלים והועברו למעונה הפרטי בקיסריה – וציוד זהה אך מיושן עשה את הדרך ההפוכה (כלומר משפחת נתניהו פעלה לכאורה כך שראשי ממשלה עתידיים יסבלו מהציוד המשומש שלהם כדי שהם יקבלו גרסה חדשה שלו).

מדוע פרשות אלו לצד אחרות לא הבשילו לכתבי אישום? מנדלבלויט הסתפק בהסבר: "לא נמצאה תשתית ראייתית."

אלא שבדמוקרטיה לאזרח יש זכות לדעת מדוע אישי שלטון בכירים זוכים ליד רכה לכאורה, בשעה שהוא מועמד לדין על הרבה פחות מכך. לכן, מאז 2017 מנסה התנועה לטוהר המידות לקבל לידיה את נימוקיו המלאים של היועץ המשפטי לממשלה להחלטת סגירת התיקים הסיטונאית.

אלא שמשרד המשפטים סירב, ומאז יוצא מגדרו שלא לפרסם את השיקולים.

במקום לשלוח את קובץ הוורד שמכיל את הנימוקים (שאני משוכנע שקיים: ישראל אינה רפובליקת בננות, ואי אפשר לסגור 6 תיקים של אשת ראש ממשלה בלי לפרט מדוע, במיוחד שנראה שהייתה מעורבת) – מנדלבלויט השתמש בכל טריק טכני אפשרי כדי לדחות את פרסומם.

התנועה ביקשה כבר בנובמבר 2017 לחשוף את הנימוקים. הפרקליטות שוב ביקשה וקיבלה ארכה.

וסוף סוף באמצע אפריל הגיש מנדלבלויט את תגובתו לבג"צ. לדבריו, דין העתירה להידחות בהיעדר עילה להתערבות שיפוטית, בשים לב לשיקול הדעת הרחב המסור לו בעניינים מעין אלה. לשיטתו, החלטתו הינה מנומקת דיה, ומביאה לידיעת הציבור את החשדות, לצד הטעמים שהביאו לסגירת הפרשות שלא נכללו בסופו של יום בכתב האישום שהוגש. כמו כן, טוען היועמ"ש כי נושא ההתנהלות הלקויה במעון ראש הממשלה, והחשדות שעלו בהקשר זה, מוכרים לציבור הרחב כבר מדו"ח מבקר המדינה שפורסם בחודש פברואר 2015. על כן, לא ברורה ליועמ"ש דרישת התנועה לקבל "דו"ח ציבורי" נוסף בעניין זה.

עוד נטען בתגובה, כי המסכת הראייתית נשוא העתירה נמצאת בימים אלה בבירור במסגרת הליך פלילי המתנהל נגד הגב' נתניהו ונגד מר סיידוף, ובנסיבות אלה, בהן עשויים להישמע עדים, אין ממילא מקום

לניתוח ראייתי פומבי, שיכלול התייחסות לעדויות של עדים פוטנציאליים. לבסוף, היועמ"ש סבור כי ההנמקה שניתנה, לשיטתו למעלה מן הצורך, נותנת מענה מספק לזכות הציבור לדעת, והולמת את מכלול נסיבות העניין.

אם אתם שוחרי שלטון החוק, אתם אמורים לתמוך בפרסום השיקולים המלאים לסגירת תיקים אלו: כדי שנראה את מסכת האלמנטים שהובילו להחלטות אלו. הרי כך עשה היועמ"ש הקודם שקבר את תיקו של אביגדור ליברמן: הוא פירט את השתלשלות העניינים על גבי 95 עמודים מפורטים.

במדינה שאנו חיים בה אף אחד לא צריך להיות מעל החוק. עדיין לא נקבע דיון ההמשך בבג"צ, אך נמשיך לעקוב ולעדכן.

מהקבלן עמדי ועד המתנות ממילצ'ן: 18 שנה של חקירות ובדיקות נגד שרה וביבי נתניהו.

בשני העשורים האחרונים חדרי החקירות אינם זרים לנתניהו ולמשפחתו, והיועצים המשפטיים עוסקים רבות בפרשות הנוגעות להם ■ חלק מהפרשות הסתיימו בסגירת התיק, באחת הושגה פשרה, ובחלקן קבעו היועצים המשפטיים כי אין טעם בחקירה ■ האם גם בתום החקירות הנוכחיות לא יהיה כלום?

תיק ביבי ושרה נתניהו

<https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3816400,00.html>

Ronit Tzach

31 בדצמבר 2016

מזל טוב גדול לכולנו! החודש ימלאו עשרים שנה בדיוק לפרשת השחיתות הראשונה של ראש הממשלה שלנו, "פרשת בר-און חברון" הנשכחת, שהשיקה אינספור פרשות שחיתות נוספות. ומה יותר הולם מלחגוג לה את התאריך העגול והיפה הזה בשתי פרשות שחיתות חדשות, שגם אותן יטיח היועץ המשפחתי.

אזהרת חפירה מונומנטלית והמלצה לגזור ולשמור: לרגל חגיגות העשרים, חשבתי לרכז את שורת הפרשות בהן הסתבר ראש הממשלה שלנו במשך השנים.

מפאת קוצר היריעה, ציינתי רק פרשות שהגיעו לחקירת משטרה או לדו"ח המבקר, וסיפקתי תזכורת קצרצרה לכל פרשה מה-16 שזכרתי.

רק כדי שנוכל להעריך את ההתמדה, הנחישות, השיטתיות, הקצב והסדרתיות.

אם לשפוט על פי מסקנות חקירות המשטרה, יש לנו עסק עם גנב סדרתי, לכאורה. אז למה שכנופיית שומרי הסף, קריצה קריצה, לא תתן לו להמשיך ליהנות מהשלל בנחת.

1. נתחיל ב"בר-און חברון", שחשפה איילה חסון. פרשה שבמסגרתה נחשדו ביבי נתניהו ומפלגת ש"ס במעורבות בקנוניה למינוי יועץ משפטי לממשלה. על פי הקנוניה, תסכים ש"ס לתמוך בהסגת צה"ל מחברון, ובתמורה ימונה רוני בר-און, שהבטיח לדרעי עיסקת טיעון מקלה במשפטו, ליועץ משפטי לממשלה. בעקבות הפרסום התפטר בר-און מתפקיד היועץ יומיים אחרי מינויו, וראש הממשלה שלנו נחקר לראשונה באזהרה, ייאי.

החקירה הולידה המלצה חמורה של המשטרה להעמיד לדין את ראש הממשלה נתניהו, את שר המשפטים צחי הנגבי, את מנכ"ל משרד ראש הממשלה דאז אביגדור ליברמן ואת ראש תנועת ש"ס אריה דרעי - בגין מרמה והפרת אמונים.

היועץ המשפטי לממשלה (שהחליף את בר-און) אליקים רובינשטיין ופרקליטת המדינה עדנה ארבל קבעו, כי אמנם מדובר בקשר פלילי להשתלט על משרת היועץ המשפטי לממשלה מתוך אינטרסים אישיים של גורמים פליליים.

אבל קבעו, במקביל, כי היחיד שניתן להעמיד לדין, משום מה, הוא אריה דרעי, כי נתניהו לא היה מודע (קריצה קריצה) לקשר בין דרעי לבר-און. מה שכן, מהתנהגותו "עלו תמיהות". בסוף, נדחפו התמיהות למקום שהשמש לא שזפת, וכל החבורה, כולל דרעי, יצאה בלא כלום.

2. אבל זו היתה רק הראשונה ברצף ארוך של פרשות והחלטות מעלות תמיהות אחרות שהגיעו בעקבותיה. "פרשת ההובלות" או "פרשת עמדי" נחשפה בספטמבר 1999. הזוג נתניהו נחשד בנסיון להוציא במרמה סכומי כסף עצומים ממשרד ראש הממשלה לטובת הקבלן אבנר עמדי, בגין עבודות, חלקן פרטיות, שביצע עבורם. כל זאת תוך הגשת החשבון למשרד ראש הממשלה. המשטרה החליטה על פתיחת חקירה בחשד לעבירות שוחד, ניסיון לקבל דבר במרמה והפרת אמונים.

עם קבלת תוצאות החקירה, המליצה פרקליטת המדינה עדנה ארבל להעמיד לדין את הזוג נתניהו באשמת ניסיון לקבלת דבר במרמה, ואת בנימין נתניהו לבדו באשמת מרמה והפרת אמונים. ארבל קבעה כי יש די ראיות וכי ניתן להוכיח שנתניהו ידע על ביצוע העבודות על ידי עמדי, על החשבון המופקע של 440 אלף שקל, ועל החוב הפרטי בגינן.

בסתירה לחוות דעתה, החליט היועץ המשפטי אליקים רובינשטיין שלא יהיה ניתן להשיג הרשעה בשל היעדר ראיות חיוניות ולפיכך אין להעמיד בכלל את נתניהו לדין. והופ, ביי ביי תיק פלילי ושלום על ישראל.

3. באוקטובר 1999, כבר פרצה "פרשת המתנות", כשהמשטרה פשטה על ביתם הפרטי של הזוג נתניהו והחרימה ארגזים ובהם כ-700 מתנות שנתניהו קיבל מגורמים רשמיים במהלך כהונתו כראש ממשלה, בחשד שלקח אותן לעצמו למרות שהן חלק מרכוש המדינה על פי חוק. המתנות יקרות הערך, חלקן בשווי מאות אלפי שקלים, כללו מגשים מכסף וזהב, ציורים, פסלים, פמוטים, וכתר מזהב. המשטרה המליצה להעמיד את נתניהו לדין בשורה של עבירות, ואת אשתו שרה בחשד לגניבת מתנות ולהוצאת כספים במרמה, אך היועץ המשפטי אליקים רובינשטיין החליט לדלג על ההעמדה לדין והסתפק בדו"ח ציבורי חריף, שכולנו התכבדנו לנגב איתו את התחת.

4. ואז הגיעה "פרשת הביביטורס" שחשף רביב דרוקר, ועסקה בקשריו של נתניהו עם בעלי הון ובמימון נסיעותיו ונסיעות בני משפחתו לחו"ל, במאות אלפי דולרים, על חשבון גופים פרטיים, בין השנים 1999 ועד 2008. במקרים מסוימים המימון היה כפול, כששני גופים שונים שילמו על אותו כרטיס טיסה. בעקבות פרסום התחקיר, החליט מבקר המדינה מיכה לינדנשטראוס לפתוח בבדיקת הממצאים וקבע כי יש לפתוח בחקירה פלילית נגד נתניהו. הוא מינה את ניצב משנה (בדימוס) נחום לוי, קצין בכיר לשעבר במשטרת ישראל, ליועצו של המבקר לענייני שחיתות. לוי חקר את הפרשה שנים וסיכם בדו"ח כי בהתנהגות בני הזוג נפל חשד לכאורה לפגיעה בטוהר המידות.

אבל אז מונה מבקר מדינה חדש, יוסף שפירא, אחרי אודישן אצל נתניהו, והוא הדיח מיד את החוקר נחום לוי, והעביר את התיק להמשך מיסמוס אצל היועץ המשפטי דאז יהודה ויינשטיין. ויינשטיין מרח את הענין שנתיים והעביר חזרה את התיק למבקר המדינה עם המלצה לסגור. בין השאר בנימוק המטורף הבא: "אין סיכוי של ממש שהמשך הבדיקה, ואף חקירה פלילית, יובילו לממצאים ברמה הנדרשת להעמדה לדין, בין היתר, בשל חלוף הזמן הרב מאז התרחשות האירועים". זה יפה, תודו. למרוח את הזמן ואז לסגור את התיק כי הזמן נמרח. בסוף הסיפור השתרבב לפרק בדו"ח המבקר שעסק במימון המפוקפק של טיסות הביביטורס, וכולנו התכבדנו לנגב גם איתו את התחת.

5. ואז, היי הו, פרצה לה "פרשת המעונות" של ראש הממשלה, שכללה גם כמה פרשיות משנה. שם עלה חשד לביצוע עבירות פליליות כמו קבלת דבר במרמה והפרת אמונים, בין היתר על ידי אשת ראש הממשלה שרה נתניהו. במאי 2016 הודיעה המשטרה על סיום החקירה, ועל המלצתה להעמיד לדין את שרה נתניהו בשלוש פרשות בגין קבלת דבר במרמה.

6. על פי "פרשת ריהוט הגן" לקחה משפחת נתניהו לביתה הפרטי בקיסריה ריהוט שנרכש מכספי המדינה עבור מעונו הרשמי של ראש הממשלה בירושלים. נרכש ריהוט חדש, שהוא העתק זהה לריהוט שנמצא בוילה הפרטית של בני הזוג נתניהו בקיסריה, ולאחר שהריהוט הגיע למעון ראש הממשלה נעשתה ההחלפה - הריהוט החדש הועבר לקיסריה, והריהוט הישן הועבר מקיסריה למעון ראש הממשלה בירושלים. בכך חסכה משפחת נתניהו את העלויות של רכישת ריהוט חדש והוא מומן מכספי המדינה.

7. ב"פרשת החשמלאי", פרסם מבקר המדינה יוסף שפירא דו"ח שעניינו ההוצאות הכספיות של בני הזוג נתניהו במעונות ראש הממשלה בקיסריה ובירושלים. שם נחשפה, בין היתר העסקת החשמלאי אבי פחימה בביצוע עבודות בבית משפחת נתניהו בקיסריה בניגוד לנהלים, ואף שהדבר נאסר במפורש בשל קרבתו למשפחה והיותו חבר מרכז הליכוד.

8. "פרשת הארוחות" נחשפה בעקבות עדותו של אב הבית לשעבר במעון ראש הממשלה, מני נפתלי, כחלק מתביעה שהגיש נגד משרד ראש הממשלה, והעלתה כי בזמן ששהו במעון ראש הממשלה אורחים מקומיים, נרשם כאילו מדובר באורחים מחו"ל, שתקציבם גבוה במאות שקלים נוספים לכל מנה.

9. והיתה גם "פרשת המטפלת הסיעודית", לפיה שכרה שרה נתניהו מטפלת סיעודית פרטית לאביה, והשיתה את ההוצאות על תקציב מעון ראש הממשלה.

10. ב"פרשת הבקבוקים" עלה שוב חשד לפלילים. נטען כי עובדי בית ראש הממשלה נדרשו להחזיר למרכולים בקבוקים ממעון ראש הממשלה ולהעביר את שווי הפדיון לשרה נתניהו, ששילשה אותו לכיסה.

פורסם כי במשך שנתיים הוציא בית ראש הממשלה כ-100 אלף שקל על בקבוקי שתייה אלכוהוליים, וכי רק בשלושת החודשים האחרונים של 2010 נרכשו בקבוקי שתייה ב-50 אלף שקל.

מבקר המדינה יוסף שפירא העביר את ערימת ההפרשות המהבילה הזו ליועץ המשפטי וטען כי "באחריותו של היועץ המשפט לקבוע אם מדובר בעבירה פלילית".

ביולי 2015 החליט היועץ יהודה ויינשטיין כי יש מקום לפתיחת חקירה פלילית בפרשת המעונות, לאחר שאימץ את פרקליט המדינה שי ניצן וראש האגף לחקירות ומודיעין במשטרה ניצב מני יצחקי.

המשטרה חקרה והמליצה להעמיד לדין את נתניהו בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בשלושה מקרים שונים ובניהם: "פרשת הארוחות" ו"פרשת המטפלת הסיעודית". כמו כן, עלה כי המשטרה ביססה תשתית ראייתית להגשת כתבי אישום ב"פרשת החשמלאי" ו"רהיטי הגן".

11. והיה גם הענין הפעוט והזניח של "ההוצאות המופרזות במעונות ראש הממשלה". דו"ח מבקר המדינה מיוני 2015 שעסק בהן העלה כי נקנה ריהוט ב-370 אלף שקלים והוצאו מיליונים על ניקיון. למרות העסקת מבשלת קבועה נרכשו ארוחות במאות אלפי שקלים.

בשנת 2010, למשל, הוזמנו ארוחות ב-71 אלף שקל, ושנה אח"כ ב-92 אלף שקל, למרות המבשלת. 75 אלף שקלים בחודש הוצאו על ניקיון. רק במעון הפרטי בקיסריה עלה הניקיון כ-8,200 שקלים לחודש, למרות שנתניהו ומשפחתו שוהים רוב השנה במעון הרשמי. בשנת 2011 טיפסו הוצאות הניקיון במעונות ל-3 מיליון ו-100 אלף שקל. 143 אלף שקלים הלכו על איפור וביגוד. המדינה שילמה גם הוצאות מים חריגות למילוי הבריכה הפרטית בוילה בקיסריה.

והכי חמוד: התגלתה תופעה של אי-החזרת כסף לעובדים ששילמו על דברים מכיסם. דו"ח המבקר טען שמדובר ב"התנהלות לא תקינה והוצאות ראוותניות", אך לא מצא בכל המקרים הללו ממצאים פליליים. הפתעה הפתעה.

בינואר 2016, נחשף כי היועץ המשפטי יהודה ויינשטיין החל בבדיקת חשד לפלילים בקשרים שניהל נתניהו עם אנשי עסקים במהלך נסיעותיו. המשטרה בדקה אם הועברו כספים מאנשי עסקים בחו"ל לאשתו ולבנו של נתניהו, ששימשו לכאורה לצורכיהם האישיים, בין השאר לבילוי במסעדות יוקרה.

במשטרה בדקו אם כספי תרומות של אנשי העסקים, בעיקר מארה"ב, הועברו באופן שיטתי לשרה וליאיר נתניהו כדי לממן את אורח חייהם, והאם הובטחה להם תמורה על הכספים שתרמו לכאורה. עוד נבדק עד כמה היה מעורב ראש הממשלה עצמו בפעילות הזו.

12. ביוני 2016 באה עלינו לטובה "פרשת ארנו מימרן". היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט נאלץ לבחון עדות במשפטו של מימרן, ידידו הקרוב של נתניהו, ואיש עסקים שהורשע בבית משפט בפריז ב"פרשת העוקץ של המאה" בצרפת, לפיה גנב מהאיחוד האירופי 283 מיליון אירו.

בית המשפט גזר על מימרן שמונה שנות מאסר, קנס של מיליון יורו והחרמת כל רכשו עד גובה העלות הכוללת של ההונאה לקופה הציבורית. כמו כן קבע בית המשפט כי מימרן "הוביל מישראל את ההונאה". מימרן, על פי החשד, העביר לראש הממשלה בנימין נתניהו סכום של מיליון אירו במהלך מסע הבחירות שלו ב-2009.

13. בנובמבר השנה נחשפה "פרשת המיליארדר האוסטרלי" ג'יימס פאקר. פאקר, בעל אימפריית הימורים, חבר קרוב של נתניהו ובני ביתו, זכה לכך שאחד מפרקליטי נתניהו, עו"ד יעקב ויינרוט, יפעל כדי להעניק לו מעמד תושבות קבע מיוחד בישראל.

בהמשך נחשף כי פאקר הרעיף שורה של הטבות על בנו של נתניהו, יאיר. כשיצאו נתניהו ופמלייתו לעצרת האו"ם בניו יורק, טס גם הבן יאיר והתאכסן במלון יוקרה על חשבון פאקר. לחלק מהחופשות נתניהו הבן נסע במטוס הפרטי של פאקר, ולפעמים הצטרפו גם חברים. בפברואר האחרון טס יאיר נתניהו לחופשת סקי באספן, קולורדו, והשתכן באחוזתו המפוארת של פאקר, בלעדיו. בקיץ שעבר אפשר פאקר ליאיר נתניהו, לגור במשך כמה שבועות בדירה שבה הוא עושה שימוש במלון הדירות רויאל ביץ' בתל אביב.

נתניהו עצמו נוהג לערוך את פגישותיו בביתו של פאקר בקיסריה, וכשהגיעה לישראל הזמרת מריה קארי, אז בת זוגו של פאקר, רכש המיליארדר כרטיסים בעשרות אלפי שקלים, מהם העביר עשרה לשרה נתניהו ושבעה לראש המל"ל דאז. המשטרה החלה לחקור את הפרשה.

14. ב"פרשת הצוללות" שנראית, לטעמי, כמו בגידה פושעת, לכאורה, באינטרסים הביטחוניים של מדינת ישראל, נחשף כי נתניהו לחץ לרכוש צוללות במיליארדים מהתאגיד הגרמני ת'יסנקרופ (בבעלות אירנית חלקית ועם רזומה של שירות נאצים), חרף התנגדותם הנחרצת של גורמי ביטחון, ושר הביטחון לשעבר העומד בראשם, בוגי יעלון.

מפה לשם התברר כי נציגם של ת'יסנקרופ בארץ הוא עו"ד דוד שמרון, במקרה לגמרי יועצו הקרוב ביותר ובן דודו של ראש הממשלה נתניהו. כשמדובר בעסקת מיליארדים, אפילו אחוים בודדים של דמי תיווך - נמדדים בעשרות מיליונים. הסתבר גם כי שמרון לחץ להעביר גם את התחזוקה העתידית של הצוללות, שהיא הכסף הגדול האמיתי, לידי ת'יסנקרופ.

נתניהו, כרגיל, לא קישר בין שום דבר לשום דבר, קריצה קריצה. במקרה לגמרי נחשף כי שמרון פנה ליועץ המשפטי של משרד הביטחון וביקש באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי יבוטל מכרז קיים כדי להיטיב עם תאגיד הצוללות הגרמני שלו.

מה שנחמד במיוחד זה שכמה שעות אחרי שנחשפה הפרשה, הזדרז היועץ המשפטי להודיע לתקשורת כי "אין עילה לחקור את הפרשה". רק הלחץ הציבורי אילץ אותו לשקול את הענין מחדש. או לחשוב על דרך יצירתית לקבור אותו.

15. וכעת, כאמור, שתי פרשות חדשות ורעננות, המכונות "פרשת תיק 1000" ו"פרשת תיק 2000". אמש נחשף כי מנדלבליט עדכן את נתניהו שהורה למשטרה לחקור אותו כבר לפני כשבועיים. עד כה נחקרו כחמישים איש בפרשה. כזכור, היועץ המשפטי מנדלבליט הסכים בזמנו, בעיקום אף, לארגן איזו "בדיקה" לא ברורה בפרשה, שנגררה חודשים ארוכים ואימה להגרר לנצח.

בזמן הזה מנע מהחוקרים, על פי הפרסומים, להזמין עדים מסוימים, התערב בניסוח השאלות לנחקרים וניהל פיקוח הדוק על הפרשה. חרף זאת, מקורות מסרו כי העברה שיטתית של מתנות וטובות הנאה בהיקפי ענק מאילי הון לזוג נתניהו – אומתה על ידי חלק מהעדים.

המשטרה, כך מתברר, ביקשה מהיועץ המשפטי לממשלה כבר לפני זמן מה לעבור מבדיקה לחקירה פלילית מלאה. במשטרה מאמינים כי בתוך ימים – ולכל המאוחר עד השבוע הבא – ייתן מנדלבליט אור ירוק לפתיחת חקירה פלילית. החשדות הנבדקים בין היתר בפרשה הם קבלת שוחד וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

תיק 2000" משיקה ל"תיק 1000" המרכזי ובה מעורבים גם בני משפחתו של ראש הממשלה, אך חומרתה, לפי הפרסומים, פחותה.

כמו שניתן ללמוד מהרשימה המסחררת הזו, אשר קשה לעקוב אחרי השתלשלות העניינים בכל סעיפיה, ולאף אחד מאיתנו לא ברור בדיוק מה נגמר, איך נגמר ולמה בעצם נגמר - יש ערך לגודש, לצפיפות, לאופי ההתנהלות, לסדרתיות, לדפוס החזרתי, לעוצמת החוצפה.

כמו עם אנס סדרתי, להבדיל, שמצטברות נגדו עדויות רבות, אפשר אולי להטיל ספק בכל אחת מהתלונות בנפרד. להגיד שמדובר במילה כנגד מילה. להבהיר שאין מספיק ראיות כדי להרשיעו.

אבל כשיש 16 קורבנות שונים ומגוונים, לאורך 20 שנה, כנראה שמדובר בדפוס. ואז בנורמה. וכך, כשהנורמה הזו מתחילה במשרד ראש הממשלה, משפחתו, אנשי סודו ואמונו ושלומו, אין להתפלא שהנגיף דבק בחברה כולה.

בתמונה: היועץ הקודם, יהודה וינשטיין, וידידה.
צילום: אוליבייה פיטוסי

הכביסה ששרה שלחה לניקוי בחו"ל, המתנות ושיפוץ הווילה. הקלטות ניר חפץ

חלקים מהקלטות יועץ התקשורת שהפך לעד מדינה נחשפו אמש. בין היתר הקליט את היועצת המשפטית של משרד ראש הממשלה, עו"ד שלומית פרגו ברנע. היא תועדה מספרת כיצד "הצליחה למרוח" את כתב "ידיעות אחרונות" ו-ynet-איתמר אייכנר שחשף את ההוצאות המנופחות. נתניהו בתגובה: "רכילות שקרית".

ynet דוכן אחרון: 25.06.18, 00:35

התוכניות לשיפוץ הווילה של משפחת נתניהו בקיסריה על-חשבון המדינה, מזוודות של כביסה שנלקחו לניקוי יבש בחו"ל ("כי אשת ראש הממשלה אוהבת את הריח") וניסיון להטעות כתבים. כל אלו נחשפו אמש (יום א') בחדשות 2 כחלק מתמלול הקלטות שביצע ניר חפץ, שהיה יועץ התקשורת של בנימין נתניהו ורעייתו שרה, חצה את הקווים והפך לעד מדינה נגד ראש הממשלה. ההקלטות הן של שיחות שלו עם היועצת המשפטית של משרד ראש הממשלה ב-17 השנים האחרונות, עו"ד שלומית פרגו ברנע, ובהן נחשפו היבטים נוספים בהתנהלות במעון הרשמי של ראש הממשלה ובבית של בני הזוג נתניהו בקיסריה.

ההקלטות מפורסמות ימים ספורים אחרי ההודעה על הגשת כתב אישום נגד שרה נתניהו בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מרמה והפרת אמונים.

השיחה עסקה בין השאר בהוצאות על הבית הפרטי שהושתו על קופת המדינה:

עו"ד פרגו ברנע: אני רוצה לגלגל את האחריות ממני. שיהודה (וינשטיין, לשעבר היועמ"ש) יגיד שדין קיסריה כדין בלפור. שייקח את האחריות. זו לא חוכמה שתגיע אלינו בקשה, אנחנו נגיד לא, והוא יגיד כן. אני לא רוצה. אני רוצה לפעול לפי ההנחיות שלו. הוא היועץ המשפטי לממשלה.

חפץ: כבר אמרת את זה ליהודה? (וינשטיין)

עו"ד פרגו ברנע: אמרתי את זה גם לנתן (אשל), אני רוצה שהיועץ ינחה אותי איך לפעול, שיהודה יגיד "דין קיסריה כדין בלפור". יופי, אז הכול יהיה מאוד פשוט. מה זה המשחק הכפול הזה? אני צריכה להתעמת עם ראש הממשלה?

חפץ מדגיש בפניה שלמעשים עלולה להיות משמעות פלילית:

חפץ: אני רוצה להגיד דבר אחר. בסופו של דבר הסיפור של קיסריה במאה אחוז יהיה ביאח"ה, ולכן את חייבת לדעת שאת תהיי ביאח"ה, ואת תאמרי דברים שאת יכולה לעמוד מאחוריהם. אני ממש אומר לך שתשמרי כל ניירת וכל דבר שאת עושה.

עו"ד פרגו ברנע: טוב שאתה אומר לי, כי כבר הייתי ביאח"ה. לידיעתך, הייתי ביאח"ה בסיפור של המתנות.

חפץ: בקדנציה הקודמת?

עו"ד פרגו ברנע: כן. נתתי שם עדות... יישרתי את ההדורים עם דוד שמרון כשהם נכנסו.

בשביל מה צריך את החזירות הזאת, קיבינימט?

על פי ההקלטות, עו"ד פרגו-ברנע נתקלה במהלך כהונתה תחת נתניהו בדרישות חריגות ביותר. עו"ד פרגו ברנע: הם רוצים לסדר את כל החצר (בקיסריה) לפי תוכנית אדריכלית שהם בנו לעצמם. אז אנחנו אומרים "כן, מה... לא?"

חפץ: היה כזה דבר?

עו"ד פרגו ברנע: כן.

חפץ: מה זה רצו לעצב את החצר מחדש?

עו"ד פרגו ברנע: הם מעצבים את החצר, יש תוכנית.

חפץ: משרד ראש הממשלה משלם על זה?

עו"ד פרגו ברנע: יש תוכנית עם הדמיה, הם רוצים שהמשרד ישלם. הם אמרו שיש נזקים כתוצאה מעבודות הביטחון. אנחנו אומרים, בסדר. מה שהביטחון פגע, אנחנו נחזיר את המצב לקדמותו, אבל בואו נראה באופן סביר מה צריך להחזיר. למשל, רוצים עץ שיסתיר עמוד, או הגבהת החומה, או שצריך להסתיר את החומה שהוגבה, אבל הכול צריך לעשות בהיגיון. אבל עכשיו צריך את האדמה, ואת העציצים, ואת המטפסים, וצריך את התומכים, וצריך כל מיני סוגי מילוי, ויש את ההדמיה איך תיראה החצר שלהם. למה אנחנו צריכים להשתתף? בלענו את זה.

חפץ: כמה כסף אושר לזה?

עו"ד פרגו ברנע: לא זוכרת.

חפץ: נדמה לי שהבקשה הייתה למאות אלפים.

עו"ד פרגו ברנע: עשרות אלפים.

חפץ: בשביל מה צריך את כל החזירות הזו קיבינימט?

הבית הפרטי של משפחת נתניהו בקיסריה (שאל גולן, "ידיעות אחרונות") (שאל גולן)

חפץ: נתן (אשל) שם כל הזמן בעבודות. בחודשים האחרונים הוא מסתובב עם מתוכי דירות בגבעתיים והראה להם דירה של שרה ומכר לה אותה. כדי שלא יזהו שהוא ראש לשכת ראש הממשלה, הוא היה הולך עם האוטו של אשתו.

חפץ: שרה אובססיבית לכל מיני פרטים ישנים. יש את הארונות אמבטיה האלו הישנים של פעם. לבן כזה מפלסטיק שעולה 60 שקל. אורזים, שמים את זה בניילון עם פצפצים, ושולחים את העובדים מפה להביא.

עו"ד פרגו ברנע: תקשיב, זה בדיוק אותו סיפור כמו שהיה עם המתנות, והייתי במשטרה. אמרו לי, הדברים שתפסו שם זה כף חול מפלסטיק של ילד.

עו"ד פרגו ברנע: ארוז שלוש פעמים בפצפץ.

חפץ: גיל (שפר) פשוט פתח כי הוא היה סקרן, והוא חטף שוק.

עו"ד פרגו ברנע: מי מממן את הדברים האלו?

חפץ: מה זה מי מממן?

עו"ד פרגו ברנע: את האריזות...

חפץ: זה הכול עושים הוא והוא... גיל טוען שנתן (אשל) בעצמו ארז את זה, נתן (אשל), פיזית.

עו"ד פרגו ברנע: נו ניר, גיל אומר? אני במו עיניי ראיתי את נתן (אשל) ועזרא (סיידוף), במו עיניי, עומדים בקיסריה ומנקים את המזגן.

"הצלחנו למרוח את העיתונאי"

מהשיחה המוקלטת עולה שהצוות סביב ראש הממשלה פעל להתחמק מבקשות של עיתונאים לברר את גובה ההוצאות עבור הבית הפרטי של בני הזוג בקיסריה. אחד מהם היה איתמר אייכנר מ ynet- ו"ידיעות אחרונות", שלבסוף חשף בסדרת כתבות את ההוצאות המנופחות במעון ראש הממשלה ואת פרשת רהיטי הגן, שנרכשו לכאורה עבור המעון הרשמי בירושלים - אבל אז הועברו לבית הפרטי בקיסריה.

עו"ד פרגו ברנע: יש כל הזמן אחזקה שוטפת בשירות שמצטברת להרבה מאוד כסף. אני אמרתי לאייל ולנתן (אשל) 'תראו הייתה פנייה של עיתונאי שרצה לדעת מה ההוצאות של בית ראש הממשלה בקיסריה'. הצלחנו למרוח אותו. חפץ: זה היה (איתמר) אייכנר.

איתמר אייכנר

עו"ד פרגו ברנע: הצלחנו למרוח אותו, אבל למחרת זה יכול להגיע עוד פעם. אנחנו צריכים לשמור על ראש הממשלה שלא יסתבך בדברים האלה ואנחנו צריכים לשמור גם על עצמנו. מחר יבואו ושאלו איך אישרנו דברים כאלה.

חפץ: יש שם סודות נורא גדולים בנושא הכסף. את נתת לי רק דוגמה אחת בנושא המתנות (קנקן התה של מרקל), אבל ידעתי שהיו הרבה מקרים של מתנות שהגיעו ישירות לבלפור בשיחה מתאר חפץ הרגל של שרה נתניהו שבמסגרתו נהגה לקחת עמה לנסיעות לחו"ל כמויות בגדים אדירות, רק כדאי שתוכל לשלוח אותם שם לניקוי יבש.

חפץ: אני חושב שבחשבונות המלונות בחו"ל היא עושה כל מיני תרגילים כדי להסתיר כל מיני הוצאות. עדנה (חלבני, מתאמת הנסיעות) סיפרה לי שבכל נסיעה מגיעות לפחות 4-5 מזוודות לניקוי יבש, ואני אומר לך שפשוט עיתונאים שאלו אותי ובדקתי בחשבונות. עו"ד פרגו ברנע: אין.

חפץ: אין דבר כזה בחשבונות, הם איכשהו מסתירים את זה בתוך... עו"ד פרגו ברנע: איך זה לא יוצא?

חפץ: כי אני אומר לעיתונאים שבדקתי בחשבונות, ובדקתי עם משרד החוץ, שזה החשבונות שעוברים דרכם, והם אומרים שהאקסטרויות מאוד מאוד קטנות. אבל בוודאות בכל נסיעה יש 4-5 מזוודות ניקוי יבש.

עו"ד פרגו ברנע: מותר להם להביא מזוודות כדי לשלוח כביסה? חפץ: מותר להם שירותי כביסה בחו"ל.

עו"ד פרגו ברנע: אבל זה שימוש לרעה בכספי ציבור, להביא כביסה שלא משתמשים בה שם, רק כדי להביא אותה לניקוי.

חפץ: תקשיבי, באחת הנסיעות אמר לי גיל שפר (ראש הסגל), "הגיעו שמונה מזוודות לניקוי יבש". עכשיו שתביני, יש פה תקציב לניקוי יבש במכבסה שהוא לא ממש מוגבל. לפי מה ששפר אומר, היא פשוט אוהבת את הריח.

חפץ: את יודעת מה עדנה (חלבני, מתאמת הנסיעות) סיפרה פעם? עו"ד פרגו ברנע: נו?

חפץ: שנתן (אשל) שלח אותה בניו אורלינס למלון, להגיד למנהלי המלון שיש לשרה בדיוק יום הולדת, והיא מאוד תשמח שייתנו לה מתנה. אבל מה? הם רצו לכוון אותם שהיא תקבל קרמים, דברים של קוסמטיקה. נתן אמר למנהלת המלון, "אל תביאו לה פרחים, כי היא אלרגית לפרחים", וזה שטויות כי הבית בבלפור מלא בפרחים. אמר גם לא שוקולדים כי היא לא אוכלת אותם. אז אמרו "מה כן?", אמרו שהיא מאוד אוהבת קרמים. היא קיבלה סלסלה ענקית של קרמים מהמלון, עדנה סיפרה לי בגאווה. עו"ד פרגו ברנע: אתה יודע שזו מתנה אסורה...

חפץ: כן?

עו"ד פרגו ברנע: בוודאי.

עו"ד פרגו ברנע: אני מרגישה שיש פה בעיות שחורגות מהבעיות שאנחנו בדרך כלל פגשנו. דיברתי עם יהודה (וינשטיין, היועמ"ש לשעבר) ואמרתי לו. הוא אמר לי: "מה זאת אומרת? למה למה"מ ותדברי איתו". אמרתי, יהודה, אתה לא מבין איפה אני חיה. אם אני הולכת לראש הממשלה, יום למחרת אני לא במשרד. הוא חשדני מאוד. הוא לא מוכן לשמוע דברים כאלו. הוא אומר "אז מה את עושה?". אמרתי, תראה, בדרך כלל אני מונעת את הדברים האלו, עשינו נוהל עבודה.

מטעמו של ראש הממשלה נמסר בתגובה: "עד עכשיו התעסקתם באוכל וחמגשיות וכעת עברתם לרכילות שקרית על אריזה בפצפצים וניקוי מזגנים. עוד לא שמענו גיבוב כזה של רכילות שקרית שאין לה שום קשר לאמת."

פורסם לראשונה 21:13 24/06/2018

עלילות שרה נתניהו

תאריך הפרסום: 12/12/97

היא קיבלה לשכה משלה, שתי מזכירות ויועץ תקשורת, שלא על פי התקן. היא השליכה נעליים על עובדת, מאחר שהצחצוח לא נראה לה. היא דרשה מהעובדים בלשכה לטעום יין כדי לוודא שהוא לא הורעל. היא מקבלת מתנות בניגוד לכללי הבטיחות והתקשי"ר. היא דורשת לקרוא לה רק הגברת נתניהו. היא מעסיקה את מזכירותיה באיסוף אובססיבי של כל בדל עיתונות שהתפרסם עליה. מעמותת 'יד ליד' היא דרשה, וקיבלה, לשכה מפוארת, למרות שהיא ממעטת להופיע בה. כשעפרה חזה נגעה בבעלה במהלך שידור חי בתכניתו של דן שילון, הרעידו צעקותיה את מסדרונות הטלוויזיה. כשנתניהו ניסה להרגיע אותה, היא איימה 'אם לא תעזוב לי את הידיים, אני אגיד למשטרה שאתה מרביץ לי'.

החצר הביזנטית בלשכת ראש הממשלה. תמונות מצב:

שרה נתניהו, רעיית ראש הממשלה, אוהבת מתנות. מתנות יקרות יותר, יקרות פחות, לפעמים כמעט חסרות ערך.

למשל, חבילות שי מסחריות מהסוג התקני: כמה חפיסות ממתקים, שני בקבוקי יין. מבחינת היחידה לאבטחת אישים, החבילות הקטנות האלו הן כאב ראש גדול. למעשה, הם היו שמחים שלא להעביר בכלל חבילות מזון, מי יודע אילו חומרים אפשר להחדיר למאכלים, המגיעים אל פיהם של ראש הממשלה ובני ביתו. כך התפתח יום אחד ויכוח קטן, שקט אך תקיף בין אשת ראש הממשלה לבין המאבטחים שוחרי שלומה. לפתע, לתדהמת הנוכחים, הגתה נתניהו את הפתרון. "אז הם יטעמו לפני שאנחנו נוגעים בזה", הציעה למאבטחים, כשהיא מצביעה על יועץ התקשורת שלה, רמי סדן, ומזכירתה האישית, רוזי פרסטאי, שנכחו בחדר.

סדן, פרסטאי והמאבטחים החליפו מבטים נדהמים. "את מבינה?" שאלה מאוחר יותר מזועזעת המזכירה, פרסטאי, את אחת מחברותיה, "לא היה אכפת לה שאני אמות, העיקר היא תקבל את היין".

כשבעלה, בנימין נתניהו, נבחר לראשונה לראשות הממשלה ב-1996, הייתה זו רעייתו שרה שגנבה את ההצגה. בתחקיר שהסעיר את המדינה חשפו כתבות "ידיעות אחרונות" את התנהגותה של רעיית ראש הממשלה, כולל התקרית המפורסמת ביותר: השלכת הנעליים על עובדת משק הבית.

הגיליון הזה שבר את שיא המכירות של "ידיעות אחרונות".

אבל ההתנהגות הזו לא ממש הפתיעה את הנוכחים, הם כבר מכירים את הבוסית. מגיניה רואים בכך לא יותר מהתנהגות של 'ילדה מפונקת', עליסה בארץ הפלאות שנקלעה לחדר גדוש בהפתעות ומתקשה לעמוד בפיתוי. מקטרגיה יאמרו שאם כבר 'עליסה בארץ הפלאות', אז שרה נתניהו מזכירה דווקא את מלכת הלבבות הזעפנית, שכל מי שלא סיפק את רצונה ומיד, זכה לגזיר הדין האחד: ערפו-את-ראשו.

למה שותקת הלשכה?

רוב הדיווחים על התנהגותה של אשת ראש הממשלה מוצאים את דרכם למדורי הרכילות או לשולי ידיעות הצבע. מרבית הפרסומים לובשים אופי סנסציוני, מה שמאפשר לגברת הראשונה להציג את התקשורת כעוינת כלפיה. התמונה הזו מעוותת את המציאות. מעטים המרואיינים שזכו ליחס זהיר כמו שרה נתניהו. הראיונות שנערכו עמה הותנו בתנאים כה מגבילים, לפני המפגש ואחריו, עד שנותר בהם ערך עיתונאי מועט, אם בכלל.

אפילו התפרצותה בשידור באולפנה של יעל דן זכתה לצנזור. בכל המפגשים החזייתיים עם העיתונות נחסך מנתניהו הצורך לענות על השאלות הקשות והרבות, הנובעות מאופן תפקודה זירה הציבורית. גם מלשכתו של ראש הממשלה לא התקבלה עד כה שום תגובה עניינית לשאלות אלו, חוץ מהכחשות גורפות ("הכול שקרים והכפשות של אנשים ממורמרים") או סירוב "לעסוק ברכילות זולה".

ללשכת ראש הממשלה יש מה להסתיר. במדינה דמוקרטית מתקנת אין מקום לקשר השתיקה סביב התנהלותה חסרת המעצורים בלשכת ראש הממשלה ושיתוף הפעולה של הלשכה עם שיגיונותיה. "אני קוראת לזה 'בגדי המלך החדשים'", אומרת אחת ממזכירותיה, "כולנו יודעים את האמת, וכולנו מסתירים אותה".

מעבר לפן הרכילות, שמנו מצטיירת רעיית ראש הממשלה כאישה קפריזית עם בעיה ביחסי אנוש, מהווה שרה נתניהו אתגר לסדרי הממשל התקין בלשכת ראש הממשלה. חיבתה למתנות ונטייתו שלא לשלם עבור שירותים שהיא מקבלת, מעלות חשש לאי סדרים ולקבלת טובות הנאה. וזה כבר לא עניין לכתבי רכילות, אלא לטיפולו של משרד מבקרת המדינה

אבל ההיבט החמור ביותר הוא השפעת קרבתה לאיש הקובע ביותר במדינה. צייתנותו לגחמותיה, שהפכו את לשכתו של ראש ממשלת ישראל לחצר ביזנטית, אינה בעיה משפחתית פנימית. התפרצויותיה התכופות והתנהגותה החריגה יוצרות אקלים סוער ולא יציב סביב האיש, שלכל החלטה שלו יש משמעות דרמטית על חיינו. "פדיחות", אומר אחד מעובדי הלשכה הנאמנים לנתניהו, "אבל אנשים לא יודעים מה קורה פה. התקשורת מוציאה רק מה שקורה במסדרונות ליד כולם. אבל מה אנחנו יודעים על הקטעים שהיא עושה לו בבית, ואיך זה משפיע על ההחלטות שלו למחרת". אי אפשר לקחת מראש הממשלה את האחריות להחלטותיו הקובעות את מהלך חיינו. הגיע הזמן לבדוק איזו השפעה יש לרעייתו על תהליכי קבלתן.

הלשכה: שתי מזכירות ודובר

בנוסח הביוגרפיה האנגלית שכתבה בעצמה עבור התקשורת הזרה, היא מספרת שנולדה בטבעון לפני 39 שנים, שהייתה (כפי שכתבה) "תלמידה מחוננת בתיכון", ושציון עבודת המוסמך שלה הוא 92.5. ברשימת עיסוקיה המקצועיים היא רשמה: "עבודה בעיתון נוער ארצי" ועבודה בתחום המאמרים והפרסומים בעיתונות". את שנותיה כדיילת העדיפה שלא לציין, לעומת זאת כתבה שם: "גברת נתניהו השתתפה לא מכבר באורח פעיל במערכת הבחירות, וסייעה בניצחון בעלה.

בזכות הסיוע הזה ביקשה עם כניסת בעלה לתפקיד ראש הממשלה לשכה משלה. ממזכירות משרד הממשלה נמסר שאין שום תקנון, המציין את חובות אשת ראש הממשלה וזכויותיה, "ייתכן שהגיע הזמן לעגן תקנות ברורות יותר בחוק". בפועל, תפרה כל אחת מהנשים הראשונות את התפקיד לפי צרכיה, תוך התחשבות במערך כוח האדם הקיים במשרד ראש הממשלה. שולמית שמיר ישבה בחדר, שהוקצה לה 'במועצה ציבורית למען הזקן' במשרד העבודה, ומשם פעלה כיו"ר הארגון למען הקשיש.

בתקופות מסוימות עמדה לרשותה מזכירה בחצי משרה במשרד ראש הממשלה. לאה רבין ריכזה את מרבית הפעילות שלה מבית ראש הממשלה, היא ומזכירתה האישית ישבו בחדר העבודה האישי של רבין בבית ראש הממשלה, שמתוכו נעשתה גם הפעילות של לאה רבין כיו"ר אלו"ט. לסוניה פרס לא הייתה מזכירה, לא נהג, אפילו בולים על המעטפות הרשמיות היא הדביקה בעצמה.

שרה נתניהו דרשה, וקיבלה, לשכה משלה במשרד ראש הממשלה, שני חדרים הצמודים לחדרו של דובר ראש הממשלה, שי בזק. נתניהו ממעטת לשבת בלשכה, אבל לשירותה הבלעדי עומדות שם שתי מזכירות בשכר, נעמי איגוס מירושלים וכרמל אבולעפיה מעומר, הישובות שלא על פי התקן, בלשכת ראש הממשלה ומקבלות את שכרן מתקציב המדינה. בנוסף להן כתגבור, מספקת גם מזכירתו האישית של בנימין נתניהו, רוחמה אברהם, שירותים שונים לאשת הראש. גם מזכירות נוספות בלשכה, כולל מזכירותיו של שי בזק, נרתמות במידת הצורך לסיפוק דרישותיה.

נתניהו נהנית גם משירותיו של יועץ תקשורת צמוד. כדי למנוע ביקורת ציבורית, מועסק יועץ התקשורת החיצוני, רמי סדן, בעל משרד פרסום עצמאי, 'סדן', תחת ההגדרה 'יועץ ראש הממשלה לענייני דתיים וחרדים'. בפועל מוקדש חלק גדול מזמנו לטיפול בקשריה המורכבים של שרה נתניהו עם התקשורת, הוא מלווה אותה בסיוורים ובאירועים, עונה על מכתבים הנשלחים אליה ויושב אתה בראיונות.

העיתונאית ג'ני אלעזרי מרשת 'ידיעות תקשורת', שהתלוותה אל שרה נתניהו באחד מסיוריה לחו"ל, מתארת את תפקודו של סדן: "לפני הנסיעה הוא ישב אתי למעלה משעה כשהוא מנסה לבדוק את הלך הרוח שלי ולהדריך אותי לקראת הנסיעה. הוא היה איש הקשר ביני לבין שרה נתניהו, ובראיון בניו יורק הוא ישב אתנו ופיקח על התשובות שלה.

על מידת החשיבות שמיוחסת לתפקידו של סדן, המופקד על תדמיתה הציבורית של רעיית ראש הממשלה, יעיד הסיפור הבא: ערב טיסתם הראשונה של בני הזוג נתניהו לארצות הברית התברר, כי בגלל ריבוי הנוסעים נשאר רמי סדן מחוץ לרשימה. כשנודע על כך לשרה נתניהו היא הרימה טלפון נזעם לשמוליק כהן, אחד מיועציו הפוליטיים של ראש הממשלה, ודרשה ממנו לוותר על מקומו. כהן יותר. בלשכה לא אהבו את החילופים, ובסופו של דבר יושב העניין, ושני היועצים עלו לטיסה.

כשנשות ראשי-ממשלה קודמים נזקקו לשירותי נהג, הועמד לרשותם נהג זה או אחר ממשרד ראש הממשלה. לרשות הגברת נתניהו עומד נהג אישי, שהוא הרבה יותר מנהג: הוא מסיע את הילדים לבית הספר, לגן ולחוגים ובחזרה, הוא עושה את כל השליחויות בבית, כולל אחריות לניקוי יבש וכביסה, והוא קונה את כל בגדיו של יאיר על פי הנחיות האם.

את מרבית העבודות שמבצע הנהג, הייתה אמורה לבצע מנהלת משק הבית, אהובה רגב. אלא שזו נהנית מתנאי תעסוקה מיוחדים של שלוש ארבע שעות עבודה ביום בלבד (תמורת 8,000 ש"ח), שאינם מאפשרים לה לבצע חלק מהמטלות המתבקשות מהתפקיד. רגב מכירה את שרה נתניהו שנים רבות. בתה היא חברתה הטובה של נתניהו, יפעת רגב. רגב הבת מונתה לא מזמן למזכירה במשרד הבונדס במיאמי.

בידיעה שפורסמה בספטמבר השנה בעיתון 'הארץ' נכתב: "נשיא הבונדס גדעון פת היה מעורב אישית במינוי יפעת רגב, בשכר הנחשב לגבוה ביותר, 40 אלף דולר לשנה, למרות שמדובר בצעירה בראשית דרכה. המזכירה הקודמת אותה החליפה רגב, השתכרה 24 אלף דולר לשנה". שי בזק, דוברו של ראש הממשלה, אישר שנעשתה פנייה ממשרד ראש הממשלה לבדוק אפשרות תעסוקה עבור רגב.

רשימת ההוצאות המלאה של משפחת נתניהו: סידורי פרחים בשווי של 95,974 שקל

שקל

במשרד ראש הממשלה מחו: "נבקש לצטט מדבריו של אריק איינשטיין ז"ל, בראיון משנת 1998: 'בנתניהו נוהגים באי צדק נורא, מתעללים בו - עד כמה אפשר למצוץ את דמו?' ■ המדינה אישרה

למשפחת נתניהו תקציב אחזקה בגובה 2.2 מיליון ש', אך ב-2012 היא הוציאה 3.3 מיליון ש' עבור פרחים, קייטרינג ושירותים נוספים.

פורסם ב-01.12.13 - צבי זרחה עודכן ב-30.01.15
אחזקת שלושת הבתים של ראש הממשלה בנימין נתניהו עלתה למדינה בשנת שעברה 3.3 מיליון שקל. מדובר בחריגה של 1.1 מיליון שקל מתקציב האחזקה שאושר לראש הממשלה. עבור הוצאות המעון הרשמי של נתניהו בירושלים שילמה המדינה 2.973 מיליון שקל. הוצאות הבית בקיסריה הסתכמו ב-312.7 אלף שקל. עבור הוצאות החשמל בבית המשפחה ברחוב עזה בירושלים שילמה המדינה 4,561 שקל.

הכסף של משלם המסים שימש את משפחת נתניהו לרכישת פרחים, עבור שירותי קייטרינג, שירותי ריסוס וחיטוי, ניקיון ואחזקה, הדברה, סולר, כלי מטבח וכבלים. משפחת נתניהו גם שכרה שירותי של אדריכל שביצע עבודות איטום בבית. המסמך הרשמי של משרד ראש הממשלה, שהועבר לידי התנועה לחופש המידע, חושף את ההוצאות של משפחתו של ראש הממשלה. על פי הנתונים, שילמה המדינה 17,819 שקל בשנה שעברה עבור הוצאות גינון בבית בקיסריה, שבו היא שוהה לעתים בסופי שבוע. על נרות ריחניים שילמה משפחת נתניהו 6,000 שקל ב-2012.

חשבון המים של משפחת נתניהו עבור הבית בקיסריה עמד ב-2012 על 81,263 שקל, ועוד סכום של 5,579 שקלים עבור היטל בצורת. עבור שירותי אחזקה וניקיון בבית בקיסריה שילמה המשפחה 91,310 שקל בשנת 2012. במעון הרשמי של נתניהו בירושלים אופי ההוצאות לא שונה ממש. בחודש מארס 2012 הוציאה המשפחה, כלומר המדינה, 6,913 שקל עבור בקבוקי יין. עבור מדיח כלים לבית שילמה המדינה 4,390 שקל, בינואר קנתה המדינה מקרר בסכום של 7,600 שקל, ובמרץ נקנה עבור הבית תנור בישול מובנה בשווי 2,290 שקל.

רשימת ההוצאות המלאה של משפחת נתניהו:

במהלך 2012 שילמה המדינה 21,702 שקל עבור שירותי טלפון קווי בבית בקיסריה. חשבון החשמל השנתי של המשפחה בבית בקיסריה עמד על 26,322 שקל. עוד בין ההוצאות: תחתיות לכוסות בשווי 3,000 שקל וסידורי פרחים בשווי של 95,974 שקל.

במאי 2013 הוגשה עתירה מטעם התנועה לחופש המידע בדרישה לקבל את תקציב מעון ראש הממשלה. העתירה הוגשה באמצעות עו"ד עופר דורון, לאחר שבקשת התנועה לא נענתה במסגרת הזמנים הקצובים בחוק. מיד לאחר הגשת העתירה התקבל מידע חלקי שכלל טבלה כללית שפירטה את הוצאות המעון. מאחר והיה זה מידע חסר ובלתי מספק, המשיך ההליך המשפטי שבמסגרתו התקבל מידע נוסף.

"המידע שהגיע בדבר הוצאות מעון ראש הממשלה לא הגיע ברמת הפירוט לה היינו מצפים", אמרה מנכ"לית התנועה לחופש המידע, עו"ד אלונה וינוגרד. "אנו תקווה שבעקבות המהלך שהובילה התנועה ימסרו, באופן יזום, נתונים נוספים. התנועה לחופש המידע מקווה שהמהלך לקבלת פירוט אודות הוצאות מעון ראש הממשלה, יעלה לסדר היום הציבורי את החשיבות בדבר הציפייה להתנהלות שקופה מצד נבחר הציבור."

לדבריה, "התנהלות זו כוללת גם הוצאות שממומנות על ידי הציבור במסגרת תפקידם הציבורי, וגם את פרסום לוחות הזמנים של הנבחרים בארץ או כשהם בתפקיד ציבורי בחו"ל. אין סיבה שתקציב מעון ראש הממשלה לא יובא באופן מלא ומפורט לציבור והדבר נכון לא רק לגבי תקציב המעון ולא רק לגבי ראש הממשלה, אלא, כאמור, עבור כל נבחר הציבור באשר הם."

ממשרד ראש הממשלה נמסר בתגובה: "נבקש להתחיל את תגובתנו בציטוט מדבריו של אריק איינשטיין ז"ל בראיון לעיתון ידיעות אחרונות בשנת 1998: 'בראש הממשלה נתניהו נוהגים באי צדק נורא. מתעללים בו ואני פשוט מזועזע מעוצמת הזלזול והשנאה שמפגינים כלפיו. עד כמה אפשר למצוץ לו את הדם, עד לאן אפשר ללכת עם הכניסה לחדרי החדרים.'"

לגבי הסכום המצוין עבור הוצאות מים בקיסריה - הוא כולל גם תשלומים שנדחו מהשנים 2009-2011 וכולל גם את צריכת המים השוטפת במגורי המאבטחים השוהים בבית במשך כל ימות השנה, בהתאם להנחיות השב"כ לפיהן הבית צריך להיות מאויש במשך כל ימות השנה על ידי אנשי אבטחה, ולכן יש צורך לתחזק אותו באופן שוטף ויומיומי.

"המדינה אינה נושאת בהוצאות הבריכה, לרבות הוצאות מים, ומשפחת נתניהו משלמת עבור הוצאות אלה מכיסה הפרטי. המעון הרשמי של ראש הממשלה משמש לאורך כל ימות השנה לאירוח ראשי מדינות, קיום התייעצויות רבות ומפגשים רבי משתתפים."

פרשת רחל יעקב

<https://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3816400,00.html>

רחל יעקב, 60, עובדת שלושים שנה במשק הבית של בית ראש הממשלה. היא כבר הייתה העדה למאות רגעים של התרגשות גדולה ולעזרות סערות, שהתחוללו בימי ראשי הממשלות של הימין ושל השמאל, אבל גם היא תשכח את הבוקר של ראשית חודש מארס השנה, שנקראה בדחיפות אל רעיית ראש הממשלה והתבקשה לצחצח שמונה זוגות נעליים, שלה ושל בעלה. יעקב נטלה את הנעליים, ירדה אל הקומה התחתונה, וכשסיימה את מלאכתה, ארזה את הנעליים בשקית חדשה ונקייה והעלתה אותן לקומת המגורים.

שרה נתניהו נטלה את השקית, פתחה אותה בזעף, ותוך שניות תפסה את הזוג הראשון, הטיחה אותו ברצפה וצרחת בעצבנות גובות: "אם ראש הממשלה היה רואה מה עשית לנעליים שלו, הוא היה שוחט אותך, שוחט אותך!". קולה של הגברת הראשונה טיפס במהירות במנעד האוקטבות: "את צבעת אותן, ועכשיו את צריכה לשלם לי". בשלב הזה עברה להשליך זוגות נעליים באשת משק הבית, שעמדה נטועה על מקומה.

"אני ממש בכיתי, והיא לא הפסיקה לצעוק עליי", תספר מאוחר יותר רחל יעקב לחברים, "המחזה היה נורא". עמדתו במרכז החדר, כולי רועדת, מושפלת. הנעליים, אחרי שפגעו בי בכל הגוף, היו מפוזרות על הרצפה, ולא ידעתי מה לעשות. נורא נבהלתי ממנה, אז אמרתי לה: 'בסדר, אני אקנה לך אותן, אל תדאגי, אקנה אותן'. אז היא צעקה: 'אבל אלה נעליים איטלקיות, איך תוכלי לקנות לי?' אמרתי לה: 'אני אסע לאיטליה ואני אקנה לך'.

עד היום לא מבינה רחל יעקב, ששירתה כבר כמה ראשי ממשלות, קיבלה פרסי הצטיינות על עבודתה ומעולם לא זכתה ליחס מחפיר שכזה, על מה בדיוק יצא קצפה של הגברת נתניהו. בחודשים שעברו מאז המקרה הפסיקה החדרנית לעבוד, היא יושבת בביתה בירושלים בהסכמת משרד הממשלה, ממשיכה לקבל משכורת ושותקת.

הפעם הראשונה שבה דלף לתקשורת יחסה האדנותי של רעיית ראש הממשלה אל עובדיה, הייתה כשפוטרה המטפלת של ילדי ראש הממשלה, טניה שאו. לפני שגירשה נתניהו את שאו מהבית, נקראה המזכירה רוזי פרסטאי בדחיפות את הבוסית, והתבקשה לחטט במזוודותיה של שאו כדי לבדוק אם לא גנבה מהבית שום דבר. "המזוודות של טניה היו ארוזות", סיפר אחד מעדי הראייה למעשה, "ושרה אמרה לרוזי להוציא את כל הדברים מהמזוודה, לבדוק דבר דבר, לראות שהיא לא לקחה להם משהו. היא הורתה לה לנער כל בגד, אפילו את התחתונים המשומשים והכביסה המלוכלכת של המטפלת, להכניס ידיים פנימה ולוודא שלא נגנב כלום. כשרווי יצאה משם אחר כך היא הייתה חיוורת. היא הרגישה כל כך מושפלת.

אחד המאבטחים שנקרא בדחיפות, התבקש להשליך את המטפלת על כל חפציה לרחוב, פשוטו כמשמעו. המאבטח ניסה למחות, אבל סצנת הצרחות של הגברת נתניהו שכנעה אותו. ממש כמו שהיא שכנעה לא מזמן מאבטח אחר, שממנו ביקשה נתניהו לאסוף את הבמבה ששפך אחד הילדים, שטייל עם אמו. המאבטח שהעז למחות ("זה לא תפקידי", אמר, "אסור לי על פי הנהלים לעשות את זה"), נשלח לברור אצל הממונים.

ימים ספורים אחרי שנחשפה טניה שאו, יצאה לתקשורת מטפלת אחרת, היידי בין יאיר, שסיפרה: "עבדתי בבית משפחת נתניהו שבוע ועזבתי, כי זה היה סיוט". אחר כך גויסה המטפלת קורי ואן מאן,

חברת כת נוצרית, שעזבה תוך זמן קצר, והיום עובדת שם המטפלת ג'וזלין, המסורה מאוד לילדים ומתלווה אליהם במסעותיהם בעולם. ג'וזלין, שהגיעה לארץ על כוונות לעלות לארץ, החליטה לוותר על תכניותיה, וכבר חודשים היא מבקשת לעזוב את בית משפחת נתניהו ואת הארץ. משפחת נתניהו מנסה כבר זמן רב למצוא לה מחליפה.

מתוך הקושי הזה נולדה, כנראה, פנייתה של משפחת נתניהו אל שירות התעסוקה בבקשה לקבל מטפלת פיליפינית. בחודש יולי פרסם העיתון הירושלמי 'כל העיר', כי המשפחה הראשונה קיבלה אישור להעסקת פיליפינית בניגוד לנוהלי השירות, הקובעים ש"רק חולים ונכים שאינם מסוגלים לתפקד ולשרת את עצמם, וזקוקים לסיוע קבוע של למעלה מ 14 שעות ביממה", זכאים לאישור. הפרסום בעיתונות עצר את התהליך. אבל יחסה האדנותי של שרה נתניהו לכפופים אליה, לא נגמר במטפלות.

רוזי פרסטאי, מזכירתה הראשונה של נתניהו, עבדה קודם לכן בכנסת עם בנימין נתניהו, עוד כשהיה יו"ר האופוזיציה. היא נחשבה למזכירה יעילה ואדיבה שזכתה להערכתו של נתניהו, אבל מצאה את עצמה במלכוד עם אשתו. המתחים ביניהן התחילו כשרה, עוד כאשר חבר כנסת, דרשה ממנה שירותים שונים, ונמשכו כשבתוקף תפקידה החדש, דרשה מפרסטאי לקרוא לה "גברת נתניהו".

"רוזי היתה מתקשרת אליה כל יום", מספר אחד מעובדי הלשכה, "אומרת לה 'בוקר טוב, שרה', וזה היה מעצבן אותה בצורה לא רגילה. זה לא מוצא חן בעיניי, הודיעה לה שרה, וזה מאוד לא בסדר. זה הגיע עד כדי כך ששרה שלחה לרוזי מדי יום שליחים שדרשו ממנה בתוקף לקרוא לה 'גברת נתניהו'. השליחים, בעיקר רוחמה אברהם ורמי סדן, עשו כמיטב יכולתם: תעשי לנו טובה, אמרו לפרסטאי, לפחות ליד אנשים תקראי לה גברת נתניהו. ההוראה הדורשת חד משמעית לכנות אותה 'הגברת נתניהו', ולא בשמה הפרטי, חלה גם היום על כל הסובבים את הגברת נתניהו.

פרסטאי מצאה את עצמה מתעסקת בעיקר בביטולי פגישות של הגברת נתניהו ברגע האחרון, בהצדקת איחוריה, אם כבר הלכה לאיזושהי פגישה, ובניסיונות להצמיד אותה, על פי הוראתה, לכל אירוע שבו נכח ראש הממשלה. היא הואשמה בכל דבר, חטפה צעקות, ספגה התפרצויות והשפלות, ובעיקר בכתה. "אני אשת ראש הממשלה", הזכירה לה שרה נתניהו ללא הרף, "ככה את מדבר אליי? את חוצפנית. אני אלך לביבי ואגיד לו איך את מתנהגת לרעיית ראש הממשלה". כשפרסטאי יצאה לחופשת לידה, פורסם בערוץ 2 שעבודתה הופסקה (הליך מנוגד לחוק, המחייב את המעסיק לשמור על מקום עבודתה של אישה שילדה). פרסטאי, ששמעה על פיטוריה רק מהתקשורת, החליטה להודיע על התפטרותה.

פרשת נעמי איגוס - נעמי איגוס, אשר כיהנה כמזכירת אשת ראש הממשלה ב-1996-1997, סיפרה 12 שנה אחר כך: "חטפתי המוני צעקות. לא רק אני, כל העובדים. זה אמנם היה לפני 12 שנים, אבל זה משאיר את החותם עד היום. לכל אורך התקופה האווירה היתה איומה. לפעמים הצרחות שלה היו כל כך מחרישות אוזניים, שהחזקתי את השולחן בכל כוחי".

איגוס סיפרה כי נדרשה לקחת את הטלפון אפילו לשירותים ולאמבטיה, וגם כשהבהירה מראש שהיא דתייה, התבקשה להשאיר את הטלפון זמין בכל שעות היממה, ולתת לבנה לענות אם נתניהו תחפש אותה בשבת. "פעם בכיתי במסדרונות הלשכה, כי לא יכולתי לשאת יותר את ההשפלות", טענה איגוס. "נתניהו הזמינה אותי לביתה, ואמרה: 'תסתכלי עלי, נעמי, כמה אני חזקה ואסרטיבית. אם את לא מסוגלת לנהוג כמוני, את לא יכולה לכהן כמזכירתה של אשת ראש ממשלה. 'ניסיתי לענות לה, אבל שרה התחילה לצעוק 'יש לי איי-קיו 250, ממוצע הבגרות שלי מעל עשר וחצי, ואת לא תגידי לי מה להגיד או מה לעשות. 'אני זוכרת שהיא קירבה את פניה אלי והיתה ממש בסוג של התקף. נורא נבהלתי".

שרה התחילה לצעוק 'יש לי איי-קיו 250, ממוצע הבגרות שלי מעל עשר וחצי, ואת לא תגידי לי מה להגיד או מה לעשות.

נעמי איגוס והתנהגותה של שרה נתניהו

את מקומה תפסה מינואר השנה נעמי איגוס מירושלים. איגוס, 50, בעלת תואר שני בספרות השוואתית, מורה לשעבר, בת של חבר כנסת ובעלת רקורד של נים כמזכירה בכירה, ציפתה שעבודתה עם הגברת נתניהו תהיה מרתקת ומלאת פעילות ציבורית. בפועל, התברר לה שהפכה למשרתת. היא עסקה בפעולות שאין קשר בינן לבין מזכירות, החל בעטיפת הספרים והמחברות של יאיר ערב תחילת הלימודים וכלה בחיפוש תמונות בארגזים.

הגברת נהגה להתקשר עשרות פעמים ביום אל איגוס, גם בביתה, ודרשה ממנה לענות לטלפונים בכל שעה משעות היממה, כולל באחת, שתיים או שלוש לפנות בוקר, ולקחת את הטלפון אתה גם לאמבטיה. היא רצתה את מזכירתה זמינה גם בשבת, למרות שאיגוס אישה דתית, שומרת שבת, ועם כניסתה לתפקיד גם דיווחה על כך למעסיקתה. "נורא קשה לי", התלוננה נתניהו, "שאת לא נגישה לי בשבת". הנה, תראי איך רוחמה תמיד נגישה, אפילו בשבת

"היא התלוננה על זה כל הזמן", סיפרו השבוע גורמים בלשכת ראש-הממשלה, "נעמי הייתה במצוקה נוראה. כשקיבלה נעמי טלפון סלולרי, היה לשרה רעיון: הפלאפון יהיה פתוח כל השבת, וכשהיא תרצה להודיע או לשאול משהו את מזכירתה, היא תתקשר לפלאפון, ואחד מבניה של נעמי יענה וימסור לה את ההודעה. היא הפכה אותם לגוי של שבת. ובשביל מה כבר שרה הייתה צריכה אותה בשבת? לשאול אותה מתי הספר יבוא, או דברים קטנים כאלה? זה לא סובל דיחוי למוצאי שבת?

לפני ראש-השנה, כשהצטרפה לאשת ראש הממשלה בנסיעתה לאוסטריה, התמצה תפקידה של נעמי איגוס, המזכירה האישית, בעריכת קניות לשרה ולילדים, באריזת מזוודות הזוג ובשאר שירותים אישיים. בעוד הגברת יושבת נינוחה בסוויטה עם בעלה המעשן בנחת את הסיגר, נקראה איגוס לשרה נתניהו. "אני רוצה שבעוד רבע שעה תקחי את הבגדים לגיהוץ", הודיעה לה אשת ראש. כעבור רבע שעה דפקה איגוס שוב בדלת החדר. "אפשר עכשיו?", שאלה את גבירתה. "תבואי בעוד שבע דקות", הורתה לה שרה, שלא זזה מהמקום. כעבור שבע דקות חזרה נעמי שוב, והפעם קיבלה לידיה את שתי החליפות.

המזכירה, שידעה שתוך כמה דקות אמורים בני הזוג נתניהו לצאת לאירוע, החלה מתרוצצת בין קומות המלון, מהקומה ה-12, שבה שכן הזוג, לקומה הראשונה, קומת הגיהוץ. מאחר שמעלית אחת נוטלה לצורכי ביטחון, נאלצה לרדת קומה ברגל ולהשתמש במעלית העובדים, האטית יותר, מה שלקח, בסופו של דבר, אחרי הגיהוץ, שלוש דקות יותר מהזמן שהוקצב לה. נתניהו, בצרחות העמידה את המזכירה בפתח החדר, צעקה עליה ונזפה בה, והמשכיה לנזוף בה גם מאוחר יותר, איך העזה לאחור, ואיך לא חשבה להעלות את החליפות אחת אחת.

ב-11 וחצי בלילה, יום לפני החזרה לארץ, נקראה איגוס בדחיפות אל אשת ראש הממשלה, שישבה עם בעלה במסעדת המלון. הגברת דרשה לדעת אם סיימה לארוז. "כן", אמרה המזכירה שהקפידה לארוז את דברי הקוסמטיקה שרכשה נתניהו באריזות של ארבע, לעטפן בניילון, להדקן היטב ולאחסן במקום בטח בתיק הנסיעות. "איך ארזת?" התעניינה הגברת בפה מלא אוכל. איגוס תיארה בפניה כיצד ארזה, וראתה איך פניה של נתניהו מתכרכמות. "אני הייתי דיילת", נזפה באיגוס, "ככה לא אורזים. בכל שקית שמים דבר אחד בנפרד. עכשיו לכי, תפרקי את הכול ותארזי מחדש". בחצות, ארבע שעות לפני הטיסה לישראל, עלתה שוב המזכירה לסוויטת הזוג, ובישיבה על הרצפה, מושפלת ועייפה, פירקה את האריזות הקודמות, שעמלה עליהן שעות ארוכות, פתחה וארזה כל מוצר בנפרד.

בארבע בבוקר, אחרי שכל הלילה קיפלה וארזה במזוודות את בגדיה של שרה ואת החליפות של בעלה, זכתה המזכירה למנת רותחין נוספת, הפעם על דרך סגירת המזוודה. איגוס רכסה את המזוודה ברוכסן אחד, ולא הבחינה בקיומו של רוכסן נוסף. היא ננזפה קשות על ידי הגברת נתניהו, שגם הסבירה לה שלא הייתה מרוצה מתפקודה באוסטריה, ולהבא לא תיקח אותה לנסיעות כאלה.

בכלל, נתניהו נוהגת לאיים בתדירות רבה על העובדים: "אפטר אותך", או "לא אקח אותך אתי לחו"ל". כשפרצה פעם איגוס בבכי, אחר שהתקשתה לעמוד בהשפלות המתמשכות, לגלגה עליה נתניהו. "את לא מסוגלת לעמוד במצבי לחץ", נזפה בה, "תראי אותי, ותראי אותך". "את צריכה להיות סופיסטיקייטד, כמוני" תדרכה הגברת שוב ושוב את מזכירותיה, "אני באיי קיו שלי 200 אחוז יותר גבוה ממך".

ביום שישי לפני שבועיים נקראה נעמי איגוס, מזכירתה האישית של שרה נתניהו בעשרת החודשים האחרונים, אל המשנה למנכ"ל משרד ראש הממשלה, איתן גולן, שהודיע לה על הפסקת עבודתה. "את אמנם הצלחת אתה, אבל בואי נגיד שמדובר, פשוט, באי התאמה אישית". איגוס, המסרבת להתראיין על תקופתה בלשכת ראש הממשלה ועל נסיבות עזיבתה, מסתפקת בתשובה הלקונית: עזבתי על רקע שיקולים אישיים.

סדר-היום של שרה נתניהו: העיקר התסרוקת

עם צוות כה נרחב, המנוהל באופן כה נוקשה, אפשר היה לצפות ששרה נתניהו תהיה אשת ראש הממשלה העסוקה ביותר מאז קום המדינה. לא ממש. ניקח לדוגמה את לוח הזמנים של שרה נתניהו בשבוע אקראי, זה שבין ה 23 ל 29 בנובמבר השנה, ימים ראשון עד שישי (לוח זמנים החוזר על עצמו מדי שבוע כמעט במדוייק). כל יום מתחיל בשעה שבע וחצי בבוקר, בהבאת הילדים, יאיר ואבנר, לבין הספר ולגן. עד הצהרים היא מבלה את זמנה בבית, כשעיקר עיסוקה מוקדש לספר, המגיע לביתה מדי יום (כולל בשבת). אצל סוניה פרס, לאה רבין, ושולמית שמיר לא היה נהוג שהספר יגיע לבית ראש הממשלה. פעם, לפעמים פעמיים בשבוע, הן היו נוסעות לספר הקבוע שלהן. אצל שרה נתניהו מדובר בפרויקט כמעט ממלכתי. הספר מגלגל את שיעור ברולים, מייבש אותו במכונת ייבוש מקצועית, מהסוג המצוי בדרך כלל רק במספרות (ושאותה קיבלה במתנה מאחד מידידי המשפחה בארצות הברית), ואחר כך מתקין את תספורת הפן בנוסח הילרי.

בכלל, נושא הספר הוא נושא טעון בלשכת ראש הממשלה. הוא הופך לבעיה בוערת בנסיעות לחו"ל. בדרך כלל דואגות רוחמה אברהם, מזכירת הלשכה, או עדנה חלבני ממשרד ראש הממשלה לקבוע מראש תור לספר בחו"ל, כולל מועד הביקור, ובעיקר מחיר.

אבל לא תמיד הכל מתנהל כסדרו. בנסיעה האחרונה ללוס אנג'לס הייתה אמורה להתקיים במלון 'ארבע העונות' קבלת פנים לראשי הקהילה היהודית. האירוע תוכנן לשעה ארבע אחר הצהריים. האולם כבר היה מלא, כשמישהי עלתה והודיעה שמסיבות בטחוניות, בני הזוג נתניהו עדיין אינם יכולים לרדת. העיתונאים המודאגים שבדקו את הנושא גילו, שהעיכוב נגרם רק כתוצאה מכך שהספר של נתניהו טרם סיים את מלאכתו. נתניהו טוענת שעל הספר היא משלמת מכספה.

תסרוקתה של הגברת נתניהו הגיעה לכותרות במאי השנה, אחרי נסיעת הזוג הממלכתי לדאבוס. פריסקה רונר, ספירת המלון שבו שהו, סיפרה לעיתון השוויצרי 'זונטאגסצייטונג' על חוויותיה: "היינו צריכים לעמוד לרשותו של הזוג נתניהו מיום שישי בצהריים עד יום שני בבוקר. בסך הכול היינו אצלם בפועל 17 וחצי שעות.

הגברת נתניהו הזמינה אותנו פעמים רבות למלון, נתנה לנו לחכות במשך שעות ארוכות, שלחה אותנו בחזרה, הזמינה אותנו שוב, וכן הלאה. בזמן הזה לא יכולנו לשרת לקוחות נוספים". על כל השירות הזה גבתה רונר 850 פרנקים (כ 2,000 ₪). את הסכום רשמה שרה בחשבון ההוצאות על שם נתניהו הבעל, ואת הכסף ששילמה לה מדינת ישראל, ראתה הספירת רק אחרי שלושה חודשים.

ובחזרה לסדר-היום. פעם בשבוע נפגשת נתניהו למשך כשלוש שעות עם החייט הצמוד, לוי שמחיוף מ'אופנתיב'. שמחיוף מתקן לפי מידותיה את הבגדים והחליפות הרבות, הנשלחים אליה בקביעות ישירות מבתי אופנה בחו"ל.

בצהריים היא יוצאת להביא את הילדים מבית הספר והגן. את שעות אחר הצהריים מבלים הילדים בחוגים או עם המטפלות והמדריכות הפרטיות.

פעם בשבוע יש לשרה שיעור התעמלות עם מדריכה פרטית, ובשאר הימים היא מקדישה את שעות הערב לשיחות טלפון ארוכות ולעיון בלוח הזמנים של בעלה ליום הבא. הלוי מועבר אליה באמצעות נהג בערב, ועדכונים של הרגע האחרון היא מקבלת בבוקר שלמחרת.

כשבעלה מוזמן לאירוע כזה או אחר, היא מקפידה להצטרף אליו. כמעט אין אירוע שהוא מוזמן והיא לא תצטרף אליו. כשאירוע כזה מתנגש עם אירוע שהיא מוזמנת אליו, לעולם תעדיף את האירוע המשותף.

בשבוע האמור (29-23 בנובמבר) יצאה שרה נתניהו לאירוע אחד בלבד, ביום ראשון ב 20:00: ערב אנשי עסקים במלון קינג דיוויד, עם בעלה. אחד מאנשי הצוות: "באירועים הם נמצאים בדרך כלל רק בפתיחה. אם זה ארוחת ערב, הם לא יושבים לאכול עם הקהל. רוב האירועים מתקיימים בבתי מלון, אז בדרך כלל מסדרים להם ארוחה פרטית באותו מלון. אחרי שהוא נואם הם הולכים לחדר הנפרד לאכול ואחר כך נוסעים הביתה.

למרות היקף הצוותים שעומדים לרשותה, נתניהו מארחת במעון הרשמי פחות מכל נשות ראשי הממשלה שהיו לפנייה, שנהגו לערוך קבלות פנים לשגרירים ולראשי מדינות. ארוחת הערב שנערכה לפני כחודשיים במעונו החדש של ראש הממשלה לכבוד השגריר האמריקני, מרטין אינדיק, הייתה אירוע חריג, שראש הממשלה ודובריו הרבו להשתבח בו.

עיסוקה העיקרי של שרה נתניהו לאורך היום, כך עולה משיחות עם עובדי לשכת ראש הממשלה לדרגיהם השונים, הוא תיעוד עצמי.

היא עושה את זה באורח יומיומי ובקפדנות יתרה.

המזכירות עוברת מדי יום על חמישה עיתונים יומיים – 'ידיעות אחרונות', 'מעריב', 'הארץ', 'ג'רוזלם פוסט' ו'הצופה' - על העיתון 'לאשה' ועיתונים נשים אחרים, עיתונים מחו"ל, מקומונים, ירחונים ועיתוני סוף שבוע, ומכילות, בהוראתה המפורשת של הגברת, תיקי עיתונות. בתיקים האלה מתועדים כל כתבה, כל ראיון, כל טור רכילות, כל צילום שם מופיעה שרה נתניהו, ואוי למזכירה שתפסס קטע, ולו הקטן ביותר.

קטעי העיתונים, וגם זה על פי הוראתה של הגברת נתניהו, מתויקים בשלושה קלסרים: תיק מקורות, הנשאר במשרד, תיק צילומים, הנעטפים בניילונים ונשלחים לביתה, ותיק נוסף, שאותו מכינה המזכירה בביתה של נתניהו. ארבע פעמים בשבוע מתייצבת המזכירה האישית בבית ראש הממשלה, עוברת שוב במשך שעות על כל העיתונים, ומכינה קלסר נוסף עבור מעסיקתה. במקרה של כתבות גדולות נשמר העיתון במלואו, עטוף ומתויק בקלסר נפרד.

אבל מפעל התיעוד של שרה נתניהו לא מתבסס רק על העיתונות הכתובה.

אשת ראש הממשלה דורשת לספק לה העתק של כת תכנית טלוויזיה, כל קטע בחדשות וכל אייטם מצולם שבהם נראתה, ואפילו לשבריר שנייה. מזכירותיה או עובדים אחרים במשרד ראש הממשלה נאלצים להזמין עבורה מהטלוויזיה קלטות וידאו של התכניות המשודרות, או להקליט מראש, אם יודעים על כך, כל תכנית שבה היא מופיעה.

המתנדבת בע"מ

שרה נתניהו ממעטת לעסוק בנושאים, שמאז ומתמיד היו בין תפקידיה המסורתיים של אשת ראש ממשלה: פעולות התנגדות לטובת הציבור.

מיד אחרי הבחירות מונתה אשת ראש הממשלה ליו"ר אגודת 'יד ביד' העוסקת בפעילות למען ילדים נזקקים. בארגון הוותיק ציפו מנתניהו לפעילות ציבורית ענפה, שתעשה ל'יד ביד' לפחות את מה שעשתה לאה רבין לארגון למען ילדים אוטיסטים (אלו"ט). לכן קיבלו את דרישתה למשרד משלה במבנה האגודה, ומיד החלו להכשירו על פי בקשתה.

כשהושלמו ההכנות והחדר עוצב ורוהט ברוב טעם, הוזמנה לחנוך את משכנה החדש.

ראשי הארגון עמדו נרשים ומצפים לבואה של הגברת, ובינם לבינם גם לכמה מילות הערכה. "היא הגיעה, ואנחנו עמדנו שם מחכים שהיא תיכנס ותחמיא, ותגיד איזה יופי. הכל עשינו חדש, אלגנטי", מספרת אחת מפעילות העמותה, "אבל היא נכנסה ואמרה: "זה לא משרד לאשת ראש ממשלה".

נתניהו דרשה במפגיע משרד אחר, של שלושה חדרים לפחות. שלי חושן, נשיאת האגודה, מיהרה לארגן לגברת נתניהו שני חדרים נוספים, אלא שגם אלו לא סיפקו את רעיית ראש הממשלה, שהוסיפה ותבעה לשכנה במבנה נפרד, שישמש לה משרד.

פעילי האגודה עדיין קיוו, שמקור הדרישות המפליגות הוא כוונתה לשהות במקום שעות ארוכות. אבל נתניהו, מתברר, בקושי מופיעה במקום.

פעילה ב'יד ביד': "בהתחלה היו לנו ציפיות גדולות. רצינו מישהו שישב אתנו בישיבות ויגבש אתנו קונספציות. מהר מאוד הבנו, שזה לא מה שיקרה.

כל פעם שרוצים לקבוע אתה פעילות, הלו"ז שלה מלא ואין לה זמן. בהתחלה זה היה מאוד מתסכל, במשך הזמן הבנו שאי אפשר לבקש ממנה לתת יותר.

היכולת להתנדב זה עניין של אישיות וגיל, ולה גם יש ילדים קטנים, מה שלא משאיר לה הרבה זמן. כבר למדנו לא להטריד אותה סביב כנסים קטנים ושיבות, ואנחנו מזמינים אותה רק לאירועים המכובדים, כמו אירוע הפתיחה בחסות קלווין קליין במלון הילטון, או מפגש עם פעילים בסניף האמריקאי בלוס אנג'לס.

"מבחינתה, התנדבות זה השתתפות באירועים נוצצים, שהיא נותנת להם את חסותה", אומרת אחת הנשים בלשכה, וגם אז חייבים להכריז תמיד לפני כניסתה: 'רעיית ראש הממשלה, הגברת הראשונה, שרה נתניהו' (על פי הפרוטוקול, הגברת הראשונה היא דווקא רעיית הנשיא).

עד היום השתתפה נתניהו בחמישה אירועים כאלו. בישי, שיתקיים בחנוכה, היא אמורה להגיע עם יאיר להצגה 'פינוקיו' ולהדלקת נר, שמארגן ארגון 'יד ביד' לאלף ילדים במצוקה. אלא שככל הנראה נתניהו לא תגיע לאירוע, משום שיותר מאוחר בלילה יתקיים אירוע בבית הנשיא, ונתניהו לא נוהגת להגיע לשני אירועים באותו יום ("אני צריכה להתלבש לכאן ולהתלבש לכאן", היא מסבירה את סירובה).

נתניהו הצליחה לגייס תרומה של 50 אלף דולר עבור העמותה, בכספים האלו יש כוונה לפתוח 'בית חם על שם יוני נתניהו'. בכירה בארגון: "50 אלף דולר זה מאוד משמעותי בעינינו. אבל היה משמעותי גם לראות אותה מלטפת ראש של ילד שמטופל אצלנו.

לזה עוד לא זכינו". תגובת שלי חושן, נשיאת אגודת 'יד ביד': "פניוטינו אל הגברת נתניהו תמיד נענו בחיוב, בהתאם להתחייבויות הקודמות שלה כאשר ראש ממשלה ואם לשני ילדים.

לאחרונה התמנתה נתניהו ליו"ר כבוד גם בארגון 'צעד קדימה' (ארגון ילדים פגועי מוח, שתומך בשיטת פאטו).

דוח הפעילות המלא שלה בארגון זה עד היום: השתתפות בערב הפתיחה במלון 'הולדיי אין'. רשמית, נתניהו היא גם יו"ר אגודת הירידים של 'מרכז פויירשטיין לקידום הלמידה'. דוח הפעילות המלא במרכז: חתימת שמה על מכתב, שהוציאה האגודה לצורך גיוס תרומות.

הפעמים היחידות שבהן רעיית ראש הממשלה תורמת את חלקה לטובת הציבור, הן מול מצלמות התקשורת.

כשבתכנית 'יומן השבוע' בטלוויזיה נחשפה משפחת תורג'מן מבאר שבע, שביתה עוקל על ידי ההוצאה לפעול, החליט דבי גראוכר, חרדי עשיר מפתח תקווה, להעניק להם רהיטים.

רמי סדן החליט, במסגרת שיפור התדמית של הגברת הראשונה, לשלוח אותה עם הרהיטים למשפחה בליווי תקשורת צמוד. למחרת, כצפוי, הוצפה הלשכה בעשרות פניות של נזקקים, שהושבו ריקם. אישה אחת, שבקשתה להשיח את מצוקתה ישירות לרעיית ראש הממשלה לא נענתה, אמרה בתסכול: "היא יכולה לעשות את כל הדרך לבאר שבע, אבל לא יכולה לדבר אתי בטלפון שיחה קצרה".

כשיולי עופר רצה לתרום מחשב לילד נזקק, נתניהו, שוב בהנחיית יועץ התדמית שלה, הגיעה לתכניתו של מני פאר והעניקה ברוב טקס את המחשב לילדה נכה, ובכך הסתכמה תרומתה בנושא. במסגרת מעורבותה בפרויקט 'מחשב לכל ילד', דאגו מארגני הפרוייקט לתת לבנה יאיר במתנה ערכת מחשב.

נתניהו ביקשה מהם עוד ערכה אחת עבור הבן השני. בני הזוג הסבירו לעיתונות, ש"שווי הערכות אינו יותר מכמה עשרות דולרים".

שיכרון המתנות

אבל חיבתה הברורה של נתניהו למתנות נתקלת בשני קשיים מרכזיים: כללי הביטחון וחוקי המדינה. מבחינת הגברת נתניהו, גם אנשי הביטחון, החרדים שכל מתנה עלולה לשמש מלכודת מוות, וגם החוק המחייב אותה, כאשר ראש הממשלה להצהיר ולדווח על כל מתנה שקיבלה ולרשמה בספר המתנות, הם לא יותר מנדנד מיותר.

וכך המתנות עושות את דרכן לביתה, במישרין או בעקיפין, עם בדיקה ביטחונית או בלעדיה, ובמרבית המקרים בלי שהצהירה עליהן בפני גורם כלשהו. כאמור, לא מדובר דווקא בנכסים יקרי ערך.

במידה מסוימת, דווקא התעקשותה על הזעירות שבמתנות מלמדת על דפוס ההתנהגות שלה. אנשי הלשכה נתקלו בו מיד כשנבחר נתניהו לראשות הממשלה.

דירתם הפרטית של בני הזוג בשכונת רחביה הוצפה אז בעזרות עציצים. בשל הצפיפות נאלצו לאפסן חלק מהם בבית הוריו של נתניהו. כשעברו למעונם הרשמי בבית הכרם, נאספו העציצים בחזרה אל בית הזוג הממלכתי. אלא ששרה נתניהו, שטרחה לספור את העציצים בטרם אחסנה אותם אצל חמותה, ערכה להם מפקד חוזר כששבו, וגילתה לזועתה שאחד העציצים חסר.

כאן התחילה מסכת חיפוש קדחתנית: מזכירתה של נתניהו התבקשה להתקשר אל צילה נתניהו, האם, ולדרוש בתוקף את העציץ הנעדר; צילה נתניהו לא זכרה שום עציץ נוסף, אבל בלחץ כלתה ערכה חיפש דקדקני חוזר ברחבי הדירה, ואז מצאה "עציץ ממש ממש קטן, ואולי זה זה".

רוזי פרסטאי, המזכירה, העבירה את המידע לבוסית, ושרה נתניהו הודיע חד משמעית: קטן או גדול, עוד היום העציץ הזה יגיע אליי הביתה. וכך היה.

כדי לעקוף את חוק המתנות של עובדי ציבור, הנדרשים לדווח על כל מתנה שהם מקבלים, הורתה שרה נתניהו למזכירותה להוריד את האריזות והסימונים מהמתנות.

"היא מטריפה את המזכירות שלה בעניין המתנות", מספר אחד מעובדי הלשכה, "היא אומרת להם, 'את זה אני לקוחת לבית, לא לביטחון'. אנשי הביטחון תמיד היו עולים על זה והיו לוחצים על המזכירות, כי היו חייבים לרשום את זה. והיא הייתה לוחצת על המזכירות: נו, מה קורה, למה המתנות עוד לא הגיעו הביתה. ומדובר לפעמים על המתנות הכי מצ'וקמקות".

כדי לעקוף את הביטחון, היא יכולה לבקש ממזכירה או פקידה לקחת את המתנה "כאילו לעצמך" ולהביאה אליה הביתה מאוחר יותר. לפעמים היא מספרת שמתנה ניתנה לה באופן אישי עבור התנדבותה בארגון 'יד ביד'.

אבל לצרכיה הפרטיים בלבד, כדי לזכור מי הביא מה למי, ניהלו המזכירות, על-פי הוראתה, רישומים מדוייקים של המתנות שנתקבלו, ותייקו אותן בתיקים מיוחדים. כך, לדוגמה, נפתחו, 'תיקי יום הולדת' לאבנר, יאיר, שרה וביבי, ובהם נרשמו שמות האנשים שהגיעו לכל אירוע, ומי הביא איזו מתנה. "אני הייתי צריכה לרדת למטה עם כל הארגזים שמגיעים ולרשום בשבילה בדיוק מה הגיע למי", סיפרה אחת ממזכירותיה לשעבר, "אפילו כרטיסי ברכה שהביאו אנשים היה צריך לרשום. שעות בזבזנו על זה". גם בביקוריה בחו"ל נתניהו לא מוותרת על שום מתנה.

היא דואגת לארוז באמתחתה כל פסלון או קימונו ממשי, או כל מזכרת אחרת, פעוטה ככל שתהיה. "תדאגי שהמתנות ייכנסו, ולקחת את זה מיד הביתה. כל המתנות", היתה מאיצה במלוותיה. אפילו את זרי הפרחים שנשלחים אליה לסוויטה, נאלצים עוזריה לסחוב בטיסה לישראל.

נתניהו אוהבת בגדים תוצרת חוץ. היא לא קונה את בגדיה בארץ. התדמיתנית דברה אייזנברג יועצת לה בהתנדבות, ועל פי הנחיות היועצת מזמינה נתניהו את בגדיה מחבריו האמידים של בעלה, המספקים לה משלוחים מיוחדים של מיטב ואפנת ארצות הברית ואירופה.

כך אפשר למצוא ביומני המזכירות האישיות הזמנות של חליפות מסוימות ונעליים בצבעים תואמים מידי הזוג בעולם, ואזכורים בנוסח: "להזמין מגלן ודרל סיגל שתי חליפות מחויטות ושתי שמלות בסגנון 'זיכרונות מאפריקה'.

ביומנים אפשר למצוא גם הוראות בנוסח "לקחת מסטיב שנייר את המזוודות של הבגדים" (שנייר הוא איש עסקים תל אביבי אנגלו סכסי, המקורב לנתניהו ומשמש איש קשר עם קהילת תורמיו בארצות הברית), וכעבור מספר ימים הוראה נוספת: "להודיע לסטיב שנייר לקחת את המזוודות הריקות".

וכך מתרחבת מלתחתה של נתניהו, ולה נותר לדאוג רק לתיקונים הקטנים, שהחייט מבצע פעם בשבוע. בנסיעותיה ללוס אנג'לס מלווה אותה במסעותיה בין המספרה לחנויות הבגדים היקרות בעיר, תיה אידלסון, רעייתו של המליונר מירב אידלסון, ידי ותרומ של נתניהו שהתפרסם לאחרונה בדרישותיו לתשלום על עזרתו לחגיגות החמישים.

החברים האמידים דואגים לא רק לבגדים ותסרוקת, אלא גם לאיפור של הגברת. בביקורה לפני שנה בארצות הברית שלחה אליה הגברת לאודר (רעייתו של רון לאודר, מבעלי חברת הקוסמטיקה 'אסתי לאודר' וידידו האישי של נתניהו) את המאפר הראשי של החברה, היושב בבית הכל בו היוקרתי 'ברגדוף אנד גודמן' בניו יורק.

המאפר, בחור בשם חוליו, הגיע לאפר את אשת ראש הממשלה פעמיים. בכל פעם דרשה ממנו להשאיר שם את תיק כלי האיפור, קיט שהכיל סדרה יקרה של מוצרי איפור של 'אסתי לאודר' (האמורה לספק צרכים קוסמטיים של מספר חודשים), ושווי כמה מאות דולרים.

את המידע הזה סיפקו עובדים בכירים במחלקה של 'אסתי לאודר' ב'ברגדוף אנד גודמן'. חוליו עצמו, שכבר הספיק לשמוע על יחסי הידידות בין משפחות נתניהו ולאודר, הסתפק בגרסה: "הגברת לאודר שלחה אותי לאפר את הגברת נתניהו, ושלחה לה בשתי הפעמים את הקיטים עם האיפור מתנה. היא ובעלה, מיסטר נתניהו, מאוד חביבים על הזוג לאודר.

חבריך מספרים שיצאת מהמפגש עם נתניהו בתחושות קשות. "אני לא רוצה להיכנס לזה. אתם יכולים להבין שכמי שמועסק בחברה, אני לא יכול להגיד כלום. אני יכול להגיד רק שאשת ראש הממשלה שלכם היא אישה חזקה מאוד, שידעת בדיוק מה שהיא רוצה".

כשם שהיא אוהבת מתנות, שונאת שרה נתניהו לקנות מתנות מכספה. וכך, בכמה מקרים העניקה שרה לחברים אישיים מתנות, שנלקחו ממחסני משרד ראש הממשלה.

האחת מהן, זוג פמוטי כסף, ניתנה כמתנה לנישואי בתה של הגננת של אבנר. השנייה נמסרה לאחת מחברותיה אישיות של שרה, ומומנה גם היא מכספי הלשכה. מתנה אחרת, ספר תנ"ך בכריכה מזהבת, הגיעה לברית המילה לבנו של חבר.

האמת, ששרה נתניהו פשוט מעדיפה שלא להוציא כסף מכיסה. עד לאחרונה היה הספר הצמוד שלה דוד אפוטה, מי שנורה למוות עם חברתו, הדוגמנית ענת אלימלך. אפוטה או ספר אחר ממספרתו נהגו להתייצב בבית ראש הממשלה מדי יום, לפעמים אפילו פעמיים ביום; פעם בחודש התבקשו להוסיף לטיפול השגרתי בתסרוקת של רעיית ראש הממשלה גם צביעת

גוונים; לפעמים התבקשו לספר את הילדים או להעניק חפיפה ופן לראש הממשלה, וכל זה בסכום המגוחך, הגובל בקבלת טובת הנאה, של 1,000 שקל בחודש כולל מחיר התכשירים וחומרי השיער. רק לשם השוואה: במספרה שלו גבה אפוטה מלקוחותיו 50 שקל לפן, 140 שקל לתספורת אישה, 60 שקל לתספורת גבר או ילד ו 450 שקל לגוונים.

הספרים נאלצו לא פעם להמתין שעה, שעתיים ואפילו יותר עד שהגברת התפנתה אליהם. מעולם לא תוגמלו על הזמן המבזבז. למעשה, גם את הסכום הנמוך שנקבע כתשלום לא שילמה להם בחודשיים האחרונים, והיא חייבת 2,000 שקל.

אבל אפוטה המנוח החליט זמן קצר לפני מותו לעזוב את הג'וב, בלי קשר להלנת השכר. הוא פשוט התלונן, "מתייחסים אליי שם בבית כמו אל כלב". הספר שתפס את מקומו, אבי בן חמו, מקבל גם הוא 1,000 שקל בחודש עבור שירותיו.

כך יצא, שאשת ראש-הממשלה מצאה את עצמה חייבת כספים לספר שלה, לפיזיותרפיסטית שטיפלה בה, לאחת המדריכות של אבנר, לנהג שעבד עבורה, ועד לאחרונה גם למזכירתה אישית, שהוציאו מכיסם מאות שקלים כדי לקנות עבודה דברים שביקשה, או ביצעו עבורה שירותים שונים. אבל יש לה, לגברת ראש הממשלה, הסבר הולם לחסכנותה המפולגת. כשביקשה (עוד לפני הבחירות) הנחת ענק בקניית דירה, הבטיחה לקבלן: "השם של ביבי יעלה לך את ערך הדירות".

כשהעז מישוהו להעיר פעם על הסכום הזעום שהיא משלמת לספר האישי, שבא לביתה מדי יום, ענתה בזעם: "הוא צריך להבין שהוא בא לסרק את רעיית ראש הממשלה. זה הכבוד". ובמקרה אחר, כשאחת ממזכירותיה העירה משהו על גובה המשכורת, הגיבה נתניהו: "מה זה, באים לעבוד בשביל משכורת? לכאן באים בשביל הציונות. בשביל לשרת את המדינה".

במידה רבה, המשפט הזה מבטא הכל: המדינה זה אנחנו, אנחנו המדינה.

עזר כנגדו

לאור התנהגותה החריגה של רעיית ראש הממשלה נשאלת השאלה, עד היכן מגיעה השפעתה על ראש הממשלה, ועד כמה משמעותית התנהגות זו לתפקודו. האופן שבו היא מתערבת במינויים ממלכתיים ומקצועיים, החל באחרונת המזכירות, דרך יועצים אישיים וכלה בווטו שאימה להטיל על מינויה של לימור לבנת לשרת התקשורת, מעלה סימני שאלה בנוגע לאיכות שיקולי של ראש הממשלה עצמו, הנכנע ללחציה ברמה זו או אחרת.

לשרה נתניהו יש בעיה עם נוכחות נשים בסביבתו של בעלה. עד היום היא מתייחסת אל לבנת בחשדנות רבה.

בלשכה של לבנת מספרים, שכמעט בכל הפגישות של השרה עם נתניהו (המדווחות בלו"ז המגיעה, כאמור, מדי ערב אל רעייתו), נוהגים להוסיף ליד שמה שמות של משתתפים נוספים.

בשבוע שעבר סיפרה דליה שחורי במוסף 'הארץ', שגליה אלבין פנתה, לדבריה, ללשכת ראש הממשלה בהצעה להיות יועצת ראש הממשלה למעמד האישה בשכר של שקל בשנה. "אמרו לי", מצוטטת אלבין, "זה לא נוח בגלל שרה, אנחנו לא רוצים להסתבך".

אם זה היה תלוי בה", אומרת אחת מנשות השלכה הוותיקות, "היא הייתה מקיפה את בעלה בעוזרים גברים ודתיים גם משום שהיא רואה בעצמה אישה מסורתית, שבאה מבית דתי, וגם משום שלדעתה, הם יכולים לתרום בנוכחותם והשפעתם על יציבות התא המשפחתי שלה".

להעדפה הזו אפשר לייחס את בחירתה ברמי סדן לדוברתה ואת יחסיה הטובים עם שר האוצר, יעקב נאמן. נאמן היה לה למשענת, כאשר התפוצצה פרשת הקלטת, הוא זה שהביא לפיוס בין השניים, והוא אפילו הקצה עבורה באותה תקופה חדר במשרדו שבירושלים, כדי שתעסוק שם בעבודת המאסטר. היא תמכה במינויו לתפקיד שר, ואין זה מקרי שבימי הקמת הממשלה היה הוא זה שנשלח לשכנע אותה להסכים למינויה של לבנת לשרת התקשורת.

למרות הפרסומים שעסקו בנוכחות שרה נתניהו בדיונים מדיניים מצומצמי משתתפים ובנגישותה למסמכים רגישים, נראה שיותר שמששרה נתניהו מערובת בפועל בענייני המדינה, היא משפיעה על האווירה שבתוכה פועל בעלה. "להתנהגותה יש השפעה גדולה על ראש הממשלה", אומר אחד מבכירי

העובדים בלשכת ראש הממשלה, "היא אישה קשה עם צורך גדול מאוד להשפיע, וזה יוצר אווירה קשה בסביבתה".

באחת הנסיעות לווינגטון הוזמן ראש הממשלה להרצות לפני ה'ווינגטון אינסטיטוט'. שרה נתניהו, שהגיעה אתו, דרשה לשבת על הבמה. המארחים ענו לה באדיבות שהם יכולים לסדר לה מקום בשורה הראשונה, ממש באמצע, ממש מול המיקרופון, במקום הכי מכובד. זה פשוט לא נהוג, כך הסבירו, שאשת אורח הכבוד תשב על הבמה.

אבל הדברים לא הניחו את דעתה של אשת ראש הממשלה.

בסופו של דבר נכנעו המארחים, ולגברת נתניהו סודר מקום לצדו של נתניהו על הבמה. האירוע הזה הזכיר לנוכחים הישראלים באולם את נשף הניצחון הרשמי של הליכוד, שנערך בבנייני האומה, כששרה התעקשה לשבת על הבמה, והשתלטה על כיסא שנועד לאחד מחברי הכנסת.

לפני מספר חודשים הגיעה לארץ העיתונאית לאלי ווימות', כתבת בכירה ב'ווינגטון פוסט' וב'ניויוויק' (ובתו של בעלי ה'ווינגטון פוסט'), כדי לראיין את נתניהו. היא הגיעה ללשכה, ובשבע בערב נכנסה לראיון.

באמצע הראיון פרצה לחדר שרה נתניהו והתחילה לצעוק על ראש הממשלה.

ווימות' לא הבינה את הנאמר, אבל מטון הדברים התרשמה שמדובר באירוע דרמטי, מה עוד שלאחר מכן התקשה נתניהו להתרכז בראיון.

ווימות', שעשתה את כל הדרך מניו יורק לארץ, גילתה שאינה מסוגלת לחדש את השיחה. והראיון נקטע. מאוחר יותר, כשהשמיעה את קלטת הראיון החלקי באוזני חבריה הישראלים, נדהמה לשמוע תרגום הצעקות שנשמעו שם. "מה אתה חושב", צעקה שרה על בעלה, "אני מחכה לך בחוץ חצי שעה, אם אתה מאחר, אז מישהו צריך להודיע לי. למה משה ליאון לא הרים אליי טלפון, איך אתה מתנהג? איך אתם מתנהגים כולכם?"

גם העיתונאים המקומיים כבר ראו מקרים דומים.

מעט אחרי תחילת הקדנציה ערך דן שילון ראיון אחד על אחד עם נתניהו.

המצלמות מוקדו, המוניטורים הופעלו, וצוות ההפקה כבר ישב בניידת השידור. ואז זמן קצר לפני הראיון, יצא דן שילון מהחדר והסאודמנים ראו על המסכים איך נפתחת הדלת, ולחדר נכנסים בני הזוג נתניהו עם שי בזק.

"למה הכיסאות מוצבים ככה?", שאלה שרה. בזק הסביר לה את קונספט הראיון, והיא, ברוגז גובר, דרשה לקיים את הראיון ליד שולחן העבודה, "כי ככה לא רואים את התמונות שלי ושל הילדים, שעל המדף מאחורי הכיסא".

התפתח ויכוח קולני, שבסופו הוכנס הצוות לתמונה, כיסאות הוזזו, התמונות כווננו, והראיון שודר כך שהתמונות יהיו בפריים.

אבל מאחורי הקלעים של 'בשידור ישיר עם דן שילון' התרחשה סצנה מוזרה עוד יותר.

באחת התכניות, שבה לקחו חלק נתניהו וגם הזמרת עפרה חזה, "כשעפרה חזה חזרה מהבמה היא ככה, שמה יד על ביבי והתיישרה", מספר אחד מעדי הראייה, "בהפסקה שרה יצאה למסדרון וצרחתה על ביבי, 'מה אתה נותן לה לגעת בך'. היא השתוללה וצרחתה, ואז באה לתת... כאילו לדפוק עליו עם הידיים. ביבי תפס לה את הידיים, אז היא אמרה לו, 'אם לא תעזוב לי הידיים, אני אגיד למשטרה שאתה מרביץ לי'. האנשים ששמעו את זה פשוט החווירו.

"זו מערכת לחוצה, שאמורה ורוצה לעסוק רק בראש הממשלה", מסביר אחד מאנשי צוות לשכת ראש הממשלה, "וגורם כזה, שמטריד ותובע בלי הרף כמוהו, הופך להיות נטל על המערכת. לכן בכל מיני אירועים נוהגים לשכנע אותה לא להגיע. אנחנו עושים לה הרבה תרגילים".

"הרבה פעמים אומרים אצלנו בגאווה: 'הצלחנו להוריד אותה מזה'", מספרת אחת מאנשי הצוות הפנימי, "כשמצליחים למנוע ממנה להתלוות אליו זה נתפס כהישג, כאילו הצלחנו להקל על ראש הממשלה".

איש הצוות הזה, שבחר כמו שאר חבריו להישאר בעילום שם, מסגיר את הבעיה האמיתית בלשכת ראש הממשלה. הבעיה היא פחות שרה נתניהו, ויותר הבועה השקרית שלשכת ראש הממשלה מטפחת

באדיקות סביב רעייתו וסביב עניינים נוספים, חמורים כפעוטים, שעשויים לפגוע בתדמיתו של ראש הממשלה.

לפעמים חוזרות ההכחשות כבומרנג ללשכה. חרף כל המאמצים, תדמיתו הזוהרת שנתניהו, הועמה קשות מאז החל בכהונתו. מקרה שרה נתניהו מוכיח אולי, שאי אפשר לרמות את כל האנשים כל הזמן. ראש הממשלה ופמלייתו בטוחים ששווה לנסות.

תגובות: הכול הכפשות

ממשרדה של הגברת נתניהו נמסר בתגובה: "מצער הדבר, שגל ההכפשות וההשמצות האישיות המכוונות נגד רעיית ראש הממשלה, שטף גם את עיתונכם.

אנו סבורים שכל מי שעניו בראשו, רואה מיד מי הם המקורות המשמיצים ומהן מטרותיהם. כל אדם נבון יבין מיד שאין ממש בטענות, כמו הטענה המגוחכת, שאשת ראש הממשלה הכריחה אנשים לטעום מזון כדי להסיר חשש של הרעלה.

זו רק דוגמה אחת לחוסר הרצינות ולעיוות האמת בסיפורים המופיעים בכתבה. בניגוד לכתוב, למשל, הגברת נתניהו משלמת תמיד עבור בגדיה, גם כשחברותיה מסייעות לה בקנייתן, ושוב בניגוד לכתוב, המתנות המגיעות לאשת ראש הממשלה נרשמות כולן באופן מסודר, על פי הנוהל הקיים מזה שנים. כך גם אין אמת בהכפשות נגד אהובה רגב, שהיא עובדת מסורה ואחראית. וכן הלאה וכן הלאה.

דרך זו, של מתן פה לכל מי שיש לו אינטרס אישי להשמיץ את אשת ראש הממשלה, איננה הוגנת. כל אדם המעוניין להכפיש או להתנקם בגברת נתניהו כתוצאה מתסכול אישי, יכול לעשות זאת תוך ידיעה ברורה, שדבריו יקבלו כר נרחב בתקשורת, כך הופך כל איש ציבור לבן ערובה בידי כל אדם שעבד עמו, או היה קשור אליו. מצער שעיתונכם בחר ללכת בדרך זו שאיננה ראויה.

תגובת רמי סדן, יועץ התקשורת של שרה נתניהו: "אני משמש כיועץ ראש הממשלה לסברה לציבור הדתי, והשתתפתי וטיפלתי מאז הבחירות ועד היום בכל פגישות ראש הממשלה עם מנהיגי הציבור הדתי.

יחד עם זה אני שמח וגאה לסייע לשרה נתניהו כל אימת שאני יכול, נוכח המתקפות הבלתי פוסקות עליה בתקשורת.

פרשת עמדי

הידועה גם כפרשת ההובלות, הוא שמה השגור של פרשה שבה עלו חשדות נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו, רעייתו שרה ואחרים. תחילת הפרשה בפרסום של מרדכי גילת בידיעות אחרונות, בספטמבר 1999, שבו נטען כי בני הזוג נתניהו ניסו להעביר סכומים ניכרים ממשרד ראש הממשלה לקבלן אבנר עמדי, בגין עבודות פרטיות שביצע עבור משפחת נתניהו בתקופה שקדמה לבחירת נתניהו לראשות הממשלה בשנת 1996 ובמהלך כהונתו.

סעיף נוסף שבו נחקרו הזוג נתניהו הוא ניסיון להעביר לרשותם מתנות שהתקבלו בתקופת כהונתו כראש ממשלה (פרשת המתנות). בספטמבר 2000 המליצה משטרת ישראל להעמיד את נתניהו לדין, אולם היועץ המשפטי דאז, אליקים רובינשטיין, החליט שלא להגיש כתב אישום בנימוק של חוסר ראיות מספיקות. רובינשטיין הוציא דוח שבו ביקר את התנהלות נתניהו בפרשה.

בעקבות התחקיר של מרדכי גילת בידיעות אחרונות, החליטה המשטרה על פתיחה בחקירה שכן נתעוררו חשדות שנעברו עבירות שוחד, ניסיון לקבל דבר במרמה והפרת אמונים. החקירה נערכה על ידי היחידה הארצית לחקירות הונאה, בראשות תנ"צ מירי גולן. בצוות החקירה נכלל גם סנ"צ נחום לוי, אשר לימים יהיה החוקר הראשי בפרשה נוספת בה מעורב נתניהו –

במוקד החקירה עמדו בני הזוג נתניהו וקבלן העבודות עמדי.

בהמשך החקירה, שבמהלכה נחתם הסכם עד מדינה עם עמדי, אשר כלל הסדר טיעון, ונוכח הממצאים שעלו ממנה, נחקרו באזהרה גם חשודים נוספים בסיוע ושיתוף לעבירות מרמה, ובהם משה ליאון, מנכ"ל משרד ראש הממשלה, ועזרא סיידוף, מנהל יחידת הבנא"מ (בינוי, נכסים, אפסנאות ומשק) במשרד.

בהמשך נחקרו גם חשדות לביצוע עבירות של שוחד מעמדי לנתניהו, לפיהן ביצע עמדי עבודות פרטיות, וללא תשלום, לטובת משפחת נתניהו בתקופות שונות, בטרם היה נתניהו לראש ממשלה ובעת היותו ראש ממשלה, בתקווה לטובות הנאה ממנו; ועבירה של מרמה והפרת אמונים על ידי נתניהו. כן עלה חשד לשיבוש מהלכי משפט.

עוד נחקר חשד כי משפחת נתניהו הוציאה מחזקת המדינה, שלא כדין, מתנות רבות שניתנו לראש הממשלה (ספיח של הפרשה שמכונה "תיק המתנות"). כ-150 מתנות נעלמו ובתוכן תמונות שהתקבלו מארנון מילצ'ין.

בנוסף, העלתה החקירה חשדות נוספים לפלילים, שעניינם קבלת שוחד של סיידוף מעמדי. ביוני 1999, סוכם בין משרד ראש הממשלה לעמדי כי המשרד ישלם לו 50 אלף שקל בצירוף מע"מ למימון הובלות משפחת נתניהו בהיותו ראש הממשלה.

תחקיר "ידיעות אחרונות": החשבון הפתוח של נתניהו

להלן התחקיר המלא של "ידיעות אחרונות" בפרשת עמדי-נתניהו, כפי שפורסם ב-17.9.99. מאת מרדכי גילת, מיכל גרייבסקי ומלי קמפנר-קריץ.

שלוש שנים ביצע אבנר עמדי ללא תמורה עבודות פרטיות עבור ראש-הממשלה בנימין נתניהו. כשנתניהו רצה עבודות ניקיון בדירתו הפרטית, עמדי עשה שם פוליש ארבע פעמים בחודש.

כשנתניהו רצה לתקן את ההליכון הפרטי שלו, עמדי שלח חשמלאי וכשהתחשק לבני-הזוג נתניהו להעביר את המיטה שלהם עם מנוף באמצע הלילה, עמדי העביר.

רגע אחרי ההפסד של נתניהו בבחירות שלח עמדי ללשכת ראש-הממשלה את חשבון ההילולה הזו, לא פחות מ-440 אלף שקל. חלק מבכירי הלשכה הורו לשלם אותו, אבל עובדים אחרים נחרדו, מחשש למעורבות בעניינים פליליים. למרות זאת, אף אחד מהם לא טרח להתלונן במשטרה. באישור החשב הכללי של האוצר הוסכם לבסוף לשלם באופן חריג לעמדי 50 אלף שקל עבור שתי הובלות.

נתניהו בתגובה: לא אני הזמנתי את העבודות, וממילא לא ביקשתי תשלום עבור דבר.

אנשי לשכת נתניהו: גם לא אנחנו.

התחקיר

יומיים-שלושה לפני הבחירות האחרונות נכנס ראש אגף הבינוי במשרד ראש-הממשלה, עזרא סיידוף, לחדרו של סמנכ"ל המשרד, איתן גולן, וביקש לשוחח אתו. "איתן", אמר סיידוף, "קרה לי אתמול דבר מוזר:

באמצע הביקור שלי במעון ראש-הממשלה ראיתי בחור דתי, אבנר עמדי שמו, מסתובב בדירה כמו בעל הבית. שאלתי אותו 'מה אתה עושה כאן?', והוא ענה: 'אני המוביל של נתניהו. אני עושה בשבילו שלוש שנים הובלות, פריקות ואריזות. יש לי אתו קשרי עבודה.'"

סיידוף סיפר לגולן כי האיש אמר לו שהוא בעל חברת הובלות, שהמדינה צריכה לשלם לו עכשיו בשביל העבודה שביצע לנתניהו בשנים האחרונות, ושבקרו גם יגיש חשבון.

"הוא טען שמגיע לו הרבה מאוד כסף", הסביר סיידוף, "ואני אמרתי לו שאני לא מכיר אותו בכלל. שמעולם לא הזמנתי ממנו עבודה ואין לי מושג על מה הוא מדבר."

גולן לא אהב, בלשון המעטה, את הסיפור. הוא חשד כי ביקור סיידוף בחדרו לא היה תמים כל-כך, וחשדו התאמת כבר באותו השבוע: ביום חמישי בצהריים הגיע אליו אורי אליצור, ראש לשכת נתניהו, הניח על שולחנו חשבון שהגיש עמדי, ואמר שזה בשביל הובלות לדירה של נתניהו. "תציץ בנייר הזה", אמר, "ותראה איך משלמים אותו. תראה מה אפשר לעשות."

גולן הניד בראשו, לקח את המסמך הביתה, ולא נרגע ממנו זמן רב: עמדי ביקש מהמדינה לשלם לו סכום עתק של 440 אלף שקל בשביל עבודות שונות ומשונות, שהמשרד לא הזמין ממנו מעולם.

הוא גם לא טרח לפרט ולנמק על מה ולמה בדיוק מגיע לו הכסף, ומדוע לא דרש לפרוע את החוב שנתיים-שלוש קודם לכן.

הוא ביצע עבודות בשביל משפחת נתניהו, אז צריך לשלם לו. זה מסריח, אמר גולן למקורביו ביום ראשון והחליט לא להביא את הבקשה בפני ועדת ההתקשרויות והמכרזים, שהוא עומד בראשה. הוא עשה כך עוד לפני שידע לאן הפרשה הזו עוד תסתעף.

נתניהו, מתברר, העסיק בשלוש שנות כהונתו את אבנר עמדי, המקורב לו ולאשתו שרה, בעבודות פרטיות רבות, אבל לא שילם לו, לטענת עמדי, אגורה מכיסו. במקום זה, אחרי מפלתו של נתניהו בבחירות, שלח עמדי בטבעיות את החשבון למשרד ראש-הממשלה, כאילו המדינה היא זו שהזמינה ממנו את העבודה, ודרש את הכסף. שהציבור ישלם את הוצאותיו הפרטיות של ראש-הממשלה היוצא.

אופי העבודות אינו מותיר מקום לספק, שאכן מדובר בהוצאות שאין להן קשר לתפקידו של נתניהו: על-פי גרסת עמדי, הוא ביצע בדירה הפרטית שמשכיר ראש-הממשלה ברחוב עזה, ושבה לא התגורר מעולם, עבודות ניקוי ופוליש ב-12 אלף שקל, הובלות שונות בעשרות-אלפי שקלים, עבודות פריקה ואריזה בעשרות-אלפי שקלים נוספים ואינסוף שליחויות ומטלות אחרות, כמו הזמנת חשמלאי לתיקון ההליכון של נתניהו במחיר 2,900 שקל ופינוי חפצים ממחסן בבית הוריו של ראש-הממשלה.

על-פי הנוהל הציבורי התקין, היו בכירי משרד ראש-הממשלה חייבים להכניס מיד את המשטרה לתמונה. חשד לעבירות פליליות הרי יש פה, צריך היה לחקור אותו ביסודיות וגם לבדוק מי בדיוק האחראי: למשל, האם קיבל ראש-הממשלה לשעבר טובות-הנאה מאיש-עסקים פרטי, האם הגיש עמדי את החשבונות ללשכת ראש-הממשלה על דעת עצמו, האם ניסה נתניהו לממן את הוצאותיו הפרטיות בכספי מדינה, או ששניהם ביחד ניסו לגלגל את חשבון ההוצאות הענק הזה אל הקופה הציבורית?

אבל חלק מבכירי משרד ראש-הממשלה הקודמים העדיפו לחפות על המעשים ולהתעלם מן החשדות. מנכ"ל משרד ראש-הממשלה, משה ליאון, שנכנס לתמונה בסוף מאי השנה, גם הביא לפשרה מוזרה: במקום 440 אלף השקלים שדרש עמדי עבור העבודות שמשלם ראש-הממשלה מעולם לא הזמין ממנו, הוא יקבל רק 50 אלף שקל.

אלא שעל-פי ממצאי תחקיר '7 ימים', אסור היה לאשר גם את הסכום הזה, שגם הוא, בהשוואה למחירים המקובלים בשוק, מנופח. שוב נמנעו בכירי המשרד, בעבר ובהווה, מפנייה למשטרה. הם נהגו כך גם אחרי שזנב קטן מהסיפור הזה, אישור התשלום של 50 אלף שקל בשביל שתי הובלות, כבר דלף לתקשורת. תפוח-האדמה הלוחט הזה המשיך להפחיד אותם.

323 אלף שקל לפני מע"מ

השאלה מי ניסה להוציא בטענות שווא כספים מהמדינה התגלגלה בשקט כמה שבועות בלשכת ראש-הממשלה. הימים היו ימי המעבר בין שתי הממשלות, כבר לא היה בדיוק בעל בית, והסמנכ"ל גולן שוחח על הנושא עם חשב המשרד, עמי טלמור. "אני מבקש ממך לקרוא את החשבון הזה", אמר, "אשמח לשמוע מה אתה אומר עליו. הסיפור הזה מריח לי מאוד לא טוב".

טלמור עיין במסמך, הבין שמדובר בחומר-נפץ והציע לגולן להתרחק ממנו. אנשים במשרד ראש-הממשלה זוכרים את גולן מסתובב באותם הימים מוטרד מהסיפור, משתף בו בכירים נוספים, משוחח על הפרשה גם עם היועץ המשפטי של הלשכה, עו"ד שמעון שטיין.

על-פי עדותם, העניק לו שטיין גיבוי מלא לפסילת הדרישה הכספית. גולן החליט בנסיבות אלה לחתוך את העניין, הזמין אליו את אורי אליצור והחזיר לו ביד את החשבון.

"בדקתי", אמר, "אני לא יודע איך משלמים דבר כזה. לא יודע איך זה אפשרי. לא מצאתי שום דרך". אליצור לא התווכח, וחזר ללשכה של הבוס בידיים ריקות.

זמן קצר לאחר אותה שיחה נכנס לתמונה מנכ"ל המשרד, משה ליאון, בניסיון לסגור את העניין בשקט. ליאון שוחח עם אבנר עמדי, שכנע אותו להגיש חשבון צמחוני יותר (אחרי הנחה, 'רק' 323 אלף שקל לפני מע"מ!) ורץ עם ההישג הזה ישר לחדרו של היועץ המשפטי, שמעון שטיין.

"בוא תעזור לנו לפתור את הבעיה", אמר ליאון, "יש כאן חשבון הובלות חדש לבית ומבית ראש-הממשלה בשנים האחרונות, ומוכרחים לאשר אותו מהר".

שטיין עיין במסמך המשופץ, חשד מיד כי ליאון מבקש ממנו לסייע בהכשרת חשבון מפוקפק וביקש זמן ללימוד הנושא. שטיין עיין במסמך ונדהם: הוא גילה בו דרישה כספית למימון יותר ממאתיים הובלות ועבודות אחרות בשלוש שנים, שאיש ממשרד ראש-הממשלה לא הזמין מעולם.

בין היתר, התבקש לאשר עשרות 'עבודות שונות' בדירתו הפרטית של נתניהו בתאריכים שונים, בסכום של 1,500 שקל כל אחת; ארבעים 'קריאות' לעבודות סבלות לדירת נתניהו בארבעה חודשים בסכום כולל של 40 אלף שקל, 750 שקל בשביל הובלת שתי כונניות גדולות לצביעה ב'מוסך האומנים'; ארבע עבודות ניקיון ופוליש בחודש אחד, פברואר '97, בדירתו הפרטית של נתניהו בסכום של 12 אלף שקל; הזמנת מנוף להתקנת סורגים בדירה הפרטית בסכום של כ-7,000 שקל; הובלת אופני-כושר של ראש-הממשלה ופריקת ארגזים בסכום של אלפי שקלים.

על-פי הרשימה, הועסק אבנר עמדי במשך שלוש שנים בבית נתניהו בפריקות, בהובלות, באריזות, בעטיפות, בתיקונים ובשליחויות אחרות מטעם ראש-הממשלה.

למרות זאת לאורך כל השנים לא טרח לבקש כסף מהמדינה, לא טען במכתבים למשרד ראש-הממשלה כי מישהו חייב לו בכלל כספים, ולא הגיש תביעה לבית-המשפט.

שטיין רשם לפניו כי מדובר, בעצם, בהוצאות פרטיות של ראש-הממשלה, סירב לאשר אותן, ולפחות על-פי גרסתו הראשונה ל"7 ימים", הבין שמדובר בדרישה כספית הראויה לחקירת משטרה.

"הבנתי שעם העניין הזה יכולה להיות לי התמודדות מול גורמי המשטרה", אמר, "ולכן פניתי לעדנה ארבל, שהחליפה אז את היועץ המשפטי לממשלה. ביקשתי להיפגש אתה בדיסקרטיות וסיפרתי לה הכול".

פנייה סודית אל ארבל

ארבל, מתברר, קיבלה באמת צלצול טלפון מעו"ד שטיין, ביקרה בלשכתו בדרכה לאחת משיבות הממשלה כמחליפה של הובינשטיין והתעכבה אצלו לשיחה קצרה.

אלא ששטיין לא הציג לה באותה הזדמנות את המסמכים ואת חוות-הדעת שכתב. הוא גם לא הציג את הפרשה כחשד לניסיון לקבלת כספים בטענות שווא או לקבלת טובות-הנאה.

הוא דיבר על חשבון מנופח שמישהו מבקש לעשות בו, אולי, שימוש לניגוח נתניהו. פרקליטת המדינה הייתה בנסיבות האלו זהירה, ביקשה משטיין לבדוק את החשבון היטב, ועדיין אינה יודעת שהבדיקה הזאת לא נעשתה.

היא גם לא קיבלה משטיין את חוות-הדעת המשפטית שהכין בנושא, שבה נקבע במפורש כי מעבר להוצאות של שתי הובלות, האחת לדירת-השרד הזמנית של נתניהו ברחוב רחל המשוררת והאחרת מהדירה הזאת למעון-השרד הקבוע של ראש-הממשלה ברחוב בלפור, אין לשלם אגורה למוביל הפרטי. חוות-הדעת הזאת, שעותק ממנה שמור בידינו, משתרעת על-פני חמישה עמודים. בפרק 'מהות ההוצאות' היא קובעת כי בחשבון מופיעות כמאתיים פעולות שנעשו, לטענת המוביל, בין יוני '96 ליוני '98.

"מדובר בפעולות אריזה וסבלות בעיקר", כותב עו"ד שטיין, "אם כי ישנה התייחסות גם ל"עבודות שונות" ללא פירוט סוג הפעולות. עוד ישנה התייחסות ופירוט למספר הוצאות ביחס ל"הליכון הנמצא בבית ראש-הממשלה, וכן התייחסות לרצף פעולות הובלה במספר חודשים, ללא פירוט ספציפי לגבי תאריכי העבודה, וזאת בהיקף של 84 אלף שקל".

עו"ד שטיין מוסיף: "יצוין כי חלק לא מבוטל של העבודות, בסדר-גודל של 60 אלף שקל, מתייחס לעבודות שעניינן פעולות העברה לדירתו של ראש- הממשלה ברחוב עזה. על-פי מה שנמסר לי, ראש-הממשלה לא התגורר בדירה הזאת, לפחות לא בתקופת כהונתו, אלא עבר ישירות מדירה מושכרת ברחוב סוקולוב בירושלים למעון-השרד הזמני ברחל המשוררת, ומשם למעון הקבוע ברחוב בלפור".

עו"ד שטיין היה חייב, כזכור, תשובה למנכ"ל ליאון, צלצל לספר לו על השלמת חוות-הדעת ודיווח לו בעל-פה על תוכנה ועל מסקנותיה. שטיין הציע לליאון לבוא לקחת את חוות-הדעת החמורה הזו, אבל ליאון, למרבה ההפתעה, ויתר על התענוג. במקום זאת מינה את עצמו לבדוק החשבון של אבנר עמדי, נפגש לטענתו עם בני-הזוג נתניהו ועם המוביל, ואמור היה לפסוק סכום מקובל בשוק ההובלות: 2,000 שקל להובלה במקרה הטוב, 5,000 שקל במקרה המאוד פזרני. בסך-הכול כעשרת-אלפים שקל.

אלא שליאון הסכים במפתיע שהמדינה תשלם לעמדי עבור שתי ההובלות שאישר היועץ המשפטי, 50 אלף שקל. העלות הכוללת עם המע"מ: 58 אלף שקל. הנה ההסבר שסיפק ליאון לוועדת המכרזים וההתקשרויות, שבה חבר גם עזרא סיידוף, מי שסייע לו בבדיקה: "הספק, בטעות, לא הגיש את החשבונות במועד, ולאחר מו"מ אתו הושגה הסכמה על סכום של 25 אלף שקל לכל העברת דירה.

השתכנעתי שהספק השקיע שעות עבודה רבות באריזה, בהובלה ובפירוק, והסכומים אותם ביקש בנסיבות אלה הנם סבירים לחלוטין".

איך הצליח ליאון להפוך עשרת-אלפים שקל ל-50 אלף?

הנה אחד ההסברים: כשעבר נתניהו להתגורר זמנית במעון-השרד של שר החוץ ברחוב רחל המשוררת, עד להשלמת השיפוצים במעונו הקבוע, ביקשו בני-הזוג נתניהו להחליף את המיטה הקיימת שם במיטה האיטית הישנה שלהם.

אלא שאת המיטה הישנה לא הצליחו הסבלים להעלות דרך המדרגות. היה צורך להזמין מנוף, ובתשע בערב נחסם הרחוב בידי שוטרים לביצוע המשימה. עד-ראייה: "שני סבלים עבדו כאן ביחד עם מנופאי שלוש שעות ברציפות.

השכנים יצאו החוצה ולא האמינו למראה עיניהם: באמצע הרחוב הצר הזה, בלב השכונה הפסטורלית, נעמד המנוף בחצות, חסם את הכביש בחסות המשטרה והרים לדירה שבקומה השלישית מיטה ישנה, שעמדה בכל רגע להתפרק. המנופאי אמר שהוא לא לוקח אחריות על המציאה, והזהיר שהיא עלולה להיגמר בדרך. בסוף זה עבר איכשהו בשלום."

העסקת מנוף, על-פי חברת ההובלות הוותיקה מגבעתיים, 'אברהם אליאס', עולה בשעה הראשונה כ-500 שקל, ובכל שעה נוספת עוד 250 שקל.

מחיר העסקת המנוף של עמדי, לעומת זאת, לצורכי המיטה של בני-הזוג נתניהו הגיע ל-6,200 שקל. אבל גם אם נניח שהעברת המיטה צריכה להיות ממומנת מתקציב המדינה, ואפילו נניח שסכום שכירת המנוף, שעליו הצהיר עמדי, לא נופח, עדיין לא היה צריך המחיר הכולל של העברות הדירה לטפס לשחקים האלה. במיוחד לא אחרי שעזרא סיידוף קיבל מחברת הובלות אחרת, המשרתת את המשרד שנים, הערכת מחיר נמוכה בעשרות-אלפי שקלים. למרות זאת אישרה ועדת ההתקשרויות, באישור החשב הכללי באוצר באופן חריג, את תשלום 50 אלף השקל, כשהיא מדלגת, גם כן באישור החשב, על החובה לקיים מכרז. רק ברגע האחרון עצרו במשרד ראש-הממשלה את התשלום. הסיבה: גם בחשבונית החדשה שהגיש עמדי התגלו פגמים חמורים. גם הפעם לא העז איש מהלשכה להזמין את המשטרה.

פגישה בין המוביל לביבי

במהלך התחקיר נפגש עמדי במשרדו, הנמצא בדירתו הפרטית בדרך חברון בירושלים, עם אחת מכתבות 'ידיעות אחרונות', אבל סירב למסור לה את גרסתו להשתלשלות העניינים.

הוא דבק בסירובו גם כשנשאל במפורש על החשד שניסה להוציא כספים בטענות שווא מהמדינה, כאשר הועסק באופן פרטי על-ידי משפחת נתניהו. לטענת עמדי, העניין עדיין לא נפתר, החשבון לדבריו לא נופח, ועל חלק מהעבודות שביצע בפועל בשביל ביבי, הוא לא חייב את המדינה. "לא כללתי את העבודות האלה בחשבון", אמר, "ואני משוחח מדי יום עם שמעון שטיין על החשבון שכן הגשתי. הוא דווקא מאוד חביב בשיחות אתי".

עמדי לא הסכים בשיחה הזאת להציג את החשבון הראשון או השני שהגיש, אמר שיש לו הרבה מה לומר על הפרשה, והוסיף שהוא ממתין עד ליום רביעי, אחד בספטמבר (לפני שלושה שבועות), לקבלת תשובה מסוימת בעניין, ורק אז יחליט כיצד לנהוג. "אם עד ליום הזה לא אקבל את כספי", אמר, "אפתח את הפה. יש לי הרבה מה לומר בנושא הזה. תחזרו אליי באותו היום ונדבר".

באחד בספטמבר בבוקר צלצלנו אל עמדי כמוסכם, אבל אשתו, עליזה, טענה שהוא לא בבית. "הוא יושב ליד אביו החולה, שקיבל אירוע מוחי", הסבירה, "נמצא לידו בבית-חולים 'שערי-צדק'". באותו זמן ממש ישב לידה בבית בעלה, ויכול היה להיות שותף לשיחה.

שעתיים מאוחר יותר, לגמרי במקרה, צלצלה מזכירתו של בנימין נתניהו לכותבי התחקיר, אחרי שבוע של המתנה לתגובתו, וסיפרה שהוא חזר מחו"ל. היא ביקשה שנמתין מספר ימים עד לקבלת תגובותיו. שעה אחרי השיחה הזאת, בצירוף מקרים מעניין נוסף, יצא עמדי מביתו לעבר משרדו של ראש-הממשלה לשעבר והסתגר אתו במשך שעה. כשסיים, יצא משם לבית-החולים 'שערי-צדק' לשחרר את אביו, שהיה מאושפז במחלקה האורתופדית. כאשר הגיע לבית-החולים פגש תחילה את אמו, שהייתה סקרנית לדעת מה קרה בפגישה עם נתניהו. "מה היה", שאלה אותו מיד, "הוא לא רוצה לבוא לקראתך?". "לא", השיב לה, "זה לא פשוט. יש עכשיו כתבה בעיתון". "מה עם הכסף?", לא הרפתה האם המודאגת, ואבנר עמדי השיב: "הוא אמר לי לא לדבר עם עיתונאים. כל מה שאני אומר, לכתוב בדואר או בפקס".

השיחה בנושא התארכה. האם ביקשה לדעת מי הדליף לעיתון את הסיפור, ועמדי הביע חשד שמקור הדליפה נמצא בחצרו הקרובה של נתניהו.

האם המשיכה לעסוק בנושא, עמדי הרגיע אותה ובינתיים הלך לשחרר את האב הביתה.

מאז אותו יום ניסינו להיפגש שוב ושוב עם בעל חברת ההובלות. סיכמנו על יום רביעי לפני שבוע כמועד הפגישה, ונדחינו בטענות שקריות של אשתו: "אבנר נמצא ליד מיטת אביו", אמרה, כאשר בעלה יושב לידה בבית. "אבנר מטפל באביו החולה ב'שערי-צדק'", הוסיפה, כשהיא שוכחת שרק כמה ימים קודם טענה שהעבירו את האב לבית-חולים אחר. "הוא לא נושא אתו פלאפון, הוא השאיר אותו בבית. קשה ליצור אתו קשר". תגובת נתניהו (ראו מסגרת) לא פחות מעניינת: לטענתו, הוא לא טיפל בהתקשרות העסקית עם עמדי, הוא לא שכר את שירותיו, הוא בכלל לא בעניין. רק שנתיים אחרי ביצוע העבודה נודע לו על המחירים שדרשה חברת ההובלות, והמחיר נראה לו באמת גבוה. אבל אם ראש-הממשלה לא הזמין מאבנר עמדי את העבודה, ממי כן קיבל אותה המוביל הפרטי של נתניהו?

משרד ראש-הממשלה הרי מכחיש חד-משמעית, כי מישהו מהמשרד הזמין את העבודה. בעל החברה לא היה ברשימת הקבלנים שעמם עובד המשרד, וקשה להניח שהתגנב בלילה לדירותיו של נתניהו, לרבות למעון הרשמי המוקף שומרים, והתחיל לפנות משם חפצים על דעת עצמו.

אם חלילה זה מה שקרה, מותר להניח שאפילו ידידו הטוב נתניהו היה מגיש נגדו תלונה למשטרה.

הגנת של שמעון שטיין

מדוע באמת לא הוגשה תלונה למשטרה עד לרגע זה? תגובת בכיר במשרד: "אם היועץ המשפטי שלנו, שמעון שטיין, לא עשה זאת, למה שאנחנו נעשה. למה שנעשה בשבילו את העבודה. זה התפקיד שלו ולא שלנו".

עו"ד שטיין שופך אש וגופרית על החשבון שהגיש עמדי, ואומר שהיה שמח אם המשטרה הייתה באה ולוקחת אותו. אבל הוא לא חושב שהיה עליו לפנות למשטרה עם מה שנאסף בידי, לא הייתה הצדקה לכך, ובכל מקרה הוא פנה לגורם בכיר מהמשטרה, לפרקליטת המדינה.

מדוע לא ביצעת בדיקה יסודית של החשבון? עו"ד שטיין: "כי לא התכוונתי לאשר אותו. על פניו, הוא לא נראה לי".

האיש לא עבד עם המשרד, לא היה קבלן מוכר שעשינו אתו חוזה, הוא הגיש לנו חשבונות שנראו לנו מאוד גבוהים. מי שהזמין אותנו, כנראה, זה ראש-הממשלה ואשתו, ולנו לא נראה היה שהמשרד צריך לשאת בהוצאות האלה".

החשבון הזה, אומרים לנו, נשא את הכותרת 'פירוט עבודות בשביל ראש-הממשלה'. אתה מאשר? נכון. ואל מי הוא הופנה במשרד? אין הפניה. אין דבר כזה. סליחה? אין. הוא נמסר למישהו ביד, אני מניח מהנהלת המשרד, ומשה ליאון ביקש ממני לאשר אותו. זה מה שקרה.

שטיין חזר על הסברו כי מבחינתו די היה בפנייה לעדנה ארבל. "היא הרמה הכי גבוהה", אמר, "ועל הפגישה איתה סיפרתי לכם רק כדי להוכיח, שאין לכם עניין עם איזה קונסולירי". עדנה ארבל היא לא הגנת שלך. יש משטרה. היא כן הגנת שלי. ועוד איך. סליחה, מדוע היא גנת שלך? ליועץ המשפטי של המשרד שוב לא הייתה תשובה עניינית. "היא הגנת שלי", חזר ואמר, "ועוד איך גנת. היא החליפה את היועץ המשפטי לממשלה. לכן פניתי אליה".

ליועץ המשפטי שטיין אין גם תשובה של ממש מדוע אושר חשבון 50 האלף, לכלל הדעות סכום מופרז ומנופח: "בא אלינו לוועדת ההתקשרויות משה ליאון, הצהיר שההובלות שהאיש ביצע נעשו בשביל ראש-הממשלה במסגרת תפקידו, ואמרנו לו: 'בסדר גמור, אנחנו מוכנים לאשר את זה. אבל קודם תשיג לנו את אישור החשב הכללי, שי טלמון. זה מקרה חריג', אמרנו, 'לא נעשה על-פי הכללים, ויש צורך באישור כזה'. האישור הושג בתוך ימים והכסף שדרש עמדי, שאני אגב מאמין שביצע את ההובלות, שוחרר לתשלום.

אבל גם עכשיו אני לא מאושר מכל העניין. לגמרי לא, למרות שאישי עשיתי את שלי. פעלתי על-פי הנהלים". מה צריך לקרות עכשיו? בכירים במשטרה אומרים בביטחון: לפתוח בחקירה. חבל על כל רגע. בכיר בפרקליטות: "הסיפור הזה הוא מבחן אמיתי לשלטון החוק, ללשכת ראש-הממשלה, לפרקליטות ולמשטרת ישראל.

המשטרה חייבת, על-פי החוק, לפתוח בחקירה גם ללא תלונה פורמלית ולרדת לחקר האמת. מדובר לכאורה בחקירה פשוטה, שניתן לבצעה כיום בתנאים נוחים מבעבר: ראש-הממשלה לשעבר לא נהנה יותר מחסינות. הוא התפטר, כזכור, מהכנסת. אפשר להזמין אותו בכל רגע נתון לחקירה".

תגובת נתניהו

תגובת נתניהו: לא עסקתי בנושא. כותבי התחקיר ניסו בחודש האחרון מספר פעמים להיפגש עם בנימין נתניהו, כדי לקבל את גרסתו באופן ישיר ולשוחח אתו על החשדות ששמו נקשר בהם. לשווא. נתניהו סירב, ביקש באמצעות מזכירתו לקבל שאלות בכתב, והשיב עליהן רק אחרי עשרה ימים (בתמונה: בנימין ושרה נתניהו). "משרד ראש-הממשלה", נאמר בתגובה המובאת כאן כלשונו, "ולא ראש-הממשלה בנימין נתניהו, הוא שטיפל בהעברת התכולה ובמימון ההובלה לבית ראש-הממשלה.

כך היה נהוג מאז ומתמיד בכל הנוגע לראשי-ממשלות ישראל. אי לכך, מר נתניהו לא עסק בהתקשרות העסקית עם חברת ההובלות, וגם לא במחיר שבו נקבה החברה. כשנתיים לאחר ביצוע ההובלה שמע מר נתניהו לראשונה על המחיר שדרשה חברת ההובלות.

מנכ"ל משרד ראש-הממשלה, משה ליאון, פנה למר נתניהו ושאל אם המחיר נראה סביר. "מר נתניהו השיב שהמחיר שננקב נראה לו גבוה מדי, ואינו תואם את העבודה שבוצעה. הגם שמדובר בכמה העברות של תכולת משפחת נתניהו, כולל העברות למעון הזמני בבית-הכרם ואחר-כך למעון הקבע ברחוב בלפור, וכן העברה של חפצים למעון פרטי ברחוב עזה ופינויים, לאחר שגורמי הביטחון לא

אישרו שהייה שם בסופי-שבוע. בעקבות זאת סיכם משרד ראש-הממשלה עם מר עמדי על תשלום של 50 אלף שקל, סכום שמשרד ראש-הממשלה קבע כסביר, והסוגיה באה על פיתרונה. ראש-הממשלה לא טיפל מעולם בהעברת הדירה, וממילא לא ביקש תשלום עבור דבר". מלשכת ראש-הממשלה נמסר כי לאחר שנבחר לראשות הממשלה, אכן ביקש נתניהו להתגורר בסופי שבוע בדירתו ברחוב עזה, ובקשתו נדחתה משיקולי אבטחה.

ליאון: פעלתי כחוק

ברשימת האנשים שסירבו להתייחס לפרשה או להגיב עליה בולטים ראש לשכתו לשעבר של נתניהו, אורי אליצור, ראש אגף הבינוי, עזרא סיידוף, וסמנכ"ל המשרד בעבר, איתן גולן. גולן הסכים לומר רק כי זמן קצר אחרי כניסתו לתפקיד הודיע לו משה ליאון כי מעון ראש-הממשלה מוצא מתחום האחריות שלו, ולכן לא ידע דבר וחצי דבר על מה שהתגלה. רק כאשר הובא הנושא לוועדת התקשוריות בראשותו, חשד שמשהו אינו כשר.

משה ליאון עצמו סירב זמן רב להגיב על ממצאי התחקיר. "אני רוצה לשכוח מהסיפור הזה", אמר, "אינני מוכן לדבר עליו".

רק לפני שבוע, כאשר הועברו אליו שאלות המחשדות אותו בסיוע להוצאת הכספים מהמדינה, העביר את התשובה הבאה, המתעלמת מהעובדה שמדובר במוביל פרטי, שאיש במשרד לא הזמין ממנו את העבודה. "בכל תקופת כהונתי במשרד ראש-הממשלה לא טיפלתי ואף לא התבקשתי לטפל במימון הוצאות הובלה פרטיות לראש-הממשלה לשעבר, בנימין נתניהו. למיטב ידיעתי, ולפי בדיקה שערכתי בזמנו עם אבנר עמדי, החשבון שהוגש היה עבור שתי עבודות הובלה ואריזה שבוצעו בשלבים בבית ראש-הממשלה בזמן כהונתו כראש-ממשלה. עבודות אלו צריכות להיות משולמות מכספי המדינה על-פי חוק.

"כשמר עמדי הגיש את חשבונותיו, סברתי כי הסכום המבוקש מופרז. לאור האמור ביררתי את העניין עם ראש-הממשלה לשעבר, שסבר אף הוא כך. לאור זאת ערכתי מו"מ עם המוביל, בהשתתפות עובדים אחרים מהמשרד, שבסיומו הופחת החשבון ל-50 אלף שקל בתוספת מע"מ. "לדעתי, סכום זה הנו סביר בהחלט לאור מורכבות ההובלות, ולאחר בדיקה עם חברות הובלה אחרות. לא מצאתי לנכון להתלונן בפני גורם כלשהו על הגשת החשבון, שכן זו לא פעם ראשונה שמוגש חשבון למשרד ראש-הממשלה ומנהלים מו"מ על גובהו. ככלל, ההתקשוריות לרכישות ומתן שירותים והתשלומים בגינם בתקופת כהונתי במשרד, היו כחוק".

בתגובה לדבריו של שמעון שטיין, מסר דובר משרד המשפטים: "ייתכן שבידי מר שטיין הייתה חוות-דעת או מסמכים אחרים, אך אלו לא נמסרו לפרקליטת המדינה ביד ולא נשלחו אליה בשום שלב. מאחר והשיחה התנהלה בשלבים הראשונים של העניין, לא נראה שהיה צורך בבדיקת מסמכים על-ידי פרקליטת המדינה באופן אישי באותו שלב. למיטב ידיעתנו, הבדיקה בוצעה לפי הנחיות פרקליטת המדינה, ולאחר-מכן הנושא לא חזר אליה".

הזוג המוזר

בני-הזוג עמדי מטשטשים בקביעות את עקבותיהם. קשה להשיג אותם. הם משתמשים בשמות פרטיים שונים ובשמות משפחה שונים. אבנר עמדי הוא גם אבנר אליהו עמדי, עמדי אב, מזרחי עמדי או עדמי. עליזה עמדי משתמשת בשמות עליזה מזרחי, אלילוס אליס, אילוז עליזה, אילוס אליס. כך, למשל, על פעמון דירתם מופיע השם שלמה עובד.

על תיבת-הדואר, לעומת זאת, מתנוסס השלט 'אבנר ועליזה מזרחי'. גם בשמות החברות השונות שהם מנהלים מדירתם הם מופיעים פעם כך ופעם כך. הבלבול הזה מלווה באופן תמוה גם את התקשרותו של עמדי עם משרד ראש-הממשלה.

עמדי, כמתואר בתחקיר, הגיש למשרד ראש-הממשלה ביוני חשבונית על סך 58 אלף שקל כולל מע"מ עבור שתי ההובלות לביתו של נתניהו, שאושרו לו בדיעבד. כבר למחרת הגשתה אושרה לתשלום בידי מנכ"ל משרד ראש-הממשלה לשעבר, משה ליאון, רואה-חשבון במקצועו.

יומיים אחרי שליאון אישר את החשבונית, גילתה הממונה על התשלומים במשרד ראש-הממשלה, צרויה רפאלי, כי מספר המע"מ על החשבונית שגוי ומתאים לספק אחר בשם 'גן נוי בע"מ'.

עמדי טען באמצעות אשתו, שהזדהתה כעליזה אילוז, כי נפלה טעות בבית-הדפוס שבו הודפסו החשבוניות, ו"חבל לה להשמיד עשרה פנקסי חשבוניות בגלל טעות במספר המע"מ. לכן רכשה חותמת עם שם הספק ומספר מע"מ מתאים".

אילו אף הגיעה ביום ראשון, ארבעה ביולי, למשרד ראש-הממשלה, החתימה את החשבונית המקורית בחותמת עוסק מורשה עם מספר אחר, והגישה לאנשי המשרד אישור לפטור מניכוי מס-הכנסה במקור, אישור ניהול ספרים וצילום תעודת עוסק מורשה. חשב משרד ראש-הממשלה, עמי טלמור, דרש כי תגיש אישור בכתב מטעם רואה-החשבון של החברה, המעיד על תקינותה של החשבונית. עמדי הסכים תחילה, אבל אחרי המתנה של שבועיים הודיע כי הוא אינו מוכן להגיש אישור רואה-חשבון, וגם אינו מוכן שרואה-החשבון ישוחח עם חשב המשרד בטלפון, כי רואה-החשבון פשוט "מת".

סגירת התיק

לאחר סיום החקירה הועבר החומר לפרקליטות מחוז ירושלים. ב-27 במרץ 2000, הוציאה המשטרה הודעה לפיה ישנן ראיות לכאורה כנגד המעורבים.

ב-2 ביולי 2000, לאחר שבחן את חומר החקירה, קבע פרקליט מחוז ירושלים משה לדור כי יש להורות על סגירת התיק. ב-27 בספטמבר 2000, קבע היועץ המשפטי לממשלה אליקים רובינשטיין כי יש לסגור את התיק בעילה של חוסר ראיות מספיקות.

רובינשטיין קבע כי חסרו ראיות לכך שנתניהו היה מודע לאפשרות שהחשבון, שהגיש עמדי למשרד ראש הממשלה, כלל גם עבודות פרטיות ואף יותר מכך – נתניהו טען בפני אנשיו כי החשבון של עמדי מופרז ואין לשלם אותו כפי שהוא והפנה את עוזריו לשרה נתניהו כדי לבדוק את החשבון.

רובינשטיין קבע כי "הראיות לימדו על אפשרות סבירה לפיה בחר מר עמדי לתת, ממניעים משלו שתוארו בהחלטה, שירותים למשפחת נתניהו בשל מעמדה ולא במסגרת מילוי תפקידו של מר נתניהו". עם זאת הוא מתח ביקורת על נתניהו.

קביעתו של רובינשטיין עמדה בסתירה להמלצתה של פרקליטת המדינה עדנה ארבל בספטמבר 2000, להעמיד לדין את בנימין ושרה נתניהו באשמת ניסיון לקבלת דבר במרמה, ואת בנימין נתניהו לבדו באשמת מרמה והפרת אמונים. רובינשטיין מצידו סירב בשלב זה לפרסם את המלצתה של ארבל.

פרסום המלצתה של עדנה ארבל

ב-31 באוגוסט 2004, פרסם היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז את תמצית חוות הדעת של פרקליטת המדינה לשעבר עדנה ארבל. פרסום התמצית בא בעקבות פסק דינו של בית המשפט העליון שניתן

במאי 2004, בו נקבע כי על היועץ המשפטי לממשלה לפרסם את הנימוקים ששטחה ארבל כשקבעה בספטמבר 2000 כי יש להעמיד לדין את בנימין ושרה נתניהו בעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה.

את נתניהו עצמו ביקשה ארבל להעמיד לדין גם בעבירה של מרמה והפרת אמונים.

ארבל סברה כי ניתן להוכיח שנתניהו ידע על ביצוע העבודות על ידי עמדי, ועל החוב הפרטי עקב העבודות הללו שביצע עמדי, שהגיע לעשרות אלפי שקלים. "על פי הראיות, החשבון המופקע בסך 440 אלף שקלים, שהגיש עמדי למשרד ראש הממשלה בעצת אשת ראש הממשלה, טופל באינטנסיביות על ידי מנכ"ל משרד ראש הממשלה ואחרים בידיעתו של נתניהו", קבעה ארבל.

תביעה כנגד המדינה

ב-2006, הגיש עמדי תביעה על סך של 350 אלף שקל כנגד המדינה על עבודות שביצע בבית משפחת נתניהו, בזמן שכיהן כראש ממשלה.

עמדת הפרקליטות הייתה כי נתניהו פעל בניגוד לחוק, התרשל כלפי המדינה, יצר מצג מטעה וניסה להטיל על הקופה הציבורית הוצאה פרטית בהיקף של עשרות ואף מאות אלפי שקלים, ואם עמדי ינצח בתביעה על נתניהו יהיה לשלם כ-350 אלף שקל. חסר מידע בנוגע לגורל התביעה.

1999 פרשת עמדי

החשד: בני הזוג השיתו על קופת המדינה תשלומים בגין עבודות פרטיות בביתם. פרקליטת המדינה המליצה להעמידם לדין על מרמה והפרת אמונים, התיק נסגר מחוסר ראיות.

פרשת עמדי

נתניהו-עמדי, פרשה בשלוש מערכות

30.10.2006 עודכן ב: 31.08.2011

אמיר אורן

תביעתו של עמדי נגד המדינה היא המערכה השלישית בפרשת נתניהו-עמדי. המערכה הראשונה (1999-2000) היתה חקירה פלילית, שהסתיימה בהחלטת היועץ המשפטי אליקים רובינשטיין לסגור את התיק נגד הזוג נתניהו מחוסר ראיות.

המערכה השנייה (2003-2004) היתה תביעה אזרחית של עמדי נגד הזוג נתניהו. מערכה זו הסתיימה בפשרה, שבמסגרתה שילם נתניהו לעמדי בסתר כ-70 אלף שקל תמורת שירותים פרטיים, מתוך הבנה שעמדי יוכל לתבוע את המדינה בגין שירותים שביצע למען נתניהו כראש הממשלה.

פרשת נתניהו-עמדי נחקרה במשטרה בעקבות תחקיר עיתונאי של מרדכי גילת ב"ידיעות אחרונות" בספטמבר 1999. נחקרו כחשודים בנימין ושרה נתניהו, מנכ"ל משרד ראש הממשלה משה ליאון ומנהל יחידת הנכסים והמשק במשרד עזרא סיידוף. עם עמדי, שנחקר גם בחשד מתן שוחד לנתניהו ולסיידוף, נחתם הסכם עד מדינה שכלל הסדר טיעון. המשטרה ופרקליטת המדינה דאז עדנה ארבל המליצו להעמיד לדין את הזוג נתניהו. היועץ המשפטי החליט לסגור את התיק בנימוק של "קושי ראייתי" אך סיכם אותו ב"תמונה עגומה של ההתנהלות הקשורה בזוג נתניהו" וכתב כי "כך לא ראוי... בני הזוג נתניהו לא דאגו לשלם את החוב, לא מכיסם ולא באורח מסודר מקופת הציבור".

נימוקי היועץ המשפטי לממשלה מר אליקים רובינשטיין לסגור את התיק על

פרשת עמדי

ירושלים, כ"ז אלול, תש"ס 27 ספטמבר, 2000

פתח דבר

1. תחילתה של פרשה זו בתחקיר עיתונאי מספטמבר 1999 (מ' גילת ב"ידיעות אחרונות"), שהעלה חשדות נגד ראש הממשלה לשעבר, מר בנימין נתניהו ורעייתו, גב' שרה נתניהו, ונגד אחרים. בעקבות התחקיר העיתונאי החליטה המשטרה על פתיחה בחקירה. נתעוררו חשדות שנעברו עבירות שוחד, ניסיון לקבל דבר במרמה והפרת אמונים.
2. החקירה נערכה על ידי היחידה הארצית לחקירות הונאה, בראשות תנ"צ מירי גולן, ובתוכה מפלג בראשות סנ"צ נחום לוי, וחקירה של צוות בראשות רפ"ק פלורה לירן. עו"ד משה לדור, פרקליט מחוז ירושלים, ועמו עו"ד שלמה למברגר, סגן בכיר לפרקליט מחוז ירושלים, ליוו את החקירה לכל אורכה. בשל הדמויות הקשורות בחקירה, נערכה זו לכל אורכה תחת עינה הצופייה של התקשורת, דבר שהקשה על ניהולה מזה והעלה טענות בעיקר באשר לחשיפתה התקשורתית מזה; אלה אף נבדקו בחלקן בהליך נפרד. עם זאת, צוות החקירה ביצע חקירה ראויה להערכה, בהיקפה ובעומקה.
3. במוקד החקירה עמדו ראש הממשלה לשעבר, מר נתניהו ורעייתו, גב' נתניהו, וכן קבלן ההובלות מר אבנר עמדי. על פי החשד הראשוני, ניסו מר נתניהו, גב' נתניהו ומר עמדי להוציא במרמה כספים בסכומים ניכרים ממשדד ראש הממשלה, לטובת מר עמדי, בגין עבודות שביצע. זאת בהגשת חשבון למשרד ראש הממשלה, שכלל לכאורה סכומים בגין עבודות פרטיות שבוצעו בעבור משפחת נתניהו בתקופה שקדמה לבחירת מר נתניהו לראשות הממשלה, ובמהלך כהונתו.
4. בהמשך החקירה, שבמהלכה נחתם הסכם עד מדינה עם מר עמדי, אשר כלל הסדר טיעון, ונוכח הממצאים שעלו ממנה, נחקרו באזהרה גם חשודים נוספים בסיוע ושיתוף לעבירות מרמה, ובהם מר משה ליאון, מי שהיה בתקופה הרלבנטית מנכ"ל משרד ראש הממשלה, ומר עזרא סיידוף, מנהל יחידת הבנא"מ (בינוי, נכסים, אפסנאות ומשק) במשרד ראש הממשלה.
5. בהמשך נחקרו גם חשדות לביצוע עבירות של שוחד מטעם מר עמדי למר נתניהו, קרי, ביצוע עבודות פרטיות, חוזרות ונשנות וללא תשלום, לטובת משפחת נתניהו בתקופות שונות, בטרם היה מר נתניהו לראש ממשלה ובעת היותו ראש ממשלה, בתקווה לטובות הנאה ממר נתניהו; ועבירה של מרמה והפרת אמונים על ידי מר נתניהו. כן עלה חשד לשיבוש מהלכי משפט. עוד נחקר חשד כי משפחת נתניהו הוציאה מחזקת המדינה, שלא כדין, מתנות רבות שניתנו לראש הממשלה. נעיר כי בקשר למר סיידוף העלתה החקירה - בנפרד - חשדות נוספים, שעניינם קבלת שוחד ממר עמדי.
6. לאחר סיום החקירה הועבר חומר החקירה הרב, בצירוף דו"ח מסכם מפורט של המשטרה והמלצה, לפרקליטות מחוז ירושלים. המשטרה סברה, כפי שפורסם בהודעתה מיום כ' באדר ב' תש"ס (27.3.00), כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המעורבים: לגבי מר נתניהו באשר למערכת "תן וקח" עם מר עמדי, שעניינה מתן ולקיחת שוחד; מר נתניהו, גב' נתניהו, מר ליאון, מר סיידוף ומר עמדי - ניסיון לקבל דבר במרמה באשר לחשבונות; מר נתניהו - שיבוש מהלכי חקירה בכך שביקש ממר עמדי בעת התחקיר העיתונאי לענות לעיתון, שלא היה ביניהם קשר אישי ושקשריו היו עם משרד ראש הממשלה; לגבי גב' נתניהו - גניבה על ידי מורשה; מר ליאון ומר סיידוף, בקשר למאמציהם לסיום חשבון ההובלות עם מר עמדי באורח לא תקין. מר משה לדור, פרקליט מחוז ירושלים ומר למברגר, בחנו את מכלול הראיות ואת דיותן, דהיינו, האם יש ראיות די כדי להעמיד לדין את החשודים; ופשיטא כי עשו כן תוך מתן משקל להמלצות המשטרה ועיון מעמיק בהן, כמותנו לאחר מכן. לאחר בחינת הדברים הביאו ביום ל' סיון תש"ס (3.7.00), את מסקנותיהם, שעניינן סגירת התיק כולו, בפירוט, בפני פרקליטת המדינה ובפני.

7. פרקליטת המדינה, ביחד עם הגב' רחל סוכר, משנה לפרקליטת המדינה, גב' נאוה בן אור, מנהלת המחלקה הפלילית בפרקליטות המדינה, מר משה לדור, פרקליט מחוז ירושלים ומר שלמה למברגר, סגן בכיר לפרקליט מחוז ירושלים, וכן עם עוזרת היועץ המשפטי לממשלה, גב' שירלי גריל, ועוזר פרקליטת המדינה, מר רז ולטר, החלו מיד בדיונים במסקנות המשטרה והפרקליטות. פרקליטת המדינה אף נפגשה בפורום זה עם ניצב יוסי סדבון, ר' אגף החקירות במשטרת ישראל, ועם אנשי היחידה לחקירות הונאה, בראשות תנ"צ גולן, ושמענה את התייחסותם.
8. בהמשך, החל מיום ט"ו אב תש"ס (16.8.00), קוימו בלשכתי דיונים נרחבים בהשתתפות נציגי הפרקליטות האמורים, וכן נפגשנו עם נציגי המשטרה, ושמענו בהרחבה את מר עמדי, כדי לעמוד מקרוב על גרסתו.
9. באשר לדיונים עם הפרקליטות אציין כבר כאן, כדי להסיר ספק, כי בחלק ניכר מן הנושאים היתה הסכמה בין כל המשתתפים. כך למשל, כפי שיפורט להלן, הוסכם כי בנושא השוחד ובנושא המתנות, חרף החשדות, אין מקום להגשת תיק פלילי מחוסר ראיות מספיקות. כנגד זאת, נתגלעו בעניינים מסויימים גם חילוקי דעות, שחלקם מצא דרכו לידיעת הרבים. פרקליטת המדינה, בנייר עמדה שהציגה ובדיונים, סברה כי יש מקום להעמדה לדין של מר נתניהו ורעייתו בחלק מהנושאים, קרי, לגבי מר נתניהו בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה ומרמה והפרת אמונים, ולגבי רעייתו בעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה. היתה דעה בפרקליטות המדינה שסברה כי ניתן להעמיד לדין את מר נתניהו ורעייתו רק באורח מצומצם יותר - מר נתניהו בעבירה של מרמה והפרת אמונים, ורעייתו בעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה. כל זאת בניגוד לעמדת פרקליטות המחוז בחוות דעתה המקורית, בדיונים ובחוות דעת בהמשך להם, לפיה יש לסגור את התיק כולו מהעדר ראיות מספיקות וחסרים מהותיים בראיות החיוניות להוכחת יסודות העבירות. היתה גם דעה מסוימת בפרקליטות המדינה לפיה אין מקום להגיש כתב אישום מחמת ספק אם יגיע התיק לכלל הרשעה. חילוקי הדעות הללו, כאמור, נעו בין שלוש וארבע דעות, כולן של אנשים שמטבע הדברים אין הבדלים בגישתם הנורמטיבית, והבדלי ההשקפות היו מקצועיים.
10. אכן ההתלבטויות היו קשות: היה קונסנסוס בין העוסקים בדבר, כי כך לא ראוי שינהגו במערכת ממשל - לא בדרך של צבירת חוב גדול אצל אדם פרטי, שחפץ בקרבתם של מר נתניהו וגב' נתניהו, תוך המשך העסקתו שנים רבות; בני הזוג נתניהו לא דאגו לשלם את החוב, לא מכיסם, ככל שהמדובר בחוב פרטי, ולא - במקום שהדבר מגיע בתקופת הכהונה כראש ממשלה - באורח מסודר ותקין מקופת הציבור; ולא בדרך שבה נהגו פקידי משרד ראש הממשלה, אשר עסקו בניסיון הכושל לשלם חוב שצמח מעבודות ללא מכרז, ולא תועד, ולא היה מי שיכול היה לקבוע את גודלו האמיתי. הוא הדין באשר לטיפול בנושא המתנות, כפי שיפורט להלן. ואולם, הקושי היה ראייתי, ויודגש כי אין המדובר ברף גבוה מהמקובל של סיכויי הרשעה, אלא ברף הקלאסי של הצורך בסיכוי סביר להרשעה. הדעות נחלקו הן בשאלה האם מצויות בידי התביעה די ראיות - ולוא לכאורה - להוכחת יסודות מסויימים בכל אחת מהעבירות שנבדקו, ושעליהן ניתן לבסס כתב אישום, והן באשר למשקלן של חלק מהראיות.
11. כבר נאמר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 121/88 מדינת ישראל נ' דרויש, מה (2) 669, 692, מצוטט בבג"צ 7074/94 סויסא נ' מדינת ישראל, מח (2) 749, 772): "תדמיתו של השירות הציבורי בעיני הציבור, האמון שרוחש הציבור לתקינות פעולותיו וטוהר המידות של עובדיו הם תנאים הכרחיים לקיומו של שלטון תקין...". אכן, המשפט הפלילי המשתרע לענייננו על "התנהגות מודעת שיש בה יסוד של שחיתות" (שם, שם); אך תדמיתו של השירות הציבורי עומדת בסכנה גם כאשר הדברים אינם מגיעים לרף הפלילי, בשל חסרים ראייתיים.
12. ואולם, משבאה עת ההחלטה, יש להכריע בין הדעות החולקות, לבור את המוץ מהתבן, ולהעביר את התשתית העובדתית בכור ההיתוך המשפטי. וכלוחית שהיתה על שולחן הנשיא הארי טרומן המנוח (להבדיל, "The buck stops here": (במינוח מושאל - עלי האחריות להחליט, וגם האחריות להחלטה. זה תפקידי. בבואי להחליט (אף כאן להבדיל), זכרתי את דברי מ"מ נשיא

בית המשפט העליון (כתארו אז) משה לנדוי, בפסק הדין בפרשת אלון מורה (בג"צ 390/79 דויקאת נ' ממשלת ישראל, פ"ד לד (1) 4, 1): "... רב החשש שבית המשפט יראה כאילו נטש את מקומו הראוי לו וירד אל תוך זירת הויכוח הציבורי, ושהחלטתו תתקבל על ידי חלק מן הצבור בתשואות ועל ידי חלקו האחר בדחיה גמורה ונרגשת. במובן זה אני רואה עצמי כאן כמי שחובתנו לפסוק על פי הדין בכל עניין המובא לפני בית משפט כדין היא דווקא כופה עלי הר כגיגית, בידעי היטב מראש שהצבור הרחב לא ישים לבו להנמקה המשפטית אלא למסקנה הסופית בלבד ובית המשפט בתור מוסד עלול להיפגע במעמדו הראוי לו..". התביעה הכללית, כמובן, איננה בית משפט, אך איננו חיים בבועה, וידועה לנו ההתעניינות הציבורית במקרה דנן. ועם זאת עשינו את עבודתנו במאמץ להתנתקות מכל אלה, על פי התיק לגופו. דברים אלה הם בחינת פשיטא, אך במציאות הישראלית - מה שאין צריך לאמרו מוטב לאמרו. המדובר באישיות בעלת מעמד ציבורי שיש לה אוהדים ויש לה מתנגדים, והדעת נותנת כי יגידו אלה כה ואלה כה. לא בכך ענייננו, אך אציע, בענוה הראויה, כי אף הציבור יתן אל ליבו להפריד בין נטיות פוליטיות אישיות לבין העיסוק במישור הפלילי באישיות פלונית שמילאה תפקיד פוליטי, שכן בדיני נפשות עסקינן. אוסיף, כי חובתנו בעבודתנו לנהוג זהירות ורגישות רבה, בפרסום החלטות מנומקות בנושאים פליליים, שיש בהן אמירות המתייחסות לאנשים אשר לא יוכלו להביא את דברם בבית משפט, והעלולים להיפגע פגיעה מסויימת. אך בבסיס, קיימת חובתנו לנמק את ההחלטה. החלטתי באה לאחר בחינת הראיות, שמיעת כל הדעות, שאת כולן אני מכבד, ועיון בחוות הדעת השונות.

13. לאחר כל אלה, החלטתי לסגור את התיק נגד מר נתניהו בחשדות שיוחסו לו, מחוסר ראיות מספיקות במידה הנדרשת להעמדה לדין פלילי. החלטה זו ניתנה לאחר ששוכנעתי משפטית, כי על אף החשדות שעלו מהראיות שנאספו, הנה בשל קשיים הקשורים בדיות ראיות ובבעיות של משקל הראיות, לא יעמוד התיק במבחן של סיכוי סביר להרשעה, כפי שיתואר בקצרה להלן. לשם ביסוס כתב אישום יש צורך בראיות לכאורה - ישירות או נסיבתיות - לכל אחד מיסודות העבירה הקבועים בחוק. מקום שחסרה התביעה את התשתית ההכרחית, ולוא באחד מיסודות העבירה הנבחנת, לא ניתן לבסס בבית המשפט כתב אישום כנגד מי שנחשד בעבירה, וכדברי השופט גולדברג בבג"צ 2534/97 יחב נ' פרקליטת המדינה, פ"ד נא (3) 1, 12: "כתב אישום אמור להיות מוגש באותם מקרים בהם משוכנע התובע כי קיים סיכוי סביר להרשעה..". במקרה כזה, עם כל אי הנחת - בלשון המעטה שבהמעטה - אחריותנו היא שלא יוגשו כתבי אישום שסברם ותוחלתם בבית המשפט אינם סבירים, והמחליט מעריך כי בסופו של דבר, לאחר סחרור וטלטול, תוצאתם לא תהיה הרשעה; זאת - גם אם תצויר במשפט תמונה שיובן מתוכה ציבורית או אתית מדוע הוגשו. בנסיבות של הערכה זו, אין מקום להביא את התיק לפתחו של בית המשפט.
14. ועוד הערה בטרם נפרט - החלטה זו תעסוק מלבד מר נתניהו גם בגב' נתניהו, וכן ניתנת החלטה לגבי מר ליאון ומר סיידוף כפי שיפורט, שגם ביחס אליהם הוחלט על סגירת התיק. בפרשה נגזרת הקשורה במר סיידוף וכן באשר למר עמדי, תינתן על ידי הפרקליטות החלטה בנפרד.
15. רקע: פרשת ההובלות והתשלום בעבורן. היכרותו של מר עמדי עם מר נתניהו ראשיתה כאשר מר נתניהו סיים את תפקידו כשגריר ישראל באו"ם (1988). עם שובו הוביל מר עמדי את חפציו מנמל אשדוד לביתו בירושלים, וזאת מטעם משרד החוץ. החל משנת 1991 ואילך, עד לשנת 1996, העסיק מר נתניהו את מר עמדי לצורך ביצוע מספר הובלות שנדרשו לו ולמשפחתו. מר עמדי ביצע שלוש - ארבע עבודות הובלה בעבור מר נתניהו וגב' נתניהו, וכן ביצע עבודת הובלה להוריה של גב' נתניהו, לרבות אריזה ופריקה של הציוד. בנוסף ביצע מר עמדי עבודות מזדמנות בעבור בני הזוג נתניהו, אשר כללו גם פינוי של מחסן בו אוחסנו חפצי משפחת נתניהו. מעבר לכך העמיד מר עמדי לרשות משפחת נתניהו חלק ממחסן שברשותו לצורך אחסון חפציה, והדברים עודם מצויים שם. כן סייע מר עמדי בעבודות שיפוץ בדירתה הפרטית של משפחת נתניהו ברח' עזה בירושלים. אין חולק כי עבודות אלה נעשו על ידי מר עמדי. אין גם חולק כי מר עמדי לא קיבל כל שכר בגין עבודות אלה, וזאת עד היום הזה. כפי שיפורט להלן, יש חילוקי

גרסאות בין משפחת נתניהו למר עמדי בשאלה אם ביקש את שכרו לאורך השנים הללו, ובכל מקרה לא ניתן להבנתנו הסבר מתקבל על הדעת בקשר לאי התשלום בעבור השירותים לאורך שנים.

16. בשנת 1996 נבחר מר בנימין נתניהו לראשות הממשלה. משפחת נתניהו המשיכה להעסיק את מר עמדי כקבלן הובלות, בלא לשלם לו את החוב הפרטי שנצבר עד אז, ובלא שהדבר הוסדר בדרך תקינה במשרד ראש הממשלה, המוציא עבודות כאלה כמקובל, במכרזים. הוא ביצע הובלה של שתי דירות בתקופה זו - מהדירה הפרטית ברח' סוקולוב בירושלים לדירת השרד ברח' רחל המשוררת, ובהמשך, ולאחר שבית ראש הממשלה ברח' בלפור היה מוכן - מדירת השרד הנזכרת לבית ראש הממשלה ברחוב בלפור. מר עמדי ביצע הובלות אלה, שעל פי הזכויות העומדות לראש הממשלה, יש מקום לממן מאוצר המדינה, לדרישת משפחת נתניהו ובהזמנתה. אין חולק כי הובלות אלה בוצעו על ידי מר עמדי, אין חולק כי העניין לא הוסדר מינהלית כראוי - ואדרבה, קבלן הובלות שזכה במכרז כראוי לא הועסק, ואין גם חולק כי מר עמדי לא קיבל כל שכר - לא ממשרד ראש הממשלה ולא ממשפחת נתניהו.

17. ייאמר מייד כי העבודות שביצע מר עמדי משנת 1996 ואילך מוכתרות כ"הובלות", ואולם לא היו אלה הובלות גרידא, אלא כללו, לאורך תקופות ממושכות, עבודות של אריזה, הובלה ופריקה של ציוד, סידור הארגזים ועבודות נלוות. כן סייע מר עמדי גם בעבודות שיפוץ בבית ברח' עזה ונתן שירותים נוספים. מעבר לכך המשיך מר עמדי לתת שירותי אחסון לחפצים השייכים למשפחת נתניהו. בעיקר לאחר שנבחר מר נתניהו לתפקיד ראש הממשלה, פיקחה גב' נתניהו בצורה ישירה על כל עבודות האריזה והפריקה שנעשו, והרבתה להעסיק בכך את מר עמדי. דומה שאין מחלוקת על העובדות דלעיל, למעט מספר הפעמים שבהן הוזמן מר עמדי, שבאורח המנוגד לכל סדר תקין לא תועדו, הגם שכספי הציבור אמורים היו לשלם חלק מהחשבון.

18. התוצאה היתה, ועל כך אין חולק, כי נצטברו חוב פרטי מזה, וחוב בדבר עבודות שהמדינה היתה אמורה לשלם, לפחות בחלקן, מזה.

19. לקראת סוף שנת 1998 הגיש מר עמדי למשרד ראש הממשלה חשבון מפורט על סכום של כ- 448,000 ש"ח, בגין עבודות שביצע לכאורה לטובת משפחת נתניהו, שעה שמר נתניהו היה ראש ממשלה. חשבון זה, גם לפי גרסת מר עמדי עצמו, היה מנופח ונועד לצרכי מו"מ. סכום זה נדחה על ידי מר נתניהו ומשרד ראש הממשלה, אך לאחר מכן פעל צוות המשרד, ובעיקר מר ליאון ומר סיידוף, תוך התרוצצות רבה, לשם הסדרת החוב למר עמדי. החשבון שפעלו לתשלומו כלל פירוט של עשרות פעמים רבות בהן נקרא מר עמדי לבצע עבודות בעבור משפחת נתניהו. כפי שיתואר להלן, דבר זה לא צלח, אך גילה תמונה עגומה של כשל חמור ביותר במשרד ראש הממשלה בהקשר זה.

20. החשד לשוחד לגבי מר נתניהו. כאמור, נתן מר עמדי שירותים פרטיים במשך שנים, לבני משפחת נתניהו, כפי שתואר, וכל זאת בלא שקיבל תשלום בעבורם. עלה חשד כי מר עמדי, בשיחות בינו ובין מר נתניהו, בטרם התמנה לכהונת ראש הממשלה ובהיותו ראש ממשלה, ובעיקר בשיחות, בנפרד, עם גב' נתניהו ועם מר ליאון, שהיה אותה עת מנכ"ל משרד ראש הממשלה, העלה בקשות שונות לקבלת תפקידים ועבודות בעבורו ועבור מקורביו, וסיוע בפרוייקטים כלכליים, שביקש לקדם. ועוד, במשך השנים טיפל מר נתניהו גם בסיוע לבן חברתו לחיים באשר לשירות המילואים שלו.

21. עבירת השוחד הקבועה בסעיף 290 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובסעיפים השונים של סימן ה' לפרק ט' לחוק זה, היא עבירה המופנית - מעצם טיבה - כלפי עובדי הציבור ובאה לשרש נורמות פסולות. לצורך הוכחתה של עבירת השוחד יש לבססה במישור העובדתי ובמישור היסוד הנפשי. במישור העובדתי יש להראות כי עובד ציבור, ובהקשר זה מר נתניהו, קיבל מתת ממר עמדי, ואין נפקא מינה לעניין זה אם מדובר בכסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת (סעיף 293 (1) לחוק העונשין), בעד פעולה הקשורה בתפקידו. במישור הנפשי יש להראות את

- מודעותו של מר נתניהו לכך שניתנה לו מתת, ולכך שזו ניתנה מתוך ציפייה של הנותן - מר עמדי - שמר נתניהו יבצע בעקבות זאת פעולה הקשורה בתפקידו.
22. במשך השנים, שלאחר שובו של מר נתניהו מתפקידו כשגריר ישראל באו"ם, מילא תפקידים ציבוריים שונים. הוא כיהן כח"כ, כסגן שר החוץ, כראש האופוזיציה ובשנים 1996-1999 כראש הממשלה, והיה איפוא עובד ציבור.
23. באשר לשירותים הפרטיים, קיימת מחלוקת עובדתית באשר לסיבה לאי תשלום החוב למר עמדי. מר עמדי טוען, כי משפחת נתניהו סירבה לשלם לו את החוב בגין העבודות שביצע, למרות שהיה זכאי לתשלום ולמרות שדרש אותו, ואילו גב' נתניהו טוענת כי מר עמדי סירב לקבל תשלום בגין העבודות, למרות שביקשה לשלם לו. סכומם המדויק של החובות הפרטיים, אינו ידוע ואף הוא שנוי במחלוקת, בהעדר תיעוד של ממש. לגרסת משפחת נתניהו מדובר בחוב שמסתכם בעשרות אלפי שקלים, ולגרסת מר עמדי מדובר בסכום של קרוב למאה אלף שקלים, בגין ההובלות שבוצעו משנת 1991 ועד לשנת 1996 ובגין שירותי אחסון.
24. לאחר שמונה מר נתניהו לכהונת ראש הממשלה המשיך מר עמדי לתת שירותים למשפחת נתניהו, חלקם שירותים שהיו בגדר עבודות פרטיות, כגון בדירתה הפרטית של המשפחה ברח' עזה.
25. מר עמדי - לטענתו בחומר הראיות - לא ויתר במשך השנים על התשלומים המגיעים לו בעבור החובות הפרטיים. ואולם, הוא המשיך לתת לאורך השנים שירותים למשפחת נתניהו גם במסגרת בית ראש הממשלה, בכל עת שנקרא, מבלי להציב דרישות תשלום ספציפיות (הכוללות סכומים מדויקים ותאריכים) וחשבונות. הוא הסכים במעשיו לדחות את תשלום החוב במשך שנים, ולגרסתו במשטרה היה נכון ליתן הנחה או לוותר על חלק מהחוב אם יקבל מענה חיובי לבקשותיו כמפורט לעיל (ואין ראיה כי ביטא זאת באזני מי מהמעורבים). על פי החשד שנבדק בהקשר השוחד, ציפה איפוא מר עמדי לקבל טובות הנאה בתמורה למתן שנתן באותם שירותים ללא תשלום למשפחת נתניהו. ואולם, כדי לבדוק אם קיימות ראיות מספיקות בעבירת השוחד, כלפי מר נתניהו, יש לבדוק אם התקיימו במר נתניהו כל יסודות העבירה, כגון אם היה מודע למתת ולכך שניתנה לו בציפייה לקבלת תמורה נגדית - טובות הנאה - מצדו, במילוי תפקידו הציבורי.
26. לגרסת בני הזוג נתניהו, גב' נתניהו היא שטיפלה בצד הכספי של הדברים, ולכן - כנטען על ידיהם - מר נתניהו לא היה מודע לאורך השנים לקיומו של החוב למר עמדי, ולדבריו סבר שהחוב שולם, וכן לא היה מודע לדרישותיו של מר עמדי לטובות הנאה שביקש. נעיר כאן כי בנסיבות וכעולה מחומר הראיות, הדעת נותנת שמר נתניהו ידע על קיומו של חוב פרטי, הגם שהדבר אינו נקי מספקות ראייתיים.
27. בעניין מודעות מר נתניהו לדרישת מר עמדי לזכות בטובות הנאה (במסגרת תפקידו של מר נתניהו) - במאי 1997 נפגש מר עמדי עם מר נתניהו בלשכתו במשרד ראש הממשלה, בפגישה אישית, שיש חילוקי דעות מי יזמה. בפגישה בלתי שגרתית זו העלה מר עמדי, לפי גרסתו, את עניין החוב בפני ראש הממשלה, וגם ביקש (לפי הגירסה שמסר אחרי שנחתם עימו הסכם עד מדינה), כי תוסדר לו עבודה בחגיגות יובל המדינה, דבר שלא צלח. למר נתניהו גירסה אחרת, לפיה מטרתה של השיחה היתה לנחם את מר עמדי על נפילת קרובו באסון המסוקים. ועוד, בתקופות מוקדמות יותר, בסוף שנת 1994 או תחילת 1995, ביקש מר נתניהו (לגרסת מר עמדי) משלטונות צה"ל לטפל בעניין מילואים הקשור בבנה של בת זוגו של מר עמדי, ויש לכך סיוע בתרשומת של מר נתניהו. לגרסת מר נתניהו אינו זוכר אם טיפל בנושא, אך הוא מציין כי טיפל בפניות רבות של אנשים לסיוע. עם זאת, ישנן ראיות שמאשרות את סיועו בנושא דנן. באשר לבקשות הנוספות שהגיש מר עמדי - בחומר הראיות לא נמצאו תימוכין לכך שהועלו בשיחות עמו או שמר נתניהו היה מודע להגשתן.
28. מכל מקום, אין בראיות חיבור כנדרש, בין ביצוע העבודות לבקשת טובות הנאה. הודעותיו של מר עמדי, שכאמור גם נפגשנו עימו, אינן מגבשות מסכת קוהרנטית של ראיות; "הן (אין) ולאן

ורפיא בידיה" (כן ולא ורפוי בידו) (בבלי, שבת קי"ג, ע"א). ועוד, הוא ראה עצמו לאורך תקופה כמי שניתנה לו זכות לשרת את מר נתניהו, וניתן לכך ביטוי על-ידי. אין בידינו, על פי המקובץ מהודעותיו של מר עמדי והתרשמותנו, כדי לבסס את הזיקה שיצר בין המתת לטובות ההנאה. אף שאין בכוונתנו לומר בכך שיסודות גרסתו של מר עמדי אינם אמת, נוכח החסרים הראייתיים הללו, אין בידינו להשתית תיק על גרסתו. כמו כן, אין די ראיות להוכחת מודעות מר נתניהו (כנדרש) ולוא בעצימת עיניים, לכך שהמתת שבשירותי מר עמדי ניתן עקב ציפייה לטובת הנאה בפעולה הקשורה בתפקידו של מר נתניהו, ברמה הנדרשת במשפט פלילי. אין זו דרכנו לפרט ולהרבות דברים לגבי טיבה של עדות פלוני, שלא הובאה לבחינתו של בית המשפט, ולכן נסתפק באמור לעיל. לא למותר להוסיף כי ישנם גם ספקות באשר לגרסאות המעורבים האחרים. החשד לעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה לגבי מר נתניהו.

29. סעיף 415 לחוק העונשין קובע "המקבל דבר במרמה, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים". בקצרה ניתן לומר כי היסוד הפיסי של העבירה הוא קבלת דבר מאחר, באמצעות הצגת טענת כזב, בכתב, בעל פה או בהתנהגות (סעיף 414 לחוק), כשה"דבר" מוגדר בסעיף 414 לחוק בצורה רחבה. היסוד הנפשי של מרמה (הכוונה) מבטא את "הלך הנפש" המלווה את הצגת הטענה הכוזבת של כוונה לרמות.

30. כאמור בראשית הדברים, בסוף שנת 1998 הגיש מר עמדי למשרד ראש הממשלה באמצעות מר סיידוף חשבון על סך כ-448,000 ש"ח, לכאורה בגין ביצוע הובלות עבור משפחת נתניהו, שעה שמר נתניהו מכהן כראש ממשלה, מהדירה הפרטית לדירת השרד ומדירת השרד למעון ראש הממשלה, על כל הכרוך בעבודות אלה. גב' נתניהו היא שהפנתה את מר עמדי למר סיידוף, לאחר שזה פנה אליה כדי לברר באשר לתשלום החוב. החשבון עבר מספר גלגולים עד שהוגש באופן רשמי. לאחר שהוגש החלו פקידי המשרד הבכירים לפעול לשם תשלום החוב.

31. על פי החשד שעלה בהקשר זה, הכליל מר עמדי בחשבון שהגיש למשרד ראש הממשלה חוב, שמשפחת נתניהו חבה לו בגין עבודות פרטיות אותן ביצע בעבורה בין השנים 1991 ל-1996 (בסכום שנמצא כאמור במחלוקת, אך לכל הפחות הוא עומד על סכום של עשרות אלפי שקלים), וכן בגין עבודות פרטיות שביצע, לאחר שנת 1996, שאין אוצר המדינה צריך לשאת בהן. על פי החשד, חובות אלה הוכללו בחשבון בצורה מוסווית, על ידי הוספת ימי עבודה פיקטיביים ונקיבת סכומים מוגזמים, כל זאת בהנחייתם או בידיעתם, גם אם בדרך של עצימת עיניים, של מר נתניהו, גב' נתניהו וכן מר סיידוף ומר ליאון.

32. החשבון הועבר בין פקידי המשרד הבכירים ובהם מנכ"ל המשרד, סמנכ"ל המשרד, חשב המשרד ואחרים. במהלך שנת 1999 הובא החשבון, פעמיים, בעל פה (ולא בנייר כתוב) לידיעת ראש הממשלה מר נתניהו, אשר לפי הראיות אמר שהוא מופרז או שאינו מתקבל על הדעת, והפנה את הטיפול, באמצעות מי שפנו אליו, לרעייתו לברור הנושא. לקראת הבחירות במאי 1999 נערכו מספר דיונים במשרד ראש הממשלה כדי לבחון את דרך הטיפול בחשבון, תוך חיפוש דרכים למציאת פתרון לתשלום החוב, שעליו יוסכם כמגיע למר עמדי. מי מבני הזוג נתניהו לא הסב תשומת ליבם של עובדי המשרד לקיומו של חוב פרטי גדול, דבר שאליו התייחסו דיונינו במסגרת בדיקת החשדות.

33. במסגרת הטיפול בחשבון נאות מר עמדי לתת הנחה של 15%, ובמקביל הוצאו מהחשבון העבודות הפרטיות שביצע מר עמדי בעבור משפחת נתניהו בקשר לביתם ברח' עזה בירושלים, בתקופה שמר נתניהו היה ראש ממשלה. לאחר הבחירות התקיימו בבית ראש הממשלה שתי פגישות בהשתתפות גב' נתניהו, מר עמדי, מר ליאון ומר סיידוף (לפחות בפגישה אחת), כשעל שולחן הדיונים מונח חשבון על סך הקרוב ל-323,000 ש"ח. חשבון זה כלל פירוט עבודות, ותיאר עשרות פעמים בהן נקרא מר עמדי לבצע עבודות לבקשת משפחת נתניהו. עם זאת, לא פירטה גב' נתניהו - ואף לא נתבקשה לפרט - את מהות העבודות שבוצעו ושעליהן נדרש תשלום. לפי הראיות שהיו בפנינו, המוכחות על ידי גב' נתניהו, בפגישות אלה אישרה גב' נתניהו את חלקן הגדול של העבודות שפורטו בחשבון שעמד בפניה (כ-80%-70%). בהמשך, לגרסת מר ליאון,

הופחתו העלויות של כל יום עבודה ובכך ירד החשבון לסכום הקרוב ל-150,000 עד 200,000 ש"ח, שלדעת מר ליאון ולדעת מר עמדי משקף את סכום החוב ה"אמיתי". כיוון שמר עמדי הועסק על ידי מר נתניהו שלא בהתאם לנהלים ובלי מכרז, היה המשרד מוגבל בסכום התשלום המקסימלי לסכום של 50,000 ש"ח, זאת גם אם כל העבודות שפורטו בחשבון אכן בוצעו בפועל על ידי מר עמדי.

34. אנשי המשרד בשיתוף עם הגב' נתניהו, סיכמו כי למר עמדי ישולם סכום של 50,000 ש"ח וכי הדבר יובא לאישור ועדת המכרזים, כנדרש לצורך התשלום. עוד סוכם - לפי חלק מהעדויות - כי ככל הניתן יבצע מר עמדי את העברת חפצי משפחת נתניהו עם פינוי המעון הרשמי לביתה הפרטי ברח' עזה, וכי ייעשה הסדר לפיצוי חלופי בדרך של קבלת חומרי אריזה, ארגזים, דבק וכו'. גרסאות החשודים בעניין ההסדר החלופי שנויות במחלוקת, בעיקר באשר לצורה שלבש ההסדר והדרך בה ביקשו לערוך - האם באמצעות התקשרות מסודרת או בדרך לא רשמית - של מתן פיצוי כספי עקיף בסכום של למעלה ממאה אלף שקלים, והכל תוך ניסיון לעקוף את מגבלת 50,000 השקלים.

35. לגבי השלבים שתוארו של הטיפול בסכום החשבון, אין ראיות למעורבותו האישית של מר נתניהו או למודעותו, מעבר לאמור. אך נציין, כי במהלך אחת הפגישות האמורות בבית ראש הממשלה, ככל הנראה בפגישה הראשונה, שהה מר נתניהו בביתו, נכנס לחדר בו התקיימה, טפח על שכמו של מר עמדי ואמר מלים אחדות לשבחו, ובקשר לצורך לסיים עימו את החשבון (כאחת הגרסאות, למשל: "תגמרו איתו... הוא בחור טוב")

36. ביום 17.6.99 הופיע מר ליאון בפני ועדת המכרזים, שמר סיידוף נמנה עם חבריה, ואף הציג בפניה מכתב שכתב. מר ליאון ציין בפני הועדה כי השתכנע שהסכומים אותם דורש עמדי, שהועמדו בהסכמה על 50,000 ש"ח, סבירים בנסיבות, וביקש מהועדה לאשר תשלום של 50,000 ש"ח למר עמדי, במסגרת הסכם לסילוק כל חובות משרד ראש הממשלה למר עמדי, על העבודות שביצע ללא התקשרות מסודרת. במעמד זה לא גילה מר ליאון לועדה את דבר ההסדר החלופי. כפי שהדברים הוצגו בפניהם, יכולים היו אנשי הועדה להניח כי בתשלום הסכום של 50,000 ש"ח תבוא על פתרונה כל סוגיית העסקתו של מר עמדי על ידי משרד ראש הממשלה. ועדת המכרזים אישרה את ההסדר עם מר עמדי. לאחר אישורה ניתן אישור סגן החשב הכללי כנדרש. בפועל לא שולם הסכום, כי תחילה לא עמד מר עמדי בתנאים שנקבעו להגשת החשבונות, ובסופו של דבר החליט לוותר על פיצוי זה, שלדעתו לא היה מספק.

37. לאחר הפגישות נגרסה רשימת העבודות אשר היוותה הבסיס לדיונים על חובו של מר עמדי. מהראיות לא ברור מי נתן את ההוראה לגרוס את הרשימה ומי גרס אותה, ואולם הגריסה אינה מוכחשת והיא מוסברת (למשל על ידי מר ליאון) בכך, שהכוונה היתה שלא תישאר למר עמדי רשימה שלפיה יוכל לשוב ולתבוע בעתיד את משרד ראש הממשלה על הסכומים שלא שולמו לו, בשל גובה התשלום, על העבודות שביצע. יש למצער חוסר תקינות בגריסת הרשימה, מקום שמדובר בהוצאה שהמדינה אמורה לשאת בה וברורה הפגיעה ביכולתה לבקר את החשבון.

38. אין חולק כי בכירי משרד ראש הממשלה פעלו בצורה נמרצת למציאת פתרון לתשלום החוב למר עמדי, תוך טיפול בחשבון גבוה ומופרך. אין חולק כי מר עמדי עבר לכאורה עבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה בהגשת חשבון מנופח. הקושי הראייתי המרכזי בקשר למעורבים במשרד ראש הממשלה בעבירה זו של ניסיון לקבלת דבר במרמה נעוץ בחוסר היכולת להוכיח בעובדות שמעבר לספק סביר, כי מר נתניהו, גב' נתניהו, מר ליאון ומר סיידוף (כל אחד מהם בנפרד), חרף חשדות שעוררה התנהגותם, היו מודעים - או עצמו עיניהם - לאפשרות שהחשבון שהונח לפתחם ושאת תשלומם הם מנסים לקדם, הוא כוזב במובן זה שהוא כולל בחובו, על דרך של "ניפוח" מספר העבודות, גם דרישה לתשלום בגין חוב פרטי של משפחת נתניהו או שהסכום בו "מנופח"; וכי יש כאן ניסיון של מר עמדי לקבל מאוצר המדינה כספים שאינם מגיעים לו, בהמשך ישיר לתסכולו בשל החוב שהושהה שנים ארוכות. זאת, להבדיל מהכשלים החמורים, של ביצוע עבודות ללא מכרז וללא תיעוד, ואופן הטיפול בחשבון אותו הגיש מר עמדי.

39. בקשר למר נתניהו, ואף בהנחה שמר נתניהו היה מודע לקיומו של חוב פרטי מהעבר (הנחה הנראית לנו כאמור נכונה בנסיבות, אף שאינה נקייה כליל מספקות ראייתיים), עדיין אין ראייה של ממש לכך שידע שחוב פרטי זה "מוחלק" לגדר החשבון שדווח לו (כאמור, מר נתניהו לא ראה את החשבון אלא רק שמע על הסכום שהוגש). לכך יש לצרף את העובדה שמר נתניהו טען בפני מי שהביאוהו לידיעתו (מר אליצור ומר ליאון), כי החשבון מופרז, והפנה אותם לגב' נתניהו לשם בדיקתו. אכן, בכך לא עשה לדעתנו מר נתניהו כל הנחוץ כדי לבלום תשלום חשבון שהוא מופרז ובלתי מתקבל על הדעת גם לעיני מי שאינו בקיא ברזיו של תחום ההובלות, ואולם, בזאת ובדברים שאמר על מר עמדי במועד מאוחר יותר, שעה שהלה נמצא עם מי שמנהלים עימו מו"מ לתשלום החוב, אין כדי לבסס כנדרש במשפט פלילי את היסוד של מודעות לכזב בחשבון שאותו מתבקש משרד ראש הממשלה לשלם. החשד להפרת אמונים לגבי מר נתניהו.
40. מסכת העובדות שפורטה לעיל מהווה גם הבסיס העובדתי לחשד שבמעשיו ובמחדליו עבר מר נתניהו עבירה של מרמה והפרת אמונים. גם עבירת מרמה והפרת האמונים, הקבועה בסעיף 284 לחוק העונשין, בדומה לעבירת השוחד, היא עבירה שבמרכזה עובד ציבור, והיא קשורה לשירות הציבור ולטוהר המידות.
41. על פי החשד, מר נתניהו, שקיבל במשך שנים שירותים פרטיים שונים בשווי רב, מאדם פרטי, שלא קיבל שכר על שירותיו, עשה זאת תוך ניצול מעמדו כאמצעי למחיקת חובו או למצער לדחיית התשלום. בהמשך, כאשר הוגש החשבון לתשלום מקופת המדינה, לא עשה מר נתניהו די כדי לוודא שהחשבון שהוגש אינו כולל את החוב הפרטי (בהנחה שידע על קיומו, ומהנסיבות ניתן לכאורה להסיק שכך היה), ולא עשה די כדי לוודא קיומה של הפרדה בין החוב הפרטי לחוב המוסדי שעל המדינה לשאת בו. מר נתניהו לא מסר לנוגעים בדבר את דבר קיומו של חוב פרטי. הוא לא עשה לשם בדיקה שאין בחוב שהוגש משום ניפוח רב של העבודות שביצע מר עמדי, תוך ניסיון להוציא כספים רבים ככל הניתן מקופת הציבור. בכך לכאורה, על פי החשד, סייע לקידום תשלום חוב מנופח, שאין אוצר המדינה צריך לשאת בכולו. העסקתו של מר עמדי בעבודות שונות בבית ראש הממשלה על ידי משפחת נתניהו, שלא בדרך המקובלת במשרדי ממשלה, ועל אף קיומו של החוב הפרטי, ובשעה שיש במשרד עובדים לבצע עבודות אלה, יצרה לכאורה פוטנציאל לניגוד עניינים.
42. עבירת הפרת האמונים שונה ממרבית העבירות האחרות שבספר החוקים. הרכיבים שיש להוכיח לצורך גיבושה עמומים, אופיה אינו מוגדר עד תום, ובתי המשפט התחבטו בה פעם אחר פעם. בע"פ 1877/99, 1917/99 מ"י נ' בן-עטר, דינים עליון נו 928, נאמר כי: "העבירה של הפרת אמונים, שיש בה צורך כדי להבטיח מינהל תקין על ידי עובדים נאמנים לטובת הציבור, היא בעלת אופי גורף ומעורפל. לפיכך, כפי שבית המשפט אמר לא פעם, יש לנהוג בזהירות רבה עד שמרשיעים עובד ציבור בעבירה זאת". עם זאת אין לראות בעבירה כמי שאינה קיימת, וכבר הבעתי דעתי בנושא, כי "לדידי, כמו גם לדעת הפרקליטות, עבירה זו חיה וקיימת ויש מקום, בנסיבות מתאימות של קיום ראיות, וברגישות ובהירות הראויות, לנקוט צעדי אכיפה בעקבות הפרתה, במסגרת המאבק לטוהר מידותיו ולתקינותו של השירות הציבורי .." (החלטה בעניין הנשיא ויצמן, מיום י"ט באייר תש"ס (24.5.00), ע' 9
43. לצורך הוכחתה של עבירת הפרת האמונים יש להראות כי נעשה מעשה מרמה או הפרת אמונים (רכיב התנהגותי), ועל המעשה להיות נגוע בשחיתות ולא בלתי "אתי" גרידא (ע"פ 4148/96 מדינת ישראל נ' גנות, פ"ד נ (5) 367), ולעניין זה מעשה - לרבות מחדל (סעיף 18(ב) לחוק העונשין); יש להוכיח כי המדובר בעובד הציבור העושה במילוי תפקידו (רכיב נסיבתי), קרי בזיקה לתפקיד (עניין בן עטר), וכי המעשה פוגע בציבור (רכיב תוצאתי). מבחינת היסוד הנפשי נדרשת מודעות בפועל של החשוד, ולעניין זה די בעצימת עיניים, כי נעשה מעשה מרמה או הפרת אמונים, כי המדובר בפעולת עובד ציבור במילוי תפקידו וכי ישנה פגיעה בציבור, לרבות באמון הציבור במערכת השלטונית. לעניין זה, כדברי השופט ברק (כתארו אז) בע"פ 884/80 גרוסמן נ' מדינת ישראל, פ"ד לו (1) 417, 405 "יש צורך להלך על חבל דק המפריד בין המישור

הפילי לבין ההתנהגות הלא-פלילית מזה, גם אם זו האחרונה פגומה מבחינת אסתטית או אתית."

44. לגבי החובות הפרטיים, מתעוררת השאלה המשפטית האם אי תשלום החוב הפרטי בנסיבות שתוארו, מהווה פעולה "במילוי תפקידו" של מר נתניהו. מעבר לכך, לגבי תקופה זו יש קושי ראייתי להוכיח את הזיקה שבמעשים לתפקידו של מר נתניהו.

45. בהמשך הדברים, בתקופה שבה כיהן מר נתניהו כראש ממשלה, ובדומה לנושא הניסיון לקבל דבר במרמה, יש קושי ראייתי להוכיח, לעניין החשבון המוגש למשרד ראש הממשלה, את מודעותו של מר נתניהו לכך שבחשבון שהוגש על ידי מר עמדי נעשה מעשה מרמה, ואת אי מניעתו של מעשה המרמה על ידי, אחר שנמסר בחקירה גם על ידי אחרים, כי אמר שהחשבון מופרז והפנה לרעייתו. התשתית הראייתית הקיימת בידינו בכל הקשור להתנהגותו של מר נתניהו בקשר עם קידום תשלום חובו של מר עמדי, אינה מספקת איפוא לצורך הוכחת היסודות הנדרשים לצורך העבירה של הפרת אמונים.

46. יתר על כן, יש קושי ראייתי להראות שמר נתניהו ידע שמר עמדי מועסק לאורך השנים במשרד ראש הממשלה שלא בהתאם לנהלים ובלי מכרז, אף אם החשד קיים. וגם אם ניתן להוכיח, ואין זה נטול קושי, שמר נתניהו ידע זאת, יש קושי להראות שידע כי החוב הפרטי לא סולק על ידי רעייתו במהלך הזמן, וכי חשד שהחשבון שהוגש עלול לכלול חוב פרטי; בעיקר יש קושי ראייתי להוכיח, נוכח העובדה שמר נתניהו שלח את פקיד משרד ראש הממשלה, אשר פנו אליו והודיעו לו על קיומו של החשבון העצום שהוגש למשרד, לרעייתו לשם בדיקת החוב, באמרו כי הוא מופרז או שאין לשלמו, כי פעל במכוון כדי להסוות את קיומו של חוב פרטי (אם ידע, כהנחה הנזכרת, על קיומו) ואת החשש שמא החשבון שהוגש אינו "כשר". רוצה לומר, אין בידינו ראיות לכך שבאי אמירתו כי יש חוב פרטי, דבר לא ראוי לכל הדעות, רצה מר נתניהו שהוא יוסדר על ידי המדינה או יימחל על ידי מר עמדי.

47. אכן התחושה אינה יכולה בשום פנים ואופן להיות נוחה מהעובדה שמר נתניהו, כראש ממשלה וכמי שמכהן בתפקיד האכסלקלוסיבי הבכיר ביותר במערכת הציבורית, אינו מוסר מידע על עצם קיומו של חוב פרטי, או מברר אם אין מדובר בחוב פרטי, שאולי נקשר, באורח זה או אחר, לחשבון המופקע שהוגש. וכבר נאמר בע"פ 4148/96 מ"י נ' גנות, פ"ד נ (5) 367, 391 כי: "...ככל שעובד המדינה נושא משרה רמה יותר, שיש עמה אמון רב יותר וסמכויות חזקות יותר, כך יש מקום לדרוש ממנו שיקפיד יותר במילוי תפקידו על טוהר המידות ועל התנהגות הולמת" (מצוטט גם בידי השופט זמיר בעש"מ 4123/95 אור נ' מדינת ישראל - נציב שרות המדינה, פ"ד מט (5) 184, 191). קשה לקבל גם את העובדה שמי שנתן למשפחת נתניהו שירותים במשך שנים, ממשך ונותן שירותים, לאחר שמר נתניהו נבחר לראשות הממשלה, בהזמנת המשפחה, משל היה הדבר עניין פרטי, וללא שמוסדר נושא העסקתו בהתאם לנהלים התקינים במשרדי ממשלה. בכך עלול להתעמעם הגבול בין הפרטי לציבורי, תוך יצירת ניגוד עניינים, בין החוב שעל המשפחה לשאת בו במישור הפרטי לבין החוב שעל המדינה לשאת בו במסגרת הזכויות העומדות לראש ממשלה. אחת המטרות העיקריות לקיומם של נהלים וכללים במשרדי הממשלה וברשויות השלטון, היא הגנה על טוהר המידות, שמירה על נורמות במסגרת השימוש בכספי ציבור, ומניעת מניפולציות והעברת כספים ללא שקיפות, על כל הפוטנציאל לשחיתות הטמון בה. ליקויים וכשלים אלה עדין אינם מבססים עבירה פלילית.

פרשת המתנות - החשד לגניבה לגבי מר נתניהו וגב' נתניהו.

48. חלק אחר של הפרשה עניינו המתנות שקיבל מר בנימין נתניהו בתוקף תפקידו כראש ממשלה. מתנות אלה, על פי חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979, הן קניינה של המדינה (סעיף 2 לחוק), ואינן קנייני הפרטי של מקבל המתנה, שכן הן ניתנות לו מכוח תפקידו הציבורי ולא כאדם פרטי, והכל בכפוף לחריגים הקבועים בסעיף 2(ב) לחוק, הכוללים בין השאר "מתנה קטנת ערך וסבירה שניתנה לפי הנהוג בנסיבות העניין". על פי הנהלים שנקבעו במשרד ראש הממשלה, כל מתנה שמתקבלת אמורה לעבור בדיקה ביטחונית, והליך רישום בספר המתנות של המשרד. על

המתנות להיות מאוחסנות במחסן המיועד לכך במשרד ראש הממשלה או במקום אחסון אחר, או במעון ראש הממשלה.

49. עם סיום תפקידו של מר נתניהו כראש ממשלה היה על המתנות שהיו בבית ראש הממשלה לעבור לטיפול המדינה, כאשר למר נתניהו הזכאות להחזיק בחלקן, להצגה בלשכה העומדת לרשותו כראש ממשלה לשעבר. מעבר לכך יכול ראש הממשלה לשעבר ליטול לחזקתו הפרטית מתנות שקיבל במסגרת תפקידו הרשמי, בהליך מסודר של רכישה.

50. נעיר כי ראש ממשלה מקבל מתנות רבות בתוקף תפקידו, ואין מדובר במספר זעום של פריטים. על פי הנתונים שעמדו לרשותנו נמצא, כי מר נתניהו קיבל למעלה מ-1000 מתנות בתקופת כהונתו. חלקן של המתנות קטנות ערך כספי, ואילו חלקן בעלות ערך כספי משמעותי.

51. על פי חומר הראיות, המתנות שקיבל מר נתניהו בעת היותו ראש ממשלה הועברו ברובן, על פי דרישה של גב' נתניהו, במהלך תקופת הכהונה, לבית ראש הממשלה. המתנות הוצגו בחלקן בבית ראש הממשלה ובחלקן הגדול נארוזו בפיקוחה של הגב' נתניהו, ונשמרו בחדר בבית ראש הממשלה. עם עזיבת מר נתניהו את המעון הרשמי, לאחר הבחירות בשנת 1999, נלקחו כל המתנות והושמו במחסן אשר הועמד על ידי המדינה לרשות משפחת נתניהו, לאחסון חפציה האישיים, עד להתארגנותה בדירתה החדשה. המדובר בכ-700 מתנות (שערכן הכספי נאמד במאות אלפי שקלים).

52. החשד שעלה בהקשר זה היה כי המתנות נלקחו מבית ראש הממשלה, במטרה לקחתן, כולן או חלקן, לצרכים פרטיים, ולא לצורך הצגתן בלשכה שהועמדה לטובת מר נתניהו. החשד עלה לא רק בשל עצם הוצאת פריטים כה רבים מבית ראש הממשלה והעברתם למחסן בו אוחסנו גם חפצים אישיים של משפחת נתניהו (וגם הדרך הקפדנית בה נארזה כל מתנה, שאינה מתיישבת לכאורה עם העברה ראשונית או זמנית), אלא אף נוכח הודעת מר עמדי כי נעשה על ידי גב' נתניהו ניסיון לטשטש את זהות המתנות השייכות למדינה, והחשד כי היתה כוונה לנטילתן בניגוד לחוק ולנהלים.

53. עלינו לציין, כי במסגרת החיפושים שנערכו לא אותרו כל המתנות, אשר ידוע שמר נתניהו קיבל במסגרת תפקידו. עדיין חסרות כמאה מתנות יקרות ערך, ודומה כי לא כל הפרטים הרלבנטיים התגלו בחקירה. גב' נתניהו מכחישה כל ניסיון לטשטוש זהות המתנות. לגרסת משפחת נתניהו הועברו המתנות כולן למחסן לצורך מיון, לשם הצגתן בלשכת הקבע שתועמד לרשות מר נתניהו כראש ממשלה לשעבר, ושטרם הועמדה לרשותו באותה עת. זאת ועוד, המחסן בו אוחסנו הפריטים שייך למדינה ולכן - לגרסתם - אין לראות בהעברת הדברים אליו כמצביעה על כך שהרכוש הועבר לרשות המשפחה.

54. עבירת הגניבה יכולה להתקיים גם במקום בו הועברו המתנות למחסן שהוא בבעלות המדינה (וראה לעניין זה ע"פ 535/78 קטורזה ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד לג (1) 517 וע"פ 569/73 אלבו נ' מדינת ישראל, פ"ד כט (1) 407). ואולם, לעדותו של מר עמדי בדבר גירוד תוויות ממתנות רבות, נמצאו אך ראיות בודדות התומכות בכך, ובנוסף על כך, למרות מאמצי החקירה לא אותר סוג התוויות שמר עמדי טוען, כי הסיר מעל המתנות. גרסת גב' נתניהו היא כי המדובר בהקפדה מיוחדת מצדה על אסתטיקה, ולנהגיה אלה היו ראיות מסויימות. לא נמצאו ראיות מספיקות לטענה של הסרת תוויות בכמות גדולה כגרסת מר עמדי, וגם לא ניתן היה לשלול את הטענה, כי המתנות הועברו למחסן לצורך מיון, ולכן לא ניתן להוכיח את הנטילה ברמה הדרושה במשפט פלילי, הן לגבי מר נתניהו והן לגבי גב' נתניהו.

55. נעיר בשולי הדברים, כי מהאופן בו הוצגה החקירה בכלי התקשורת, היה ניתן לחשוב כי החקירה ניזומה בגלל נושא זה. בפועל התגלה נושא המתנות אך במהלך החקירה, ולאחר שנחקר החשד של ניסיון לקבלת דבר במרמה. פשיטא שההידרשות לכך לא היוותה התעמרות במשפחת נתניהו, כפי שנטען. המתנות שמקבל ראש הממשלה במסגרת תפקידו אינן שייכות לו, ולא אחת הן בעלות ערך כספי משמעותי, ואין בידי ראש ממשלה פורש או בידי רעייתו לעשות כחפצם. היו שהשוו את הנושא לטענות בדבר מעשי-עבר של ראשי ממשלה אחרים בהקשר זה,

ככל שהיו. נראה לנו כי אין כיום דרך של ממש לבדוק אם נעשו מעשים אלה בעבר ובאילו היקפים. לענייננו, בוודאי הדרך הראויה היתה להעביר את המתנות לרשות המדינה כראוי. אכן, נטען כי במגעים בכתב ובעל פה של בא כוחה של משפחת נתניהו עם משרד ראש הממשלה נכללה גם התייחסות לצורך להסדיר נושא זה, אך הדבר אינו מחוור, ומכל מקום נעשה במועד לאחר תחילת החקירה (אמנם בטרם נחקר נושא המתנות).

חשד לשיבוש מהלכי משפט לגבי מר נתניהו.

56. החשדות בעניין זה, בעבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, נעוצים בעיקרם בשתי שיחות, שקיים מר נתניהו בחודש ספטמבר 1999, לקראת פרסום הכתבה שחשפה את תחילת הפרשה - האחת עם מר אורי אליצור, מנהל לשכתו לשעבר, והשניה עם מר עמדי. על פי החשד, בשיחות אלה ביקש לכאורה מר נתניהו מכל אחד מהם למסור לכתבים שעסקו אותה עת בפרשה, פרטים מטעים. אירועים אלה קדמו לפתיחה בחקירה, והיו בקשר לפרסומים מאותם ימים. מתעוררת שאלה לגבי קיומם של יסודות העבירה. מעבר לכך הקושי הוא בהוכחה - כנדרש בסעיף - של כוונה פלילית, וזאת בנסיבות כפי שהיו, באותה עת.

סיכום לגבי מר נתניהו:

57. לאחר שיקול, מסקנתי היא כאמור, כי על פי הכללים המקובלים בתחום הפלילי, חסרות ראיות כדי להוכיח חלק מיסודות העבירות שנבחנו. בנוסף קיימים קשיים הנוגעים למשקל הראיות. לפיכך נעדרת בתיק התשתית הראייתית הלכאורית המתחייבת לשם הגשת כתב אישום, והתיק נסגר בעילה של חוסר ראיות מספיקות.

חשד לניסיון לקבלת דבר במרמה לגבי גב' נתניהו.

58. החשדות נגד גב' נתניהו התמקדו ראשית בניסיון לקבלת דבר במרמה. אין היא עובדת ציבור, וסעיף המרמה והפרת האמונים אינו חל עליה. בלי ספק היה חלקה גדול במסכת המעשים והמחדלים שבה מדובר. היא ללא ספק היתה מודעת לקיומו של חוב פרטי. היא זו שהפעילה את מר עמדי, במיוחד בשנים שבהן כיהן מר נתניהו כראש ממשלה; היא שהזמינה אותו לעיתים קרובות לעבודות בביתה, במה שעל פניו, על פי הראיות באשר לסוג העבודות והאורח בו הופעל מר עמדי, כלל גם מה שנראה לכאורה כגחמה; בתקופות מסוימות הגיע לביתה כמעט מדי יום לצורך ביצוע עבודות שונות, דבר העולה מחומר הראיות מפי מספר עדים, הגם שאינטנסיביות הדברים מוכחשת על ידיה. היא זו שטיפלה בחשבונות שהוגשו, והיא גם מי שאמורה היתה לקבוע מה נכון ומה אינו נכון בהם. השאלה היתה, מלבד אי התקינות בניהול הדברים שנחשפו, האם ניתן להוכיח את מודעותה למצג הכוזב הדרוש כחלק מיסודות העבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה. בעניין זה, חרף חשדות העולים ממעשיה השונים, מגירסותיה ומהימנעותה להפנות תשומת לב אנשי משרד ראש הממשלה לקיום החוב הפרטי, שהיתה מודעת לו, אין די ראיות להוכחת העבירה. זאת, הן בשל בעייתיות עדותו של מר עמדי, שהעיד על עצמו בעליל כי ניפח את החשבונות כדי לכסות את החוב הפרטי, אך אין בעצם ראיה מדבריו שעשה כן בידיעתה של הגב' נתניהו, והן מחמת שגב' נתניהו עצמה תיקנה את החשבון של כ-323,000 ש"ח והורידה הימנו חלקים מסויימים, (כנראה כ-20%-30%). מכל מקום, ככל שיש חשד שגב' נתניהו יכלה לחשוב שמר עמדי כלל בחשבון חוב פרטי, או ניפח את החשבון שהגיש בשל אכזבתו מכך שלא תוגמל בעבר, בין היתר בגין עבודות פרטיות שביצע עבור משפחת נתניהו, אין די ראיות לכך במונחי אישום פלילי, והתיק כולו נסגר בעילה של חוסר ראיות מספיקות.

החשדות לגבי מר משה ליאון.

59. מר משה ליאון כיהן כמנכ"ל משרד ראש הממשלה. הדרך בה ניהל את הסדרת התשלום עוררה חשד לנטילת חלק בניסיון לקבלת דבר במרמה, ולמרמה והפרת אמונים, מצד עובד ציבור בכיר. הוא טיפל בחשבונות, והיה מעורב בהסדר החלופי, כולל הסדרתו של הסדר זה מועדת המכרזים שבפניה הופיע. כל בר דעת מבין כי למערכת ממשלתית האמונה על נהלים ועל שקיפות, אסור לה שתתנהל כחנות פרטית - מבלי לפגוע בחנות כלשהי - כשבאים לטפל בחשבונות מקופת הציבור. אבל זה מה שאירע - מאמץ ממושך ועקבי לשלם חשבון בעייתי, בדרכים, שבסופו של

דבר גם אם חיפש לשוות להן מכובדות ותקינות, היו עקלקלות. לא יתכן שכך תנוהל מערכת ממשלתית. אמנם, אין לחדד כי מר ליאון מצא עצמו במצב קשה, כשהוצגו לפניו חשבונות, שכללו אלמנט הראוי לתשלום, אך ללא תיעוד, בשיטת "סמוך" על זכרונה של גב' נתניהו באשר לתאריכי העבודות, ותוך חשד שהתעורר כי ידע שיש משהו בתחום הפרטי המסתתר בחשבונות. אלה פגמים קשים; ואולם, אין ראיות במידה המספקת בתחום הפלילי, שידע או עצם עיניו לכך שהחשבון כוזב וכולל עבודות פרטיות. לכאורה היה מקום להעמדה לדין משמעת, אך לא יהא זה מן המידה והעניין בשעה שנסגר התיק נגד בעלי הדבר העיקריים מר וגב' נתניהו, והבאנו בחשבון גם כי אינו מכהן עוד בשירות המדינה.

60. מר עזרא סיידוף כיהן בתקופה הרלבנטית כמנהל יחידת הבנא"מ (בינוי, נכסים, אפסנאות ומשק), במשרד ראש הממשלה. כמו בעניין מר ליאון, גם לגביו עוררה הדרך בה ניהל את הסדרת התשלום חשד לנטילת חלק בניסיון לקבלת דבר במרמה, ועבירה של מרמה והפרת אמונים. מר סיידוף היה מעורה יותר ממר ליאון בעבודתו השוטפת של מר עמדי, ועוד בטרם הוגש החשבון למשרד ראש הממשלה ידע על חובה הפרטי של משפחת נתניהו. הוא היה מי שקיבל ממר עמדי את החשבון הראשון שהוגש למשרד ראש הממשלה, הוא הנחה את מר עמדי כיצד לערוך את החשבון ומה לכלול בו, והמשיך לטפל בהמשך הדרך, בנמרצות, בניסיונות התשלום של החשבון. מר סיידוף אף נטל חלק בטיפול בהסדר החלופי. בדומה לקשיים הראייתיים, שעלו בעניינו של מר ליאון, גם לגבי מר סיידוף לא היו ראיות מספיקות ברמה הנדרשת בפלילים, לכך שידע או עצם עיניו לכך שהחשבון, לאחר שהסכום בו קוצץ והורדו ממנו פריטים רבים, כאמור בראשית הדברים, היה חשבון כוזב וכלל עבודות פרטיות, או לחלופין היה מנופח. גם כאן היה מקום לכאורה להעמדה לדין משמעת, אך כאמור לא יהא זה מן המידה בנסיבות, בשעה שנסגר התיק נגד באי הדבר העיקריים.

61. במהלך החקירה נתגלו חשדות נוספים נגד מר סיידוף ועיקרם קבלת שוחד בסכום של 30,000 ש"ח ממר עמדי. לא נרחיב בעניין זה, שכן בנקודה זו תינתן על ידי הפרקליטות החלטה בנפרד.

סוף דבר

62. אמרנו בפתח הדברים, כי החלטה זו עלולה לעורר הדים ציבוריים, מצד תומכי מר נתניהו או מתנגדיו, וכדברי נתן אלתרמן בשירו על בנימין מטודלה "מרעיו שדיברו בו טובות, משונאיו שדיברו דברי בלע". נושא זה אינו מענייננו כתביעה כללית, אך אוכל רק להביע את התקווה כי לא על גבנו יחרשו חורשי הפוליטיקה, ולוואי ולא תהיה זו תקוות שווא.

63. לשכת היועץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה מורגלות בתיקים קשים. תיק זה מצטרף לשורת תיקים קשים שבהם נתקלנו בשנים האחרונות. הקושי בו נובע מהפער שבין תמונה עגומה של ההתנהלות הקשורה בראש הממשלה לשעבר, מר בנימין נתניהו, ורעייתו שרה, ובממלאי תפקידים במשרד ראש הממשלה, שהיו נשואי חקירה פלילית, לבין התוצאה הסופית. זאת בשל קשיים ראייתיים גדולים. לא היה בנו מי שיכול היה כאזרח להביט אל התמונה בלא תחושה קשה, ומאידך גיסא היו ספקות גדולים באשר לפן הפלילי, בשל אותם קשיים ראייתיים. עלינו כמערכת התביעה לבחון ראיות פרטניות, ולסמן את הגבול בין המישורים הללו, על פי אמות מידה מקצועיות ולא על פי תחושות, כבדות ככל שיהיו.

64. למוד ניסיון אציי, כי אסור שעם סגירתו של תיק יוצגו הדברים לציבור, על ידי צדדים מעוניינים, כעולם שכמנהגו נוהג, וכאילו הכל ראוי ותקין והכל זך, והנוגע בדבר יוצא הוא או פרקליטו ומעיד על כך את הכתוב בהחלטה; רחוק מזה. ואל יטעו הבריות. חובה לומר זאת, כי כבר היו דברים מעולם. אכן, זכאי כל אדם ללמד על עצמו זכות, אך ראוי שהוא והציבור יקראו היטב את הנאמר, ודי לחכימא. אך בה במידה אין מקום להגיש כתב אישום בשעה שאין ראיות מספיקות, ואדגיש שוב: זהו מונח מקצועי משפטי, שמאחוריו האפשרות להוכיח בבית משפט את יסודותיהן של העבירות, אחד לאחד, על פרטיהן, להבדיל מתחושות, קשות ככל שיהיו. במישור הנורמטיבי ובהתנהלותם של אנשים בכירים במערכת הציבורית - המעורבים בפרשה - יבואו הדברים וידברו

בעדם. ונעיר עוד כי בשל טיבה של החלטה זו, הנמסרת גם לציבור רחב, לא היה בידינו להתמקד בכל פרטי הראיות וניתוחם, ובכל הטיעונים המשפטיים, שעלו במהלך הדיונים. קצרה היריעה מהכיל כל אלה. עם זאת, בניתוח הדברים התייחסנו לטיעונים המהותיים שבאו לידי ביטוי במסגרת הדעות השונות, שהובעו בדיונים.

65. והערת סיום נוספת: דיני הראיות הנוהגים במשפט פלילי, המחמירים בהשוואה לאלה שבמישור האזרחי, מטילים מגבלות על הפעלת סמכויותיה של התביעה הכללית. הקושי ראשיתו בשלב החקירה, והיכולת להגיע בו לחקר האמת, והמשכו בשלב ניתוח הראיות ופענוח המסכת העובדתית עד תומה. אכן, במקרים לא מעטים נוצרת מראית עין של אי הלימה בין התמונה העולה מתיק פלוני והנראית בעליל כבלתי ראויה, לבין ההחלטה הניתנת במישור הפלילי. ואולם, זוהי תוצאה הנשלטת על ידי הדין ובמידה רבה מובנית בו. הביטוי המעשי לכך הוא - כאמור - הצורך בניתוח משפטי המבסס מסקנות על יסוד התשתית הראייתית המונחת בפנינו. תיקים רבים נסגרים מהעדר ראיות מספיקות, גם כשתחושת העוסקים בכך היא שאין בכך מיצוי.

66. ישנם גם לקחים שניתן להפיק מפרשה עגומה זו, ועיקרם הקפדת נבחרי ציבור ועובדיו על נהלים ועל הוצאות מכספי הציבור. מקרה זה ראוי, גם על פי העובדות שאינן שנויות במחלוקת, לביקורת נוקבת, ממוקדת בכל המעורבים שלגביהם ניתנה החלטה זו. כבר נתקלנו - לדאבונו לא רק כאן - בקלות בלתי נסבלת בכגון דא. על נבחרי ציבור ועובדיו, לא כל שכן העומדים בראש הפירמידה ובסמוך לו, להקפיד עם עצמם לבל ייכשלו בדבר, שגם אם לא הוכחה פליליותו ברמה הנדרשת במשפט פלילי, יש בו ממידת ה"כיעור", וכדברי חכמים (בבלי, חולין ל"ד ע"ב, ומסכת דרך ארץ זוטא ז') "הרחק מן הכיעור ומן הדומה לו". לא נהגו כאן כמסופר על הרב יהושע לייב דיסקין זצ"ל, מרבני ירושלים בסוף המאה הי"ט, שאשתו הזמינה סבל ושילמה לו דמי הובלה, אך מששמע הרב את הסכום סבר כי הוא נמוך מדי, ודאג לשגר את התוספת באותו לילה באמצעות שליח אל הסבל (מספר עמוד אש, מצוטט בספר מורשת אבות, בעריכת הרב זאב גרינוולד, דברים, 148); וראה גם דברי רבינו יוסף חיים זצ"ל, בספר בן איש חי, פרשת כי תבוא, "מצוות עשה לתת שכר שכיר בזמנו, ואם איחרו עובר בלאו... (וגם) אשתו של בעל הבית... חייבת היא באיסור לאו אם תבעה כובסת את שכרה.... והעיד רבנו מורנו הרב חיים ויטל זצ"ל על רבינו האר"י זצ"ל, שלא היה רוצה להתפלל מנחה עד שיפרע שכר שכיר ולפעמים אין לו והוא לווה ונותן". השררה היא מקור פיתוי, ועל עובד הציבור להישמר.

67. לקראת השנה החדשה הבאה עלינו לטובה אי אפשר שלא לסיים בתקווה שהציבור בישראל יוכל בעתיד לחוש כי "משרתיו אינם אדוניו, וכי הם עושים את מלאכתם למען הציבור מתוך יושר, וניקיון כפיים" (דברי השופט ברק (כתארו אז) בבג"צ 6163/92 אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מז (2) 229, 266), וכדברי חכמים במשנה (שקלים ג' ב') "שאדם צריך לצאת ידי הבריות כשם שצריך לצאת ידי המקום, שנאמר "והייתם נקיים מה' ומישראל" (במדבר לב, כ"ב) ואומר "ומצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם" (משלי ג', ד').". תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה.

אליקים רובינשטיין, היועץ המשפטי לממשלה
ירושלים, כ"ז אלול, תש"ס, 27 ספטמבר, 2000

פרשת ביביטורס - פרשת ביביטורס הוא שמה השגור של שורת טענות שהעלה העיתונאי רביב דרוקר במסגרת תחקיר התוכנית "המקור", ואשר שודרה בערוץ 10 במרץ 2011 ועסקה בקשריו של ראש הממשלה בנימין נתניהו עם בעלי הון ובמימון נסיעותיו ונסיעות בני משפחתו לחו"ל, בשנים 1999-2008.

בעקבות פרסום התחקיר, בדק מבקר המדינה מיכה לינדנשטראוס את הממצאים. לאחר מספר גלגולים, בהם הועבר הטיפול בפרשה בין משרד היועץ המשפטי לממשלה למשרד מבקר המדינה,

הגיש ב-23 במאי 2016, מבקר המדינה יוסף שפירא את הדו"ח השנתי, שאחד מפרקיו עוסק במימון הטיסות בזמן שנתניהו כיהן כשר, בין השנים 2003–2005.

מהדו"ח עולה כי מתוך 15 טיסות, שבע היו במימון ממשלתי, ויתר הטיסות, בעלות כוללת של חצי מיליון ש"ח, מומנו על ידי גורמים חיצוניים ובהם ממשלות של מדינות אחרות, ארגון הבונדס, גופים ציבוריים, אנשי עסקים ואנשים פרטיים בעלי קשרים שונים לנתניהו או למשק הישראלי.

בינואר 2017 החליט היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט כי חלק מהטענות שעלו אינן נכונות ובנוגע לשאר הטענות, הממצאים לא העלו חשד סביר לביצוע עבירה המצדיק פתיחה בחקירה פלילית.

פרטי התחקיר

פרשת ביביטורס: המבקר סבר שהמימון לנסיעות נתניהו מגלם טובת הנאה אסורה העיתונאי רביב דרוקר פרסם את הטייטה הראשונה של הדו"ח, שלא כוללת את תגובת רה"מ והסבריו, ובה ממצאים על מימון זר בשווי עשרות אלפי דולרים שבחלק מהמקרים עלול להוות טובת הנאה.

טייטה ראשונית של דו"ח מבקר המדינה בפרשת ביביטורס מצביעה על מימון של גורמים זרים, בשווי עשרות אלפי דולרים, של נסיעותיו של ראש הממשלה נתניהו ובני משפחתו בתקופת כהונתו כשר האוצר, כך פורסם הבוקר (ראשון) בבלוג של פרשן חדשות 10 רביב דרוקר. בדיווח נכתב כי המבקר מצא שיש במימון משום קבלת מתנה אסורה ואף פגיעה בטוהר המידות, וכי הוא יוצר חשש לניגוד עניינים ועלול לגלם מרכיב של טובת הנאה.

על פי הממצאים, חלק מנסיעותיהם של נתניהו, רעייתו וילדיהם מומנו על ידי גורמים זרים ואנשי עסקים, ולעתים בנסיעה אחת מומנו חלק מבני המשפחה על ידי גורם אחד, ואילו אחרים על ידי גורם אחר. המבקר קובע כי מימונים אלה מסתכמים בעשרות אלפי דולרים ויש בהם משום קבלת מתנה אסורה ובחלק מהם גם פגיעה בטוהר המידות.

כך למשל מוזכרת טיסה של שרה נתניהו לצרפת שמומנה על ידי איש הכספים של איש העסקים רון לאודר. עוד מוזכרת נסיעה של נתניהו ועוזריו שמומנה על ידי הבונדס, בה הטיסה של רעייתו שולמה על ידי ידידי הליכוד בארה"ב.

המבקר מזכיר שהות בבית מלון של נתניהו ורעייתו שמומנה על ידי ארגון הבונדס, וקובע כי יש בכך משום קבלת טובת הנאה שחייבת אישור מוועדת המתנות או מהוועדה למתן היתרים.

דרוקר פרסם כי גורמים שמימנו את הנסיעות כללו גופים שונים ואנשים פרטיים שהיו להם קשרים לשר האוצר דאז ולמשק הישראלי ולכן היה צורך לבחון משפטית את הנסיעות לפני מימושן.

המבקר שפירא קרא ליועץ המשפטי לממשלה להורות על פתיחת חקירת הדלפת הטייטה. ממשרד המבקר נמסר כי "מבקר המדינה רואה בחומרה רבה הדלפה של טייטות או מסמכים הנחזים להיות טייטות. זוהי תופעה פסולה ולא ראויה, המהווה עבירה על החוק. המבקר פנה בעבר ליועץ המשפטי לממשלה, לאחר שטייטות שנמסרו לתגובת מבוקרים הודלפו. המבקר קורא ליועץ המשפטי לממשלה להפעיל את סמכותו".

עוד צוין כי במהלך כהונת נתניהו כשר האוצר התלוותה אליו רעייתו למרבית נסיעותיו לחו"ל. נסיעותיה מומנו, על פי המבקר, על ידי גורמים זרים בעלות של כ-50 אלף דולרים. לפי המבקר, הדבר עלול לגלם מרכיב של טובת הנאה. לגבי טיסות נוספות המוזכרות, נכתב כי התמונה שעולה היא קשה וקיים חשד לניגוד עניינים וחריגה ממנהל תקין.

במסגרת תחקיר התוכנית "המקור" ששודר בשני חלקים בערוץ 10 במרץ 2011, עסקה העיתונאי רביב דרוקר בקשריו של נתניהו עם בעלי הון ובמעורבותם של חלק מבעלי הון אלו במימון נסיעותיהם של נתניהו ובני משפחתו לחו"ל בשנים 1999-2008.

בבסיס התחקיר עומדת תהייתו של דרוקר כיצד נתניהו, אשר עזב בשנת 1999 את לשכת ראש הממשלה באמירה כי "יצא כמעט ללא נכסים ועם פנסיה ממשלתית מצומקת", נהפך בתוך שלוש שנים לאדם אמיד במיוחד עם בית בקיסריה ובית בירושלים.

בחלקו הראשון של התחקיר חשף דרוקר פנקס טלפונים שאותו כתב לכאורה נתניהו בשנת 2002, זמן קצר לפני חזרתו לפוליטיקה לתפקיד שר החוץ ושר האוצר, אשר נכללות בו הערות על בעלי הון שונים לצד מספרי הטלפון שלהם.

עוד נחשף בתחקיר מסמך ששלח נתניהו לחברת אלקטריק פיול (כיום אירוטק) - המייצרת מוצרים לתעשיות ביטחוניות, ובין היתר ספקית לצבא ארצות הברית - ששכרה אותו ליעוץ, ובו הוא מבקש תשלום של 120 אלף דולר על ארגון 15 פגישות בינו לבין בעלי הון במהלך 2001.

חלקו המרכזי של התחקיר מתמקד במימון הנסיעות לחו"ל של נתניהו ובני משפחתו על ידי בעלי הון שונים, בשנים 1999-2008. לפי דרוקר, הנסיעות לחו"ל של נתניהו ומשפחתו על חשבון גופים פרטיים נמשכו גם אחרי שנתניהו חזר לפוליטיקה - הוא חשף 16 נסיעות שונות שבהן יש בעיה לכאורה. לדוגמה, ביוני 2004 נסע שר האוצר נתניהו לכנס מכון המחקר האמריקאי אנטרפרייז, כאשר מכון המחקר שילם, לטענת דרוקר, 23 אלף דולר על טיסת בני הזוג נתניהו.

עוד חשף דרוקר שני מקרים שונים משנת 2006 בהם, לכאורה, שילמו שני גופים על אותו כרטיס טיסה של נתניהו, בעת כהונתו כחבר כנסת. על פי דרוקר, אחד מן הגופים מימן את טיסת נתניהו, בעוד הגוף השני שילם עבור כרטיס לרעייתו שרה, וזאת למרות ששתי החשבונות הוצאו על שמו של נתניהו עצמו. לטענת דרוקר, שלושה מתוך ארבעה הארגונים אישרו כי הם שילמו עבור כרטיס הטיסה ואף נקבו בסכום שנמצא בחשבונות, כאשר הארגון הרביעי סירב לחשוף את תשלומיו.

עוד עלה מהפרסום, כי בספטמבר 2006, טס נתניהו לארצות הברית כדי להופיע בכנס של המרכז הרפואי אשדוד. הוא דיווח על האירוע לוועדת האתיקה של הכנסת, קיבל אישור לנסיעה, וכן הוצאה חשבונית אחת עבור המרכז הרפואי, על סך של 8,237 דולרים. אולם, בחשבונית אחרת שהוצאה על כרטיס טיסה באותו הסכום, זהות הגורם המשלם היה ארגון "HERITAGE" המקדם תכנים של זהות יהודית. על פי התחקיר, נתניהו לא קיבל אישור מוועדת האתיקה לקבלת מימון מאותו ארגון עבור הנסיעה.

בדיקת מבקר המדינה

בעקבות פרסום התחקיר החליט מבקר המדינה מיכה לינדנשטראוס לפתוח בבדיקת הממצאים וקבע כי יש לפתוח בחקירה פלילית נגד נתניהו. על בדיקת הממצאים הופקד ניצב משנה (בדימוס) נחום לוי, קצין בכיר לשעבר במשטרת ישראל, שמונה ליועצו לענייני שחיתות של המבקר.

מינויו של לוי לתפקיד עורר תרעומת בסביבתו של נתניהו, ובכיר בליכוד אף פנה ללינדנשטראוס וביקש ממנו שלוי לא יחקור את הפרשה, משום שלוי שימש ראש צוות השוטרים שחקר את פרשת עמדי, במסגרתה נחשד נתניהו בכך שהשית תשלומים פרטיים על חשבונו של משרד ראש הממשלה.

במסגרת ההליך נבדקו במשרד המבקר נסיעותיו של נתניהו הן בתקופת כהונתו כשר האוצר (2003–2005) והן כשהיה ח"כ ויו"ר האופוזיציה (2005–2009). במסגרת הדו"ח שחיבר לוי נקבע כי בהתנהגות בני הזוג נפל חשד לכאורה לפגיעה בטוהר המידות.

ב-4 ביולי 2012 הושבע לתפקיד מבקר המדינה השופט יוסף שפירא, והטיפול בפרשת נסיעותיו של נתניהו הועבר אליו. ב-12 בספטמבר 2012 הדיח שפירא את חוקר הפרשה נחום לוי מתפקידו.

בעניין היקף חקירתו של לוי, הגיש עורך דינו של נתניהו, דוד שמרון, חוות דעת לפיה מבחינה חוקית, למבקר המדינה אין כל סמכות לבדוק נסיעות לחו"ל של חברי הכנסת, ובכלל זה של נתניהו, בתקופה שכיהן כחבר הכנסת וכיו"ר האופוזיציה. שפירא, אשר תמך בחוות דעתו של עו"ד שמרון, העביר בדצמבר 2012 לבדיקת היועץ המשפטי לממשלה יהודה וינשטיין את החלק בטיטת דו"ח המבקר הנוגע להתנהלות נתניהו בזמן כהונתו כחבר הכנסת, כאשר על הבדיקה הופקד עו"ד אורי קורב, מפרקליטות מחוז ירושלים. הטיפול בתיק עבר ליועץ המשפטי לממשלה לאחר שמבקר המדינה סבר כי החקירה אינה בסמכותו.

בספטמבר 2013 החלה המשטרה לגבות עדויות בפרשה. בין היתר, זומנו לתשאול ולגביית עדויות שורה של עובדים לשעבר בלשכותיו של ראש הממשלה נתניהו - ובנוסף נעשו פעולות חקירה שונות בחו"ל, הכוללות בעיקר השגת מסמכים.

בספטמבר 2014, כמעט שנתיים לאחר העברת הטיפול במבקר המדינה, הודיע וינשטיין על העברת התיק למשרד מבקר המדינה, תוך שהוא מציין כי: "אין סיכוי של ממש שהמשך הבדיקה, ואף חקירה פלילית, יובילו לממצאים ברמה הנדרשת להעמדה לדין, בין היתר, בשל חלופי הזמן הרב מאז התרחשות האירועים.

בפברואר 2015 הועברו לוינשטיין, ממשרד מבקר המדינה, חומרים שעלו בעת גיבוש דו"ח המבקר בעניין מימון נסיעותיו של נתניהו לחו"ל. החומרים הנוספים, שמקורם בתגובות של מושאי ביקורת אחרים בדו"ח, הועברו לאחר שוינשטיין הודיע בספטמבר 2014 כי ממצאי הדו"ח הראשוני שגובש לא העלו חשד לביצוע עבירה.

ב-10 בינואר 2016, נחשף בחדשות 10 כי וינשטיין החל בבדיקת חשד לפלילים בקשרים שניהל נתניהו עם אנשי עסקים במהלך נסיעותיו. חשד זה התעורר בעקבות תגובתו של ראש הממשלה לדו"ח שהועבר למשרד מבקר המדינה שפירא ב-15 בנובמבר 2015.

ב-15 בינואר 2016 ערך מבקר המדינה שפירא שימוע לנתניהו בנושא מימון נסיעותיו לחו"ל, במסגרת המאמצים להשלים את הדו"ח.

השימוע נערך לבקשת נתניהו לאחר שחש כי לא הצליח להפריך את החשדות בשימועים קודמים שנערכו לו וביקש לשטוח את טענותיו בעל פה ולא להסתפק רק בתגובה בכתב. במהלך השימוע דרש נתניהו שהיועץ המשפטי של משרד מבקר המדינה, פרופ' יורם רבין, לא ישתתף בשימוע וזאת בשל היותו חבר של רביב דרוקר, חושף הפרשה. רבין השיב כי אינו רואה כל מניעה מלהשתתף בהליך וכי הוא אינו מצוי בניגוד עניינים, אך לבסוף נעתר לבקשה.

ב-22 במאי 2016 נחשף כי המשטרה חידשה את בדיקת הפרשה אשר בסיומה תקבע האם יש בסיס לפתוח בחקירה פלילית.

פרסום דו"ח מבקר המדינה

ב-23 במאי 2016 הגיש מבקר המדינה את הדו"ח השנתי, אשר אחד מפרקיו עוסק במימון הטיסות של נתניהו ובני משפחתו בזמן שכיהן כשר, ממרץ 2003 ועד אוגוסט 2005. מהדו"ח עולה כי מתוך 15 טיסות, שבע היו במימון ממשלתי, ואילו יתר הטיסות, בעלות כוללת של חצי מיליון שקל, מומנו על ידי גורמים חיצוניים ובהם ממשלות של מדינות אחרות, ארגון הבונדס, גופים ציבוריים, אנשי עסקים ואנשים פרטיים בעלי קשרים שונים לנתניהו או למשק הישראלי.

על פי הדו"ח, נתניהו לא דיווח על הנסיעות והמימונים החיצוניים לגורמים המשפטיים המוסמכים וטען בתגובה כי מדובר בכספים לצורך נסיעותיו במסגרת תפקידו.

בהקשר זה הדגיש מבקר המדינה בדוח כי הימנעות ביודעין מדיווח על טובת הנאה "מהווה עבירה פלילית". עוד הוסיף המבקר כי "אין זה ראוי שבנסיעות של שר לחו"ל בתפקיד שבהן הממשלה מממנת את הטיסה, גורם חיצוני יממן את שהות השר בחו"ל".

בהמשך הדו"ח מציין המבקר כי היבטים מסוימים של הפרשה עדיין נבדקים על ידי היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, אך אינו מפרט במה מדובר. בהודעה לעיתונות שפורסמה מטעם המבקר לפני פרסום הדו"ח נכתב כי עניינים אלה מעלים חשש לפלילים - אולם הבדיקה עדיין בעיצומה.

תגובות בעקבות פרסום הדו"ח

ב-24 במאי 2016 ביקש ערוץ 10 שנציג מטעם נתניהו יגיע ויגיב לממצאי דו"ח המבקר במהדורת החדשות המרכזית. דוברו של ראש הממשלה העביר לעורכי המהדורה הצעות לראיין את השר זאב אלקין או את ח"כ דוד ביטן, אבל העורכים סירבו להצעה זו בטענה כי אלקין וביטן אינם רלוונטיים לדו"ח המבקר, העוסק בענייניהם של בני הזוג נתניהו.

בעקבות הסירוב, הגיב ראש הממשלה בנימין נתניהו בעמוד הפייסבוק שלו וכתב כי "נראה שזה בלתי נמנע שהכתבות בנושא דו"ח מבקר המדינה יהיו מגמתיות בצורה קיצונית ויתעלמו מעובדות בסיסיות. הגדיל לעשות ערוץ 10 שאפילו לא היה מוכן לאפשר לנציג מטעמי לייצג את עמדתי. דרוקר מראיין את קרא, קרא מראיין את דרוקר. איזון במיטבו.. זהו עוד ניסיון של גורמים בתקשורת לפגוע בשלטון הליכוד. מה שהם לא הצליחו לעשות בקלפי הם מנסים לעשות באמצעים אחרים. אני מודה לציבור הרחב על התמיכה האיתנה בי.

אמשיך לשרת אתכם נאמנה כראש ממשלת ישראל". בעקבות הפוסט, הגיב רביב דרוקר בפוסט משלו, ממנו עולה כי העובדות לכאורה שהציג בנימין נתניהו שונות בתכלית.

פרסום דו"ח המבקר עורר סערה במערכת הפוליטית, כאשר מספר חברי כנסת זעמו על מערכת אכיפת החוק, שלטענתם לא טיפלה בפרשה כראוי על מנת לוודא כי תגיע לדיון משפטי כנדרש. ח"כ מיקי רוזנטל מ"המחנה הציוני" טען כי: "הטיוח בפרשת 'ביביטורס' חמור יותר אפילו מהתנהלותו של ראש הממשלה. זו אחת המריחות החצופות שנעשו פה על ידי שומרי הסף, הן היועץ המשפטי לממשלה הקודם והן על ידי מבקר המדינה הנוכחי.

ב-26 במאי 2016 הגיב היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, לדברי הביקורת כלפי תפקוד מערכת אכיפת החוק ואמר כי בטענות "יש משום ניסיון לערער על המקצועיות והיושרה של מערכת אכיפת החוק ללא כל ביסוס בעובדות". את הדברים כתב היועמ"ש מנדלבליט במכתב ששלח כמענה אל ח"כ יואל חסון מ"המחנה הציוני", אשר שיגר מכתב ליועמ"ש הקודם וינשטיין, עם פרסום דו"ח המבקר על הפרשה, והאשים אותו כי "ידוע לי כיצד נעשו מאמצים מאחורי הקלעים לטיוח הפרשה, לגרירת רגליים ולחבלה בעבודת המבקר על מנת להגיע להתיישנות.

ב-2 ביוני 2016, פורסמה כתבת תחקיר באתר "מידה בה נטען, כי דרוקר משתף פעולה עם מבקר המדינה נגד נתניהו בפרשת "ביבי טורס", אשר לפי הנטען בתחקיר, מתבססת על מידע חלקי ומוטה. בעקבות שיתוף הכתבה בדף הפייסבוק הרשמי של נתניהו ב-7 באוקטובר 2016, יצא דרוקר בביקורת כנגד הפוסט וטען כי: "ראש הממשלה מפנה ל'תחקירים' של אתר 'מידה' על הקשר ביני לבין משרד המבקר.

התאוריה המופרכת היא שאני ומשרד המבקר חד הם, חברים קרובים, מתאמים הכול, ניזונים אחד מהשני, ולכן, כשמבקר המדינה מתרעם על היועץ המשפטי לממשלה שלא מטפל בנושאים שהוא העביר לו, אז זה בעצם אני מתרעם. איך זה? כי אני העברתי למבקר, ואנחנו חברים, והמבקר העביר ליועץ.

החלטת היועץ המשפטי לממשלה

בינואר 2017 החליט היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט, כי "חלקן של הטענות נשלל ונמצא כי אין להן בסיס עובדתי, ולגבי חלקן נמצאו ממצאים עובדתיים שלא העלו חשד סביר לביצוע עבירה המצדיק פתיחה בחקירה פלילית.

האם שרה נתניהו, רעייתו ראש הממשלה, בנימין נתניהו, נמצאת שוב במרכזה של פרשה נוספת?

פרשת הבקבוקים

בתחקיר עיתון "הארץ" שפורסם הבוקר (חמישי) נטען כי נתניהו לקחה לכיסה את שווי פדיון הבקבוקים למחזור מעון ראש הממשלה, מאז 2009 ובמשך ארבע השנים הראשונות לכהונתו השנייה של נתניהו. בתחקיר נטען כי הזוג נתניהו השיב למדינה 4,000 שקל לפני כשנתיים, לפי אומדן של 1,000 שקל לשנה, אולם עולה כי השווי האמיתי מוערך בכ-20 אלף שקל יותר.

לפי הדיווח, מנהל מעון ראש הממשלה לשעבר, מני נפתלי, שנמצא כעת בהליך תביעה מתוקשר נגד בית ראש הממשלה, במסגרתו עלו טענות קשות נגד שרה נתניהו והתנהלותה, סיפר כי במסגרת התצהיר שהגיש לבית הדין לעבודה, עובדי בית ראש הממשלה נדרשו להחזיר למרכולים את הבקבוקים ולהעביר את שווי הפידיון לשרה נתניהו.

במסגרת תביעתו, הוא דרש להעביר לעיון עורכי דינו את החשבונות של מעון ראש הממשלה מהתקופה הרלוונטית בסופרמרקטים בהם נוהגים עובדי המעון לערוך קניות.

צוות התביעה של נפתלי אמר הבוקר כי לפי הערכתו של נפתלי השווי ששילמו בני הזוג נתניהו, עומד על כ-24 אלף שקל לאורך התקופה, לפי אומדן של כ-250 שקל אחת לשבועיים, ולא 1000 שקל בחודש, האומדן לפיו השיבו הזוג נתניהו כספים למדינה.

במענה לשאלות העיתון בעניין, מסר אמש רפי שמיר, ממערך הדוברות של משרד ראש הממשלה: "בחודש מאי 2013 העבירה משפחת נתניהו ביוזמתה המחאה בסך 4,000 שקלים לחשב משרד ראש הממשלה. הסכום הנ"ל תואם את הערכות חשב המשרד, על סמך צריכת בקבוקי השתייה במעון הרשמי מאפריל 2009. ההמחאה הופקדה בחשבון הבנק של משרד ראש הממשלה". חשב המשרד הוא יוסי איצקוביץ, הכפוף לחשבת הכללית במשרד האוצר.

פרשת הבקבוקים: היועץ המשפטי פונה למבקר המדינה

דוד גולדברג 02.02.2015

בעקבות הלחץ התקשורתי הכבד, פנה וינשטיין למבקר המדינה שפירא בבקשה לקבל לידיו את כל החומר שאסף משרד מבקר המדינה על פרשיות בית נתניהו; המבקר: העברנו הכל כבר בספטמבר היועץ המשפטי לממשלה יהודה וינשטיין ערך היום התייעצות בלשכתו עם בכירי משרדו ונציגי פרקליטות המדינה, בסיומה פנה במכתב למבקר המדינה השופט יוסף שפירא, בבקשה לקבל לידיו את כל החומר שאסף משרד המבקר במשך השנים האחרונות, על הפרשיות השונות שפורסמו אודות התנהלות ביתו של ראש הממשלה בנימין נתניהו. ביניהן פרשת ריהוט הגן ופרשת מיחזור הבקבוקים. היועץ וינשטיין ביקש עוד מהמבקר להודיע לו מתי יפורסם דו"ח מבקר המדינה בנושא, ובלשכתו אמרו שלאחר שיקבל לידיו את החומרים הרלוונטיים יוכל להחליט אם להורות על פתיחה בחקירה פלילית נגד ראש הממשלה ורעייתו.

במכתבו אל מבקר המדינה, כתב היועץ המשפטי לממשלה, בין השאר: "ככל שבחנת את הדברים, ובחינתך העלתה צורך בטיפול מטעמי בנושא זה או אחר, אודה לך אם תעביר אלי את מכלול החומר שנאסף על ידך. ככל שבדיקתך את הנושאים המוזכרים במכתב טרם הסתיימה, אודה עם תעדכני בדבר. כמו כן, אודה לך אם תעדכן אותי לגבי לוח הזמנים הצפוי לפרסום הדו"ח מטעמך בעניין הוצאות מעונות ראש הממשלה, על מנת שאוכל לקחת אותו בחשבון בהקשר לעניין זה, ולטענות נוספות שמועלות בעניין התנהלות מעון ראש הממשלה".

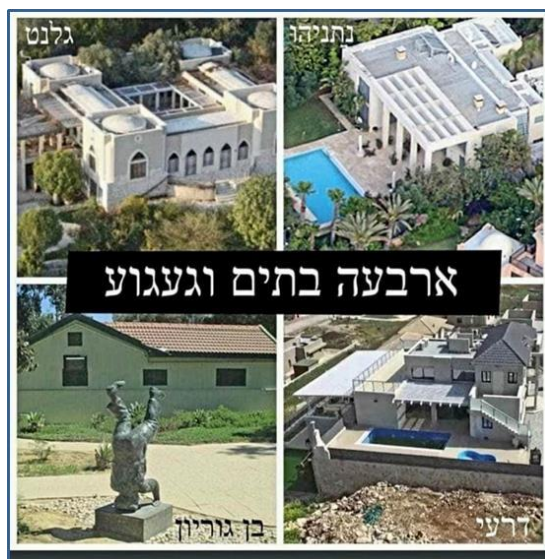
במהלך השבוע שעבר פרסם העיתונאי אמיר אורן בעיתון 'הארץ', כי רעיית ראש הממשלה נהגה לשלוח את עובדי מעון ראה"מ להחזיר בקבוקים ריקים לרשתות מזון ולקבל עבורם את דמי הפיקדון, אותם שללה לכיסה. התנהלות זו נמשכה כארבע שנים, בסיומן העבירה משפחת נתניהו לידי האוצר סכום של כארבעת אלפים שקלים, שווי דמי הפיקדון שהצטברו להערכתם במשך השנים.

על פי הפרסום, מבקר המדינה קיבל מידע על הפרשה לפני זמן רב אך טאטא אותה אל מתחת לשטיח ולא עשה דבר, אף שלכאורה מדובר במעשים פליליים. מלשכת המבקר נמסר כי רעיית ראש הממשלה

אינה אישיות שלטונית או גוף ממשל ואינה עומדת תחת סמכותו של משרד המבקר, ועל כן כל החומר הועבר באוגוסט ובספטמבר 2014 לטיפול היועץ המשפטי לממשלה. מנגד, במשרד היועץ טענו כי ביוני אשתקד הועבר החומר הראשוני, אז סוכם כי משרד המבקר ימשיך בבדיקה ויעביר את מסקנותיה ליועץ, אולם מאז לא הועבר כל חומר בעניין מצד המבקר. על פי פרסום בחדשות 2, עלות המשקאות בבית ראש הממשלה בשנתיים (2009-2010) עמדה על כ- 43,000 ₪. דוברי ראש הממשלה מיהרו להכחיש את הסכום המופרז, אולם היום תיקנו זאת בהודעה לתקשורת והודו שהסכום גבוה כפליים, כ-89,000 ₪ עבור המשקאות בשנתיים אלו.

בבדיקת היועמ"ש: שרה נתניהו לקחה 20 אלף שקל מפידיון בקבוקים

הזוג השיב למדינה 4,000 שקלים, אולם השווי האמיתי מוערך בכ-20 אלף שקל. לפי הדיווח, עובדי ראש הממשלה נדרשו להחזיר למרכולים את הבקבוקים ולהעביר את שווי הפידיון לשרה נתניהו. אבירים זינו 29/01/2015

תיק 1000 - פרשת המתנות

נתניהו נחקר בשבוע שעבר בחשד לקבלת מתנות, לעתים בעלות של אלפי שקלים — ובהן סיגרים יקרים בעבורו ובקבוקי שמפניה יקרים בעבור אשתו — מהמיליארדר ארנון מילצ'ן, מבעלי ערוץ 10, שנחשב מקורב לראש הממשלה. לפי הבדיקה, נתניהו הגיש לעתים דרישות לגבי המתנות. עו"ד יעקב וינרוט, המייצג את נתניהו, אמר: "כל בר דעת יודע שאם חבר קרוב מביא לחברו סיגרים כמתנה אין בזה ולא יכול להיות בזה שום בדל של איסור, שום בדל של עבירה פלילית". ערוץ 10 פירסם בסוף השבוע כי נתניהו פנה ב-2014 למזכיר המדינה האמריקאי ג'ון קרי, וביקש את עזרתו בהסדרת הוויזה של מילצ'ן למשך 10 שנים ולא לשנה אחת בלבד. לפירוט, ראה כתב החשדות של היועמ"ש. תיק 1000 (מכונה גם: פרשת המתנות) הוא חקירה פלילית שניהלה משטרת ישראל ובמסגרתה נחשד ראש הממשלה, בנימין נתניהו, שבמשך כעשרים שנה קיבל טובות הנאה ומתנות מאנשי העסקים ג'יימס פאקר וארנון מילצ'ן המוערכים בסך כולל של מיליון ש"ח. החקירה נפתחה רשמית בדצמבר 2016 ובמהלכה נתניהו נחקר באזהרה בפרשה מספר פעמים. בפברואר 2018 המשטרה הגישה סיכומיה בתיקי 1000 ו-2000, ובהם נאמר שישנה תשתית ראייתית לעבירות שוחד מצד נתניהו ואנשי עסקים נוספים. בפברואר 2019 הודיע היועץ המשפטי לממשלה כי הוא שוקל להעמיד לדין, בכפוף לשימוע, את נתניהו באשמת מרמה והפרת אמונים בתיק זה.

ארנון מילצ'ן

בשנת 2008 אושר תיקון מס' 168 לפקודת מס הכנסה, הפוטר עולים חדשים ותושבים חוזרים ממס הכנסה בישראל על הכנסותיהם בחו"ל במשך 10 שנים מבואם לישראל. בדו"ח מבקר המדינה מ-2013 נקבע שאמנם החוק מעודד תושבים חוזרים אך פותח פתח להלבנת הון. למרות רצון של משרד האוצר לשנות פטור זה [דרוש מקור], החוק לא שונה. בחקירה עלה חשד שניסיון להאריך את הקלת המס שבחוק זה הוא חלק מההטבות שמילצ'ן קיבל

בינואר 2017 מסר מילצ'ן עדות במסגרת החקירה. לפי חברת החדשות, אחת הראיות שבידי החוקרים היא חשבון בבעלותו של מילצ'ן עם פירוט רכישת משקאות חריפים בחנות "חינאוי ג'ורג'" בהרצליה בשנים 2010-2012, בסך 57 אלף שקל. לפי החשדות המשקאות והמתנות הועברו לבני משפחת נתניהו. נטען גם כי ראש הממשלה קיבל סיגרים במשך 8 שנים, ששוויים הצטבר לכדי מאות אלפי שקלים]. לפי ערוץ 10, נתניהו ביקש ממזכיר המדינה של ארצות הברית ג'ון קרי לנסות להסדיר את הויזה של מילצ'ן. במרץ 2017 פורסם כי נתניהו אמר בחקירה שאינו יכול לעשן סיגרים ברוב חודשי השנה בשל בעיה רפואית, ושרופאו האישי אישר את טענתו.

רעיית ראש הממשלה, שרה נתניהו עומתה עם החשדות ולפי פרסומים אמרה בחקירה שלה ולבעלה מערכת יחסים קרובה עם מילצ'ן, ושגם הם העניקו מצדם למילצ'ן מתנות. גם יאיר נתניהו העיד במסגרת הפרשה.

על פי פרסום בחדשות ערוץ 2, אמר מילצ'ן בחקירה כי הוא העביר במשך תקופה ארוכה לבני הזוג נתניהו מתנות בשווי מאות אלפי שקלים, על פי דרישתם. הוא הוסיף ואמר שהמתנות ניתנו כחלק ממערכת יחסים חברית והוא לא ציפה לקבל דבר בתמורה. מאוחר יותר, בספטמבר 2017, נחקר מילצ'ן לראשונה באזהרה, בחשד למתן שוחד לנתניהו.

אנשי עסקים נוספים

בערוץ 10 פורסם כי נתניהו נהג להשתמש בביתו של המיליארדר ג'יימס פאקר בקיסריה לפגישות, וכי בנו, יאיר נתניהו, התארח בביתו של פאקר בתל אביב ובחוף לארץ. עוד נטען כי פאקר העניק כרטיסים להופעה של מי שהייתה בת זוגו, מריה קארי, למשפחת נתניהו ולמי שהיה אז ראש המטה לביטחון לאומי, יוסי כהן. עוד פורסם בערוץ 10 כי במסגרת הפרשה נחקר גם חשד שפאקר סיפק לנתניהו ורעייתו ארוחות והטבות נוספות בשווי עשרות אלפי שקלים. בנובמבר 2017 גבתה משטרת ישראל עדות מפאקר במלבורן, בשיתוף עם המשטרה האוסטרלית. המשטרה גבתה בפרשה גם עדויות של אנשי העסקים פויו זבלודוביץ' וספנסר פרטרידג'.

באוגוסט 2017 נחקר בפרשה לן בלווטניק בלונדון. בחדשות ערוץ 2 דווח כי בלווטניק העיד שרכישת ערוץ 10 נעשתה לבקשת נתניהו, אשר הועברה באמצעות ראש הסגל לשעבר של בנימין נתניהו, ארי הרו. בידיעה הוזכר חשד שלפיו ההצעה של בלווטניק, אשר הציע מחיר כפול מזה של אילן שילוח, אפשרה העברת סכומי כסף לבעלי המניות, בהם ארנון מילצ'ן. באותו חודש חתם ארי הרו על הסכם עד מדינה, שבמסגרתו הוא אמור להעיד ולספק ראיות בפרשה זו ובתיק 2000.

לפרשה נקשר גם שמו של המיליארדר ההודי ראטן טאטא, לשעבר ראש קבוצת טאטא, בעניין אזור סחר חופשי בגבול ישראל-ירדן. החשד שעלה הוא שאם הפרויקט היה מתממש, מילצ'ן היה מרוויח סכום כסף. עורך הדין המקורב לנתניהו דן אבי-יצחק הכחיש כי נתניהו היה מודע לכך שמילצ'ן קשור למיזם.

מסקנות המשטרה

ב-13 בפברואר 2018 הודיעה המשטרה כי היא סיכמה את החקירה בקביעה שנמצאה תשתית ראייתית להעמדה לדין של נתניהו בעבירות של קבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים ושל מילצ'ן בעבירה של מתן שוחד [26]. לדברי המשטרה קיבל נתניהו סיגרים, שמפניות ותכשיטים בשווי כולל של כמיליון ש"ח ממילצ'ן ומג'יימס פאקר, ובתמורה פעל למתן הטבות שונות למילצ'ן.

תגובות נתניהו והליכוד

על החשדות כלפיו אמר בנימין נתניהו כמה פעמים: "לא יהיה כלום, כי אין כלום" במהלך החקירות העלו חברי כנסת מטעם הליכוד הצעות חוק הנוגעות לחקירות משטרה. בין ההצעות היו הצעה, שנודעה בשם "החוק הצרפתי", לאסור חקירה של ראש ממשלה מכהן בעבירות קלות, והצעה, שנודעה בשם "חוק ההמלצות". שלפיה תוצאות חקירת משטרה יועברו לפרקליטות המדינה ללא שהמשטרה תציין עמדתה בעניין הגשת כתב אישום.

לאחר הגשת מסקנות המשטרה בפברואר 2018 הכחיש נתניהו שפעל לטובת מילצ'ן. הוא ציין כי פעל במקרים רבים נגד האינטרסים הכלכליים של מילצ'ן, כגון כאשר פעל לסגירת ערוץ 10 שנמצא בבעלותו ופעל כשר האוצר למען שבירת המונופול של מילצ'ן בתחום חלקי החילוף. בנוסף אמר כי החוק המיטיב עם תושבים חוזרים הועבר על ידי ממשלת אולמרט וקודם על ידי יאיר לפיד, חברו של מילצ'ן. לגבי הטענות כי פעל להחזיר למילצ'ן את הוויזה שנשללה ממנו, אמר כי הוויזה נשללה משום שפורסם בתקשורת שפעל למען מדינת ישראל, וחובתו של ראש ממשלת ישראל לפעול למען אנשים שנפגעו בנסיבות אלו, כפי שפעל למען אחרים. בנוסף ערער נתניהו על הלגיטימיות והאובייקטיביות של החקירה משום שלדבריו "אי אפשר להשתחרר מהרושם שהן הושפעו מתחושות חסרות בסיס של גורמי חקירה שמאמינים שאני פעלתי נגדם".

תיק 1270 – פרשת גרסטל חפץ

תיק 1270 הוא חקירה פלילית שניהלה יחידת להב 433 של משטרת ישראל, אשר נחשפה במהלך פברואר 2018. על פי החשד שנחקר בתיק, ניר חפץ, יועצו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, פעל עם יועץ התקשורת אלי קמיר להביא למינויה של השופטת הילה גרסטל למשרת היועץ המשפטי לממשלה, בתמורה לסגירת תיק מעונות ראש הממשלה, שבו נחשדה בין היתר אשת ראש הממשלה שרה נתניהו. בינואר 2019 נסגר התיק מחוסר תשתית ראייתית לביצוע עבירות.

פרטי התיק גרסטל חפץ

חוקרי המשטרה הגיעו לפרשה במהלך חקירת "תיק 4000". בסוף שנת 2015 התכנסה ועדת איתור למצוא מחליף ליועץ המשפטי לממשלה יהודה וינשטיין שעמד לסיים את תפקידו בפברואר 2016. שני מועמדים בולטים לתפקיד היו מזכיר הממשלה, אביחי מנדלבליט, ונציבת הביקורת על הפרקליטות, הילה גרסטל.

על פי החשד, חפץ וקמיר חששו שמנדלבליט יעמיד לדין את נתניהו או את אשתו ולכן פנו לגרסטל, בהבטחה כי יפעלו לבחירתה ולסילוק תמיכתו של נתניהו ממנדלבליט, בתמורה לסגירת תיק המעונות[2]. גרסטל סירבה וסיפרה על כך לשופטת בית המשפט העליון דאז (ולמים נשיאת בית המשפט), אסתר חיות, אך השתיים לא דיווחו על כך לרשויות המוסמכות. חפץ וקמיר הכחישו את הטענות.

מטעמו של ראש הממשלה נמסר בתגובה כי "ניר חפץ מעולם לא הציע את ההצעה ההזויה הזאת בפני ראש הממשלה ורעייתו, הוא מעולם לא נתבקש על ידם להציע הצעה כזאת, ואיננו מאמינים שחפץ אפילו העלה דבר כזה על דעתו".

גם חבר ועדת האיתור לבחירת היועץ המשפטי לממשלה, שר המשפטים לשעבר משה ניסים, אמר כי נתניהו לא העלה באף שלב אפשרות שיעביר את תמיכתו ממנדלבליט.

נשיאת בית המשפט העליון אסתר חיות, מסרה עדות פתוחה לחוקרי המשטרה. לפי חיות, חברתה גרסטל פנתה אליה וסיפרה לה, לאחר שהמועמדות לא הייתה רלוונטית כבר, על כך שמקורב לראש הממשלה בירר אצל אחד מידידיה של גרסטל, מה תהיה עמדתה בנוגע לפרשת המעונות אם תיבחר לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה.

העיתונאי אמנון אברמוביץ' פרסם שלפי תחקיר שערך, נתניהו איננו אשם בתיק זה. באוקטובר 2018 המליצה המשטרה לסגור את התיק מחוסר תשתית ראייתית לביצוע עבירות. בינואר 2019 הכריעה פרקליטות המדינה באופן דומה, תוך שהיא מציינת כי גרסטל שינתה באופן משמעותי את

גרסתה הראשונה בעניין. מקורבי גרסטל טענו בתגובה כי זוהי נקמה על מעשיה בעת ששימשה כנציבת ביקורת הציבור על הפרקליטות.

תיק 2000: פרשת נתניהו - מוזס

נתניהו ומו"ל "ידיעות אחרונות" ארנון (נוני) מוזס נחקרו. המשטרה מסרה כי החקירה עסקה בחשד לטובת הנאה לכאורה. גידי וייץ חשף אתמול ב"הארץ" כי נתניהו הוקלט מנהל משא ומתן עם איש עסקים על מתן טובות הודיות. מוזס ביקש מנתניהו לפעול למענו והבטיח להיטיב עמו בתמורה. נטען כי נתניהו הופתע מהראיות נגדו.

תיק 2000 הוא חקירה פלילית שניהלה יחידת להב 433 של משטרת ישראל החל מינואר 2017 בחשד לתיאום מהלכים, לכאורה, בין ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו ובין מו"ל ידיעות אחרונות נוני מוזס. השניים דנו בהגבלות על העיתון "ישראל היום" בתמורה לסיקור אוהד בעיתון "ידיעות אחרונות" ובאתר "ynet" כמו כן נחקר הקשר בין אנשי "ידיעות אחרונות" לח"כ איתן כבל, שנמנה עם יוזמי הצעת חוק שאמורה הייתה להגביל את פעילותו של "ישראל היום" ובכך להיטיב עם "ידיעות אחרונות". בפרשה נחקרו באזהרה, מלבד נתניהו וכבל, גם אנשי "ידיעות אחרונות", בהם ארנון מוזס המוציא לאור והעורך האחראי של העיתון.

בנובמבר 2019 הודיע היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט כי החליט להגיש כתב אישום, נגד נתניהו בעבירות מרמה והפרת אמונים, ונגד מוזס בגין ניסיון למתן שוחד.

חקירת משטרה

על פי פרסומים, הפרשה נתגלתה כאשר גילו חוקרי המשטרה הקלטות של שיחות במכשירו של ארי הרו, לשעבר מנהל לשכתו של נתניהו, בעת שנחקר בפרשה אחרת. ההקלטות נערכו ביזמת נתניהו והן כוללות שיחות עם מוזס. העיתונאי גיא פלג מחברת החדשות (ערוץ 2) פרסם קטעים מתמלילים של השיחות, לכאורה, שקיימו השניים.

על פתיחת החקירה בפרשה החליט היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, וזמנו להעיד בה גם שר התיירות יריב לוין והשר להגנת הסביבה זאב אלקין (הליכוד), חבר הכנסת איתן כבל (המחנה הציוני), עורך "ידיעות אחרונות" רון ירון, עורך "ישראל היום", עמוס רגב, העיתונאי אבי רצון, מנכ"ל משרד התקשורת שלמה פילבר, הבעלים של "ישראל היום" שלדון אדלסון ואשתו מרים ואחרים. ב-4 באוגוסט 2017 חתם ארי הרו, ראש הסגל לשעבר של בנימין נתניהו, על הסכם עד מדינה, שבמסגרתו הוא אמור למסור ראיות בחקירות ראש הממשלה בתיק זה ועוד.

בינואר 2018 נחקרו באזהרה ח"כ איתן כבל ומו"ל "ידיעות אחרונות" ארנון מוזס, על קשריהם בשנת 2014 בעניין "חוק ישראל היום". לפי משה נוסבאום, בידי חוקרי המשטרה ממצאים, המעידים כי בתקופת חקיקת החוק (שבסופו של דבר לא אושר בכנסת) התנהלו בין כבל למוזס למעלה מ-60 שיחות טלפון וחילופי מסרונים, וכך יותר מ-50 שיחות טלפון וחילופי מסרונים בין כבל לרון ירון, אז עורך "ידיעות אחרונות". לפי דיווח אחר ב"הארץ" במשטרה בודקים החשד שח"כ כבל קיבל ממו"ל "ידיעות אחרונות", ארנון מוזס הערות ותיקונים ל"חוק ישראל היום".

סיכום החקירה

ב-13 בפברואר 2018 פורסם רשמית שלפי מסמך סיכום החקירה של המשטרה ישנה תשתית ראייתית להגשת כתב אישום נגד נתניהו בעבירה של בקשת שוחד, מרמה והפרת אמונים ונגד מוזס באשמת הצעת שוחד.

לאחר הודעת המשטרה מסר נתניהו הודעה מפורטת שבה הכחיש את טענות המשטרה ואמר כי מבחינה מעשית לא רק שלא קידם את המהלכים להצרת צעדיו של "ישראל היום", אלא הוא התנגד ל"חוק ישראל היום" ואף פיזר את הכנסת כדי למנוע ממנו לעבור.

לדברי נתניהו, שרים וחברי כנסת רבים פעלו למען מוזס ובשליחותו לגבי אותו חוק, אולם מלבדו איש לא נחקר בעניין זה. הוא ציין גם את הטענות שהועלו לפיהן נתניהו הפעיל חוקרים פרטיים כנגד חוקרי המשטרה, וטען כי טענות אלה פגעו בשיקול דעתם של החוקרים.

ב-28 בפברואר הודיע היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, כי החליט לשקול להעמיד לדין, בכפוף לשימוע, את מוזס באשמת שוחד, ואת נתניהו באשמת מרמה והפרת אמונים[18][19]. ב-21 בנובמבר 2019 הודיע מנדלבליט על הגשת כתב אישום בתיק זה, נגד נתניהו בעבירה של מרמה והפרת אמונים ונגד מוזס בעבירה של ניסיון למתן שוחד.

מימון בחירות אסור

המשטרה בדקה מידע שבמסגרתו נטען כי נתניהו היה מעורב בהפעלת מטה בחירות כפול לקראת הבחירות ב-2009. לפי החשד, הופעל מטה "רשמי" שדווח עליו כנדרש בחוק, ומטה אחד שפעל באופן סמוי ושהמימון שלו לא דווח כדין. לצורך בירור הטענה, נחקרו המעורבים בניהול מטה הבחירות ונתפסו מסמכים שונים.

הטיית תוצאות הפריימריז בליכוד

למשטרה הגיע מידע שבמסגרתו נטען כי ראש הממשלה או מקורבים לו היו מעורבים בהטיית תוצאות הפריימריז בליכוד ב-2009, באמצעות זיוף נתונים במערכות המחשב. לצורך בירור הטענה נחקרו המעורבים בפריימריז, לרבות אנשי המקצוע האמונים על מערכות המחשב. מצב: מנדלבליט הודיע כי ממצאי הבדיקה שללו את הטענה בדבר הטיית תוצאות הפריימריז או את הטייתם בפועל.

פרשת היועצת אודליה כרמון

היועצת של נתניהו על החשד למרמה: "ביבי נכנס להיסטריה ואמר לי להחזיר את הכסף". מהקלטות של אודליה כרמון, שקיבלה שכר מעמותה אמריקאית, עולה כי רה"מ דרש שתחזיר חלק מהסכום שקיבלה והעביר לה כסף מחשבוננו. פורסם ב-16.09.16

"ביבי נכנס להיסטריה מטורפת, פתאום. לא יודעת מי לחש לו, הרי אותו אפשר להדליק כמו להבה... ואז הוא אומר לי: 'אודליה תחזירי את הכסף'". ציטוט זה לקוח מתוך הקלטה הנמצאת בידי המשטרה בה מתארת אודליה כרמון, ששימשה יועצת קשרי החוץ של יו"ר האופוזיציה באותה עת, את פרטי הפרשה שראש הממשלה בנימין נתניהו נמצא במרכזה.

בספטמבר 2016 חשף גידי וייץ ב"הארץ" כי עמותת ידידי הליכוד בארה"ב מימנה לפני 2009 במשך כשנה את שכרה של אודליה כרמון, יועצת של נתניהו, בעשרות אלפי דולרים. בראש העמותה עמד אז ארי הרו, שמונה לימים לראש הסגל של נתניהו. העמותה מימנה גם נסיעות לחו"ל של שרה נתניהו, וכן את שכרה של היועצת בתקופת כהונתו של נתניהו כיו"ר האופוזיציה. שכרה של היועצת הוגדר כמתן שירותים לעמותה.

לפי החשד כרמון, שהועסקה על ידי נתניהו, קיבלה את שכרה מעמותה אמריקאית בראשות ארי הרו, לימים ראש הסגל במשרד ראש הממשלה. "הוא שימן את נתניהו בהרבה דברים", אומרת כרמון בהתייחס להרו. "בכרטיסי טיסה, או כל פעם שנתניהו היה בברוך. אבל לא בתמורה למשהו. הוא ישר ומתוק. הוא פשוט היה חסר אונים.

פרשת העסקת כרמון על ידי נתניהו התגלתה תוך כדי ניסיון של המשטרה לגבש ראיות לכך שעמותה אמריקאית בשם ידידי הליכוד בארה"ב – שהרו היה המנכ"ל שלה בשנים הרלוונטיות – שימשה צינור למימון צרכים אישיים של ראש הממשלה.

המשטרה גילתה במהלך הבדיקה כי העמותה מימנה כרטיסי טיסה לשרה נתניהו והעסיקה את כרמון באופן שנחשד כפיקטיבי: היא לא עבדה עבור העמותה האמריקאית, שעיקר עיסוקה הוא חינוך ושתורמיה נהנים מפטור ממס, אלא עבור יו"ר האופוזיציה נתניהו.

פרשה זו הציתה בשבועות האחרונים מחלוקת במערכת אכיפת החוק. בעוד בכירים במשטרה ובפרקליטות סברו כי יש מקום להעמיק בבדיקת נסיבות העסקתה של כרמון, בשל החשד שנתניהו עשה מעשי מרמה, החליט היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט לעצור את הבדיקה.

מנדלבליט סבר כי אין סיכוי שבסיום הבדיקה יתגבשו ראיות נגד נתניהו לעבירה מסוג פשע, שטווח ההתיישנות שלה הוא עשר שנים.

הקלטות היועצת של נתניהו

שרה נתניהו

"היא התעצבנה... אמרה שאת האוכל של הילדים שלה אני לקחתי. הצעתי לה פנישה אבל נתניהו לא נתן לה לדבר אתי"

דוד שמרון

"ביבי הכריח את שמרון לכתוב מכתב ממני לעמותה שכיוון שלא עשיתי כל כך הרבה עבודה, אני מחזירה את הכסף"

אודליה כרמון

"היה לי טיול לחו"ל... קיבלתי מעטפה, אני לא אוהבת את הדברים האלה, אני בן אדם הנון"

בנימין נתניהו

"הוא אמר לי: 'אודליה בשביל שלא יגידו, תחזירי את הכסף'"

ארי הרו

"הוא שימן את נתניהו בהרבה דברים... ארי היה מסכן. יו"ר המפלגה אומר לו להעביר כספים אז הוא מעביר"

בעת איסוף הראיות הגיעו למשטרה הקלטות שבהן נשמעת כרמון משחזרת חלק מהאירועים המדוברים. בהקלטות היא מספרת שעבדה כשנה אצל נתניהו, אבל העמותה האמריקאית היא ששילמה את שכרה. לצורך קבלת הכסף היא עמדה בקשר עם הרו. "ארי היה מסכן. יו"ר המפלגה אומר לו להעביר כספים אז הוא מעביר. בחור שמפחד מהצל של עצמו", חיוותה כרמון את דעתה. כרמון מתארת כיצד קיבלה את אחד התשלומים ואומרת כי "היה לי טיול לחו"ל... קיבלתי מעטפה, אני לא אוהבת את הדברים האלה, אני בן אדם הגון". במהלך חודשי עבודתה לצד נתניהו שיגר לה הרו מכתב שבו הוא מודה לה על פעילותה למען העמותה. על פי המכתב, גולת הכותרת בפעילות כרמון היתה פגישה שאורגנה בין תורמים אמריקאים מסורתיים של נתניהו לבין יו"ר האופוזיציה. אחרי כמעט שנה ששימשה יועצת קרובה שלו, לדבריה, נתניהו נכנס ללחץ מדרך העסקתה הפתלתלה ומיהר לפעול. הוא אמר לי: "אודליה בשביל שלא יגידו, תחזירי את הכסף". נתניהו, באותו שלב, כך לדברי כרמון, העביר לה סכום הגבוה מ-50 אלף שקל מחשבונו האישי. המטרה, כך על פי החשד, היא לטשטש את התשלום מהעמותה האמריקאית וליצור מצג שווא שכרמון עבדה גם עבורו וגם עבור העמותה.

משהו מטומטם מזה?

על פניו, מעשה זה יכול להיראות כניסיון טשטוש מגושם. באותה נקודת זמן, כך לפי גרסתה של כרמון, הוא ביקש ממנה לחתום, בפגישה עם עו"ד דוד שמרון, על מכתב המיועד לעמותה האמריקאית ובו היא מודיעה להם שהיא מחזירה חלק מהסכום ששולם לה, כי בפועל עבדה עבורם פחות מכפי שהוסכם ביניהם.

"ביבי הכריח את שמרון לכתוב מכתב שאני כותבת לעמותה: 'תודה רבה על מה ששילמת לי, אך כיוון שלא עשיתי כל כך הרבה עבודה, אני מחזירה את הכסף. יש משהו יותר מטומטם מזה?' שאלה כרמון רטורית את בן שיחה והוסיפה: "אני לא יודעת מה מישהו האכיל אותו ומה מישהו הפחיד אותו ואיזה פרנויה תקפה אותו."

ואכן מכתב כזה נשלח מכרמון להרו, שבו היא מודיעה לו כי החליטה להשיב לו עשרות אלפי שקלים כי עבדה פחות מהתכנון המקורי. באותו היום, השיב לה הרו במכתב תודה. בשלב מסוים דבר התשלום של נתניהו לכרמון נודע לרעייתו שרה, ולדבריה זה היה אקורד הסיום הצורם של עבודתה. "היא התעצבנה...אמרה שאת האוכל של הילדים שלה אני לקחתי. הצעתי לה לקיים פגישה בינינו כדי להבהיר לה את התמונה, אלא שנתניהו לא נתן לה לדבר אתי. הוא מפחד מכל הדברים שאני יודעת. כל הסודות."

אין גבול לחזירות

כרמון היתה אובדת עצות – היא רצתה להחזיר לנתניהו את הכסף שהעביר לה, כיוון שחשה שהוא לא מגיע לה. לצורך כך, היא ביקשה להיפגש עם עו"ד שמרון. כשהגיעה למשרדו של פרקליט המשפחה והתיישבה מולו התקיים לדבריה הדיאלוג הבא: "הוא אמר לי: 'תכבי את מכשיר ההקלטה'. אמרתי לו: 'דוד איך אתה אומר דבר כזה? מאז, נתניהו לא מוכן לקבל ממני שקל. לא נוח לי. אתה לא יודע כמה פעמים ניסיתי להחזיר לו את הכסף'". באותה שיחה מחווה כרמון את דעתה על נתניהו: "אצל אולמרט אין דין ואין דיין. לביבי יש אלוהים. אבל אין גבול לחזירות". את העבודה עם בני הזוג הגדירה כך: "זה כמו רולטה רוסית. אף אחד לא יוצא חי."

מטעמו של ראש הממשלה נמסר בתגובה: "הכל קשקוש. מאז ניצחון נתניהו בבחירות האחרונות, ואף עוד לפניו, גורמים עוינים לראש הממשלה עושים מאמצים כבירים כדי להביא להפלתו של ראש הממשלה על ידי הטחת האשמות סרק נגדו ונגד משפחתו. גורמים אלה בתקשורת, וסוכניהם, מפעילים לחצים בלתי פוסקים על המשטרה, הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה, כדי שיפתחו בחקירה פלילית נגד ראש הממשלה. טענות הסרק שלהם הן שקר מוחלט והן מתבררות כעורבא פרח. אנו חוזרים ואומרים: לא היה כלום, לא יהיה כלום – כי אין כלום. : "כל פעולותיהם של ראש הממשלה ורעייתו בתקופה המדוברת ובכל עת בוצעו כדין ועל פי הכללים הנהוגים. הניסיונות של גורמים בתקשורת להפעיל לחץ פסול על גורמי אכיפת החוק כדי שיפעלו נגד נתניהו לא יועילו גם הפעם, מהסיבה הפשוטה שאין ולא היה כלום."

עו"ד רועי בלכר, המייצג את ארי הרו, סירב להגיב לדברים, כמו גם אודליה כרמון. את תגובתו של עו"ד דוד שמרון לא היה ניתן להשיג.

מצב: מנדלבליט הורה לא להעמיק את הבדיקה, כי להערכתו היא לא תבשיל לכדי חקירה פלילית.

פרשת ארנו מימרן

הקשרים של נתניהו עם החשוד המרכזי ב"עוקץ של המאה".

תחקיר צרפתי חושף את רשת אנשי הקשר של ארנו מימרן, החשוד בגניבת 282 מיליון אירו לפחות מהאיחוד האירופי. ברשימה מופיעים בין היתר ראש הממשלה ומקורבו מאיר חביב.

איש העסקים הצרפתי ארנו מימרן טען כי מימן את נתניהו בכמיליון יורו. מימרן חזר בו, אך אמר בראיון שהעביר לנתניהו 200 אלף דולר. נתניהו, שצולם ביאכטה של של מימרן, אמר כי ב-2001 בהיותו אדם פרטי קיבל כחוק תרומה של כ-40 אלף דולר ממימרן.

שני הגברים יושבים על החוף. המקום: מונטה קרלו, מונקו. הזמן: אוגוסט 2003. על השולחן כוסות יין אדום, בקבוק פסטיס משובח, מי טוניק, שאריות של ארוחה ים תיכונית. קל לזהות את הגבר מימין: זהו בנימין נתניהו, אז שר האוצר בממשלת שרון השנייה. חודש לפני חופשתו במונקו הוא קיצץ באופן דרסטי את קצבאות האמהות החד-הוריות וקרא לוויקי קנפו לקפל את מאהל המחאה מול משרדו וללכת לעבוד. "אשה שצועדת 200 קילומטר עד לירושלים יכולה ללכת לעבוד באריזה", אמר.

מצב: לא התבצעה חקירה.

"וואו, זה נראה כמו נתניהו!"

גלישה מקרית באתר צרפתי הובילה את דב אלפון לחשיפת קשריו של ראש ממשלת ישראל עם נוכל-העל ארנו מימרן •

בראיון ל"קול העין" הוא מספר על סדרת כתבות התחקיר: מקצה החוט הראשון, דרך המסמך שקיבל מרביב דרוקר ועד הכחשותיו הנחרצות של נתניהו – והפרכתן כתב "העין השביעית" 1 21.07.2016

בתחילת החודש ניתן בצרפת פסק דין בפרשת הונאה שזכתה לכינוי "עוקץ המאה", שבמסגרתה קבוצה של נוכלים סחרה במכסות פחמן דו-חמצני וגרפה במרמה כספי מדינה בסך של יותר ממיליארד שקל. בישראל החלו לעסוק בפרשה לפני כארבעה חודשים, בעקבות עדותו המפתיעה של הנאשם המרכזי, ארנו מימרן, שסיפר כי העביר לראש הממשלה בנימין נתניהו סכומים נאים למימון פעילותו הפוליטית. מי שחשף את עדותו של מימרן בעניין הכספים שהעביר לנתניהו הוא דב אלפון, שליח "הארץ" לפריז, שפרסם מאז סדרה של כתבות תחקיר משותפות עם העיתונאי הצרפתי פבריס ארפי. בשבוע שעבר, לרגל סיום המשפט, סיפר אלפון על אחורי הקלעים של עבודת התחקיר המשותפת בראיון ל"קול העין", תוכנית הרדיו של "העין השביעית" וקול-הקמפוס.

"כשהתחלתי עם הפרשה הזאת בפירוש לא תכננתי לפתוח בסדרת תחקירים, אלא רק לדווח על משהו שפתאום קראתי בצרפת", אמר למנחי התוכנית, איתמר ב"ז ונמרוד הלברטל. לדברי אלפון, הוא נתקל לראשונה בפרשת "עוקץ המאה" כשגלש באתר התחקירים. Mediapart התחלתי לקרוא באתר, ופתאום נתקלתי בכתבה גדולה מאת פבריס ארפי, שכותרתה היתה 'החברים המפורסמים של הנוכל המארגן מפרשת 'עוקץ המאה'. זה נראה כמו כתבה מעניינת, אז עשיתי קליק ונכנסתי.

"בכתבה סופר על הפרשה, שאותה לא הכרתי אז, והיא פרשה כלכלית מדהימה בלי קשר לנתניהו ובלי קשר אפילו לזווית הישראלית.

באמצע הכתבה, שנפרשת על פני 4,000 מלה, מופיעה תמונה: קולאז' של צילומים מהאלבום הפרטי של מימרן. בקולאז' הזה הוא מופיע כל פעם עם מפורסם אחר – פאף דדי, בר רפאלי, פטריק ברואל, שהוא זמר מאוד ידוע בצרפת. בפינה השמאלית העליונה של הקולאז' הבחנתי בעוד דמות. אמרתי לעצמי: 'וואו. זה נראה כמו נתניהו!'. הגדלתי והגדלתי בזום של הדפדפן, ואמרתי לעצמי: 'יואו, זה פשוט נתניהו.'"

בעקבות הגילוי פנה אלפון לעורך Mediapart, אדווי פלנל, שכיהן בעבר כעורך הראשי של היומון הצרפתי "לה-מונד". השניים הכירו בתקופה שבה כיהן אלפון כעורך הראשי של "הארץ". "התקשרתי לפלנל ואמרתי לו: 'קראתי את הכתבה שלכם, ונראה לי שאחד המפורסמים זה נתניהו'. פלנל אמר לי, 'אני אכיר לך את פבריס ארפי' – ופבריס ארפי אמר לי 'כן, זה נתניהו, ויש לי טונה של חומר עליו שלא פרסמתי, כי אין לנו פה עניין'. וכך זה התגלגל לפגישה הראשונה איתו. זה באמת נולד לגמרי במקרה, וייתכן מאוד שכל הפרשה הזאת לא היתה מתפתחת."

איך חילקתם ביניכם את העבודה?

"בכתבה הראשונה תכננתי רק לדווח על הממצאים שלו. היתה לי בעיה, כי חלק מהחומרים שהוא נתן לי הוא לא פרסם – אז לא יכולתי לכתוב 'כפי שפורסם אתמול ב', 'Mediapart' והייתי צריך להמציא כל הזמן נוסחים אחרים.

"הכתבה הראשונה שפרסמתי, ב-25 במרץ, היא בפירוש דיווח על סקופ של עיתון אחר. תוך כדי בדיקה של החומרים שארפי נתן לי דיברתי עם רביב דרוקר, ושאלתי אותו אם הוא מוכן לסרוק ולשלוח לי את 'מדור צרפת' בפנקס הטלפונים המפורסם שיש לו, של נתניהו מראשית שנות האלפיים, עם פרטי התורמים האפשריים. הוא הסכים, ובקובץ הזה הופיע השם 'ארנו' – בלי שם משפחה, אבל עם מספר טלפון. התקשרתי לפבריס ארפי ואמרתי לו: 'יכול להיות שגם לי יש חומר לתת לך' – וכך זה התחיל. היום אנחנו כבר בכתבה העשירית המשותפת שלנו, ואנחנו עובדים כבר על הכתבה מספר 11."

מה אתה יכול לספר על תהליך העבודה המשותף?

"כל הנורמות שלנו הן מאוד שונות. קודם כל הבדיקות שלהם הן מאוד קפדניות. בישראל, בגלל הכמות האדירה של תביעות הדיבה, בתחקיר כזה הבדיקה הראשונה של העורך תהיה לשלוח את זה למשרד עורכי-הדין של העיתון. בצרפת סוג הבדיקה יותר עיתונאי: יש אנשים שמתקשרים ומבקשים תגובות, מערכת הפקה שלמה שתפקידה בעצם לצלצל לכל מי שיוזכר בכתבה ולקחת ממנו תגובה.

"יחד עם זאת, יש משהו שהוא להערכתך משותף לכל העיתונאים בעולם, וזה האדרנלין כשמוצאים איזה קצה חוט – וזה מאוד עוזר שפבריס הוא לא רק סקופר גדול שחשף שתי פרשות גדולות מאוד – פרשת בטנקור ופרשת שר האוצר קהוזק – הוא גם אדם מאוד נחמד. עוזר גם לעבוד במערכת ניו-מדיה, שמטבעה מקבלת יותר מזוריות. אם זה היה קורה ב'לה-מונד', למשל, היו שואלים 'מי זה הישראלי הזה שבא עכשיו, למה אנחנו נותנים לו את החומרים האלה, איך נבדוק את החומרים שלו'. בדור האינטרנט, עם עיתונאים שנולדו לתוך המדיה הזאת, היה הרבה יותר קל לעשות את זה."

יש כאן סיפור פנטסטי על נוכל-על שמפזר כסף לכל עבר. לא חשת בדיסוננס בין רמת התחכום של ההונאה ובין הפתיחות האולי-מטומטמת של מימרן במהלך המשפט? איך אתה מסביר את הצרימה?

"כל הדמויות בפרשה הזאת מרתקות, וכל אחד מהעשירייה הזאת היה ראוי לרומן בפני עצמו. מימרן למשל הוא בעל אגו מטורף. זה אדם שכל דבר שהוא יגיד יתחיל במלה 'אני', גם כשהוא נשאל על עובדות ומספרים – ואני חושב שזה חלק ממה שהפיל אותו. הוא מכיר את החיסרון הזה אצלו. באחת הישיבות הוא בא אלינו, העיתונאים, ואמר: 'תרשמו את מה שבאמת קורה פה – אני עומד להישלח לעשר שנים בכלא רק בגלל שאני שחצן.'"

בכתבה הראשונה שפרסמת מופיעה הכחשה גורפת של נתניהו. אחר-כך, עם החשיפה של פרטים נוספים על הקשר בינו ובין מימרן, ראש הממשלה שינה גרסה וכבר הודה בקבלה של חלק מהכספים, אבל עדיין במין ביטול כללי של הטענות. היה שלב שבו חשבת שמימרן מנסה לעבוד על התקשורת או על בית-המשפט, כמו שהוא עבד על האנשים שאת כספם גזל?

"לא. בשום שלב. יש לי כמות של עדויות שלא פרסמתי כי אני לא מצליח להצליב אותן – שיחות עם אנשים שלא מכירים זה את זה, שאי-אפשר לומר שהם קשרו קשר להפיל את נתניהו. לא אכפת להם מנתניהו בכלל, הם צרפתיים. כל-כך הרבה לידים כאלה הצביעו על העובדה שהיה ביניהם קשר ושהיו ביניהם חילופי כספים, שגם כשהיינו בשלב ההכחשה הגורפת של נתניהו האמנתי שאנחנו צודקים. ההכחשה של העובדה שיכול להיות שבניגוד לטענותיו של נתניהו הם כן נפגשו אחרי 2002, זה כבר היה משהו לגמרי מתחום השירה."

הם אמרו משהו כמו "תמונה זה לא אומר שנפגשנו."

"כן. זה כבר מתחום הפוסט-מודרניזם הטהור."

אתה מקבל את הטענה של נתניהו שלא היה לו מושג שמימין מעורב בפלילים?

"אני נוטה ל'כן', וזה קצת מצער. נכון שאז הוא היה אדם פרטי בראשית החזרה שלו לפוליטיקה – אבל אני חושב שהלשכה שלו היתה צריכה לדעת. אני חושב שכשאדם מהמעמד הזה, כמו נתניהו, שמראש אומר 'אני רוצה להיות ראש ממשלה ואני מגייס תרומות ממי שמוכן לעזור לי להיות ראש ממשלה' – זה היה בעצם כרטיס הביקור שלו בכל הפגישות האלה אז – אני חושב שהוא צריך לבדוק היטב עם מי הוא נפגש."

"מימין עצמו כבר היה אז מורשע על סחר פנים ועל עבירות מרמה בתחום המיסוי בצרפת. אבא שלו ישב בכלא על מעשי שוחד עצומים סביב תכנון מסילת רכבת בין צרפת לבלגיה – אם לנתניהו היתה לשכה כמו שצריך, הוא היה צריך לדעת שהוא לא צריך להיפגש עם האיש הזה, ודאי לא להתיידד איתו, לנסוע איתו לחופשות וכמובן לקבל ממנו כסף."

איך סיקרה התקשורת הצרפתית את הקשר הכלכלי בין מימין לנתניהו? הם התעסקו בזה בכלל?

"כן, אבל זה לא מרכז הסיפור. כרגע למשל הכתבה שאנחנו עובדים עליה פחות תעניין את הישראלים – היא עוסקת בשאלה האם מימין הצליח להחזיק מעמד כל-כך הרבה זמן מחוץ לבית-הסוהר בזכות תשלומי שוחד בקנה מידה עצום למשטרה, ויכול להיות שמשטרת ישראל – אני לא אומר חלילה שיש בה מעשי שוחד – אבל חלק מהשאלה נוגעת גם לשיתוף הפעולה עם משטרת ישראל. החומרים האלה מאוד מעניינים את הציבור הצרפתי. הקשר לנתניהו נתפס אצלם כמעין פולקלור, כמו הקשר לפאף דדי או בר רפאלי. הוא מבחינתם עוד סלב שנפל בקסמו של הנוכל."

מה חשבת על הסיקור בישראל? היה נראה שחוץ מכמה הבלחות, התקשורת הישראלית לא כל-כך נברה בפרשה הזאת – למרות שהטענות חמורות פי כמה וכמה משאר פרשות משפחת נתניהו.

"בהתחלה מאוד שמחתי שאני לבד במגרש. כשהתחלתי לכתוב על הפרשה, זו היתה פרשה שכל אחד יכול היה לכתוב על אודותיה: המתחרים יכלו לשים מתרגם בבית-המשפט, ולהתחיל לסקר. אבל ככל שמתבררים הממדים של הפרשה, ככל שעולות שאלות שהן שאלות ציבוריות מובהקות, אני מרגיש שיש בפירוש טקטיקה מאחורי הקלעים שנועדה לנסות להוריד את הפרשה, להפחית מערכה או אפילו לזייף ולגמרי להציג אותה לא כפי שהיא באמת."

איך הדבר הזה נעשה?

"אני חושב שכל הספיץ' הידוע, המותג 'ההר הוליד עכבר', שכל הפוליטיקאים מניקסון ואילך השתמשו בו ברגעי צער כאלה – זה משהו שצריך לגרום לגיחוך, ולא לכותרת אובייקטיבית, כאילו זו טענה של ראש הממשלה. זה לבדו היה צריך להדליק את כל הנורות האדומות במערכות העיתונות והטלוויזיה. אני חושב שיש ספינים נגדיים – חלקם יעילים, כגון 'אל תתעסקו עם זה כי תכף תיחשף פרשה עוד יותר מדהימה' – וכל מיני תרגילים מאוד ידועים מבתי-ספר לפרסום, וחבל שהעיתונות תיפול בהם."

אם הקשר בין מימין לנתניהו זכה לסיקור בישראל, לפרקים אפילו סיקור אינטנסיבי, בסיפור הגדול כמעט לא עסקו: כיצד קבוצה של נוכלים צרפתים וישראלים הלבינו דרך המשק הישראלי סכומי עתק, הרבה הרבה יותר ממה שהועבר לנתניהו. זה הפתיע אותך?

"מאוד. אני חושב שישראל נמצאת בדיכוטומיה כזאת שכל דבר שנחשד כשמאלני – בגלל שזה נגד נתניהו – אז המון עיתונאים מעדיפים לא להתעסק עם זה, וגם פוליטיקאים ואנשי ציבור. גם אם אתה מוריד את נתניהו מהמשוואה הזאת, נשאר העובדה שמאות מיליוני יורו זרמו לשוק הנדל"ן הישראלי

בלי בדיקה, בלי שמישהו בדק מה מקור הכסף, אם זה כסף גנוב או כסף שחור. וזה לא עניין ש'מישהו אמר'. מדובר בהזרמות - יש לי את כל התדפיסים שלהן - שזרמו ישירות לפרויקטי נדל"ן שמוקמים ברגעים אלה. זה פשוט סוג של שמן שנשפך על מדורת הנדל"ן הישראלי בלי ביקורת ציבורית ובלי בדיקה משטרתית."

פרשת המתנות 2

באוקטובר 1999 פשטה המשטרה של ביתם הפרטי של בני הזוג נתניהו והחרימה ארגזים ובהם כ-700 מתנות שקיבל נתניהו מגורמים רשמיים במהלך כהונתו כראש ממשלה. בין המתנות, ששוויין הוערך במאות אלפי שקלים: מגשים מכסף זהב, ציורים, פסלים, פמוטים, וכתר מזהב. עמדי התבקש לפי החשדות לכאורה להעביר חלק מהמתנות לביתם. מצב: התיק נסגר מחוסר אשמה.

פרשת בר-און-חברון

ארבעה ימים לפני אישורו בממשלה של הסכם לפינוי חלקים מחברון והעברתם לרשות הפלסטינית, הודיע במפתיע נתניהו, ראש הממשלה דאז, על מינויו של עו"ד רוני בר-און ליועץ המשפטי לממשלה. המינוי של בר-און (שלימים נבחר לכנסת) ספג ביקורת ציבורית קשה. בר-און התפטר מהתפקיד יומיים לאחר שהוכרז על מינויו.

איילה חסון חשפה אז בערוץ 1 כי מינויו של בר-און היה חלק מעסקה שיזם יו"ר ש"ס, אריה דרעי, בתקווה שבר-און יסגור עמו עסקה נוחה במשפט הפלילי שהתנהל כנגדו. עוד נטען כי מינויו של בר-און נועד להביא את ש"ס לתמוך בהסכם חברון. המשטרה חקרה באזהרה את נתניהו, את שר המשפטים דאז, צחי הנגבי, ואישים נוספים.

מצב: רובינשטיין (שמונה במקום בר-און), ופרקליטת המדינה, עדנה ארבל, החליטו שאין להגיש כתב אישום פלילי נגד נתניהו או הנגבי, מחוסר ראיות.

פרשת בר-און-חברון

כינוי שדבק בפרשה ציבורית במרכזה עמד מינויו של עו"ד רוני בר-און למשרת היועץ המשפטי לממשלה בינואר שנת 1997.

- > מינויו של רוני בר-און
- > נאותות הליך המינוי
- > הסכם חברון
- > אילה חסון חושפת
- > המשטרה ממליצה, רובינשטיין גונז
- > תגובת נתניהו
- > סוף דבר

...

עשרה ימים לאחר מינויו של עו"ד רוני בר-און למשרת היועץ המשפטי לממשלה בינואר שנת 1997, פרסמה העיתונאית אילה חסון ידיעה על פיה מאחורי מינויו של בר-און עמדה עסקה סיבובית בין ראש הממשלה נתניהו וסיעת ש"ס. חשיפתה של חסון, שהעלתה חשד לעבירות פליליות, הובילה לחקירת משטרה ולאחר מכן להחלטת היועץ המשפטי דאז אליקים רובינשטיין לסיים את הפרשה ללא העמדה לדין של המעורבים בה.

פרשת בר-און-חברון נחשבת לאחד ההישגים העיתונאיים הגדולים ביותר בקריירה העיתונאית של אילה חסון וכהישג עיתונאי יוצא דופן בתולדות התקשורת הישראלית ככלל.

מינויו של רוני בר-און

בשלהי 1996 הודיע היועץ המשפטי לממשלה מיכאל בן-יאיר על כוונתו לסיים את תפקידו.

ב-10 בינואר 1997, במהלך ישיבת ממשלה, הציגו ראש הממשלה נתניהו ושר המשפטים צחי הנגבי את מועמדם לתפקיד – עו"ד רוני בר-און. הממשלה אישרה את המינוי ובר-און נכנס לתפקידו. מינויו של בר-און התקבל בהפתעה על-ידי בכירים במערכת המשפטית ובראשם נשיא בית המשפט העליון אהרן ברק, שהביע באוזני שר המשפטים את התנגדותו למינוי. עד לאותה עת מונו לתפקיד היועץ המשפטי משפטנים בעלי שם שצברו ניסיון רב במערכת הציבורית או באקדמיה. בין קודמיו בתפקיד של בר-און ניתן למנות את: מאיר שמגר שכיהן כפרקליט הצבאי הראשי לפני כן, משה בן-זאב שכיהן לפני כן כשופט בבית המשפט המחוזי, ואת אהרן ברק שניהל קריירה אקדמית מזהירה טרם מינויו לתפקיד. אל מול אלה בלט חוסר ניסיונו של בר-און שעסק עד לאותה עת בעיקר בפרקטיקה פרטית וכן היה חבר פעיל בסניף מפלגת הליכוד בירושלים. ההפתעה ממינויו של בר-און התגבשה במהירות לביקורת עזה מצד בכירים במערכת המשפטית, באקדמיה וכן מצד התקשורת. יש לציין כי כמעט למן ראשית כהונת ממשלת נתניהו הראשונה זכו מרבית החלטות ראש הממשלה לביקורת עזה מצד התקשורת, ועוצמת הביקורת נגד מינויו של בר-און מצד התקשורת לא חרגה מכלל זה. עדות לעוצמת הביקורת ניתן למצוא בדבריה של המשפטנית פרופסור רות גביון, אשר ביחס למינויו של בר-און אמרה: "הפער בין דרישות התפקיד לרקורד המוכח של האיש הוא כל-כך גדול עד שיכול להיות ששיקול הדעת במקרה זה הוא לא רק בלתי ראוי - אלא מגיע לדרגה של אי-חוקיות". הביקורת נגד המינוי, כמו גם עתירות שהוגשו בעניין לבג"ץ, הביאו את בר-און להיכנע ולהתפטר מן התפקיד כעבור יומיים בלבד. לאחר פרישתו החליטה הממשלה למנות לתפקיד את השופט אליקים רובינשטיין (אז שופט בבית המשפט המחוזי). נאותות הליך המינוי

ח"כ אראל מרגלית, נאם במליאת הכנסת והציג פרסומים זרים על פרשיית נתניהו החדשה, על פרטיה מוטל לפי שעה איפול בתקשורת הישראלית. נאומו של מרגלית הועבר בשידור חי בערוץ הכנסת.

Tony Hirsh " חילונים דמוקרטים שפויים!

לפי פרסומים זרים - הסיבות בגינן מתנהלת נגדך חקירת משטרה הן מאוד חמורות", פנה מרגלית לנתניהו, "תוכל, בבקשה אדוני לומר לנו האם לבן משפחתך הוצא דרכון תחת שם אחר? האם אותו שם מופיע במסמכי פנמה? האם אותו בן משפחה מחזיק בחשבון בפנמה? האם נכון שלאותו חשבון הוזרמו כספים זרים? האם יש אמת בפרשת הון דרכון עולם תחתון? והאם זה קשור לחקירות באזהרה שעובר כעת ראש הסגל שלך.?"

"עומק ההסתה כעומק החקירה, עומק השיסוי כעומק הצ'ק בלי הכיסוי - בכל פעם שנפתחת חקירה, ראש הממשלה מסכסך" האשים מרגלית, "כאחרון הטוקבקיסטים - אתה מוציא תגובות שכל מטרתן היא לגרום לנו לשנוא אחד את השני. לנעוץ אחד בשני סכינים ושיניים, אתה לא רוצה עם, אתה רוצה דם."

"אדוני, היה לנו כבר ראש ממשלה אחד שנכנס לכלא. אני חרד מזה שיהיה עוד ראש ממשלה שייכנס לכלא בגלל ענייני כספים או הלבנת הון, זה לא ראוי ומאוד מסוכן לנו, כחברה, כמדינה" הוסיף ח"כ מרגלית.

אורנה ליברמן

כל הכבוד לאראל מרגלית ששם מראה בפני ביבי, וביקש תשובות לשאלותיו הנוקבות.

יואב יצחק. חשף את הפרוטוקול

מלבד הביקורת נגד התאמתו של בר-און לתפקיד, נשמעה בשיח התקשורתי ביקורת רבה של האופן בו הובא המינוי לאישור הממשלה. בין היתר נטען כי המינוי הובא להצבעה במחטף, ללא שהופיע בסדר יומה של הממשלה (ההצבעה שולבה בל"ז תחת הסעיף - שונות), כי ההצבעה עצמה נעשתה ללא דיון מעמיק וכן כי במהלך הדיון שכן נערך טענו כמה משרי הממשלה, ובהם השר דן מרידור נגד המינוי והצביעו נגדו.

במישור אחר נטען כי כאשר הציג שר המשפטים צחי הנגבי את המינוי המיועד יצר אצל השומעים מצג שוא, כאילו נשיא בית המשפט העליון ברק תומך במינוי.

טענה זו התבססה על כך שבראשית הדיון, בתשובה לשאלתו של השר אביגדור קהלני, האם המינוי נעשה על דעת ראש הממשלה, ענה השר הנגבי: "וגם הבאתי אותו לידיעת נשיא בית המשפט העליון וכמובן לידיעתו של היועץ המשפטי לממשלה שבירך על כך". בהקשר זה יש לציין כי שר המשפטים לא היה חייב בגילוי עיקרי שיחתו עם ברק, וכי כאמור לעיל לא אמר במפורש כי ברק תומך במינוי.

בימים לאחר מכן העיתונאי יואב יצחק פרסם בחשיפה בלעדית בעיתון "גלובס" את הפרוטוקול המלא של הדיון בממשלה סביב המינוי. מן הפרסום התברר כי בניגוד לטענות - התקיים בישיבה דיון ענייני ומעמיק. עם זאת התגלה, כי כמה מהשרים ביקשו לדחות את ההצבעה ולקיים סביב המינוי דיון נרחב יותר. כך למשל צוטטה השרה לימור לבנת בפרוטוקול: "אני רוצה להציע לדחות את ההכרעה. אני חושבת שמינוי מהסוג הזה מאוד לא ראוי או מאוד לא רצוי שיתקבל בהצבעה של מספר חברים מצומצם תוך הימנעות והבעת אי-נחת...". דברים ברוח דומה אמרו גם השרים אביגדור קהלני ויהושע מצא.

בסוף הדיון, כאמור לעיל, אושר המינוי ברוב הבא: 12 שרים הצביעו בעד, אחד (השר בני בגין) הצביע נגד וחמישה שרים נמנעו (השרים דוד לוי, דן מרידור, לימור לבנת, זבולון המר ויצחק לוי).

חשיפת הפרוטוקול המלא, שהעלתה גם כי בניגוד לטענות השר מרידור, מבין המבקרים הבולטים למינוי, לא הצביע נגדו (אלא נמנע בלבד) יצרה מבוכה ציבורית לא מבוטלת עבור כמה משרי הממשלה. כפועל יוצא ממבוכה זו, עלתה דרישה לחקור מי הדליף את הפרוטוקול. בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה אליקים רובינשטיין הוקם צוות חקירה מיוחד. במסגרת החקירה נחקרו והעידו מרבית שרי הממשלה וכן ראש הממשלה נתניהו, כמו גם עובדים בכירים במשרד ראש הממשלה. במסגרת החקירה נדרש העיתונאי יואב יצחק לגלות כיצד הגיע לידיו פרוטוקול הממשלה, אך הלה סירב ושמר על חיסיון מקורותיו. לבסוף הסתיימה החקירה ללא חשיפת מקור ההדלפה.

הסכם חברון

ב-16 בינואר 1997 הובא להצבעה בכנסת הסכם חברון. הסכם זה הסדיר את העברת חלק משטחה של חברון לשליטת הרשות הפלשתינית, כהמשך של תהליך אוסלו. ההסכם אושר ברוב ניכר של 87 תומכים מול 17 מתנגדים (בזכות הצבעת סיעת העבודה האופוזיציונית בעד ההסכם). סיעת ש"ס הצביעה בעד ההסכם.

עשרה ימים לאחר מינויו של בר-און פרסמה אילה חסון, אז הכתבת הפוליטית של הערוץ הראשון, במהדורת "מבט" ידיעה דרמטית ובה הציגה את פרטי העסקה הפוליטית שהובילה לטענתה למינוי. על-פי הידיעה שפרסמה חסון, ראש הממשלה נתניהו ביקש לגבש רוב בכנסת בהצבעה על הסכם חברון על-רקע הרצון לגבש רוב התגבשה עסקה בין נתניהו לסיעת ש"ס על פיה ש"ס תצביע בעד הסכם חברון ובתמורה ימנה נתניהו את בר-און לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה.

כמו-כן טענה חסון בכתבתה כי דרישתה של ש"ס למינויו של בר-און נולדה מיזמתו של יו"ר המפלגה אריה דרעי (ושר הפנים לשעבר), אשר עמד באותה למשפט באשמת קבלת שוחד. טרם המינוי, כך גרסה חסון, הצליח דרעי, בתיווכו של איש העסקים וחבר הליכוד דודי אפל, להגיע להסכמה עם בר-און כי בשעה שזה האחרון ייכנס לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה, הוא יעשה שימוש בכוחו על-מנת להוביל את הפרקליטות לחתימה על עסקת טיעון נוחה עם דרעי או לחלופין לנקיטת גישה נוחה ומקלה במשפט.

הידיעה שפרסמה חסון הובילה לגל של ביקורת ציבורית ודרישה לחקירת הפרשה. מספר ימים לאחר פרסום הידיעה הורתה פרקליטת המדינה עדנה ארבל (באותה עת כיהנה גם כמ"מ היועץ המשפטי

לממשלה) למשטרה לפתוח בחקירת האירועים. את החקירה הרגישה הוביל תת-ניצב יעקב גרוסמן, סגן ראש אגף החקירות.

בתום החקירה, אשר נמשכה כשלושה חודשים, העבירה המשטרה לפרקליטות המלצה להעמיד לדין את נתניהו, הנגבי, מנכ"ל משרד ראש הממשלה אביגדור ליברמן ואת דרעי עצמו, בעבירות מרמה והפרת אמונים. בין היתר נאמר בהמלצות המשטרה: "התנהגותו של ראש-הממשלה, אשר הטיל בישיבת הממשלה את כל כובד משקלו לאישור מינויו של בראון, על-אף שידע כי מינוי זה נדחף על-ידי דרעי מתוך מניעים אישיים פסולים של מי שנתון במשפט פלילי, וזאת מתוך התעלמות מעצת יועצו המשפטיים אשר טענו כי מינויו של בראון אינו ראוי, מביאה אל המסקנה כי התנהגותו של ראש-הממשלה מגיעה עד כדי מרמה."

יש לציין כי ממצאי החקירה איששו את עיקרי הטענות שהועלו בפרסומיה של אילה חסון. ב-20 באפריל 1997 פרסמו היועץ המשפטי לממשלה אליקים רובינשטיין ופרקליטת המדינה דאז עדנה ארבל, את החלטתם שלא להעמיד לדין את נתניהו, ליברמן והנגבי, בנימוק של היעדר ראיות מספקות. בנוגע לדרעי קבעו השניים כי ישנה עילה להעמידו לדין.

את החלטתם פרסמו השניים בפורמט חדש בזירה המשפטית שכונה – דוח ציבורי. על-אף שהחלטה המשפטית בפועל הייתה כאמור להימנע מהעמדה לדין, כלל הדוח ביקורת קשה נגד המעורבים בפרשה ובעיקר סביב נאותות הליך המינוי: בין היתר נאמר בדוח כי: "המניע העיקרי לרצונו של ראש הממשלה למנות את בר-און נעוץ היה בטעם נסתר שראש הממשלה לא גילה."

במסיבת העיתונאים סביב פרסום הדוח אמרה ארבל בין היתר: "לצערנו, מהראיות עולה החשש כי אנשים שעמדו לדין פלילי חברו יחד כדי לקבוע מי יהיה היועץ המשפטי לממשלה מתוך אינטרסים אישיים תוך שימוש בקשרים ובכוח פוליטי ואף הצליחו בכך."

מטרת הדוח הייתה לתת משקל והד ציבורי לביקורת היועץ המשפטי לממשלה, זאת על-אף שלביקורת זו לא היה כל השלכה משפטית ועל אף שפרסום ביקורת ציבורית אינה נחשבת לאחד מתפקידי של היועץ המשפטי לממשלה (תפקיד זה מסור בעיקר בידי מבקר המדינה).

החלטת הפרקליטות הועמדה במבחן בג"ץ בעקבות עתירה שהוגשה בעניין זה. בהחלטתם קבעו שופטי בג"ץ כי ההחלטה עומדת במבחן הסבירות ועל כן דחו את העתירה.

תגובת נתניהו

אל מול הטענות והחשדות לעבירות פליליות שעלו נגדו במסגרת הפרשה טען ראש הממשלה נתניהו כי אומנם טעה בשיקול דעת בנוגע להליך מינויו של בר-און, אך דחה על הסף את הטענות בדבר קיומה של עסקה וביצוען של עבירות פליליות.

את הפרסומים בפרשה וההד התקשורת הנרחב שניתן לה תיאר נתניהו כניסיון של עיתונאים להפילו מן השלטון, זאת בשל עמדותיו הימניות. בין היתר אמר נתניהו בעניין זה כי: "כמה מאנשי התקשורת, במיוחד בערוץ הראשון, אינם מוכנים להשלים עם החלטת הבוחר בבחירות האחרונות."

סוף דבר

בעקבות הביקורת שנמתחה סביב הליך מינוי היועץ המשפטי לממשלה, מינה שר המשפטים צחי הנגבי ב-1997 ועדה ציבורית בראשות נשיא בית המשפט העליון בדימוס מאיר שמגר, שהופקדה לבחון סוגיות שונות בנוגע למשרת היועץ המשפטי לממשלה, ביניהן גם הליך המינוי לתפקיד. בשנת 2000 אימצה הממשלה את המלצת הוועדה לגבי הליך המינוי וקבעה כי הממשלה תמנה את היועץ המשפטי מתוך מאגר מועמדים שיקבע על-ידי ועדה ציבורית-משפטית בלתי תלויה, כמו נקבעו שורה של כללי סף נדרשים למועמד לתפקיד.

מימוש ההחלטה להעמיד את אריה דרעי לדין בעקבות הפרשה נדחה, בין היתר בעקבות הרשעתו במשפט השוחד ועונש המאסר שנגזר עליו. בשנת 2003 הודיע לבסוף היועץ המשפטי לממשלה כי אין בכוונתו להעמיד לדין את דרעי על מעורבותו בפרשה.

ספיח נוסף לפרשה עלה כאשר איש העסקים דודי אפל הגיש תביעת דיבה נגד הכתבת אילה חסון. ביוני 2004 דחה בית המשפט המחוזי את התביעה וקבע כי לחסון עומדת הגנת "אמת דיברתי" וכי גרסתו

של אפל ביחס למעורבותו בפרשה אינה אמינה. עם זאת מתח השופט ביקורת מסוימת על התנהלותה האתית של חסון: "מפנה אני את תשומת לבם של הנתבעים לאי קיום החובה שהייתה מוטלת עליהם על-פי כללי האתיקה העיתונאית לקבל גם את תגובתו של התובע לדברים שפורסמו על-אודותיו ובשמו".

תיק 4000 -

ראה עוד בכתב החשדות של היועמ"ש.
תיק 4000 - או פרשת בזק-אלוביץ' או פרשת בזק-וואלה; שמו הרשמי של התיק: מעבר לאופק.
זוהי חקירה פלילית שניהלה יחידת להב 433 של משטרת ישראל, בשיתוף עם רשות ניירות ערך, החל מיוני 2017. הפרשה, הכוללת שלוש תת-פרשות, נוגעת להתנהלות של גורמים בכירים בחברות "בזק", "yes", וואלה NEWS! ו"חלל תקשורת" ושל עובדי מדינה שפעלו מתוקף תפקידם מול חברת "בזק".
ב-2 בדצמבר 2018 פרסמה המשטרה את עמדתה ועמדת רשות ניירות ערך, לפיה התגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות שונות, ובראשן שוחד, נגד חשודים אחדים ובהם ראש הממשלה בנימין נתניהו, רעייתו שרה נתניהו, בעל השליטה בחברת "בזק" שאול אלוביץ' ומנכ"לית "בזק" סטלה הנדלר. [4]
נתניהו הכחיש הן את הטענות לשוחד והן את הטענות להטבות שהעניק בתמורה לו. בפברואר 2019 הודיע היועץ המשפטי לממשלה כי החליט לשקול העמדה לדין של נתניהו, בכפוף לשימוע, באשמת שוחד, מרמה והפרת אמונים, ושל בני הזוג שאול ואיריס אלוביץ', בעבירות שוחד, שיבוש מהלכי משפט והדחה בחקירה.

עיקרי הפרשה

הפרשה, הכוללת שלוש תת-פרשות, עוסקת בעיקרה בחשד לכאורה לביצוע עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים שבוצעו על ידי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ועל ידי שאול אלוביץ', בעל השליטה בקבוצת בזק ואתר "וואלה". החשד המרכזי הוא שראש הממשלה לקח שוחד ופעל תוך ניגוד עניינים, בכך שהתערב ופעל בהחלטות רגולטוריות המטיבות עם שאול אלוביץ' ועם "קבוצת בזק", ובמקביל דרש במישרין ובעקיפין, להתערב בתכני אתר "וואלה" באופן שיטיב עמו.
בניגוד לפרשיות ידועות אחרות (תיק 1000, תיק 2000, תיק 3000), הפרשה המכונה "תיק 4000" קיבלה את שמה בתקשורת ומאוחר יותר אימצה אותו הפרקליטות במקום המקורי 'מעבר לאופק'.

פרשה ראשונה: הוצאת כספים במרמה מקופת "בזק"

במסגרת פרשה זו עלה חשד להשפעה במרמה על הוועדות הבלתי תלויות שהקים דירקטוריון "בזק", כדי לאשר שתי עסקאות בעלי עניין עם חברות אחרות שבשליטת אלוביץ'. הראשונה היא עסקה לרכישת מניותיו של אלוביץ' בחברת "yes" על ידי "בזק", שהתבצעה במרץ 2015. העסקה השנייה, עניינה חתימה על הסכם להארכת רכישת מקטעי שידור בלוויינים מחברת "חלל תקשורת" שבשליטת אלוביץ', שהתבצעה בפברואר 2017.

עסקת "בזק" "yes" -

במרץ 2015 אישרה האספה הכללית של "בזק" עסקה שלפיה תרכוש "בזק" את כל מניותיו של אלוביץ' בחברת "יס" הפרטית (50.22%), שהוחזקו באמצעות חברת "יורוקום" (שגם היא בבעלות אלוביץ') תמורת סכום של 680 מיליון ש"ח במזומן, תשלום נוסף שלא יעלה על 200 מיליון ש"ח בכפוף ליכולת לממש הפסדים, ותשלום שלישי בסך 170 מיליון ש"ח הכפוף לביצועי "yes" ועמידה ביעד של תזרים מזומנים. העסקה גררה ביקורת ציבורית בטענה שהיא אינה כדאית מבחינה כלכלית, בין היתר משום ששווי העסקה היה גבוה במיוחד בהשוואה להערכת השווי שביצעה חברת "מריל לינץ'" שנשכרה לצורך כך על ידי "בזק" והעריכה את השווי בטווח של 200-300 מיליון ₪.

לאור פרטוקולים שנחשפו מדיוני הוועדות הבלתי תלויות שהוקמו לשם בחינת פרטי העסקאות, עלה החשד כי בכירים בבזק, בהם מנכ"לית החברה הפעילו לחצים להעלות את שווי הרכישה של חברת "יס" בניגוד לאינטרס הכלכלי של "בזק"

במסגרת הפרשה עלה החשד כי נושאי משרה בחברות "בזק" וביצעו מניפולציות בדו"חות שהשפיעו בהמשך גם על המצגים בדו"חות קבוצת "בזק", במטרה שתעמוד ביעדי תזרים המזומנים שנקבעו בעסקה, ובכך תאפשר לאלוביץ' לזכות בתשלום הנוסף בסך 170 מיליון ש"ח. על פי החשד, תומרצו בכירי חברת להגיע ליעד התזרים. דירקטוריון, "yes" הנשלט על ידי מקורביו של אלוביץ' כגון בנו וכלתו אורנה פלד-אלוביץ', אישר את שינוי נוסחת הבנוס של הבכירים, כגון מנכ"ל החברה רון איילון, כך שתכלול רכיב של עמידה ביעד התזרים. במקרה של איילון העמידה ביעד התזרים הייתה שווה לו בשנת 2016 חצי מיליון ש"ח. [3] על פי החשד, דחתה חברת לצורך כך תשלומים לספקים משנת 2016 לשנת 2017, ושילמה על כך ריבית גבוהה. בסופו של דבר עמדה ביעד זה ובעקבות כך קיבלה "יורוקום" מ-"בזק" 57 מיליון ש"ח נוספים בעסקה.

לפי דו"חות "בזק" שילמה "בזק" ל-"יורוקום" תשלום בגובה זה בשנת 2016, ותשלום נוסף בסכום זה בשנת 2017

ב-23 ביוני 2015, תאריך היעד שנקבע לאישור העסקה, אישרה פה אחד "מועצת הכבלים והלוויין" את המיזוג, לאחר שלפניה הונחה גם חוות דעת כלכלית שהוכנה על ידי חברת עדליא. [8] בעקבותיה גם ראש הממשלה ושר התקשורת בנימין נתניהו. [9][10] להחלטה זו השלכה כלכלית משמעותית שכן היא מאפשרת ל-"בזק" ליהנות מההפסדים הצבורים לאורך השנים (כ-5.5 מיליארד ש"ח) כנכס מס, שאותם היא יכולה לקזז מהכנסותיה החייבות במס של "yes".

עסקת "חלל תקשורת" ו"יס"

במסגרת עסקה, שנחתמה בפברואר 2017, סיפקה חברת "חלל תקשורת" שירותי תקשורת לוויינית לחברת תמורת סכום של 920 מיליון ש"ח. כמה מן המנהלים ב-"בזק" התנגדו לעסקה, משום שהעדיפו את השימוש ברשת ה-"NGN" של החברה על פני השימוש בלוויין. לפי הנטען, בעקבות לחץ של אלוביץ' אושר הסכם ההתקשרות בדירקטוריון "בזק", לאחר חיכוכים בין ההנהלה לדירקטוריון החברה.

פרשה שנייה: הדלפת חומרי הוועדות הבלתי תלויות

העסקאות עם "yes" ו"חלל תקשורת" הוגדרו כעסקאות בעלי עניין, שכן אלוביץ' היה מצוי משני צדי העסקאות בהיותו בעל השליטה הן בחברת "בזק" והן בחברות "yes" ו"חלל תקשורת". במצבים כאלו ובכדי להגן על בעלי מניות המיעוט בחברות, נעשה שימוש בנוהג של הקמת ועדות בלתי-תלויות שידונו בפרטי העסקאות. בוועדות אלו ישבו דירקטורים של "בזק", אך נעדרו מהן נציגיהם של בעלי השליטה ועובדי החברה. הוועדות נועדו לדמות ככל האפשר עסקה בתנאי שוק ולהחליט אם לבצע את העסקה ללא לחצים והשפעות

במסגרת פרשה זו עלה החשד כי נושאי משרה בחברת "בזק", בהם המנכ"ל לית סטלה הנדלר ומזכירת החברה עו"ד לינור יוכלמן, הדליפו באופן מתמשך חומרים לאלוביץ' ולמקורביו מדיוני הוועדות, כדי לאפשר לאלוביץ' לקבל מיליוני שקלים מקופת "חלל תקשורת" ו "yes" בפברואר 2018 הדיחה בזק את יוכלמן מתפקידה. היא נימקה זאת בכך שיוכלמן האזינה לדיוני הדירקטוריון שאסור היה לה להיות חשופה אליהם, ללא קשר לחקירה הפלילית ולפרשת ההדלפות

פרשה שלישית: קידום האינטרסים של "בזק" במשרד התקשורת

במוקד הפרשה השלישית עומד החשד שלפיו מנכ"ל משרד התקשורת, שלמה פילבר, והעוזרת שלו, עדי קהאן, עשו שימוש בתיבות הדואר האלקטרוני הפרטיות שלהם על מנת להדליף מסמכים פנימיים וחסויים של המשרד לגורמים ב"בזק", בהם המנכ"ל לית הנדלר

חוקרת: "אנחנו מכניסים את פילבר"
נתניהו: "לא, אני הולכת מיד.
 המערכות כאן לא עובדות כמו שצריך,
 גם מבחינת גיוס עדי מדינה... הייתי
 מציעה לכל העבריינים במדינה לבוא
 ולהגיד: בואו תנקו אותנו מהעבירות
 שלנו - ניתן את הראש של נתניהו"

בין המסמכים שהועברו לפי החשד היה מכתב בנושא ביטול ההפרדה המבנית ב"בזק" שנשלח לדירקטוריון "בזק" בסוף שנת 2016, כדי לקדם אינטרס עסקי של "בזק" על חשבון קופת המדינה: קיזוז הפסדים בהיקף של מאות מיליוני שקלים בחברת הבת "yes" מההכנסה החייבת המס, שיתאפשרו במקרה של ביטול הפרדה זו. התנהלות משרד התקשורת סביב מכתב זה עמדה גם בלב דו"ח ביקורת חריף שפרסם מבקר המדינה, יוסף שפירא, ביולי 2017.

אתר "וואלה" NEWS!

ב-29 באוקטובר 2015 פרסם גידי וייץ ב"הארץ" כתבת תחקיר שבה טען שאתר החדשות "וואלה" NEWS! מקבוצת "בזק" מגלה העדפה ברורה לראש הממשלה בנימין נתניהו. בפברואר 2018 פורסם שברשות לניירות ערך נחקר חשד שלפיו לחץ אלוביץ' על מנכ"ל האתר, אילן ישועה, שידאג לסיקור אוהד לנתניהו בתמורה לקבלת החלטות שלטוניות לטובת "בזק".

ב-15 בפברואר 2018, אמר עורך האתר בעבר, ינון מגל, שהופעלו עליו "לחצים כבדים מלמעלה" לסיקור אוהד לנתניהו ולאחרים.

ב-18 בפברואר 2018 העידו בעניין מגל, ישועה, והעורך הראשי אבירם אלעד במשרדי יחידת להב 433. על פי דיווח בערוץ 10, ישועה אמר בעדותו כי הזוג נתניהו, הפעיל באמצעות אלוביץ' לחץ לפטר את העורך אבירם אלעד בעקבות דיווח על פרשת הצוללות שבו צוין כי הועברה פנייה אל היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט לפתוח בחקירה נגד עורך הדין דוד שמרון, המקורב לזוג. אלוביץ' הכחיש את הדברים.

תיק 4001 - במסגרת תיק 4,000, שעוסק בפרשת בזק-וואלה, טענה שרה נתניהו כי תרמה לעמותה 'יד שרה', אך כשהתברר לה שהדבר אינו תחליף לשכר - שילמה ליועץ התקשורת של המשפחה - ניר חפץ. הוא מצידו טוען כי שילמה לו, אולם ביקשה ממנו שישב לה את הכסף אחר כך, ללא תיעוד.

על פי דיווחה של תמר אלמוג במהדורה המרכזית בערוץ כאן 11, מכיוון שניר חפץ הוא עד מדינה בתיק, לא די בגרסתו שתשמש כראיה נגד הגברת נתניהו, שכן מבחינה משפטית דרושה ראיה נוספת וזאת לא נמצאה עד כה.

מזכיר, כי ביום שישי האחרון נחקרה הגברת נתניהו לראשונה וכנראה גם בפעם האחרונה בעניין החשדות בתיק 4,001, חקירה שארכה כשלוש שעות.

על פי הדיווח במוצ"ש בחברת 'החדשות', נתניהו אמרה בחקירתה כי עד המדינה, "ניר חפץ משקר, מעולם לא דיברתי עם עו"ד שמרון על עניין העסקתו". ההערכה היא שנתניהו לא הצליחה להפריך את החשדות נגדה והיא לא תידרש לחקירה נוספת.

חוקרי המשטרה טענו בפני אשת ראש הממשלה כי הציגה קבלות משנת 2014 על סך 7,000 שקלים לשם קניית ציוד מ'יד שרה' לאביה, כך על פי הדיווח ב ynet-מנגד, טענה נתניהו כי אביה נפטר ארבע שנים קודם לכן. נתניהו נחקרת בחשד שרימתה את מבקר המדינה, כשבין היתר העסיקה את יועץ התקשורת לשעבר ניר חפץ ללא תשלום.

לטענת עד המדינה ניר חפץ, שרה נתניהו אמרה לו שהיא התייעצה עם עו"ד דוד שמרון. לדבריה, לכאורה, טענה שעו"ד שמרון פנה למבקר המדינה שאמר שהם יתרמו כסף ל'יד שרה' זה יהווה תחליף לשכר של חפץ, כך שיוכל לעבור עבור בני הזוג ללא תשלום.

אולם הגברת נתניהו בחקירתה הכחישה זאת בחקירתה והטיחה בחוקריה, "כשמני נפתלי העליל עליי במשטרה ניר חפץ שהיה אז הדובר שלי אמר עליו שהוא שקרן רמאי שמעליל עלילות, שאסור להאמין לאף מילה שלו", אמרה נתניהו לחוקריה על טענותיו של חפץ, כך על פי הדיווח ב'החדשות'. "עכשיו תחליפו את השם של מני בניר. מדובר בשקרן וכזבן. אין לי מושג מהי ועדת ההיתרים של מבקר המדינה, פעם ראשונה שאני שומעת את המונח הזה.

חקירה פלילית - חקירת משטרה

ראשיתה של הפרשה בחקירה שניהלה מחלקת חקירות ברשות ניירות ערך בעניינה של "קבוצת בזק". ביוני 2017 פתחה רשות ניירות ערך בשילוב צוות פרקליטים ממחלקת ניירות ערך בפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה) בחקירה גלויה של הפרשה.

ב-12 ביולי 2017 פרסם מבקר המדינה, יוסף שפירא, דו"ח מיוחד שעוסק בשוק התקשורת הקווית בישראל, בתנאי התחרות בו, ובמיוחד במערכת היחסים בין משרד התקשורת תחת בנימין נתניהו ל"בזק".

באותו יום נעצר גם מנכ"ל משרד התקשורת שלמה פילבר. ב-26 ביולי שוחרר למעצר בית, הורחק ממשרד התקשורת ונאסר עליו ליצור קשר עם עובדי המשרד והחברות המעורבות בפרשה.

ב-6 בנובמבר 2017 הודיעה רשות ניירות ערך על סיום החקירה בהמלצה על הגשת כתבי אישום. הרשות פרסמה כי "קיימת תשתית ראייתית, לכאורה, המבססת את מעורבות החשודים המרכזיים בתיק (שאלו אלוביץ', מנכ"ל משרד התקשורת שלמה פילבר, מנכ"לית "בזק" סטלה הנדלר ומנכ"ל "yes" רון איילון (בעבירות פליליות, ובכלל זה עבירות דיווח, קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד ועבירות שיבוש מהלכי משפט.

נמצאה תשתית ראייתית להעמיד לדין גם את בנו של אלוביץ', אור, המכהן כדירקטור ב"בזק". [23] התיק עבר להמשך טיפול בפרקליטות מחוז ת"א.

לאחר השלמת חקירה המליצו פרקליטות ופרקליט המדינה ליועץ המשפטי לממשלה להרחיב את החקירה ובכלל זאת לפתוח בחקירה גם נגד ראש הממשלה. היועץ המשפטי לממשלה קיבל ההמלצה והורה על פתיחה בחקירה משותפת של המשטרה והרשות לניירות ערך.

ב-7 בנובמבר פורסם כי יועץ התקשורת אלי קמיר נחקר באזהרה בפרשה זו. בינואר 2015 מונה קמיר כיועץ ל-"בזק" למשך שנתיים בעלות של מיליון דולר, כפי הנראה לצורך ייעוץ לאלוביץ' והנדלר. כן נמסר כי קמיר נחקר גם בפרשת הצוללות בשל פגישה שהייתה לו עם מיקי גנור.

בפברואר 2018 נפתחה חקירה ביחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית (יאל"כ). ב-18 בפברואר הודיעו יאל"כ והרשות לניירות ערך כי במסגרת החקירה נעצרו מנכ"ל משרד התקשורת לשעבר שלמה פילבר [26] ויועץ התקשורת ניר חפץ. בנוסף אליהם, הוארך בחמישה ימים מעצרו של בעלי "בזק" שאלו אלוביץ', אשתו איריס, ובנו אור, המכהן כדירקטור ב-"בזק", וכן מנכ"לית "בזק" סטלה הנדלר, ומנהל הפיתוח העסקי ב-"בזק", עמיקם שורר.

לפי הודעת המשטרה, נפתחה החקירה בעקבות ראיות חדשות שמצאה רשות ניירות ערך, שהעלו חשדות לביצוע עבירות נוספות.

בנוסף, הגיעו למסור עדות במשרדי הרשות לניירות ערך בתל אביב שני בכירים לשעבר בלשכת נתניהו. ב-20 בפברואר 2018 חתם שלמה פילבר על הסכם עד מדינה.

דווח כי ארי הרו, אשר חתם על הסכם עד מדינה בפרשה אחרת, יעיד נגד נתניהו גם בתיק זה.

ב-2 במרץ 2018 לראשונה נחקרו באזהרה במקביל בפרשה זו בנימין ושרה נתניהו, עו"ד איתן צפריה, שמונה על ידי נתניהו לכהן כראש מטה שר התקשורת בדצמבר 2014, נחקר באזהרה גם הוא. ב-26 במרץ נחקר באזהרה גם יאיר נתניהו.

ב-2 בדצמבר 2018 פרסמה המשטרה את עמדתה ועמדת הרשות לניירות ערך, שלפיה בשנים 2012-2017 התערבו נתניהו ומקורביו בתכנים שפורסמו על ידי וואלה! במטרה לשפר את אופן סיקורו באמצעות כתבות ותמונות מחמיאות והסרת תכנים ביקורתיים. כמו כן ניסו להשפיע על מינויים של עורכים וכתבים, על ידי קשריהם עם שאול ואיריס אלוביץ'.

בני הזוג אלוביץ' השפיעו על הפרסומים באתר למען החלטותיו הרגולטוריות של נתניהו כשר התקשורת לטובת שאול אלוביץ' וקבוצת בזק.

לפי ההודעה, נגד נתניהו התגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות של לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; נגד שרה נתניהו התגבשה תשתית ראייתית לעבירות של לקיחת שוחד (בצוותא), מרמה והפרת אמונים (בצוותא), ושיבוש מהלכי חקירה ומשפט;

נגד שאול אלוביץ' התגבשה תשתית ראייתית לעבירות של מתן שוחד, שיבוש מהלכי חקירה ומשפט, עבירות דיווח לפי חוק ניירות ערך ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון;

נגד איריס אלוביץ' התגבשה תשתית ראייתית לעבירות של מתן שוחד, שיבוש מהלכי חקירה ומשפט ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון; נגד עמיקם שורר, נושא משרה בכיר בחברת בזק, התגבשה תשתית ראייתית מספקת לעבירות סיוע במתן שוחד, עבירות מנהלים בתאגיד, עבירות דיווח לפי חוק ניירות ערך ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון;

נגד זאב רובינשטיין, סגן יו"ר הבונדס, התגבשה תשתית ראייתית לעבירות תיווך במתן שוחד, ולקיחת שוחד (בצוותא); נגד סטלה הנדלר, מנכ"לית חברת בזק, התגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד ועבירות דיווח לפי חוק ניירות ערך; נגד אור אלוביץ', התגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד ועבירות דיווח לפי חוק ניירות ערך; נגד אלי קמיר, איתן צפריה ויאיר נתניהו לא נתגבשה תשתית ראייתית לכך שביצעו עבירות.

נתניהו הכחיש הן את הטענות לשוחד והן את הטענות להטבות שהעניק בתמורה לו. לטענתו, ההחלטות שקיבל היו בהמלצת גורמי המקצוע במשרד התקשורת, והוא אף קיבל החלטות שהסבו הפסדים כבדים לאלוביץ', ואילו אתר 'וואלה!' סיקר אותו באופן שלילי לכל אורך התקופה המדוברת.

פרשת הצוללות

פרשה המכונה "תיק 3000" ומתייחסת לחקירה פלילית שבמסגרתה נחקר חשד להטיית מכרזים הקשורים לרכש צוללות וספינות מחברת "טיסנקרופ" הגרמנית, בין השנים 2009-2017. בפרשה זו נחקרו מקורבים לראש הממשלה ונגד חלק מהם המליצה המשטרה להגיש כתב אישום באשמת שוחד, מרמה והלבנת הון.

אלוף (מיל) עמוס גלעד בעדות במשטרה:

סחר בביטחון ישראל

"ראש הממשלה נתן אישור לגרמניה למכור צוללות מתקדמות למצרים, מאחורי גבה וללא ידיעתה של מערכת הביטחון"

מרוויח גדול מהעסקה הוא בן דודו של BB נתן מילקובסקי, שמוכן לתת לחשוד מבלפור מליוני שקלים כדי לממן את הגנתו המשפטית...

סחר בביטחון ישראל תמורת בצע כסף - חרפה!

שתפו

סתיו שפיר, 3 בדצמבר 2019 - על פרשת הצוללות

יש לנו רק עוד זמן קצר כדי לפתוח בחקירת הפרשה החמורה בתולדות ישראל. אם מנדלבליט ימשיך למסמס את החקירה הזאת, היא עשויה לצלול מתחת לרף ההתיישנות ולהיעלם בקרקעית הים. בתוך ביצת השחיתויות של נתניהו, אפשר בטעות לשכוח או להתבלבל, אבל פרשת הצוללות והמניות היא הפרשה החמורה בתולדות ישראל. היא מתחילה בעסקה מושחתת: מדינת ישראל רוכשת מהתאגיד "טינסקורפ" 3 צוללות ו-4 ספינות בעלות של כמעט 2 מיליארד יורו, כולל צוללות ששר הבטחון יעלון אומר שבכלל לא צריך אותן, ובאישור שראש הממשלה נתן לגרמניה למכור צוללות מתקדמות למצרים. למה העסקה אושרה, למרות התנגדות שר הבטחון? ואיך זה שנתניהו פשוט מאשר לגרמניה לתת למצרים צוללות מתקדמות, שעלולות לסכן את הבטחון שלנו? התחקיר המעלף של רביב דרוקר כנראה סיפק את התשובה: התברר שכדי לאשר את העסק, שוחד של מיליוני שקלים עבר לבן-דוד של נתניהו, דוד שמרון, שהוא גם במקרה עורך הדין שלו. ונתניהו? לא ידע כלום. אה, חוץ מדבר אחד: הוא ידע על 16 מיליון ש"ח ששולשלו לכיסו מעסקת מניות של חברת פלדה מסתורית. ומי היה הלקוח היעקרי של חברת הפלדה הזאת? נכון מאוד, אותה חברת טיסנקורפ, שהרוויחה מיליארדים מהעסקה המושחתת. למה דחוף לפתוח בחקירה עכשיו? כי המעשים שנתניהו עשה כדי לקדם את העסקה המושחתת, לכאורה, התרחשו בשנת 2009. אם לא נפתח בחקירה לפני שתסתיים שנת 2019, יפקעו 10 שנים ועל המעשים של נתניהו תחול התיישנות. אסור לנו לתת לנתניהו להטביע את הפרשה הזאת ולהעלים אותה בלי חקירה. חייבים לחקור, עכשיו. פניתי ליועמ"ש יחד עם ח"כ יאיר גולן כדי שיפתח מיד בחקירה בפרשת מניות נתניהו. אין לנו זמן לבזבז.

פרשת המסרונים של שופטת המעצרים

בפברואר 2018 חשף דורון הרמן בערוץ 10 תכתובת וואטסאפ בין שופטת המעצרים שדנה בבקשות הארכת המעצר בתיק, רונית פוזננסקי-כץ, לבין נציג הרשות לניירות ערך, עו"ד ערן שחם-שביט. [39]

בעקבות החשיפה פוזנסקי-כץ ושחם-שביט הודיעו על יציאתם לחופשה. פוזנסקי-כץ ביקשה מהנהלת בתי המשפט להשתחרר מניהול תיק 4000, ובמקומה מונה השופט עלאא מסארווה..

החשודים העצורים בתיק 4000 ביקשו להשתחרר, בין השאר בעקבות פרשת המסרונים, בנימוק שהליך המעצר זוהם. השופט מסארווה האריך את מעצרו של אלוביץ', חפץ וקמיר, ונימק: "גם אם נפלו פגמים בהליך המשפטי על בית המשפט לקבוע אם ניתן לשחרר לחלופת מעצר. כרגע לא ניתן לשחרר לחלופת מעצר". במקביל הורה לשחרר את סטלה הנדלר ואיריס אלוביץ למעצר בית.

ב-27 בפברואר הגיש נציב תלונות הציבור על השופטים, השופט בדימוס אליעזר ריבלין את חוות דעתו בעקבות בקשתן של שרת המשפטים איילת שקד ונשיאת בית המשפט העליון אסתר חיות כי יערוך בירור בנושא. הנציב לא מצא חשש למעשה פלילי, אך בעקבות המלצתו הועמדה השופטת פוזנסקי-כץ לדיון משמעותי. ב-22 במרץ הושעתה השופטת פוזנסקי-כץ מתפקידה, וב-18 ביולי החליט בית הדין המשמעותי לשופטים להדיחה מתפקידה. ב-27 בדצמבר 2018 ביטל בג"ץ את החלטת בית הדין ופסק כי השופטת פוזנסקי-כץ תשוב לעבודתה במרץ 2019..

תיק 3000 פרשת הצוללות -

החשד: דוד שמרון, עורך דינו ובן דודו של נתניהו, ייצג את מיכאל גנור, נציגו של התאגיד גרמני "טיסנקרופ" שחתם לאחרונה על עסקה לבניית שלוש צוללות חדשות לחיל הים הישראלי. נתניהו דחף בתחילה שהצוללות יתווספו לצי הקיים ולא יחליפו ישנות.

היועמ"ש מנדלבליט הורה על בדיקת משטרה בפרשה לאור "מידע חדש שהתקבל מהמשטרה, וכן התפתחויות נוספות בנושא". הבדיקה צפויה להתמקד בעסקה מקבילה לרכישת ספינות להגנה על אסדות הגז.

דיווח בגרמניה: איש העסקים מיכאל גנור צפוי לגרוף עד כ-123 מיליון שקל ממכירת צוללות לישראל

לפי הדיווח, גנור, נציג חברת "טיסנקרופ" בישראל, יקבל עד כ-2% עמלת תיווך על מכירת צוללות לישראל ■ גנור שכר את העו"ד של רה"מ נתניהו, דוד שמרון

חקירה נפתחה: במסגרת הפרשה נעצרו ונחקרו בכירים רבים בסביבת ראש הממשלה ובמערכת הביטחון, בהם עורך דינו של נתניהו דוד שמרון, סגן ראש המועצה לביטחון לאומי לשעבר אבריאל בר יוסף וכן מפקד חיל הים לשעבר אליעזר (צ'ייני) מרום, בחשד לקבלת שוחד ולביצוע עבירות מרמה נוספות.

התגובה לחשדות: "הפעם הראשונה שבה נודע לראש הממשלה על מערבותו של עו"ד שמרון בפרשה הייתה כשהתבקש לתת תגובה. עו"ד שמרון לא שוחח מעולם עם רה"מ על רכש הצוללות" (לשכת רה"מ).

משטרת ישראל דיווחה שהסתיימה חקירת הפרשה המכונה "תיק 3000 - פרשת הצוללות". "תיק 3000" עוסק בעיקרו בחשדות לכאורה למסכת עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים, הלבנת הון ועבירות נוספות, שבוצעו במסגרת רשת של מערכות יחסים שכללה עובדי ציבור, גורמים עסקיים ונושאי משרה בכירים, אשר התנהלו בין במישורין ובין באמצעות גורמים עסקיים ופרטיים אשר שימשו כמתווכים, במהלך השנים 2009-2017, וזאת במטרה לקדם אינטרסים עסקיים הנוגעים ברכש צוללות וכלי שיט עבור מדינת ישראל מאת התאגיד הגרמני "טיסנקרופ", וזאת לצד קידום אינטרסים עסקיים נוספים.

בחודש נובמבר 2016 הורה היועץ המשפטי לממשלה, על פי המלצת פרקליט המדינה, על פתיחת בדיקה בחשד לביצוע עבירות שוחד והפרת אמונים בכל הקשור לעסקאות שבין תאגיד "טיסנקרופ" לבין מדינת ישראל, וזאת בעקבות חומרים שהתקבלו ממספר גורמים ומקורות. על פי החלטת ראש אגף חקירות ומודיעין וראש להב 433 הבדיקה הוטלה על היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית (יאל"כ) בלהב 433. כן סייעה בחקירה יחידת החקירות של רשות המסים. החקירה לוותה מקרוב על ידי צוות פרקליטים מפרקליטות מיסוי וכלכלה.

במהלך הבדיקה המשטרתית נגבו עשרות הודעות פתוחות ממעורבים שונים בפרשה, לצד פעולות בדיקה נוספות שבוצעו. בעקבות ממצאי הבדיקה המשטרתית אשר העלו חשד לפלילים, הורה פרקליט המדינה בתאריך 27.2.17, על מעבר מהליך בדיקה לחקירה משטרתית. החקירה הגלויה התבצעה בשלושה גלים עיקריים של מעצר חשודים וחקירת מעורבים.

בחודש יולי 2017 התקיים גל א' במסגרתו נחקרו, בין היתר, האלוף (במיל') אליעזר "צ'ייני" מרום, סגן ראש המל"ל לשעבר אבריאל בר יוסף ואיש העסקים מיקי גנור; בחודש ספטמבר 2017 התקיים גל ב' במסגרתו נחקרו, בין היתר, השר לשעבר ויושב ראש קרן היסוד מודי זנדברג, ראש הסגל לשעבר של ראש הממשלה ומזכיר חברת קו צינור אילת-אשקלון דוד שרן, תא"ל (במיל') שי "שייקה" ברוש; בחודש נובמבר 2017 התקיים גל ג' במסגרתו נחקרו עורך דין דוד שמרון ועורך דין יצחק מולכו.

במהלך חודש יולי 2017, בעיצומו של גל א' של החקירה, נחתם הסכם עד מדינה עם החשוד מיכאל (מיקי) גנור, אשר שימש בתקופה הרלוונטית נציג התאגיד הגרמני "טיסנקרופ" בישראל. בהסכם נקבע כי גנור יועמד לדין ויורשע בגין עבירות מס, ירצה עונש מאסר לתקופה של 12 חודשים, וישלם קנס בסך 10 מיליון ש"ח, ובמקביל ישתף פעולה עם המדינה וימסור כל הידוע לו על עבירות שבוצעו בפרשה.

במסגרת חקירה ענפה זו, נחקרו תחת אזהרה מספר חשודים, וכן נגבו מאות הודעות מעשרות רבות של עדים מעורבים. גם ראש הממשלה מסר עדות בפרשה זו. כמו כן נאספו ונותחו חומרי חקירה רבים, לרבות הקלטות שבוצעו בזמן אמת, מסמכים שנתפסו ממגוון משרדי ממשלה וגופי ממשל וביטחון, וכן הוגשו בקשות לסיוע משפטי שהועברו למדינות זרות (חיקורי דין מחוץ למדינת ישראל). כמו כן, במהלכה של החקירה על שלביה השונים נתפסו נכסים וכספים המיועדים לחילוט של חלק מהחשודים בפרשה, בסך של מיליוני שקלים.

הבקשה המסתורית של ישראל: גילויים חדשים בפרשת הצוללות

עו"ד שמרון, מקורבו של רה"מ, טען כי רק שימש כנציגו של מיקי גנור, אולם בדיקה פנימית של טיסנקרופ העלתה לכאורה כי הוא השתתף גם בפגישות בנוגע לעסקאות עצמן. פרקליטי שמרון: "לא נפל רבב במעשיו". וגם: השינויים שביקשה ישראל במבנה הצוללות והטענות החדשות של יעלון. התחקיר המלא: ביום שישי במוסף "7 ימים"

הולגר שטארק ("די צייט") ורונון ברגמן, YNET ידיעות אחרונות" פורסם: 11.10.17

מאחורי פרשת הצוללות הנחקרת בימים אלה בישראל ובגרמניה עומדת, מתברר, גם בקשה ישראלית מסתורית הנוגעת, כך על פי מקורות גרמניים, למפרט הטכני של שלוש הצוללות הישראליות העתידיות - ומתמקדת בעיקר בהגדלת כלי השיט מסיבות בלתי ברורות.

בגיליון שעומד להתפרסם מחר (יום ה') בגרמניה חושף השבועון הגרמני "די צייט", מפי אותם מקורות בגרמניה, שכאשר הביעה ישראל רצון לרכוש עוד שלוש צוללות הציגו אנשי חיל הים ומשרד הביטחון לגרמנים תכנון לצוללת חדשה, שארוכה בכמה מטרים משש הצוללות שנבנו עד כה. מפרט זה העלה אצל חלק מהגורמים הגרמניים את הסברה כי הוא נועד לצורכי שיגור טילי שיוט אנכיים מתוך הצוללת, מה שיאפשר לה לירות מטען רגיל או גרעיני במשקל גדול יותר, לטווח ארוך יותר ותוך שמירה על חשאיות רבה יותר.

לפי הפרסום בגרמניה, שותפיה הקואליציוניים של הקנצלרית אנגלה מרקל, הסוציאלי-דמוקרטים, התנגדו לבקשה ודרשו חוות דעת של מומחה מטעם שירות הביון הפדרלי (BND), המקבילה הגרמנית למוסד, שיקבע האם ההרחבה משמשת לצורכי שיגור נשק גרעיני.

רשות השיגור

האגף הטכנולוגי של ה-BND כתב חוות דעת שממנה עולות כמה אפשרויות. וכל זה קרה ללא ידיעתה של ישראל כשהמידע על כך הגיע ממקורות גרמניים. בסופו של דבר הסכימו הסוציאלי-דמוקרטים למתווה הצוללת, וישראל קיבלה, לפחות על הנייר, את מה שרצתה.

אותה בקשה מסתורית ייתכן שמסבירה את השינוי הדרמטי בעמדת מערכת הביטחון, שהתנגדה במשך תקופה ארוכה לעסקה, אך לבסוף יישרה קו עם עמדת ראש הממשלה וכעת סבורה שיש לרכוש עוד שלוש צוללות. "אנחנו נמצאים בסיכון חמור", הזהיר גורם בכיר המצוי בפרטי החקירה בפרשת הצוללות (הידועה כתיק 3000). "אם תתגלה שחיתות עוד יותר קשה ממה שהתגלתה עד היום – ישראל עלולה להפסיד את החוזה על הצוללות, שהוא בעל חשיבות דרמטית לביטחון המדינה". הבכיר הביע חשש כי הסתעפות חקירת השחיתות תאלץ את מרקל לבטל את העסקה.

מתחקיר שנערך בחודשים האחרונים בישראל ובגרמניה, בשיתוף פעולה בין "ידיעות אחרונות" וה"די צייט", עולות טענות חדשות גם בנוגע לשחיתות בפרשה: חלקן מתוך מסמך עב-כרס, פרי חקירה פנימית שערכו בקונצרן טיסנקרופ הגרמני, אשר הועבר לאחרונה לגורמים בישראל.

התחקיר חושף, בין היתר, כי המעורבות של עו"ד דוד שמרון בפרשת כלי השיט, כפי שהיא עולה לכאורה מהבדיקה שנערכה בגרמניה, גדולה יותר ממה שהיה ידוע עד כה.

שמרון, פרקליט, בן דודו ואיש סודו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, טען בתגובות שמסר לתקשורת כי כלל לא היה מעורב בעניינים המסחריים של התאגיד טיסנקרופ, אלא רק ייצג באופן אישי את עד המדינה בפרשה מיקי גנור - נציגה לשעבר של טיסנקרופ בישראל - מול הקונצרן עצמו. אבל מרשימות הנוגעות במשא ומתן שניהלו טיסנקרופ ונציגיה עולה לכאורה כי שמרון השתתף - לצד גנור וגורמים ישראלים נוספים - בדיונים שעסקו ישירות בהיבטים כאלה ואחרים של העסקאות. עוד עולה ממסמכי משרד החוץ בברלין כי ב-22 בדצמבר 2015 הזמין גנור את שגריר גרמניה בישראל, קלמנס פון-גטצה, לארוחת צהריים במסעדה בתל-אביב. השותף השלישי שנכח בשיחה: עו"ד שמרון. משרד החוץ הגרמני אישר את דבר קיום הפגישה, אבל סירב למסור מידע על אודותיה.

עו"ד ד"ר יעקב וינרוט ועמית חדד, המייצגים את שמרון, מסרו בתגובה: "עו"ד שמרון מעולם לא היה שותף של גנור ופעל כל העת כעורך דינו בלבד. שמרון פעל כדין, ולא נפל רבב במעשיו."

הגרסה של בוגי

שר הביטחון לשעבר, משה בוגי יעלון, מספק אף הוא הצצה אל מאחורי הקלעים של עסקת כלי השיט: בשיחות שקיים לפני כמה חודשים עם מקורביו טען יעלון כי הופעלו עליו לחצים כבדים כדי לבטל את המכרז לבניית ארבע ספינות להגנת אסדות הגז, שבו התמודדו מספנות קוריאניות, זאת כדי שטיסנקרופ תזכה בפרויקט. "הייתה התערבות של לשכת ראש הממשלה בניסיון לטרפד את המכרז", טען יעלון. "נתניהו בעצמו בא אליי ואמר: 'למה יש מכרז? תבטלו אותו.'"

מקורבי נתניהו מכחישים זאת: "דבריו של יעלון מופרכים. ראש הממשלה אינו מעורב בחקירת כלי השיט בשום צורה, כפי שאישרו גורמי אכיפת החוק שוב ושוב, כולל פרקליט המדינה."

מטעם קונצרן טיסנקרופ נמסר: "לאחר פרסום דבר החקירה בישראל השעתה טיסנקרופ באופן מיידי את קשריה עם הנציג גנור ופתחה בחקירה פנימית... אם וכאשר יעלה מתוך החקירה בישראל כי עובדים בהווה או בעבר בתאגיד שיקרו במסגרת החקירה הפנימית, טיסנקרופ תנקוט נגדם את כל האמצעים המשפטיים העומדים לרשותה."

אבריאל בר יוסף - סגן ראש המל"ל לשעבר שב לארץ ונחקר במסגרת פרשת הצוללות

אבריאל בר יוסף יואשם בקרוב בשוחד - כפוף לשימוע. זאת, כפי שפורסם לראשונה בחדשות 13, וברקע החלטת הפרקליטות להגיש כתבי אישום נגד כמה מהמעורבים בתיק 3000 • פרסום ראשון

אביעד גליקמן | יום חמישי, 12.12

פרשת הצוללות: אבריאל בר יוסף, סגן ראש המל"ל שלעבר, שב מחו"ל ונחקר במשטרה - כך פורסם היום (חמישי) לראשונה בחדשות 13. בקרוב יוגש נגדו כתב אישום בגין שוחד, כפי שפורסם לראשונה לפני שבוע. פרקליטו של בר יוסף, ז'ק חן, סירב להגיב לידיעה.

2011 - נחתמת עסקת הצוללות הראשונה (הנחותות) למצרים באישור ישראל.
 2012 - מורסי עולה לשלטון, ישראל לוחצת על גרמניה לבטל את העסקה - ללא הצלחה.
 דצמ' 2012 - צוללות נוספות למצרים הן חלק מעסקת חבילה של עסקאות השוחד. (מסמך צ"יני גנור)
 2013 - גרמניה מעבירה בקשה לישראל לאשר עסקת צוללות שנייה למצרים: צוללות מתקדמות. מרץ 2014 - יעלון מעדכן בדיון שיששראל העבירה התנגדות רשמית לגרמניה על העסקה.
 2014 - במע' הביטחון מניחים שגרמניה שוקלת את ההתנגדות, ובהמשך מניחים שהעניין ירד מעל הפרק.
 תחילת 2015 - למערכת הביטחון נודע מודיעינית בהפתעה שיש עסקת צוללות מתקדמות למצרים ושהיא נסגרה.
 בין לבין - יעלון שואל את רה"מ אם הוא אישר לגרמניה את העסקה. רה"מ מכחיש ומשקר.
 מרץ 2015 - עמוס גלעד מברר אצל היועץ לביטחון לאומי של הקנצלרית האם אכן העסקה נסגרה. היועץ אומר שזה אושר ע"י לשכת רה"מ.
 בין לבין - יעלון שוב שואל את רה"מ אם אישר את העסקה. רה"מ שוב מכחיש ומשקר.
 מאי 2015 - ריבלין מברר אצל הקנצלרית וחוזר עם תשובה: נתניהו אישר את עסקת הצוללות המתקדמות, יש נייר חתום.

לפני שבוע החליטה הפרקליטות להגיש כתב אישום כפוף לשימוע נגד מפקד חיל הים לשעבר אליעזר (צייני) מרום, ראש הסגל לשעבר של ראש הממשלה בנימין נתניהו דוד שרון, השר לשעבר אליעזר (מודי) זנדברג ועד המדינה לשעבר מיקי גנור בגין שוחד. עורך דינו לשעבר של ראש הממשלה, דוד שמרון, יואשם כפוף לשימוע בהלבנת הון במסגרת פרשת הבנק השוויצרי, שהיה תולדה של פרשת הצוללות. אבריאל בר יוסף לא קיבל אז הודעה בנוגע להחלטה בעניינו. כזכור, הפרשה נחשפה על ידי ריב דרוקר בחדשות 13.

עורך דינו של דוד שמרון: "הוא לא קשור לפרשת הצוללות" האם שיקולי ביטחון לאומי הקשו על חוקרי פרשת הצוללות? • פרשנות פרקליט המדינה על פרשת הצוללות: "לא נירתע מלהילחם בשחיתות" הפרשה המכונה "תיק 3000" מתייחסת לחקירה פלילית שבמסגרתה נחקר חשד להטיית מכרזים הקשורים לרכש צוללות וספינות מחברת "טיסנקרופ" הגרמנית, בין השנים 2009-2017. בפרשה זו נחקרו מקורבים לנתניהו ונגד חלק מהם המליצה המשטרה להגיש כתב אישום באשמת שוחד, מרמה והלבנת הון.

כאמור, לפני שנה הודיעה המשטרה על המלצתה להגיש כתב אישום נגד בכירים בפרשה, בהם שלושה ממקורבי ראש הממשלה - שמרון, בר יוסף ודוד שרון - לשעבר ראש הסגל בלשכת נתניהו. כמו כן, המשטרה המליצה להעמיד לדין את מרום, השר לשעבר אליעזר (מודי) זנדברג ושייקה ברוש. לעומת זאת, נגד מקורב נוסף של נתניהו, יצחק מולכו, לא נתגבשה תשתית ראייתית.

המשטרה מסרה כי לפי ממצאי החקירה, במהלך השנים סיפק התאגיד הגרמני "טיסנקרופ" למדינת ישראל חמש צוללות, אשר נמצאות בשירות פעיל כחלק ממערך הצוללות של חיל הים, כאשר עד שנת 2009 תא"ל במיל" ישעיהו (שייקה) ברקת, שימש כנציג התאגיד מול מדינת ישראל.

במהלך שנת 2009 הוחלף במפתיע ברקת באיש העסקים מיכאל (מיקי) גנור, שנכנס לנעליו והחל לשמש כנציג והמתווך לעניין רכש ושירותים של "טיסנקרופ" מול מדינת ישראל. לטענת המשטרה, ממצאי החקירה מגלים, כי למפקד חיל הים דאז מרום ולמשנה לראש המל"ל דאז בר יוסף, הייתה מעורבות דומיננטית בבחירתו של גנור לשמש כנציג המספנה במקומו של ברקת וזאת מתוך ציפייה לכאורה לקבלת תמורה מגנור במעלה הדרך עבור פועלים ונקיטת פעולות מצדם למימוש ציפייה זו. הנציג אמור היה לקבל אחוזים משווי העסקה, ששוויה מוערך במיליונים רבים.

לפי חוזה שנחתם בין גנור לתאגיד ב-2009, גנור היה זכאי לעמלה של 3.7% מכל העסקאות העתידיות לרכש כלי שיט, למעט עסקת הצוללת השישית, שמלכתחילה לא היה זכאי לעמלה בגינה. בהמשך סוכם כי בכל זאת יקבל עמלה בגובה 2% בגין עסקה זו. בהתאם לכך, החל ממאי 2012 קיבל גנור עמלה מהתאגיד בגין תפקידו כסוכן התאגיד בהשלמת עסקת הצוללת השישית ועסקת ספינות המגן, בסך כולל של כ-10 מיליון אירו.

יחסי השוחד בין גנור לבר יוסף

על פי כתב החשדות, מרגע שהתמנה לסוכן התאגיד ובשנים שלאחר מכן, פעל גנור בדרכים שונות תוך שימוש בעובדי ציבור שונים על מנת לקדם את עסקיו, תוך הבטחות למתן שוחד וסיכום על מתן שוחד בעד פעולות הקשורות בתפקידיהם של עובדי הציבור על מנת לקדם ביצוען של עסקאות לרכש כלי שיט בין מדינת ישראל לתאגיד, ובכך להגדיל את רווחיו.

עוד נכתב בכתב החשדות כי בכל תקופת כהונתו של בר יוסף במל"ל, הוא הוביל את עיסוק הגוף בנושאי ספינות המגן והצוללות. הוא קיים קשר תכוף ואינטנסיבי עם גנור, בזמן שפעל במקביל במסגרת תפקידו לקידום האינטרסים הכלכליים של גנור כסוכן התאגיד. מטרת הקשר הייתה למסור לגנור מידע ולסייע לו לקדם רכש כלי שיט מהתאגיד.

אבריאל בר יוסף, המשנה לראש המל"ל לשעבר, בדיון בית המשפט בהארכת מעצרו | יחיאל עמיאל מנקודת זמן מסוימת, דרש בר יוסף לקבל את התמורה מגנור בגין פעילותו לטובת המינוי שלו כנציג התאגיד, ובגין פעילותו לקידום עסקאות רכש כלי השיט במסגרת תפקידו במל"ל.

2011 - נחתמת עסקת הצוללות הראשונה (הנחותות) למצרים באישור ישראל.
 2012 - מורסי עולה לשלטון, ישראל לוחצת על גרמניה לבטל את העסקה - ללא הצלחה.
 דצמ' 2012 - צוללות נוספות למצרים הן חלק מעסקת חבילה של עסקאות השוחד. (מסמך צ'יני גנור)
 2013 - גרמניה מעבירה בקשה לישראל לאשר עסקת צוללות שנייה למצרים: צוללות מתקדמות.
 מרץ 2014 - יעלון מעדכן בדיון שישיראל העבירה התנגדות רשמית לגרמניה על העסקה.
 2014 - במעל הביטחון מניחים שגרמניה שוקלת את ההתנגדות, ובהמשך מניחים שהעניין ירד מעל הפרק.
 תחילת 2015 - למערכת הביטחון נודע מודיעינית בהפתעה שיש עסקת צוללות מתקדמות למצרים ושהיא נסגרה.
 בין לבין - יעלון שואל את רה"מ אם הוא אישר לגרמניה את העסקה. רה"מ מכחיש ומשקר.
 מרץ 2015 - עמוס גלעד מברר אצל היועץ לביטחון לאומי של הקנצלרית האם אכן העסקה נסגרה. היועץ אומר שזה אושר ע"י לשכת רה"מ.
 בין לבין - יעלון שוב שואל את רה"מ אם אישר את העסקה. רה"מ שוב מכחיש ומשקר.
 מאי 2015 - ריבלין מברר אצל הקנצלרית וחוזר עם תשובה: נתניהו אישר את עסקת הצוללות המתקדמות, יש נייר חתום.
 פעם 3: יעלון שוב שואל את רה"מ. נתניהו שוב מכחיש ומשקר.
 אמצע 2015 - כשמערכת הביטחון מבינה שהעסקה סגורה ושלא ניתן כבר לעצור אותה, פועלים לקבל פיצוי מגרמניה.
 מרץ 2019 - נתניהו מודה בשידור אצל קרן מרציאנו שאישר את הצוללות המתקדמות למצרים תוך מידור כל הצמרת הביטחונית במדינה.

הוא אומר עכשיו שמשרד הביטחון ביטל את המכרז על ספינות המגן ולא הוא, עוד שקר כמו הסוד שהמציא...שקרן, רק וועדת חקירה תרד לחקר האמת ותחשוף את כל השקרים שלו!

נתניהו אמר לי: למה יש מכרז לספינות? תבטלו אותו

הדרישה של ראש הממשלה
 1. שהביטחון יעביר יעלון, שדורש על ידי נתניהו, טוען כי הופעל עליו לחץ לבטל מכרז בינלאומי לבניית ארבע ספינות להגנת אסדות נתן, כדי שהאגוד והרשמי טיסקרופ יזכה בעסקה • מטורבי נתניהו: "הרבה מוסריים"

המעורבות של שמרון
 2. מקורבו של נתניהו טען כי רק שיתוף בנצינו של מיטל גנור - אולם הבריקה הפנימית של טיסקרופ מעלה לכאורה כי הוא השתתף גם בפגישות שנגעו לעסקאות עצמן • פרקליט טיסקרופ: "לא נפל רבב במעשי"

אבראל בר יוסף, המשנה לראש המל"ל לשעבר, בדיון בית המשפט בהארכת מעצרו | יחיאל עמיאל

ניסיונות בר יוסף לקבל תמורה מגנור נעשו באמצעות בקשות שוחד ישירות, באמצעות דרישות כספיות שנעשו על ידי שי ברוש, מקורבו של בר יוסף, ובאמצעות ניסיונות של בר יוסף לבצע עסקאות שונות עם גנור, מהן יפיק טובות הנאה - דרישותיו עמדו על מיליוני אירו, אותם גנור סירב לשלם.
 לאחר מו"מ, סיכם גנור עם ברוש כי ישלם 120 אלף אירו בעד פעולותיו של בר יוסף, וזאת במסווה של חוזה ייעוץ כוזב. בהתאם לסיכום בין גנור לברוש, עד למועד תחילת החקירה, שילם גנור לברוש 420 אלף שקל עבור פעולות שביצע בר יוסף במסגרת תפקידו כעובד ציבור. התשלומים הועברו לברוש באמצעות העברות בנקאיות והוסוו בחשבוניות כוזבות.

האם שיקולי ביטחון לאומי הקשו על חוקרי פרשת הצוללות? • פרשנות

לפי החוזה עם גרמניה, שחיתות בדרג מקבלי ההחלטות עשויה להביא לביטולו. אם כך, האחריות על היועמ"ש הייתה כבדה - האם להעמיק החקירה נגד הדרג המדיני ורה"מ ולסכן עסקה בעלת חשיבות אסטרטגית?

רביב דרוקר | 5.12.2019

ייתכן שחוקרי פרשת הצוללות, שמבסגרתה החליטה היום (חמישי) הפרקליטות להגיש כתבי אישום כפוף לשימוע נגד בכירים החשודים בפרשה, התקשו לחקור את הדרג המדיני ואת ראש הממשלה בנימין נתניהו, מחשש שגילויים על שחיתות בקרבם יובילו לביטול העסקה, בעלת חשיבות אסטרטגית כבירה לביטחון המדינה.

תחום הצוללות הוא מאוד אסטרטגי, בעיקר בגלל היכולות הגרעיניות שלהן - כך על פי פרסומים זרים, והיחיד שיכול לקבל החלטות בנושא הוא ראש הממשלה בנימין נתניהו. האחרון אמר בעצמו, שלא יכל היה לענות לשאלות החוקרים לגבי הצוללות למצרים מאחר ומדובר בנושא מסווג, אותו יכול לספר רק ליועץ המשפטי לממשלה.

פרשת הצוללות וכלי השיט

עיקרי הודעת המשטרה

תא"ל (מיל') שיקה ברוש
חבר של בר יוסף
הכנס כחמחמן "לטישטש קשר" שוחד
ההמלצה: שוחד, מרמה והפרת אמונים בצוותא ועוד עבירות

מיקי נגור
נציג תאגיד "טיסקרופ" בישראל
ניהל את מבגנבן השוחד
ההסכם: יספק מידע, ירצה שנת מאסר וישלם 10 מיליון ש"ח

אבריאל בר יוסף
חשנה לראש המל"ל, מועמד נתניהו לראשות המל"ל
סייע לנגור להפוך לנציג המספנה וקידם עסקאות כלי שיט
ההמלצה: שוחד, מרמה והפרת אמונים וקשירת קשר לפשע

עו"ד דוד שמרון
קרוב משפחתו ועורך דינו הפרטי של נתניהו ורעייתו
פעל בשליחות נגור תוך שימוש במשתמע בקרבתו לרה"מ, קיבל 270 אלף ש"ח פרשה נוספת: "מור קופון" כמתווך פיקטיבי של נגור להשקעות
ההמלצה: תיווך בשוחד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והלבנת הון

דוד שרון
ראש המטה של השר שטייניץ, ראש הסגל של רה"מ
פעל לטובת נגור בעסקאות, קיבל כ-130 אלף ש"ח
ניס תרומות לא חוקיות לשייניץ
ההמלצה: שוחד, מרמה והפרת אמונים, קשירת קשר לפשע ועבירות נוספות

עו"ד יצחק מולכו
שליחו המיוחד של רה"מ, שותפו של שמרון לזכישת שמרון נפגש עם נגור וזן ב"הסרת חסמים מדיניים" לקידום עסקאות כלי שיט
ההמלצה: אין ראיות מספיקות

מודי זנדברג
שר לשעבר, יו"ר קרן היסוד
ניצל את מעמדו ל"פיתוח דלתות" לנגור וקבלת מידע, קיבל יותר מ-100 אלף ש"ח
ההמלצה: שוחד, מרמה והפרת אמונים ועבירות חס

אלוף (מיל') אליעזר מרון
מפקד חיל הים
פעל לטובת נגור ולעסקאות רכש, אחר שחרורו קיבל כ-600 אלף ש"ח
ההמלצה: שוחד, מרמה והפרת אמונים, קשירת קשר לפשע ועבירות חס

לפי החוזה, גרמניה תסכים לספק את הצוללות כפי שישראל רוצה אותן - שעל פי פרסומים זרים הן צריכות להתאפיין בצורה מסויימת שלא כל מדינה תסכים לתכנן אותן כך, רק בתנאי שלא תהיה שחיתות בדרג מקבלי ההחלטות. אחרת, היא תבטל את ההסכם.

מכאן, ישנה אחריות מאוד כבדה על היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט, שצריך להחליט האם להעמיק את החקירה נגד הדרג המדיני ובכך לאיים לכאורה על עסקה בעלת חשיבות אסטרטגית שעלולה לסכן את ביטחון המדינה.

פרשת הצוללות: הפרקליטות הודיעה על הגשת כתבי אישום כפף לשימוע מוקדם יותר הערב התייחס פרקליט המדינה שי ניצן להחלטתו להעמיד לדין את המעורבים בפרשת הצוללות. "לא נירתע מלהילחם בשחיתות ואנו עומדים בדברינו. עם זאת, עומדת להם חזקת החפות, איש בל ימהר להכתימים כעבריינים". "אחד הערכים שיש להילחם עליו זה כמובן הערך של טוהר מידות

וניקיון כפיים. מדינה שאינה פועלת ככל יכולתה לבצר את הערכים הללו, אוי לה. היום התפרסמה החלטתי להעמיד לדין שורת בכירים לשעבר בשוחד ועבירות שחיתות ונוספות. זו פרשה שטלטלה את המדינה. קודש הקודשים של המדינה. שוחד במערכות ביטחונית זה דבר שקשה לשמוע". ראש הממשלה נתניהו סירב הערב להתייחס ולהשיב לשאלות כתבים על החלטת הפרקליטות. "אני לא מתכוון להתייחס לזה", אמר נתניהו במהלך ביקורו בפורטוגל. "את מה שהיה לי להגיד בנושא כבר אמרתי בעבר".

כאמור, היום החליטה הפרקליטות להגיש כתבי אישום כפוף לשימוע נגד מפקד חיל הים לשעבר אליעזר (צ'ייני) מרום, ראש הסגל לשעבר של נתניהו דוד שרן, השר לשעבר אליעזר (מודי) זנדברג ועד המדינה לשעבר מיקי גנור בגין שוחד. עורך דינו לשעבר של ראש הממשלה, דוד שמרון, יואשם כפוף לשימוע בהלבנת הון במסגרת פרשת הבנק השוויצרי, שהיה תולדה של פרשת הצוללות. כזכור, הפרשה נחשפה על ידי רביב דרוקר בחדשות 13.

הפרשה המכונה "תיק 3000" מתייחסת לחקירה פלילית שבמסגרתה נחקר חשד להטיית מכרזים הקשורים לרכש צוללות וספינות מחברת "טיסנקרופ" הגרמנית, בין השנים 2009-2017. בפרשה זו נחקרו מקורבים לנתניהו ונגד חלק מהם המליצה המשטרה להגיש כתב אישום באשמת שוחד, מרמה והלבנת הון.

עדות גנור נחשפת: נתניהו אישר מכירת צוללות למצרים כדי לקבל הנחה

למרות שרה"מ טען כי אישר את המכירה מסיבות "סודיות", לפי עדותו של עד המדינה לשעבר, הסיבות היו הנחה בשווי חצי מיליארד שקלים ברכישה ישראלית של צוללות מעריב אונליין 20:23 27/08/2019 דק' קריאה

ראש הממשלה נתניהו בהשקת צוללת אח"י רהב (צילום: קובי גדעון, לע"מ) כארבעה חודשים לאחר שהפרקליטות הסירה את הסכם עד המדינה עם מיקי גנור בפרשת הצוללות, חשף הערב (שלישי) הפרשן רביב דרוקר בערוץ החדשות 13, את עדות גנור בפרשה, לפיה ראש הממשלה אישר לגרמנים למכור צוללות מתקדמות למצרים, מבלי שעדכן על כך את ראשי הביטחון, על מנת לקבל הנחה מגרמניה במכירת צוללות לישראל.

גנור אמר למשטרה בעדותו כי גרמניה העניקה לישראל הנחה בשווי של כחצי מיליארד שקלים במכירת צוללות, אך התנתה זאת בכך שישראל תאפשר את מכירת הצוללות למצרים.

לפי עדות גנור גם במכירה הראשונה התנתה גרמניה את ההנחה לישראל בכך שתאשר מכירת צוללות למצרים, וכך בדיוק התבצעו הרכישות. למרות שגנור חזר בו מחלקים מסוימים בעדותו, העדות הזו, הנוגעת לסיבת אישור המכירה למצרים, לא השתנתה.

אישור המכירה למצרים גרם במישרין להעשרת גנור ושותפיו, שכן הם היו הנהנים הישירים מביטול המכרז לקניית הספינות והעברת ההזמנה מהקוריאנים לגרמנים. לפני כחמישה חודשים דנו היועץ

המשפטי לממשלה ופרקליט המדינה עם ניצב גדי סיסו, ראש אגף החקירות והמודיעין, וניצב אלי אסייג, ראש היאל"כ, על מנת להחליט האם ייצא צוות מהיחידה לגרמניה כדי לבצע חיקור דין בתאגיד הגרמני טיסנקרופ בעניין פרשת הצוללות.

ראשי טיסנקרופ הודיעו באותה עת כי הם מוכנים לשתף פעולה ולהשיב על שאלות שיציבו בפניהם החוקרים. יו"ר כחול לבן בני גנץ מסר בתגובה: "עוד ערב של גילויי שחיתות מחרידים - על חשבון האזרחים וכנראה גם על חשבון ביטחון המדינה. הממצאים שפורסמו הערב מחייבים את היועמ"ש לפתוח בחקירה מיידית של מעורבות ראש הממשלה בעסקת הצוללות.

לא יתכן שראש הממשלה יבצע עסקאות נשק המשפיעות על המאזן האסטרטגי באזור תוך חשד לעירוב שיקולים אישיים. תמונת השחיתות הנחשפת לעינינו חייבת להתברר".

רה"מ לשעבר אהוד ברק מסר: "חייבת לקום ועדת חקירה ממלכתית ומיד. זו פרשת השחיתות החמורה ביותר בתולדות המדינה. מעדות גנור עולה שראש הממשלה פגע בביטחון המדינה באופן חמור, על סף בגידה, בנסיבות שמעלות חשד כבד, כי מדובר בבצע כסף של מקורביו או שלו. אלה לא זוטי זוטות, מדובר בפגיעה קשה בביטחון המדינה בתמורה לשלמונים למקורבי נתניהו."

פרשת הצוללות: הסיבה שנתניהו הסתיר את המכירה - הנחה מהגרמנים

רה"מ הסביר שלא עדכן את שר הביטחון והרמטכ"ל בעסקה המדוברת כי היה מדובר בסוד ביטחוני - אלא שמיקי גנור סיפר בעדותו כי הסיבה לכך היא שהגרמנים התנו הנחה על הספינות באישור המכירה למצרים

רביב דרוקר | 27.8.2019

פרשת הצוללות: במערכת הבחירות הקודמת הודה ראש הממשלה בנימין נתניהו כי אישר לגרמניה מכירת צוללות מתקדמות למצרים מבלי שעדכן את שר הביטחון והרמטכ"ל דאז, ונימק את הצעד הזה כסוד ביטחוני. אלא שלפי עדותו של עד המדינה לשעבר מיקי גנור, המתווך בעסקה, הסיבה לכך לא הייתה סודית.

בעדות שהעניק במשטרה, גנור סיפר כי נתניהו לא עדכן את הגורמים הרלוונטיים בגלל הנחה שהגרמנים הציעו על מכירת הספינות לישראל, והתנו אותה באישור המכירה למצרים. ההנחה המדוברת, ששווה לישראל כחצי מיליארד שקלים, הביאה למעשה לביצוע העסקה ולעמלה משמעותית לגנור ושותפיו. יש לציין, כי החלק הזה בעדותו של גנור לא השתנה גם לאחר שחזר בו מחלק מעדותו. טענה זו הגיונית, מאחר וגם באישור הקודם למכירת צוללות למצרים, גרמניה התנתה הנחה לישראל בכך שהאחרונה תאשר את המכירה.

ממפלגת הליכוד נמסר בתגובה לפרסום: "ראש הממשלה נתניהו מעולם לא נחשד בפרשת הצוללות, שנחקרה ונבדקה על ידי כל גורמי האכיפה ונמצא שאינו קשור אליה. הסיבה לניסיונות הנואשים של גנץ ולפיד להחיות את הפגר הזה היא כדי להסיט את תשומת הלב של הציבור מהבלגנץ הפנימי במפלגתם ומשאלת הבחירות האמיתית - מי יהיה ראש הממשלה הבא: נתניהו או גנץ".

"חייבת לקום ועדת חקירה": תגובות סוערות לחשיפת עדות גנור

אהוד ברק, ראש הממשלה לשעבר, התייחס לפרסום: "חייבת לקום ועדת חקירה ממלכתית ומיד. זו פרשת השחיתות החמורה ביותר בתולדות המדינה. מעדות גנור עולה שראש הממשלה פגע בביטחון המדינה באופן חמור, על סף בגידה, בנסיבות שמעלות חשד כבד, כי מדובר בבצע כסף של מקורביו או שלו". לדברי יו"ר "ישראל דמוקרטית", "לא מדובר בזוטי זוטות, אלא בפגיעה קשה בביטחון המדינה בתמורה לשלמונים למקורבי נתניהו".

יו"ר כחול לבן, בני גנץ, התייחס אף הוא לעדות גנור: "אני קורא ליועמ"ש לפתוח בחקירה מיידית של עסקת הצוללות. לא יתכן שראש הממשלה יבצע עסקאות נשק המשפיעות על המאזן האסטרטגי באזור תוך חשד לעירוב שיקולים אישיים. תמונת השחיתות הנחשפת לעינינו חייבת להתברר".

מספר 2 ברשימת כחול לבן, יאיר לפיד, אמר כי "פרשת הצוללות היא פרשת השחיתות הביטחונית החמורה בתולדות המדינה ונתניהו עדיין מתחמק ומשקר למה אישר למכור צוללות מתקדמות למצרים?"

למה הסתיר ממערכת הביטחון והכל על חשבון ביטחון המדינה. הגיע הזמן להקים ועדת חקירה ממלכתית על הפרשה החמורה".

מספר 3 ברשימת כחול לבן, משה (בוגי) יעלון, שכיהן כשר הביטחון בתקופה המדוברת, כתה בחשבון הטוויטר שלו כי "גם הלילה אני חוזר וקובע כי פרשת הצוללות וכלי השייט היא פרשת השחיתות החמורה בתולדות המדינה. ברור לכל כי הייתה בפרשה זו העדפת בצע כסף על פני ביטחון המדינה. הסוד שנתניהו הסתיר ממני ומהרמטכ"ל, כאשר אישר לגרמניה למכור צוללות מתקדמות למצרים, הוא כנראה, בצע כסף".

גם הלילה אני חוזר וקובע כי פרשת הצוללות וכלי השייט היא פרשת השחיתות החמורה בתולדות המדינה!

ברור לכל כי הייתה בפרשה זו העדפת בצע כסף על פני ביטחון המדינה. הסוד שנתניהו הסתיר ממני ומהרמטכ"ל, כאשר אישר לגרמניה למכור צוללות מתקדמות למצרים, הוא כנראה, בצע כסף! גם יו"ר העבודה-גשר, ח"כ עמיר פרץ, התייחס לפרסום: "מדובר בשערוריה שיש לחקור באופן מידי וללא פשרות. צוללות הן כלי אסטרטגי בעל חשיבות עליונה לביטחון המדינה והנחה כספית אינה סיבה לאפשר מכירה נשק אסטרטגי למדינות אחרות במזרח התיכון".

בחודש מאי האחרון הודיעה פרקליטות מיסוי וכלכלה לפרקליטיו של גנור על ביטול הסכם עד המדינה עימו בפרשת הצוללות. במכתב שנשלח לעורכי דינו נכתב כי עד המדינה הפר את ההסכם שנחתם עמו, בשל מסירת גרסאות השונות באופן מהותי מגרסאות קודמות שמסר בסמוך ולאחר חתימת ההסכם, וכן בשל הפגיעה במהימנותו הנגזרת ממסירת גרסה חדשה זו. בנוסף, מאז שחרורו למעצר בית, החליט גנור להפסיק לשתף פעולה והחל לשמור על זכות השתיקה - פעולה המהווה הפרה של התחייבותיו לפי ההסכם.

משמעות ביטול הסכם עד המדינה היא כי הפרקליטות תוכל לעשות שימוש בכל ראיה או עדות שנאספה לפני חתימת ההסכם, לאחריו או כתוצאה ממנו. בכלל זה, תוכל הפרקליטות להשתמש גם בהודעותיו של גנור עצמו נגדו ונגד אחרים.

בחודש מארס גנור ביקש לחזור בו מהסכם עד המדינה ונעצר על ידי המשטרה בחשד לשיבוש הליכי משפט. גורמים בסביבתו של איש העסקים מסרו כי מצבו הנפשי קשה, וכי הוא מעוניין לפוצץ את העסקה. גנור נחקר ביחידת להב 433, ועל פי המשטרה, ביקש לשנות את הגרסה שמסר בפרשה. במהלך החקירה, איש העסקים שינה את עדותו ואמר כי הכספים שקיבל הם תשלום עבור ייעוץ ולא שוחד. "תיק הצוללות חלש, איתי או בלעדיי", אמר גנור לשוטרים בחקירתו. "זה לא תיק שוחד, זה תיק של הפרת אמונים. הבאתי לכם דברים ואתם הראיתם לי את המטרות - לא אני לכם. אתם סימנתם מטרות".

בין היתר, אמר גנור כי "אני לא יכול לחיות עם האמירה ששיחדתי, לא כלפיי ולא כלפי אחרים. זה עניין של הפרקליטות, שהם יפרשנו את הדברים. קשה לי לחיות עם המונח שוחד. קשה לי להוציא את המילה הזו מהפה. אני לא מבקש שום דבר. זו העמדה שלי - שלא קשורה לשום דבר אחר".

מתכתובות מייל שהגיעו לידי חדשות 13 בחודש אפריל, עלה כי למפקד חיל הים לשעבר אליעזר (צ'ייני) מרום ולעד המדינה מיקי גנור, נציגיה הישראלים של המספנה הגרמנית טיסנקרופ, היו אינטרסים כלכליים באישור מכירת הצוללות למצרים. מהמסמך עולה כי השניים רצו לרקום שורה של עסקאות בין ישראל לטיסנקרופ. בתכתובת המייל צ'ייני מסביר לאדם אותו הוא מנסה לשכנע לבצע את העסקאות, את האסטרטגיה שלו. "צריך להכין עסקת חבילה גדולה, שבמסגרתה יימכרו ארבע אוניות שטח, טילי טורפדו בעבור הצוללות וצוללות חדשות יותר (כנראה דגם 216)", נכתב במייל. "צריך לדאוג שזה יהיה על סדר היום במפגש הממשלות הקרוב בין ישראל לגרמניה".

מהתכתובות, שנשלחו בדצמבר 2012, עולה כי צ'ייני ידע לספר לבן שיחו מגרמניה על עסקת הספינות - שנתיים לפני שיצאה לפועל, וכן סיפר לו על העסקה המצרית, שהמגעים אליה החלו רק שלוש שנים לאחר מכן.

פרשת המניות

מבקר המדינה: נתניהו לא קיבל אישור להחזיק במניות הפלדה

במכתב ששלח המבקר ליועמ"ש נכתב כי בניגוד לטענת רה"מ, ועדת ההיתרים לא אישרה לו להחזיק מניות בחברה של מיליקובסקי ב-2009 או לאחר מכן • פרסום ראשון
אביעד גליקמן | 7.4.2019

מבקר המדינה יוסף שפירא כתב ליועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט כי בניגוד לגרסתו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, ועדת ההיתרים לא אישרה לו להחזיק במניות של החברה של בן דודו נתן מיליקובסקי. על פי המכתב ששלח המבקר, נתניהו לא קיבל אישור מהוועדה להחזיק מניות לבדו, לא בשנת 2009 ולא אחריה. גורמים שמעורים בפרשה אישרו את הכתוב ואמרו לחדשות 13 שגרסת נתניהו איננה נכונה ואכן לא ניתן אישור.

מנתניהו נמסר בתגובה כי "ראש הממשלה דיווח באופן מפורש הן על החזקת הזכויות בחברה והן על דרך החזקתן עוד לפני שנכנס לתפקידו, וקיבל אישור מוועדת ההיתרים שבמשרד מבקר המדינה להמשיך ולהחזיק בזכויותיו בחברה בדרך שבה הוחזקו. זאת מאחר שהוא היה משקיע פסיבי עם אחוז זכויות מזערי וללא שום זכות ניהול בחברה. ראש הממשלה דיווח על המכירה הן למבקר המדינה והן לרשויות המס".

מקורבי רה"מ: נתניהו קיבל אישור להחזיק במניות הפלדה.

פרשת המניות: הפרקליטות צפויה לבדוק את הצהרות ההון של נתניהו.

במסגרת בדיקת הפרקליטות בפרשת מניות הפלדה, שנחשפה לראשונה בחדשות 13, העביר בשבוע שעבר משרד מבקר המדינה ליועץ המשפטי לממשלה תכתובת בנוגע למכירת המניות שבהן החזיק נתניהו בחברת גרפטק.

מדובר במסמך התכתבות משנת 2011 בין פרקליטו של נתניהו דוד שמרון, למבקר המדינה הקודם מיכה לינדנשטראוס, שעוסק במכירת המניות שבהן החזיק ראש הממשלה בחברת גרפטק.

במהלך ההתכתבות כותב שמרון כי לנתניהו ולבן דודו נתן מיליקובסקי אין קשר לחברת גרפטק, שלה עסקים עם טיסנקרופ.

עם זאת, באותה השנה מיליקובסקי למעשה כיהן בדירקטוריון גרפטק, ואף היה בעל מניות רבות של החברה. בעקבות פרסום חדשות 13 החליטו במשרד מבקר המדינה להעביר את ההתכתבות ליועץ המשפטי לממשלה, כדי שיעביר אותה הלאה במסגרת הבדיקה שהם מנהלים בפרשה. מהמסמך עולה שכבר ב-2011 הוטעה, בטעות או בכוונה, מבקר המדינה. ולכן, בפרקליטות מיסוי וכלכלה שמבצעת את הבדיקה בנושא, חושבים כעת שיש לפתוח בחקירה פלילית נגד נתניהו.

כאמור, לפני שבועיים פורסם בחדשות 13 כי הפרקליטות צפויה לבקש חומרים נוספים ממשרד מבקר המדינה, הכוללים התכתבויות בין נתניהו ללינדנשטראוס, ולטענת גורמים בכירים במערכת אכיפת החוק "יכולים להוות עבירות פליליות". החומרים כוללים מידע על ניגוד עניינים וקשרים עסקיים לכאורה בין נתניהו לבין בן דודו נתן מיליקובסקי. נוסף על כך, כבר בשלב הזה עשויה הפרקליטות לבקש חומרים שקשורים לכל תיק האחזקות של נתניהו בשנים האחרונות.

במקביל, פורסם כי החשד המרכזי בפרשה שנבדק בפרקליטות הוא העברת מידע מטעה במשך השנים למבקר המדינה ולוועדות ההיתרים. במהלך שנותיו של נתניהו כראש ממשלה הוא פנה פעמים רבות לוועדת ההיתרים כדי שתאפשר לו שליטה כלשהי בכספים ובמניות שהחזיק בארץ ובח"ל. לרוב, הוועדה אישרה את הבקשות החריגות, אך פעמים רבות הוועדה וגם מבקר המדינה חשו שנתניהו לא מקיים את הכללים כנדרש, מעביר מידע חלקי ולעיתים אף לא מעביר מידע בכלל.

החשד שנבדק בפרקליטות הוא שבמהלך כל הבקשות הללו, נתניהו לא תיאר באופן אמיתי את קשריו עם בן דודו ושלא תיאר נאמנה את האינטרסים של מיליקובסקי עצמו, וכך למעשה הטעה את ועדות ההיתרים ומבקר המדינה כדי שלא יחשדו בניגוד עניינים סביב קשריו עם מיליקובסקי.

בחודש שעבר אמרו גורמים בלשכת ראש הממשלה כי נתניהו מכר את מניותיו בחברה שנה וחצי לפני חתימת החוזה על רכש צוללת ישראלית ושנים לפני שמצרים רכשה צוללות. לדבריהם, בשנת 2007 כשראש הממשלה רכש את המניות, הוא קנה אותן עם אחרים במחיר השוק ללא כל הנחה, והרכישה דווחה במלואה לרשות המיסים. במארכ 2009, ערב כניסת ראש הממשלה לתפקידו, פנו עורכי דינו לוועדת ההיתרים.

לדברי הגורמים, באוגוסט באותה שנה נענתה הוועדה לפנייתו של ראש הממשלה ואישרה את הדברים הבאים:

ראש הממשלה יכול להחזיק במניות למרות כניסתו לתפקיד.

הסיבה לכך היא שהוא לא שותף עסקי בחברה אלא משקיע פאסיבי: יש לו אחוז מזערי בחברה ושאין לו חלק בניהולה.

הוועדה אישרה לראש הממשלה לקבל הלוואה מבן דודו לצורך תשלום המס בישראל על הדיבידנד. ההלוואה הוחזרה במלואה שנה לאחר מכן.

כאמור, בחודש שעבר נודע לחדשות 13 כי בפרקליטות שוקלים לפתוח בחקירה פלילית בפרשת מכירת מניות הפלדה של נתניהו. על פי גורמים המעורים בפרטים, מידע דרמטי הגיע לידי הפרקליטות והביא אותה לשקול את הצעד. יש לציין כי הנושא נמצא בבדיקה, וחקירה פלילית תפתח, אם וכאשר, רק באישור פרקליט המדינה שי ניצן והיועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט.

עוד נחשף כי כי ראש הממשלה החזיק עד לשנת 2010, בשותפות עם בן דודו נתן מיליקובסקי, מניות בחברה שסיפקה שירותים לחברת "טיסנקרופ" הגרמנית, שעומדת במרכז פרשת הצוללות. ב-29 בנובמבר, נתניהו מכר את המניות בסכום של 4,300,873 דולר, שהם 15,814,310 שקלים. תחילה טען נתניהו כי קנה את המניות בהיותו אזרח פרטי, ואילו לפני יומיים טען כי רכש אותן כשהיה ראש האופוזיציה בשנת 2007.

גם לאחר הפגיעה בקודש הקודשים במשמרת של נתניהו, בישראל העסקים כרגיל

האם יש עוד מדינה מערבית מתוקנת, שבה ראש הממשלה יכול היה להישאר דקה אחת נוספת בתפקידו, לאחר התפוצצותה של מורסה רקובה כפרשת הצוללות? התשובה שלילית

בן כספית 06:21 06/12/2019 3 דק' קריאה

לא מחזיק מים: תתעלמו רגע מתיק 1000, תשכחו מ-2000, תתנהגו כאילו תיק 4000 לא היה מעולם. לא מתנות בשווי מאות אלפי שקלים, לא מו"מ מושחת ומוקלט עם המו"ל הגדול בישראל, לא הטבות

הגולטריות במיליארדים (על חשבוננו) תמורת שליטה באתר החדשות הגדול בישראל. האם יש עוד מדינה מערבית מתוקנת בעולם שבה ראש הממשלה יכול היה להישאר דקה אחת נוספת בתפקידו לאחר התפוצצותה של מורסה ממאירה ורקובה כפרשת הצוללות? התשובה שלילית.

ביפן הוא היה צריך לבצע חרקי בשידור חי. בגרמניה התפטר שר ההגנה על הרבה פחות מזה. מנהיגים קיבלו אחריות והלכו לעשות לביתם על עניינים פעוטים בהרבה ממה שקרה בקודש הקודשים של הביטחון הלאומי הישראלי במשמרת של בנימין נתניהו. רק אצלנו, העסקים כרגיל. תרתי משמע. הוא ממשיך לעשות לביתו ולהרוס את הבית שלנו.

גם אם נקבל את גרסתו התמוהה של האיש שיודע הכל, שלא ידע שהאדם הכי קרוב אליו בתבל (חוץ ממנה, כמובן) הוא זה שגוזר את הקופונים מהעסקאות המצחינות הללו, זה לא באמת משנה. אין מדינה בעולם שבה חסידי המנהיג היו ממנפים את הפרשה הזו לכדי נשק תעמולתי לטובתו. הנה, הוא לא חשוד בפרשת הצוללות!

האיש צדיק תמים בדורותיו! שפכו את דמו! איך העזתם להטיל בו רבב! זו הוכחה שגם שאר התיקים תפורים!

בקצב הזה, במקום להקים ועדת חקירה על פרשת הצוללות, הם ידרשו להקים ועדת חקירה ממלכתית שתבדוק איך ניסו לתפור על ביבי האומלל את תיק הצוללות. כרגיל, הוא הקורבן.

מספיקות העובדות שאין עליהן מחלוקת כדי לשרטט תמונת זוועה על מה שהתרחש בחצר הקיסרית הרקובה שנבנתה על חשבוננו בעשור האחרון. איך נוהלה המדינה בידי שני עורכי דין שהם גם קרובי משפחה של השליט, המסרסרים בקרבם למלכות. הסדר ניגוד העניינים שעליו חתם, משום מה, רק "שר החוץ" עו"ד יצחק מלכו, הוא פחות מבדיחה.

ההסדר אמור "לכסות" את המשרד כולו, שבו מתנהל גם "שר הפנים" עו"ד דוד שמרון, אלא ששמרון לא טורח לעדכן את העומד בראש המדינה, שהוא הפך למתווך/שותף של תאגיד המוכר למדינה נשק אסטרטגי במיליארדים. נשק שהמדינה לא זקוקה לו (גם היום צה"ל מתעקש על חמש צוללות בלבד). נשק שראש הממשלה מנסה לרכוש מאחורי גבה של מערכת הבטחון.

בידי החוקרים מסמך המוכיח שנתניהו שאף להגיע לתשע צוללות. אחר כך, כשיעלון עלה עליו, הוא שיפר אחורה והסביר ששלוש הצוללות החדשות אמורות להחליף שלוש צוללות קיימות, אבל זה לא מחזיק מים, תרתי משמע. אין לזה שום קשר לעובדה שבן דודו שמרון אמור לגזור קופונים של מיליוני אירו על העסקאות האלה. וכמובן שעו"ד שמרון לא מעדכן את נתניהו שהוא חצה את הקווים ועבר לצד של תיסנקרופ. ונניח שאנחנו מאמינים לזה.

יכול להיות שהוא גם לא מעדכן את שותפו למשרד, הקונסיליירי השני, עו"ד מלכו? בואו נאמין גם לזה. כששמרון מגיע יחד עם מעסיקו/שותפו, מיקי גנור, ודורש ממשרד הביטחון לבטל את המכרז הבינלאומי לרכישת ספינות המשמר, בשם מי הוא מדבר? כשהוא רומז שאם זה לא ילך בטוב, זה ילך ברע, למה הוא מתכוון? אגב, באמת מבטלים את המכרז. "הגרמנים נותנים לנו הנחה", כך שהמכרז מיותר. אחר כך התירוץ הזה טובע כי הספינות צומחות באורח פלא על סטרואידיים והופכות גדולות, כבדות ויקרות בהרבה ממה שמישהו בחיל הים התכוון. גם זה מגדיל את העמלה, כמובן.

ועוד לא דיברנו על הניסיון שלא ייאמן של אותם גנור ושמרון להפריט את המספנות שיטפלו בצוללות. מדובר בחוזה של מאות מיליונים ופגיעה בביטחון הלאומי של ישראל. הפיכתו של גורם זר (תיסנקרופ) למי שמתחזק את הנשק האסטרטגי החשוב ביותר של מדינת ישראל. ועוד לא דיברנו על הדרישה

הביזארית לרכוש ספינות נגד צוללות (שאיש לא זקוק להן). ועל גירושו החפוז של אבי הצוללות הוותיק שייקה ברקת, לטובת אותו גנור, שבעקבותיו מופיע גם אותו שמרון.

חשיפה: האינטרס הכלכלי של צ'ייני וגנור במכירת צוללות למצרים

ממייל שהגיע לידי חדשות 13 עולות שורת עסקאות ששני נציגי טיסנקרופ תכננו לבצע - שנים לפני שהחלו התהליכים לביצוען. "העסקה המצרית צריכה להיות חלק מכל החבילה" ריב דרוקר | 2.4.2019

פרשת הצוללות: למפקד חיל הים לשעבר אליעזר (צ'ייני) מרום ולעד המדינה מיקי גנור, נציגיה הישראליים של המספנה הגרמנית טיסנקרופ, היו אינטרסים כלכליים באישור מכירת הצוללות למצרים - כך עולה הערב (שלישי) מתכתובת מייל שהגיעה לידי חדשות 13.

מהמסמך עולה כי השניים רצו לרקום שורה של עסקאות בין ישראל לטיסנקרופ. בתכתובת המייל צ'ייני מסביר לאדם אותו הוא מנסה לשכנע לבצע את העסקאות, את האסטרטגיה שלו. "צריך להכין עסקת חבילה גדולה, שבמסגרתה יימכרו ארבע אוניות שטח, טילי טורפדו בעבור הצוללות וצוללות חדשות יותר (כנראה דגם 216)", נכתב במייל. "צריך לדאוג שזה יהיה על סדר היום במפגש הממשלות הקרוב בין ישראל לגרמניה".

מהתכתובות, שנשלחו בדצמבר 2012, עולה כי צ'ייני ידע לספר לבן שיחו מגרמניה על עסקת הספינות - שנתיים לפני שיצאה לפועל, וכן סיפר לו על העסקה המצרית, שהמגעים אליה החלו רק שלוש שנים לאחר מכן.

בסוף המייל, שנכתב במקור בשפה האנגלית, נכתב במפורש כי "העסקה המצרית צריכה להיות חלק מכל החבילה".

עו"ד ציון אמיר, המייצג את צ'ייני, מסר בתגובה: "לא נגיב להדלפות כל עוד נמשך ההליך המשפטי בעניין הזה".

לא יאמן. @RinoZror מראיין את שגריר ישראל בגרמניה לשעבר @yorambenzeev על ההוראה שקיבל מרה"מ ב-2010 לדווח על הצוללות רק לאבריאל בר יוסף המשנה לר' המל"ל. כלומר לא לראש המל"ל אז: עוזי ארד. נתן אשל(!) ממהר להעביר תגובה: "עוזי לא מבין בנושא!"

שגריר ישראל בגרמניה לשעבר התייחס לפרשת הצוללות

ביום ראשון התייחס בריאיון לחדשות 13 יורם בן זאב, לשעבר שגריר ישראל בגרמניה, לאישור מכירת הצוללות למצרים שהתרחש במהלך כהונתו בשגרירות בברלין. "כששמעתי שהרמטכ"ל ושר הביטחון לא ידעו על האישור - אני מוכרח להודות שהייתי מאוד מופתע - קשה לי לתאר סיבה מוצדקת לכך". בן זאב, במסגרת תפקידו בגרמניה, היה שותף הסוד לאישור הראשון שנתן ראש הממשלה נתניהו לגרמנים למכור צוללות למצרים. עד לפני שבוע וחצי - נתניהו טען שבכלל לא נדרש לאשר עסקה כזאת, כי הגרמנים אמרו שהם לא זקוקים לאישור. "אם ישראל הייתה מתנגדת, הגרמנים לא היו שוברים את המאזן ומוכרים", טען בן זאב.

הבקשה לאשר את המכירה למצרים עלתה כבר בתקופה בה ישראל רכשה מגרמניה את הצוללת הרביעית והחמישית. אז כיהן אוהד אולמרט כראש הממשלה, והוא התנגד לעסקה. הגרמנים אכן נמנעו ממכירת צוללות למצרים במשך מספר שנים. כאשר ישראל רצתה לקנות את הצוללת השישית, הגרמנים העלו שוב את בקשתם.

"היה לחץ גרמני, כאשר היועץ לביטחון לאומי, אוייגן, באופן קבוע העלה את הנושא המצרי", סיפר בן זאב. "הנימוק שלו היה: 'המצרים מממנים בקנייה המלאה את הצוללת שאנחנו נותנים לכם במחיר הפסד'. לפחות גורם אחד - אולי אפילו יותר התנגדו לנושא. ברוח הדברים של אולמרט, הם אמרו שהצוללת למצרים בעייתית לביטחון ישראל". בינואר 2010 פגשו נתניהו, שר הביטחון דאז אוהד ברק, והשגריר בן זאב את קנצלרית גרמניה אנגלה מרקל - ואז ניתן האישור למכור את הצוללת. "כמובן עם כל מיני הגבלות", סיג בן זאב.

נתניהו הנחה אז את השגריר לא לדווח כמעט לאיש על האישור, בנימוק של מניעת הדלפות. "הייתה הנחיה שלא לדווח לגורמים אחרים. נאמר לי למי כן לדווח, ואכן כך דיווחתי ישירות למשרד ראש הממשלה - בעצם לזרוע שלה במועצה לביטחון לאומי, אבריאל בר יוסף". אחרי שבן זאב כבר עזב את השגרירות בברלין התברר שהיועץ החדש לביטחון לאומי, יעקב עמידרור, בכלל לא ידע שניתן אישור ישראלי לעסקה בין גרמניה למצרים. "נדמה לי שבשלב מסוים עמידרור מוציא את בר יוסף מהלופ". "קשה לי מאוד להאמין שבאמת הגורמים הכי בכירים - נבצר מהם לדעת שהתרחש צעד כל כך משמעותי באיזון האסטרטגי במזרח התיכון", אמר. "אם הרמטכ"ל שלי ושר הביטחון שלי לא מודעים לשאלה ביטחונית מהדרגה הכי גבוהה שיכולה להיות, אז משהו לא בסדר פה".

דיווח: "נתניהו הרוויח פי 7 ממכירת מניות הפלדה"

ב-2007, עת שכיהן כיו"ר האופוזיציה, רכש רה"מ 1.7% ממניות החברה של בן דודו שסחרה מאוחר יותר עם תאגיד הצוללות הגרמני טיסנקרופ. עורך דינו שמרון הצהיר ב-2009 כי המניות נרכשו ב-600 אלף דולר. מחיר המכירה ב-2010 היה פי 7. מקורבי רה"מ: "הוא רכש את המניות במחיר השוק" ynetפורסם: 21.03.19, 21:07

מידע חדש שמתפרסם הערב (יום ה') מציג את רווחי העתק שעשה ראש הממשלה בנימין נתניהו בעקבות מכירת המניות בחברת הפלדה שבבעלות בן דודו נתן מיליקובסקי. לפי דיווח ב"חדשות 12", המניות שאותן רכש נתניהו ב-2007 בסכום של 600 אלף דולר, נמכרו על ידו כעבור שלוש שנים בסכום של 4.3 מיליון דולר - פי שבעה מסכום הרכישה.

הנתונים מסתמכים על דיווח שמסר עורך דינו של נתניהו דוד שמרון לרשויות בישראל סמוך לכניסתו לתפקיד ראש הממשלה ב-2009. לפי דיווח זה, ב-2007, עת שכיהן כיו"ר האופוזיציה, רכש נתניהו 1.7% ממניות חברת, NMDM שניהלה מאוחר יותר עסקים עם תאגיד הצוללות הגרמני טיסנקרופ. פרשת הצוללות, המכונה גם תיק 3000, עוסקת בחשדות למסכת של עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים והלבנת הון סביב העסקאות עם טיסנקרופ.

עד היום פורסם שראש הממשלה מכר את המניות ב-2010 בסכום של 4.3 מיליון דולר, אולם כעת מתברר כאמור כי הוא רכש אותן בסכום של 600 אלף דולר/

בחישוב בשקלים, נתניהו הרוויח מעסקת המכירה 13.2 מיליון שקלים. מקורבי ראש הממשלה מסרו בתגובה: "נתניהו רכש את המניות במחיר השוק ולא קיבל שום טובה או הנחה, /

אמש דווח מפי גורמים בפרקליטות, כי ישנה אפשרות לפתיחת חקירה פלילית נגד ראש הממשלה נתניהו בפרשת מניות הפלדה. עם זאת, לפי הערכות הפרקליטות לא צפויה לקבל החלטה בנושא לפני הבחירות הכלליות.

לפי הדיווחים, בפרקליטות בודקים מתי נתניהו קיבל את המניות ותמורת מה. לגבי מכירת המניות, השאלה שעולה היא אם נתניהו קיבל תמורה, ומדוע הוא היה צריך לבקש הלוואה מבן הדוד כדי לשלם את המס על התקבול. חשדות אלה עשויים להיות גם בתחום הבדיקה של רשויות המס ושל מבקר המדינה/

בתגובה לדברים אמרו אתמול בליכוד: "20 יום לפני הבחירות מדליפים על ניסיון לפתוח בעוד חקירה נגד ראש הממשלה נתניהו. רק אזרחי ישראל יבחרו את ראש הממשלה - ממשלת ימין בראשות נתניהו או ממשלת שמאל בראשות יאיר לפיד וגנץ."

הרווחים של נתניהו ממכירת המניות בחברת הפלדה של בן דודו

על פי פרסום ב"החדשות", רה"מ מכר בתוך שלוש שנים את המניות במחיר של פי שבעה ממחיר הקניה, והרוויח מהעסקה 3.7 מיליון דולר. זאת למרות שביצועי החברה צללו מעריב אונליין 21/03/2019

לאחר שאמש דווח כי בפרקליטות שוקלים לפתוח בחקירה בפרשת מניות הפלדה של נתניהו, בחברת "החדשות" דווח הערב (חמישי) כי על פי נתונים המסתמכים על דיווח של עורך הדין דוד שמרון לרשויות בישראל, דיווח שניתן בשמו של בנימין נתניהו בסמוך לכניסתו לתפקיד ראש הממשלה, הוא רכש בשנת 2007 אחוז ושבע עשיריות בחברה בשם - NMDM שם שמורכב ככל הנראה מראשי תיבות של נתן מיליקובסקי, בן דודו, שגם מחזיק ביתר מניות החברה.

בדיווח צוין כי עד היום פורסם שנתניהו מכר את המניות הללו לבן דודו כעבור שלוש שנים, בסכום של 4.3 מיליון דולר, וכעת מתגלה באיזה סכום הוא רכש אותן, הסכום הוא 600,000 דולר, משמע נתניהו עשה כאן עסקה יוצאת דופן - הוא מכר בתוך שלוש שנים את המניות במחיר של פי שבעה ממחיר הקניה, בשקלים נתניהו הרוויח מהעסקה 3.7 מיליון דולר - 13.2 מיליון שקלים, רווח מרשים מאד, בעיקר לאור דיווחים על כך שביצועי אותה חברה צללו באותן שנים.

מקורבי נתניהו מסרו בתגובה: "נתניהו רכש את המניות במחיר השוק ולא קיבל שום טובה או הנחה". כזכור, השותפות בין נתניהו לבן דודו, נתן מיליקובסקי נחשפה עם סירוב ועדת ההיתרים לאפשר לראש הממשלה לקבל תרומה למימון ההגנה המשפטית. נתניהו ובן דודו החזיקו במניות של חברת "סידריפט", שהיתה ספק של חברת "גרפטק", שהיתה ספקית של תאגיד תיסנקרופ. על פי הטענות, כשמכר את המניות, הוא הרוויח 16 מיליון שקלים.

פרשת תיק 3000 - תמצית הראיות והחשדות

על פי ממצאי החקירה, במהלך השנים סיפק התאגיד הגרמני "טיסנקרופ" למדינת ישראל חמש צוללות, אשר נמצאות בשירות פעיל כחלק ממערך הצוללות של חיל הים, כאשר עד שנת 2009 תא"ל במיל' ישעיהו (שייקה) ברקת, שימש כנציג התאגיד מול מדינת ישראל. במהלך שנת 2009 הוחלף במפתיע ברקת באיש העסקים מיכאל (מיקי) גנור, אשר נכנס בנעליו של ברקת והחל לשמש כנציג התאגיד והמתווך לעניין רכש ושירותים של התאגיד מול מדינת ישראל. ממצאי החקירה מגלים, כי למפקד חיל הים דאז האלוף (מיל') אליעזר (צ'ייני) מרום ולמשנה לראש המל"ל דאז אבריאל בר יוסף, היתה מעורבות דומיננטית בבחירתו של גנור לשמש כנציג המספנה במקומו של ברקת וזאת מתוך ציפייה לכאורה לקבלת תמורה מגנור במעלה הדרך עבור פועלים ונקיטת פעולות מצדם למימוש ציפייה זו. יודגש, כי שכרו של הנציג משולם על ידי התאגיד ומדובר בסכומי כסף משמעותיים ביותר המחושבים על פי אחוזים משווי העסקאות. בתקופה בה שימש גנור נציג התאגיד - בין השנים 2009 ועד לימי החקירה הגלויה במחצית שנת 2017 - הושלמה עסקת רכש כלי שיט מהתאגיד בשווי של מאות מיליוני אירו, והתקיימו מגעים לרכישת כלי שיט נוספים בשווי כספי רב עוד יותר

לאורכה של החקירה עלו חשדות, כי במהלכה של התקופה הרלוונטית כאמור, שורה של עובדי ציבור ונושאי משרה בכירים, בעבר ובהווה, לצד גורמים עסקיים ופרטיים – כולם או חלקם - לקחו ו/או דרשו טובות הנאה מאיש העסקים מיקי גנור, בין במישרין ובין באמצעות מתווכים; בין בתשלומי שוחד במזומן ובשיקים ובין בכסות של חוזי ייעוץ פיקטיביים; בין בעבור ביצוע פעולה הקשורה בתפקידים ובין על מנת להניע עובדי ציבור אחרים; בין בהקשר לעסקאות הצוללות וכלי השיט שנרקמו בין תאגיד טיסנקרופ לבין מדינת ישראל כמפורט לעיל ובין בהקשר למיזמים עסקיים אחרים, עכשוויים ועתידיים, אשר קרמו עור וגידים בארץ ובחו"ל בשותפות עם גנור – וכל זאת תוך הימצאותם בניגודי עניינים מובהקים וחמורים בין תפקידם והאינטרס הציבורי עליו הופקדו ובין קידום ענייניהם העסקיים והפרטיים.

להלן עיקרי החשדות שנחקרו ביחס למעורבים המרכזיים בפרשה

תא"ל (מיל') אבריאל בר יוסף - בתקופה הרלוונטית שימש בתפקיד מנהל ועדת חוץ וביטחון של הכנסת ובהמשך כיהן כמשנה לראש המועצה לביטחון לאומי (המל"ל) ואף היה מועמד ראש הממשלה לראשות המל"ל. לפי החשד, בר יוסף הוא שהציע לגנור לסייע בידו להפוך לנציג התאגיד הגרמני במקומו של ברקת; סייע ודחף בפועל למינויו אל מול גורמי ביטחון וממשל; פעל במסגרת תפקידו לאורך התקופה הרלוונטית לקידום עסקאות הרכש של כלי שיט, זאת, תוך דרישה לקבל תמורה מגנור כנגזרת מעמלות הסוכן שקיבל מהתאגיד - בין במישרין, בין באמצעות מקורבו תא"ל (מיל') שייקה ברוש, ובין באופנים אחרים.

תא"ל (מיל') שי (שייקה) ברוש - מקורבו וחברו הקרוב של בר יוסף, שימש בתקופה הרלוונטית איש עסקים פרטי, כאשר לפי החשד "הוכנס" ככוננת מכון על-ידי בר יוסף כגורם מתווך בין בר יוסף לגנור במהלכה של עסקה לרכישת כלי שיט, וזאת על מנת לטשטש את ההקשר השוחד בין השניים. בהמשך, לפי החשד, נחתם בין גנור לברוש הסכם ייעוץ פיקטיבי על סך 120 אלף אירו, אשר נועד להוות כסות להעברת כספי השוחד כאמור.

אלוף (מיל') אליעזר (צ'יני) מרום - לפי החשד בעת שכיהן כמפקד חיל הים פעל ביחד עם בר יוסף לכך שגנור ימונה כנציג התאגיד הגרמני במקומו של ברקת; כן פעל במסגרת תפקידו בעניין עסקאות רכש מהתאגיד. לאחר שחרורו משירות צבאי קיבל מרום כתמורה, לכאורה, כספים מגנור וזאת בכסות של שירותי ייעוץ שלכאורה סיפק לגנור, בסך מצטבר של כ- 600,000 שקלים (כ-120 אלף אירו).

עורך דין דוד שמרון - שותפו של עורך דין יצחק מולכו במשרד עורכי דין, קרוב משפחתו של ראש הממשלה נתניהו ועורך דינו הפרטי של ראש הממשלה ורעייתו. לפי החשד, עורך דין שמרון פעל בשליחותו של גנור בהיותו נציג התאגיד הגרמני, על מנת לקדם את עסקת ספינות המגן בין ישראל לתאגיד, תוך שהוא עושה שימוש במשתמע במעמדו ובקרבתו לראש הממשלה, אל מול גורמי ממשל ועובדי ציבור מולם פעל – ובהם יועצים משפטיים במשרד הביטחון, מנהלת הרשות לשיתוף פעולה תעשייתי והשקעות זרות במשרד הכלכלה ושותפו למשרד עורך דין מולכו, בהקשר לתפקידו הציבורי כיועצו ושליחו המיוחד של ראש הממשלה בעניינים מדיניים – וכל זאת מבלי שדיווח על כך ליועצת המשפטית של משרד ראש הממשלה ובניגוד למוטל עליו מכוח הסדר ניגוד העניינים החל על משרד עורכי דין. בתמורה לפעילותו כאמור בשליחותו של גנור, קיבל עורך דין שמרון לפי החשד מגנור תשלומים שהוגדרו כ"שכר הצלחה" במספר פעימות ובסכום המצטבר לכדי כ-270,000 שקלים, כאשר תשלומים אלה ניתנו הלכה למעשה עבור "פתיחת הדלתות" והשפעה על עובדי הציבור למען קידום ענייניו של גנור בעסקה לרכישת כלי השיט, ועל כן מעשיו עלו לכאורה לכלל "תיווך לשוחד".

בנוסף, לפי החשד פעל עורך דין שמרון בשליחותו של גנור לקידום עסקת השקעת כספי קרן גרמניה-ישראל למדעים בסך 100 מיליון דולר בבנק "קרדיט סוויס" השווייצרי, בכך שנכנס בנעליו של גנור כמתווך פיקטיבי על מנת להסוות את מעורבותו של גנור בעסקה לאור ניגוד עניינים שחל בינו לבין יושב ראש הקרן עתליה רוזנבאום – תוך שעורך דין שמרון מציג מצג שווא בפני גורמים בנקאיים בארץ ובחו"ל אודות מעורבותו האמיתית בעסקת ההשקעה. בתמורה לכך, על פי החשד – קיבל עורך דין שמרון במרמה עמלת תיווך בשיעור 20% מכספי ההשקעה, אותה העביר לגנור (בקיצוץ 20% שכר טרחה), וזאת כנגד הנפקת חשבוניות פיקטיביות עבור שירותי "ייעוץ" שלכאורה גנור סיפק למשרד עורכי הדין.

עורך דין יצחק מולכו - שותף-מנהל במשרד עורכי הדין שמרון-מולכו. על פי החשדות שנחקרו, בעת ששימש בתפקידו הציבורי כיועצו ושליחו המיוחד של ראש הממשלה נתניהו לעניינים מדיניים ולמשא ומתן עם הפלסטינאים, נפגש עורך דין מולכו במהלך שנת 2012 עם גנור, לקוח המשרד, לבקשתו של שותפו למשרד עורך דין שמרון. לפי החשד במהלך מפגש זה דנו עורך דין מולכו וגנור בדרישת גרמניה להסרת חסמים מדיניים כתנאי לקידום מתן המענקים לטובת מימוש עסקה לרכישת כלי שיט ועסקאות כלי שיט עתידיות. לפי החשד, עורך דין מולכו לא דיווח על הפגישה ליועץ המשפטי של משרד ראש הממשלה, בניגוד למוטל עליו מכוח הסדר ניגוד העניינים החל על משרד עוה"ד מתוקף תפקידו הציבורי האמור, ולכאורה אף היה מעורב בניסיונות להסרת חסמים מדיניים כאמור בהקשר לפלשתניאים. השר (לשעבר) אליעזר (מודי) זנדברג - לפי החשד, בעת שכיהן כיושב ראש קרן היסוד, פעל לקידום ענייניו של גנור כנציג התאגיד הגרמני בישראל, תוך ניצול תפקידו ומעמדו הציבורי בעבר ובהווה, לצורך "פתיחת דלתות" עבור גנור וקבלת מידע מעובדי ציבור ומנבחרי ציבור בהקשר לעסקאות כלי השיט - וזאת בתמורה לכספי שוחד שקיבל מגנור במספר פעימות ובסך המצטבר לכדי למעלה מ-100,000 שקלים.

דוד שרון - בתקופה הרלוונטית שימש ראש המטה של שר האוצר דאז יובל שטייניץ, ובהמשך כראש הסגל של ראש הממשלה בנימין נתניהו, ולסירוגין כיהן בתפקידים בכירים בחברת קו צינור אילת-אשקלון. לפי החשד, פעל שרון לטובת האינטרסים של גנור בעסקאות כלי השיט, וקיבל ממנו בין השנים 2013-2016 סכומי כסף במספר פעימות בסך מצטבר של כ-130,000 שקלים, וזאת באמצעות מתווכים עסקיים המקורבים לשרון, אשר הוצבו על ידי שרון במטרה להסוות ולטשטש את הקשר השוחדי בינו לבין גנור. בנוסף נחשד שרון בגיוס תרומות דרך אנשי קש, לקמפיין הבחירות של השר שטייניץ, בשנת 2012.

תיק 3000 - ממצאים ומסקנות

עם סיום החקירה, עמדת משטרת ישראל היא כי נתגבשה בתיק זה תשתית ראייתית כדלקמן:
תא"ל (מיל') אבריאל בר יוסף - נתגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים וקשירת קשר לביצוע פשע.

תא"ל (מיל') שי (שייקה) ברוש - נתגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים בצוותא, קשירת קשר לביצוע פשע, הוצאת חשבונית שלא כדין ועבירות הלבנת הון. **אלוף (מיל') אליעזר (צייני) מרום** - נתגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים, קשירת קשר לביצוע פשע, הלבנת הון ועבירות מע"מ (הוצאת חשבונית שלא כדין)

עורך דין דוד שמרון - נתגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות של תיווך בשוחד ("שוחד הנעה") בכל הנוגע למערכת יחסיו עם גנור, ועבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והלבנת הון בהקשר למעורבותו בפרשת "קרדיט. סוויס." השר (לשעבר) ויושב ראש קרן היסוד אליעזר (מודי) זנדברג -

נתגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים והוצאת חשבונית שלא כדין
דוד שרון - נתגבשה תשתית ראייתית לביצוע עבירות שוחד, מרמה והפרת אמונים, קשירת קשר לביצוע פשע, הלבנת הון ועבירות על פי חוק מימון מפלגות ובחירות

עורך דין יצחק מולכו - לא נתגבשה תשתית ראייתית מספקת לביצוע עבירות במסגרת החקירה נתגבשה תשתית ראייתית לכאורית מספקת לביסוס חשדות גם כנגד מעורבים נוספים בפרשה, לרבות אנשי עסקים פרטיים שאינם נושאים במשרות ציבוריות.

במהלך ניהול החקירה ואיסוף הראיות נתגלו ליקויים בכל הנוגע לסדרי מנהל בקרב גופים שונים, אל מול גורמים עסקיים ופרטיים, וזאת בכל הנוגע לרכש ביטחוני ואסטרטגי למדינת ישראל. ליקויים אלו מחייבים הפקת תובנות ולקחים על ידי הגורמים המוסמכים לכך, על מנת לשפר ולייעל את הליכי הרכש הביטחוני במדינת ישראל ולהגן עליהם מפני אינטרסים זרים והשפעות פסולות במבט צופה פני עתיד. כוונת המשטרה לפנות לגורמים הרלוונטיים ולהביא בפניהם מסקנות אלה.

עדכונים בתיק 3000 מיום 13 אוקטובר 2019**האמת מתחילה לצוף**

סערה בעקבות גילויי "ידיעות אחרונות" בפרשת הצוללות וכלי השיט • נתניהו טוען: "משרד הביטחון, ולא אני, הוא זה שביקש לבטל את המכרז לרכישת כלי השיט" - אלא שהוא מתעלם מלוחות הזמנים • יעלון משיב אש: "הטבעת מתהדקת, עכשיו הגיע תורם של השקרים" רונן ברגמן

אתמול בערב העלה ראש הממשלה, בנימין נתניהו, פוסט לפייסבוק ובו התייחסות לחלק מהפרטים המתפרסמים במקביל ב"ידיעות אחרונות" ובעיתון הגרמני "די צייט" על פרשת הצוללות וכלי השיט. נתניהו התייחס לדברים המצוטטים בכתבות מפי שר הביטחון לשעבר, משה בוגי יעלון, ואשר חלקם התפרסמו כבר בערב החג ב"ידיעות אחרונות" (הסיפור המלא – היום ב"7 ימים"). יעלון טוען כי הופעלו על משרד הביטחון לחצים שונים לבטל את המכרז הבינלאומי לרכישת כלי השיט – כדי שקונצרן טיסנקרופ הוא שימכור את הספינות. יעלון אף סיפר למקורביו כי נתניהו עצמו אמר לו: "למה יש מכרז? תבטלו אותו."

נתניהו כתב אמש כי טענותיו של יעלון המצוטטות בכתבות "כבר הופרכו על ידי פרקליט המדינה שאמר שוב לפני כמה ימים שראש הממשלה אינו קשור לפרשת כלי השיט והצוללות". נתניהו הוסיף כי "ביטול המכרז (לכלי השיט שאמורים להגן על אסדות הגז – ר"ב) עליו מדבר יעלון נעשה על פי בקשה בכתב של משרד הביטחון בראשות בוגי יעלון! זהו אותו בוגי שאמר שבוע לפני שנאלץ לוותר על תיק הביטחון בנסיבות פוליטיות שיש לנו ראש ממשלה מצוין."

בתגובה לדברים אמר אמש יעלון: "הלחץ והטבעת המתהדקת נותנים אותותיהם. עכשיו הגיע תורם של השקרים. לא אחבל בחקירה כדי להפריך את העיוותים המכוונים של נתניהו. כדרכי, אמת דיברתי! אמת יש רק אחת, וחצי אמת גרועה משקר. בחקירה כבר לא תהיה ברירה."

יש לציין כי בתחילת השבוע, כאשר "ידיעות אחרונות" פנה ללשכת ראש הממשלה בבקשה שיגיב לפרטי התחקיר המתפרסם היום, נתניהו בחר – בניגוד למה שעשה אמש – שלא להגיב בשמו ושלה תגובה בשם "מקורביו". תגובה זהה כמעט לחלוטין למה שפירסם אמש בשמו. לגבי תוכן התגובה, שלפיה משרד הביטחון ביקש לבטל את המכרז, נתניהו אומר אמת אבל לא את כל האמת. שכן עיון בלוח הזמנים של הפרשה, לפחות כפי שהוא מצטייר מדברי יעלון וגורמים אחרים במשרד הביטחון, מצייר תמונה שונה:

1. משרד הביטחון החליט לרכוש ספינות להגנה על אסדות הגז.
2. על רקע עסקת הצוללות עם קונצרן טיסנקרופ נבחנה בתחילה האפשרות לרכוש ממנו גם את כלי השיט. את הקונצרן מייצג בישראל מיקי גנור (שבינתיים הפך לעד מדינה), ויועצו הוא מקורבו של ראש הממשלה, עו"ד דוד שמרון.

3. אחרי שלשכת הקנצלרית איימה שלא תעניק סובסידיה ממשלתית לעסקה ללא התקדמות מדינית מול הפלסטינים, ומחשש שהמחיר שיציעו המספנות הגרמניות יהיה גבוה, פירסם משרד הביטחון מכרז בינלאומי לרכישת ספינות השטח.

4. שר הביטחון דאז, משה (בוגי) יעלון, אמר לפני כמה חודשים בשיחה עם מקורב כי "אני חששתי מזה שכל ההתייחסות לגרמנים תהיה כאילו אנחנו לקוח שבוי שלהם, שיתקעו לנו מחיר בשמיים. לכן האנשים אצלי במשרד שיכנעו שטוב לצאת למכרז. אני רק וידאתי שאם הגרמנים יבואו עם הצעה יותר טובה, לא נהיה מחויבים למכרז ונוכל ללכת לגרמנים. אבל לפחות נבוא אליהם עם מחיר התייחסות שיעלה במכרז."

5. המכרז יצא לדרך ושורת מספנות, בהן שתיים גדולות מאוד מדרום־קוריאה, התכוונו לגשת אליו ואף הציעו מחירים נמוכים הרבה יותר מאלה של הגרמנים. בנוסף, הקוריאנים הציעו ספינות בגודל מתאים יותר לדרישות הישראליות.

6. בשלב הזה, כך טוען יעלון, החלו לחצים כבדים מכיוונם של נתניהו ומקורביו אליו לבטל את המכרז. "הייתה התערבות של לשכת ראש הממשלה בניסיון לטרפד את המכרז. אני תמהתי: מה פתאום ראש

הממשלה מתעסק עם ביטול מכרז? מה זה עניינו? ראש הממשלה בעצמו בא אליי ואמר: למה יש מכרז? תבטלו אותו".

7. משרד הביטחון ויעלון לא נכנעו ללחצים והמשיכו במכרז. "אני התעקשתי שהמכרז יושלם", מספר יעלון. "רק כשידעתי מה המחיר שאני מקבל מהקוריאנים, רק אז אמרנו לגרמנים: אוקיי, עכשיו בואו נדבר, מה אתם מציעים?" בשלב הזה, כשהגרמנים הבינו שיש למשרד הביטחון אלטרנטיבה, הם הורידו את המחיר באופן משמעותי, ומשרד הביטחון הסכים לבטל את המכרז.

מה שיעלון טוען, בעצם, הוא שלולא התעקש על המכרז מול הלחץ שהפעילו גורמים שונים, היה נסגר בסופו של דבר חוזה יקר הרבה יותר מול טיסנקרופ. את הפער, עשרות מיליוני יורו, היינו משלמים כולנו.

יעלון למנדלבלית: "התנהלותך בפרשה הצוללות מעלה שאלות שלא נותנות לי מנוח"

השר לשעבר פנה במכתב ליועמ"ש בו העלה תהיות קשות: "מדוע מיהרת להגיד ש'אין חשד לפלילים? ". מקורב למנדלבלית: "מי שתוקף אוטומטית זוכה לניצחון טכני לא הגון".

אריק בנדר ואבישי גרינצייג - 11/11/2018

שר הביטחון לשעבר משה בוגי יעלון שלח הערב (ראשון) מכתב ליועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבלית, ובו שורה של שאלות קשות העולות בעקבות סיום חקירת המשטרה את פרשת 3000 והגשת המלצותיה לפרקליטות.

אני פונה אליך כמי שכיהן בתפקיד שר הביטחון בתקופה הרלוונטית, שמכיר את השתלשלות העניינים, ושנוכח כי חלק מהמהלכים בוצעו במכוון מאחורי גבה של מערכת הביטחון", כתב יעלון.

" אני פונה אליך כמי שמעריך את מקצועיותך כמשפטן, וכרמטכ"ל שמינה אותך לפרקליט הצבאי הראשי"

"אני פונה אליך משום שבמהלך חקירת פרשת רכש הצוללות וכלי השייט ממספנת "טיסנקרופ" הגרמנית, עלו שאלות רבות, שאינן נותנות לי מנוח, שאלות הקשורות בהתנהלות החקירה שהובלה על ידך".

לטענת יעלון כל ניסיונותיו להביא בפני מנדלבלית במהלך החקירה את גרסתו המליאה לפרשה ואת השגותיו נתקלו באמירה שזה אסור והוא פנה על כן למסור עדות במשטרה.

"במאי 2017 הסתבר לי באקראי שאלוף (במיל.) עמוס גלעד לא זומן להעיד בפרשה, ולכן פניתי אליך בשאלה בנושא, והפנית אותי לחוקרים", כתב. "רק בעקבות פנייתי, זומן גלעד להעיד. הסתבר לי

שנשיא המדינה שהיה מעורב אישית בניסיון לברר את הפרשה מול הקנצלרית, לא נדרש להעיד עד עצם היום הזה. מעורר תמיהה".

יעלון ציין כי הוא פונה למנדלבליט עם סיום חקירת המשטרה, לאחר שזה נמנע מלהתייחס פומבית לחלק מן השאלות, כדי שלא לחבל בחקירה.

ואלה השאלות שמפנה יעלון למנדלבליט, כמי שהוביל והנחה את החקירה:

א. מדוע מיהרת להתייחס לתחקיר העיתונאי מנובמבר 2016 באמירה "שאינן חשד לפלילים בפרשה" (מה שהתברר כטעות, נוכח תוצאות החקירה)?

ב. מדוע היססת בפתיחה בחקירה מיד לאחר התחקיר ולאחר שפנית אליך בנושא?

ג. מדוע הורית בסופו של דבר על ביצוע "בדיקה" ולא "חקירה", ורק בפברואר 2017 ה"בדיקה" הפכה ל"חקירה"?

ד. מדוע כיוונת את "הבדיקה" למשרד הביטחון, כולל הוצאת צו חיפוש במשרד היועמ"ש של משרד הביטחון?

ה. מדוע השתהית עד יולי 2017 במעצרו ובהוצאת צו חיפוש במשרדו של מיקי גנור?

ו. מדוע לא הוצאו מיד צווי חיפוש במשרד ראש הממשלה, במל"ל ובמשרד עורכי הדין שמרון ומלכו? (ככל הידוע לי לא בוצעו חיפושים במשרדים אלה עד היום).

ז. מדוע לא בוצעה חקירה של פרשת האישור שניתן לגרמניה, למכור הצוללות למצרים?

ח. מדוע הודעת שוב ושוב, ועוד טרם הפתיחה בחקירה, על כך שראש הממשלה אינו מעורב בפרשה, כאשר היו בידי החוקרים שני המסמכים המוכיחים את ההיפך?

ט. מדוע זומן ראש הממשלה להעיד "עדות פתוחה" בשלב כל כך מאוחר של החקירה, כאשר כבר בתחילתה היו ברשות החוקרים מסמכים המעידים על מעורבותו האישית, וחייבו "חקירה באזהרה"?

לדברי יעלון ייתכן והחקירה לא הביאה לממצאים העוברים את הרף הפלילי לגבי ראש הממשלה אך הוא מוסיף כי "לנוכח שאלותי, לא השתכנעתי שהיה מאמץ בכיוון זה".

לסיום הוא כותב כי "אינני חסיד וועדות חקירה ממלכתיות, אלא אם הגורם האחראי לא לוקח אחריות ומתפטר, או שהמערכת לא גורמת לו לשאת באחריות. נראה לי שאנחנו, מתקרבים לצורך בזה".

יעלון החליט, בגלל ההיבטים הציבוריים של הפרשה, לפרסם את המכתב ברשתות החברתיות ובתקשורת.

בתגובה למכתבו של יעלון, אמר גורם המקורב ליועמ"ש: "אביחי מנדלבליט לא יכול באמת להשיב לציבור על השאלה מי אישר את מכירת הצוללות למצרים, כי מדובר במידע מסווג ביותר. התוקפים פומבית את מנדלבליט על העניין הזה, זוכים אוטומטית לניצחון טכני לא הגון".

בנוסף, גורם בבית הנשיא הבהיר כי בניגוד לתמיהת יעלון במכתבו למנדלבליט "אין שום צורך שהנשיא יעיד בפרשת הצוללות כיוון שכבר מסר בכתב את כל הידוע לו בפרשה". מהמשטרה נמסר בתגובה:

"בהמשך להודעת הדוברות שפורסמה עם סיום חקירת תיק 3000, נבקש להבהיר כי החקירה נוהלה באופן יסודי ומקצועי, מתוך מטרה אחת ויחידה של בירור האמת. הטענות לפיהן חקירת תיק 3000

הוגבלה או צומצמה ע"י מי מבכירי מערכת אכיפת החוק היא טענת כזב, חסרת כל בסיס עובדתי. במסגרת החקירה נגבו הודעותיהם של בכירי המדינה ומערכת הביטחון בעבר ובהווה, וכל טענה שעלתה ואשר הצדיקה העמקת הבירור - נבדקה לעומקה. אין כל שחר לטענות שמרמזות את ההפך".

אדוה קשי נייד: הפובליציסט אלדד יניב כתב בפייסבוק. בבקשה קראו עד הסוף.

21/11/2019

חברים שלי, שבוע טוב. סליחה שאני ניגש ישר לעניין. אנחנו במערכה. אתם צריכים לדעת שבסוף השבוע הזה כשנחנו עם המשפחה, ביבי הקים חמ"ל בבית ראש הממשלה בניסיון לעצור בכל הכח את החקירה הפלילית בשחיתות הצוללות. רוב הציבור בישראל חושב שמה שביבי עשה הוא נורא ואיום.

וביבי רואה את זה בסקרים וכמו בבחירות - יוצא למלחמה.

ביבי עוד לא מקליט את עצמו לסרט שהערבים נוהרים אבל גם זה יגיע בימים הקרובים ככל שיתגבר הלחץ.

מאז יום שישי חברי כנסת ושרים נשלחים על ידי ביבי בכח לאולפני הטלוויזיה להגן על שחיתות הצוללות.

ביבי מצלצל באופן אישי ודורש ומאיים עליהם שיופיעו ויגנו עליו ושלא יפקירו אותו. ככה ביבי עושה גם עם מומחים צבאיים. פתאום אתם שומעים בטלוויזיה כל מיני אנשים עם דרגות שאוכלים לכם את הראש. זה מהמל"ל וההוא מהשמל"ל.

מומחים צבאיים אוכלים לכם את הראש עם כל מיני נתונים ומספרים וקשקושים ומה היה עם הצבא והקבינט ושאר זיבולים.

אתם צריכים להבין שהסיפור הזה של שחיתות הצוללות הוא הכי ברור בעולם:

הבן דוד של ראש הממשלה שהוא גם מי שמנהל לו את כל חשבונות הבנק הפרטיים, תיווך בעסקה למכירת צוללות. ביבי קנה את הצוללות. הבן דוד שלו עשה סיבוב וחתך את האם-אמא של הקופון.

ככה ששום מומחה צבאי או מומחה לצוללות, או שר או ח"כ, לא יכול לזבל לכם את הראש. לא צריך להבין כלום בצבא או בצוללות. צריך להבין שזה הסיפור הכי מסריח של שחיתות שהיה במדינה ואת זה אתם מבינים מצויין ושאר אחד לא יזבל לכם את הראש.

רוב המדינה חושבת כמוכם. ביבי רואה את זה בסקרים. אסור לתת לביבי לזבל לאנשים את השכל. ואנחנו יותר חזקים מביבי. אם נשתף את הפוסט הזה. אם נסביר לכל מי שסביבנו כמה זה פשוט הסיפור המסריח הזה, תפתח בעוד כמה ימים חקירה כי למנדלבליט לא תהיה ברירה.

תזכרו כמה זה פשוט:

הבן דוד של ביבי תיווך במכירת צוללות. ביבי קנה צוללות. הבן דוד חתך קופון של מליוני אירו. ככה פשוט. ככה מסריח.

האמת הפשוטה לא תשטף בבליט של הבלים.

לשקר אין רגליים, אבל יש לו הרבה צוללות

אסתי סגל פוסטים 08/12/2019

פרשת הצוללות –

שמחנו להתבשר שבמלאת ארבע שנים לתחקיר הצוללות של רביב דרוקר אוטוטו יוולדו לנו במזל טוב כמה כתבי אישום.

תודו שזה מרגש, שהפרשה הבטחונית החמורה והמסוכנת ביותר שידעה ישראל הולידה כמה שין גימלים שייקבלו כתבי אישום (בכפוף לשימוע, כן?) – והתקשורת (כמעט) כולה גועה בקול אחד, "לא נמצאו ראיות שקושרות את נתניהו לפרשה", ומפמפת שגם בן דודו ואיש סודו, עו"ד דוד שמרון, הולך לצאת מהעניין הזה עם איזה סעיף שולי.

ובכן, בואו נזכר: "לא נמצאו ראיות שקושרות את נתניהו" – כיוון שמייד לאחר החשיפה של רביב דרוקר, יצא היועמ"ש אביחי מנדלבליט בהצהרה שנתניהו לא קשור לפרשה. וכיוון שהוא לא קשור, אז גם לא נחקר וגם לא נחקרו הקשרים שלו לפרשה.

המייל של אחז בן ארי, יועמ"ש משרד הבטחון מ-22.7.2014 (שנחשף גם הוא ע"י רביב דרוקר) שמדווח על דוד שמרון (מייצג טיסנקרופ) שדורש לדעת האם נעצר המכרז לרכישת הצוללות כפי שדרש נתניהו, כמובן שלא עושה רושם על היועמ"ש, התקשורת וכל השאר. כי נתניהו כאמור – לא מעורב.

אז אם נתניהו לא מעורב, והוא צח ונקי כפתית שלג לפני ההתחממות הגלובלית, למה יש לו כל כך הרבה גרסאות סותרות למאורעות שכדבריו וכדברי שופריו אינו מעורב בהם?

אז כמו שראינו כאן, כל גרסאות נתניהו נתגלו כלא אמת, ובכל זאת עפ"י מנדלבליט הוא אינו מעורב ולא קשור לפרשת הצוללות וכלי השיט למרות שדחף במלוא המרץ לרכישת צוללות נוספות בניגוד לדעת מערכת הבטחון כולה, והטיל את כל כובד משקלו שהן תרכשנה מטיסנקרופ וללא מכרז. אותה טיסנקרופ שבן דודו האחד היה ספק הפלדה שלה ובן דודו השני נתן לה ייצוג משפטי.

כל זה כמובן מחזיר אותנו לפרשת המניות, שבניתוח הנתונים המצויים בידינו, יש מצב שהיא המפתח, הסיבה והמסובב לפרשת הצוללות וכלי השיט. המניות שנתניהו החזיק בחברת גרפטק או אולי סידריפט (קצת קשה לעקוב אחרי שרשרת החברות האלו) של בן דודו מיליקובסקי, ושהניבו לו 16 מיליון ש"ח, מניות שהסתיר והתגלו במקרה ע"י ועדת ההיתרים, ואם מנדלבליט לא יחליט על חקירה בהקדם תחול על הפרשה התיישנות ממש ממש בקרוב.

אישומי שוחד בפרשת הצוללות נגד מפקד חיל הים, מיקי גנור, שר לשעבר ומנהל לשכת ראש הממשלה

החקירה בתיק 3000 הבשילה לכתבי אישום חמורים. מיקי גנור שהסכם עד המדינה עימו בוטל יואשם בשוחד. פרקליט המדינה פירט כיצד העביר גנור שוחד של חצי מיליון שקל למפקד חיל הים לשעבר אליעזר מרום (צ'ייני). גם דוד שרן שהיה ראש לשכת ראש הממשלה ומודי זנדברג יואשמו בשוחד. עו"ד דוד שמרון יואשם בהלבנת הון טובה צימוקי פורסם: 05.12.19

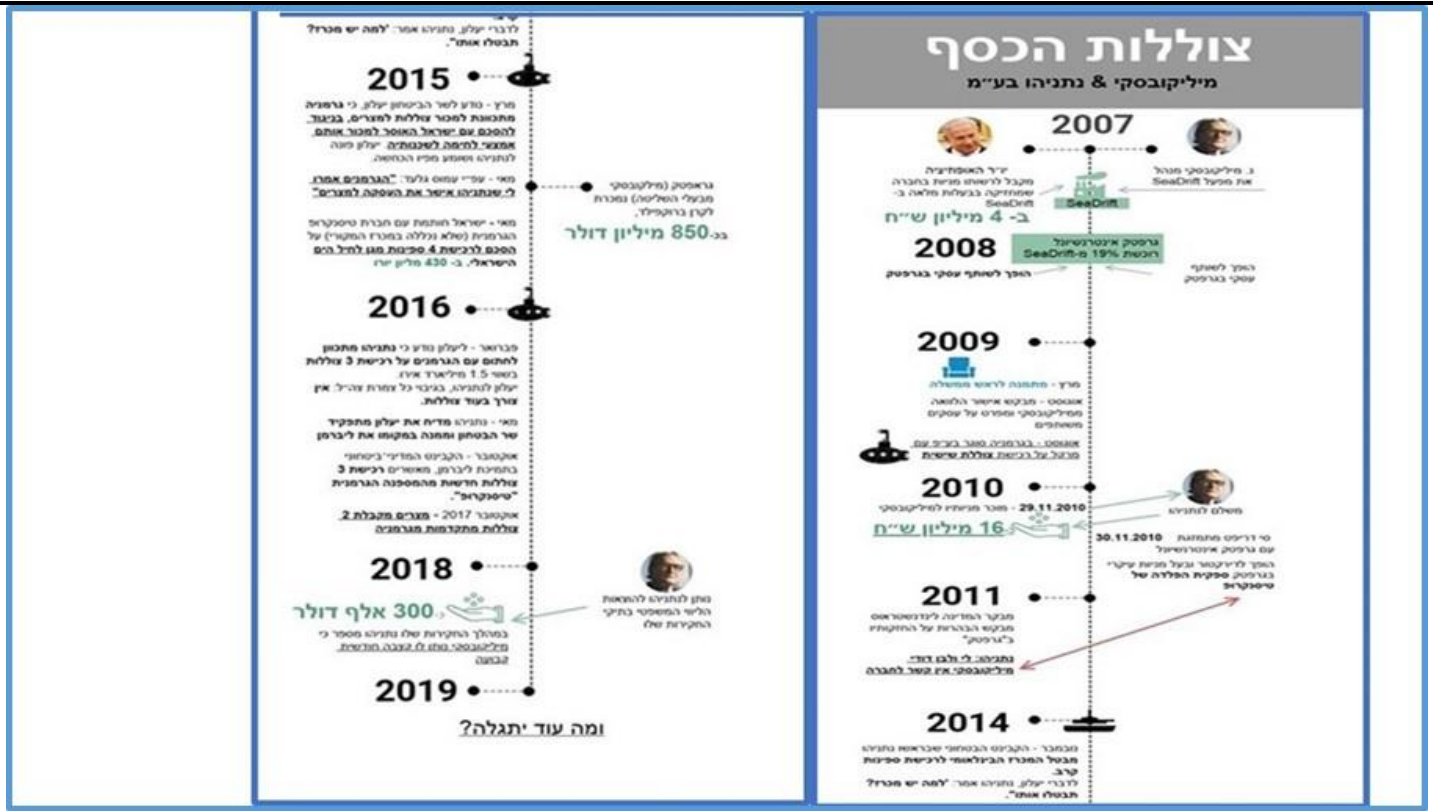
אישומי שוחד בפרשת הצוללות נגד מפקד חיל הים, מיקי גנור, שר לשעבר ומנהל לשכת ראש הממשלה

תיק 3000 אלי מרום, דוד שרן, מיקי גנור ודוד שמרון (צילום: אוהד צויגנברג, מוטי קמחי, שאול גולן, יריב כץ AP), לפי כיוון השעון, מימין למעלה: שרן, מרום (צ'ייני), גנור ושמרון(צילום: אוהד צויגנברג, מוטי קמחי, שאול גולן, יריב כץ AP), 557 אלף שקל למפקד חיל הים לשעבר אליעזר (צ'ייני) מרום, 420 אלף שקל לאבריאל בר-יוסף שהיה המשנה לראש המל"ל ולמקורבו שי ברוש, עשרות אלפי שקלים לראש לשכתו לשעבר של ראש הממשלה, דוד שרן, ו-103 אלף שקל לשר לשעבר מודי זנדברג. באחת ההחלטות האחרונות שלו בתפקידו, פרקליט המדינה שי ניצן אימץ את המלצת הפרקליטות והחליט להעמיד לדין בכירים לשעבר בפרשת הצוללות ("תיק 3000"). בין היתר הוא מתאר כיצד עבר הכסף בהסכמי ייעוץ פיקטיביים, בצ'קים ובמזומן תמורת חשבוניות כוזבות.

העבירות המיוחסות לחשודים בתיק

-אליעזר מרום (צ'ייני) - לקיחת שוחד, הלבנת הון ועבירות מס
 -אליעזר (מודי) זנדברג - לקיחת שוחד, הלבנת הון, מרמה והפרת אמונים ועבירות מס
 -מיקי גנור - הצעת שוחד, מתן שוחד, הלבנת הון, עבירות מס ועבירות על חוק המפלגות
 -דוד שרן - לקיחת שוחד, הפרת אמונים, הלבנת הון ועבירה על חוק המפלגות
 -עו"ד דוד שמרון - הלבנת הון
 -רמי טייב - תיווך לשוחד
 יצחק (צחי) ליבר - הלבנת הון וסיוע לעבירות מס.
 לגבי חשודים נוספים בתיק תתקבל החלטה בנפרד.
 בכתב החשדות צוין כי מיקי גנור שימש בין השנים 2009-2017 סוכנו של התאגיד הגרמני טיסנקרופ בישראל. במקביל עסק גנור גם בתחום הנדל"ן. במסגרת תפקידו כסוכן התאגיד פעל גנור לשווק ולקדם עסקאות כלי שיט בין ישראל לתאגיד. אבריאל בר-יוסף שירת כקצין בחיל הים עד 2003, עת השתחרר מצה"ל בדרגת תת-אלוף. בין השנים 2004-2009 כיהן כמנהל ועדת החוץ והביטחון של כנסת ישראל, בשנים 2009-2015 כיהן כמשנה לראש המועצה לביטחון לאומי (המל"ל) וב-2016 מונה לראש המל"ל, אולם תוך זמן קצר הוקפא מינויו ולבסוף בוטל.

אליעזר מרום (צ'ייני) כיהן בין השנים 2007-2011 כמפקד חיל הים ושחרר מצה"ל ב-2012 בדרגת אלוף. דוד שרון כיהן בין השנים 2009-2012 כראש מטה שר האוצר יובל שטייניץ. בין ינואר 2013 לדצמבר 2014 כיהן שרון כמזכיר חברת קצא"א. בין דצמבר 2014 לאוגוסט 2016 כיהן שרון כמנהל לשכת ראש הממשלה, ובחלק מהתקופה כיהן במקביל גם כראש הסגל במשרד ראש הממשלה. הח"כ והשר לשעבר אליעזר זנדברג כיהן בין השנים 2010-2018 כיו"ר קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל. דוד שמרון הוא שותף במשרד עורכי דין פרטי. שי ברוש הוא איש עסקים ישראלי, ששירת בעבר כקצין בחיל הים עד ששחרר מצה"ל ב-2001 בדרגת תת-אלוף. רמי טייב כיהן כיועץ פוליטי לשר שטייניץ בין השנים 2011-2017. יצחק (צחי) ליבר הוא יועץ אסטרטגי ויועץ תקשורת עצמאי, וכן חברו ומקורבו של שרון.

עסקאות כלי השיט

לפי כתב החשדות, במשך השנים רכשה מדינת ישראל מהמספנות שבשליטת תאגיד טיסנקרופ חמש צוללות. למדינה ניתנה אופציה לרכוש בעתיד צוללת נוספת, שישיית במספר, במחיר שנקבע מראש. באפריל 2011 אישרה ועדת שרים אישור עקרוני למימוש האופציה לרכש הצוללת השישית, וכעבור כשנה חתמה מדינת ישראל על חוזה מול התאגיד למימוש האופציה. במקביל נחתם הסכם עם התאגיד בנוגע לעריכת "מחקר היתכנות לצוללות 7-9". בשנת 2015 החלה במל"ל פעילות מואצת לצורך בחינת האפשרות לרכש צוללות 7-9. באוקטובר 2016 החליט הקבינט לרכוש את הצוללות, ולאחר מכן הושגו הסכמות בין ממשלת ישראל לבין ממשלת גרמניה על כל פרטי מזכר ההבנות בנוגע לרכש צוללות 7-9. במקביל, במאי 2015 נחתם חוזה בין מדינת ישראל לתאגיד לרכישת ארבע ספינות מגן. לפי כתב החשדות, בין גנור לבר-יוסף היו יחסי היכרות על רקע שירותם הצבאי המשותף בחיל הים. לפני שנת 2009 לא התקיימה כל מערכת יחסים בין גנור למרום, פרט להיכרות בסיסית על רקע שירותם הצבאי המשותף בחיל הים. בפגישות שקיים בר יוסף עם גנור במהלך שנת 2009 הציע בר יוסף לגנור לפעול יחד על מנת לקדם את מינויו לתפקיד סוכן התאגיד בישראל, וזאת תוך שבר-יוסף רצה להפיק לעצמו תועלת כספית מכך.

באותה עת שימש ישעיהו (שייקה) ברקת סוכן התאגיד בישראל, וזאת במשך יותר מ-20 שנה. גנור הסכים לרעיון שהעלה בר-יוסף, וסמוך לכך החלו השניים לפעול לצורך קידום המינוי. בהתאם לסיכום בין השניים נפגש בר-יוסף עם מפקד חיל הים מרום, על מנת לרתום גם אותו לפעול למינויו של גנור כסוכן התאגיד.

בכתב החשדות נאמר כי לתמיכת מרום במינוי גנור הייתה חשיבות מכרעת בתהליכי הרכש של מערכת הביטחון בשל תפקידו כמפקד חיל הים. בעקבות זאת נפגשו מרום, גנור ובר-יוסף והחלו לקדם את מינויו לסוכן התאגיד.

לצורך כך יזמו בר-יוסף ומרום ביקור בישראל של וולטר פרייטג, מנכ"ל המספנות מטעם התאגיד באותה העת, שאליו דאגו להביא את גנור. בנוסף, למחרת התקיימה פגישה בלשכת מרום בנוכחות פרייטג ובר-יוסף שאליה הוזמן גם גנור, שלא היה לו כל מעמד בתאגיד או בחיל הים באותה עת, בעוד ברקת, סוכן התאגיד, לא הורשה להשתתף בפגישה.

גנור, כך לפי כתב החשדות, פעל במהלך הביקור תוך הסתייעות במרום ובבר-יוסף להפגין בפני פרייטג את קשריו במערכות השלטון הישראליות ובחיל הים, על מנת לקדם את מינויו לתפקיד.

בר יוסף דאג, בין היתר, לארגן פגישה בין שר האוצר דאז, יובל שטייניץ, לבין פרייטג. במהלך הפגישות שקיימו גנור, מרום ובר-יוסף מראשית שנת 2009 לצורך קידום מועמדותו של גנור כסוכן התאגיד, התגבשו ביניהם הבנה, הסכמה וציפייה שלפיהן מרום ובר יוסף-יקבלו מגנור גמול על פעילותם לטובת מינויו כסוכן התאגיד ועל קידום עסקאות הרכש של כלי השיט במסגרת תפקידם. לאחר ביקור פרייטג בישראל ובעקבות מהלכי גנור, מרום ובר-יוסף החל משא ומתן בין גנור לתאגיד, שבסופו הוא מונה לסוכן התאגיד במקום ברקת.

קבלת עמלות בגין העסקאות על ידי גנור

בכתב החשדות צוין כי על פי חוזה שנחתם בין גנור לתאגיד ב-2009, גנור היה זכאי לעמלה של 3.7% מכל העסקאות העתידיות לרכש כלי שיט, למעט עסקת הצוללת השישית שמלכתחילה לא היה זכאי לעמלה בגינה. בהמשך סוכם כי בכל זאת יקבל עמלה בגובה 2% בגין עסקה זו. בהתאם לכך, החל ממאי 2012 קיבל גנור עמלה מהתאגיד בגין תפקידו כסוכן התאגיד בהשלמת עסקת הצוללת השישית ועסקת ספינות המגן, בסך כולל של 10,402,971 אירו.

משעה שגנור התמנה לסוכן התאגיד ובשנים שלאחר מכן הוא פעל בדרכים שונות, תוך שימוש בעובדי ציבור שונים, לקדם את עסקיו, תוך הבטחות למתן שוחד וסיכום על מתן שוחד בעד פעולות הקשורות בתפקידיהם של עובדי הציבור על מנת לקדם את ביצוען של עסקאות לרכש כלי שיט בין מדינת ישראל לתאגיד, ובכך להגדיל את רווחיו.

יחסי שוחד בין גנור לבר יוסף

לפי כתב החשדות, בכל תקופת כהונתו של בר-יוסף במל"ל הוא הוביל את עיסוק המל"ל בנושאי ספינות המגן והצוללות. הוא קיים קשר תכוף ואינטנסיבי עם גנור, בזמן שפעל במקביל במסגרת תפקידו לקידום האינטרסים הכלכליים של גנור כסוכן התאגיד. מטרת הקשר הייתה למסור לגנור מידע ולסייע לו לקדם רכש כלי שיט מהתאגיד. פעולות בר-יוסף לקידום מינויו של גנור לסוכן התאגיד ולקידום עסקאות כלי השיט נעשו בעקבות ההבנה, ההסכמה והציפייה שנקמו ביניהם, שלפיהן בר-יוסף יקבל גמול מגנור בעד פעולות שיבצע הקשורות בתפקידו.

לפי כתב החשדות, מנקודת זמן מסוימת אכן דרש בר-יוסף לקבל את התמורה מגנור בגין פעילותו לטובת המינוי שלו כנציג התאגיד, ובגין פעילותו לקידום עסקאות הרכש של כלי השיט במסגרת תפקידו במל"ל. ניסיונות בר-יוסף לקבל תמורה מגנור נעשו באמצעות בקשות שוחד ישירות, באמצעות דרישות כספיות שנעשו על ידי שי ברוש, מקורבו של בר-יוסף, ובאמצעות ניסיונות של בר-יוסף לבצע עסקאות שונות עם גנור, שמהן יפיק טובות הנאה.

לפי כתב החשדות, דרישות השוחד עמדו על מיליוני אירו, שאותם סירב גנור לשלם. לאחר משא ומתן סיכם גנור עם ברוש כי גנור ישלם 120 אלף אירו בעד פעולותיו של בר-יוסף, וזאת במסווה של חוזה

ייעוץ כוזב. בהתאם לסיכום בין גנור לברוש, עד למועד תחילת החקירה שילם גנור לברוש 420 אלף שקל עבור פעולות שביצע בר-יוסף במסגרת תפקידו כעובד ציבור.

התשלומים הועברו לברוש באמצעות העברות בנקאיות והוסוו בחשבוניות כוזבות. ב-2014, בעקבות פגישה בין גנור לברוש ולבר-יוסף ובהתאם להסכמה, החל בר-יוסף לדרוש בעצמו מגנור תשלום בסך מיליון דולר מחלקו בעסקת הצוללת השישית. בהמשך דרש בר-יוסף מגנור תשלום בסך מיליון דולר נוספים בגין עסקת ספינות המגן.

זאת, כך לפי כתב החשדות, נוכח פעולותיו של בר-יוסף במסגרת תפקידו למינוי גנור לסוכן התאגיד ובגין פעולותיו לקידום של עסקאות כלי השיט, שבעקבותיהן קיבל גנור כאמור עמלות בגין עסקאות אלו בסך מיליוני אירו. גנור הבהיר לבר-יוסף כי יוכל לשלם לו את התמורה הכספית שלה הוא מצפה בדרך של תיווך בעסקאות נדל"ן שגנור יוציא לפועל, עסקאות שבר-יוסף יוכל לקבל מהן דמי תיווך, וזאת ככל שניתן יהיה להציג בכזב את העסקאות כעסקאות תיווך לגיטימיות.

יחסי שוחד בין גנור למרום

לפי כתב החשדות, גם בין גנור למרום התגבשו הבנה, הסכמה וציפייה, בזמן שמרום כיהן כמפקד חיל הים, שלפיהן הקצין הבכיר במיל' יקבל תגמול מגנור בעד פעולות שיבצע בעבורו כמפקד חיל הים; ואכן, לאחר שחרורו של מרום מצה"ל הוא דרש מגנור לשלם לו כספים בעד הפעולות שביצע בתפקידו כמפקד חיל הים לטובת מינוי גנור לסוכן התאגיד בישראל ולטובת קידום העסקאות, כמתת מושחתת. כדי להסוות את המתת סיכמו השניים כי גנור ייתן את המתת למרום תוך הצגתה בכזב כתשלומים המשולמים בגין העסקת מרום כיועץ עצמאי של גנור. בהתאם לסיכום, החל מאפריל 2014 ועד לנובמבר 2016 העביר גנור למרום, מהחברות שבבעלותו לחברה שבבעלות מרום, מתת של 557 אלף שקל. בגין המתת הנפיק מרום באמצעות החברה חשבוניות כוזבות, שלפיהן התשלומים ניתנו כביכול בעד ייעוץ בנושאים שונים.

יחסי שוחד בין גנור לשרן

עוד על פי כתבי החשדות, לפני שנת 2008 ערך בר-יוסף, שהיה מצוי ביחסי עבודה וידידות עם שרן ועם השר יובל שטייניץ, היכרות בין גנור לשרן. בשנת 2009 מונה שרן לראש המטה של השר שטייניץ. גנור ראה בשרן גורם המקורב מאוד לשר שטייניץ, ומי שיכול לסייע בידו בקידום עסקיו. כראש מטה שר האוצר פעל שרן במסגרת תפקידו לקידום ענייניו העסקיים השונים של גנור, ובראשם קידום הרכש של כלי השיט.

בין היתר סייע שרן לגנור לתאם פגישות עם השר שטייניץ שנועדו לקידום העסקאות ועסקיו של גנור, וכן קיים שרן מעת לעת פגישות ושיחות עם גנור שבהן העביר לגנור מידע בנוגע להתקדמות העסקאות. בין גנור לשרן נוצרה הבנה שגנור יתגמל את שרן בעתיד בעד פעולותיו של שרן לקידום העסקאות והאינטרסים של גנור.

בסוף אוקטובר 2012 סיים שרן את תפקידו במשרד האוצר, ושהה בתקופת צינון בטרם החל בתפקידו החדש בחברת קצא"א. החל מינואר 2013 ועד דצמבר 2014 כיהן שרן כמזכיר חברת קצא"א.

החל מספטמבר 2014 היה שרן מועמד לתפקיד מנהל לשכת ראש הממשלה. בדצמבר 2014 החל שרן לכהן בתפקיד זה, ובהמשך מונה לשמש במקביל לתפקיד זה גם כראש הסגל במשרד ראש הממשלה, עד לסוף אוגוסט 2016. במשך תקופת מועמדותו של שרן לכהונה בלשכת ראש הממשלה ובמהלך כהונתו בה פעל גנור מול שרן על מנת לקדם את עסקיו, ושרן אכן סייע לו.

לפי כתב החשדות, באמצע 2013 פנה שרן אל גנור בבקשה לתשלום שוחד בעד פעולותיו כראש מטה שר האוצר לטובת קידום ענייניו. שרן ביקש כי התשלום יועבר אליו דרך אדם שלישי. ואכן, בהוראת גנור מסר עוזרו המחאה בסך כ-35 אלף שקל לפקודת מקורב של שרן בעבור שרן. המקורב הפקיד את ההמחאה בחשבונו ומסר את מרבית תמורתה במזומן לרמי טייב, ששימש עוזרו של השר שטייניץ, עבור שרן. התשלום הוסווה בחשבונית כוזבת בגין ייעוץ משפטי שלא ניתן.

בנובמבר 2014 העביר גנור סכום נוסף של כ-35 אלף שקל עבור שרון, לבקשת שרון, ועל מנת להסוות את התשלום העביר גנור את התשלום השני לחשבון שבבעלות צחי ליבר, חברו של שרון, וזאת במסווה של שירותי ייעוץ שקיבל כביכול גנור מליבר. באוגוסט 2016 העביר גנור תשלום מתת נוסף בסך כ-58 אלף שקל לחשבון חברה שבבעלות שותפו של ליבר, על אף שלא קיבל ממנה או מליבר כל שירות. בהמשך העביר ליבר לשרון את חלק הארי של תשלומי המתת השני והשלישי. גנור שילם לשרון את תשלומי המתת בעד פעולות הקשורות לתפקידיו השונים כראש מטה שר האוצר וכמנהל לשכת ראש הממשלה, למען קידום עסקאות כלי השיט. את תשלום המתת השני שילם גנור גם על מנת להטות את שרון למשוא פנים בתפקידו כמנהל לשכת ראש הממשלה.

יחסי השוחד בין גנור לזנדברג

סמוך לשנת 2009 הכיר גנור את זנדברג על רקע רצונו לקשור קשרים עסקיים בישראל, שכן עד אותה עת עיקר פעילותו היה בתחום הנדל"ן באירופה. באוקטובר 2010 התמנה זנדברג לתפקיד יו"ר קרן היסוד. במסגרת תפקידו קיים זנדברג יחסי עבודה עם גורמי ממשל רבים, ובהם עם מי ששימש באותה עת מנהל לשכת ראש הממשלה, אייל חיימובסקי.

גנור היה מעוניין כאמור לקדם את המגעים לצורך קידום רכישת ספינות המגן, וכן היה מעוניין לקבל מידע בנוגע להתקדמות המגעים.

לבקשת גנור קבע זנדברג שלוש פגישות בין גנור לחיימובסקי. זנדברג השתתף בפגישות אלו, תוך ניצול תפקידו ומעמדו כיו"ר קרן היסוד. בנוסף, לפי כתב החשדות, זנדברג ניצל את מעמדו ואת קשריו על מנת לשוחח עם עובדי ציבור אותם הכיר במסגרת תפקידו, על מנת לקבל מידע שנועד לסייע לגנור לקדם את עסקאות כלי השיט.

בין השנים 2012-2016 שילם גנור לזנדברג, בשבע הזדמנויות, סכום כולל של 103 אלף שקל כמתת מושחתת, בעד פעולות שביצע תוך ניצול מעמדו ותפקידו כיו"ר קרן היסוד, למען קידום ענייני גנור, וכן על מנת להטותו למשוא פנים, על מנת שינצל את תפקידו כיו"ר קרן היסוד, לפעולה למען האינטרסים העסקיים של גנור. גנור רשם את התשלומים בספרי חברה שבבעלותו כהוצאות שהוצאו בייצור הכנסתה של החברה, בהתבסס על חשבוניות כזבות.

עורך הדין ירון קוסטליץ, פרקליטו של זנדברג, מסר: "הצטערנו לקבל את הזימון לשימוע, שכן סברנו שיש מקום לסגור את התיק בעניין זנדברג עוד בסיומה של החקירה. אנחנו מאמינים שנצליח לשכנע את הפרקליטות בשימוע כי יש לסגור את התיק בעניינו".

כספי עמלה מבנק קרדיט סוויס

לפי כתב החשדות, בתחילת שנת 2013, התעניינה קרן המחקר ישראל גרמניה, תאגיד שהוקם על פי חוק לצורך שיתוף פעולה מדעי בין המדינות, באיתור אפיקים להשקעת כספי הקרן, בסך עשרות מיליוני אירו, במוסדות בנקאיים או אפיקי השקעה אחרים. במסגרת תפקידה כמנכ"לית קרן המחקר, ביקשה עתליה רוזנבאום, שהייתה מקורבת לגנור, לאתר בנקים שוועדת ההשקעות של הקרן תבחן אפשרות להשקעה בהם.

לצורך כך, פנתה רוזנבאום לגנור שהציע לה לפנות לבנק השוויצרי קרדיט סוויס, ואף תיאם לה פגישה עם נציגיהם וזאת במטרה לקבל עמלת תיווך מרווחי העסקה לה היה זכאי מהבנק. גנור ביקש להימנע מהצגתו כמתווך בעסקה, ולפיכך פנה לשמרון וביקש ממנו לחתום במקומו על העסקה. שמרון נעתר לבקשת גנור וחתם על הסכם התיווך מול הבנק כמתווך, על אף שלא תיווך בעסקה.

עקב כך הבנק העביר לחשבוננו של שמרון שני תשלומים בסך 40 אלף דולר ו-100 אלף דולר כעמלה לפי הסכם התיווך. בשלב ראשון שמרון העביר לחברה שבבעלות גנור 32 אלף דולר שהם התשלום הראשון, בניכוי עמלה בסך 20%, ובגין כך הונפקה לו חשבונית בגין "ייעוץ" כביכול.

לפני העברת התשלום השני, החלה בדיקה מקדימה בפרשה זו. לפי כתב החשדות, שמרון רצה להעביר סך נוסף של 80 אלף דולר לגנור, שהגיעו לו בגין התיווך, בניכוי עמלה בסך 20%, דרך בנק דיסקונט,

אך בנק זה סירב להעביר הסכום לחשבון נאמנות שפתח שמרון, שכן תשובותיו של שמרון בנוגע לעילת העברת הכספים לא הניחו את דעת קצינת הציות של הבנק.

לכן, גנור ושמרון פעלו על מנת להעביר את הכספים ישירות מחשבון שמרון בקרדיט סוויס לחשבון חברה שבבעלות גנור בבנק הפועלים. גם בנק הפועלים ביקש מגנור ומשמרון מסמכים שיבהירו את מהות העסקה ביניהם. לפיכך, שמרון וגנור העבירו לבנק מכתבים שהציגו מצגים כוזבים ואלה הביאו לכך שהבנק אישר את ההעברה. בשל כך חשודים גנור ושמרון בעבירה לפי חוק איסור הלבנת הון.

גנור ושרן חשודים גם כי פעלו בניגוד להוראות חוק המפלגות במתן תרומות לשר שטייניץ בגובה העולה על המותר בחוק, תוך שימוש באנשי קש.

התיק נחקר על ידי היחידה הארצית לאכיפה כלכלית (יאל"כ) שבלהב 433 במשטרה ופקיד שומה חקירות תל אביב ברשות המסים.

שמרון: "פוליטיקאים עשו בי קרדום לחפור בו".

עו"ד דוד שמרון מסר בתגובה: "קיבלתי עכשיו את כתב החשדות ועיינתי בו: אין בו צוללות. אין בו שוחד. אין בו מרמה. ובכל זאת מה יש בו? עבירה טכנית המתוארת באופן פומפוזי תוך טעויות ניכרות בעובדות, ועל כן בשימוע שייערך גם היא תוסר מסדר היום. משפחתי ואני עברנו תקופה ארוכה ומטלטלת וככל הנוגע אליי, הפרשה המכונה 'פרשת הצוללות' הגיעה היום לידי סיום.

"אין לאדם אלא את חירותו ואת שמו הטוב. איש לא יכול לדמיין מה עובר על אדם חף מכל פשע, אשר קם יום אחר יום לקרוא פרסומים אודותיו בעניין פרשת הצוללות שאינם אמת. אין בי שום כעס על כל מי שעסק בעניין בדרך מקובלת ומקצועית.

"אם יש בי כעס, הוא אך ורק נגד חבורה צינית של אנשי ציבור ופוליטיקאים, שמבלי לדעת את העובדות, וחמור מכך - חלקם על אף שידעו את האמת - עשו בי קרדום לחפור בו, כדי לקדם את האינטרסים הפוליטיים שלהם, והשתלחו בי יום אחר יום בניסיון לפגוע בי. אין לי שמץ ספק שבמהלך השימוע נביא לביטול החשד שנותר ושבא לידי ביטוי בכתב החשדות".

עורכי דינו של שמרון, עמית חדד ונועה מילשטיין, מסרו: "הודעת הפרקליטות משקפת את מה שידענו וטענו מתחילת הדרך - לא נפל רבב בהתנהלותו של דוד בפרשה שכונתה בתקשורת 'פרשת הצוללות'". עוד נמסר כי "אנו בטוחים בצדקתו של דוד ואנו מקווים שלאחר שנפרס את טיעוננו ונציג לפרקליטות את העובדות כהווייתן - גם כתב החשדות המינימלי שהועבר לעיוננו היום, שעניינו בחשד לביצוע עבירה שאין לה כל קשר ל'פרשת הצוללות', ייסגר. דוד יכול היום לחזור לחייו ולהתחיל לשקם את שמו הטוב שנפגע בשל אירועים שהיום גם הפרקליטות קבעה, ובצדק, שאין להם כל קשר לדוד".

"קשה לתאר סיבה שאישור מכירת הצוללות יוסתר מהצמרת הביטחונית"

שגריר ישראל בגרמניה לשעבר, יורם בן זאב, התייחס לראשונה לאישור המכירה למצרים, שהתרחשה במהלך כהונתו בברלין: "אם הרמטכ"ל לא מודע לסוגיה - משהו פה לא בסדר"

רביב דרוקר | 31.3.2019

שגריר ישראל בגרמניה לשעבר, יורם בן זאב, התייחס הערב (ראשון) בריאיון ראשון לאישור מכירת הצוללות למצרים - שהתרחש במהלך כהונתו בשגרירות בברלין. "כששמעתי שהרמטכ"ל ושר הביטחון לא ידעו על האישור - אני מוכרח להודות שהייתי מאוד מופתע", אמר בריאיון לחדשות 13. "קשה לי לתאר סיבה מוצדקת לכך".

ירם בן זאב, שגריר גרמניה בישראל | החדשות 13

בן זאב, במסגרת תפקידו בגרמניה, היה שותף הסוד לאישור הראשון שנתן ראש הממשלה נתניהו לגרמנים למכור צוללות למצרים. עד לפני שבוע וחצי - נתניהו טען שבכלל לא נדרש לאשר עסקה כזאת, כי הגרמנים אמרו שהם לא זקוקים לאישור. "אם ישראל הייתה מתנגדת, הגרמנים לא היו שוברים את המאזן ומוכרים", טען בן זאב.

הבקשה לאשר את המכירה למצרים עלתה כבר בתקופה בה ישראל רכשה מגרמניה את הצוללת הרביעית והחמישית. אז כיהן אוהד אולמרט כראש הממשלה, והוא התנגד לעסקה. הגרמנים אכן נמנעו ממכירת צוללות למצרים במשך מספר שנים. כאשר ישראל רצתה לקנות את הצוללת השישית, הגרמנים העלו שוב את בקשתם.

"היה לחץ גרמני, כאשר היועץ לביטחון לאומי, אויזגן, באופן קבוע העלה את הנושא המצרי", סיפר בן זאב. "הנימוק שלו היה: 'המצרים מממנים בקנייה המלאה את הצוללת שאנחנו נותנים לכם במחיר הפסד'. לפחות גורם אחד - אולי אפילו יותר התנגדו לנושא. ברוח הדברים של אולמרט, הם אמרו שהצוללת למצרים בעייתית לביטחון ישראל".

בינואר 2010 פגשו נתניהו, שר הביטחון דאז אהוד ברק, והשגריר בן זאב את קנצלרית גרמניה אנגלה מרקל - ואז ניתן האישור למכור את הצוללת. "כמובן עם כל מיני הגבלות", סיג בן זאב.

נתניהו הנחה אז את השגריר לא לדווח כמעט לאיש על האישור, בנימוק של מניעת הדלפות. "הייתה הנחיה שלא לדווח לגורמים אחרים. נאמר לי למי כן לדווח, ואכן כך דיווחתי ישירות למשרד ראש הממשלה - בעצם לזרוע שלה במועצה לביטחון לאומי, אבריאל בר יוסף".

אחרי שבן זאב כבר עזב את השגרירות בברלין התברר שהיועץ החדש לביטחון לאומי, יעקב עמידורו, בכלל לא ידע שניתן אישור ישראלי לעסקה בין גרמניה למצרים. "נדמה לי שבשלב מסוים עמידורו מוציא את בר יוסף מהלופ".

"קשה לי מאוד להאמין שבאמת הגורמים הכי בכירים - נבצר מהם לדעת שהתרחש צעד כל כך משמעותי באיזון האסטרטגי במזרח התיכון", אמר. "אם הרמטכ"ל שלי ושר הביטחון שלי לא מודעים לשאלה ביטחונית מהדרגה הכי גבוהה שיכולה להיות, אז משהו לא בסדר פה".

ביום שישי התפרסמה בחדשות 13 שורת מסמכים, שנכתבה על ידי גורמים ביטחוניים, המראה כיצד האגף המדיני ביטחוני במשרד הביטחון היה בקיא בפרטי מכירת הצוללות הגרמניות למצרים - לכל אורך הדרך ובזמן אמת - ואף עדכן בפרטים את כלל ראשי מערכת הביטחון.

באוגוסט 2012, ראש המטה המדיני ביטחוני, עמוס גלעד, כתב מסמך שבו טען כי עומד על הפרק חוזה חתום בין גרמניה למצרים לאספקת שתי צוללות לצבא המצרי. המכתב הופנה לשר הביטחון ברק, מנכ"ל משרדו, הרמטכ"ל בני גנץ, ראש המוסד תמיר פרדו וראש אגף המודיעין במוסד. חודש לאחר מכן, שיגר גלעד לאותה התפוצה מסמך שבו נכתב כי גרמניה חתמה על חוזה לקניית הצוללות, ומציין כי אם מצרים תהפוך עוינת לישראל, יש סיכוי שהאישור לא יינתן.

במארכ 2014 קיים שר הביטחון יעלון דיון בלשכתו, ובפתח דבריו ציין שישראל העבירה בשם כל הגורמים בקשה רשמית לגרמניה להימנע ממכירת הצוללות למצרים. במסמך שנשלח בנובמבר 2014, דיווח שגריר ישראל בגרמניה יעקב הדס כי סוגיית מכירת הצוללות למצרים עלתה בפגישה של רה"מ נתניהו עם שר החוץ הגרמני. לדבריו, נתניהו הביע התנגדות נחרצת למכירת הצוללות למצרים. השגריר ביקש להראות את המסמך שכתב לעמוס גלעד, ולדן הראל, מנכ"ל משרד הביטחון.

במאי 2015 כתב גלעד כי הוא "מציין לטובה את המפגש עם שרת ההגנה של גרמניה שעסקה במכירת הצוללות למצרים", וציין כי במקביל מתקדמים בתהליך על הפיצוי שתקבל ישראל מהגרמנים על מכירת הצוללות למצרים. למסמך זה היו מכותבים שר הביטחון יעלון, מנכ"ל משרד הביטחון, הרמטכ"ל איזנקוט ומפקד חיל הים אלי שרביט.

מטעם ראש הממשלה נמסר בתגובה: "השקר נחשף. עלילת הדם של בוגי יעלון ובני גנץ כנגד ראש הממשלה נתניהו בעניין הצוללות המצריות התנפצה לרסיסים בחשיפת בערוץ 13. יעלון עודכן כל הזמן במגעים עם ממשלת גרמניה, על ידי אגף מיוחד במשרד הביטחון, שהיה אחראי על המגעים ושהיה מתואם גם עם ראש הממשלה. ברצותם לקושש קולות בוגי יעלון ובני גנץ סיפסרו בבטחון מדינת ישראל, בסודותיה, והאשימו את ראש הממשלה בבגידה. בושה".

פרשת הצוללות מי שמכיר את האלוף צ'ייני לא מתפלא

מפקד חיל הים לשעבר הפגין נורמות מוסריות לקויות כאשר שימש דירקטור בכיר בחברה שזיפה תעודות למאבטחים ימיים, וביקר במועדון חשפנות • החשדות החמורים המיוחסים לו בפרשת הצוללות לא הפתיעו אף אחד שעקב אחר הקריירה שלו מקרוב • פרשנות מאת אבנר הופשטיין

לפני ארבע שנים חשפנו בגלי צה"ל סיפור די מופרע: חברה ישראלית גדולה לאספקת שירותי אבטחה ימית, שהקימו יוצאי יחידות מובחרות בצבא, סחרה במסמכי צה"ל מזויפים, כדי לשוות למאבטחים הזרים שלה קרדיט משודרג. החשיפה הייתה של הח"מ יחד עם אור שפירא ונורית לויליכט-לחיאני. החברה הישראלית ניפקה למאבטחים הימיים ששכרה – חלקם אוקראינים, שכל קשר בינם לבין ישראל מקרי – תעודות הסמכה ימית מזויפות מישראל, תעודות חוגר מזויפות של צה"ל, וכן תעודות מזויפות נוספות לפי הצורך.

המטרה הייתה שחברות ספנות שמעסיקות מאבטחים ברחבי העולם (במטרה להילחם בספינות פירטים למשל), יחשבו ששכרו מאבטחים ישראלים עשויים ללא-חת, שהשלימו הכשרה צבאית באחד הצבאות בעלי המוניטין הגדול ביותר בעולם האבטחה – צבא ההגנה לישראל.

הסיפור הזה הראה עד כמה נמוך מוכנים חלק מ"מיטב בנינו" לרדת אחרי שירותם הצבאי בסיירות מובחרות (המנכ"ל של החברה שירת בשייטת), והכל כדי להרוויח עוד כסף על חשבון המוניטין שצברו. בנימין נתניהו מרים את דגל ישראל ב-23 בספטמבר 2014, בעת טקס קבלת הצוללת אח"י תנין, אחת מהצוללות שנרכשו מתיסנקרופ בגרמניה (צילום AP Photo/Amir Cohen):

בנימין נתניהו בטקס קבלת הצוללת אח"י תנין, אחת מהצוללות שנרכשו מתיסנקרופ (צילום AP Photo/Amir Cohen)

במהלך התחקיר נחשפנו גם לאחד הדירקטורים הבכירים של אותה חברה: אלוף אליעזר (צ'ייני) מרום, מפקד חיל הים לשעבר.

כשבכירים בחברה פנו אליו הן בזמן אמת והן בדיעבד, וביקשו להתריע בפניו על הפשעים החמורים שהחברה מבצעת, צ'ייני ניער מעליו אחריות כמו שקנאי המנסה להתייבש אחרי שיצא מהמים. זה לא עסק שלו, אל תבלבלו לו את המוח עם עניינים של טוהר מידות.

רגע לפני פרסום הכתבה גם טרחה יד נעלמה לשנות את ההגדרה של צ'ייני מחשבון הלינקדאין שלו: מ"דירקטור בכיר" של החברה, ל"יועץ" בלבד.

כאשר צ'ייני נתפס ב-2009 במועדון חשפנות הביע חרטה, וציין במכתבו לרמטכ"ל שמדובר ב"מעידה חד-פעמית". בדיעבד, התברר כי ככל הנראה החרטה איננה על עצם המעשה, כמו על העובדה שנתפס בגלל חוסר זהירות.

אבל צ'ייני לא היה סתם דירקטור בחברה. הוא הפך לסוג של "פנים" שביטאו את רצינותה של החברה, מעין קישוט שמפאר את ההרכב המוביל, ולאיש שמתווך בעסקות תוך שימוש בקרדיט העצום שמתלווה לתואר "מפקד חיל הים הישראלי".

עם זאת, ברגע שהצרות התחילו, ונהיה מסוכן מדי, צ'ייני כבר לא היה שם. הוא סירב לקחת אחריות, סירב לסייע לחושפי-השחיתות בחברה, והבהיר שהמעשים הפליליים אינם נוגעים אליו.

צ'ייני בסך הכל רצה "לעשות לביתו" – כלומר להשתמש במוניטין שצבר כדי לעשות כסף. כשלעצמו, זה לגיטימי לחלוטין: נתת 30 שנה למדינה, עכשיו הגיע הזמן להתמקד בעצמך ובבני-ביתך, לעשות כסף פרטי ולהתנתק מעט מכבלי המערכת. אלא שצ'ייני "שכח" שאלוף בצה"ל הוא לנצח אלוף בצה"ל.

כשאותו צ'ייני נתפס ב-2009 במועדון חשפנות עם חייליו הוא הביע חרטה, וציין במכתבו לרמטכ"ל שמדובר ב"מעידה חד-פעמית".

בדיעבד, התברר כי ככל הנראה החרטה איננה על עצם המעשה, שאינו הולם קצין במעמדו, כמו על העובדה שנתפס בגלל חוסר זהירות.

נראה כי עד שצצה הפרשה של החברה שסוחרת במסמכים מזויפים, צ'ייני כבר "למד את הלקח": כשמתריעים על שחיתות – מומלץ לתפוס מרחק ולהעמיד פנים שלא רואים ולא שומעים דבר.

אם היו למישהו ספקות לגבי גבולות המוסר של אלוף מרום, הרי הן מתפוגגות אחרי חשיפת כתב החשדות בפרשת הצוללות. צ'ייני השתמש בתפקידו כמפקד חיל הים, כדי לאפשר למיקי גנור להפוך לסוכן תאגיד טיסנקורפ.

צ'ייני העניק לכאורה לגנור כניסה לקודש הקודשים של בטחון ישראל והתערב באופן מעשי במתרחש בתוך עסקיו של תאגיד זר.

הרומן המתמשך של צ'ייני עם נורמות פסולות מהווה תמרור אזהרה למאות, אם לא אלפי קצינים הממהרים לעשות "ביזנס" בשנייה שהם פושטים את המדים: אתם תמיד קצינים בצה"ל, אתם תמיד מחויבים לשמור אמונים

לפי כתב החשדות, המטרה הייתה לקדם את האינטרסים של גנור ושל אבריאל בר-יוסף, המשנה לראש המל"ל לשעבר, שגם הוא קצין בכיר בחיל הים לשעבר. בכתב החשדות נכתב עוד כי בתמורה לפעולותיו קיבל מרום יותר מחצי מיליון שקל.

אם החשדות נגד מרום יתבררו כנכונות (כתב האישום יוגש בכפוף לשימוע) הרי שצ'ייני (וגם תא"ל במיל' בר-יוסף) סחרו בזמן אמת בעוצמה ובמנדט שלהם כקצינים בכירים כדי לקדם את עצמם ואת חשבון הבנק שלהם, גם על חשבון האינטרסים הביטחוניים של מדינת ישראל.

העובדה שעם נורמות מוסריות כאלה הם הצליחו להגיע לעמדות מפתח במערכת הביטחון מעוררת חלחלה.

צ'ייני, כמובן, אינו לבד. קצינים רבים, ובהם תתי-אלופים, אלופים ואף רמטכ"לים יוצאים לאזרחות ומיד נשכרים על ידי חברות בכירות במשק וסטארט-אפים שמבקשים לקשט את עסקיהם ביהלום בצבע זית. חלק מהקצינים בוחרים להיות מעורבים בעסקות נשק עם מדינות עולם-שלישי, פרקטיקה שתמיד מעוררת חשש בגזרת "טוהר הנשק", במיוחד אם אותן מכירות משמשות בסוף התהליך למכונת הקטל בטבח-עם כלשהו.

הרומן המתמשך של צ'ייני עם נורמות פסולות מהווה תמרור אזהרה למאות, אם לא אלפי קצינים הממהרים לעשות "ביזנס" בשנייה שהם פושטים את המדים: אתם תמיד קצינים בצה"ל, אתם תמיד מחויבים לשמור אמונים.

חייל פשוט יכול להשתחרר מהצבא, ולשכוח ממנו. קצין בכיר הוא קצין בכיר לנצח. וכשהוא סוחר בנאמנותו, מזייף, מרמה, מקבל שוחד או מספסר בנשק – הוא פוגע בשמה הטוב של מערכת הביטחון כולה.

כמה מסקנות שעולות מעדותו של יורם בן זאב, מי שהיה שגריר ישראל בגרמניה והיה מהגרעין המצומצם מאוד של המעורבים במו"מ לרכש הצוללות:

1. האישור שנתן נתניהו לגרמנים, למכור צוללות מתקדמות למצרים מאחורי גבה של הצמרת הביטחונית, הוא מעשה נפשע.
2. הטענה כאילו הגרמנים לא נזקקו לאישור ישראלי כדי למכור צוללות למצרים היא שיקרית.
3. נתניהו מנחה את בן זאב לדווח רק לאבריאל בר יוסף ולא לאף אחד אחר (אותו אבריאל שמואשם היום בקבלת שוחד).
4. נתניהו מעורב באופן ישיר והדוק בפרשת הצוללות והוא מודע לחלוטין לכל מה שמתרחש בה.
5. לא היה שום "סוד ביטחוני" שהצדיק את מידור הצמרת הביטחונית. מדובר בלא יותר מסיבות כלכליות (מימון גרמני) שקשורות בתנאי העסקה.

אראל מרגלית, פרשת הצוללות

יום ו', 6 בדצמבר 2019

היום אני כבר הרבה פחות כועס מאשר לפני 3 שנים שהתרעתי מעל במת הכנסת. פחות כועס על מי שלא האמינו, על מי שבחרו להתעלם, שתדרכו נגדי מאחורי הגב.

גם לא על מי שאמר לי "די, מספיק, עזוב את זה, זה לא יכול להיות". אני יודע: פרשת הצוללות ואולי בעיקר פרשת הספינות מקוממת ומזעזעת כל אחת וכל אחד מכם. המחשבה שמישהו שיחק בצה"ל, בחיים שלנו, בחיים של ילדינו שאותם אנחנו שולחים לצבא. שבצע כסף היה כאן והתערבב בכל אלו, מחשבות כאלו הן מחשבות שקשה לחיות איתן.

כשנתקלתי לראשונה במספרים ובדוחות כשביטלו את מכרז הספינות משהו זעק בתוכי. אני, שעשיתי בחיי מאות עסקאות, לא האמנתי. אבל לאט לאט התחדדה בי הידיעה וההבנה: שחיתות, אין מילה אחרת, שחיתות נטו. בקודש הקודשים שלנו. בבטחון שלנו. ואז שהבנתי שלא חוקרים, עשיתי בחירה, החלטתי לחקור בעצמי את פרשת כלי השייט, ולטוס באופן פרטי פעם אחר פעם לגרמניה ולברר את העובדות. כתבתי דוח מפורט ונתתי עדות מלאה במשטרה. כשעדיין לא נפתחה חקירה בחרתי יחד עם 20 אלף אזרחים לעתור לבג"צ, בחרנו יחד לא לשתוק. יומיים לפני תשובת המדינה, הודיעה הפרקליטות על פתיחת חקירה פלילית.

שמעתי המון מילים: משוגע, אובססיבי, מחפש תשומת לב. ביום שהזמנתי לתת עדות במשטרה היו עיתונאים שטענו שזה תרגיל למטרות פריימריס. ספגתי. הבלגתי. כי לגד עיני עמדו שני דברים: המחשבה שביטחון ושחיתות לא הולכים ביחד. המחשבה על עתיד מדינת ישראל. זהו.

כל מי שהקיף אז את ראש הממשלה נתניהו מואשם היום בפלילים בפרשה הזאת וזה בלתי נתפס. זאת פרשת השחיתות החמורה ביותר שהיתה במדינת ישראל. ועדיין, גם היום אנו צריכים לשאול עצמנו האם כתבי האישום כוללים את מי שעמד מאחורי הדבר הזה. לפעמים צריך אומץ גדול להכיר בכך שמהו רע קורה. אני מבקש מכם תהיו אמיצים כדי שנוכל לבער את השחיתות שהגיעה למקום הגבוה ביותר ולהביא לשינוי אמיתי במדינה. שבת שלום.

כותב מיכאל בן יאיר, לשעבר היועץ המשפטי של הממשלה, על פרשת הצוללות:

יש כמה וכמה שאלות שטרם ניתנה להן תשובה הגיונית, עד היום:

1. מדוע הודיע היועץ המשפטי לממשלה שאין חשד לפלילים בפרשה, ורק לאחר הגשת עתירה לבג"ץ הורה על פתיחת חקירה פלילית?
 2. מדוע הודיע פרקליט המדינה כבר בתחילת החקירה הפלילית, שהיא אינה מגיעה לראש הממשלה? כיצד ניתן היה לקבוע זאת בשלב כה מוקדם של החקירה?
 3. האם הודעתה המוקדמת של הפרקליטות, בדבר אי-מעורבותו הפלילית של ראש הממשלה בפרשה, לא השפיעה על חוקרי המשטרה ועל כיווני החקירה הפלילית, להפטרות מאחריות בפלילים?
 4. מדוע לא נחקרה מעורבות פלילית ברכישת שלוש צוללות שהוגדרו כבלתי נחוצות על ידי מערכת הביטחון?
 5. מדוע לא נערכה כל חקירה בנושא האישור שניתן לממשלת גרמניה למכור צוללות מתקדמות למצרים, אישור חריג ובלתי מקובל לדעתם של אנשי מערכת הביטחון?
 6. מדוע לא נחקר חלקו של ראש הממשלה בעסקת המניות הקשורה לחברתו של בן דודו, נתן מיליקובסקי, שהיה אחד מספקי הפלדה של קונצרן טיסנקרופ, יצרן הצוללות, במיוחד לנוכח הרווח הכספי שהפיק ראש הממשלה בעסקה?
- יתכן מאוד שחלק מהנושאים המפורטים לעיל התיישנו, או עומדים להתיישן, ובכך תסוכל חקירתם הפלילית. לכן, צודק משה (בוגי) יעלון, שיש להקים ועדת חקירה ממלכתית שתחקור את הפרשה בכל היקפה הציבורי, לרבות בשאלות שטרם נחקרו בחקירה הפלילית. ועדה זו תתבקש לתת את דעתה גם על השאלה, מדוע נוצרו הכשלים הנ"ל בחקירה הפלילית, ומי האחראים להיווצרותם.

החוליה החסרה בתיק הצוללות: עד מדינה שיפליל את נתניהו

בן כספית - 6 דצמבר 2019

AL-MONITOR

השאלה המרכזית הנשאלת ע"י רבים עם הגיעה של הפרשה המכונה "פרשת הצוללות" לשלב כתבי האישום היא, איך יתכן שרק ראש הממשלה בנימין נתניהו נחלץ ממנה כמעט ללא פגע? איך יכול להיות שסוללת האנשים הקרובים ביותר לראש הממשלה, עורך דינו ובן דודו, ראש הלשכה שלו, ראש המטה לביטחון לאומי המיועד שלו, מפקד חיל הים לשעבר ומקורבים נוספים לראש הממשלה, כולם טובלים עד צוואר בביצת השחיתות שנחשפה, בעוד רק נתניהו, ראש הפירמידה, מצליח לחמוק מהסיפור מבלי שאפילו נחקר באזהרה?

שמה של הפרשה לקוח מעסקה שאותה ניסה נתניהו לקדם לרכישת שלוש צוללות תקיפה אסטרטגיות מהתאגיד הגרמני "טיסנקרופ", אבל הפרשה גדולה בהרבה מהעסקה הזו. היא מכילה עסקאות רכש ימי ביטחוני נוספות ומאמץ של כנופיית אנשי עסקים, עורכי דין וקצינים לשעבר להשתלט על הרכש הביטחוני הישראלי, להכתיב אותו ולגבות עמלות בהיקפים עצומים.

בעקבות החקירה, שהולידה ביום חמישי [5 בדצמבר] הודעה על כתבי אישום נגד רבים מהנחקרים, עולה השאלה האם זהו סוף פסוק? האם הפרשה הזו אכן פוצחה? התשובה שלילית. לאף אחד בישראל, למעט כמה תחקירנים, עיתונאים וקונספירטורים, אין פתרון שלם, מלא ומשכנע לכתב החידה

שצופנת הפרשה. כתבי האישום החלקיים שעליהם הודיעה הפרקליטות מהווים טיפול שטחי, קוסמטי, בריקבון שפשה בקודש הקודשים של הביטחון הלאומי הישראלי.

בתחילה נדמה היה שהפיכתו של מיקי גנור, איש עסקים שהוצנח למרכז עסקאות הרכש הביטחוני של ישראל, לעד מדינה תביא לפתרון מהיר וקל של הפרשה. אלא שגנור, שסומן ע"י הציבור הישראלי כבוגד, נשבר והחליט לחזור בו מהסכם עד המדינה. הדבר עורר קשיים ראייתיים מסוימים שאפשרו למקורבו, בן דודו ועורך דינו של נתניהו דוד שמרון, לצאת מהפרשה בעור שיניו עם אישום אחד בגין "הלבנת הון" בלבד. גורמי אכיפת החוק מקווים כי לא מדובר בסוף פסוק.

גנור אינו אדם המורגל במאסרים ממושכים. הוא מבוגר וכתב האישום שהוגש נגדו חמור במיוחד. הפרקליטות החליטה "להיכנס בגנור" בכל הכוח. "כשיבין שהוא הולך לעונש מאסר של מעל עשר שנים, מה שיגרום לו לבלות את שארית חייו בכלא, יכול להיות שישנה את דעתו ויחזור להיות עד מדינה. הפעם, זה יקרה בתנאים שלנו, לא שלו", אמר גורם אכיפה בכיר לאל-מוניטור לפני כמה שבועות.

ישנם נאשמים נוספים עם פוטנציאל הפיכה לעדי מדינה בפרשה הזו, וצפויות לה עוד תהפוכות ופניות מסמרות שיער. בפרקליטות מקווים שההתפתחויות העתידיות הללו יסייעו לה להגיע לפיצוץ מרשים יותר של מורסת השחיתות, שרק קצה הקרחון שלה מבצבץ כרגע מעל פני השטח.

האם התפתחויות כאלה עלולות לסבך בעתיד גם את ראש הממשלה נתניהו? אין לדעת, אבל אי אפשר להכחיש שיש לא מעט אנשים שמקווים שכך יהיה. אף אחד לא באמת מאמין שנתניהו קידם עסקאות לרכש צוללות לא נחוצות וספינות יקרות מדי עם גרמניה מבלי שידע שהאדם הקרוב אליו ביותר אמור ליהנות מעמלות שמנות. כל מה שנשאר זה להוכיח את זה. כל מה שחסר זה עד מדינה שיאשר את זה. כרגע, נתניהו ממשיך להיות מוגדר "לא חשוד" בפרשה, מה שגורם למחצית הציבור הישראלי שמחה והתלהבות עצומה ולמחציתו השנייה זעם כבוש ואי אומן במערכת.

כך או אחרת, הפרשה מוגדרת כפרשת השחיתות הביטחונית החמורה ביותר בהיסטוריה של מדינת ישראל. בעקבותיה, הוקפאה למעשה עסקת הצוללות, בשווי של קרוב לשני מיליארד אירו. מזכר ההבנה אמנם נחתם אבל העסקה לא התקדמה מאז. הגרמנים מוטרדים מהחקירה ויש הסבורים שהסיבה שהיועמ"ש מנדלבליט לא הורה לחוקרי המשטרה להגיע עד הצמרת, כלומר עד נתניהו, היא חששו מהאפשרות שהעסקה תבוטל.

הצוללות הנמצאות במרכז הפרשה נחשבות לנשק האסטרטגי החשוב ביותר של ישראל. על פי פרסומים זרים הן אמורות להכיל יכולת "מכה שנייה" ישראלית לתקיפה גרעינית פוטנציאלית על המדינה היהודית. גם עסקאות נלוות, כעסקת ספינות המשמר המיועדות להגן על אסדות הגז הטבעי שהתגלו מול חופי ישראל, תקועות כרגע.

הפרשה הזו אמורה ללוות את מערכת הביטחון הישראלית עוד שנים ארוכות ונזיקה עצומים. ציבורית, היא ניפצה לחלוטין את מה שנותר מאמון הציבור לנבחרי ופקידיו וגם את האמון בטוהר העסקאות ותקציבי הרכש של המדינה. זהו חילול בוטה של קודש הקודשים הישראלי, אבל כרגע לא נראה שמישהו משלם את מחירו בסקרים או בקלפיות. ראש הממשלה נתניהו ספג אמנם נזק תדמיתי כשהתברר שחלק ניכר מאנשיו מעורבים בשחיתות בהיקפים גדולים, אבל הצליח איכשהו להרחיק את עצמו מהלהבות. לא רק שלא שילם מחיר אלקטורלי, להיפך: כעת משתמשים חסידי בעובדה שנתניהו לא נחקר באזהרה בפרשה כמנוף, מאשימים את התקשורת בהכפשתו של נתניהו שלא לצורך ורואים בו סוג של "קדוש מעונה".

כתבי האישום שעליהם הוחלט השבוע אינם מכילים פיצוח או ניסיון פיצוח של שני חורים שחורים ענקיים שממשיכים להיות פעורים במרכז סדר היום הישראלי: השאלה מדוע אישר נתניהו לקנצלרית גרמניה אנגלה מרקל למכור צוללות אסטרטגיות מדגם דומה למצרים, מהדהדת כבר יותר משנה ולא ניתנה לה תשובה כלשהי.

ראשי כחול לבן, שלושה מהם רמטכ"לים ואחד (משה יעלון) היה שר הביטחון שרומה ע"י נתניהו בפרשה הזו, סבורים שהאישור שניתן לגרמנים היה נגוע בשחיתות עמוקה. הם מצביעים על הקשר בין נתניהו לבן דודו, התעשיין האמריקאי נתן מיליקובסקי, ועל הקשר בין מיליקובסקי לתאגיד תיסנקרופ, כהכחה לכך שהאירוע כולו נגוע בחשדות כבדים לשחיתות מערכתית עמוקה.

מיליקובסקי תומך בנתניהו בכספים רבים שנים ארוכות, ולאחרונה נחשף גם קשר עסקי ביניהם שהניב לנתניהו רווחי עתק של עשרות מיליוני דולרים. מן העבר השני, משמש מיליקובסקי כספק של חומרי גלם לתיסנקרופ. האם יש קשר בין ההון שמרעיף מיליקובסקי על בן דודו מחד, לאינטרסים הכלכליים שלו מול תיסנקרופ מאידך, ולעובדה שאותו בן דודו (נתניהו) מקדם בכל כוחו עסקאות במיליארדים מול אותה תיסנקרופ? כל העניינים האלה לא נחקרו עדיין ושתי הסוגיות הללו (אישור המכירה למצרים והקשר נתניהו-מיליקובסקי) נמצאים במרכז דרישתם של ראשי כחול לבן להקמה מיידית של ועדת חקירה ממלכתית שתנסה לספק לציבור הישראלי את התשובות הנדרשות.

ישראל הולכת כנראה לבחירות שלישיות בפברואר השנה.

אין ספק שחזרתה של פרשת הצוללות למרכז סדר היום הציבורי לא מבשרת טובות לנתניהו, אבל מי שמכיר את ראש הממשלה יודע שגם הפעם הוא יידע לחמוק ולמלט את עצמו משטח האש כדי לנסות להשיג את היעד שאותו החמיץ בפעמיים האחרונות: 61 מנדטים, בלי אביגדור ליברמן.

טקסט מזוקק ומדויק של בן כספית על פרשת הצוללות

אדם שקורא את זה ועדיין חושב שנתניהו לא קשור הוא או אדיוט או לא פטריוט (או שניהם). מפחיד ומדכא שהגענו עד הלום.

8 דצמבר 2019 בן כספית

תתעלמו רגע מתיק 1000, תשכחו מ-2000, תתנהגו כאילו תיק 4000 לא היה מעולם. לא מתנות בשווי מאות אלפי שקלים, לא מ"מ מושחת ומוקלט עם המו"ל הגדול בישראל, לא הטבות רגולטוריות במיליארדים (על חשבוננו) תמורת שליטה באתר החדשות הגדול בישראל. האם יש עוד מדינה מערבית מתוקנת בעולם שבה ראש הממשלה יכול היה להישאר דקה אחת נוספת בתפקידו לאחר התפוצצותה של מורסה ממאירה ורקובה כפרשת הצוללות? התשובה שלילית.

ביפן הוא היה צריך לבצע חרקיירי בשידור חי. בגרמניה התפטר שר ההגנה על הרבה פחות מזה. מנהיגים קיבלו אחריות והלכו לעשות לביתם על עניינים פעוטים בהרבה ממה שקרה בקודש הקודשים של הביטחון הלאומי הישראלי במשמרת של בנימין נתניהו. רק אצלנו, העסקים כרגיל. תרתי משמע. הוא ממשיך לעשות לביתו ולהרוס את הבית שלנו.

מספיקות העובדות שאין עליהן מחלוקת כדי לשרטט תמונת זוועה על מה שהתרחש בחצר הקיסרית הרקובה שנבנתה על חשבוננו בעשור האחרון. איך נוהלה המדינה בידי שני עורכי דין שהם גם קרובי משפחה של השליט, המסרסרים בקרבם למלכות. הסדר ניגוד העניינים שעליו חתם, משום מה, רק "שר החוץ" עו"ד יצחק מלכו, הוא פחות מבדיחה.

ההסדר אמור "לכסות" את המשרד כולו, שבו מתנהל גם "שר הפנים" עו"ד דוד שמרון, אלא ששמרון לא טורח לעדכן את העומד בראש המדינה, שהוא הפך למתווך/שותף של תאגיד המוכר למדינה נשק אסטרטגי במיליארדים. נשק שהמדינה לא זקוקה לו (גם היום צה"ל מתעקש על חמש צוללות בלבד). נשק שראש הממשלה מנסה לרכוש מאחורי גבה של מערכת הבטחון.

בידי החוקרים מסמך המוכיח שנתניהו שאף להגיע לתשע צוללות. אחר כך, כשיעלון עלה עליו, הוא שיפר אחורה והסביר ששלוש הצוללות החדשות אמורות להחליף שלוש צוללות קיימות, אבל זה לא מחזיק מים, תרתי משמע. אין לזה שום קשר לעובדה שבן דודו שמרון אמור לגזור קופונים של מיליוני אירו על העסקאות האלה. וכמובן שעו"ד שמרון לא מעדכן את נתניהו שהוא חצה את הקווים ועבר לצד של תיסנקרופ.

ונניח שאנחנו מאמינים לזה. יכול להיות שהוא גם לא מעדכן את שותפו למשרד, הקונסיליירי השני, עו"ד מלכו? בואו נאמין גם לזה. כששמרון מגיע יחד עם מעסיקו/שותפו, מיקי גנור, ודורש ממשדך הביטחון לבטל את המכרז הבינלאומי לרכישת ספינות המשמר, בשם מי הוא מדבר? כשהוא רומז שאם זה לא ילך בטוב, זה ילך ברע, למה הוא מתכוון? אגב, באמת מבטלים את המכרז. "הגרמנים נותנים לנו הנחה", כך שהמכרז מיותר.

אחר כך התירוץ הזה טובע כי הספינות צומחות באורח פלא על סטרואידיים והופכות גדולות, כבודות ויקרות בהרבה ממה שמישהו בחיל הים התכוון. גם זה מגדיל את העמלה, כמובן.

ועוד לא דיברנו על הניסיון שלא ייאמן של אותם גנור ושמרון להפריט את המספנות שיטפלו בצוללות. מדובר בחוזה של מאות מיליונים ופגיעה בביטחון הלאומי של ישראל. הפיכתו של גורם זר (תיסנקרופ) למי שמתחזק את הנשק האסטרטגי החשוב ביותר של מדינת ישראל. ועוד לא דיברנו על הדרישה הביזארית לרכוש ספינות נגד צוללות (שאיש לא זקוק להן). ועל גירושו החפוז של אבי הצוללות הוותיק שייקה ברקת, לטובת אותו גנור, שבעקבותיו מופיע גם אותו שמרון.

ולמי ששכח מי זה עו"ד דוד שמרון, הנה תזכורת: ראשית, מדובר באדם חביב, מלח הארץ. בלי ציניות. הוא בן דוד של ביבי, הוא העו"ד הכי קרוב והכי אינטימי של ביבי, הוא נמצא שם בכל העניינים הכי רגישים, בעייתיים ולפעמים גם מצחינים של ביבי. ידו בכל.

השם שמרון עולה בכל פרשה הנחקרת, וגם באלה שלא. ידו בכל. הוא השליח למו"מים הקואליציוניים, הוא היועץ הפוליטי הכי מקורב והכי בכיר, הוא מייצג את הגברת בתביעות דיבה (גילוי נאות: גם נגדי), הוא הפרצוף שקופץ מאחורי גבו של ביבי בכל פעם שקורה משהו. הוא זה שלא סיפר לביבי על העניין הפעוט הזה עם הצוללות? אז אני מייצג את תיסנקרופ, כן?

ועוד לא הגענו לאישור למכור צוללות אסטרטגיות למצרים. גם כאן, הכל כבר נכתב. אבל בואו נתמקד רק בעובדה פשוטה, בסיסית, אחת: השקר של נתניהו, שטען לאורך זמן שלא נתן אישור לגרמנים למכור צוללות למצרים, עד שנשבר בחקירה (בשידור חי אצל קרן מרציאנו) והודה שכן, זה הוא שנתן את האישור. למה? נשאל. כי יש איזה "סוד" נורא, ענה (אלה המילים שלי), שרק הוא והיועמ"ש יודעים. סוד שהרמטכ"ל לא ידע, ראש המוסד לא ידע, מפקד חיל הים לא ידע, אפילו שרה לא ידעה. ואילו היועמ"ש בעצמו הודיע מיד שהוא יודע ולא רוצה לדעת שום סוד כזה.

חבל שהיועמ"ש לא הסביר לנו באותה הזדמנות סוד אחר: מדוע התעקש להודיע עוד בטרם הבשילה הבדיקה לחקירה, שנתניהו אינו חשוד. ומדוע לא הסכים שהמשרה תבדוק את סיפור האישור למכירת צוללות למצרים.

את הסוד האמיתי עוד לא גילינו. רק ועדת חקירה ממלכתית שתחדור לליבת הריקבון הזה יכולה לתת לנו את התשובות. היא תצטרך לענות על השאלות הנערמות מולנו ללא מענה. להעמיק אל תוך תעשיית השחיתות שלבלבה כאן, בתוך בית המקדש של הביטחון הלאומי.

תקשיבו לעמוס גלעד. האיש שרק הפצרות נמרצות גרמו למשרה לזמנו לעדות בפרשה. אגב, את עדותו של נשיא המדינה, שהיה אצל אנגלה מרקל וחזר מזועזע, לא גבו עד רגע זה. מישהו נתן הוראה לא לגבות אותה. המדינה המערבית היחידה שבה יכול ראש ממשלה למנף אירוע כזה לטובתו היא מדינת ישראל. רק כאן אפשר להמשיך אחרי סיפור כזה כאילו כלום. רק בישראל מסוגלים חסידים שוטים להתרברב בגדולתו של משיחם בתוך סירחון כזה. צריך לרשום על זה פטנט.

פרופ' עוזי ארד: "יש חשד שידו של נתניהו בדבר שמהווה בגידה, הדבר צריך להתברר"

מקורבו לשעבר של ראש הממשלה אמר בראיון לניסים משעל כי "הסבירות היא שנתניהו ידע על כל האירועים בפרשת הצוללות, ואגב היום הוא מתנהג כאדם שבורח מחקירה"
9/11/2018

הפרופ' עוזי ארד, יו"ר העמותה לטוהר מידות ומקורבו לשעבר של ראש הממשלה בנימין נתניהו התייחס בשיחה הבוקר (שישי) עם ניסים משעל על המלצות המשטרה בנושא פרשת 3000, תיק הצוללות. הוא אמר ב-FM 103 "השאלה האם נתניהו ידע או לא ידע, לא נחקרה בצורה נמרצת, מכיוון שבדקה הראשונה היועץ המשפטי לממשלה הודיע כי נתניהו לא חשוד, לפיכך לא צריך היה לחקור אותו והוא הוצא מהמשוואה בדקה הראשונה". לדבריו, אם זה לא היה, היו מתקבלות תשובות להרבה שאלות. נתניהו ידע או לא ידע? כאשר שני שרי הביטחון ששירתו תחתיו בתקופה האמורה אמרו מה שהם אומרים, והסבירו לציבור שנפל פה דבר בגידה ושראש הממשלה חייב להתפטר.

הוא ידע ולדברים האלו יש משקל סגולי עצום. אני נסמך על הדברים האלה ומצרף את השיפוט שלי - וחושב שהם צודקים.

ארד ציין כי "המילה בגידה מכוונת כלפי דבר שהמשטרה לא כיוונה אליו - מי נתן את ההוראה לגרמנים לספק למצרים כלי שיט יותר מתקדמים משהסכמנו בעבר".

הוא הסביר: "כאשר יש אמצעי שיט ואתה מתיר את מכירתם מבלי להיוועץ עם האחראים לנושא, בעצם נותן את ההיתר תוך הסתרתו מהגורמים האחראים. נשאלת השאלה למה בעצם זה הוסתר מחיל הים, ממערכת הביטחון ומשר הביטחון?".

משעל: אתה אמרת לי קודם שאתה מסכים עם מה שברק ויעלון אומרים שנפל דבר בגידה, שרה"מ חייב להתפטר.

ארד: אני ללא ספק קורא, כפי שהמשטרה המליצה שמוסדות אחרים גם ייכנסו. משעל: אתה אומר שנתניהו עשה מעשה בגידה.

ארד: אם הוא התיר את הדבר שיש לו השלכות ביטחוניות על ישראל ועשה זאת שלא במסגרת ההליכים המחוייבים בחוק אלא בחדרי חדרים באמצעות שליחים שנמצאים בניגודי עניינים.

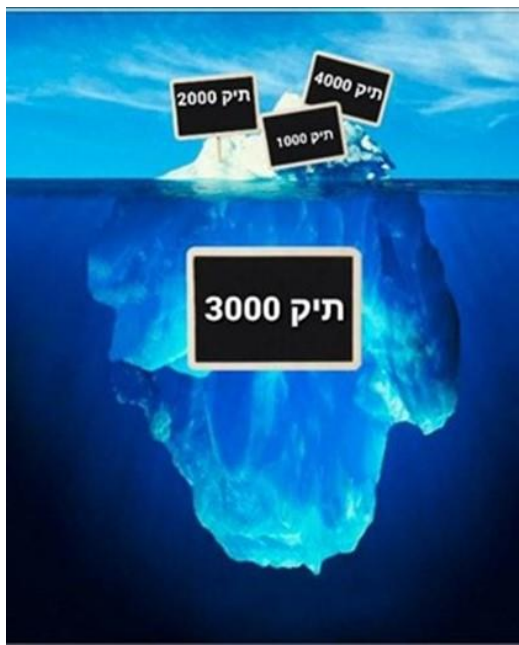
משעל: אתה אומר שרה"מ עשה מעשה בגידה?

ארד: מבחינתי, וכשאני מסתכל על דברי אהוד ברק, בהחלט יש חשד שידו בדבר שמהווה בגידה והדבר הזה צריך להתברר על ידי גורמים. לדברי המקורב לשעבר, ההסתרה היתה דבר אידייתי. "במוקדם או במאוחר, המודיעין שלנו היה עולה על זה", אמר ארד, "הסבירות היא שהוא ידע, ואגב היום הוא מתנהג כאדם שבורח מחקירה, שלא אומר על שמרון שהוא ישר כסרגל".

יו"ר התנועה לטוהר המידות הוסיף: "אם הוא לא ידע, הוא צריך להגיד שהוא קורבן משוטה, כי שלושה ארבעה אנשים שעובדים במצמידות אליו עסקו בקשירת קשר למעשי פשע. הוא צריך להודות ששיטו בו".

מה יותר סביר - שראש הממשלה הוא קורבן תמים לקונספירציה, או שהוא ידע?

אני חושב שבצורה מצטברת, הוא לא היה יכול שלא לדעת על האישור לגרמנים למכור את כלי השיט למצרים. לא סביר שהוא לא ידע, הרי מדובר בעורך הדין שמתפל בכל בדבר ואין סיכוי שהוא לא אמר לו מילה. אתה צריך להניח שהוא תמים ומשוטה עד שיטיון, זה לא סביר. אני אמרתי שזאת פרשת השחיתות החמורה ביותר, כי מדובר באמצעי לחימה אסטרטגיים, בסכומי כסף גבוהים ובחשדות מהדרג העליון.

נתניהו מודה: אישרתי מכירת צוללת מתקדמת למצרים, שר הביטחון והרמטכ"ל

מודרו

ראש הממשלה התראיין הערב במפתיע לחברת החדשות בעקבות הפרסומים בפרשת הצוללות. נתניהו הכחיש כי בכוונתו לקדם מהלך שימנע את העמדתו לדין: "לא מתכוון לעסוק בזה" הארץ פורסם ב-24.03.19

ראש הממשלה בנימין נתניהו הודה הערב (שבת) כי אישר לגרמניה למכור צוללת מתקדמת למצרים, ולא עדכן את שר הביטחון והרמטכ"ל בנושא. "הסיבות שלי הן סיבות ביטחוניות וביטחוניות בלבד", אמר בנושא בראיון לחברת החדשות, "למדינת ישראל יש סודות שרק ראש הממשלה יודע וקומץ אנשים". ראש הממשלה הכחיש בעבר את הדברים וטען כי גרמניה כלל לא ביקשה את אישורו. הערב אמר: "אני כמובן התנגדתי למכירות כשהיה מורסי ואישרתי את זה כשבא א-סיסי". לפי דיווח בחדשות 13 בשבוע שעבר, עמוס גלעד, ראש האגף המדיני-ביטחוני במשרד הביטחון לשעבר, העיד בנושא במשטרה.

נתניהו, שהתראיין הערב במפתיע, הכחיש שהרוויח מפרשת הצוללות. "לא הרווחתי שקל, זה שקר מוחלט", אמר. נתניהו הוסיף כי רכש את המניות מכספו בזמן שהיה חבר כנסת, בניגוד לגרסתו בעבר כי רכש אותן כאזרח פרטי. "התכוונתי לומר שלא החזקתי אותן בזמן שהייתי חבר בממשלה". נתניהו אמר באולפן כי הוא "רוצה לפוצץ את כל עלילת הדם הזאת". הוא התייחס לפרשת אחזקת המניות בחברת סידריפט, המייצרת חומר גלם לייצור אלקטרודות גרפיט המשמשות להתכת פלדה, שנרכשה על ידי גרפטק אינטרנשיונל, ספקית של תאגיד תיסנקרופ. לדבריו, "החברה הזו היתה חברה עם יכולת טכנולוגית אדירה אבל נוהלה בצורה כושלת. בן דודי זיהה את זה, שיפץ אותה ומכר אותה. אני גאה בזה". עוד אמר נתניהו: "אין שום קשר בהשקעה שעשיתי לצוללות. אני מכרתי את כל המניות שלי בחברה הזאת שנה וחצי לפני שנמכרה הצוללת הראשונה ושנים לפני שנמכרו הצוללות הראשונות. אין קשר מהותי ואין קשר של זמן".

ב-2007, בהיותו ראש האופוזיציה, רכש נתניהו את המניות במפעל שניהל בן דודו, נתן מיליקובסקי. בשלב מאוחר יותר מוזג המפעל לחברת גרפטק אינטרנשיונל. בשנה שבה רכש נתניהו את המניות, היה הרווח הנקי של המפעל 60 מיליון דולר, והוא הלך וצלל בשנים הבאות: ב-2008 היה הרווח הנקי 45 מיליון דולר, בשנה שלאחריה, 2009, המפעל סבל מירידה דרסטית בהזמנות, ורשם הפסד שנתי של מיליון דולר. הנתונים המלאים ל-2010 אינם פומביים, אך מהנתונים למחצית השנה, שכן פורסמו, נראה כי היא היתה צפויה להציג רווחיות, גם אם נמוכה לעומת שנת רכישת המניות.

נתניהו תקף בראיון את ראשי רשימת כחול לבן, בהם בני גנץ, יאיר לפיד, משה יעלון וגבי אשכנזי, על כך שהם מאשימים אותו בשחיתות בפרשת הצוללות. "זו עלילת הדם הכי נוראית. וגנץ ובוגי ואשכנזי מעלילים עלילה כי הם יודעים שאני לא יכול לספר כאן באולפן את אחד הסודות של מדינת ישראל, והיועץ המשפטי בדק את העניין", אמר, "אם היה שם משהו זה כבר היה צף". כמו כן, אמר שבכוונתו לתבוע את הארבעה.

נתניהו גם התייחס לסרטון שלעג למראה החיצוני של הפרשן אמנון אברמוביץ', והתנצל. לדבריו, הוא הורה להסיר את הסרטון מיד כשנודע לו על כך.

מרשימת כחול לבן נמסר בתגובה לראיון: "נתניהו היסטרי, משנה שוב ושוב גרסאות, מתחמק משאלות קשות וממשיך להשמיץ. לא קיבלנו שום תשובה איך הרווחת 16 מיליון שקל, ובעיקר, היות ואין שום סוד, כי כרגע המצאת את זה, למה אישרת למכור צוללות מתקדמות למצרים בלי ידיעת מערכת הביטחון? הדבר היחיד שאפשר להגיד לזכותו, שהוא הפנים מה שאחרים טרם קלטו: הוא הולך להפסיד בבחירות."

נחשפו החזקות נתניהו בחברת פלדה שעבדה עם טיסנקורפ מפרשת הצוללות

אלה לוי-וינריב 24.02.2019

החלטת ועדת ההיתרים הבוקר חושפת כי לרה"מ היו החזקות, בשיתוף עם בן-דודו נתן מיליקובסקי, בתאגיד תעשייתי העוסק בתוספי פלדה • בעבר נחשף ב"כאן" כי בן-הדוד החזיק בכוח שליטה ביצרנית הפלדה GraffTech שעשתה עסקים עם טיסנקורפ, כוכבת פרשת הצוללות • נתניהו: "הכול פייק ניוז. לרה"מ לא ידוע אם היה או לא היה לחברה קשר לטיסנקורפ"

ראש הממשלה בנימין נתניהו / צילום: רפי קוץ
 האם ראש הממשלה בנימין נתניהו היה בעל מניות בחברה שעשתה עסקים עם יצרנית הצוללות והספינות טיסנקורפ, שמככבת ב"פרשת הצוללות"? החלטת ועדת ההיתרים במשרד מבקר המדינה חושפת היום (א') פרט מידע חדש שלא היה ידוע עד כה, והוא העובדה שבשנת 2009 ביקש נתניהו - ואף קיבל - היתר לקבל הלוואה מבן-דודו האמריקאי נתן מיליקובסקי לכיסוי חוב למס הכנסה שנוצר עקב החזקותיו, בשותפות עם מיליקובסקי ובני משפחתו, בתאגיד תעשייתי העוסק בתוספי פלדה. בהחלטה שניתנה ב-18 באוגוסט 2009 קיבל נתניהו היתר אישי לקבלת הלוואה.

כל זה לכאורה שייך להיסטוריה, ואולם המשפט הבודד הזה מתוך ההחלטה מעלה תהיות מיהי אותה ספקית פלדה - וביתר דיוק: האם מדובר בחברה שסיפקה פלדה לחברת טיסנקורפ. השאלה הזאת מתבקשת לאור חשיפת תאגיד השידור "כאן" ממרץ 2017, לפיה בן-דודו האמריקאי של נתניהו, נתן מיליקובסקי, החזיק עד לפני כשנתיים, יחד עם אחיו דניאל ובני משפחה נוספים, ב-11% ממניות יצרנית הפלדה, GraffTech International, אשר עשתה עסקים עם טיסנקורפ.

טיסנקורפ, נזכיר, עומדת בלב פרשת הצוללות, במסגרתה נחקרו ההליכים שקדמו וסבבו את רכישתם של 3 צוללות ו-4 ספינות מהתאגיד הגרמני טיסנקורפ. לפי החשד, ההחלטות על רכש כלי השיט התקבלו בצמרת המערכת הביטחונית משיקולים זרים, תוך ניגוד עניינים והעברת כספי שוחד לגורמים שליוו את העסקאות. נציג טיסנקורפ בארץ, מיקי גנור, חתם על הסכם עד מדינה; ראש הממשלה נתניהו העיד בחקירה מספר פעמים, וכך גם צמרת הממשל באותה תקופה - ובהם חבר הכנסת יאיר לפיד והשר לשעבר משה (בוגי) יעלון.

בנובמבר אשתקד הסתיימה חקירת פרשת הצוללות, ופורסמו המלצותיה הדרמטיות של המשטרה להעמיד לדין את החשודים שנחקרו - דמויות בולטות בכורת המקורבים של ראש הממשלה בנימין נתניהו, ובהם בן-דודו, עו"ד דוד שמרון; השר לשעבר ויו"ר קרן היסוד, אליעזר (מודי) זנדברג; ודוד שרן, שהיה ראש מטה משרד ראש הממשלה. לצידם, מככבים בהמלצות המשטרה על העמדה לדין בפרשה דמויות הבולטות בזירה הביטחונית: קציני הצבא הבכירים לשעבר המעורבים בפרשה לכאורה - תא"ל (מיל') אבריאל בר-יוסף, תא"ל (מיל') שי (שייקה) ברוש ואלוף (מיל') אליעזר (צ'ייני) מרום.

נתניהו, נזכיר, לא נחקר במסגרת פרשת הצוללות, כי אם מסר עדות כגורם מפתח בעסקאות הצוללות והשייט. כעת קשה להתנער מהשאלה האם היו לנתניהו אינטרסים אחרים בעסקאות מול טיסנקורפ, והאמנם הוא היה בעל מניות בה בתקופה שקדמה לכהונתו השנייה כראש הממשלה, שהחלה בשנת 2009.

על-פי החשיפה של כתב "כאן" דאז, גור מגידו, בני-דודיו האמריקאים של נתניהו החזיקו בכוח שליטה לא מבוטל בחברת GraffTech עד לאחרונה, ויכלו למנות 3 מתוך 7 חברי הדיירקטוריון בחברה. עוד נכתב בחשיפה של מגידו כי מיליקובסקי החזיק באגרות חוב של החברה בשווי מאות מיליוני דולרים והיה מחזיק האג"ח הגדול ביותר של החברה.

חברת GraffTech סיפקה לטיסנקורפ חומרים החיוניים לייצור פלדה. מהכתבה שפורסמה ב"כאן" עולה כי היקף המסחר בין החברות הוערך בעשרות עד מאות מיליוני אירו בשנה .

מטעם ראש הממשלה נמסר: "הכול פייק ניוז. ראש הממשלה היה בעלים של מניות בחברה של בן-דודו כשהיה אזרח פרטי. כשנה לאחר שנבחר לראשות הממשלה הוא מימש את מניותיו בחברה של בן-דודו, באישור מלא של הרשויות. מזה כעשור אין לראש הממשלה שום קשר לחברה, ולא ידוע לו אם היה לה או לא היה לה קשר לחברת טיסנקורפ."

עו"ד שמרון עובד בשביל שקל בודד אבל מקבל את הכסף בדרך אחרת

את פרשת הצוללות חייבים לחקור, והיא חייבת להקיף את כולם ■ עו"ד שמרון? קירבה לצמרת יוצרת הזדמנויות עדיפות ורווחיות. ומתנות חנים עולות הרבה יותר מהתמורה להן
סטלה קורין ליבר 20.11.2016

1. נתחיל בכך שאת פרשת הצוללות הזאת חייבים, חייבים (!) לחקור. החקירה חייבת להיות רחבה, כוללת, אמיתית וללא מריחת זמן. החוקרים חייבים לחקור ברצינות, במקצועיות, והכי חשוב: בתום לב, ביושר, בהגינות. למה צריך לומר את זה? כי חלק נכבד מהחקירות הנוגעות לפוליטיקאים כאלה ואחרים נעשות ללא הגינות, ללא תום לב, לא ביושר ולא ביושרה. יש הטיה פוליטית של ימין ושמאל, יש הטיה הנובעת מאינטרסים אישיים, יש חוקרים שרצים לספר לחבר'ה כדי להרוויח משהו, יש חקירות שנמרחות כל כך הרבה זמן, עד שאין בהן לא הגינות ולא צדק, אלא רק אינטרסים כאלה ואחרים.

2. מי צריך לחקור? הכנסת? מדובר בגוף מוטה פוליטית מעצם הגדרתו, ובפרשה הזאת יש גם לא מעט פוליטיקה שמכופפת צוללות ומיליארדים. היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט? הוא בבעיה. גם אם יחקור ברצינות, באופן ישר ואמין, כשיפרסם את ממצאיו יגידו שהוא מוטה. השמאל, אם לא יקבל את מלוא מאווייו, יגיד שהוא מוטה כי הוא חייב למי שמינה אותו, ראש הממשלה בנימין נתניהו, ובכלל הרי יש לו כיפה על הראש. הימין, אם לא יקבל את כל מאווייו, יגיד שהיועץ נאלץ להתכופף ולהיכנע לאינטרסים זרים רק כדי שלא יגידו שהוא נמושה שחייבת למי שמינה אותה. המשטרה? מי שסומך על תום הלב שלה ועל יכולות החקירה שלה, שיקום (מישהו קם?). קבוצת אנשי ציבור "המקובלים על העם"? אפשר, אבל מי מקובל על מי? מי יבחר בהם? כמה חודשים נעביר בוויכוח על אופן המינוי, על גילויי ההיסטוריה האישית של חבריה? באיזו תנועת נוער היו, מה אמרו למורה כשהיו בכיתה א', ומה סיפר השכן שלו או שלה לכתב כזה או אחר.

3. החקירה חייבת להקיף את כו-ו-ו-ו-לם. את כל מי ששמו נגע ונוגע בפרשה, גם בהתחשב במצעד האינטרסים של כל אחד, בעיקר בעת הזאת, עת החשיפה. כל אלה המכונים "גורמים רלוונטיים". אלה השאלות שחייבות להישאל:

אנשי הצבא. על החקירה לרדת גם לליבה של מלחמת העולם התקציבית המחרפה בשנים הללו. גם בניירות פומביים רואים שמשנה לשנה הולך ועולה מרכיב ההוצאה התקציבית לגמלאות ושכר אנשי הקבע, בעוד שמרכיב ה"התעצמות" יורד והולך בתקציב הצבא. כלומר, צבא ההגנה לישראל מגדיל (חלק בהליך "טייס אוטומטי" וחלק בהחלטה ברורה וסדורה של ראשי הצבא, כפי שהתברר בדוח מבקר המדינה האחרון על התוספות הנדיבות של הרמטכ"ל לכל הפורשים באשר הם) את ההוצאה על אנשי קבע, שחלקם הגדול, רוב רובם אפילו, אינם לוחמים ואינם תומכי לחימה, אלא אנשי מקצוע משרדיים. פקידים ופקידונים כאלה ואחרים. לפני פחות מעשור דיברו על כך ש-17% מהתקציב הולך להתעצמות, והשנה מדובר באופן משמעותי בשיעור נמוך יותר. האם האינטרסים הסותרים הללו משפיעים על הדיווחים ועל ההחלטות?

איזו השפעה יש לעובדה שבתוך צה"ל מתקיימת מלחמה תקציבית פנימית מסורתית וארוכת שנים בין חיל האוויר הכחול המלכותי לחיל הים הלבן, שבמשך שנים רבות דוכאה כל אמירה תקציבית שלו? האם יש לזה יד ורגל בפרשת הצוללות? האם הרצון של חיל האוויר לקנות עוד ועוד ועוד מטוסים מופרע, איכשהו, בהחלטה על עלות הצוללות? (ולא, אסור לאמץ את התשובה האוטומטית: אתם לא מבינים כלום, הרי כסף למטוסים בא על חשבון סיוע מט"ח מארה"ב, בעוד שתשלום עבור הצוללות מגרמניה הוא כסף שקלי. זו תשובה חמקמקה ולא אמיתית).

משה יעלון, שר הביטחון בממשלות נתניהו. הוא לא ידע? מה הוא לא ידע? איך לא ידע? לא דיווחו לו? לא קרא מסמכים? לא קרא תקצירי ידיעות מהעיתונים? לא שאל שאלות לפחות על מה שקרא בעיתון? הוא לא שוחח על זה אף פעם עם הרמטכ"ל? עם מפקד חיל הים? לא נכח בישיבות ועדת חוץ וביטחון בכנסת? אם הוא לא ידע, אז איך אבי דיכטר, לשעבר ראש השב"כ, אומר שהוא דווקא גם ידע וגם דן בעניין בהיותו יו"ר ועדת החוץ והביטחון בכנסת? האם העובדה שהוא ח"כ מטעם הליכוד, מפלגת נתניהו, היא שתגרום לו לשקר במצח נחושה?

אין, אם בכלל, קשורה פרשת החשיפה על הצוללות לכך שטיוטת דוח מבקר המדינה המטלטלת על העדר המוכנות למנהרות החמאס שלפני צוק איתן התגבשה רק באחרונה והופצה ממש בימים האחרונים? כוכבי הדוח המרכזיים הם שלושה: ראש הממשלה נתניהו, שר הביטחון במועד ההכנה והמלחמה יעלון והרמטכ"ל דאז בני גנץ. לנתניהו יש צבא של דוברים ומסבירים מכל המינים, הסוגים והצבעים. גנץ כבר לא במערכת. לכל היותר, אם האחריות שתפול עליו תתברר ככבדה מדי, תהיה לו בעיה להיכנס לפוליטיקה אחרי הצינון הממושך שנכפה עליו. מתברר שיעלון הוא החשוף ביותר ביניהם. הוא כבר לא שר ביטחון, אין לו מערכת שמגנה עליו, אין לו מערכות משומנות של דוברות ויחסי ציבור שיעשו עבורו את העבודה. הוא נשאר לבד. האם לבדידות הזאת, שעמוסה בטינה לנתניהו, יש השפעה על התגובות שלו?

4. הבעיה המרכזית, שעליה אין אפילו סיבה ועילה לחקירה, שכן היא מפיצה לכלוך בכל זווית שאפשר לחשוב עליה, קשורה לעו"ד דוד שמרון, מקורבו המשפחתי של נתניהו והיועץ המשפטי של המשפחה. אומרים, ואף אחד עדיין לא סתר והכחיש את זה, שהאיש עובד עבור שקל אחד בשנה. שקל אחד בשנה - על עבודה קשה, סבוכה, שיש בה גם הרבה מהמורכבות האישית-משפחתית. מי שעובד תמורת שקל בשנה מקבל את הכסף בדרך אחרת. ובאמת לא חשוב אם אמר לראש הממשלה או לא אמר לידידו ביבי. נקווה עבור נתניהו שהוא באמת לא ידע. אבל זה לא משנה לענייננו.

במשפחת נתניהו סבורים שמי שעובד עבור ראש הממשלה, אפילו כשהוא לא היה ראש ממשלה (כזכור מפרשת 1,500 השקלים שהוא העביר, ביושבו באופוזיציה, לנפתלי בנט ולאיילת שקד - כסף שהם אולצו להחזיר), די לו שיהיה מרוצה מהקירבה לאוויר הפסגות. אלא שמאחורי זה מסתתרת ההנחה, שמוכיחה את עצמה שוב ושוב בכל ממשלה שהיא ובכל מקום בארץ ובעולם, שהקירבה לצמרת יוצרת הזדמנויות עדיפות ורווחיות. ומתנות חנים עולות הרבה יותר מהתמורה להן. כל עוד שמרון מקבל שקל בשנה, אפשר לחשוש-לחשוד שהא מתפרנס בכבוד מלהסתובב סביב ראש הממשלה ומשפחתו. הוא לא המקורב הראשון של ראש ממשלה שמרוויח מהקירבה הזאת. ממש לא. אמרו לנו שם של ראש ממשלה, ונאמר לך איזה משרד עורכי דין פרח, שגשג והתפתח בתקופתו. את זה נתניהו, החשדן והאחוז תחושת רדיפה (מוצדקת או לא מוצדקת ככל שתהיה), היה צריך לדעת. והוא יודע. אם לא עמד בלחצים של מי שהם ממשפחתו ולכן נכנע לשלם שקל בשנה, הוא לא ראוי להיות ראש ממשלה.

"חובה לחקור את פרשת הצוללות; אמון הציבור חיוני"

יום ראשון, 20 בנובמבר 2016, 00:23

ראש הממשלה ושר הביטחון לשעבר צייץ הערב בטוויטר שלו קריאה לחקור את פרשת הצוללות. מנגד ראש המועצה לביטחון לאומי: יעקב נגל אומר הערב היה תיאום מלא, לא היה ויכוח על הצורך ברכישה"

ראש הממשלה ושר הביטחון לשעבר, אהוד ברק, התייחס אתמול (שבת) לפרשת הצוללות ואמר כי "חובה לחקור". "צוללות הן חיוניות, אמון הציבור חיוני אף יותר. יש הרבה סימני שאלה. לכן, כמו שאומר בוגי, חובה לחקור. גם בגרמניה, גם אחורנית", כתב בחשבון הטוויטר שלו.

הדברים מגיעים בתגובה לדיווח בחדשות 10, ולפיו עו"ד דוד שמרון, המקורב לראש הממשלה בנימין נתניהו ומשמש בא כוחו, הוא גם עורך דינו של מיקי גנור, איש עסקים ישראלי אשר מתווך בעסקה של רכישת שלוש צוללות מגרמניה.

מוקדם יותר הערב טען ראש המטה לביטחון לאומי (מל"ל) יעקב נגל ב"פגוש את העיתונות" כי "ראש הממשלה והמל"ל וכל הגורמים, עבדו בתיאום מלא". הוא הוסיף: "אני אומר את העובדות כהווייתן. לפני נסיעתו של ראש הממשלה לגרמניה להיפגש עם הקנצלרית אנגלה מרקל באוקטובר 2015, נפגשנו יוסי כהן ואני במל"ל - נושא הצוללות התחיל בתקופת עמידרו, אני מזכיר - וקיבלנו את דרישתם לקבל מהגרמנים מחויבות לשלוש צוללות."

עוד על הצוללות. אורי משגב

שבת, 7 בדצמ', 2019 - Uri Misgav

אתקצר לכם כי אתם שונאים "חפירות" וסתם עובדות ואני בטפשותי שוקע ולומד שנים את הפרשה הזאת. אבל אז אתם מתעסקים בהלכות שיר הפריחה בפסטיגל.

1. הוזמנו מהגרמנים צוללות מיותרות במיליארדים נגד רצונה של מערכת הביטחון.
2. הודח שר הביטחון שהתנגד לרכישת הצוללות המיותרות.
3. בוטל מכרז בינלאומי לקניית ספינות אבטחה לאסדות הגז של תשובה ונובל אנרג'י.
4. הוזמנו מהגרמנים ארבע ספינות גדולות מצרכי ההגנה שאופיינו במכרז, ויקרות בהרבה מהחלופה הקוריאנית שהייתה על השולחן במכרז.
5. נעשה ניסיון שנבלם ברגע האחרון להפריט את אחזקת הספינות והצוללות לידי הגרמנים.
6. ניתן - מאחורי גבה של מערכת הביטחון על כל ראשיה וארגוניה - אישור לגרמנים למכור צוללות זהות למצרים של האחים המוסלמים תוך הפרת עיקרון אסטרטגי מקודש של ההצטיידות הביטחונית של ישראל.
7. מוגשים כתבי אישום נגד המאכערים. אחד מהם עורך דינו וקרוב משפחתו של נתניהו.
8. נתניהו אפילו לא נחקר. הכל קרה תחת שלטונו, בהוראותיו הישירות, במשמרת שלו.
9. בא לי לצעוק.

עמלה בין חברים - רונית צח

יום ג', 10 בדצמ', 2019:

וואלה, הכי בקטנה. מה זה כבר עמלה בין חברים? נגיד מישהו משכנע מישהו לקנות צוללת נושאת גרעין מיותרת, או 3. נגיד 3, יוצא בדיל מיוחד מטיסנקרופ מיליארד וחצי אירו? כמה לוקחים עמלת תיווך על עסקה כזו בין חברים?

?10% יוצא 15 מיליון אירו. אבל מי דופק את החברים שלו ונותן רק 1% עמלה על עסקה כזו? 10% זה סביר לגמרי, לא? זה כבר 150 מיליון אירו. 30% זה כבר 450 מיליון אירו. יאללה, מה זה כבר עמלה קטנה בין חברים. פינאטס. מפרגנת.

וחוץ מזה, תמיד נחמד לעקוב אחרי הזרזון הזה. "עמלה קטנה בין חברים" - כי "השד יודע כמה מיליונים עברו למקורבי רה"מ ואנשי סודו, בעסקה בטחונית שהוא דחף בכוח, בניגוד לדעתם של ראשי מערכת הביטחון, וכדי להוציא אותה לפועל ניתן גם אישור למצרים לרכוש צוללות שוברות שיוויון שמסכנות את בטחון ישראל" - היה ארוך מדי.

"2 וחצי כתבות בוואלה" - כי "שליטה שיטתית ורודנית במשך שנים על פרסום תכנים עיתונאיים תמורת הקלות רגולטוריות במיליארד ו-800 מיליון שקל" - היה ארוך מדי.

"כמה סיגרים וחמגשיות" - כי "ארגזי סיגרים ושמפניות שהכריחו מיליארדרים לתת, תמורת השד יודע מה, ושנים של ארוחות שף במאות אלפי שקלים, במקביל למבשלת בבית" - היה ארוך מדי.

"כוס תה לאביה הצדיק בן ה-96 של שרה" - כי "העסקת עובדת ניקיון של מעון רה"מ בעבודות סיעוד פרטיות לאביה של שרה, במימון שלנו, כי שרה לא מסוגלת להגיש בעצמה כוס תה לאביה הצדיק אפילו בימי החופש של המטפלת הסיעודית שלו" - היה ארוך מדי.

עם הדחיות של מנדלבליט, על פרשת הצוללות והמניות עוד תחול התיישנות

מול החלטתו להגיש כתבי אישום, עומדות שתי מתנות ענק שמעניק היועמ"ש לנתניהו: אישור להישאר על כסא ראש הממשלה, ממנו הוא יכול לארגן תרגילי מילוט; ודחייה מתמשכת בפתיחת החקירה בפרשת המניות הקשורה לצוללות

אור-לי ברלב | אור-לי ברלב 29.11.19 | דעות תמונה ראשית : הפרשה הביטחונית החמורה בתולדות המדינה. מנדלבליט ונתניהו, 2014 | צילום: יונתן זינדל, פלאש90

בימים בהם הפרקליטות ומערכת האכיפת החוק נתונות תחת מתקפה חסרת תקדים על שקרים והסתה שנועדו לערער את מעמדן שלא לומר לרסקן – לא פשוט להוסיף עוד ביקורת על היועץ המשפטי לממשלה. אבל בניגוד למתקפות השקריות, הביקורת שתוצג כעת בפניכם מבוססת עובדות, והשורה התחתונה היא סיבה לדאגה חמורה.

אזרח העוקב אחר תיקי נתניהו השונים והתנהלות היועץ המשפטי לממשלה עלול לצאת מבולבל. מצד אחד, במשך שלוש שנים מפגינה קבוצה של אזרחים מדי מוצ"ש בסמוך לביתו של מנדלבליט בביקורת מתמשכת על שורת החלטות בעייתיות ותמוהות בתיקי האלפים. מצד שני, הנה אותו יועץ משפטי הגיש לבסוף שלושה כתבי אישום נגד בנימין נתניהו, אחד מהם על שוחד. אם כך, הכיצד ניתן עוד לבוא אליו בטענות?

התשובה הקצרה לכך היא פשוטה: קשה לשכוח שבכל התיקים נתן מנדלבליט לנתניהו אינספור משיכות זמן, הקלות והנחות מפליגות, שפורטו אינספור פעמים, שחלקן אף עולה לכדי חשד לשיבוש חקירה ממש; בכל מקום שבו למנדלבליט היה מרווח פעולה עצמאי, נראה שהוא מסייע לנתניהו; וכבר פורסם כי השניים נפגשו בקביעות וביחידות ללא כל תיעוד עשרות רבות של פעמים בשנתיים האחרונות.

אולם בסוף, רק כשורת הפרקליטים המקיפה את היועץ נעמדה באומץ על משמר שלטון החוק, וכאשר התקשורת פרסמה חומרים מתוך החקירות שמגלים עד כמה הראיות חזקות, וכאשר עומדת הסכנה שהחלטה לא סבירה באופן קיצוני תיפסל בבג"צ תוך קעקוע יושרתו המקצועית – לא נותרה כנראה ליועמ"ש ברירה, אלא לעשות את הדבר המקצועי והנכון.

בכל התיקים נתן מנדלבליט לנתניהו אינספור משיכות זמן, הקלות והנחות מפליגות, שחלקן אף עולה לכדי חשד לשיבוש חקירה ממש

אולם גם התשובה הזו היא רק חלק מהתמונה. כי נתניהו צריך ממנדלבליט כמה וכמה דברים, ולא ניתן לראות את ההחלטה על הגשת כתבי אישום כסוף פסוק או במנותק מהמאזן הכולל. ההטבות שמנדלבליט נותן כיום או עוד עלול לתת לנתניהו, צריכות להציב את כולנו על המשמר. כן, עדיין.

נתחיל בשאלת מעמדו של נתניהו כראש ממשלה לאחר שהפך לנאשם. למרות שהסיטואציה הנוכחית אינה תחת תחולת חוק יסוד הממשלה, כך לפי משפטים בכירים וחוקתיים, מכיוון שלא מדובר בראש ממשלה מכהן אלא בממשלת מעבר שעליה לא חל החוק – מנדלבליט מאשר לנתניהו להישאר על כסאו.

ההזדמנות האחרונה של מנדלבליט

אור-לי ברלב

אשר לשאלת תיקי השרים שנמצאים בידי נתניהו כשאסור לו להחזיקם: מנדלבליט מאפשר בינתיים להשאיר את התיקים אצלו. ולגבי השאלה החשובה מכל, האם נתניהו כנאשם יוכל להרכיב ממשלה – על זה בדיוק אינו עונה מנדלבליט, ומתריך: "זה עניין תיאורטי", למרות שאין עניין מעשי ורלוונטי מזה. שהרי כל המערכת הפוליטית ועימה מדינה שלמה, תקועה בדיוק סביב השאלה הזו.

כלומר אולי מנדלבליט הודיע על כתבי אישום, אבל את נתניהו הוא לא ממהר לפנות מכסאו, למרות שברור על פי כל היגיון של שלטון חוק, דמוקרטיה וערכים – שאסור לנתניהו להישאר דקה נוספת על כסא רה"מ. והרי כסא רה"מ זהו חבל ההצלה של נתניהו מאותם כתבי אישום עליהם החליט מנדלבליט.

לכן הוא דבק בו. משם יש לו סיכוי לחבל או לעצור את ההליך המשפטי נגדו בתרגילי חסינות כאלה או אחרים. הכסא הוא המפלט. ואת זה בינתיים מנדלבלט נותן לנתניהו.

המתנה השנייה שמעניק מנדלבלט יקרה עבור נתניהו לא פחות: דחייה בפתיחת החקירה מחדש בפרשת הצוללות והמניות. וזאת לאחר מהלך שיטתי ועקבי של מנדלבלט להרחיק את פרשת הצוללות מנתניהו עוד מפרוץ הפרשה.

כבר למחרת ההחלטה הדרמטית של היועמ"ש על שלושה כתבי אישום חמורים, דיווחה תמר אלמוג בחדשות כאן 11 שהחקירה שאמורה להיפתח בפרשת המניות של נתניהו - הקשורה לתיק 3,000 ושופכת על התיק אור חדש לגמרי - תידחה למועד לא ידוע.

הבדיקה (לא החקירה) בפרשת המניות והצוללות שוב תידחה (!) ואולי לעולם לא תיפתח (!!)) כך לפי תמר אלמוג אמש.

כשפורסמו קשרי נתניהו והמניות והצוללות נמסר ממנדלבלט שתיכף בדיקה. אח"כ אמרו: אחרי הבחירות. אח"כ: אחרי השימוע.

נגמר השימוע. והתירוצים. מנסים לקבור את חלקו של נתניהו בפרשת הצוללות לפני תשעה חודשים נחשפו גילויים חדשים שפוספסו בחקירת הפרשה והתגלו רק לאחר סיומה, גילויים הקושרים לכאורה את נתניהו לפרשת הצוללות: קשריו העסקיים עם בן דודו מיליקובסקי - ספק של טיסנקרופ - בזמן שהוא מקדם את העסקאות הראשונות, ועסקת המניות שנעשתה באותה עת ו-16 מיליון השקלים שהרוויח בסתר מבלי לדווח לאיש.

הגילויים החדשים מעלים חשד כבד שהגורמים המניעים את פרשת הצוללות אינם דרגי הביניים כנגדם ממליצה המשטרה להגיש כתבי אישום, אלא הדרגים הבכירים יותר: נתניהו ומיליקובסקי. החשד שעולה מהעובדות שהתגלו הוא שהשניים, אולי בשיתוף עם בן דודם ועורך דינם דוד שמרון, רקמו קנוניה לעסקאות רכש ביטחוני שמהן ייגזרו קופונים ורווחים אישיים.

החקירה שאמורה להיפתח בפרשת המניות של נתניהו - הקשורה לתיק 3,000 ושופכת על התיק אור חדש לגמרי - תידחה למועד לא ידוע

לגילויים אלה צריך לצרף את פיסת המידע הדרמטית שנודעה גם היא במרץ השנה: מאחורי גבה של מערכת הביטחון, נתניהו אישר לגרמניה למכור צוללות מתקדמות למצרים, המהוות פגיעה בביטחון המדינה ואף מסכנות חיי אדם.

אבל את כל החשדות הכבדים האלה לא חקר מנדלבלט עד כה. שלל תירוצים הושמעו לאורך החודשים האלה: "חקירה אחרי הבחירות", "תיכף חקירה", "אחרי השימוע". והנה אזלו התירוצים ועכשיו בדיווח קצרצר בערוץ הציבורי הפחות נצפה מספרים לנו שהחקירה תידחה למועד בלתי ידוע. עד מת? אין לדעת. מה הסיבה? איש לא טורח לפרט. מי מרוויח מזה? החשודים שמקבלים זמן לשיבוש חקירה ומסמוס הנושא.

לעצור את שערן ההתיישנות

אבל מאחורי המתנה הזו של מנדלבלט, מסתתרת מתנה גדולה אף יותר. לא סתם מתנה, מסיבת הפתעה. קוראים לזה: לעבור את נקודת ההתיישנות. אמנם ההתיישנות על עבירת מרמה והפרת אמונים מתחילה אחרי 5 שנים, אבל ההתיישנות בעבירת שוחד מתחילה רק אחרי 10 שנים, כשהשאלה היא ממתי סופרים. אם מסתכלים בלוח הזמנים של פרשת הצוללות והפעולות שביצע נתניהו בפרשה, הן נעות סביב השנים 2009 ו-2010. כלומר לפני תשע ועשר שנים.

במאי 2009 נכנס נתניהו ללשכת ראש הממשלה. ביוני 2009 הוא יזם את קניית הצוללת השישית - העסקה הראשונה בפרשת הצוללות, וכן אישור לגרמניה למכור שתי צוללות (ראשונות-נחותות) למצרים. באותה עת נתניהו מחזיק בסתר במניות בשותפות עם מיליקובסקי שהוא עצמו שותף של חברה ספקית של טינסקורפ.

היועמ"ש מזכיר שהיו תיקים שלא פתחו בחקירה נגד רהמ ואף ניקו אותו מראש - מתכוון לתיק 3000 יום לפני עסקת מיזוג מלאה בין מיליקובסקי לאותה חברה הספקית, נתניהו מוכר ברווח נאה את מניותיו. זה קורה ב-2010. בהמשך נתניהו יזם ודוחף ומקדם את שאר העסקאות בפרשה. אבל בכל הקשור

לנקודת ההתיישנות, יש בהחלט אפשרות שכעת - בשלהי 2019 - אנחנו נמצאים בתקופה קריטית לעניין ההתיישנות בעבירת שוחד בפרשה .
 ואם יש דבר אחד שיכול לעצור את שעון ההתיישנות: זה פתיחה בחקירה בפרשת המניות. אבל את זה, בדיוק את זה, מנדלבלית נמנע מלעשות. וללא כל נימוק.
 אם מסתכלים בלוח הזמנים של פרשת הצוללות והפעולות שביצע נתניהו בפרשה, הן נעות סביב השנים 2009 ו-2010. כלומר לפני תשע ועשר שנים
 מתחילים לראות את התמונה? אז כן, כתבי אישום הוגשו בחלק מהתיקים, אבל נתניהו בינתיים נשאר על כסאו באישור מנדלבלית ומשם יכול לארגן תרגילים הימלטות מכתבי האישום; והחקירה בפרשת הצוללות והמניות נדחית למועד לא ידוע. ועד שהיא כבר תיפתח, יש סיכוי ריאלי מאוד שכבר תחול התיישנות, וכך כל חלקו על פי החשד של נתניהו בפרשת הצוללות - יקבר לעולמים במצולות.
 וזה הרגע של כל אזרח שוחר דמוקרטיה, משפטן, עיתונאי, איש מע' הביטחון ובכלל, להרים קול זעקה: חובה לפתוח מיידית בחקירה בפרשת המניות והצוללות. כל יום עיכוב מקרב אותנו לנקודת ההתיישנות וקבירת הפרשה, כל דקה של עיכוב מעלה חשד כבד לשיבוש חקירה מצד היועץ המשפטי עצמו .
 אם מנדלבלית לא יפתח בחקירה מיד, אזי כשתקום וועדת החקירה הממלכתית בפרשה, מנדלבלית עצמו יצטרך להיחקר לכל הפחות על רשלנות ואולי אף על חשד לשיבוש חקירה. ועל העבירות האלה לכאורה של מנדלבלית, לא תחול בשנים הקרובות שום התיישנות.

פרשיית הצוללות והמסמך האבוד

התנועה לאיכות השלטון

בבית המשפט המחוזי בת"א ביקשנו הבוקר ממשרד הביטחון למצוא ולפרסם את מסמך הנעלם, עם האישור הישראלי לעסקת הצוללות בין החברה הגרמנית למצרים. הם מצדם טוענים שחיפשו את המסמך אך הוא לא נמצא. כשמדובר בביטחון המדינה, התנהלות הזו מעוררת תהיות ומעלה שאלות לא פשוטות.

עו"ד תומר נאור, היועץ המשפטי של התנועה אמר מיד לאחר הדיון בבית המשפט כי כל מה שאנחנו מבקשים הוא לקבל מסמך שמתוארך לשנת 2015. מסמך בפרופיל גבוה. מסמך שלכל הפחות יכול משרד הביטחון להגיד אם קיים או לא קיים.

לצערנו הרב במשרד הביטחון מתחמקים ממתן תשובה לשאלה המאוד פשוטה הזו. מספרים לנו שנעשו מאמצים לחפש את המסמך, אבל הם לא יודעים איפה הוא קיים וככל הנראה לא נמצא ברשותם. זכות הציבור לדעת אם האישור הזה קיים או לא. זה הביטחון שלנו.

לקראת אישום? אבריאל בר יוסף נחקר שוב בפרשת הצוללות

גלעד מורג פורסם: 12.12.19, 21:24

מסתמן: המשנה לראש המל"ל לשעבר, שנחקר במסגרת השלמת חקירה בפרשה, יואשם בכפוף לשימוע. על פי כתב החשדות נגד מיקי גנור, בר יוסף, שטרם התקבלה החלטה בעניינו, פעל לקידום מינויו של גנור לסוכן טיסנקרופ בישראל וסייע בקידום רכש כלי שיט מהתאגיד בתמורה לגמול כספי.
 המשנה לראש המל"ל לשעבר, אבריאל בר יוסף, נחקר היום (ה') במסגרת השלמת חקירה בפרשת הצוללות. בר יוסף לא היה בין אלו שנגדם הוגשו בשבוע שעבר כתבי אישום בכפוף לשימוע, אולם ככל הנראה הוא צפוי להיות מזומן בקרוב לשימוע לפני הגשת כתב אישום.

בר יוסף שירת כקצין בחיל הים עד שנת 2003, אז השתחרר מצה"ל בדרגת תת-אלוף. בין השנים 2009-2004 שימש מנהל ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, ובין השנים 2009-2015 כיהן כמשנה לראש המל"ל. בשנת 2016 הוא מונה לראש המל"ל, אך מינויו הוקפא לאחר זמן קצר ולבסוף בוטל בעקבות החשדות נגדו במסגרת פרשת הצוללות.

בשבוע שעבר החליטה פרקליטות מיסוי וכלכלה והמשנה לפרקליט המדינה, שלמה למברגר, לשקול את העמדתם לדין בכפוף לשימוע של סוכן מספנות טיסנקרופ בישראל, מיקי גנור, מפקד חיל הים לשעבר אלוף (במיל') אליעזר (צ'ייני) מרום, מנהל לשכת ראש הממשלה לשעבר דוד שרן, השר לשעבר אליעזר זנדברג, עו"ד דוד שמרון, היועץ הפוליטי לשעבר לשר שטייניץ רמי טייב ויועץ התקשורת צחי ליבר, בגין מעורבותם בפרשה 3000, המכונה תיק הצוללות.

העבירות המיוחסות לחשודים בתיק

לפי כתב החשדות שהוגש נגד מיקי גנור, בכל תקופת כהונתו של בר יוסף במל"ל הוא הוביל את עיסוק המל"ל בנושאי ספינות המגן והצוללות. הוא קיים קשר תכוף ואינטנסיבי עם גנור, בזמן שפעל במקביל במסגרת תפקידו לקידום האינטרסים הכלכליים של גנור כסוכן התאגיד. מטרת הקשר הייתה למסור לגנור מידע ולסייע לו לקדם רכש כלי שיט מהתאגיד.

הפעולות של בר יוסף לקידום מינויו של גנור לסוכן התאגיד ולקידום עסקאות כלי השיט נעשו בעקבות ההבנה, ההסכמה והציפייה שנרקמו ביניהם, שלפיהן בר יוסף יקבל גמול מגנור בעד פעולות שיבצע הקשורות בתפקידו.

לפי כתב החשדות, בנקודת זמן מסוימת בר יוסף דרש לקבל את התמורה מגנור בגין פעילותו לטובת המינוי שלו כנציג התאגיד, ובגין פעילותו לקידום עסקאות הרכש של כלי השיט במסגרת תפקידו במל"ל. הניסיונות של בר יוסף לקבל תמורה מגנור נעשו באמצעות בקשות שוחד ישירות, באמצעות דרישות כספיות שנעשו על ידי שי ברוש, מקורבו של בר יוסף, ובאמצעות ניסיונות של בר יוסף לבצע עסקאות שונות עם גנור, שמהן יפיק טובות הנאה.

לפי כתב החשדות, דרישות השוחד עמדו על מיליוני אירו, שאותם סירב גנור לשלם. לאחר משא ומתן סיכם גנור עם ברוש כי גנור ישלם 120 אלף אירו בעבור פעולותיו של בר יוסף, במסווה של חוזה ייעוץ כוזב. בהתאם לסיכום בין גנור לברוש, עד למועד תחילת החקירה שילם גנור לברוש 420 אלף שקל עבור פעולות שביצע בר יוסף במסגרת תפקידו כעובד ציבור.

התשלומים הועברו לברוש באמצעות העברות בנקאיות והוסוו בחשבוניות כוזבות. ב-2014, בעקבות פגישה בין גנור לברוש ולבר יוסף ובהתאם להסכמה, החל בר יוסף לדרוש בעצמו מגנור תשלום בסך מיליון דולר מחלקו בעסקת הצוללת השישית. בהמשך דרש בר יוסף מגנור תשלום בסך מיליון דולר נוספים בגין עסקת ספינות המגן.

זאת, כך לפי כתב החשדות, נוכח פעולותיו של בר יוסף במסגרת תפקידו למינוי גנור לסוכן התאגיד ובגין פעולותיו לקידומן של עסקאות כלי השיט, שבעקבותיהן קיבל גנור כאמור עמלות בגין עסקאות אלו בסך מיליוני אירו. גנור הבהיר לבר יוסף כי יוכל לשלם לו את התמורה הכספית שלה הוא מצפה בדרך של תיווך בעסקאות נדל"ן שגנור יוציא לפועל, עסקאות שבר יוסף יוכל לקבל מהן דמי תיווך, ככל שניתן יהיה להציג בכזב את העסקאות כעסקאות תיווך לגיטימיות.

הכנסת אישרה פטור ממס לנתניהו ברוב של 50 תומכים

44 מחברי הכנסת הנתגדו • נתניהו צפוי לקבל פטור ממס על השימוש ברכב שרד ממוגן ועל תשלומים שהמדינה משלמת למחיית משפחתו באחד מן הבתים שלו • החוק יחול על כל ראשי הממשלה הבאים, וגם על נתניהו במשך 5 שנים לאחר שיפרוש

טל שניידר – גלובס 17.07.2018

בהליך חקיקה מהיר במיוחד, שניידון במהלך החודש האחרון, אושרה הבוקר (ג') בקריאה שניה ושלישית הצעת החוק לתיקון מס הכנסה שיאפשר לראש הממשלה נתניהו לקבל פטור ממס על השימוש ברכב שרד ממוגן, ועל תשלומים שהמדינה משלמת למחיית משפחתו באחד מן הבתים שלו. הצעת החוק עברה ברוב של 50 תומכים ו-44 מתנגדים. עד היום, שילם נתניהו שיעורי מס שנגזרו גם מן השימוש ברכב שנזקף לתוך משכורתו ועל תשלומים או הטבות אחרות שנזקפו לתוך החשבון.

החוק יחול על כל ראשי הממשלה הבאים, וגם על נתניהו במשך 5 שנים לאחר שיפרוש. תחולת החוק תהיה לאחור, החל מ-1 בינואר 2018 וכך משכורתו של ראש הממשלה תתוקן לאחור בסכום של אלפי שקלים לחודש, תלוי בסכומים שיזקפו. הפטור על השימוש ברכב יגיע עד כדי 3000 שקל מדי חודש ושוי שימושים אחרים עשוי להגיע לאלפי שקלים נוספים.

הצעת החוק עוררה ביקורת רבה באופוזיציה. במהלך הלילה שעבר נאמו חברי הכנסת של האופוזיציה במשך כשלוש שעות כדי למשוך את הזמן והעלו מאות הסתייגויות. הקואליציה, בעלת הרוב, הפילה את כל ההסתייגויות. 110 חברי כנסת השתתפו בהצבעה, אך ראש הממשלה נעדר.

ח"כ מיקי זוהר המציע אמר "החוק הזה מדבר על ראשי ממשלה, שלא יכולים להיות במצב, שהם עוזבים איזושהי קריירה או מוותרים על איזושהי קריירה לטובת הדבר הנכסף ביותר, לשרת את מדינת ישראל. הציבור רוצה במדינת ישראל לשלם משכורת הוגנת לראש ממשלה".

ח"כ מיקי רוזנטל אמר: "אני בעד לפטור את ראש הממשלה ממס הכנסה, לטעמי ראש ממשלת ישראל מרוויח מעט מדי, אלא שנוצר מצב אבסורדי שבו רוצים מצד אחד לפטור את ראש הממשלה מתשלום

מסים על ההוצאות שהוא מוציא בביתו הפרטי, כדי ששכרו לא יצא שכר מגוחך, ומאידך ראש הממשלה הזה - והיו גם אחרים, אבל זה ביתר שאת - משית את הוצאותיו הפרטיות על הציבור. נוצר מצב שבתשע שנות כהונתו של ראש הממשלה הנוכחי הגענו להוצאה של 280,000 שקלים לשנה, להחזקת הבית הפרטי, לא כולל שמירה, לא כולל שום דבר שהשב"כ ביקש, לא כולל שום דבר ציבורי. הוצאות פרטיות של ראש הממשלה, שאנחנו גם כך כאמור משלמים במעון הפרטי את כל הוצאותיו".

ח"כ מיקי לוי, מיש עתיד, טען כי לאופוזיציה לא הייתה התנגדות לנושא פטור ממס על השימוש ברכב ממוגן, אך לא ראוי שהציבור ישא בהוצאות הבית הפרטי בקיסריה, באמצעות מתן הפטור ממס הכנסה על השירותים הניתנים לנתניהו שם.

ח"כ דב חנין תקף את הצעת החוק ואמר: "למה הציבור צריך לשלם גם על המים בבריכה של נתניהו וגם להחזיר לו את המס על כספי המים שהוא מקבל? ולמה זה יותר חשוב ויותר דחוף מלהעלות את קצבאות הזיקנה? רבע מהקשישים נמצאים מתחת לקו העוני ואנחנו נאלצים לעסוק בעוד הטבות לראש הממשלה ומשפחתו. סדר היום שמכתיבה ממשלת נתניהו הוא בזיון."

תיק 5000, התיק שלא נחקר

10 במרץ 2019 | מאת: ד"ר תהילה שוורץ אלטשולר

בזמן שהיועמ"ש פרסם את המלצותיו בעניין תיקי 1000, 2000 ו-4000, מתחת לאפנו חמק תיק גדול לא פחות - מאמציו של ראש הממשלה להצלת ערוץ 20 מפני סגירה. כאן, בניגוד לשאר התיקים, הכל נעשה בגלוי והדיונים עליו נכתבו ותועדו בפרוטוקולים.

הדפוס שעולה מהחלטות היועץ המשפטי לממשלה בתיקי 2000 ו-4000, הוא דפוס של מי שמבחינתו כל האמצעים כשרים כדי להשיג לעצמו סיקור אוהד בתקשורת. העניין הוא שכידוע, כשמדובר בדפוס עברייני, הוא מופיע עוד פעמים. ואכן, כל מי שמסתכל על שוק התקשורת בחמש השנים האחרונות יודע שמי שתמך בראש הממשלה זכה להקלות, ומי שהתנגד לו, או הצטייר כמתנגד, זכה למכה עם נבוט על הראש.

בעניין הזה יש עוד פיל גדול בחדר. קוראים לו ערוץ 20. אולי, ברוח הימים האלה, צריך לקרוא לו תיק 5000. ערוץ 20 הוקם כערוץ מורשת יהודית. בחלוף הזמן זלגו התכנים שלו יותר ויותר לעולם התוכן העיתונאי-חדשותי. על כך נקנס פעם אחר פעם על ידי המועצה לשידורי כבלים ולוויין. אבל, העובדה שהערוץ בחר למקם את עצמו כמעין פוקס ניוז ישראלי, שימחה את ראש הממשלה. לא מפני שהערוץ היה ימני, אלא מפני שהוא ראה בו מקום עיתונאי מחבק. עד כדי כך מחבק, שביולי 2017 הזעיק ראש הממשלה את אנשי הערוץ לראיון לילי כדי "להחזיר כמה סטירות", כדבריו, בעניין דו"ח מבקר המדינה, על מה שלימים יהפוך לתיק 4000. "אני צריך מקום שאוכל לדבר בו", אמר בראיון הזה.

בחורף 2018 הודיעו אנשי ערוץ 20 כי אינם יכולים עוד לעמוד בנטל המחויבויות הכספיות והאחרות שלו, והם מתכוונים לשגר מכתבי פיטורים לכלל העובדים. פרקטיקה ידועה בקרב ערוצי טלוויזיה במקומותינו, כדי להפעיל לחץ על הרגולטור.

ואז נפתח מסע שלא ייאמן להצלתו של ערוץ 20, שמזכיר מאוד את הדפוס המוכר: הוא החל בכך שהממשלה העבירה בהחלטת בזק, בוועדת השרים לענייני חקיקה, הצעת חוק שיזמה ח"כ שרן השכל, באורך של שלוש שורות. על האדנים הרעועות האלה, הועברה הסמכות לטפל בחקיקה, באופן חסר תקדים, מסמכות ועדת הכלכלה של הכנסת בראשות ח"כ איתן כבל מן האופוזיציה, לסמכות ועדת הכנסת בראשות ח"כ יואב קיש מהליכוד. כדי לצאת ידי חובת הביקורת, כי זה בכל זאת מוגזם להעניק הטבות רק לערוץ המועדף על ראש הממשלה, הצעת החוק הורחבה לכדי שינויים מרחיקי לכת בשוק הטלוויזיה.

על מה שהתרחש בדיונים על הצעת החוק אמר היועץ המשפטי לממשלה מנדלבליט ש"משנים סדרי בראשית בלי לקיים דיון ציבורי מספק". וממש כמו בדפוס המוכר, כל הדיון היה עטוף בתיאורים מופרכים של הגנה על האינטרס הציבורי. 'אני בסך הכל מוריד רגולציה משוק התקשורת ומגן על המשילות מפני הפקידות', חזר וטען יו"ר הוועדה קיש, בניגוד לעמדת הדרגים המקצועיים וגורמי מקצוע

שנדרשו לסוגיה. שר התקשורת קרא הבטיח לנציג ערוץ 20 שהוא ימשיך להתקיים גם אם יו"ר המועצה לשידורי כבלים ולוויין תצטרך לעוף לא חלפה שנה והכל התגלה כבלוף אחד גדול: ערוץ 20 לא הפך לערוץ רב רייטינג, ערוצים קטנים חדשים לא הגישו בקשה לרישיונות שידור, הסחרור בשוק הטלוויזיה הוביל לצמצום התחרות ולא יחוד ערוץ עשר ורשת, ולא להגברת התחרות כפי שהובטח. האמנם ייתכן שכל ההליך ההזוי הזה נועד אך ורק לטובת מי שרצה ביקרו של ערוץ 20, כי ראה בו בית נוח ואוהד? למזלנו, להבדיל מהדילים המסריחים שנעשו בתיק 4000 ו-2000 בחושך, שהיה צורך בנס בדמות עדי מדינה כדי לחשוף אותם, כאן הכל נעשה באור, ומעוגן בפרוטוקולים. הפרוטוקולים האלה מספרים את אותו דפוס חוזר של הקלות תמורת סיקור אוהד, טוב יותר מאלף עדי מדינה. ההיסטוריה תשפוט את נבחר הציבור שיצרו את תיק 5000 בידועין. או שמא יהיו אלה מבקר המדינה, המשטרה, היועץ המשפטי לממשלה ובתי המשפט.

פורסם לראשונה בדה מרקר

תיק 5,000? הבדיקה החדשה של היועמ"ש על קשרי נתניהו-אלוביץ'. היועמ"ש בודק אם לשכת נתניהו התגייעה להעתקת מכון וולקני לצפון כדי לעזור לאלוביץ', במכון טוענים כי שר החקלאות קיצץ 22% מתקציבו כנקמה על מאבקם בהעתקתו, גורם מעורה: השר אריאל לא מעורב.

משרד רה"מ: הטענות לנקמה – שקריות. היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, הורה לבחון את חוקיות היוזמה להעברת מינהל המחקר החקלאי (מכון וולקני) ממיקומו הנוכחי באזור בית דגן לצפון הארץ, ואת אופן התנהלות משרדי הממשלה בעניין זה.

בדיקת היועץ כוללת גם את המעורבות האינטנסיבית של לשכת ראש הממשלה, בנימין נתניהו, בקידום היוזמה, בעת שחברו של נתניהו, איש העסקים שאול אלוביץ', החזיק בקרקע סמוכה לשטח המכון. בשלב זה מתקיימת הבדיקה שעליה הנחה היועץ על ידי גורמים בתוך משרד המשפטים בלבד. החלטת מנדלבליט לבחון את הנושא התקבלה בימים האחרונים, והיא מושתתת על מכתב ששלח ליועץ ועד החוקרים במכון וולקני לפני כחודש וחצי. החוקרים ביקשו מהיועץ לעצור, או לכל הפחות לעכב, את עבודת הצוות לבחינת העתקת מכון וולקני לצפון הארץ.

הארוחות, המלצרים והחשמלאי: כך הבשיל תיק שרה נתניהו

זה החל בדו"ח המבקר ב-2015 על הוצאות מעון ראש הממשלה, עבר שני יועצים משפטיים לממשלה וכמה השלמות חקירה. כך התגלגל התיק שהתגבש להחלטה להגיש כתב אישום נגד שרה נתניהו ועזרא סיידוף

יעל פרידסון וטובה צימוקי פורסם: 21.06.18, 13:59

שלוש שנים וארבעה חודשים לאחר פרסום דו"ח מבקר המדינה, הוגש כתב האישום נגד אשת ראש הממשלה שרה נתניהו. תחילת הפרשה בפברואר 2015, אז פרסם מבקר המדינה, השופט (בדימוס) יוסף שפירא, דו"ח ביקורת על הוצאות מעונות ראש הממשלה. בסמוך לכך נגבו במשטרה הודעות ממי ששימש בעבר בתפקיד אב הבית של מעון ראש הממשלה, מני נפתלי, לאחר שלבקשתו ועל דעת פרקליט המדינה והיועץ המשפטי לממשלה דאז, ניתנה לו חסינות מפני הפללה עצמית. אז החלה "בדיקה מקדימה" בפרשה.

כעבור חמישה חודשים קיבל היועץ המשפטי לממשלה דאז, עו"ד יהודה וינשטיין, את עמדת פרקליט המדינה והחליט לעבור לחקירה פלילית ביחס לנושאים מסוימים, לגביהם התגלה חשד סביר (ענייני מימון הארוחות הפרטיות והשפים לאורחים פרטיים, עניין הטיפול הסיעודי, ופרשת החשמלאי פחימה). החקירה הוטלה על יאח"ה, בליווי פרקליטות מחוז ירושלים פלילי. לגבי חלק מהנושאים נמצא כי התשתית הראייתית שנאספה לא מגלה חשד סביר ועל כן האפיק הפלילי נגנז ביחס לנושאים אלה:

רכישת נרות נשמה - מבדיקת המשטרה עלה שהרכישה האמורה הייתה ידועה לגורמים הרלוונטיים במשרד ראש הממשלה ואושרה על ידם.

נטילת פדיון בקבוקים למחזור - עלו גרסאות שונות בשאלה אם כספי פיקדון בגין מחזור בקבוקים ממעון ראש הממשלה הועברו לשרה נתניהו עצמה ושימשו להוצאות פרטיות או הועברו ל"קופה קטנה" של המעון ושימשו להוצאות שאינן פרטיות. מכל מקום, בחודש יוני 2013 העבירה נתניהו 4,000 שקלים למשרד ראש הממשלה, סכום שלפי חשב משרד ראש הממשלה מתאים לאומדן שערך בעניין.

ריהוט גן ו"פטריות חימום" - מהחומרים שנאספו עלה כי בסופו של יום הוחזר למעון ראש הממשלה בירושלים הציוד החדש שנקנה. כמו כן, הוראות נוהל משרד ראש הממשלה בנוגע להשתתפות בהוצאות ראש ממשלה מכהן קובעות שאוצר המדינה משתתף בהוצאות החלפת או רכישת פריטי ריהוט במעון הפרטי של ראש הממשלה, ככל שפריטים אלה נדרשים לצורך אירוח מבקרים המגיעים לשם מתוקף תפקידו. כעבור שנה מפרסום דו"ח מבקר המדינה, בפברואר 2016, החליף מנדלבלית את וינשטיין בתפקיד היועץ המשפטי לממשלה. במאי 2016 עבר תיק החקירה מהמשטרה לפרקליטות מחוז ירושלים. הפרקליטות ביקשה השלמות חקירה שונות שארכו כמה חודשים. בין היתר נחקר חשד נוסף שעלה מתוך חומרי החקירה ("פרשת המלצרים"). במאי 2017 הועבר התיק מפרקליטות מחוז ירושלים לפרקליט המדינה וביולי אשתקד העביר פרקליט המדינה את ההכרעות בעניין שרה נתניהו ליועץ המשפטי לממשלה. הוחלט על עריכת השלמות חקירה נקודתיות נוספות. בספטמבר אשתקד זומנו שרה נתניהו ועזרא סיידוף לשימוע. בשלב השימוע עלתה התמונה הבאה:

פרשת הזמנת הארוחות

היועץ אימץ את המלצת הפרקליטות ומגיש אישומים נגד שרה נתניהו ונגד עזרא סיידוף. פרשה זו מתמקדת בחשד שהחל מראשית חודש ספטמבר 2010, לכל המאוחר, ועד לחודש מרס 2013, פעלה גברת נתניהו, בצוותא עם עזרא סיידוף, אשר שימש תחילה כראש אגף בכיר משאבים חומריים ומבצעיים במשרד ראש הממשלה ובהמשך כסמנכ"ל מבצעים ונכסים במשרד ראש הממשלה, ליצירת מצג שווא שלפיו במעון הרשמי של ראש הממשלה ברחוב בלפור בירושלים לא מועסקת מבשלת, למרות שבפועל הועסקו במעון מבשלות לאורך כל התקופה.

השניים נהגו כך, לפי הודעת מנדלבלית על מנת לעקוף את הוראות הנוהל, בהן נקבע בין היתר כי: "במצב בו לא מועסק במעון הרשמי מבשל, ניתן יהיה להזמין על פי הצורך מזון מבושל מוכן למעון הרשמי", ולהשיג כתוצאה מכך את מימון המשרד הן להעסקה של מבשלות שבישלו ארוחות במעון והן להזמנת ארוחות מוכנות ולהזמנת שפים שיבשלו במעון. בדרך זאת התקבלו במרמה מהמדינה מאות ארוחות ממסעדות ומשפים בשווי של כ-359,000 שקלים.

בעניין הזמנת השפים (זיוף חשבונות, חלוקת העלות למספר מנות כוזב וגבוה יותר) - אישום נגד סיידוף, לא נמצאה תשתית ראייתית מספיקה להוכיח כי נתניהו הייתה מודעת למצג השווא.

פרשת החשמלאי

היועץ אימץ היועץ את המלצת הפרקליטות. סיידוף יעמוד לדין, התיק נגד נתניהו בפרשה זו נסגר בהעדר ראיות מספיקות עוד לפני השימוע. מוקד פרשה זו בחשד לביצוע מעשי מרמה בקשר להתקשרות עם חשמלאי פרטי מסוים, בניגוד להחלטת הגורמים הרלוונטיים במשרד ראש הממשלה שאסרה להיקשר עמו, לביצוע תיקונים דחופים במעון הפרטי של ראש הממשלה בקיסריה.

פרשת המלצרים

היועץ אימץ היועץ את המלצת הפרקליטות. סיידוף יעמוד לדין, התיק נגד שרה נתניהו נסגר מחוסר ראיות (עוד לפני השימוע). במסגרת פרשה זו עלה חשד כי במעון ראש הממשלה בירושלים הועסקו בסופי השבוע מלצרים באמצעות חברת "מיקוד", ששכרם אושר על ידי משרד ראש הממשלה על בסיס מצג שווא לפיו מדובר בעובדי ניקיון או עובדי תגבור, וכן על בסיס מצג שווא בנוגע למספר שעות העבודה שביצעו המלצרים בפועל, כך שהתאפשר לשלם להם שכר שעתי גבוה יותר מהשכר המשולם בדרך כלל על-ידי המדינה לעובדי ניקיון או עובדי תגבור.

המלצרים המסויימים שאותם ביקשה הגברת נתניהו (שאותם הכירה מעבודות קודמות במעון) דרשו שכר גבוה יותר לעומת התעריף לו התחייבה חברת "מיקוד", ולכן על-פי החשד, הנחה סיידוף את המלצרים עצמם, את אבות-הבית ואת מזכירותיה של נתניהו, להגדיל בדיווחי השעות של המלצרים, הנמסרים לחברת "מיקוד", את כמות שעות העבודה שאלה ביצעו בפועל, בכדי שיקבלו עבור עבודתם את השכר המוגדל עליו סיכמו עמו, וכל זאת בידעו שאין הדבר כן ובכוונה להונות.

פרשת המטפלת הסיעודית

סהפרקליטות המליצה להעמיד לדין את נתניהו. היועץ קבע כי יש לסגור את תיק החקירה נגד נתניהו בפרשה זו חלקית מהיעדר ראיות מספיקות וחלקית מכיוון שמכלול נסיבות העניין אינן מצדיקות העמדתה לדין פלילי. זה הפער היחיד מול פרקליטות מחוז ירושלים ופרקליט המדינה (אבל זה נכלל בכתב האישום כרקע ראייתי ליתר האישומים).

בינואר השנה הופיע פרקליטה של נתניהו בשימוע בפני היועץ. חודשיים אחר כך בוצעו השלמות חקירה ממוקדות, תוך מתן אפשרות לסנגורים להשלים טיעון בעקבותיהן. לאחר מכן נוהל שיח עם הסנגורים, בעקבות הצעתם לשלם את סכום הכסף המיוחס לנתניהו בכתב האישום, ובקשתם לטעון בעניין גובה הסכום. בחודשים מרץ עד מאי נמצא כי חומרים שנמסרו על ידי עד המדינה ניר חפץ בתיק 4000 (בזק-וואלה) עשויים להיות בעלי השלכה לתיק המעונות. הוחלט כי משטרת ישראל תבצע כמה השלמות חקירה ממוקדות נוספות, לרבות גביית עדות מניר חפץ (נגבתה בסוף חודש מאי). לסנגורים ניתנה הזדמנות להשלים טיעונים בעקבות ההשלמות שבוצעו.

המסכת הראייתית שהתגבשה הובילה כאמור להחלטה להגיש כתב אישום נגד שרה נתניהו ונגד עזרא סיידוף. טענות הסנגורים בשימוע נדחו.

פרשת המלצרים - התיק נסגר

"פרשת המלצרים" עניינה בחשד כי במעון ראש הממשלה בירושלים הועסקו במהלך סופי השבוע מלצרים באמצעות חברת "מיקוד", אשר שכרם אושר על ידי משרד ראש הממשלה על בסיס מצג שווא לפיו מדובר בעובדי ניקיון או עובדי תגבור, וכן על בסיס מצג שווא בנוגע למספר שעות העבודה שביצעו המלצרים בפועל, כך שהתאפשר לשלם להם שכר שעתי גבוה יותר מהשכר המשולם בדרך כלל על ידי המדינה לעובדי ניקיון או עובדי תגבור.

המלצרים המסויימים שאותם ביקשה נתניהו דרשו שכר גבוה יותר לעומת התעריף לו התחייבה חברת "מיקוד", ולכן על פי כתב החשדות, הנחה סיידוף את המלצרים עצמם, את אבות-הבית ואת מזכירותיה של נתניהו, להגדיל בדיווחי השעות של המלצרים, הנמסרים לחברת "מיקוד", את כמות שעות העבודה שאלה ביצעו בפועל, בכדי שיקבלו עבור עבודתם את השכר המוגדל עליו סיכמו עמו.

המלצרים, אבות-הבית והמזכירות פעלו בהתאם להנחייתו האמורה של סיידוף, ביצעו רישומים כוזבים של מספר שעות העבודה בדו"חות הנוכחות והגישו את הדו"חות המזוייפים לאישור הגורמים הרלוונטיים בחברת "מיקוד" ובחשבות המשרד.

כתוצאה ממעשיו של סיידוף וממעשיהם של אחרים התקבלו מהמשרד תשלומי יתר מעל השכר המותר לשעה לפי ההסכמים עם חברת "מיקוד", בסך של כ-29,000 שקל במרמה. בשל מעשים אלה נשקלת העמדתו של סיידוף לדין, והוא הוזמן לשימוע.

באשר לנתניהו, בחומר החקירה שנאסף בפרשה זו לא נמצאה תשתית ראייתית מספיקה להוכיח, ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי היא הייתה מודעת לכך שהעסקת המלצרים נעשתה שלא כדין. על כן הוחלט לסגור את התיק נגדה בהעדר ראיות מספיקות.

פרשת רהיטי הגן - וינשטיין בודק רכישת רהיטי גן של שרה נתניהו

"ידיעות אחרונות" מפרסם כי מבקר המדינה העביר ליועמ"ש ממצאים מבדיקה שערך בעקבות מידע לפיו משפחת נתניהו רכשה ריהוט גן הזהה לריהוט בביתה הפרטי בקיסריה, ואז העבירה את הריהוט הישן למעון הרשמי והריהוט החדש נלקח לבית. משפחת נתניהו: הכול נעשה בהתאם לנוהל שאושר על-ידי משרד המשפטים

איתמר אייכנר וטובה צימוקי, "ידיעות אחרונות"פורסם: 12.06.14, 07:17

אחרי שתי התביעות שהגישו עובדים בבית ראש הממשלה נגד בני הזוג נתניהו ומשרד ראש הממשלה, מגיעה פרשה נוספת שעלולה להביך את משפחת נתניהו: היועץ המשפטי לממשלה יהודה וינשטיין בודק מידע שהועבר אליו ממבקר המדינה יוסף שפירא לפיו משפחת נתניהו לקחה לביתה הפרטי בקיסריה ריהוט שנרכש מכספי המדינה עבור מעונו הרשמי של ראש הממשלה בירושלים.

על פי החדש, בכיר במשרד ראש הממשלה נתן הוראה לעובדים לרכוש ריהוט חדש שהוא העתק זהה לריהוט שנמצא בוויולה הפרטית בקיסריה. לאחר שהריהוט הגיע למעון ראש הממשלה נעשתה ההחלפה. הריהוט החדש הועבר לקיסריה והריהוט הישן הועבר מקיסריה למעון ראש הממשלה בירושלים. כך, על פי הנטען, חסכה משפחת נתניהו את העלויות של רכישת ריהוט חדש והוא מומן מכספי המדינה.

נודע כי הגיעה תלונה שהמדינה רכשה בדרך הזאת מערכת ריהוט לגן בעלות של קרוב ל-30 אלף שקלים. מדובר בריהוט מברזל עם כריות גדולות. הריהוט החדש, שהיה מיועד למעון ראש הממשלה, הועבר לקיסריה, ומערכת ריהוט זהה אך ישנה הועברה למעון ראש הממשלה. המבקר בדק את התלונה ואף הגיע לחנות שבה נרכש הריהוט. בסופו של הליך הבדיקה החליט המבקר להעביר את הנושא לבדיקת היועץ המשפטי לממשלה. ההערכה היא כי הדבר מעיד על כך שמבחינת המבקר נדרשת חקירה משמעותית יותר.

ממשרד ראש הממשלה נמסר בתגובה: "הטענה על אי סדרים מופרכת לחלוטין. ראש הממשלה בנימין נתניהו מנהל ישיבות עבודה רבות בפינת הישיבה בגינת הבית הן בקיסריה והן בירושלים. גם אילו נרכשה מערכת ריהוט גן חדשה לשימוש בקיסריה לתקופת כהונת ראש הממשלה, היה הדבר בהתאם לנוהל שאושר על ידי משרד המשפטים".

עוד נמסר ממשרד ראש הממשלה: "על פי החלטת ועדת הכספים של הכנסת 'מעונו של ראש הממשלה בירושלים ומחוצה לה ינוהל על חשבון אוצר המדינה'. הנוהל קובע שמשרד ראש הממשלה יממן על פי הצורך פריטי ריהוט חדשים למעון הפרטי מחוץ לירושלים, לצורך אירוח על-ידי ראש הממשלה בתוקף תפקידו. סעיף 2 ב(6) לנוהל 'השתתפות בהוצאות ראש ממשלה מכהן' קובע כי המדינה תשתתף בהחלפה או ברכישה של פריטי ריהוט במעון הפרטי 'אם מדובר בפריטים הנדרשים לצורך אירוח מבקרים המגיעים למעונו הפרטי של ראש הממשלה בתוקף תפקידו. פריטים כאלה יירכשו, במידת הצורך, על ידי משרד ראש הממשלה, יהיו רכוש המדינה, ויוחזרו למשרד ראש הממשלה עם סיום תפקידו של ראש הממשלה'. מכאן, ברור שבניגוד מוחלט לפרסומים מדובר בהתנהלות תקינה על פי כל הנהלים".

משרד מבקר המדינה מסר כי "משרד מבקר המדינה קיבל מידע מעין זה והוא הועבר ליועץ המשפטי לממשלה בשל אופיו".

דובר משרד המשפטים מסר בתגובה כי "פנייה ממשרד מבקר המדינה הגיעה ביום 10.6.14, והיא תיבחן כמקובל".

בעבר פורסם שרעיית ראש הממשלה נפגשה עם היועץ המשפטי לממשלה וביקשה את אישורו לכך שהמדינה תממן הוצאות נוספות שנוגעות לבית בקיסריה, וזאת לאחר שהפקידים שאחראים לנושא דחו את בקשתה בנימוק שמדובר בהוצאות פרטיות.

בין השאר מימנה המדינה את החלפת המים בבריכת השחייה בקיסריה והחשבון הגיע ל-80 אלף שקלים. כמו כן המדינה מממנת מדי חודש גינון באלפי שקלים לבית בקיסריה בנימוק שיש לטפל בצמחייה בגלל צורכי הביטחון.

פרשת המטפלת הסעודית - התיק נסגר

"פרשת המטפלת הסעודית" - עניינה בחשד לכך ששתי עובדות ניקיון במעון ראש הממשלה טיפלו, כל אחת משך מספר ימים בשנת 2011, באביה של שרה נתניהו, מר שמואל בן ארצי ז"ל, שהתגורר אותה עת במעון ראש הממשלה ונזקק לטיפול סיעודי, וכי עובדות אלה קיבלו שכר עבור כך כחלק מהשכר ששולם להן מקופת המדינה כעובדות ניקיון במעון.

מחומר החקירה שנאסף עלה כי עובדת ניקיון אחת טיפלה באביה של נתניהו משך כשישה ימים. נתניהו שילמה באופן פרטי לעובדת סכום כסף עבור הטיפול באביה, ובאותו חודש שולם לעובדת גם סכום נוסף מקופת המדינה כעובדת ניקיון.

לגבי עובדת הניקיון השנייה עלה מחומר החקירה כי היא טיפלה באביה של נתניהו משך חמישה ימים, במהלך תקופה של כחודשיים, וזאת בימים שבהם יצאה העובדת הסעודית שטיפלה אותה עת באביה של נתניהו לימי חופש. שכרה של העובדת בגין שעות עבודה אלה שולם מקופת המדינה כעובדת ניקיון. היועמ"ש החליט לסגור את תיק החקירה נתניהו בפרשה זו באופן חלקי בשל היעדר ראיות מספיקות, מכיוון שמכלול נסיבות העניין אינן מצדיקות העמדתה לדין פלילי. עם זאת, פרשה זו מוזכרת בכתב החשדות שהועבר היום לנתניהו בשל ערכה הראייתי להוכחת העבירות המיוחסות לה בכל הנוגע להזמנת ארוחות ושפים ממסעדות.

תגובת בני הזוג נתניהו

אתמול נמסרה תגובת הזוג נתניהו, בה נכתב: "הטענות כנגד רעיית ראש הממשלה הן אבסורדיות ויוכחו כמופרכות. שרה נתניהו היא אישה אמיצה וישרה ומעולם לא נפל פגם כלשהו במעשיה. לצד עבודתה כפסיכולוגית חינוכית מומחית המטפלת בילדים מדי שבוע, היא מקדישה זמן רב לסיוע לילדים חולי סרטן, לניצולי שואה ולחיילים בודדים..."

"העלייה התלולה בהוצאות הארוחות במעון ראש הממשלה נגרמה כתוצאה מעבירות שביצע אב הבית הבעייתי מני נפתלי, עד מדינה עבריינית ושקרן סדרתי. ההוצאה החודשית הממוצעת על ארוחות מוזמנות בתקופה שבה נפתלי כיהן כאב הבית היא פי 5 (!) לעומת הממוצע החודשי בארבע השנים שלאחר מכן, כשנפתלי לא עבד שם. זה אומר הכל. נפתלי טופל האשמות שווא על רעיית ראש הממשלה כדי למלט את עצמו מאחריות לעבירות שביצע.

"לא זו בלבד שרעיית ראש הממשלה לא עברה שום עבירה - אלא שעצם העיסוק במזון של ראש הממשלה נתניהו, שפועל סביב השעון למען המדינה וביטחונה, ובמזון של משפחתו הוא עיסוק פתטי ואובססיבי. אף ראש ממשלה קודם לא זכה לחטטנות כזאת הגם שההוצאות של ראשי ממשלה אחרים על ארוחות היו זהות ולעתים אף גבוהות בהרבה. עד מתי תימשך ההתעסקות האובססיבית הזאת במשפחת נתניהו?."

פרשת ליליאן פרץ - ליליאן פרץ, שעבדה בוויולה בקיסריה, תבעה את שרה נתניהו, שהגישה כנגדה כתב תביעה.

15 ינואר 2010

עזרת הבית ליליאן פרץ, אשר עבדה כשש שנים בבית משפחת נתניהו, העידה כי נדרשה לזמינות מקסימלית בכל שעות היממה. "שרה נתניהו התעללה בי, שילמה לי משכורת נמוכה משכר מינימום ולא שילמה לי זכויות סוציאליות", טענה. "היא הכריחה אותי לעבוד בשבתות למרות היותי שומרת שבת והכריחה אותי לקרוא לה 'גברת שרה נתניהו'". לדברי העובדת, נתניהו היתה חוזרת ואומרת לה כי זאת

זכות גדולה לעבוד אצל משפחת נתניהו, והיתה מסתובבת בבית ואומרת "איזה בית יפה יש לי, אני האמא של מדינת ישראל".

"הסטנדרטים של גברת נתניהו מצריכים שעות רבות", הוסיפה פרץ, "וכל יום לבוא, שיטת הניקיון, החלפת הבגדים... בשבת היא משאירה לי רשימות מה לעשות בכל השבוע, כאשר לזה מצטרפים עוד קבלנים; כל הזמן הייתי עסוקה בניילון חפצים".

פרץ טענה כי נתניהו התעללה בה. באחד המקרים המתוארים בכתב התביעה, נתניהו צילצלה לפרץ בשתיים בלילה כדי למזוף בה שלא כיסתה כרית כראוי. בין השאר תיארה פרץ את הדרישה המשונה להחלפת מערכות לבוש שונות לפני הכניסה לכל חדר.

לא פעם, לעדותה, בשל גחמותיה של שרה נתניהו, נאלצה לממן מכספה הוצאות מזון של בני הזוג. ברגעים שבהם לא עמדה בדרישותיה של נתניהו, תיארה פרץ, היתה אשת ראש המשלה נצמדת לפניו, חורקת שיניים, נושכת שפתיים ופוערת עיניים.

"היא הכריחה אותי לעבוד בשבתות למרות היותי שומרת שבת והכריחה אותי לקרוא לה 'גברת שרה נתניהו'.

היא נדרשה, למשל, לבשל את מזונם של בני משפחת נתניהו בביתה שלה, כי הגברת נתניהו לא סבלה את ריח הטיגונים במעון. "גם כשפעם אחת נתקעתי בלי גז", סיפרה פרץ בראיון עיתונאי, "וביקשתי ממנה, אמרתי לה, 'שרה, תעשי איזה ג'סטה, תשימי לי בלונים לפחות'. היא אמרה לי: 'אוי, ליליאן, ההוצאות שלנו גדולות, שלא תחשבי שאם יש לנו בית בקיסריה יש לנו...'. אז לא קיבלתי מעולם עזרה, לא בגז, לא בחשמל. היתה פעם אחת שנגמר לי הגז ונסעתי לאחותי לבשל".

לדבריה, נתניהו שילמה לה משכורת נמוכה משכר המינימום ונמנעה מלשלם לה זכויות סוציאליות שהיא מחויבת לשלם על פי חוק. פרץ העידה כי היא סובלת מקשיים פיזיים ונפשיים בעקבות התקופה שבה ניהלה את משק הבית של משפחת ראש המשלה.

נתניהו הגישה תביעה נגדית נגד פרץ בגין הפרת סודיות, פגיעה בפרטיות ולשון הרע, ובסופו של דבר שתיהן הגיעו להסכם וביטלו את תביעותיהן.

פרשת מני נפתלי, ששימש אב הבית במעון ראש המשלה,

זכה בפברואר 2016 בתביעה שהגיש, וחייב את המדינה בפיצויים של 170 אלף שקל. בתקציר פסק הדין נכתב: "לפני בית הדין הובאו עדויות רבות המצביעות על כך שבמעון שררו תנאי העסקה פוגעניים בגין התנהגותה של גברת נתניהו ויחסה אל העובדים. אלה כללו דרישות מוגזמות, העלבות, השפלות והתפרצויות זעם. כמו כן נדרשו העובדים לעבוד שעות רבות וחריגות. בשל כל אלה, תחלופת העובדים במעון ראש המשלה היתה גבוהה, ושרר בה מחסור כרוני בכוח אדם. היותו של המעון סביבת עבודה ייחודית ומורכבת אינה מצדיקה העסקה פוגענית.

נפתלי התלונן על תנאי עבודה קשים והשפלות שעבר מצד רעיית ראש ממשלת ישראל, שרה נתניהו, וזכה בתביעה לפיצויים שהגיש נגד משרד ראש המשלה.

בית הדין לענייני עבודה בירושלים קיבל היום (רביעי) את תביעתו של אב הבית במעון ראש המשלה לשעבר מני נפתלי, וחייב את המדינה בתשלום פיצויים בסך 170 אלף שקלים. השופטת דיתה פרוז'ינין קיבלה את טענתו של נפתלי, וקבעה בפסק הדין כי היה נתון לתנאי העסקה פוגעניים בתקופת עבודתו במעון ראש המשלה, וכי הוא זכאי לפיצוי בשל כך. (לחצו לקריאת פסק הדין המלא)

בתקציר פסק הדין נכתב כי "לפני בית הדין הובאו עדויות רבות המצביעות על כך שבמעון שררו תנאי העסקה פוגעניים בגין התנהגותה של גברת נתניהו ויחסה אל העובדים. אלה כללו דרישות מוגזמות, העלבות, השפלות והתפרצויות זעם. כמו כן נדרשו העובדים לעבוד שעות רבות וחריגות. בשל כל אלה, תחלופת העובדים במעון ראש המשלה היתה גבוהה, ושרר בה מחסור כרוני בכוח אדם. היותו של המעון סביבת עבודה ייחודית ומורכבת אינה מצדיקה העסקה פוגענית".

נפתלי: "יש הרבה דברים שלא הוצאתי".

"ראש הממשלה מנע ממני פרנסה, ואת הדברים שעברתי כולכם יודעים", אמר היום נפתלי. "שמרתי על קור רוח ולא הוצאתי דברים חמורים. יש הרבה דברים שלא הוצאתי שנוגעים לכך שהפריעו לתפקודו (של ראש הממשלה, ש"פ). אני לא פה כדי לפגוע בראש הממשלה, אבל אני מחזיק פסק דין של 40 עמודים שאומר שאני צדקתי. אני מצפה שיהיו עוד תביעות ואני בטוח שיהיו עוד תביעות.

השופטת דחתה את טענות המדינה לגבי מהימנותם של נפתלי והן של עובד התחזוקה במעון גיא אליהו, שהגיש גם הוא תביעה בגין העסקה פוגענית במעון. "המדינה טוענת כי דבריהם של התובע ועדיו הינם בלתי מהימנים ואין להסתמך על עדותם... גם גב' נתניהו מכחישה את הדברים מכל וכל. לטענתה יחסי העבודה שלה עם הצוות מצוינים והיא מתייחסת באופן מנומס ומתורבת לעובדים". כתבה השופטת וסייגה: "לא זו מסקנתנו מחומר הראיות שהוצג לפנינו. אכן נתגלו אי דיוקים וסתירות בדברי חלק מהעדים. אולם מדובר באי דיוקים שאינם מהותיים. דבריהם בכל הנוגע להעסקה הפוגענית במעון היו משכנעים ואמינים.

השופטת הוסיפה, "בחינת חומר הראיות מעלה תמונה עגומה ביותר לגבי המתרחש במעון ראש הממשלה בכל הנוגע לאופן העסקת העובדים, סביבת העבודה שהם חשופים אליה, היחס אליהם והשמירה על כבודם ועל זכויותיהם.

השופטת נימקה קביעה זו וציינה כי "הן בתצהירו של נפתלי והן בזה של גיא אליהו מתוארים מעשים שהינם בגדר העסקה פוגענית, ובהם דרישות מוגזמות ובכלל זה החלפת בגדים בתדירות גבוהה כדי לשמור על היגיינה, טענות לעובדים כי אינם סטריליים, נזיפות חוזרות ונשנות בשל עניינים שוליים (החלפת פרחים באגרטל וכד'), השתלחויות בעובדים והעלבתם". עוד נכתב כי "היותו של המעון סביבת עבודה ייחודית אינה מצדיקה העסקה פוגענית, שבה עובדי חסרי אוניס נאלצים לעבוד שעות רבות מאד תוך שהם חשופי לדרישות מוגזמות, להעלבות ולהתפרצויות זעם.

בנוסף מתחה השופטת ביקורת על התנהלותה של נתניהו במסגרת עדותה בתביעה של עובד התחזוקה במעון אליהו. במהלך העדות טענה נתניהו בין היתר שנפתלי הציע כסף לעובדים כדי שיעידו נגדה, ושאליהו הוא מהמר כפייתי. "יש להצטער על כך שגב' נתניהו בחרה להכפיש באופן חמור כל כך עובדים לשעבר במעון מבלי שנמצא לטענות אלה בסיס ראייתי מינימלי בחומר הראיות שהוצג לפנינו" – נכתב בפסק הדין.

נדחתה גם הטענה כי נפתלי לא התלונן על תנאי עבודתו הפוגעניים בזמן אמת, ולא הביא את הדבר לידיעת הממונים עליו, ובשל כך אינו יכול להעלות טענות אלה עתה. "זכותו של עובד לעבוד בסביבת עבודה נקייה מהתעמרות אינה תלויה כלל ועיקר בשאלה אם התלונן על ההתעמרות", כתבה השופטת והוסיפה: "כשם שעובד שלא קיבל שכר מינימום ולא התלונן על כך במהלך עבודתו אינו מאבד את זכותו לתבוע.

בעקבות זאת, נקבע כי נפתלי זכאי לפיצוי בסך של 80,000 שקלים בגין עגמת נפש. כמו כן נפסק כי על המדינה לשאת בתשלום פיצוי זה, שכן על המדינה כמעסיק מוטלת החובה לדאוג לרווחתם של העובדים, ולספק להם סביבת עבודה השומרת על כבודם כאדם וכעובד, ומאפשרת ביצוע העבודה באווירה רגועה ונטולת התעמרות.

בנוסף קבע בית הדין כי נפתלי הוטעה לחשוב שיקבל תקן קבוע במעון ראש הממשלה. השופטת קבעה כי לא הופרה הבטחה מנהלית בנושא שניתנה לנפתלי על ידי סמוכ"ל מבצעים ונכסים במשרד רה"מ עזרא סיידוף, כיוון שהבטחה זו ניתנה מלכתחילה בחוסר סמכות. אולם עם זאת היא קבעה כי נפתלי אכן הוטעה.

השופטת ציינה: "התובע אכן ידע כי הוא מועסק כממלא מקום, וכי עליו לגשת למכרז כדי לאייש משרה תקנית של אב בית במעון, ואולם איש לא אמר לו כי לא יפורסם כלל מכרז למשרה שהוא ממלא, כי גם אם יפורסם מכרז הוא לא יוכל לגשת אליו משום שאין לו תואר אקדמי, וכי בסופו של דבר תהפוך המשרה למשרת אמון, ולא הוא יאייש אותה". על כך כתבה השופטת כי "התנהלותה זו של המדינה אינה מתיישבת עם חובת הגילוי הנאות המוטלת על המעסיק ועם חובתו לנהוג בתום לב", ופסקה לו 75,000 שקלים נוספים של פיצוי.

טענתו של נפתלי להפרת חוק איסור לשון הרע מצדו של ראש הממשלה נתניהו בגין דברים שאמר בראיון לערוץ 2 נדחתה. נתניהו אמר בראיון בהתייחסו לטענות שהעלה נפתלי, "מה שיש זה יד קלה מאד על ההדק, בחלק מאמצעי התקשורת, כדי לתת במה לאנשים האלה ולעודד אותם, להגיד להם אתם יכולים, כמו כל עובד שפוטר או סולק, להגיד כל מה שאתם רוצים ואנחנו ניתן לכם את הבמה. על כך קבעה השופטת כי מדובר באמירה כללית שחוסה תחת הגנות חופש הביטוי. בנוסף בפסק הדין נקבע כי גם אמירתו של ראש הממשלה בראיון אחר לפיה נפתלי הינו "עובד ממורמר שמנסה להוציא כספים מן המדינה" לא מהווה לשון הרע. בעניין זה מצאה השופטת לציין כי למרות זאת "אמירה כי עובד הפונה לבית הדין לעבודה בתביעה לקבלת זכויותיו מנסה לסחוט כספים מהמדינה, איננה מקובלת עלינו כלל ועיקר.

לצד כל אלו נדרשת המדינה לשלם הוצאות משפט בסכום של 15 אלף שקלים לנפתלי. נפתלי הועסק במעון במשך תקופה של 20 חודשים החל מפברואר 2011. תביעתו של נפתלי הוגשה לבית הדין בפברואר 2014, ובה הוא דרש פיצויים בסך 650 אלף שקלים.

"אני שמחה על פסק הדין, הוא צריך לשמח גם עובדים וגם מעבידים", אמר היום עו"ד נאוה פינצ'וק-אלכסנדר, המייצגת את נפתלי. "כל אזרח היום בישראל צריך לדעת שאי אפשר לפגוע בעובדים, לא בזכויותיהם, לא בכבוד שלהם. אי אפשר להתעמר בעובדים ואף אחד הוא לא מעל החוק, כולל אשת ראש הממשלה".

"הצדק יצא לאור", הוסיפה עו"ד נעמי לנדאן, המייצגת אף היא את נפתלי. "משפחת נתניהו ומקורביה ניסו לספר לכולנו סיפורים על ניסיונות להפיל את נתניהו, על כך שמשתמשים בגברת נתניהו כדי לפגוע בו. בית הדין עשה צדק היסטורי. הגברת הראשונה היא לא אחרת מאשר מעסיקה המתעמרת בעובדיה כאילו היו רכוש. בדיוק כפי שמני טען לכל אורך הדרך, ולמרבה הצער מני נפתלי לא לבד. מהיום יידע כל מעסיק בישראל, ובראשם משרד ראש הממשלה, כי עובדים אינם רכוש של המעסיק. מני נפתלי: "פרצו לי לבית, שרפו לי את האוטו, פגעו לי בילדים"

שרה נתניהו? "כל הזמן צריך לרצות אותה, שמעתי הרבה יותר מפסי-כו-לו-גית". יאיר נתניהו? "ילד שלא יודע להסתדר לבד". נעמה קסרי? "האויבת היחידה שלי בהישרדות". מני נפתלי? "איבדתי את הרגש, לא מפחד למות". הפעיל החברתי, כוכב הריאליטי ואחד האויבים המרים של משפחת נתניהו יורה ללא הבחנה - ומסביר למה הוא שמח שביבי נבחר שוב. עורך דינה של שרה נתניהו בתגובה: "נפתלי שקרן ואלים.

פרשת מני נפתלי – זכה בתביעה

מני (מנחם) נפתלי (נולד ב-30 ביוני 1978 בירושלים) הוא ישראלי, שעבד כאב הבית במעון ראש ממשלת ישראל, בין השנים 2011–2012 בתקופת הקדנציה השנייה של בנימין נתניהו. נפתלי התלונן על תנאי עבודה קשים והשפלות שעבר מצד רעיית ראש ממשלת ישראל, שרה נתניהו, זוכה בתביעה לפיצויים שהגיש נגד משרד ראש הממשלה.

החל מנובמבר 2016 נפתלי הוא אחד מיוזמיה וממנהיגיה של המחאה נגד היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט.

מני נפתלי הוא השני מבין חמישה ילדים של אילנה לבית סיטון, ילידת הארץ ממוצא סורי, ונפתלי נפתלי, יליד הארץ ממוצא עיראקי. גדל במושב עגור. בילדותו משפחתו צברה חובות, ואביו, שהתפרנס כקבלן ומאוחר יותר עסק בחקלאות וגידול צאן, ישב בכלא על עבירות אלימות. נפתלי למד במקוה ישראל. את שירותו הצבאי עשה כקלע סער בפלס"ר גבעתי.

בשנת 1999 החל לעבוד כמאבטח במעבר טאבה באילת מטעם רשות שדות התעופה וקיבל תעודת הצטיינות על עבודתו.

בין השנים 2001–2003 עבד במעברי גבול של ישראל.

בין השנים 2005–2010 עבד כמאבטח במשרד ראש הממשלה. בשנת 2010 הועבר לתפקיד באבטחת אישים עקב מעורבותו בקטטה עם מאבטח אחר. [2] בשנת 2012 חזר ליחידת האבטחה במשרד ראש הממשלה.

בין השנים 2011–2012 הועסק במעון ראש הממשלה, תחילה כמאבטח המשפחה, ולאחר מכן כמנהל משק הבית. הוא שימש בתפקיד במשך 20 חודשים. [4] הוא עזב את העבודה בטענה שלא עבר להיות מועסק כעובד מדינה כפי שהובטח לו.

במאי 2015 עובדת במעון ראש הממשלה הגישה נגדו תלונה במשטרה על מעשה מגונה והטרדה מינית. ב-6 בדצמבר 2017 סגרה הפרקליטות את התיק נגד נפתלי בנימוק של חוסר ראיות. נפתלי הודיע שיערער כדי להשיג זיכוי מחוסר אשמה.

רישיון הנשק של נפתלי נשלל באוקטובר 2016 ללא הנמקה, וכך נמנע ממנו להמשיך לעבוד כמאבטח. הוא הקים עסק להרכבת דלתות וחלונות לממ"דים, ועוסק בביצוע שיפוצים.

באוגוסט 2017 הקים נפתלי עמותה בשם "צדק ודמוקרטיה", שמטרותיה המוצהרות הן "הגנה על זכויות הפרט וקידום ערכי הדמוקרטיה, העלאת רף השקיפות הציבורית, מאבק בשחיתות הציבורית וסיוע לחושפי שחיתויות".

נפתלי נכלל עם אלדד יניב ברשימת 100 המשפיעים בישראל לשנת 2017 של עיתון מעריב. נפתלי מתגורר בעפולה, נשוי לסימונה, שאותה הכיר במסגרת עבודתו כמאבטח במעבר קרני, ולהם בן ובת.

מני נפתלי השתתף בתוכנית הריאליטי הישרדות עונה 2 וי איי פי וסיים במקום הרביעי.

מני נפתלי הגיש תביעה נגד משרד ראש הממשלה ועדויות נגד משפחת נתניהו

במרץ 2014 הגיש נפתלי תביעה נגד משרד ראש הממשלה על סך מיליון ש"ח בשל מה שהגדיר כ"התנהגות שלוחת רסן" של רעיית ראש הממשלה, שרה נתניהו. נפתלי פירט בתביעה שורה של תקריות, בהן, לכאורה, דרשה נתניהו "דרישות בלתי סבירות המלוות ביחס מחפיר (מצידה)". במרץ 2015 העלה קמפיין מימון המונים באתר הדסטארט כדי לממן את הייצוג המשפטי שלו. הקמפיין זכה להצלחה, ובתוך יום אחד גייס נפתלי כמעט מחצית מהסכום המבוקש. הוא הצהיר שכל הסכום שיגייס (בפועל סכום הגיוס עלה על 75,000 שקלים) ייתרם על ידו לעמותות המסייעות לילדים בסיכון, לאחר שיזכה במשפט.

בפברואר 2016 קיבל בית הדין לעבודה בירושלים את תביעתו של נפתלי נגד משרד ראש הממשלה ופסק לו פיצויים בסך 155,000 ש"ח בשל הטעיה והפרת הוראות חוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות ובגין עגמת נפש בשל העסקה פוגענית במעון ראש הממשלה.

בפסק הדין נכתב, בין השאר: "העדויות הרבות שהוצגו בפני בית הדין מצביעות על כך שבמעון שררו תנאי העסקה פוגעניים בגין התנהגותה של נתניהו ויחסה אל העובדים שכלל דרישות מוגזמות, העלבות, השפלות והתפרצויות זעם". [14] שרה נתניהו הגישה ערעור על פסק הדין, אך ערעורה נדחה על הסף, משום שלא הייתה צד לתביעה. גם המדינה ערערה על פסק הדין, אך בהמלצת בית הדין משכה את ערעורה.

בפברואר 2015 פנה נפתלי למשטרה וביקש להעיד לגבי התנהלות מעון ראש הממשלה. הוא התנה את עדותו בהענקת חסינות מפני הפללה עצמית. עדותו עסקה בנושאים נוספים הקשורים לפרשת מעונות ראש הממשלה: נפתלי טען כי בזמן ששהו במעון ראש הממשלה אורחים מקומיים, נרשם שמדובר באורחים מחוץ לישראל. באופן זה המדינה ספגה הוצאה של מאות שקלים נוספים על כל מנת מזון, משום שהתקציב לאירוח אורחים מחוץ לישראל גבוה מהתקציב המקביל לאורחים מקומיים. עוד טען נפתלי כי שרה נתניהו שכרה מטפלת סיעודית לאביה, תוך שהיא משיתה את ההוצאות על תקציב מעון ראש הממשלה. בספטמבר 2017 הבהירה פרקליטות מחוז ירושלים, בניגוד לדברי נפתלי ופרקליטיו, שנפתלי הוא עד מדינה בפרשת המעונות.

בנאום שנשא מול אלפי חברי הליכוד באוגוסט 2017, תקף נתניהו את נפתלי ואת הסיקור האוהד שהוא מקבל באמצעי התקשורת. בין השאר חזר נתניהו על טענות שנפתלי תבע את משרד הביטחון על חוסר יכולת לעבוד, אבל עבד 400 שעות בחודש; שהוצאות האוכל במעון ראש הממשלה כמעט הכפילו את עצמן אחרי שנכנס נפתלי לתפקידו, אבל צנחו כשהוא עזב; ושיש עדויות שהעביר חומרי ניקוי ואוכל למקורביו. [20] נפתלי הכחיש שההוצאות עלו כשהיה בתפקיד, אמר ש"כל הדברים האלה נדחו בבית המשפט", והוסיף שיגיש תלונה נגד נתניהו ליועץ המשפטי לממשלה בגין חשד לשיבוש הליכי משפט.

הנהגת המחאה נגד היועץ המשפטי לממשלה

בנובמבר 2016 החל לצד אחרים להוביל את המחאה, בסמוך לביתו של אביחי מנדלבליט שבפתח תקווה, בדרישה שיפתח בחקירה בפרשת הצוללות, נפתלי אמר גם שהוא מעוניין להחליף את השלטון שמונע ממנו להתפרנס. באפריל 2017 דחה בג"ץ את עתירתו של נפתלי לקיים הפגנות ומשמרת מחאה מול מעונו הפרטי של מנדלבליט. במאי 2017 פנתה שרת המשפטים, איילת שקד למפכ"ל המשטרה, רוני אלשיך על מנת שיאכוף את החלטת בג"ץ ומספר ימים אחר כך, המשטרה אסרה להפגין במרחק מאות מטרים מבית מנדלבליט.

במהלך ההפגנות נעצר נפתלי בידי המשטרה כמה פעמים, הראשונה שבהן ב-24 בדצמבר 2016. ב-20 במאי 2017 נשברה ידו במהלך מעצר. במוצאי שבת 19 באוגוסט 2017, עצרה המשטרה את נפתלי ואת אלדד יניב בכניסה לפתח תקווה בדרכם להפגנה בנימוק שפוסטים שכתבו השניים בפייסבוק ובהם קראו להשתתף בהפגנה הם שידול אנשים להגיע להפרת סדר, בית משפט השלום בפתח תקווה קבע שנפתלי ויניב לא יקראו להגיע להפגנה בלתי חוקית במשך שבוע.

ב-24 באוגוסט הוציא בג"ץ צו ביניים שלפיו על המשטרה להתיר קיום הפגנות בכיכר גורן, כל עוד מארגניהן יעמדו בשורה של כללים: מספר המפגינים יוגבל ל-500 איש, הם לא ישתמשו באמצעי הגברה מעבר לשני מגפונים והמפגינים לא ירדו לכביש. עם זאת, בהחלטתו הסופית, ב-8 באוקטובר 2017, קבע בג"ץ כי מותר להפגין בכיכר גורן ללא רישיון וללא הגבלת מספר המשתתפים. בעקבות קביעת בג"ץ פועל היועץ המשפטי להכנסת שינויים בתקנות הנוגעות להפגנות.

בסוף 2017 החלו הליכים לקראת העברת "חוק ההמלצות", המגביל את כוחה של המשטרה להמליץ כיצד ליישם את מסקנותיה בחקירות שהיא מנהלת. [36] משתתפי המחאה ראו זאת כחקיקה פרסונלית הקשורה לחקירות נתניהו, ועל רקע זאת הועבר מיקום המחאה מפתח תקווה לשדרות רוטשילד בתל אביב. הם עשו זאת לראשונה ב-2 בדצמבר 2017, תחת הכותרת "צעדת הבושה". המחאה המשיכה לאורך השבועות הבאים אך באמצע ינואר 2018 החליטה קבוצה בראשות מני נפתלי לחזור ולקיים הפגנה אחת בפתח תקווה בכיכר גורן במקביל להפגנה בכיכר הבימה, זאת בשל קרע שהתגלע בין נפתלי לאלדד יניב, במסגרתו האשים נפתלי את יניב בניצול ההפגנות למטרותיו הפוליטיות.

מני נפתלי ניצח בתביעה נגד בית ראש הממשלה: "העסקה פוגענית חמורה"

אב הבית לשעבר במעון ראש הממשלה מני נפתלי יפוצה ב-170 אלף שקלים. "במעון שררו תנאי העסקה פוגעניים בגין התנהגותה של גב' נתניהו ויחסה אל העובדים", נכתב בתקציר פסק הדין. אב המעון אשר הועסק בתפקיד במשך כ-20 חודשים, ניצח בתביעה וזכה כמעט בכל הסעיפים. השופטת מתחה ביקורת חריפה על התנהגות שרה נתניהו.

ניצחון גדול לאב הבית לשעבר במעון ראש הממשלה, מני נפתלי, אשר הגיש תלונה לבית המשפט לעבודה לאחר שטען כי הופרו תנאיו כעובד במקום, וכי סבל לאורך הדרך מהתנהגות שפגעה בו. נפתלי זכה בסכום של כ-173 אלף שקלים, 75 אלף ש"ח מהם על הפרת חוק איסור לשון הרע, 80 אלף ש"ח בגין עוגמת נפש ועוד הוצאות משפט, שישלימו את הסכום.

בפסק הדין נכתב כי "התובע עבד כאב בית במעון ראש הממשלה במשך כ-20 חודש, מ-2011 ועד אוגוסט 2012, אז התובע התפטר מעבודתו במעון. לטענתו הבטיח לו מר סיידוף, סמנכ"ל מבצעים ונכסים במשרד ראש הממשלה כי יקבל תקן קבוע בתפקידו זה, וכי מדובר בהבטחה מנהלית שהופרה. לחלופין, טוען התובע כי הוטעה לחשוב כי יקבל תקן כאמור, והתקשר בחוזה מתוך אמונה כי המבטיח יעמוד בהבטחתו ולא כך היה.

"כמו כן טוען התובע כי יחסי העבודה בין גברת נתניהו לעובדים המועסקים במעון והוא בכללם, היו בלתי נסבלים ומשפילים, ועלו כדי העסקה פוגענית. בגין נזקים ממוניים ובלתי ממוניים שנגרמו לתובע בשל הפרת הבטחה מנהלית או התחייבות שלטונית או הטעה, והעסקה פוגענית, זכאי התובע לפיצוי. כמו כן טוען התובע כי בדברים שאמר ראש הממשלה בראיון בערוץ 2 הוא הפר את הוראות חוק איסור לשון הרע, וגם בשל כך הוא זכאי לפיצוי.

"טענת התובע כי ניתנה לו הבטחה מנהלית כהגדרתה נדחתה, שכן מר סיידוף לא היה מוסמך לתת הבטחה מנהלית כאמור, ואין לאכוף החלטה שניתנה בחוסר סמכות. עם זאת התקבלה טענת התובע כי הוטעה לחשוב כי יקבל תקן קבוע. התובע אכן ידע כי הוא מועסק כממלא מקום, וכי עליו לגשת למכרז כדי לאייש משרה תקנית של אב בית במעון, ואולם איש לא אמר לו כי לא יפורסם כלל מכרז למשרה שהוא ממלא, וכי גם אם יפורסם מכרז, הוא לא יוכל לגשת אליו משום שאין לו תואר אקדמי, וכי בסופו של דבר תהפוך המשרה למשרת אמן, אך אין כל כוונה להעסיקו במשרה זו".

"בנוסף הפרה המדינה את הוראות חוק הודעה לעובד ולמועמד לעבודה (תנאי עבודה והליכי מיון וקבלה לעבודה), תשס"ב-2002. בשל כך ובשל הטעייתו נפסק לתובע פיצוי בסך של 75,000 ש"ח".

"התנהגות מטרידה ומשפילה"

לאחר מכן המשוכה השופטת דיתה פרוז'ינין בפסק הדין ומתחה ביקורת חסרת תקדים על אשת ראש הממשלה, שרה נתניהו: "מדובר בהתנהגות מטרידה ומשפילה שאינה פיזית, המופנית כלפי עובדים באופן חוזר ונשנה. התנהגות זו נושאת פנים רבות ובכלל זה פגיעה בעובדים באמצעים מילוליים (צעקות ביקורת לא מוצדקת וכד'), פגיעה במעמדם של העובדים ומתן משימות משפילות, ניטור יתר, בקרת יתר, דקדקנות יתר, הפגנות שליטה והתנהגות אימפולסיבית והרסנית. אין מדובר במקרה חד פעמי אלא בחשיפה מתמשכת למעשים מעין אלה".

לפני בית הדין הובאו עדויות רבות המצביעות על כך שבמעון שררו תנאי העסקה פוגעניים בגין התנהגותה של גברת נתניהו ויחסה אל העובדים. אלה כללו דרישות מוגזמות, העלבות, השפלות והתפרצויות זעם. כמו כן נדרשו העובדים לעבוד שעות רבות וחריגות. בשל כל אלה תחלופת העובדים במעון ראש הממשלה הייתה גבוהה, ושרר בה מחסור כרוני בכוח אדם. היותו של המעון סביבת עבודה ייחודית ומורכבת אינה מצדיקה העסקה פוגענית.

"חומר הראיות שהוצג לפני בבית הדין מצביע על העסקה פוגענית חמורה, המצדיקה פיצוי בשיעור גבוה. ואולם מאחר שהחוק למניעת התעמרות בעבודה עבר בקריאה טרומית בלבד, נפסק הפיצוי בסך של 80,000 ש"ח בגין עגמת נפש. כמו כן, נפסק כי על המדינה לשאת בתשלום פיצוי זה, שכן על המדינה כמעסיק מוטלת החובה לדאוג לרווחתם של העובדים, ולספק להם סביבת עבודה השומרת על כבודם כאדם וכעובד, ומאפשרת ביצוע העבודה באווירה רגועה, ונטולת התעמרות".

"חובה זו נובעת מחוזה העבודה בין העובד למעסיק, מהחובה לבצעו בתום לב, מהזכויות שנקבעו בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ומתקנת הציבור. נפסק כי לא התקיימו יחסי עובד-מעביד בין התובע לבין הנתבעים האחרים בתיק זה".

הערעור של שרה נתניהו בפרשת מני נפתלי, נדחה בשנית

בשבוע שעבר דחה בית הדין הארצי לעבודה את בקשתה של רעיית ראש הממשלה, שרה נתניהו, לפסילת השופטת שדנה בתביעת גיא אליהו.

שופטת בית הדין האזורי לעבודה בירושלים דיתה פרוז'ינין היא השופטת שפסקה בתביעתו של אב הבית לשעבר במעון ראש הממשלה, מני נפתלי, תוך שהיא מותחת ביקורת חריפה על התנהלותה של רעיית ראש הממשלה כלפי העובדים ואף חייבה את המדינה בפיצוי.

השופטת פרוז'ינין היא גם השופטת הדנה בתביעה נוספת שהוגשה על ידי עובד לשעבר במעון ראש הממשלה, גיא אליהו שתבע 650 אלף שקלים פיצויים בטענה כי הועסק בתנאים פוגעניים ו"בשל הפרת חוקי העבודה".

לאחר קבלת פסק הדין בעניין נפתלי, ובמקביל לבקשות ערעור שהוגשו על פסק דין זה מכל הצדדים כולל מצידה של נתניהו, הגישה רעיית ראש הממשלה בקשה לפסילת השופטת פרוז'ינין בתיק אליהו. לשיטת נתניהו, פסק הדין שניתן בעניינו של נפתלי "נועל" את השופטת ומחייב אותה לתת פסק דין זה בעניינו של אליהו.

השופטת פרוז'ינין דחתה בחודש שעבר את בקשת הפסילה שהוגשה על ידי נתניהו באמצעות דר' יוסי כהן. "היעלה על הדעת כי המותב ייפסל כאשר בתיק מתעוררות שאלות נוספות שאינן נוגעות לנתניהו, והצדדים להליך לא ביקשו כלל את פסילת המותב?", כך כתבה השופטת בהחלטתה.

אולם נתניהו לא ויתרה והגישה בקשה נוספת לפסילת השופטת לבית הדין הארצי לעבודה. נשיא בית הדין הארצי לעבודה, השופט יגאל פליטמן, דחה את בקשתה ואף השית עליה הוצאות אישיות.

בית הדין הטיל על נתניהו הוצאות בגובה 4,000 שקל - 2,000 שקל למדינה ועוד 2,000 לאליהו. השופט פליטמן הבהיר בפסק הדין כי לא מצא שיש "נסיבות אובייקטיביות המעלות חשש למשוא פנים מצד בית הדין האזורי לעבודה" וכי לא מדובר במקרה חריג המחייב את התערבותו.

פרשת גיא אליהו

שהועסק במעון ראש הממשלה זכה במאי 2016 בסכום של 120 אלף שקל בגין תנאי העסקה פוגעניים.

ביה"ד לעבודה: גיא אליהו, עובד לשעבר במעון רה"מ, יפוצה ב-120 אלף שקל

בית הדין קבע כי הייתה העסקה פוגענית: "מדובר בדרישות בלתי סבירות ומשפילות, שאינן מתחשבות בזכותו של העובד הן ליחס של כבוד והן לזכותו לעבוד בשעות סבירות". הפיצוי ייעשה ע"י המדינה וחברת כוח האדם שדרכה הועסק, חברת קלינור

זוהר שחר לוי - כלכליסט 31.05.16

בית הדין האזורי לעבודה פסק היום כי המדינה תפצה את עובד מעון רה"מ לשעבר גיא אליהו ב-120 אלף שקל, יחד עם חברת כוח האדם שדרכה הועסק, חברת קלינור.

אליהו תבע אמצעות עורכות הדין נעמי לנדאו ונאוה פינצ'וק-אלכסנדר, 650 אלף שקל פיצויים בטענה כי הועסק בתנאים פוגעניים ו"בשל הפרת חוקי העבודה".

"יש לקבל במלואה", כתבה השופטת דיתה פרוז'ינין בפסק הדין, "את טענת התובע כי היה חשוף להעסקה פוגענית במעון, אשר באה לידי ביטוי בניזיפות, צעקות, השפלות, דרישות מוגזמות ואף בלתי סבירות, כי שררה במעון בתקופת עבודתו אווירה של פחד, וכי נדרש לעבוד במשך כל תקופת עבודתו במעון שעות רבות מאוד, שאינם מתיישבות עם הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה."

לפי פסק הדין, אף שמעון ראש הממשלה מהווה סביבת עבודה ייחודית ומורכבת בשל העובדה כי הוא משמש כסביבת עבודה של ראש הממשלה וכן כמעונם הפרטי של רעייתו וילדיו, אין הדבר מציק העסקה פוגענית "שבה עובדים חסרי אונים נאלצים לעבוד שעות רבות מאוד תוך שהם חשופים לדרישות מוגזמות, להעלבות ולהתפרצויות זעם."

" דווקא מעון ראש הממשלה על כל המורכבות שבו", מוסיפה השופטת, "אמור לשמש מופת ודגל לשמירה קפדנית על זכויותיהם של העובדים בו, ועל קיומה של סביבת עבודה ששוררים בה יחסים של

כבוד והערכה לעובדים, או לפחות יחסי עבודה המתאפיינים באדיבות ובענייניות. לדאבוננו הרב זו לא התמונה המצטיירת לעניינו בתיק זה."

גיא אליהו

לפי פסק הדין, בחינת חומר הראיות מעלה כי אליהו היה נתון להעסקה פוגענית במעון ראש הממשלה. כך בין השאר נזפה בו לא פעם שרה נתניהו כי אינו יודע להגיש ואינו אלגנטי מספיק, כי הוטחו בו טענות כי אינו סטרילי וכי רעיית ראש הממשלה אף חייבה אותו לקבל את אישורה לפני שהלך הביתה, גם אם קיבל אישור מראש הממשלה עצמו.

"מדובר בדרישות בלתי סבירות ומשפילות, שאינן מתחשבות בזכותו של העובד הן ליחס של כבוד והן לזכותו לעבוד בשעות סבירות."

עו"ד נעמי לנדאו, המייצגת את גיא אליהו, אמרה: "גיא אליהו ומני נפתלי הם גיבורים. הם עמדו בגבורה נגד כוחות רשע חזקים, ששמו להם למטרה לחסלם, לא לפני שפגעו אנושות בזכויותיהם כעובדים. את הכשרתי כעורכת דין קיבלתי כבר לפני הרבה שנים וייצגתי אינספור עובדים. מעולם לא נתקלתי במעסיק מרושע כל כך, שניהל מלחמת חורמה אלימה ואומללה כל כך נגד עובדים פשוטים, שכל חטאם היה שביקשו למצות את זכויותיהם כעובדים. אני לא מתייאשת, וקוראת שוב לגברת שרה נתניהו לשנות את דרכיה. הגיע הזמן להפסיק לעשות צחוק מכל עם ישראל. הגיע הזמן, גברת נתניהו, שתסתכלי במראה. את עדיין יכולה לשנות את הדרך שבה ההיסטוריה תשפוט. זה בידייך. את חייבת לעשות שינוי, למענך ולמען כלל העובדים בישראל."

בא כוחה של משפחת נתניהו, עו"ד יוסי כהן, מסר בתגובה: "היחס הפוגעני האמיתי הוא של השופטת פרוז'ינין שכצפוי התעלמה שוב באופן בוטה ומוטה מעדותה של הגברת נתניהו. המשפט נוהל באופן חד צדדי ולא התאפשר לגברת נתניהו להביא עדים שיפריכו את טענותיו השקריות והמרושעות של גיא אליהו. בכוונתנו לערער על פסק דין שגוי ומוטה זה."

עו"ד נאוה פינצ'וק אלכסנדר, המייצגת את גיא אליהו ומני נפתלי, אמרה: "שוב הוכח שהתעמרות בעובדים והעסקה פוגענית היא עניין שיטתי בבית ראש הממשלה. בית הדין הוכיח שוב שהוא לא נכנע לכל הניסיונות להלך עליו אימים ולכל הניסיונות להטות את השופטת על ידי אימים ובקשות לפסילה."

פרשת גיא אליהו – זכה במשפט

הארץ 31 מאי 2016

עובד לשעבר במעון רה"מ יפוצה בכ-132 אלף שקל בגין תנאי העסקה פוגעניים בית הדין האזורי לעבודה קיבל את רוב טענותיו של גיא אליהו על נזיפות, צעקות, השפלות ודרישות מוגזמות מצד רעיית ראש הממשלה שרה נתניהו. "שררה במעון בתקופת עבודתו אווירה של פחד. בית הדין האזורי לעבודה בירושלים קיבל בצהריים (שלישי) את רוב טענותיו של עובד התחזוקה לשעבר במעון ראש הממשלה גיא אליהו ופסק כי המדינה וחברת התחזוקה "קלינור" יפצו אותו בסכום של 132,500 שקל. בפסיקה מקבלת השופטת דיתה פרוז'ינין את טענות אליהו על תנאי העסקה פוגעניים ומציינת את התקריות שבהן ספג צעקות, נזיפות ודרישות בלתי סבירות מרעיית ראש הממשלה שרה נתניהו.

בהחלטתה קבעה השופטת פרוז'ינין כי אליהו היה נתון להעסקה פוגענית במעון וכתבה: "יש לקבל במלואה את טענת התובע כי היה חשוף להעסקה פוגענית במעון אשר באה לידי ביטוי בנזיפות, צעקות, השפלות דרישות מוגזמות ואף בלתי סבירות, כי שררה במעון בתקופת עבודתו אווירה של פחד וכי

נדרש לעבוד במשך כל תקופת עבודתו במעון שעות רבות מאד שאינו מתיישבות עם הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה".

השופטת התייחסה בפסק הדין למספר תקריות בין אליהו לבין שרה נתניהו וכתבה כי "נדרשו ממנו כישורים אשר לא נדרשו ממנו בעת קבלתו לעבודה. גברת נתניהו נזפה בו לא אחת כי אינו יודע להגיש וכי אינו אלגנטי מספיק". עוד ציינה פרוז'ינין את דבריו של אליהו לפיהם העובדים חששו להגיש אוכל לגברת נתניהו כי זה "מפחיד וקשה" וכי פחד מתגובותיה.

"מחומר הראיות הובהר כי הרמת קול (מצד שרה נתניהו - ש"פ) על העובדים היתה דבר שבשגרה", כתבה השופטת פרוז'ינין. היא התייחסה גם לתקרית אותה תיאר אליהו בה גולל כיצד נדרש לשוב למעון בשעת לילה מאוחרת משום שהלך לביתו בלי שקיבל את אישורה של נתניהו ולאחר שקיבל את אישורו של ראש הממשלה. "מדובר בדרישות בלתי סבירות ומשפילות שאינן מתחשבות בזכותו של העובד הן ליחס של כבוד והן לזכותו לעבוד בשעות סבירות" - נכתב על האירוע בפסק הדין.

בנוסף, קיבלה השופטת את עדותה של המבשלת לשעבר במעון, אתי חיים, שתיארה אף היא תנאי עבודה קשים ותקרית שבה התעלפה "בעקבות דרישותיה של גב' נתניהו". המדינה טענה כי אין מקום להתחשב בעדותה של חיים, אך השופטת קיבלה אותה וציינה: "עדוטה הייתה משכנעת ואמינה ביותר וניכרו בה היטב אותות האמת".

שרה נתניהו - בזיון בטיסה - שרה נתניהו זעמה על הקברניט, והתכוונה להיכנס לתא הטייס. מבוכה בדרך לאוקראינה: אשת ראש הממשלה נבלמה כשהתכוונה להיכנס לתא הטייס. התקרית אירעה לאחר שסברה בטעות שקברניט אל על לא בירך אותה. לאחר מכן איחל לה הצלחה. לשכת רה"מ: "פרסום מעוות ומגמת". אל על: "הטיסה התנהלה כסדרה".

איתמר אייכנר, שליח "ידיעות אחרונות" בפמליית רה"מ - ynetפורסם: 18.08.19, תקרית מביכה בטיסת ראש הממשלה בנימין נתניהו לאוקראינה: במהלך הטיסה זעמה רעיית ראש הממשלה שרה נתניהו על קברניט אל על משום שסברה בטעות שלא בירך אותה במערכת הכריזה עם כניסתם למטוס. נתניהו קמה ממושבה וניסתה להיכנס בחמת זעם לתא הטייס אך נבלמה על-ידי הפמליה. בעקבות התקרית בירך שוב הקברניט את ראש הממשלה ואת רעייתו - 45 דקות לפני הנחיתה.

הקברניט בירך את אשת ראש הממשלה כבר בתחילת הטיסה, אך ייתכן שהיא לא שמעה זאת בבירור ולכן התחוללה המהומה. בפעם השנייה, לפני הנחיתה, איחל הצלחה בביקור לראש הממשלה והצלחה "לרעיית ראש הממשלה, הגברת שרה נתניהו". לשכת ראש הממשלה הכחישה שהמאבטחים הם אלה שבלמו את כניסתה של נתניהו לתא הטייס. מאל על נמסר בתגובה: "טיסת ראש הממשלה התנהלה כסדרה. שמחנו לארח את ראש הממשלה והגברת נתניהו בטיסתנו לאוקראינה. מלשכת ראש הממשלה נמסר בתגובה: "פרסום מעוות ומגמת. הייתה אי-הבנה שהובהרה מיד והטיסה התנהלה כסדרה. גם הסיפור על מאבטחים הוא שקר מוחלט. עוד ניסיון להסיט את תשומת הלב מביקור בינלאומי חשוב של ראש הממשלה.

פרשת החלה באוקראינה -

19 באוגוסט 2019

מסתכלת חזקת: שרה נתניהו השליכה חלה שהוענקה לה באוקראינה.

עת נחיתתם בנמל התעופה בקייב, בני הזוג נתניהו התקבלו על ידי נציגים אוקראינים בלבוש מסורתי, שהגישו להם חלה כמנהג המקום. ראש הממשלה נתניהו בצע אותה ואף אכל אותה, אולם משהגיש חתיכה נוספת לרעייתו - היא תועדה משליכה אותה. נתניהו הגיב בפייסבוק: "קשקוש מוחלט". האוקראינים נסערים משרה נתניהו; רה"מ הגיב: "שמעתם על מקרה החלה?".

אזרחי אוקראינה שאיבדה קרוב ל-10 מיליון בני אדם ברעב המוני הגיבו באופן קשה לזריקת החלה על-ידי שרה נתניהו בקבלת הפנים. גם האנטישמנים התעוררו: "לשלוח אותה לאושוויץ ללמוד לכבד לחם". ראש הממשלה הגיב: "קשקוש מוחלט, היא אפילו באה לבושה בבגדי הלאום של אוקראינה. רעיית ראש הממשלה שרה נתניהו תועדה אמש (ראשון) משליכה חתיכת חלה שהוענקה לה עם נחיתתה בנמל התעופה בקייב שבאוקראינה. בני הזוג נתניהו, שהמריאו לביקור רשמי באוקראינה בהזמנת הנשיא הטרי ולדימיר זלנסקי, נחתו בשעת לילה במדינה. הם התקבלו בידי נציגים אוקראינים בלבוש מסורתי, שכמנהג המקום הגישו לשניים חלה. בתיעוד נראה ראש הממשלה בנימין נתניהו מקבל את החלה לידי מהנציגים. הוא בצע אותה ונגס בחתיכה ממנה. לאחר מכן לקח חתיכה נוספת ונתן אותה לרעייתו. אלא שאז, כך על פי התיעוד, נראתה רעיית ראש הממשלה משליכה את החלה שנתן לה. ראש הממשלה העלה סרטון תגובה בפייסבוק, שבו אמר כי הוא "בביקור היסטורי, אבל ספק אם זה היה מקבל את השדרוג התקשורתי ללא מקרה החלה". לדבריו, ראש לשכת נשיא אוקראינה אמר בעצמו כי "ברור שלגברת נתניהו לא הייתה כוונה לא לכבד את אוקראינה, זה קשקוש מוחלט". נתניהו הוסיף כי "היא באה לבושה בבגדי הלאום של אוקראינה, צהוב ותכלת, כשהיא ירדה מהמטוס, כדי לכבד את אוקראינה. אם זה מה שדרוש כדי שהביקור הזה שמביא הסכם סחר חופשי מורחב, משרד אוקראינה בירושלים, ועוד דברים חשובים, ניחא. שיהיה ככה. זה מזכיר לי שגם את הביקור ההיסטורי של ראש ממשלת יפן בישראל, שהביא בעקבותיו גידול עצום בהשקעות היפניות, אף אחד לא כיסה, אלא רק את העובדה שהמנה האחרונה הוגשה בצלחת בצורת נעל. אז מה אני אגיד לכם, אני חושב שתפסנו את הפטנט. נמשיך עם זה."

למרות התקרית, נתניהו התקבל היום בארמון הנשיאות ונפגש עם הנשיא זלנסקי, תחילה בארבע עיניים ולאחר מכן לפגישה מורחבת וארוחת צהריים עם שתי הפמליות.

פרשת החשמלאי אבי פחימה - התיק נסגר

04/08/2015

פרשת החשמלאי עניינה בחשד לביצוע מעשי מרמה בקשר להתקשרות עם חשמלאי פרטי, בניגוד להחלטת הגורמים הרלוונטיים במשרד ראש הממשלה שאסרה להיקשר עמו, לביצוע תיקונים דחופים במעון הפרטי של ראש הממשלה בקיסריה.

בפרשה זו נמצאו ראיות למעשי מרמה של סיידוף, שנועדו להונות את הגורמים הרלוונטיים במשרד ראש הממשלה, וזאת כדי להעסיק את החשמלאי תוך פירוט כוזב של תאריכים ועבודות. בגין מעשים אלה נשקלת העמדתו של סיידוף לדין, והוא הוזמן לשימוע.

באשר לנתניהו, בחומר החקירה שנאסף בפרשה זו לא נמצאה תשתית ראייתית מספיקה להוכיח, ברמה הנדרשת במשפט פלילי, כי היא הייתה מודעת לכך שעניין ההתקשרות עם אותו חשמלאי פרטי לא הוסדר כדיון, או כי היא הייתה מודעת למעשי מרמה שנעשו בקשר להתקשרות עמו. על כן הוחלט לסגור את התיק נגדה בפרשה זו בהעדר ראיות מספיקות.

פרשת מעונות רה"מ: החשמלאי אבי פחימה נחקר תחת אזהרה

בעל המקצוע מאור עקיבא שהועסק במעונות ראש הממשלה למרות שנפסל בשל קרבתו לזוג נתניהו זומן לחקירה בעקבות חשד לפלילים.

אלון חכמון 04/08/2015

אבי פחימה, החשמלאי מאור עקיבא שהועסק במעונות ראש הממשלה חרף העובדה שנפסל בשל קרבתו לבני הזוג נתניהו, נחקר היום (שלישי) באזהרה במשרדי היחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח"ה) בלהב 433 במשטרה.

עניינו של פחימה נבחן על ידי מבקר המדינה, השופט בדימוס יוסף שפירא, בדוח המבקר על מעונות ראש הממשלה אשר פורסם לפני כחצי שנה.

באותו דוח עלה כי בחודשים שבין ספטמבר ועד נובמבר 2009 זומן החשמלאי למעון ראש הממשלה בקיסריה במספר פעמים לרבות ביום כיפור.

לגבי הזמנתו של פחימה ביום כיפור כפי שביקשה משפחת נתניהו כביכול נטען כי ההתקשרות עימו מעלה חשד לפלילים.

כבר בשנת 2009 ביקשו בני משפחת ראש הממשלה למנות את פחימה לחשמלאי של המעון בקיסריה כשהתקציב ממומן כביכול מקופת המדינה.

אחרי בחינה מעמיקה כביכול אישרה "ועדת השלושה", הרכב הקובע את תקציב מעון ראש הממשלה, העסקת קבלן חשמל חיצוני זאת בניגוד להתנהלות שהיתה נהוגה ולפיה עובדי האחזקה במעון מטפלים גם בבעיות החשמל.

אלא, שאותה ועדה פסלה את העסקתו של פחימה בשל קשריו המוקדמים עם ראש הממשלה וזאת בהמשך להשתתפותו של נתניהו בחגיגות המימונה שנערכו בבית משפחתו של פחימה באור עקיבא וכן לנוכח היותו חבר הליכוד.

"הצגת מצג שוא לכאורה"

"יצוין כי חשמלאי א' היה בעת ההיא חבר מרכז ליכוד, ועלתה אף הטענה כי בני משפחת נתניהו נהגו לעבוד איתו בעבר. בחגיגות המימונה בפסח 2010 הוא אף אירח את בני משפחת נתניהו", נימקה "ועדת השלושה" את החלטתה לפסול את פחימה.

למרות עמדתה הברורה והחד משמעית, מדוח מבקר המדינה עולה כי הועסק פחימה בדרך עוקפת לכאורה במעון ראש הממשלה וזאת תוך שפורסם מכרז בו זכתה חברה אחרת אשר הודיעה כביכול כי פחימה יבצע את העבודות מטעמה כקבלן משנה שלה. "יש פה הצגת מצג שוא לכאורה", אמרו גורמים בכירים במשטרה שהתייחסו לפרשה.

עוד עלה כי מי שטיפל בנושא העסקתו של פחימה וקבלת האישור מועדת השלושה להעסקת קבלן חיצוני בתחום החשמל, הוא עזרא סיידוף, הסמנכ"ל הבכיר למבצעים במעון ראש הממשלה, שנימק את פנייתו בכך שצריך לתת מענה לתקלות המתרחשות בסופי שבוע וערבי חג לכאורה.

מהדוח עלה כי בחודשים שבהן הועסק פחימה שולמו לו מקופת המדינה 10,500 שקלים כשהתקציב המקסימלי כביכול שאושר לשלושה חודשים נאמד על סכום של 15 אלף שקלים.

עוד מצא המבקר כי לפחימה שולם תעריף כפול לכאורה מזה שאושר במכרז, כשקיבל לידיו תעריף של 250 שקלים לשעה במקום 120 שקלים.

לפני כשלושה שבועות, לאחר בדיקה מעמיקה הורה היועמ"ש לממשלה, יהודה וינשטיין, לפתוח בחקירה פלילית בעניין הנושאים הקשורים למעונות ראש הממשלה.

מיליאן פרץ ועד שירה רבן: כל העובדים שהתלוננו נגד משפחת נתניהו

אם יש ממש אפילו בחלק מהעדויות - מדובר הרי בדפוס חוזר, מסוכן ומפחיד בן יותר מעשרים שנה, של התעמרות לכאורה בעובדים החלשים ביותר

רונית צח 30.10.17 |

פורסם לראשונה ב-25/9/2015; עודכן ב-12/06/2019

שרה נתניהו חתמה הבוקר על הסדר הטיעון עם הפרקליטות בפרשת מעונות ראש הממשלה. במסגרת ההסדר צפויה נתניהו לה חזיר לקופת המדינה 45 אלף שקלים, לשלם קנס בסך עשרת אלפים שקלים ולהיות מורשעת – אך לא בעבירת מרמה, כפי שדרשה הפרקליטות. אלא בקבלת דבר בניצול מכון של טעות הזולת שאין בה מרמה.

בתוך כך, אתמול נערך דיון ראשון בתביעת ההתעמרות של שירה רבן, עובדת לשעבר במעון ראש הממשלה, בפני נשיא בית הדין האזורי לעבודה בירושלים השופט אייל אברהמי. התיק עוסק בשלושת השבועות בהם עבדה רבן במעון ראש הממשלה. בין היתר טענה רבן בדיון כי במהלך עבודתה "נאלצה להחליף בגדים בין 20 ל-35 פעמים ביום" לבקשת נתניהו, וכי "הדברים בבית הם לא סבירים. היה חשוב לה לראות שאני שוטפת ידיים אחרי כל פעולה."

העדות של רבן אתמול מצטרפת לרשימת עדויות ארוכה ארוכה של עובדי מעון ראש הממשלה בתקופת נתניהו. ראש הממשלה, רעייתו ובאי כוחם טוענים בדרך כלל כי מדובר בקמפיין שקרים והכפשות מתוזמר כנגדם, ושלא היו דברים מעולם.

ואולם, אם כל הטענות החוזרות על התעמרות קשה, התנהלות נצלנית ובלתי תקינה, לכאורה, של בעלי הבית, הם מסע כזבים מתוזמר – לא נותר אלא להסיק כי יש לנו עסק כאן עם מנצח תזמורת וירטואוזי במיוחד. התזמור הגאוני הזה צריך להיות קונספירציה תמנונית ארוכת זרועות, שהצליחה להיפרש על פני עשרות שנים, לכלול עובדים שמעולם לא עבדו יחד או פגשו זה את זה, ולחלחל לכל שדרות השירות במעון ראש הממשלה, מהעובדים הבכירים ועד הזוטרים ביותר.

מישהו מסוגל בכלל לעקוב אחרי מכלול העדויות שצצו נגד הזוג במשך השנים? כדאי לזכור כי מדובר בעדויות רשמיות, תלונות או תביעות שפורסמו באופן פומבי, גם אם בסופו של דבר בוטלו, נדחו או נסגרו בהסכם פשרה כזה או אחר. לא בקיטורים ושחרור לחץ או בעובדים שמתמרמרים בינם לבינם על תנאי העסקה קשים.

כבר לפני כמה שנים ניסינו לאגד כאן יחד את העדויות שפורסמו בעבר ואולי נשכחו בחלקן מן הציבור. לנוכח הכמות המסחררת, נראה לנו הגיוני להניח שהיו גם כאלה שלא נכנסו לסטטיסטיקה. המתלוננים היו צריכים לעבור רשימה ארוכה של משוכות – הסכמי סודיות גורפים, בכירותם של בעלי הבית, סוללת פרקליטים, משרדי חקירות, יעצי תקשורת, חרושת שמועות נגדם ומענה לשון חריף כלפי מי שהעז לפתוח פה.

טניה שאו, מי שהיתה המטפלת של ילדי ראש הממשלה, הגישה ב-1996 תביעה נגד אשת ראש הממשלה, בטענה ששרה נתניהו התעללה בה, שללה ממנה זכויות ופיטרה אותה. שואו הפסידה בתביעה ונדרשה לשלם את הוצאות המשפט. לדבריה, ההפסד נגרם רק משום שהסיקור התקשורתי החונק גרם לה להיעדר מכל דיוני בית המשפט, להרפות כליל ממעורבות בהליך המשפטי, ובכלל זה

גם ממתן העדות, ובסופו של דבר לעזוב את הארץ, כשיש נגדה צו עיכוב יציאה וחובות שלא שילמה. תחקיר של "ידיעות אחרונות" הביא את סיפורה. בראיון 14 שנה מאוחר יותר אמרה שאינה רואה בשרה נתניהו אדם רע, אלא "אדם ששואף לשלמות ושהדברים ייעשו בדרך שלה."

טרה קומרי, המטפלת הזרה מנפאל שסעדה את אביה של הגברת נתניהו, שמואל בן ארצי, עד שנת 2011, סיפרה בין השאר על היחס שקיבלה מהגברת. "אף פעם לא קיבלתי אוכל", טענה.

"שרה נתניהו היתה מכנה אותי 'זבל'". החיים במעון ראש המשלה, לדבריה, "הם כמו בבית כלא. מאוד קשה לי שם. אני לא חופשייה ואני לעולם לא יוצאת החוצה. כשאני מבקשת חופש, לא נותנים לי."

קומרי העידה כי נתניהו חשדה בה בלקיחת כסף במרמה מאביה והתעמתה אתה בעניין. לטענתה, היא נחבלה במשך הוויכוח עם נתניהו: "היא באה אלי, רצה לכיוון שלי ואני פחדתי וזאתי אחורה, נפלתי ופתחתי את הסנטר". בתום הוויכוח הוזמן רופא לבית.

יממה לאחר שהתלוננה קומרי על החבלה במשך הוויכוח, הודיעה לשכת ראש המשלה כי העובדת פוטרה. קומרי סיפרה כי משפחת נתניהו סילקה אותה בגסות מהעבודה, ואף לא התירה לה לאסוף את חפציה או להיפרד מבן ארצי. לדבריה, נמסר לה כי החפצים ייארזו בעבורה ויעברו לה בהמשך.

לטענתה, עובדי לשכת ראש המשלה אילצו אותה לחתום על מכתב פיטורים בעברית, השולל את כל זכויותיה הסוציאליות, בהן התרעה מוקדמת, פיצויי פיטורים, ימי חופשה, ימי הבראה ושארית שכרה. "גם למשפחת נתניהו יש הזכות להחליף עובדים רשלניים", נמסר בתגובה.

רוזי פרסטאי, מזכירתה הראשונה של שרה נתניהו, עבדה קודם לכן עם נתניהו כיו"ר האופוזיציה וזכתה להערכתו. בתפקידה החדש, סיפר ל"ידיעות אחרונות" אחד מעובדי הלשכה, נדרשה פרסטאי לכנות אותה "גברת נתניהו". על פי אחד מעובדי הלשכה "רוזי היתה מתקשרת אליה כל יום, אומרת לה 'בוקר טוב, שרה', וזה היה מעצבן אותה בצורה לא רגילה. 'זה לא מוצא חן בעיני', הודיעה לה נתניהו, 'זה מאוד לא בסדר'. זה הגיע עד כדי כך ששלחה לרוזי מדי יום שליחים שדרשו ממנה בתוקף לקרוא לה 'גברת נתניהו', לפחות ליד אנשים."

פרסטאי, על פי התחקיר, עסקה בעיקר בביטול פגישות של נתניהו ברגע האחרון, בהצדקת איחוריה ובארגון הגעתה לאירועים שבהם נכח בעלה. היא ספגה לטענת העדים השפלות, האשמות והתפרצויות זעם שהביאו אותה לכלל בכי. "אני אשת ראש המשלה", הדגישה נתניהו באוזניה, "ככה את מדברת אלי? את חוצפנית. אני אלך לביבי ואגיד לו איך את מתנהגת לרעיית ראש המשלה."

"רוזי היתה מתקשרת אליה כל יום, אומרת לה 'בוקר טוב, שרה', וזה היה מעצבן אותה בצורה לא רגילה. 'זה לא מוצא חן בעיני', הודיעה לה נתניהו"

כשפוטרה המטפלת טניה שאו, כך נטען בתחקיר, רגע לפני שאחד המאבטחים נדרש להשליך את המטפלת על חפציה לרחוב, כשסצינת צרחות של הגברת נתניהו ממוססת את מחאתו – הוזעקה פרסטאי בדחיפות לנתניהו ונדרשה לפשפש בחפציה של שאו כדי לבדוק אם לא גנבה דבר מהבית. אחד מעדי הראייה למעשה סיפר: "המזוודות של טניה היו ארוזות ושרה אמרה לרוזי להוציא את כל הדברים מהמזוודה, לבדוק דבר דבר, לראות שהיא לא לקחה להם משהו. היא הורתה לה לנער כל בגד, אפילו את התחתונים המשומשים והכביסה המלוכלכת של המטפלת, להכניס ידיים פנימה ולוודא שלא נגנב כלום. כשרוזי יצאה משם אחר כך היא היתה חיוורת. היא הרגישה כל כך מושפלת."

כשיצאה לחופשת לידה פוטרה פרסטאי, חרף החוק המחייב שמירה על משרתה של יולדת בחופשתה. על פי התחקיר, פרסטאי שמעה על פיטוריה מהתקשורת והחליטה להתפטר.

נעמי איגוס, אשר כיהנה כמזכירת אשת ראש הממשלה ב-1996-1997, סיפרה 12 שנה אחר כך: "חטפתי המוני צעקות. לא רק אני, כל העובדים. זה אמנם היה לפני 12 שנים, אבל זה משאיר את החותם עד היום. לכל אורך התקופה האווירה היתה איומה. לפעמים הצרחות שלה היו כל כך מחרישות אזוניים, שהחזקתי את השולחן בכל כוחי."

איגוס סיפרה כי נדרשה לקחת את הטלפון אפילו לשירותים ולאמבטיה, וגם כשהבהירה מראש שהיא דתייה, התבקשה להשאיר את הטלפון זמין בכל שעות היממה, ולתת לבנה לענות אם נתניהו תחפש אותה בשבת. "פעם בכיתי במסדרונות הלשכה, כי לא יכולתי לשאת יותר את ההשפלות", טענה איגוס. "נתניהו הזמינה אותי לביתה, ואמרה: 'תסתכלי עלי, נעמי, כמה אני חזקה ואסרטיבית. אם את לא מסוגלת לנהוג כמוני, את לא יכולה לכהן כמזכירתה של אשת ראש ממשלה. 'ניסיתי לענות לה, אבל שרה התחילה לצעוק 'יש לי איי-קיו 250, ממוצע הבגרות שלי מעל עשר וחצי, ואת לא תגידי לי מה להגיד או מה לעשות. 'אני זוכרת שהיא קירבה את פניה אלי והיתה ממש בסוג של התקף. נורא נבהלתי."

"שרה התחילה לצעוק 'יש לי איי-קיו 250, ממוצע הבגרות שלי מעל עשר וחצי, ואת לא תגידי לי מה להגיד או מה לעשות"

עוזרת הבית ליליאן פרץ, אשר עבדה כשש שנים בבית משפחת נתניהו, העידה כי נדרשה לזמינות מקסימלית בכל שעות היממה. "שרה נתניהו התעללה בי, שילמה לי משכורת נמוכה משכר מינימום ולא שילמה לי זכויות סוציאליות", טענה. "היא הכריחה אותי לעבוד בשבתות למרות היותי שומרת שבת והכריחה אותי לקרוא לה 'גברת שרה נתניהו". לדברי העובדת, נתניהו היתה חוזרת ואומרת לה כי זאת זכות גדולה לעבוד אצל משפחת נתניהו, והיתה מסתובבת בבית ואומרת "איזה בית יפה יש לי, אני האמא של מדינת ישראל."

"הסטנדרטים של גברת נתניהו מצריכים שעות רבות", הוסיפה פרץ, "וכל יום לבוא, שיטת הניקיון, החלפת הבגדים... בשבת היא משאירה לי רשימות מה לעשות בכל השבוע, כאשר לזה מצטרפים עוד קבלנים; כל הזמן הייתי עסוקה בניילון חפצים."

פרץ טענה כי נתניהו התעללה בה. באחד המקרים המתוארים בכתב התביעה, נתניהו צילצלה לפרץ בשתיים בלילה כדי לנזוף בה שלא כיסתה כרית כראוי. בין השאר תיארה פרץ את הדרישה המשונה להחלפת מערכות לבוש שונות לפני הכניסה לכל חדר.

לא פעם, לעדותה, בשל גחמותיה של שרה נתניהו, נאלצה לממן מכספה הוצאות מזון של בני הזוג. ברגעים שבהם לא עמדה בדרישותיה של נתניהו, תיארה פרץ, היתה אשת ראש הממשלה נצמדת לפניה, חורקת שיניים, נושכת שפתיים ופוערת עיניים.

"היא הכריחה אותי לעבוד בשבתות למרות היותי שומרת שבת והכריחה אותי לקרוא לה 'גברת שרה נתניהו"

היא נדרשה, למשל, לבשל את מזונם של בני משפחת נתניהו בביתה שלה, כי הגברת נתניהו לא סבלה את ריח הטיגונים במעון. "גם כשפעם אחת נתקעתי בלי גז", סיפרה פרץ בראיון עיתונאי, "וביקשתי ממנה, אמרתי לה, 'שרה, תעשי איזה ג'סטו, תשימי לי בלונים לפחות'. היא אמרה לי: 'אוי, ליליאן,

ההוצאות שלנו גדולות, שלא תחשבי שאם יש לנו בית בקיסריה יש לנו...! אז לא קיבלתי מעולם עזרה, לא בגז, לא בחשמל. היתה פעם אחת שנגמר לי הגז ונסעתי לאחותי לבשל."

לדבריה, נתניהו שילמה לה משכורת נמוכה משכר המינימום ונמנעה מלשלם לה זכויות סוציאליות שהיא מחויבת לשלם על פי חוק. פרץ העידה כי היא סובלת מקשיים פיזיים ונפשיים בעקבות התקופה שבה ניהלה את משק הבית של משפחת ראש הממשלה.

נתניהו הגישה תביעה נגדית נגד פרץ בגין הפרת סודיות, פגיעה בפרטיות ולשון הרע, ובסופו של דבר שתיהן הגיעו להסכם וביטלו את תביעותיהן.

רחל יעקב, עובדת משק בית במעון ראש הממשלה זה 30 שנה, עברה חוויה לא פשוטה ב-1997, תחת פיקוחה של הגברת נתניהו. על פי תחקיר של "הארץ", "באחד הבקרים נקראה בדחיפות אל גברת נתניהו והתבקשה לצחצח שמונה זוגות נעליים, שלה ושל בעלה.

"יעקב ירדה לקומה התחתונה, וכשסיימה את המלאכה ארזה את הנעליים בשקית חדשה ונקייה והעלתה אותן לקומת המגורים. נתניהו נטלה את השקית, פתחה אותה בזעף ותוך שניות תפסה את הזוג הראשון, הטיחה אותו ברצפה וצרחתה בעצבנות גוברת: 'אם ראש הממשלה היה רואה מה עשית לנעליים שלו, הוא היה שוחט אותך!'. קולה של הגברת הראשונה טיפס במהירות במנעד האוקטבות: 'את צבעת אותן ועכשיו את צריכה לשלם לי'. בשלב הזה עברה להשליך זוגות נעליים באשת משק הבית שעמדה נטועה על מקומה.

"אני ממש בכיתי והיא לא הפסיקה לצעוק עלי, תספר מאוחר יותר רחל יעקב לחברים. 'המחזה היה נורא. עמדתי במרכז החדר, כולי רועדת, מושפלת. הנעליים, אחרי שפגעו בי בכל הגוף, היו מפוזרות על הרצפה. לא ידעתי מה לעשות. נורא נבהלתי ממנה, אז אמרתי לה: בסדר, אני אקנה לך אותן. אל תדאגי, אני אקנה אותן. אז היא צעקה: אבל אלה נעליים איטלקיות, איך תוכלי לקנות לי? אמרתי לה: אני אסע לאיטליה ואני אקנה לך."

לפי התחקיר, יעקב - אשר שירתה כמה וכמה ראשי ממשלות וקיבלה פרסי הצטיינות על עבודתה - הפסיקה לעבוד לאחר המקרה, המשיכה לקבל משכורת ושתקה.

איש התחזוקה גיא אליהו העיד על מסגרת בלתי סבירה של שעות עבודה ותנאי העסקה פוגעניים במיוחד. מסדרי ניקיון המלווים צעקות, חרפות ועלבונות אשר הטילו מורא על העובדים. זוטות שיצאו משליטה והפכו להתפרצויות זעם קשות ואף השלכת כלים שלא הונחו במקומם. אליהו נדרש, לעדותו, להבטיח שבני הבית יאכלו מזון סטרילי ללא מגע יד אדם, וספג השתלחויות ומטלות מיותרות. למשל, כשהביא לנתניהו אוכל שביקשה. משהתחרטה על כך בדיעבד, האשימה את התובע שהוא גורם לה להשמין.

בכתב התביעה נכתב כי "לשיטתה של גב' נתניהו איש אחזקה חייב לעמוד לרשותה בכל שעה ביום ובלילה... בשתי הזדמנויות שונות הוצע מר אליהו מביתו על ידי גב' נתניהו באישון לילה אחרי חצות. במקרה אחד חויב התובע להגיע חזרה למעון רה"מ כדי לגלות שהוא נדרש לחמם לגב' נתניהו צלחת מרק", וכי נתניהו הבהירה ש"אתה תחזור כשאני רוצה לאכול". בפעם השנייה הוצע אליהו, לעדותו "על מנת שיברך את הגברת נתניהו כדרישתה בברכת 'לילה טוב' וכדי לגעור בו שלא אמר לה אישית שהוא הולך הביתה, 'אתה חייב לומר לי לילה טוב לפני שאתה יוצא'."

"בפעם השנייה הוצע אליהו, לעדותו "על מנת שיברך את הגברת נתניהו כדרישתה בברכת 'לילה טוב'"

האקלים המקצועי במעון מתואר כך: "התנהגות חסרת רסן מצד אשת ראש הממשלה כלפי עובדי משק אחרים", אשר "יצרה אווירת פחד גם אצל התובע, שבכל רגע נתון עלול אף הוא להפוך לקורבן מזדמן". למשל, "כשנהגה לחקות אותו באופן משפיל". הפחד גבר, לעדותו, "בפרט לאחר שהיא שתתה כמויות משמעותיות של אלכוהול, שאני ועובדים אחרים העלינו לחדרה מדי יום". אליהו נדרש, לטענתו, "לעמוד למסדר ניקיון בכל עת שהתבקש לטפל במזונה של הגב' נתניהו או לשרתה בקומת המגורים. מסדר הניקיון במעון ראש הממשלה עלה לטונים גבוהים במיוחד באותם מקרים שהתעורר בלבה של אשת ראש הממשלה חשד כי מי מהעובדים נגע בטעות באוכל שהכין עבורה בידיה והביא ל'זיהומ', שכן האוכל במעון ראש הממשלה, חייב להיות 'סטרייל'."

אחד מפרצי הזעם שמתאר אליהו אירע כשנתניהו חשדה כי שולחן האוכל בחצר הסגורה התלכלך מאבק שנשר מהסוכך הנפתח. "גב' נתניהו דרשה בצעקות לדעת מיידית מי נתן את ההוראה לפתוח את הסכך". משנאמר לה כי הדבר נעשה בהוראת ראש הממשלה, "גב' נתניהו צעקה בקול רם ודרשה מהתובע לאסוף את כל הכלים והמפה ולערוך את השולחן מחדש. בני משפחה אחרים שהיו נוכחים במקום ניסו להרגיעה, אך לשווא. זועמת ונסערת תפסה גב' נתניהו את השולחן, משכה את המפה ואספה אותה יחד עם כל כלי האוכל בזעם אליה כאשר חלק מהכלים נפלו ארצה."

אתי חיים, מבשלת לשעבר במעון ראש הממשלה, חיזקה בעדותה בבית הדין האזורי לעבודה את גרסתו של אליהו בנוגע למנהגי שתיית האלכוהול של נתניהו ובעניין תקרית המפה: "היא משכה מפה ואמרה 'יש לכם חמש דקות לערוך לי מחדש'". בעדות שמזכירה את זו של קומרי, מתארת חיים התפרצות אלימה נגדה: "יצאתי מהסלון ופתחתי את הדלת ובאתי לפתוח את הארון להוציא כוסות של יין ולא שמת לי לב שהיא מאחורי. כשפתחתי את הדלת היא נתנה לי מכה ביד. בומבה", העידה חיים. "אמרתי לה 'את הרמת עלי יד? את הרבצת לי עכשיו?' היא אמרה לי 'לכי לשטוף ידיים.'"

לדברי חיים, היא החלה להרגיש לחץ רב בעקבות הדברים והתמוטטה. הפרמדיק שבדק אותה ציין בפניה כי משהו לא תקין בלב. כך הגיבה נתניהו, לעדותה: "היא נכנסה ואמרו לה שהטבחית התעלפה. היא נכנסה למטבח ואוי ואבוי מה קרה?". הפרמדיק אמר לה 'משהו לא בסדר עם הלב אני מציע להזמין אמבולנס'. היא אמרה 'אמבולנס לפה לא יגיע, תקראו לאחד הילדים שלה שיבוא להוציא אותה מפה'. התקשרו לילדים שלי. הבן שלי הגיע ונתנו לו להיכנס עם הרכב עד בפנים. זה לא מקובל בבית ראש הממשלה ויצאתי. ליוו אותי לרכב של הילד וזה היה היום האחרון שלי בעבודה. היא מעולם לא התקשרה ולא שאלה."

"היא משכה מפה ואמרה 'יש לכם חמש דקות לערוך לי מחדש'"

מני נפתלי, אשר כיהן כאב הבית במעון בין 2011 ל-2012, תיאר בתביעתו השפלות, אמירות גזעניות, התקפי זעם מצדה של נתניהו, תנאי העסקה פוגעניים, אי עמידה בהתחייבויות ואי קבלת פיצוי על שעות עבודה וימי עבודה חריגים. לעדותו, כאחראי על תפעול בית ראש הממשלה, נקלע לחיכוכים בלתי פוסקים עם הגברת נתניהו, "בשל חובתו לשמור על מסגרת ההוצאות הביתיות שהוקצבו למעון ראש הממשלה, לבין רצונותיה הסותרים של הגברת נתניהו להוציא כספי ציבור על עניינים פרטיים", נכתב בתביעה.

לטענתו, היה נתון לגחמות אשת ראש הממשלה, כמו הדרישה לניילון את הביצים בנפרד. באחד המקרים "העירה אשת ראש הממשלה את מר נפתלי משנתו בשעה 3 לפנות בוקר בצעקות רמות, וזפה בו על כך שרכש חלב בשקית ולא בקרטון. כשהתובע מחה על השעה והטון שבו נאמרו הדברים הקשים, התערב מה נתניהו בשיחה ודרש שהתובע ידאג לעשות כל מה שגברת נתניהו מבקשת, 'כדי שהיא תירגע.'"

אב הבית עמנואל סלע, החל את תפקידו בספטמבר 2013 וסיים אותו כעבור חודשיים וחצי. בכתב התביעה שהגיש לביטוח הלאומי, הוגדר תפקידו בבית ראש הממשלה "תובעני". בנובמבר, בעת ביקורו בן שלושת הימים של נשיא צרפת פרנסואה הולנד בישראל, נדרש סלע, על פי כתב התביעה, לעבוד שעות ארוכות ולחוצות מאוד. ביום אחד עבד 17.5 שעות ברציפות, עד אחרי חצות, וביום אחר 12 שעות ברציפות. הוא נדרש, לעדותו, "לעמוד בדרישות הקפדניות של ממוניו". כל זאת, אגב "לחץ רב וצעקות מכיוונה של אשת ראש הממשלה."

כשהתובע מחה על השעה והטון שבו נאמרו הדברים הקשים, התערב מר נתניהו בשיחה ודרש שהתובע ידאג לעשות כל מה שגברת נתניהו מבקשת, 'כדי שהיא תירגע'

סלע, לעדותו, לא עמד בלחץ: "באותם ימים סבלתי מכאבים עזים בחזה ובכתף שמאל, אך המשכתי בעבודתי תוך שאני סבור בטעות שמדובר בבעיה בקיבה. מספר ימים לאחר ביקורו של הנשיא, חשתי בהתגברות הכאבים, נסעתי לבית חולים ובפתח חדר המיון קרסתי. בדיעבד מתברר שלקיתי באוטם שריר הלב. אושפזתי מיד ועברתי שני צנתורים."

סלע ציין כי לפני שהחל לעבוד במעון ראש הממשלה היתה בריאותו תקינה, הוא עבר בהצלחה בדיקות רפואיות שלהן נדרש ואף ניהל אורח חיים ספורטיבי. כעת, לדבריו, אינו יכול יותר לעבוד בעבודה פיזית, והוא נאלץ לקבל טיפול תרופתי.

ויקטור סרגה, נהגה לשעבר של שרה נתניהו, איים בתחילת השנה בתביעה נגד משרד ראש הממשלה ושרה נתניהו. על פי גיא פלג בערוץ 2 הוא קיבל פיצוי בסך 150 אלף שקל על שפוטר ללא שימוע, בתמורה לגניזת התביעה נגד בני הזוג. הוא הוחזר לעבודה בשירות המדינה והפך לנהגו האישי של ראש המועצה לביטחון לאומי, המקורב לנתניהו. בהמשך יצא להגנת הזוג נתניהו בפרשת הבקבוקים.

בהקלטות שנחשפו בחדשות c2, שיחות עמו שהקליט גיא אליהו (ע"ע), הוא נשמע מדבר על תנאי העסקתו:

"הבריאות שלי הלכה, כל דקה טלפון, אתה יודע מה זה כל דקה טלפון?", אומר סרגה לאליהו, "אייך יכולת ככה לעבוד שם לפני זה?"

"היא שמה אותי יומיים בקיסריה", הוא אומר בהקלטה אחרת, "נסעתי בבוקר, חזרתי בשעה 14:00. בשעה 20:00 שלחו אותי שוב ואמרתי 'מחר'. היא אמרה לי 'לא, היום'. נסעתי וחיכיתי עד 23:00, הגעתי לפה באחת. אחת וחצי מסרתי לה את הכביסות. אבל כאבו לי הידיים, אז מה עשיתי? שמתו שקית ניילון על הרצפה. היא ראתה! צעקות, מה צעקות, אבל הידיים שלי כאבו. אתה לא יודע עם מה התמודדתי."

מלשכת ראש הממשלה נמסר: "הדברים שהוציא מני נפתלי בעורמה ובתחבולות מסרגה מתפרסמים כעת' משום שסרגה מצא לנכון ביממה האחרונה לצאת להגנתה של הגברת נתניהו ולהעיד את האמת על העוול שנעשה לה בתקשורת."

על פי תגובות באי כוחם של ראש הממשלה ורעייתו לפרסומים, יש לנו כאן עסק עם מהמר כפייתי ויש לנו עניין עם שקרן מניפולטיבי.

פה סיפור עם מטפלת רשלנית ושם פרשה עגומה עם מזכירה כזבנית. ולא נשכח גם את העוזרת התלוית והמטרידה.

מבלי להתעלם מהעובדה שההתנפלות התקשורתית על כל מקרה לא מסייעת לגילוי ועשיית הצדק, כפי שעולה מהמקרה של קומרי, ומצדיקה את תחושת הרדיפה של הזוג נתניהו – עדיין מסקרן אותי: כמה פעמים אפשר לומר "מלה כנגד מלה" בטרם מבינים שהמונח הנכון הוא "דפוס"?

עדכון, אוקטובר 2017:

מאז פרסום הכתבה ניתנו כבר שתי הכרעות דין, וקיימים כרגע שני פסקי דין בבית הדין לעבודה בעניין עובדי מעון ראש הממשלה מני נפתלי וגיא אליהו. בשניהם נפסק כי אכן הייתה התעמרות בעבודה וכי תנאי העסקה פוגעניים התקיימו במעון ראש הממשלה.

למרות ששרה נתניהו לא הייתה הנמענת הישירה בכתבי התביעה, היא הרגישה כי הייתה כאן פגיעה בשמה הטוב, והגישה עירעור על פסק הדין בעניין מני נפתלי. לאחרונה בחרה להסיר את הערעור וקעת פסק הדין חלוט. את מאות אלפי השקלים שנפסקו לעותרים – משלם הציבור, לא המתעמרת.

בימים אלה התווספה לרשימת העובדים המלינים על התעמרות אשת ראש הממשלה גם א"ש, צעירה חרדית בת 24, אשר הועסקה במעון ראש הממשלה כעובדת ניקיון במשך כחודש עד שהחליטה לעזוב (שירה רבן, שמה המלא, נחשף מאוחר יותר). היא תבעה את אשת ראש הממשלה וגורמים נוספים בלשכת ראש הממשלה על סך 225 אלף שקלים.

הדין אתמול בבית הדין לענייני עבודה של שירה רבן, שנה וחצי לאחר הגשת התביעה

לטענתה, אשת ראש הממשלה העבירה אותה מסכת התעללות במעון וגרמה לה לחוש כמו שפחה. למקרא עדותה המפורטת נעתקת הנשימה. נראה כי התופעות שתיארו המתלוננים הקודמים ונאספו בכתב זו, הלכו והקצינו במהלך השנים, אולי לנוכח ההכחשות התקיפות והעקביות, שמנעו נשיאה באחריות אישית או טיפול בבעיה.

בכתב התביעה מופיעות דרישות כמו החלפה יומיומית של שמונה מערכות לבוש כולל מטפחת ראש, גרביים ונעליים, ואריזת כל מערכת לבוש בשתי שקיות אטומות. שלושה קודי לבוש שונים לכל סוג של פעילות ניקיון. במקום כניסה לחדר – עמידה זקופה מול הדלת עד שמואילים לפתוח לך, בלי לדבר מחשש לזיהומים. איסור מגע או דיבור בין העובדים מחשש להעברת מחלות. חיטוא, וטיהור, וסטריליזציה, וזרחות, ואיזורים, וקנסות המושגות על עובדים קשי יום בגין פשעים דימוניים. איסור לאכול או לשתות כוס מים במהלך היום, אפילו בכוס חד פעמית, איסור עשיית צרכים בשירותי הבית. התייחסות לעובדים כאל חיידקים מהלכים.

אם יש ממש בדברים שהעלינו פה – מדובר פה בדפוס חוזר, מסוכן ומפחיד, בן יותר מעשרים שנה, של התעמרות לכאורה בעובדים החלשים ביותר, והתנהלות הנדמית גם לעין בלתי מקצועית, כראויה לאבחון או השגחה.

התגובה, בבית ראש הממשלה לאורך השנים, לכל מה שעלה כאן – אחידה, צפויה, ולא מאחרת לבוא: "כולם מבינים שמצאו כאן שיטה – גם להכפיש את משפחת נתניהו וגם לסחוט כספים מהמדינה". "רצח האופי שיטתי של משפחת נתניהו שנמשך כבר 20 שנים". "פייק-ניוז מתואם ומתוזמר". "אין סוף לרדיפה, אין סוף לשקרים ואין סוף לרצח האופי". "ההכפשות שבכתב התביעה הן דמיוניות". "אין ספק שגורמים חזקים עומדים מאחורי התביעה הזאת."

עימנואל סלע - כך השפילה שרה נתניהו את אב הבית (וידאו)

עובד נוסף בבלפור עמנואל סלע מתלונן כנגד שרה נתניהו, לטענתו, חווה יחס משפיל משרה נתניהו: "היינו חפצים בעיני הוד מעלתה, היא מחקה אותנו. מה באמת קורה בבית ראש הממשלה? כיצד מתנהגת שרה נתניהו לעובדים בבית ראש הממשלה? - רק בשבועיים האחרונים המדינה הפסידה בשתי תביעות - של העובדים לשעבר מני נפתלי וגיא אליהו. על פי פסיקת בית הדין במעון ראש הממשלה ישנם תנאי עבודה לא חוקיים ומשפילים, בשל התנהגות פוגענית של שרה נתניהו.

באולפן שישי נחשף עובד נוסף, אב הבית לשעבר עמנואל סלע, שמספר בריאיון בלעדי על ההשפלות הבלתי נגמרות מצד שרה נתניהו. "תמיד רציתי לדבר כי נורא הפריע לי היחס המשפיל הזה שחוו כל העובדים שם", אמר סלע. "בחודש הראשון היה נחמד, וסיפרתי למשפחה שהיא מקסימה ואני לא מבין למה מספרים עליה כאלה סיפורים. היא באמת נהדרת, הכל היה בסדר. זה היה בחודש הראשון". לדבריו, תוך זמן קצר חש בהבדל: "לאט לאט התגלה שהיא הייתה מתעמרת באחרים, לאו דווקא בי. אחר כך הגיע גם תור".

לטענת סלע, רעיית ראש הממשלה "יוצרת לחץ סביבה, לחץ קשה שקשה להסביר אותו, היא בוחנת כל אחד, היא חשדנית נוראית. אנחנו בעיניה חפצים". סלע תיאר מקרה בו ביקשה ממנו נתניהו להביא לה יין - בזמן שראש הממשלה ביקש להכין כריכים לו ולכתובי הנאומים שלו/

"היא אמרה לי בכעס שאני לא מכין להם שום דבר ואני לא נותן להם שום דבר. יש לה למעלה בבית עוגת דובשנית, היא תחתוך את הקצוות, היא תוריד לי את זה, אני אכין להם קפה וזה מה שאני אתן להם, ואין תקציב למשהו אחר - לא לתת להם שום אוכל", הוא משחזר.

בעקבות הקונפליקט בין שרה לביבי הוא שאל את ראש הממשלה כיצד לפעול, ונתניהו הורה להכין כריכים לעובדים: "היא כעסה, ראיתי במבט שלה - חכה חכה, אני כבר אראה לך. פה התחיל הקרע. היא פשוט התעלמה ממני לגמרי, התעלמות מוחלטת ממישהו שצריך לשרת אותה. מהר מאוד אמרו לי שזה לא יעבוד".

לדבריו, נתניהו ניסה לפייס בין הצדדים, "הוא ניסה פשוט שהיא תירגע, והוא גם היה אומר 'תעשו את מה שהיא אומרת, תרגיעו אותה ותשתדלו לעשות מה שהיא מבקשת, ושהיא תירגע'".

כמו מני נפתלי, סלע הגיש תביעה: "מלכתחילה אמרנו 'בוא נראה מה יהיה עם גיא ומני ואם הכיוון יהיה נכון אני אצטרף'. זה היה מתוכנן מראש ואני גם עזרתי להם, הייתי עד". את תקופתו במעון הוא סיכם במילים קשות: "זה כור היתוך כזה שלא משנה כמה זמן אתה שם. זה נורא לחוץ".

עו"ד נעמי לנדאו, פרקליטתו של עמנואל סלע, אמרה לחדשות 2: "התביעה היא על התנכלות בתעסוקה, על גרימת נזק בלתי הפיך כתוצאה מזה - קוראים לזה המגיפה השקטה של מקומות העבודה". לנדאו, המייצגת גם את גיא אליהו ומני נפתלי, התייחסה גם לתביעות שהסתיימו בפיצויים: "אני עצובה על היום הזה, אבל אלו פסקי דין שאולי מטלטלים קצת את המעון ואת מי שנמצא בו. אני מקווה".

ממשפחת נתניהו נמסר בתגובה: "אולפן שישי מוכיח פעם אחר פעם שמדובר במשחק מכור מראש, ובפאנל עם הטייה ברורה לשמאל ומעת לעת הופעת אורח מן הימין. משום מה אינכם מביאים עשרות עובדים שמעידים את ההיפך הגמור, לרבות אב הבית שלפני מני נפתלי ואב הבית שאחריו. לעומת זאת גיא פלג, שהפך כתב לענייני שרה נתניהו, מדווח נגדה באופן אובססיבי ומוטה".

עוד טענה משפחת ראש הממשלה: "עמנואל סלע נכנע למכבש לחצים אדיר שמופעל על כל עובדי מעון ראש הממשלה, מצד מני נפתלי, גיא אליהו ופטרוניהם - בכל כדי להכפיש את משפחת נתניהו ולהוציא כספים מהמדינה. סלע עבד במעון ראש הממשלה שלושה חודשים בלבד בתפקיד זוטור וכמעט ולא היה לו מגע עם גברת נתניהו. הנה כמה דוגמאות לשקריו: במהלך חקירתו הנגדית הוכח שסלע כזב לגבי משך העסקתו במעון. בית הדין קבע שטענתו כי הועסק כאב הבית שקרית: הוא העלים מתצהירו את העובדה שפוטר מעבודתו הקודמת, עקב סכסוך עם הממונה עליו; בניגוד לתצהירו סלע לא היה בריא כשהחל את עבודתו במעון, אלא סבל קודם מבעיות גב קשות שהקשו על תפקודו.

"גם טענתו של סלע שעבד שעות מרובות ובסופי שבוע רבים הופרכה. בדיקת דוחות הנוכחות שלו העלתה שעבד בסך הכל בשתי שבתות במעון. המוסד לביטוח לאומי דחה את טענתו של סלע

וקבע כי התקף הלב שבו לקה סלע התרחש בביתו ואינו קשור למקום עבודתו. האם לא נמאס לכם ללעוס שוב ושוב חומרים ממוחזרים, שמטרתם לרמוס את דמותה של שרה נתניהו כדי לפגוע בראש הממשלה?".

פרשת ויקטור סרגה, הנהג של שרה נתניהו - ראה פרשת הבקבוקים. מישהו צריך לגשת לנהג של הגברת, ויקטור סרגה, ולספר לו שגם אם הוא חתום על סודיות, וגם אם הוא סגר הסדר פיצוי נדיב (מה שקרה), וגם אם הוא עובד עכשיו במשרד ראש הממשלה (במועצה לביטחון לאומי, אגף הסייבר), וגם אם הוא בקייטנה כי הוא לא בא הרבה לעבודה ועושה מה שבא לו, הרי יש לו חסינות; אחרי כל זה, אם הוא מסתיר עובדות חשובות לבירור האמת בחקירה פלילית, הוא שותף לדבר עבירה.

פרשת טניה שאו-

שנה אחרי: המטפלת של שרה מדברת

בנובמבר 1996 התרחש סיפור זהה למקרה ליליאן פרץ. נתניהו היה אז ראש הממשלה, והמטפלת של ילדיו, טניה שאו, הגישה תביעה בטענה ששרה נתניהו התעללה בה, שללה ממנה זכויות, ופיטרה אותה. שאו הפסידה בתביעה, ועזבה את הארץ. השבוע היא אותרה ביוהנסבורג, וחשפה פרטים מפתיעים.

"זמן רב עבר, אני לא חושבת שהיא אישה איומה", אומרת השבוע טניה שאו, המטפלת שפוטרה על ידי שרה נתניהו לפני 14 שנה, ותבעה אותה כדי לקבל תשלומי פיצויים. כעת, לאחר שירדה מהארץ מצליחה שאו שעמדה בעבר במרכז פרשה מתוקשרת, לראות את הדברים בצורה קצת שונה. מביתה ביוהנסבורג מספרת שאו על שרה נתניהו, "אני פשוט חושבת שהיא שואפת שלמות בחייה. היא רוצה שדברים ייעשו בדרכה. היא רוצה לנהל את משק הבית שלה, את העניינים שלה בצורה מושלמת, ואני לא רואה בה אדם רע כל כך.

במבט לאחור מודה שאו כי השילוב של אשת ראש הממשלה ושלה, "פשוט לא עבד", היא מספרת. "התגובות שלנו זו לזו לקראת הסוף היו בלתי אפשריות". עכשיו, זה נדמה שפרשת טניה שאו חוזרת על עצמה, בעוצמה ורעש לא פחות ממה שיהיה אז.

"הכול יצא מפרופורציות, הציקו לי. על ידי כל הסיקור התקשורתי, אז החלטתי לחזור הביתה. אף פעם לא סיימתי את ההליך המשפטי", מספרת שאו שטוענת כי בחרה לא להגיע למשפט, מה שהוביל לכך שהפסידה לבסוף בתביעה.

שואו אומרת כי הסיפור של ליליאן פרץ, העוזרת של נתניהו שתובעת ממנה פיצויים, מוכר לה מאוד. אבל היא מוסיפה כי היא עברה תהליך, ושהיא בן אדם שונה עכשיו. "עכשיו שאני בוגרת יותר, יש לי ילדים משלי, אני מניחה שנקודת המבט שלי על דברים שונה במקצת", היא מספרת.

פרשת טרה קומרי - פרשת המטפלת: "משכן ראש המשלה אינו בית אבות"

עמותת אומ"ץ התלוננה ליועץ המשפטי לממשלה בעקבות פרשת המטפלת הזרה: "העובדה שבית ראש המשלה הפך למשכן קבע למגורי אביה של שרה נתניהו - כאילו הפך לבית אבות סיעודי - תמוהה" טארה, עובדת זרה מנפאל שעבדה בבית משפחת נתניהו ואומרת שנפצעה במהלך ויכוח עם שרה נתניהו, אוגוסט 2011

"העובדה שבית ראש המשלה, הפך ל'משכן קבע' למגורי אביה הקשיש של אשת ראש המשלה, על חשבון משלם המיסים - תמוהה" (צילום: אילוסטרציה)

משפחת נתניהו ממשיכה לספוג ביקורת בעקבות פרשת המטפלת הנפאלית: עמותת אומ"ץ (אזרחים למען מנהל תקין וצדק חברתי ומשפטי) הגישה הבוקר (חמישי) מכתב תלונה ליועץ המשפטי לממשלה, שבו העלתה תמיהה על עצם שיכונן של שמואל בן ארצי, אביה של שרה נתניהו, בבית ראש המשלה. באגרת ששלחה העמותה נכתב כי תמוהה בעיניה "העובדה שבית ראש המשלה הפך ל'משכן קבע' למגורי אביה הקשיש של אשת ראש המשלה, על חשבון משלם המיסים והקופה הציבורית הדלה, כאילו הפך משכן ראש המשלה לבית אבות סיעודי". הארגון טען גם לטעם לפגם בשל העובדה שהמטפלת אינה ישראלית, וקרא "לבחון מחדש את השיקולים שעמדו מאחורי ההחלטה לאפשר הלנת מטפלת זרה בתוך משכן ראש המשלה, על ההשלכות הביטחוניות".

בעמותה כתבו כי בישראל "ניתן למצוא עובדות סיעודיות אחראיות, מקצועיות, מיומנות ומסורות אשר תעמודנה בכל הקריטריונים המתבקשים לצורך העסקה בבית ראש המשלה ותשמחנה לעסוק בעיסוקן". עד כה לא נמסרה תגובה לטענות ממשפחת נתניהו.

אמש הודיע ראש המשלה בנימין נתניהו כי בהתאם להנחייתו המיוחדת של היועץ המשפטי לממשלה, יהודה וינשטיין, הוא יעשה שימוש בדובר אישי בכל הנוגע למטפלת טרה קומרי, ולא במערך הדוברות הלאומי, לאחר הודעת לשכת ראש המשלה על פיטורי המטפלת אתמול.

המטפלת התראיינה ביומיים האחרונים לכלי התקשורת וסיפרה על היחס המחפיר לו זכתה, לטענתה, בבית משפחת נתניהו. "שרה נתניהו הייתה מכנה אותי 'זבל'", אמרה אתמול בבוקר בראיון לגלי צה"ל. היא ציינה כי החיים במעון ראש המשלה הם "כמו בבית כלא" ואמרה כי "מאוד קשה לי שם. אני לא חופשיה ואני לעולם לא יוצאת החוצה. כשאני מבקשת חופש, לא נותנים לי". עוד סיפרה המטפלת כי "שרה אומרת לי שאם אני אצא לחופש, לא יהיה מי שיטפל באבא שלה. עם ראש המשלה לא דיברתי, כיוון שאני מתביישת. שרה אמרה עליי שאני אישה רעה שגרה בבית שלה ואוכלת אוכל טוב".

תלונה נגד שרה נתניהו על העסקת המטפלת של אביה

פרשת העימות בין רעיית ראש המשלה שרה נתניהו למטפלת טרה קומרי מסתעפת. הבוקר מדווח עיתון הארץ כי אתמול הגיש מוקד הסיוע לעובדים זרים תלונה רשמית נגד רעיית ראש המשלה, זאת לאחר שהתלוננה על עבודה בתנאי עבדות. המטפלת טוענת בין השאר כי הועסקה שעות רבות, עבורן לא תוגמלה באופן מלא, זכתה ליחס משפיל

מוקד הסיוע לעובדים זרים הגיש אתמול תלונה ליחידת סער של המשטרה, בבקשה לבדוק אם טרא קומרי, המטפלת של אבי אשת ראש המשלה שרה נתניהו, הוחזקה בתנאי עבדות, כך מפרסמת הבוקר כתבת "הארץ" גילי כהן.

בדיווח שמסרו אנשי המוקד ליחידה, עולה כי קומרי התגוררה לטענתה באותו החדר יחד עם שמואל בן ארצי, אביה של שרה, כשהיא עובדת מהשעות המוקדמות של הבוקר ועד לשעות הקטנות של הלילה. לדבריה, כאשר ביקשה חופשה של שבועיים כדי להתארגן לפני שובה לארצה - סורבה.

אמש, לאחר פיטוריה, אמרה קומרי בשיחה עם חדשות 2: "רציתי ללכת לפגוש את שמואל, אבל הם לא הניחו לי לפגוש אותו. חיכיתי בחוץ הרבה זמן, אולי שלוש שעות, ואז הם אמרו לי שאני לא עובדת שם יותר".

מתי פוטרה טרא? תלוי את מי שואלים.

למרות הודעת לשכת ראש המשלה אמש, לפיה העובדת הזרה פוטרה רק אתמול מעבודתה, מתברר כי היא פוטרה כבר לפני שבוע - על ידי חברת כוח אדם שהעסיקה אותה. עם זאת, קומרי טוענת כי לא קיבלה פיצויי פיטורים ואת יתר הזכויות הסוציאליות המגיעות לה.

טרה נפגשה אתמול לקבלת ייעוץ מארגון "רופאים לזכויות אדם" ומוקד הסיוע לעובדים זרים וטענה כי משכורתה עמדה על 3,350 שקלים בלבד - פחות משכר מינימום. היא הוסיפה כי אשת ראש הממשלה נהגה לקלל אותה בכינויים כמו "כלבה" ו"זבל נפאלי".

בתוך כך, הנחה אמש היועץ המשפטי לממשלה עו"ד יהודה וינשטיין את ראש הממשלה שלא לעשות שימוש במערך הדוברות הממלכתי בטיפול בפרשה. נתניהו מסר בתגובה כי בכוונתו להשתמש להבא בשירותיו של דובר אישי והודיע על מינויו של יועץ התקשורת עופר לפלר, דובר השב"ס לשעבר, לתפקיד.

פרשת רוזי פרסטאי - רוזי פרסטאי, מזכירתה הראשונה של שרה נתניהו, עבדה קודם לכן עם נתניהו כיו"ר האופוזיציה וזכתה להערכתו. בתפקידה החדש, סיפר ל"ידיעות אחרונות" אחד מעובדי הלשכה, נדרשה פרסטאי לכנות אותה "גברת נתניהו". על פי אחד מעובדי הלשכה "רוזי היתה מתקשרת אליה כל יום, אומרת לה 'בוקר טוב, שרה', וזה היה מעצבן אותה בצורה לא רגילה. 'זה לא מוצא חן בעיני', הודיעה לה נתניהו, 'זה מאוד לא בסדר'. זה הגיע עד כדי כך ששלחה לרוזי מדי יום שליחים שדרשו ממנה בתוקף לקרוא לה 'גברת נתניהו', לפחות ליד אנשים.

פרסטאי, על פי התחקיר, עסקה בעיקר בביטול פגישות של נתניהו ברגע האחרון, בהצדקת איחוריה ובארגון הגעתה לאירועים שבהם נכח בעלה. היא ספגה לטענת העדים השפלות, האשמות והתפרצויות זעם שהביאו אותה לכלל בכי. "אני אשת ראש הממשלה", הדגישה נתניהו באוזניה, "ככה את מדברת אלי? את חוצפנית. אני אלך לביבי ואגיד לו איך את מתנהגת לרעיית ראש הממשלה". "רוזי היתה מתקשרת אליה כל יום, אומרת לה 'בוקר טוב, שרה', וזה היה מעצבן אותה בצורה לא רגילה. 'זה לא מוצא חן בעיני', הודיעה לה נתניהו".

כשפוטרה המטפלת טניה שאן, כך נטען בתחקיר, רגע לפני שאחד המאבטחים נדרש להשליך את המטפלת על חפציה לרחוב, כשסצינת צרחות של הגברת נתניהו ממוססת את מחאתו - הוזעקה פרסטאי בדחיפות לנתניהו ונדרשה לפשפש בחפציה של שאן כדי לבדוק אם לא גנבה דבר מהבית. אחד מעדי הראייה למעשה סיפר: "המזוודות של טניה היו ארוזות ושרה אמרה לרוזי להוציא את כל הדברים מהמזוודה, לבדוק דבר דבר, לראות שהיא לא לקחה להם משהו. היא הורתה לה לנער כל בגד, אפילו את התחתונים המשומשים והכביסה המלוכלכת של המטפלת, להכניס ידיים פנימה ולוודא שלא נגנב כלום. כשרוזי יצאה משם אחר כך היא היתה חיוורת. היא הרגישה כל כך מושפלת". כשיצאה לחופשת לידה פוטרה פרסטאי, חרף החוק המחייב שמירה על משרתה של יולדת בחופשתה. על פי התחקיר, פרסטאי שמעה על פיטוריה מהתקשורת והחליטה להתפטר.

פרשת רחל יעקב - רחל יעקב, 60, עובדת שלושים שנה במשק הבית של בית ראש הממשלה. היא כבר הייתה העדה למאות רגעים של התרגשות גדולה ולעזרות סערות, שהתחוללו בימי ראשי הממשלות של הימין ושל השמאל, אבל גם היא תשכח את הבוקר של ראשית חודש מארס השנה, שנקראה בדחיפות אל רעיית ראש הממשלה והתבקשה לצחצח שמונה זוגות נעליים, שלה ושל בעלה. יעקב נטלה את הנעליים, ירדה אל הקומה התחתונה, וכשסיימה את מלאכתה, ארזה את הנעליים בשקית חדשה ונקייה והעלתה אותן לקומת המגורים.

שרה נתניהו נטלה את השקית, פתחה אותה בזעף, ותוך שניות תפסה את הזוג הראשון, הטיחה אותו ברצפה וצרחתה בעצבנות גובות: "אם ראש הממשלה היה רואה מה עשית לנעליים שלו, הוא היה שוחט אותך, שוחט אותך!". קולה של הגברת הראשונה טיפס במהירות במנעד האוקטבות: "את צבעת אותן, ועכשיו את צריכה לשלם לי". בשלב הזה עברה להשליך זוגות נעליים באשת משק הבית, שעמדה נטועה על מקומה.

"אני ממש בכיתי, והיא לא הפסיקה לצעוק עליי", תספר מאוחר יותר רחל יעקב לחברים, "המחזה היה נורא". עמדתו במרכז החדר, כולי רועדת, מושפלת. הנעליים, אחרי שפגעו בי בכל הגוף, היו מפוזרות על

הרצפה, ולא ידעתי מה לעשות. נורא נבהלתי ממנה, אז אמרתי לה: 'בסדר, אני אקנה לך אותך, אל תדאגי, אקנה אותך'. אז היא צעקה: 'אבל אלה נעליים איטלקיות, איך תוכלי לקנות לי?' אמרתי לה: 'אני אסע לאיטליה ואני אקנה לך!'.

עד היום לא מבינה רחל יעקב, ששירתה כבר כמה ראשי ממשלות, קיבלה פרסי הצטיינות על עבודתה ומעולם לא זכתה ליחס מחפיר שכזה, על מה בדיוק יצא קצפה של הגברת נתניהו. בחודשים שעברו מאז המקרה הפסיקה החדרנית לעבוד, היא יושבת בביתה בירושלים בהסכמת משרד המשלה, ממשיכה לקבל משכורת ושותקת.

פרשת אתי חיים - המבשלת: "דיברתי אמת, שרה אלימה. אתי חיים, המבשלת לשעבר במעון רה"מ, משיבה למתקפה של שרה נתניהו שכינתה אותה "שקרנית ובשלנית חרא". "ביהמ"ש קבע שעדותי אמינה, שרה נתניהו נקטה נגדנו באלימות פיזית ועכשיו נוקטת באלימות מילולית", השיבה. גיא פלג | חדשות | פורסם 02/07/18 09:32

המבשלת אתי חיים משיבה לשרה נתניהו: בתמלילי חקירות שרה נתניהו שפורסמו אמש (ראשון) בחדשות עשר, תקפה רעיית ראש הממשלה בחריפות את אתי חיים, אחת המבשלות לשעבר במעון שהעידה נגדה בתביעה שהגיש אב הבית לשעבר מני נפתלי. בין השאר אמרה שרה נתניהו כי חיים היא "אישה שקרנית ודוחה ומחבורת הזבל של מני נפתלי". בשיחה עם החדשות השיבה הבוקר אתי חיים לרעיית רה"מ: "בית המשפט קבע שאמת דיברתי".

"נקראתי לעדות בצו בית המשפט וכך עשיתי", הסבירה חיים. "באתי לבדי, ללא סוללת עורכי דין, אני והאמת שלי. בית המשפט בפסק דין של כבוד השופטת דיתה פרוז'נין ביום 10 בפברואר 2016 פסק כי אמת דיברתי. עדותי אושרה כעדות אמינה וישרה. גם בפסק הדין בסעיף 30 כתבה השופטת, ואני מצטטת: 'כי דברים קשים אמרה הגברת נתניהו על עדותה של הגברת חיים'.

"גם שם טענה שרה נתניהו כי הכול היה תיאום, שקר נבזי ממש", הוסיפה המבשלת לשעבר במעון רה"מ. "בהמשך סעיף זה כתבה השופטת: 'עדותה של גברת חיים הייתה משכנעת ואמינה ביותר וניכרו בה אותות האמת'. בית המשפט אמר את דברו: שרה נתניהו נקטה נגדנו באלימות פיזית ועכשיו נוקטת באלימות מילולית. כול מילה מיותרת - מי שצריך להילחם על שמו הטוב מוזמן לעשות זאת, לי כבר יש תעודת אמינות וישרה מכבוד בית המשפט".

בתגובה לעדותה של אתי חיים לפיה שרה נתניהו הרביצה לה והעיפה שולחן ערוך, רעיית ראש הממשלה אמרה לחוקרים בתמלילים שנחשפו בחדשות עשר: "היא שקרנית ודוחה, היא ביימה התעלפות. היא ביימה סיפורי שווא עליי. כל מה שהיא אמרה עליי זה שקר וכזב. היא בשלנית חרא. היא גם טענה פעם שראש הממשלה אהב את האוכל שלה וזה שקר וכזב. היא אישה דוחה". על מני נפתלי, למענו העידה חיים, אמרה שרה נתניהו: "מני מנוול גדול ושקרן".

כמו כן הכחישה רעיית ראש הממשלה כי אמרה להסתיר את העובדה שיש טבחית במעון, על מנת להזמין ארוחות יקרות. "אתם מתעסקים כל הזמן באוכל, במה ראש הממשלה אוכל. זו בושה וחרפה", זעמה נתניהו, "אני מוחה. אני דואגת לכספי המדינה. הרבה יותר מראשי ממשלה אחרים של מדינת ישראל ואבות הבית. מני נפתלי בזבז כספי מדינה בטירוף". נתניהו טענה: "מני נפתלי מנוול".

על הזמנת האוכל במקביל לעבודת המבשלות אמרה שרה נתניהו: "כשבושל אוכל טעים וביתי ומזין אז לא הזמנתי אוכל. אני רוצה להדגיש: לא הזמנתי אוכל מלא כאשר היה אוכל מלא. לא היה מצב כזה. מדי פעם הזמנתי סושי מ'סושי רחביה' שאף אחד לא ידע להכין אותו. 'סושי רחביה' זו מסעדה פשוטה וטובה. אני מכירה אותה. אם הזמנתי משהו זה דברים פשוטים".

מחקירת רעיית ראש הממשלה בפרשת המעונות עולה כי נתניהו טוענת כי אנשי המעון משקרים לגבי דרישותיה למזון ("שקר משוקר") והוסיפה: "את רוב הבקשות שלי מסרבים סירוב מוחלט. שום דבר שאני מבקשת לא עושים... אני אזמין שוב את מושיק גלאמין שיראה שהבית נוסף, פגום והרוס. כתבו כתבה ששומרי הסף התרשלו. אז הם החליטו להגיד לי לא לא ולא. זה שקר וכזב

פרשת שירה רבן - בדיון -

11/6/2019

עובדת לשעבר במעון רה"מ, שירה רבן, שתובעת את שרה נתניהו, תזמן בכירים מסביבת רה"מ לתמוך בעדותה, בהם אב הבית ומנכל משרד רה"מ. בכתב התביעה טענה כי אסור היה לה לאכול בזמן העבודה, והיא נאלצה להשתמש בשירותי גברים בחוץ. "מיררה את חיי, הרגשתי שאני לא בת אנוש". שירה רבן, עובדת מעון רה"מ לשעבר שתובעת את שרה נתניהו, מבקשת לזמן שורת בכירים מסביבת ראש הממשלה ובהם: מנכ"ל משרד ראש הממשלה, יואב הורוביץ, אב הבית במעון ראש הממשלה, אפי אזולאי, ויועצת ראש הממשלה לענייני חרדים, רבקה פאלוך. השלושה היו נתבעים בתביעה המקורית של רבן, אולם בהמלצת בית המשפט נמחקו מכתב התביעה. בנוסף מבקשת רבן לזמן לעדות את נ', עובדת נוספת שעבדה איתה בקומה השנייה במעון הרשמי.

רבן הועסקה במעון ראש הממשלה במהלך ספטמבר 2017. כחודש לאחר מכן הגישה באמצעות עו"ד נעמי לנדאו תביעה על סך 225 אלף שקלים, בה טענה כי עברה התעללות מצד אשת ראש הממשלה. העובדת לשעבר מתארת בכתב התביעה שורת התעמרויות, ואף מקרה אחד בו לטענתה כמעט הוכתה על ידי נתניהו - ואז ברחו ולא שבה עוד למעון ראש הממשלה.

היום (ראשון) הגישה רבן לבית הדין האזורי לעבודה בירושלים את תצהיר עדותה, יחד עם תצהיר של בעלה, כדי לתמוך בטענות המפורטות בכתב התביעה. עו"ד יוסי כהן, המייצג את שרה נתניהו, מסר בתגובה: "מביך ומביש שהתובעת לא מחקה את התביעה המגוחכת הזו ועוד ביקשה סליחה". בכתב התביעה טענה רבן כי בין היתר נאסר עליה לאכול במהלך יום העבודה, וכי היא נאלצה להשתמש בשירותי המאבטחים הגברים שנמצאים מחוץ למבנה. לדבריה, היא נדרשה להביא לעבודה שישה סטים של בגדים בשקיות סטריליות נפרדות, ואף אולצה להתחייב כי ילדיה לא יבואו במגע עם בגדי עבודתה, "כדי לא להעביר זיהומים".

לפי כתב התביעה, יאיר נתניהו, בנו של ראש הממשלה, היה עורך "מסדרי ניקיון" במעון ואף מעביר את אצבעו על רהיטים וקורא לאמו בטענה ש"לא ניקו פה".

עם הגשת התביעה, בסוף אוקטובר 2017, נחשפו התכתבויות בין רבן לבין נ' - עובדת נוספת שעבדה איתה בקומה השנייה של מעון ראש הממשלה. בין היתר כתבה נ' על רעיית ראש הממשלה: "מאה שקלים לשעה לא שווה את מה שעוברים עם החולת נפש הזו".

התכתבות משמעותית נוספת בין רבן ונ' היא מה-30 בספטמבר, סביב השעה 22:00 במוצאי שבת, מוצאי יום כיפור. נראה מהשיחה כי התבקשו להגיע במוצאי החג, אך לא עשו זאת: נ': "מקווה שלא יהיה לנו יום קשה מחר, לא הפסיקו להתקשר שאבוא בערב".

רבן: "גם אלי. טוב שלא נשברת. אם מחר אפי (אזולאי, אב הבית במעון. ד"ד) או מישהו ידבר איתי, אסביר להם טוב שאני מוכנה לתת כמו שהתחייבתי, שמונה שעות ביום ולא יותר, ואם חמישי קורעים אותי עד 18:00 שלא יתפלאו שיום אחרי אני מגיעה. זה מה שהתחייבתי וזה מה שהכוח שלי מאפשר לי. אם יתאים סבבה ואם לא אז ביי. בעלי אמר לי שאם אני עוזבת שם הוא מגבה אותי מאה אחוז! מה את אומרת על רביעי ושישי מה נעשה?".

נ': "אני בלחץ חמור מזה".

נ': "אני בסטרס מזה אני לא צוחקת".

נ': "היא תחזיק אותנו עד שעה שעתיים לפני חג ושבת".

נ': "גם וגם".

נ' מסרה בעבר, באמצעות מקורבי נתניהו, כי רבן היתה עובדת בעייתית וכי מטרתן היחידה של ההתכתבויות היתה לעודד אותה לעזוב את העבודה במעון. כעת, משתזמן לעדות, היא צפויה להישאל על דוכן העדים גם על הרקע למסרונים.

ההתכתבויות שצורפו לתביעה לא היו רק עם נ'. ב-28 בספטמבר כתבה רבן לאחותה: "עשר שעות בלי הפסקה וגם רק חרפות וגידופים! נאצית".

כשלושה שבועות קודם לכן, ב-10 בספטמבר, התכתבה רבן עם אחותה באמצע היום. בשעה 14:36 כתבה לה: "יצאתי מהעבודה קודם, צריכה לחזור ב-16:00. מיררה את חיי! הרגשתי שאני לא בן אנוש. מ-8:30 בבוקר רוצה להיכנס לשירותים או לאכול".

כמה דקות לאחר מכן הוסיפה רבן: "אני לא מאמינה שאני צריכה לחזור לשם היום. סיוט סיוט סיוט מזל שב-18:00 היא נכנסת לאיפור-שיער, נתבטל קצת". בהמשך היום כתבה: "איזה כיף! אוכל, שתיה, אסלה. זה לא ברור מאליו! תודה להשם!".

בזיון בית הדין לעבודה, שירה רבן - 7 אוקטובר 2019 -

שרה נתניהו לא הגיעה לדיון בתביעה נגדה; השופט: "זה מקומם. פרקליטה של רעיית ראש הממשלה הסביר מדוע מרשתו נעדרה מהדיון בתביעה הכספית שהגישה נגדה עובדת המעון לשעבר שירה רבן: "לא הספקתי להכין את גברת נתניהו להיום". שופט בית הדין האזורי לעבודה: "זה מקומם, אין שום סיבה שהיא לא תהיה פה, היא תעיד ראשונה". רעיית ראש הממשלה בנימין נתניהו, לא התייצבה לדיון שנערך בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים בתביעה שהגישה נגדה שירה רבן - עובדת מעון ראש הממשלה לשעבר. נתניהו הייתה אמורה למסור את עדותה בתביעה, אך בחרה שלא להגיע לבית הדין.

עורך דינה של נתניהו, יוסי כהן, ניסה להסביר לשופט אייל אברהמי את פשר היעדרותה של מרשתו: "אני מתנצל על הגברת נתניהו, ואסביר מה קרה. אנחנו זימנו לעדות שלושה עדים. ההערכה שלי הייתה שלא נספיק לחקור את שלושת העדים". השופט אברהמי הגיב: "דיברנו על לוח הזמנים, זה מקומם" חשבתי שיהיו שלושה עדים ולא הכנתי את גברת נתניהו להיום", אמר עו"ד כהן. השופט אברהמי הגיב: "באי כוח הצדדים מעידים ראשונים. הגברת נתניהו היא נתבעת והייתה צריכה להעיד ראשונה, ואין שום סיבה שהיא לא תהיה פה. דיברנו על זה שהיא תעיד והיא תעיד ראשונה.

אחר כך אמר השופט: "אכן יש להצטער כי לא התייצבו עדים ובפרט נתבעת מספר 1 (שרה נתניהו. י"פ) שהיא בעלת דין. ההסבר שניתן אינו מניח את הדעת. עניין זה יובא בחשבון לעניין ההוצאות וההחלטה תינתן מאוחר יותר

השופט אברהמי כי נתניהו תעיד ראשונה בדיון הבא שייערך ב-23 בדצמבר. עו"ד יוסי כהן התנגד וטען כי זכותה לשמוע את העדים לפני שתעיד, ובתגובה ענה השופט כי לפי סדרי הדין - בעל הדין מעיד ראשון.

פרשת בר און-חברון 1997

החשד: נתניהו פעל למינוי רוני בר און ליועמ"ש כדי שיקל עם אריה דרעי, בתמורה לתמיכת ש"ס בהסכם חברון. המשטרה המליצה להעמיד את נתניהו לדין, התיק נסגר מחוסר ראיות. פרשת בר-און חברון הייתה סדרת אירועים שהתרחשו בתחילת שנת 1997, אשר במהלכם הועלו חשדות כנגד בכירים בישראל, ובהם ראש ממשלת ישראל, בנימין נתניהו, ומפלגת ש"ס, כי היו מעורבים בקנוניה למינוי יועץ משפטי לממשלה. שם הפרשה נגזר מהחשדות שלכאורה הסכימה סיעת ש"ס לתמוך בהסגת צה"ל מחברון בתמורה למינוי עורך הדין רוני בר-און ליועץ המשפטי לממשלה, שהבטיח עסקת טיעון מקלה לאריה דרעי במשפטו.

רקע היסטורי

בסוף שנת 1996 ובתחילת שנת 1997 עמד ראש ממשלת ישראל, בנימין נתניהו, בפני שתי הכרעות. ההכרעה הראשונה הייתה קשורה להסכם חברון, אליו הגיע עם הרשות הפלסטינית שבראשות יאסר ערפאת, לפיו יפנה צה"ל אזורים נרחבים בחברון. ההכרעה השנייה הייתה על מינויו של היועץ המשפטי

לממשלה, מאחר שתקופת כהונתו של היועץ, מיכאל בן יאיר, הייתה קרובה לסיומה. ברקע הדברים התנהל משפטו של יו"ר תנועת ש"ס, אריה דרעי, באשמת שוחד, וזאת לאחר חקירה שנמשכה שנים מספר. ש"ס הייתה חברת קואליציה בעלת משקל עם עשרה חברי כנסת, וללא תמיכתה הייתה יציבות הממשלה בסכנה, והסכם חברון לא היה מאושר בכנסת. לטענת מתנגדי המינוי, מינויו של רוני בר-און היה אמור להגדיל את הסיכוי לעסקת טיעון או להקלה באישומים במשפטו של דרעי.

הסכם חברון

עם עלייתו לשלטון נקט נתניהו בקו תקיף מול הפלסטינים, ואף סירב להפגש עם ערפאת. אירועי מנהרת הכותל הביאו לחידוש המשא ומתן, שבאותו הזמן עסק בהסדר בחברון, העיר היחידה ממנה לא יצאו כוחות צה"ל עוד בשלב הנסיגות הראשון שלאחר הסכם אוסלו ב', בזמן כהונתם של יצחק רבין ושמעון פרס כראשי ממשלת ישראל. הנושא היה טעון רגשית וציבורית. ממשלתו של נתניהו הייתה ממשלת ימין-דתיים, ונראה כי ההצבעה שתאשר את ההסכם יכולה לנטות לכל כיוון. לבסוף, בשעת לילה מאוחרת, בין 14 בינואר ו-15 בינואר 1997, אישרה הממשלה את ההסכם. בתגובה התפטר, עוד במהלך הישיבה, שר המדע, בני בגין. שבעה מתוך שמונה עשר חברי הממשלה התנגדו להסכם.

רוני בר-און

נתניהו עלה לשלטון על רקע טענה כי בארץ שולטות "האליטות הישנות" - חוגי שמאל בעיקר, שהשתלטו על החיים הציבוריים, על אמצעי התקשורת, על האקדמיה ועל אכיפת החוק. עם סיום תפקידו של היועץ המשפטי, מיכאל בן יאיר, נראה כי בידו של נתניהו למנות למשרת היועץ המשפטי לממשלה, משרת מפתח בנוגע לאכיפת החוק, אדם שיבטא את רוחן של "האליטות החדשות", אלו שהעלו את נתניהו לשלטון. ואכן, ב-10 בינואר 1997, (ארבעה ימים לפני אישור הסכם חברון בממשלה) הודיע נתניהו במפתיע על מינויו של עורך דין פרטי מירושלים, רוני בר-און, למשרת היועץ המשפטי לממשלה.

המינוי ספג ביקורת קשה. בר-און היה עורך דין בשוק הפרטי, מזוהה פוליטית (6 שנים לאחר מכן, בכנסת השש-עשרה נבחר כחבר כנסת מטעם הליכוד), ללא כל הישגים אקדמיים יוצאי דופן, רחוק מרמתם של קודמיו לתפקיד כאהרן ברק או מאיר שמגר, וללא עבר בשירות הציבור במנגנוני התביעה הפלילית. אף שבר-און קיבל את המינוי, הביקורת החריפה הביאה אותו להודיע על התפטרותו כיומיים

לאחר מכן, בטרם הספיק לשרת בתפקיד באופן ממשי. לדברי העיתונאי מוטי גילת, כמו גם משקיפים נוספים, בר-און נאלץ לפרוש משום שהתגלה כי הוא מכור להימורים.

הידיעה של איילה חסון

ביום 22 בינואר 1997, 10 ימים לאחר התפטרות בר און, אמרה בשידור בערוץ הראשון כתבת הטלוויזיה איילה חסון כי מינויו של בר-און הוא חלק מקנוניה שיזם אריה דרעי, בתיווכו של הקבלן דוד אפל, עקב הערכתם של המעורבים כי בר-און יאפשר לדרעי להגיע לעסקת טיעון "נוחה" במשפט הפלילי שהתנהל כנגדו.

לטענת הכתבה, מינויו של רוני בר-און היווה תשלום של נתניהו לש"ס, שבתמורה אמורה הייתה להעניק את תמיכתה להסכם חברון ולאפשר את העברתו בכנסת.

הכתבה עוררה הדים. אף שתחילה התעלמו ממנה הגורמים הרשמיים, צבר העניין תאוצה, ובלחץ ציבורי הורה ראש הממשלה ביום 26 בינואר על העברת הטיפול בפרשה לחקירת המשטרה.

חקירת המשטרה

לראשונה חקרה המשטרה באזהרה את ראש הממשלה. כן נחקרו אישים נוספים במערכת הפוליטית, ובהם שר המשפטים צחי הנגבי, שבעברו היה מתמחה במשפטים במשרדו של בר-און.

חקירת המשטרה, אותה ניהל ניצב סנדו מזור, הביאה להמלצה החמורה, לפיה יש להעמיד לדין את ראש הממשלה, בנימין נתניהו, את שר המשפטים, צחי הנגבי, את מנכ"ל משרד ראש הממשלה, אביגדור ליברמן, ואת ראש תנועת ש"ס אריה דרעי בעבירה של מרמה והפרת אמונים.

במהלך החקירה הועלו חשדות לפיהם הטעה שר המשפטים, לכאורה כחלק מאותה קנוניה, את שרי הממשלה כאשר הציג בפניהם את מינויו של בר-און.

המלצת הפרקליטות

ביום 20 באפריל 1997, פירסמו היועץ המשפטי לממשלה אליקים רובינשטיין (שמונה על ידי הממשלה במקומו של בר-און), ופרקליטת המדינה עדנה ארבל את מסקנותיהם. הם קבעו כי אמנם מדובר בקשר פלילי להשתלט על משרת היועץ המשפטי לממשלה מתוך אינטרסים אישיים של גורמים פליליים, אך היחיד שהתנהגותו עולה כדי אפשרות להעמדה לדין הוא אריה דרעי. לדבריהם, נגד רוב המעורבים בפרשה, בהם ראש הממשלה נתניהו ושר המשפטים הנגבי, אין להגיש כתבי אישום מחוסר ראיות; וכן נקבע כי נתניהו לא היה מודע לקשר בין דרעי לבר-און, על אף שמהתנהגותו "עלו תמיהות".

ההחלטה עוררה ביקורת, בין היתר משום שהייתה זו הפעם הראשונה שבה עשה רובינשטיין שימוש בכלי "הדו"ח הציבורי", הכולל פרסום של מסקנות החקירה.

נתניהו הופיע בשני ערוצי הטלוויזיה שפעלו אז וכפר בהאשמות הפליליות שהועלו כנגדו. הוא הודה כי טעה והצהיר כי בכונתו לתקן את טעויותיו. שר האוצר דן מרידור, שהצהיר על כוונתו לפרוש מן הממשלה אם תהיינה תוצאות חמורות לפרשה, לא מימש את איומו.

בג"ץ, שבפניו הובא העניין, קבע כי החלטתו של היועץ המשפטי הייתה סבירה. עם זאת, השופט אליעזר גולדברג קבע "ניתן לחלוק על החלטת היועץ המשפטי לממשלה ופרקליטת המדינה, וניתן אף להגיע למסקנה אחרת". [3] ישנם משפטנים, ובהם פרופ' מרדכי קרמיניצר, הקוראים בפסק הדין בין השורות כי לו היה היועץ המשפטי הולך בנתיב המשפטי שסימן השופט גולדברג בפסק הדין היה מגיע למסקנה כי

יש להעמיד לדין את ראש הממשלה. מכל מקום, פסק הדין איפשר לכל המעורבים בעניין להמשיך בתפקידם.

תוצאות הפרשה מבחינה ציבורית

הפרשה הביאה להקמתה של ועדת שמגר שהמליצה על שינוי אופן מינויו של היועץ המשפטי לממשלה. ההמלצה יושמה וכיום ממונה היועץ המשפטי על ידי הממשלה, לאחר קבלת המלצה מוועדה בלתי תלויה בראשותו של שופט בית המשפט העליון לשעבר.

מבחינה אישית

בנימין נתניהו וזחי הנגבי המשיכו במילוי תפקידם. הנגבי הצהיר כי הוא רואה בהחלטת היועץ המשפטי משום אישור לכך שנהג כחוק.

אריה דרעי לא הועמד לדין בעניין זה. לאחר ישיבתו בכלא בפרשת "התיק האישי" והרשעתו באחד מאישומי "התיק הציבורי" החליט היועץ המשפטי רובינשטיין, בשנת 2003 כי הנסיבות הפרסונליות שנוצרו לגבי דרעי אינן מצדיקות העמדתו לדין בעניין זה.

הקבלן דוד אפל תבע את הכתבת איילה חסון על הפרסום הנוגע לחלקו בפרשה. ב-1 ביוני 2004 החליט בית המשפט המחוזי כי לחסון עמדה הגנת "אמת דיברתי" וכי לא הייתה בכתבה לשון הרע כלפי אפל.

2015 – 2016 פרשת המעונות

החשד: בני הזוג השיתו על קופת המדינה הוצאות פרטיות, בהן העסקת חשמלאי בביתם והעברת רהיטי גן.

המשטרה המליצה להעמיד את שרה נתניהו לדין על קבלת דבר במרמה. פרוז'ינין קבעה כי המדינה תשלם לאליהו פיצוי על סך 65 אלף שקלים בגין עגמת נפש, ובגין הפרת הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה בסך של 25 אלף שקלים. בנוסף קבעה כי המדינה תשלם את הוצאות התובע בסך של 7,500 שקלים. חברת קלינור שדרכה הועסק אליהו תידרש לפצותו ביותר מ-30 אלף שקלים. בשבוע שעבר דחה בית הדין הארצי לעבודה את ערעורה של שרה נתניהו על ההחלטה לא לפסול את השופטת פרוז'ינין, מכיוון שפסקה בעבר לטובת מני נפתלי.

עו"ד נאוה פינצ'וק אלכסנדר, המייצגת את גיא אליהו ואת אב הבית לשעבר מני נפתלי, אמרה בתגובה: "שוב הוכח שהתעמרות בעובדים והעסקה פוגענית היא עניין שיטתי בבית ראש הממשלה. בית הדין הוכיח שוב שהוא לא נכנע לכל הניסיונות להלך עליו אימים ולכל הניסיונות להטות את השופטת על ידי איומים ובקשות לפסילה.

עו"ד נעמי לנדאו, המייצגת אף היא את אליהו, אמרה: "גיא אליהו ומני נפתלי הם גיבורים. הם עמדו בגבורה נגד כוחות רשע חזקים, ששמו להם למטרה לחסלם, לא לפני שפגעו אנושות בזכויותיהם כעובדים. מעולם לא נתקלתי במעסיק מרושע כל כך, שניהל מלחמת חורמה אלימה ואומללה כל כך נגד עובדים פשוטים, שכל חטאם היה שביקשו למצות את זכויותיהם כעובדים. אני קוראת שוב לגברת נתניהו לשנות את דרכיה. הגיע הזמן להפסיק לעשות צחוק מכל עם ישראל.

עו"ד יוסי כהן, בא כוחה של משפחת נתניהו, אמר בתגובה: "היחס הפוגעני האמיתי הוא של השופטת פרוז'ינין, שכצפוי התעלמה שוב באופן בוטה ומוטה מעדותה של הגברת נתניהו. המשפט נוהל באופן חד צדדי ולא התאפשר לגברת נתניהו להביא עדים שיפריכו את טענותיו השקריות והמרושעות של גיא אליהו. בכוונתנו לערער על פסק דין שגוי ומוטה זה".

פרשת המעונות: שרה נתניהו תשלם 55 אלף ש'

במסגרת הסדר טיעון תודה רעיית ראש הממשלה בעבירה קלה של ניצול מכוון של טעות הזולת שאין בה מרמה. חלק מהסכום היא תחזיר לקופת המדינה והשאר ישולם כקנס. עזרא סיידוף יודה בפרשת הארוחות ובפרשת המלצרים וייגזר עליו מאסר על תנאי. פרשת החשמלאי אבי פחימה נמחקה יעל פרידסון פורסם: 29.05.19

שרה נתניהו וכתב האישום המתוקן להסדר הטיעון(צילום: מוטי קמחי)

הסדר טיעון בפרשת המעונות : פרקליטות מחוז ירושלים וסניגוריה של רעיית ראש הממשלה שרה נתניהו הגיעו היום (ד') להסדר טיעון במסגרת הליך גישור. על פי ההסדר, נתניהו תודה בכתב אישום מתוקן בעבירה קלה של ניצול מכוון של טעות הזולת שאין בה מרמה, ותשלם 55 אלף שקל: 10,000 שקל כקנס ו-45 אלף פיצוי למדינה. הצדדים צריכים להציג את ההסדר בפני נשיא בית משפט השלום בירושלים, אביטל חן.

נתניהו תודה בעבירה על סעיף 416 לחוק העונשין ("תחבולה") בהיקף של 175 אלף שקל. בנוסף להליך הפלילי, המדינה תבחן הגשת תביעה אזרחית שבמסגרתה ניתן יהיה לתבוע את יתרת הסכום שבו הודתה רעיית ראש הממשלה.

נתניהו הואשמה ביולי 2018 בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מרמה והפרת אמונים, לאחר שהזמינה ארוחות למעון ראש הממשלה בשווי של יותר מ-350 אלף שקלים, על אף שהועסקה מבשלת במעון ראש הממשלה.

בעבר, טרם הגשת כתב האישום לבית המשפט, הסכימו הפרקליטות והיועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט לעסקת טיעון עם נתניהו. אולם היא ועורכי דינה סירבו להכיר ולהודות באחריותה לעובדות האישום, וגם לשלם סכום כסף משמעותי שיכסה את חובה למדינה וההסדר נפסל. בפברואר האחרון הודיעה הפרקליטות שלא הצליחה להגיע להסכמות עם נתניהו במסגרת הליך הגישור ונקבע שהמגעים בין הצדדים יימשכו.

תחילת הפרשה בפברואר 2015, עם פרסום דו"ח ביקורת של מבקר המדינה על הוצאות מעונות ראש הממשלה. בסמוך לכך נגבו במשטרה הודעות ממי ששימש בעבר בתפקיד אב הבית של מעון ראש הממשלה, מני נפתלי, לאחר שלבקשתו ועל דעת פרקליט המדינה והיועץ המשפטי לממשלה דאז, ניתנה לו חסינות מפני הפללה עצמית. למעשה, החלה "בדיקה מקדימה" בפרשה.

כעבור חמישה חודשים קיבל היועץ המשפטי לממשלה דאז, עו"ד יהודה וינשטיין, את עמדת פרקליט המדינה והחליט לעבור לחקירה פלילית ביחס לנושאים מסוימים, שלגביהם התגלה חשד סביר (ענייני מימון הארוחות הפרטיות והשפים לאורחים פרטיים, עניין הטיפול הסייעודי, ופרשת החשמלאי פחימה). החקירה הוטלה על יאח"ה, בליווי פרקליטות מחוז ירושלים פלילי.

גם סמנכ"ל משרד ראש הממשלה עזרא סיידוף הגיע להסדר טיעון: נגזר עליו מאסר על תנאי ותשלום קנס של עשרת אלפי שקלים. סוכם כי סיידוף, שהואשם בתחילה בעבירות של קבלת דבר במרמה

בנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אמונים וכן זיוף מסמכים, יודה ויורשע בעבירה הקלה של ניצול מכוון של טעות הזולת שאין בהם מרמה בפרשת הארוחות. עוד הוא יודה בפרשת המלצרים, שבמסגרתה זיף את שעות העבודה של מלצרים בחברת "מיקוד" בארוחות משפחת נתניהו כך שנגבו כ-29 אלף שקל במרמה. עם זאת, פרשת החשמלאי אבי פחימה תימחק מכתב האישום המתוקן.

פרשת הארוחות / המעונות

אישום נגד שרה נתניהו: "פעלה להשיג במרמה ארוחות במאות אלפי שקלים"

תשעה חודשים לאחר הודעת היועמ"ש מנדלבלוט, הוגש כתב אישום נגד רעיית ראש הממשלה בפרשת המעונות בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אמונים. טענותיה בשימוע נדחו והיא מואשמת עם סמנכ"ל משרד ה"מ עזרא סיידוף: "מצג שווה בהזמנת ארוחות על אף שמועסקת מבשלת". פרקליטיה מסרו: "כתב האישום מופרך והזוי"

טובה צימוקי ויעל פרידסון פורסם: 21.06.18

אשת ראש הממשלה שרה נתניהו מואשמת בפרשת הזמנת הארוחות למעון ראש הממשלה על קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מרמה והפרת אמונים.

לפי כתב האישום שהגישה נגדה פרקליטות מחוז ירושלים בצהריים (יום ה'), נתניהו הזמינה ארוחות על חשבון המדינה בסכום של יותר מ-350 אלף שקלים, על אף שהועסקה מבשלת במעון ראש הממשלה. ההודעה מתקבלת תשעה חודשים לאחר שהיועמ"ש הודיע על כוונתו להעמידה לדין בכפוף לשימוע. הפרקליטות ביקשה גם לקיים את המשפט בהרכב של שלושה שופטים בשל מה שהוגדר "רגישות ציבורית" ו"מעמדה הציבורי של הנאשמת".

הפרקליטות הגישה לבית משפט השלום בעיר כתב אישום גם נגד עזרא סיידוף, סמנכ"ל מבצעים ונכסים במשרד ראש הממשלה. הוא מואשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, מרמה והפרת אמונים וכן זיוף מסמכים בגין חלקו בשלוש פרשיות - הזמנת ארוחות, גיוס מלצרים והחשמלאי.

ההחלטה להגיש כתב אישום התקבלה לאחר שהשלמות החקירה בתיק שנדרשו על ידי המשטרה - בעקבות עדותו של עד המדינה ניר חפץ - הסתיימו והוחזרו לפרקליטות מחוז ירושלים. בהודעת הפרקליטות היום נכתב כי טענותיה של הגברת נתניהו, כמו גם של סיידוף, נדחו בשימועים שנערכו להם. וכך נכתב בכתב האישום נגד שרה נתניהו: "הגברת נתניהו, בצוותא חדא עם מר סיידוף, פעלה להשיג במרמה את מימון המשרד להזמנת מאות ארוחות ממסעדות, בשווי כולל של יותר מ-350,000 שקלים, תוך עקיפה מכוונת של הנהלים שאסרו להזמין ארוחות מוכנות במקביל להעסקת מבשלת במעון. הם עשו זאת באמצעות הצגת מצג שווה כלפי המשרד כאילו במעון לא מועסקת מבשלת, למרות שבפועל לאורך כל התקופה הועסקו במעון מבשלות."

במקביל, לא הושגה עד כה התקדמות מהותית במגעים ממושכים שנוהלו במהלך החודש האחרון בין פרקליטי רעיית ראש הממשלה לבין פרקליטות מחוז ירושלים בנוגע להעברת סכומי כסף ניכרים כהחזר בתיק. ההערכה הייתה כי אם נתניהו תחזיר סכום ניכר מ-359 אלף השקלים - הוצאות לא-חוקיות לכאורה על ארוחות במעון - ותקבל אחריות על מעשיה, הדבר יקל על הגעה להסדר בתיק. בסוף השבוע שעבר ביקשו פרקליטיה של נתניהו לחדש את המשא ומתן, אך כבר אז הבהירו גורמים משפטיים כי התיק יוגש לבית המשפט, ואם המגעים יתקדמו - ייתכן ששרה נתניהו תזכה להסדר מקל. עו"ד יהושע רזניק המייצג את סיידוף מסר: "אנו משוכנעים כי מר סיידוף לא ביצע עבירה כלשהי בפרשת מעונות ראש הממשלה. מר סיידוף פעל ביושר וכדין וכל פעולותיו נעשו בתיאום עם כל הגורמים הרלוונטיים במשרד. הגשת כתב האישום נגד מר סיידוף היא טעות ביסודה ואיננה מתיישבת עם המצב המשפטי והעובדתי כפי שעולה מחומר הראיות בתיק. אנו בטוחים ומקווים שתוצאות המשפט יהיו זיכוי של מר סיידוף מכל ההאשמות אשר הואשם בהן."

פרשת הארוחות - הסדר טיעון. 16.06.19 -

(2015)

החשד: שרה נתניהו הזמינה אוכל ושפים לאירועים משפחתיים ופרטיים על חשבון מעון ראש הממשלה. מני נפתלי, מנהל מעון רה"מ לשעבר, הגיש תביעה בה טען כי שרה נתניהו העבירה מספר שקרי של מוזמנים כדי לשלם יותר על מנה עבור פחות סועדים: "כך, במקום לדווח על ארבעה אנשים אשר סעדו, דווח על עשרה או מספר דומה אחר, תקציב הארוחה נופח וניתן היה לשלם לשף את שכרו.

דו"ח מבקר המדינה: "עלייה של יותר מפי שניים בשנותיו הראשונות של נתניהו בתפקיד בהוצאות על מזון ואירוח במעון הרשמי ברחוב בלפור, הכוללות בין היתר הוצאות על ארוחות מוכנות ממסעדות או בתי מלון, מצרכים ממרכולים, משקאות וארוחות ומוצרים מזדמנים".

המשטרה המליצה להעמיד לדין את שרה נתניהו בחשד לקבלת דבר במרמה: "הפרשה התמקדה במספר נושאים אשר בעניינם עלה חשד לביצוע עבירות פליליות, בהן חשד לקבלת דבר במרמה ולמרמה והפרת אמונים, כולל טיפול בתלונות הדדיות" (באופן חריג לא צוין אם ממצאי החקירה ביססו את החשד לעבירות ולא הזכרו שמות הנחקרים).

כתב אישום היועמ"ש אביחי מנדלבלית הודיע על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע נגד שרה נתניהו בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מרמה והפרת אמונים. נתניהו תואשם בקבלת דבר במרמה בהיקף 359 אלף שקלים - על חלקה בהזמנת ארוחות ממסעדות ושפים למעון ראש הממשלה, תוך יצירת מצג שווא כי אין מבשלת במעון. גם עזרא סיידוף, הסמנכ"ל המושעה במשרד ראש הממשלה, צפוי לעמוד לדין בכפוף לשימוע בפרשה הזאת.

התגובה לחשדות: "לצערנו, הקמפיין התקשורתי המתגלגל סביב דו"ח המבקר הוא ניסיון ברור להפיל את ראש הממשלה ואת ממשלת הליכוד על ידי עיסוק בזוטות והסחת דעת מהנושא החשוב באמת: מי יגן על מדינת ישראל מול האיומים הביטחוניים העצומים והלחצים הבינלאומיים - בנימין נתניהו או ציפי ובז'י. עובדה: בדברים שכן נבדקו בדו"ח על ידי המבקר - אין שום חשש לפגיעה בטוהר המידות ובוודאי לא חשש לפלילים" (הליכוד).

שרה נתניהו הודתה בקבלת דבר בניצול מכוון של טעות הזולת, ונטען שקיבלה ארוחות מוכנות בשווי 175 אלף שקלים. באישום המקורי עמד הסכום על 359 אלף שקלים.

שרה נתניהו הורשעה בפלילים: "שימוש לא ראוי בכספי ציבור"

שופט בית משפט השלום בירושלים קיבל את הסדר הטיעון והרשיע את רעיית ראש הממשלה: "שימוש לא ראוי בכספי ציבור". נתניהו תשלם למדינה 55 אלף שקל ב-11 תשלומים בשל הזמנת ארוחות בשווי של 175 אלף שקל. הפרקליטות הודיעה כי שומרת לעצמה את הזכות לתבוע אזרחית את יתרת הסכום. עורך דינה: "מסע ציד הזוי".

שרה נתניהו חתמה הבוקר על הסדר הטיעון עם הפרקליטות בפרשת מעונות ראש הממשלה. במסגרת ההסדר צפויה נתניהו להחזיר לקופת המדינה 45 אלף שקלים, לשלם קנס בסך עשרת אלפים שקלים ולהיות מורשעת - אך לא בעבירת מרמה, כפי שדרשה הפרקליטות. אלא בקבלת דבר בניצול מכוון של טעות הזולת שאין בה מרמה.

בתוך כך, אתמול נערך דיון ראשון בתביעת ההתעמרות של שירה רבן, עובדת לשעבר במעון ראש הממשלה, בפני נשיא בית הדין האזורי לעבודה בירושלים השופט אייל אברהמי. התיק עוסק בשלושת השבועות בהם עבדה רבן במעון ראש הממשלה. בין היתר טענה רבן בדיון כי במהלך עבודתה "נאלצה להחליף בגדים בין 20 ל-35 פעמים ביום" לבקשת נתניהו, וכי "הדברים בבית הם לא סבירים. היה חשוב לה לראות שאני שוטפת ידיים אחרי כל פעולה.

פרשיות חדשות מספטמבר 2019 - "היא ממש פסיכופטית - טענה שאני מנסה לסכסך בינה לבין אבנר.

פרשת האי ג'רסי. לאחר כהונתו הראשונה כראש ממשלה ותוך כדי כהונתו כשר בממשלה, החזיק בנימין נתניהו חשבון בנק באיי התעלה, המשמשים מקלט מס. בתקופה זו עשה נתניהו את רוב הונו מהרצאות שנשא ברחבי העולם.

ממסמכים שהגיעו לידי "גלובס" עולה כי נתניהו נהג להעביר כספים לחשבון בנק הנושא את שמו בסניף של רויאל בנק אופ סקוטלנד (The Royal bank of Scotland) באי ג'רזי, שנמנה עם אי התעלה - קבוצת איים הנמצאת באזור התעלה האנגלית וכלכלתה מבוססת על המגזר הפיננסי. תנאי המס שם נוחים למדי.

שיעור המס באי ג'רזי עומד על אפס אחוז, ולדברי מומחים, האי הוא יעד אידיאלי כמקלט מס למשקיעים. הוא דורג ראשון מבחינת כדאיות מקלטי המס בעולם.

חשבון הבנק של נתניהו היה פעיל בעת שנטל פסק זמן מהחיים הפוליטיים, אך גם לאחר חזרתו לממשלה, בין השנים 1999 ל-2003, לאחר שכיהן כראש ממשלה ובמהלך כהונתו כשר חוץ ושר אוצר. התנועות בחשבונו של נתניהו יכולות להעיד במעט על פעילותו באותן שנים. למשל, ב-13 בדצמבר 2000 העביר נתניהו בקשה חתומה על-ידי למנהל חשבונו ברויאל בנק אופ סקוטלנד, ובה הוא מבקש להעביר 2,468.45 דולר למשרד עורכי הדין שמרון, מולכו, פרסקי ושות', שבסניף אגרון של בנק דיסקונט בירושלים.

עו"ד יצחק מולכו הוא אחד האנשים הקרובים ביותר לנתניהו ומשמש שליחו המדיני המיוחד. ב-1999, כאשר כיהן כראש ממשלה, פעל מולכו כשליחו האישי לעניינים מדיניים וניהל את השיחות עם הפלסטינים. מולכו נושא בתפקיד גם כיום.

להלן תיקי ביבי שטייחו	
פרשת 3000	פרשת העמותות בליכוד
פרשת 6 צוללות -	פרשת רשות המיסים: המכולה ורצח המקור
פרשת צוללות 7,8,9 - זאת על רקע הביקורת שהושמעה בישראל אחרי שראש הממשלה בנימין נתניהו הודה כי אישר לגרמנים למכור צוללות למצרים, מבלי להתייעץ עם גורמים בכירים במערכת הביטחון.	פרשת הדירה במנהטן
פרשת ספינות נגד צוללות	פרשת ארנו מימרן
פרשת הפרטת מספנות חיל הים	פרשת ביבי טורס
פרשת 4 ספינות מגן 2000 טון כ"א	פרשת 1270
פרשת האישור לגרמנים לצוללות מתקדמות למצרים בלי ידיעת מערכת הביטחון.	פרשת מינוי ויינשטיין
פרשת האישור לגרמנים לצוללות נחותות למצרים כאשר הוא בעל עניין המניות.	פרשת אודליה כרמון
פרשת ה 16 מיליון	פרשת המסמכים הסודיים.
	פרשת דיווחי השקר למבקר המדינה.

דוד ביטן - הליכוד (חבר כנסת), החשד: שוחד, הלבנת הון, קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמונים ועבירות מס.

למה נתניהו לא החזיר את המנדט לנשיא?

נתניהו לא היה מוכן שהנשיא יטיל את הרכבת הממשלה על חבר כנסת אחר (לצורך העניין זה יכול להיות גדעון סער מהליכוד או יו"ר כחול-לבן בני גנץ). הוא חשש שמועמד אחר יצליח להרכיב ממשלה, או אפילו ממשלת אחדות לאומית בין כחול-לבן לליכוד, וכך הוא יאבד את השלטון. כדי למנוע את האופציה הזאת, גם אם לא נראתה סבירה, נתניהו "עיקם" את כללי הפרוטוקול והגיש באמצעות ח"כ מיקי זוהר הצעת חוק פרטית לפיזור הכנסת והקדמת הבחירות - כדי להקדים את הנשיא ריבלין.

העלות הכלכלית

קיום הבחירות צפוי לעלות למשק ולקופת המדינה כ-5 מיליארד שקלים. החישוב כולל את אובדן התפוקה במשק ואת עלות השכר הנוסף לשכירים, מכיוון שיום השבתון הוא למעשה יום חופשה בתשלום.

במשרד האוצר העריכו כי עלות של פיזור הכנסת והקדמת הבחירות נאמדת בלפחות 475 מיליון שקלים. ההערכה לא כוללת את העלות למשק הישראלי בשל יום השבתון, אך כוללת את תקציב ועדת הבחירות המרכזית ותקציב מימון המפלגות.

כנס חברי הליכוד, אוקטובר 2019. עלוב!

***טקסט מרגש שכתב רוני אדרי פושפין. ממש שווה קריאה*.**

24 באוגוסט 2019

הי ביבי,

קוראים לי רוני, אזרח ישראלי, שרות קרבי, עבודה, מיסים, אוטובוס, מגדל ילדים, טילים-חדר-מדרגות, כדורסל עם החברה בשבת. רגיל.

אתה לא מכיר אותי. אני מכיר אותך. שנים

כל הפרצופים, תנועות הידיים, כל המשפטים. בעל פה.

אני מנסה להיגמל. לא קל. אתה בכל מקום...

אתה קופץ בפייסבוק, אני מיד מעביר. במכולת על המסך, נואם, אני משפיל מבט ויוצא.

מהקול שלך, יותר קשה לברוח.

תחנת רדיו במונית, סרטון שמישהו רואה לידי, מספיק שבריר שנייה....זה כמו אופנוע שמאיץ פתאום

ואתה בטוח שזה צבע אדום.

כל הגוף מתכווץ.

אתה אשכרה עושה לי תגובה פיזית.

בטוח יש לזה שם מקצועי

בשנים האחרונות זה החמיר.

זה נהיה סיוט לפני הבחירות.

פעם ראשונה שלנו היה לייב.

בכיכר ציון, 5 באוקטובר 1995.

גרתי ליד. ברחוב חילקו פוסטרים שחור לבן של ראש ממשלת ישראל במדי אס אס וצרחו "רבין בוגד",

"מוות לרבין". אלפים של אנשים. גברים, נשים וילדים.

ואתה עמדת שם למעלה.

הייתי משוחרר טרי, תמים, מלא מוטיבציה, אהבת מולדת, עם ישראל ערבים זה לזה, אידיאליסט

וחשבתי לעצמי...לא יכול להיות שיש דבר כזה במדינה שלי.

זה גועל שיש רק בחו"ל...

אין סיכוי שכאן פוליטיקאי ילך עם זה.
בעיתון למחרת כתבו "עשבים שוטים". "קומץ"
רבין נרצח.

ואתה נבחרת לראשות הממשלה.
עברו רק 25 שנה

אותו בחור שתלש את הסמל של הרכב של רבין חודש לפני הרצח, חיך למצלמה ואמר בגאווה "סמל
הוא סמל... זה מסמל שכמו שאנחנו הגענו לסמל הזה, אנחנו יכולים להגיע לרבין..." אותו איתמר בדיוק,
אתה מכניס לכנסת.

"שותפים טבעיים"

ב 25 שנה "רבין בוגד" הפך לטקטיקה, לבוקר טוב של המפלגה שלך.
לא רק רבין בגד, הנכדה שלו בגדה, סגן הרמטכ"ל, רמטכ"לים לשעבר, שרי ביטחון, ראשי מוסד,
שב"כ, המפכ"ל, היועמ"ש, התקשורת, האמנים, הלהט"בים, האתיופים, הדוגמניות, הנכים, המורים,
הפריפריה, החולים, האזרחים הערבים, הדרוזים, הנשיא, השמאל כולו בוגדים.

הנה כל התורה שלך על רגל אחת,

במילים שלך לכחלון: "את קולות המצביעים המזרחיים אתה לא תקבל אף פעם, רק אני יודע להביא
אותם. אני יודע את מי הם שונאים: הם שונאים את הערבים. ואני יודע להביא להם את הסחורה" (2015).
תורה פשוטה. אין פתרונות...מביאים אויבים. מייצרים שינאה.

זוכר שאמרת באו"ם "lets talk dugri"

אז דוגרי... אולי די, 13 שנה רצוף...אולי הגיעה הזמן ללכת?

דוגרי...אתה אמרת "אני יזמתי חוק שבו יש סעיף, ראש ממשלה לא יוכל לכהן יותר מ-2 קדנציות, ואני
אגיד למה...אם לא תעשה את זה בקדנציה הראשונה אולי תעשה את זה בקדנציה השניה...אבל יותר
מזה אתה לא צריך...תעשה את הדברים...ולך הבית"

ועוד הוספת בחיור מתבייש, כאילו צנוע כזה

"ואני אשמח מאוד לאחר התפקיד הזה (ראש ממשלה) ללכת לעשות דברים אחרים"

ועכשיו אתה בא...לא לקדנציה שלישית, לא הרביעית...לחמישית?..

מה? יש פינה קטנה ששכחת להרוס?

מה אתה רוצה מאיתנו. דוגרי? מההההההה?

ב 25 שנה ישראל עברה מחברת מופת, ערבות הדדית, לחברה אגואיסטית על סף מלחמת אחים.

מה יש שלא הספקת לעשות?

אתה באמת חושב שיש משהו, דבר אחד, דבר מיקרוסקופי, שלא נצליח לעשות בלעדיך?

בכיתה של הבן שלי (8) ושל הבת שלי (12) אין את התמונה שלך על הקיר.

כי רוב ההורים, המורים, והילדים שמספיק גדולים להבין...מתביישים בך.

אני מרגיש חולה.

חלש, מותש, עצוב.

בחרדה, במתח שרק תבוא שוב. שתמשיך לחרחר.

אפשר קצת נחת, שניה לא לפחד לפתוח רדיו ולשמע על עוד הצעת חוק מופרעת

haven't we suffered enough

שזה מזכיר לי עוד רעיון שלך...ראש ממשלה השקוע עד צוואר בחקירות אין לו מנדט ציבורי ומוסרי
לקבוע דברים גורליים כי קיים חשש אמיתי שהוא יכריע על בסיס האינטרס האישי של ההישרדות שלו,
ולא לפי האינטרס הלאומי. הדבר הנכון לעשות הוא שהממשלה הזו תלך הביתה."

מה אתה אומר?

פליז... פליז.

והאמת...אני מתגעגע הביתה

לישראל של פעם.

להיות גאה בדגל, בנציגים שלנו

אני מתגעגע לתמונה של ראש ממשלה על הקיר בכיתה
אני מתגעגע לתקופה שהיה ברור שסרסור לא יכול להיות בכנסת
שהיה אוביוס שגנב שישב בכלא לא יהיה שר הפנים,
מתגעגע לימים שלא היה עולה על הדעת שהבן של ראש ממשלת ישראל הולך לזונות... עם אבטחה
צמודה.

מתגעגע לימים שפשיזם לא היה בושם. היה בושה.

אני רוצה קצת חמלה

אני רוצה קצת יחד. שמאל ימין דתיים חילונים שחורים חומים ג'ינג'ים ערבים מרוקאים רוסים שירת נשים
טיפת שפיות.

הבחירות שבוע הבא הם לא על הכלכלה, על חינוך על איראן.

הבחירות שבוע הבא הם לא על היפרדות מהפלסטינים

הבחירות האלה הם על היפרדות מהמחלה

הבחירות האלה הם על היפרדות ממך

הבחירות הם על חזרה לטיפה שפיות

"הם מ-פ-ח-ד-י-ם"

חברה שבדרך כל מצביעה איתי מרץ אמרה לי...

-אל תכעס, אני חושבת שהפעם אני אצביע גנץ

--לא כועס...כי גם אני מצביע גנץ.

תרא ביבי איך המעגל נסגר

כמו שלהרבה מהבוחרים שלך לא משנה בסוף המשכורת, יוקר המחיה, טילים על הבית .. העיקר
לדפוק את השמאל

אז גם אני

לא משנה לי העקרונות הפוליטיים, לא משנה שיש שם ימנים שהנדל כתב את חוק הלאום, שבוגי הוא
בעד סיפוח השטחים, לא משנה לי שלושה קצינים שפתחו בקמפיין שבו הם סופרים מחבלים הרוגים.

לא משנה לי יאיר לפיד שנשמע כמו קטלוג של רהיטים.

לא משנה לי שמרץ תימחק מהמפה הפוליטית לא משנה לי כלום.

רק דבר אחד. שתלך

החלטתי לפני כמה ימים

ראיתי אותך מזיע בטלויזיה ואומר גנץ, גנץ, גנץ.

לא דיברת על איראן, לא על דאע"ש, אף מילה על שוברים שתיקה, הסודנים, העליון

רק גנץ.

הטלפון של גנץ, הפסיכולוגית שלו, הסוג תה שהוא שותה

אני מכיר אותך שנים...ונראית לי מבועת, מ-פ-ח-ד

כמו שאמרת "מי היה מפקיר את עצמו בידי רופא שכשל בניתוח"

ישראל של 2019 היא חולה. החברה גוססת. נוסעת לחו"ל, זוכה באירוויזיון אבל בפנים רקוב.

ואם אתה כל כך מפחד מגנץ...כנראה שזאת התרופה. אתה תמיד הראשון לזהות

אז אני קונה גנץ, שלוש פעמים ביום לפני האוכל

אני בוחר בגנרל שהלך לפסיכולוגית על פניך ועל פני ה"פסי-כו-לו-גית - MA - BA - זהו!"

כל יום אני מעדיף את יאיר לפיד על מירי רגב

כל יום את בוגי על בנט, את אשכנזי על ארדן, את חיימוביץ על שקד

את שלח על שטייניץ, את הנדל על ביטן את ברביבאי על גמליאל

את המאיר כהן על אמיר אוחנה.

כל יום. והלוואי וסתיו שפיר תהיה שרת החוץ ותמר זנדברג שרת החינוך.

אבל אם לא ...לא נורא. פעם הבא.

הכי חשוב שקודם כל תלך

ועוד כמה שנים מה שישאר ממך זה כלום
כי לא היה כלום.

הנה האמת של רוני מאנה על ביבי

רוני מאנה, 30 אוגוסט 2019:

ביבי העם מאס בך כי אתה גזען! האמת שכל ליכודניק צריך לדעת שאתה שונא ספרדים. אתה מנצל את כולם ובגלל זה אתה איש בלי חברים. ביבי, אני הייתי לידך קרוב וראית אותך בפיגמה. אני יודע מי אתה באמת בלי מסכות ולא מה שחושבים עליך אנשים שלא מכירים אותך ואתה משקר אותם בטלויזיה.

מה שחשוב לך בחיים זה רק החיים הטובים שלך והנהנתנות של שרה ויאיר .
אין לך בעיה לדרוך על כל אחד ולתפור תיק למישהו שעומד בדרכך. אצלך הכל מותר! אתה משקר את כולם, אף אחד לא יכול להתקדם לידך, אתה חושב שכולם מטומטמים, וכל מי שלא חושב כמוך או שאמר את דעתו הפרטית וזה לא מתאים לאינטרס שלך נמחק אצלך ומוצג כאוייב.
ביבי, אבא שלי תמיד אמר לי כל מי שבוגד בחברים שלו ובמשפחתו תמיד יבגוד בכולם.
האמת היא ביבי שאתה בגדת באשתך. עשית דבר מדהים שעוד לא נעשה בעולם - רצת מפוחד להופיע בטלויזיה מול כל המדינה ולהודות שבגדת באשתך עם אישה אחרת. לא בגלל שזה היה ראוי להגיד אמת אלא בגלל שפחדת שזה יהרוס לך את הקריירה.
זאת הסיבה שמי שמכיר אותך באמת יודע שאתה שפן ולא גבר .
אין מעשה נבלה יותר גדול מזה בעולם ביבי. תוסיף לזה שאתה מתעלם מהבת הבכורה שלך שנים. לא רצית להיפגש איתה כי פחדת משרה .

אתה יודע שאני ואחרים נאלצו לכתוב ביומן שלך על פגישה פיקטיבית עם שר או חבר כנסת כדי להביא את הבת שלך לביתו של אביך כדי שתיפגש איתה לשעה.

תגיד לי ביבי, בתור בן אדם איך אתה מרגיש שהבת הבכורה שלך צריכה להגיע לפגישה עם אבא שלה מאחורי הגב של שרה? איזה פחדן אבא יכול להיות שהוא התנהג בצורה מגעילה כזאת. כל אבא יודע שהילדים לפני הכל. רק אצלך שרה ויאיר לפני הכל.
בושה. אפילו לחנך את יאיר ולהעמיד אותו במקום אתה לא יודע. אתה פשוט בן אדם פחדן .

מי שמכיר אותך יודע שהביצים שלך רועדות ששרה לידך.
רק פחדן וגזען יכול להיות עד לכל ההתעללות של שרה בעובדים המסכנים ששירתו אתכם כמו עבדים. עשיתם מעובדים נאמנים עבדים ואומללים. אתה לא עשית דבר לעצור את ההתעללות של שרה בעובדים, גם באלה שעבדו איתך .

אתה ראית איך שרה מוחקת וזורקת אנשים שרצו להתקדם או לקבל תפקיד.
אתה יודע את האמת שאתה לא יכול למנות מזכירה בלי אישור של שרה. אתה לא יכול למנות מזכיר צבאי או מנכ"ל למשרדך בלי אישור של שרה.

אתה לא יכול ללכת לאירוע או לפגוש חברים בלי אישור של שרה .
אתה ראית איך אשתך מנצלת את כולנו ומבקשת מתנות בלי סוף.

אתה ראית והיה לך נוח כשישבנו במסעדות יקרות ואכלתם ושיתיתם בלי לשלם ולאחר מכן שרה ביקשה לקחת אוכל הביתה מאותה מסעדה.

אתה שתקת כראית איך שרה מתעללת בליליאן פרץ.

אתה ראית את התפרצויות הזעם שלה.

אתה ראית איך שרה התעללה בנהגים שלי, אתה ראית איך שרה מבקשת מכולם מתנות ובחלק מהמיקרים ביקשת שנקנה לה מתנות כדי להרגיע אותה .

ביבי אתה זוכר את המקרה עם אריק ברמי שניפגשו איתו בבית מלון בירושלים והבטחת לו להיות שגריר בצרפת.

אתה זוכר שהעלמנו את הפגישה משרה אשתך ואיך שיצאנו מהפגישה מישהו סיפר לה שאני ואתה ניפגשנו עם אריק .

אני זוכר את הקללות שהיא קיללה אותי על הפגישה. אני זוכר שהיא אמרה לי שאריק ברמי בוגד בוגד. הגזענות של שניכם שוב יצאה ממנה כשהיא אמרה לי שהמרוקאים הם עם בוגדנים. ואתה מפחד ביקשת מאריק לשכוח מההבטחה. ביבי, אתה גם גזען כסף .

אתה מדרג את החברים שלך לפי כמה כסף יש להם.

יש חברים א' ויש חברים ב', יש חברים ג'. הכל לפי מה שהם שווים בכסף.

ביבי אתה ואני יודעים וחשוב שגם בליכוד ידעו כולם שאתם משפחה גזענית. אשתך אומרת על המרוקאיות שהם פרחות ויכולות להיות עוזרות בית.

אתה חושב שהספרדים עובדים מהרגש ואתה עובד להם על הרגש שלהם כדי שיצביעו בשבילך .

ביבי מה שעצוב יותר מהכל שהרסתם משפחות שלמות של אנשים טובים וגרמתם לעובדים שלכם להסתבך בפליליים בשבילכם. שלחתם אותם לעשות דברים בניגוד לחוק. אנשים באו להתפרנס בכבוד והיום רובם או פוטרו או מסובכים בחקירות משטרה. ביבי מספיק .

אנשים רוצים קצת שקט ועייפים מהמשפחה הגזענית ונצלנית שלך. הרסתם לנו את האחדות ואת המדינה. לא רוצים פה מלחמת אחים! רוצים ליכוד חדש, רוצים מנהיג שאוהב ספרדים ואת כולם לא רק את עצמו .

בי בי בי בי משפחת נתניהו. שבוע טוב שיהיה ישראל.

רוני מאנה: "ביבי ושרה גזענים וקמצנים חולניים"

"ביבי קורא למתפקדי הליכוד מטומטמים מתחלפים", "שרה קיללה את איילת שקד" ו"ארנון מילצ'ן אמר לי בשבוע שעבר 'אתה אשם שהשלמת בינינו'", הם רק חלק מהדברים שאמר רוני מאנה לאופירה וברקו בראיון מיוחד. יאיר נתניהו: "תוגש לו בקרוב תביעת דיבה".

פורסם 16/03/19 mako

רוני מאנה היה אחד האנשים הקרובים ביותר למשפחת נתניהו, עד שלפני מספר שנים היחסים עלו על שרטון. מאז, מנהל מאנה מאבק נגד נתניהו ובני ביתו ומקפיד לדבר נגדם בכל פלטפורמה אפשרית, תוך שהוא מדגיש שעד כה חשף רק חלק קטן ממה שהוא יודע ושמע בשנים בהן היה חלק בלתי נפרד מבלפור.

פחות מחודש לבחירות התייצב מאנה באולפן של אופירה וברקו והחליט לחשוף את כל מה שהוא יודע. "לא רציתי לבוא לאולפן, אבל ראיתי את הבכינות של הגברת נתניהו. היא צריכה להתנצל בפני כל מי שהתעללה בהם. היא התעללה בליליאן פרץ - היא קיללה אותה ברמות שאי אפשרי לתאר".

מה היה הסיפור עם ליליאן פרץ?

"ביבי שלח אותי לתת לה 25 אלף שקל פיצויים. ביום שישי בבוקר הוא צלצל אליי ואמר לי 'רוני אנחנו לא פוחדים', ואז שרה לקחה את הטלפון והתחילה לצעוק 'פרענקים פרענקים פרענקים, כל המרוקאיות יכולות להיות רק עוזרות בית'. הרגשתי מושפל. הם חשבו שהייתי מאחורי ליליאן ואז נוצר סיפור שליווה אותי 4 שנים. נתן אשל ושרה, כשביבי יודע, ניסו לתפור לי תיק של מס הכנסה שהתמודדתי איתו 4 שנים".

זה ודאי?

"יש לי עדויות. הוא לא הגיע לבר מצווה של הבן שלי ואחרי 3 שבועות קראתי שהוא לא הגיע כי נאמר לו מפורשות שיש חקירה סמויה על רוני מאנה. אני חשבת ששרה נתניהו, אחרי שנתתי להם את החיים שלי, חשבת שאולי היא תתנצל".

מה שאתה אומר שביבי השתנקר עליך במס הכנסה?

"נתן אשל. הוא נוכל, נתן תתבע אותי, למה אתה לא תובע אותי? הוא הנזק הכי גדול של ביבי יש להם כסף?"

"יש להם 50 מיליון שקל. לא צריך לרחם עליהם. הם זוג קמצנים ברמות, אכלו בטורקיה וסיטארה ולמעולם לא שילמו אגורה. הם קמצנים ברמות חולניות. קניתי לה זוג עגילים וצמיד והיא צעקה עליי 'מה אתה קמצן, אתה לא יכול לקנות לי כזה וכזה? איזה זק זה עשה לך?"

"קיבלתי פסוריאזיס והפסדתי קרוב ל-100 מיליון שקל" אתה לא חושש מתביעת דיבה?"

"הם יודעים שהם לא יכולים לתבוע אותי דיבה. יש הרבה דברים שאני מחזיק שאני לא אומר אותם. בשבעה של אבא שלי, הכריחו אותו לבוא ליום האחרון של השבעה. אבי בניהו אמר לו 'אם לא תלך הוא יפתח עליך' והוא בא מהפחד. את יודעת למה הוא בא? הוא לקח אותי בצד ושאל אותי אם אודליה כרמון הולכת לדבר על פרשת ביביטורס. כל מי שעבד איתם הופך להיות עבריון. ניר חפץ, ארי הרו, פילבר הם שלחו אותם לעשות את הפשע. תגידו לי יכול להיות שראש ממשלה מקליט את נוני מוזס 7 שעות? הוא מקליט אותו כשהוא לא יודע, למה הקליטו? בגלל ששרה לא יכלה לשבת בישיבה אז הקליטו לה."

מאנה פנה לשרה איילת שקד, שהייתה מנהלת לשכתו של נתניהו בשנים 2006-2008: "איילת היא קיללה אותך, את יודעת שהיא מטורפת ולא נורמאלית. למה את לא מספרת?"

"עוד דוגמה: כחלון. אתה חושב שהוא הלך סתם? אתה יודע שהם גזענים? אתה יודע שביבי קורא לחברי מרכז ח"מ - חמורים מתחלפים. היא אומרת על המרוקאיות שכולן צריכות להיות פועלות ניקיון. ראיתי בשבוע שעבר את ארנון מילצ'ן הוא אמר לי 'אתה אשם שהשלמת בינינו ב-2008, שלחת אותי לגוב האריות. לא ישנתי שנתיים'."

בתום הראיון פנה מאנה לנתניהו ושרה ואמר: "לא אסלח לכם, לא בגלל שניסיתם להרוס לי את החיים, אלא בגלל עשרות אנשים מסכנים שעבדו עבורכם והעריצו אתכם, אנשים שהיו עבדים שלכם, הרסתם להם את החיים והיכולות להתפרנס. אמרתי לך ביבי, החיים הם כמו סופרמקט ובסוף כולם מגיעים לקופה."

בעקבות דבריו של מאנה, פרסם יאיר נתניהו פוסט בעמוד הפייסבוק שלו, בו איים להגיש תביעת דיבה: "העלוקה העלובה רוני מאנה", כותב נתניהו, "חי על הדם של משפחתי כבר 20 שנה. היום זה נגמר. בעקבות שקריו החולניים בתוכנית האשפתות של אופירה (אלי גוטמן) אסייג, תוגש לו בקרוב תביעת דיבה. רוני, מציע לך לקחת הלוואה מהאח מוישה כבר עכשיו."

יאיר נתניהו

העלוקה העלובה רוני מאנה חי על הדם של משפחתי כבר 20 שנה. היום זה נגמר. בעקבות שקריו החולניים בתוכנית האשפתות של אופירה (אלי גוטמן) אסייג, תוגש לו בקרוב תביעת דיבה. רוני, מציע לך לקחת את ההלוואה מהאח מוישה כבר עכשיו.

חנות הדמים

ronimana
@RoniMana

איזה פחדנים אנשי ביבי-הייתי אמור להופיע אצל עודד בן עמי בחדשות 12 מול מיקי זוהר על סיפורי שרה נתניהו הוא התקפל והודיע שהוא לא רוצה להתעמת איתי. חברת החדשות ניסתה אצל שרים חברי כנסת ואנשים קרובים כולם רועדים מפחד. חבל זאת הייתה יכולה להיות ההצגה הכי גדולה בעיר כי הייתי מציג חשבונות

רוני מאנה צעק
אתמול בתוכנית
של אופירה וברקו
"די עם הליקוק
תחת"
לדעתי הוא ביטא
את הצעקה של
רבים מאזרחי
ישראל 🙄

ronimana @RoniMana · 4

שקרנית! רמאית! נוכלת! בואי תתבעי אותי דיבה! פחדנית! אני אראה לך מי את ואני אגלה את כל המעללים שלך ויש לי כאלה מאות עם הזכחות! אני אביא לבית משפט את כל מי שהתעללת בו! את מי שפיתרת! את מורשעת על ידי בית המשפט! הרסת את ביבי ואת המדינה! תפסיקי לשקר את כולם את אשה לא נורמלית תתבעי אותי פחדנית

יודע שהוא יגור לטחוט נספים מהמדינה

לא נלמד הלקח – 25/9/2019 - דנה ויס חדשות 12 –

מה קורה במעון ראש הממשלה גם בימים אלה? עדויות רבות שהגיעו אלינו חושפות שההתעמרות לכאורה בעובדי המעון עדיין נמשכת. בין היתר עבודה של שש עשרה שעות ברציפות ללא תשלום, דרישה לדיווחים כוזבים ויחס משפיל ומזלזל של רעיית ראש הממשלה שרה נתניהו ההקלטות מה- 5/10/2019 חושפות – כך מנסים להכשיר עבודה במעון רה"מ בניגוד לנהלים הרישום הכוזב של שעות העבודה, הדרישה של משפחת נתניהו לעבודה בשבת והמוצא של העובדות במעון - הקלטות מהדיונים במשרד ראש הממשלה נחשפות. כך ניסו מנהלת אגף התקציבים, סמנכ"ל מוריה ומנהל מחוז ירושלים בחברה להכשיר עבודה בניגוד לנהלים.

בלעדי: שבועיים לאחר פרסום העדויות שחשפו את ההתעמרות בעובדי מעון ראש הממשלה, אמש (שבת) נחשפו במהדורת סוף השבוע הקלטות מתוך הדיונים במשרד רה"מ שמהם עולים המאמצים שנעשים שם כדי לעגל את הפינות ולמצוא פתרונות יצירתיים לבעיה.

בשיחות שהגיעו לידי החדשות 12 נשמעים דורית שטיינמץ, מנהלת אגף התקציבים בשיחה עם יורה נווה, סמנכ"ל מוריה, ויעקב קדוש, מנהל מחוז ירושלים בחברת מוריה. בין היתר ניתן לשמוע איך השלושה מדברים בגלוי על הרישום הכוזב של שעות העבודה, איך מנסים להכשיר את הדרישה של משפחת נתניהו לעבודה בשבת, מאיזה מוצא מעדיפים את העובדות – וגם התקוות שתולים במינוי של המנכ"ל החדש שיוכל לעזור יותר.

אני הולכת לטפל בכל הדברים האלה. ביקשתי מתהילה, היא מכינה לי רשימה של החריגות האלה שכבר גם לאשר את הבדיעבד", אומרת דורית שטיינמץ, מנהלת אגף התקציבים ואחת הנשים המקורבות לשרה נתניהו, כשהיא מתייחסת לשעות העבודה החריגות.

כל הנוכחים בחדר מכירים את הנהלים לפיהם אסור לעבוד שעתיים לפני ואחרי כניסת שבת. אמנם, בשיחה הזאת מתברר שוב: המציאות במעונות קצת אחרת.

שטיינמץ: "מה שאני צריכה זה שאתם לא תעשו את השבתות האלה".
נווה: "איזה שבתות?"

שטיינמץ: "לא יודעת - שלא יהיה עבודה בשבת".

נווה: "מה? אף אחת לא עבדה בשבת".

שטיינמץ: "אף אחת".

נווה: "לא".

קדוש: "שבוע שעבר, לפני שבועיים (מישהי עבדה)".

שטיינמץ: "אבל אמרת שהיא לא החתימה".

קדוש: "היא לא החתימה".

נווה: "אני לא מכיר את זה".

קדוש: "אתה גם לא תראה את זה בשעון נוכחות".

נווה: "לא, זה לא מעניין אותי. אני לא מוכן שזה יקרה".

שטיינמץ: "אני לא מוכנה להרשות את זה לעצמנו".

באותה ההזדמנות גם עולות הצעות לפתרון של המצב שנמשך כבר שנים. מנהלת האגף במשרד רה"מ מציעה לחפש עובדות לא יהודיות שיוכלו לעבוד בשבת - ובחברת כוח האדם מחפשים פתרון כולל יותר.

בתגובה לכתבה הקודמת, לשכת רה"מ דחתה את הטענות על הסף והוסיפה שהם לא מכירים שום חוב לחברת כוח אדם אבל לחשבונות שהגיעו לידנו רואים שהשעות מצוינות בכתב יד ויש מעקב אחריהם.

מדובר כבר בעשרות אלפי שקלים וכך גם בדיון הזה ברור שיש כאן חוב שצריך לסדר.

בכל מקרה תמונת המצב הזאת הועברה לעיונו של היועמ"ש שכבר אמר בעבר שהוא רואה בחומרה שדווקא בלשכת רה"מ ובמעון הרשמי לא עובדים לפי הספר. אולם, בסופו של דבר צריך לזכור - גם הפקידים, בכירים ככל שיהיו, נמצאים בין הפשיט לסדן כשהלחץ מהבית בבלפור פוגש את החוק והנהלים.

תגובת משרד רה"מ: "מנכ"ל משרד רה"מ רונן פרץ סומך את ידו על מקצועיותה של הגב' דרורית שטיינמץ ועל דרך פעולתה במקרה זה. גם בשיחה, שהודלפה בצורה מגמתית ע"י חברת כוח האדם, מציינת במפורש הגב' שטיינמץ שאין לעבוד בשבת. באשר לחריגה בשעות העבודה - מדובר במקרה נקודתי ולא מייצג. בשבוע שעבר התקיימה פגישה בין מנכ"ל משרד רה"מ ומנכ"ל חברת "מוריה", בה חודדו הנהלים לגבי שעות העבודה מול עובדי החברה. כמו כן, מנכ"ל חברת מוריה אמר בפגישה כי לא קיים שום חוב של משרד רה"מ לחברת כוח האדם.

תגובת רה"מ: "בניגוד לטענה - ראש הממשלה ורעייתו לא מעוניינים בשום עובד בשבת מחברת כוח האדם.

דנה ויס | החדשות 12 | פורסם 05/10/19

גועל נפש, מסית את ההמונים להפגין נגד היועמ"ש שאתה מינית, ומטפל בתיקך הפליליים.

התבלבלת עם תיק 4000, כבוד החשוד הלאומי. היו בערך 400 איש. אפס פה, אפס שם, מי סופר? אנחנו ספרנו.

אז מה כן היה? שוטרים הרביצו מכות למפגינים נגד השחיתות השלטונית. התקשורת קראה להם פעילי שמאל למרות שזה לא נכון.

המאבק בשחיתות השלטונית מאחד את הימין והשמאל לגוש אחד. לכן הביביסטים השרופים מהכת הפרטית שלך כבר לא נראים כמו ליכודניקים.

השימוע הסתיים. לא הצלחת לשכנע את מנדלבליט. כתב האישום שלך מתבשל על אש קטנה. אחרי החגים אתה כבר יכול להתחיל לארוז. והפעם אל תגנוב מתנות ממלכתיות שקיבלת במסגרת תפקידך.

ביבי מטורף מהפאניקה בה הוא שרוי, מברך מפגינים נגד בן טיפוחיו.

יועץ משפטי לממשלה שהוא עבד נרצע ומעמידה אותו במצב שאם יסטה אפילו טיפה מהדרך הנכונה הוא יאבד את עתידו לעולמי עולמים. ההפגנות נגד היועץ רק מזיקות לו.

מכתב גלוי לח"כ ו"כיות הליכוד

בחירות 2019 - מפלגת הליכוד | חזרות 13

יעקב פרוימן

19/10/2019

יותר מ-10 שנים שולט בכם איש חסר מוסר ועכבות ואתם שותקים. שותקים על גניבה, שותקים על הזנחה, שותקים על חוסר אכפתיות לאוכלוסיות שלמות, שותקים על הסתה ושנאה, שותקים על בגידה במדינה. שותקים.

בשום מדינה נורמלית אוסף תיקים כזה שהעבריינין תופר לעצמו בכישרון רב כל כך לא היה עובר לסדר היום. בחלק מהמדינות הוא היה נכלא ובכמה מדינות אחרות הוא היה תלוי על תורן בכיכר העיר. ואתם שותקים.

כבר מזמן שכחתם את ייעוד עבודתכם כשליחי ציבור והפכתם להיות עבדים לאדון שמחתים אתכם בוקר וערב על טופסי נאמנות. ואתם שותקים.

וזאת למה? כי האיש רוצה לשמר את מלכותו באמצעות פתיחת דלתות הכספת הציבורית שמאפשרות לו לזרוק לכם ולמיטיביו האחרים כמה עצמות גרומות כדי להשביע את תיאבונכם ולזכות בשקט תעשייתי שמאפשר לו לקחת מלוא חופניים לכיסו. ואתם שותקים.

הוא מספר לכם שהיה יכול להרוויח הון תועפות רק מהרצאות. שקר וכזב. ישיבתו בבלפור מתוגמלת פי אלף ועונה על הוצאותיו האפסיות בכל תחום: שכר נטו נטו, הוצאות בית נטו נטו, וטיסות נטו נטו, הכול על חשבוננו. אין ג'וב כזה בעולם, גם לא שחיתות כזאת. ואתם שותקים.

אני מבין שהפחד והחשבון משחקים תפקיד ראשי. אבל למה החנפנות, ההתבטלות העצמית והחיפוש אחר מסתור שאור השמש איננו מגיע אליו?

מה אתם, חסרי חוליות שמותר לו להתעמר בכם כשם שעושה זאת אשתו לאורך שנים? ואתם שותקים.

התפקיד שאליו הגעתם לא מציב אתכם כמשרתי האדון אלא כמשרתי ציבור בכל תחומי החיים. ולנו נדמה שהתגייסתם לתפקיד אחד: להיות העבדים של האדון והגברת משל היו חברה קבלנית להעסקת עובדים וכשם שבחרו אתכם כך הם יכולים להשליך אתכם מיום למחרת. ואתם שותקים.

הנאמנות שלכם הפכה כבר לשלולית בוץ שלא תצמיח עצי פרי ודשא. איש לא יזכור אתכם לטובה ובספר ההיסטוריה של המדינה אם יוזכר שמכם הוא יירשם לדיראון עולם, כי הייתם חבר מושחתים וחנפני המלך. ועדיין אתם שותקים.

היום נפתח חלון ההזדמנויות שלכם לפתוח דף חדש. הקוסם לא סיפק את הסחורה והגיע זמנכם לנסות ולשמור על שמכם הטוב. ולא לשתוק יותר.

קודם כל עליכם לפתוח את הפה ולומר שאינכם מוכנים יותר להימצא בביצות השחיתות. המדינה חשובה פי אלף מכל נתניהו, ומשפחותיכם חשובות הרבה יותר. והחשוב ביותר, הדאגה לאזרחי ישראל. לפני הכול אתם משרתי ציבור ולא אדוני הציבור. מי שיבחר בדרך היושר ירוויח את לחמו ביושר, ומי שימשיך להיות חנפן ופחדן, ימצא את עצמו יחד עם נתניהו מול כס המשפט.

הגיע הזמן להיפרד מנתניהו לפני שסיבך אתכם בצרות. אימרו לו ללא מורא כי תם זמנו ועליו ללכת לטפל בענייניו המשפטיים ואתם עדיין יכולים לבחור ללכת בדרך הישר שתעלה אתכם למקום שבו עמכם אולי יסלח לכם וייתן לכם הזדמנות נוספת לעבוד עבורו בכבוד וביושרה.

אנא מכם אל תפספסו את הרגע כדי שלא תהפכו לאבק הנישא ברוח ולאנשים שכולם רוצים לשכוח. אל תשתקו יותר! דברו אלינו.

עיניהם של סנגורי נתניהו נשואות לשי ניצן

ליועץ המשפטי הנדיב לא נשאר כבר מה לחלק לנאשם הבכיר במדינה. מה צריך לקרות כדי שיחליט לחזור בו מעבירת השוחד בתיק 4000? פרקליטי נתניהו יודעים: ניצן הוא היחיד שבכווח לספק אליבי למנדלבליט. פרשנות

מרדכי גילת 17 באוקטובר 2019

נפתח בהערת אזהרה: לא הצלחנו לחדור למוחו של היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, בישיבות השימוע שהוא קיים בתיקי ראש הממשלה. גם לא אחרי שהן הסתיימו. נכשלנו, צריך להודות, אין לנו מושג מה הוא יחליט בתיקים האלה בעוד חודש וחצי.

מה אנחנו כן יודעים? שהתיקים האלה הם מאוד חמורים, שהם מציפים הקלטות ועדויות קשות לעיכול, שהם קורעים חלון למעשים שאיש ציבור מהשורה, נורמטיבי, לא היה מעז לעשות אותם. שהשקרים של ראש הממשלה שהוצפו בחקירה - בין היתר בעזרת הקלטות, מסמכים ועדי מדינה - מלמדים לכאורה על מחשבה פלילית.

מה עוד אנחנו יודעים? שהיועץ המשפטי העניק כבר לראש הממשלה בכל שלושת התיקים הפליליים שנפתחו נגדו, הנחות מפליגות: בתיק 1000 - תיק שהוא תיק שוחד קלסי שבו קיבל נתניהו טובות הנאה במאות אלפי שקלים מאנשי עסקים - החליט היועץ לייחס לו עבירה של מרמה והפרת אמונים וכך נהג גם בתיק 2000.

בתיק הזה, החשוב אולי משני האחרים, הוא החליט כך אף שעוצמת הראיות בו היא הגדולה ביותר. הוא המיר את עבירת השוחד נגד נתניהו במרמה והפרת אמונים אף שפגישות עסקת השוחד עם מוזס הוקלטו; אף שהן נעשו בסתר; אף שכל שבע הפגישות ביניהם לא הופיעו ביומנים האישיים של השניים - והחמור מכל: נתניהו שיקר בחקירתו כאשר טען שלא הקליט את הפגישות עם מוזס. הוא גם לא דיווח לשום גורם חקירתי על הצעת השוחד הברורה שקיבל ממוזס ("אדאג שתהיה ראש ממשלה כמה שרק תרצה").

זאת ועוד: מנדלבליט נימק את שינוי סעיף האישום נגד נתניהו בכך שהאחרון, בניגוד למוזס, לא התכוון לממש את הבטחותיו למו"ל ידיעות אחרונות". הוא רימה אותו.

טענה מוזרה, צריך לומר, כי כל בכירי הפרקליטות ואנשי היועץ מכירים את החוק ואת הפסיקה: לא חשוב אם מימשת את עסקת השוחד או יצרת רושם שאתה מתכוון לממש. העבירה מוגדרת כשוחד ואין סיבה לסגת ממנה. ודאי לא בתיק שבו שיחות השוחד הוקלטו משך שעות.

גם בתיק 4000, שבו מייחס היועץ לנתניהו לקיחת שוחד משאול אלוביץ, העניק מנדלבליט לראש הממשלה הטבות - בחקירה ולאחריה. אחת מהן: ההחלטה שלא להגיש כתב אישום נגד שרה נתניהו בכפוף לשימוע. שוב הוריד היועץ את הרף, שוב חילק הטבה יקרה, שוב נהג במשפחה המיוחסת לפני משורת הדין. בצדק טענו מי שטענו במערכת האכיפה, עוד לפני השימוע, כי ליועץ הנדיב והסלחן לא נשאר כבר מה לחלק לנאשם הבכיר במדינה. הוא רוקן את הסל ללא סיבה וצורך אמיתי.

בצדק הוסיפו וטענו מי שטענו: אם 24 פרקליטים מנוסים עתירי הישגים במגרשים הפלילים המליצו בפני היועץ מה שהמליצו בלי להישען על ראיות המגבשות סיכוי סביר להרשעה - כי אז זו חרפה; צריך לשלוח אותם כולם הביתה. אבל אם הם נשענו על לשון החוק, על הפסיקה ועל הר הראיות ועדי המדינה הממוסמכים ובכל זאת בחר היועץ להתעלם מהם - השערורייה גדולה פי כמה. ישאל השואל התמים: מה צריך לקרות כדי שהיועץ המשפטי יחליט לשנות את כתב החשדות ולהעניק לראש הממשלה הטבה יקרה נוספת בתיקים הסובלים מעודף ראיות? מה צריך לקרות כדי שיחליט למשל לחזור בו מעבירת השוחד בתיק 4000 ולהמיר גם אותה בהפרת אמונים?

ראשית, ראייה דרמטית חדשה או סתירות שאינן ניתנות לגישור שכל 24 אנשי צוות היועץ לא גילו אותן קודם השימוע. נקדים ונאמר: לא הוצגה ראייה כזו בישיבות השימוע. שנית, שינוי עמדה של פרקליט המדינה, שי ניצן, אם זה ישתכנע מטענות הסניגורים בנושא מהותי כלשהו. ניצן נחשב לבעל היכולת הגדולה ביותר להשפיע על החלטת היועץ.

על הרקע הזה העיניים של פרקליטי נתניהו נשואות עכשיו אליו. הם יודעים: ניצן הוא היחיד שבכוחו לספק אליבי למנדלבליט. בכוחו להעניק את מתנת החלומות לנתניהו בתיק 4000.

הרודן נפל:

4 באוגוסט 2017 - **Barak Cohen**

ברק כהן- זהו, הרודן נפל. זה אולי לא נראה. חוסר האמון במערכות השלטון מדבר, ואין חוגגים את השעה. היום, ערב שבת, פרשת ואתחנן, הרימו כוסית ותחגגו. הרודן נפל.

עד מדינה, מי שמוסר עדות ישירה על הרודן הופכת את מעשיו מכאלה שמעוררים סירחון לכאלה שמלבישים אותו בחליפה כתומה. למי שייאלץ להחליף את חונטת בעלי ההון בחבר'ה המאוד לא נחמדים משב"ס. ארי הרו הפך מראש סגל למעצב אופנה המלביש את הרודן בכתום.

הרודן נופל ? לא רק. השתלטות של חבורת חלאות שהאכילה אותנו מרור במשך שנים נופלת. חבורה שהזריקה רעלים סופניים לחברה חפצת חיים. "המקום הזה שלנו, וכל מי שלא קד קידת תודה - אויב שינוטרל" - כה דיברה החבורה.

שרות ושרים, ראשי רשויות מקומיות, ראשי משטרה, סוחרי נשק, בעלי הון, בנקאים, קבלנים למכרזים תפורים, שופטי חונטה, בעלי רשתות מזון וכל מי שהצלחת מונחת לפניו. דוגמן ההצגה שלכם סיים את תפקידו. עיתונאי חצר, ריקלינים וסגלים; יסמניקים ושוטרי סיוור; יחצנים מזויינים; נגמרה החגיגה. תם תפקידו ההיסטורי של דוגמן ההצגה.

ארץ ישראל, עם ישראל ותורת ישראל ? לא היה בכם כלום מכך. רק שליטה וממון. אידאולוגיית אוויר שנמסרה ברגע בעבור הסכמי עד מדינה. הרודן אידאולוג ? מנהיג ? של מי. נמסר בידי המעגל הקרוב ביותר שלו. סייעתי לאוהדי בית"ר ירושלים לממש את חופש הביטוי. אותם שבשגרה צועקים לכל עבר "בוגדים". עד שאחד מתוכם קבר אותם. חבר ב"לה פמיליה" של הרודן קובר אותנו. שום אידאולוגיה מלבד תאוות עצמי ועוצם ידי.

מירי רגב, בנט, דרעי, ליברמן, שקד, אייכלר - זאת גם הנפילה שלכם. המנהיג שלכם. מי שמוביל אתכם. מי שהפקדתם בידיו מנדט. מושחת על. תבע אותי כפי שתבעת את סרנה יא חלאת אדם. מושחת וטמאע.

לא עוד ייאוש ושנאה. לא עוד מוות לאלה וכלא לאלה. לא גירוש ולא הריסה. לא מכות ולא פיטורים. לא רדיפה ולא אכזריות. תם פרק הייאוש.

אנחנו חייבים להעמיד תקווה. קבלת אדם, כל אדם. לשים קץ לתורת הגזע. לבוז העני. לדחיית השחור. לניכור לבעלי הגדרה מינית. תקווה לחירות. די והותר מאסו בייאוש וחפצי תקווה.

תתברך השכינה עושת חסד לאלפים, המביאה ישועה כהרף עין. המכה ממעון קדשו כל שונאי עמו. תם עידן נתניהו. אפילו טרם נראה הדבר. זה המצב.

שבת שלום לכל יושבות ויושבי הארץ, הניפו כוסית תקווה ותחגגו את סילוקו.

פרשת ואתחנן

יומטוב משה אוקטובר 2019

אומרים עליך שאתה אחד המוחות הגדולים בעולם עם מנת מישכל בשחקים, ואני טוען שאתה הטיפש באדם, כסיל מדופלם.

להלן הסיבות:

גנב חכם יודע מתי להפסיק למלא את השקים, כי המשטרה בדרך.

גנב חכם חושב איך לא להשאיר סימנים ואילו אתה משאיר עקבות ברגל גסה.

אתה עושה עסקים עם יותר מדי שותפים שלא מסתדרים ביניהם.

אינך מגן על אלה שמגינים עליך, ובבוא היום הם יזמרו עליך.
 גנב חכם גונב בשקט, אתה לא סותם את הפה.
 יש מקומות מחבוא רבים בעולם לכסף שלך ובמערכות בנקאיות, בבוא העת לא ניתן יהיה להסתיר אותם.
 אתה משקר וממזמץ.
 פיזרת שקרים בעשרות סרטים, ראיונות וקלטות וכשיגיע היום, הכול יתחבר וישמש נגדך.
 אין דרך לזכור את כמות האנשים ששיקרת להם, אבל הם זוכרים.
 אתה לא מחלק שלל עם שותפך לפשע.
 אתה בוגד בחברים שלך, בנשים שלך ובבת שלך, ובהגיע יום הם יספרו מי אתה.
 ראש ארגון פשע מבריק צריך כמה תכונות:
 להציב סביבו גאונים.
 לשלם טוב לשותפים שלו.
 אתה מקיף עצמך רפי שכל ואתה קמצן חולני.
 אפשר לסלוח לגנבים שגונבים בחינניות, יש להם הומור והם גונבים מהעשירים, לך לא יסלחו כי אתה גונב מהעניים, בולע הכול בעצמך, ואין בך טיפת הומור וכן אנושי.
 ואגב, הומור היא תכונה של חכמים ואין לך אפילו קמצוץ ממנה.
 והסימן הכי בולט שאתה טיפש, איך יכולת לחשוב שבמדינה שיש בה תשעה מיליון מוחות, ביניהם מהמשובחים בעולם תוכל לבנות מאטריקס שינצח את כולם?
 ולכן עבורי אתה הטיפש באדם.
 מנת מישכל היא חרב פיפיות, יש כאלה שאלוהים לא חנן אותם בשכל והם נקראים טיפשים, אבל יש כמון שקיבלו שכל - אבל בטיפשותם הם חושבים שהם אלוהים, ובבוא היום יסתבר כי הם הטיפשים מכולם.
 ברשותך, אתן תחזית (למרות שהנבואה ניתנה לשוטים):
 כשהאמת תתגלה, כולם יסלדו ממך, אתה תיאלץ לפתוח את כל חשבונות הבנק שלך בעולם, ותרוקן את הסכומים לקופת העם,
 לא תוכל לשרוד את העלבונות שתספוג מאלה שבגדת בהם,
 ולא יהיה לך מקום בו תוכל להלך בעולם,
 אתה תירשם בדפי ההיסטוריה כמנהיג בזוי ורע,
 יכתבו עליך ספרים, יעשו סרטים ומחזות זמר שיעשו אותך הכי קטן.
 אתה תחיה בדלות, בלי אבטחה ועם משכורת של נכה 2350 שקלים.

זוהי קרוב יותר ממה שאתה חושב, כי המוח שלך סתום מרוב מחשבות איך לברוח, בעוד הידיים ממשיכות למלא שקים כשהמטרה כבר ממש בדלת.

אמרתי לך, אתה הכי טיפש כי רבים כבר קלטו שאתה גנב בגלל כל הסימנים שהשארתי ואלה שטרם קלטו, יבינו זאת בקרוב

אני לא מקנא בך, הטיפש באדם, אבל גם לא מרחם עליך".

בן כספית 2 נובמבר 2019:

"שיסוי והסתה: המורשת של נתניהו מתפוצצת לנו עכשיו בפרצוף

ד"ר מוטי קידר, ההוא מ"פרס רצח את רבין", ראוי השבוע לשבח וגינתי גם יחד. שבח, על שום מה? כי אין מקום מושלם יותר להקאת המשנה המטורללת שלו מאותה "הפגנת ימין" בכיכר גורן. האירוע הנדון היה הרבה דברים, חוץ מהפגנת ימין. כל קשר בין ההמון המוסת שהתקהל שם לימין, מקרי בהחלט. יש בישראל ימין אידיאולוגי ראוי, ערכי וציוני. ימין שהדבר היחיד הנעלה בעיניו על האידיאולוגיה, הוא המדינה.

בפתח תקווה השבוע לא נערכה הפגנת ימין, אלא עצרת שיסוי והסתה נגד מדינת ישראל. היו חסרים לי שם רק לפידים וקלשונים. בהצליחו לתחוב את הגיגיו החולניים אל תוך ערימת הדומן הזו, הציב ד"ר קידר מראה ענקית בפני המתגודדים שם, ובפנינו. אני מניח שבשבוע הבא תיחשף שם באחד הנאומים אמו הערבייה של שמעון פרס (מתברר שהיא עדיין חיה בכפר קטן בהרי האטלס) ויוצגו ראיות לכך שהשמאל אופה בפסח מצות מדם של ילדים יהודים כשרים

גינתי, על שום מה? גינתי, כי הדיון על תיאוריית הקונספירציה בעניין רצח רבין (שהתקיים כבר מאתיים פעם) דחק מסדר היום משהו חשוב יותר שאירע שם. אני מדבר על "נאומי" של אחד בשם ארז תדמור. האיש היה דובר הליכוד בקמפיינים האחרונים. הוא שייך למעגל הפנימי הקרוב של ראש ממשלת ישראל. הוא היה הפרצוף של הקמפיין. הוא גם הפרצוף שלנו.

הנה קטע מדבריו: "השמאל הקים את המדינה והשאיר אותה דפוקה. השאיר את רוב אזרחי ישראל מקופחים. בנו פה שתי מדינות. מדינה של בעלי הבית של ההגמוניה של האליטות, והשנייה של אזרחים סוג ב', ג', ד', ה' שזה אנחנו. רוב העם. אתם מוכנים להיות אזרחים סוג ב'?' אתם מוכנים להיות אזרחים סוג ג'?' מי מתנשא עלינו? מי קורא לנו גזענים? מי קורא לנו אנטי-דמוקרטים? מי קורא לנו פשיסטים? מי קורא לנו מדינת אפרטהייד וכל הגידופים שלהם."

זה לא נגמר כאן, זה רק מתחיל. הנה ההמשך: "ילדי שמנת מפונקים כפויי טובה, אנשים שנולדו למשפחות הנכונות, לשכונות הנכונות כל הדלתות פתוחות בפניהם. הילדים שלהם מתחנכים בבתי ספר יותר טובים משל הילדים שלנו. הארנונה שהם משלמים, אין להם מסתננים בשכונה. לא זורקים עליהם אבנים ובקבוקי תבערה. הילדים שלהם לא משרתים בגולני, במג"ב או בגבעתי. קצת עדיין כן. הילדים שלהם מנצלים את הצבא כדי להתקמבן, הם הולכים ל-8200, לתלפיות, למודיעין. הם חולבים את מה שיש למדינה הזאת לתת בכל דרך אפשרית. הם ממנים עצמם לכל עמדות המפתח בשיטת חבר מביא חבר, או יותר נכון בשיטת שמאלן מביא שמאלן. 42 שנה אחרי המהפך והילדים של כל אחד ואחד מכם עדיין עם הזדמנות סוג ב', ג', ד', וזה במקרה הטוב."

תודה לך, בנימין נתניהו. זו המורשת שאתה משאיר אחרך. אתה כבר לא תהיה כאן, אבל היא עוד תכה שורשים ותדביר שמאלנים בארץ הזו. הנאום הניאורנאצי הזה של ארז תדמור הוא פרי הבאושים של

העשור שלך, ביבי. זהו ההישג הגדול של עידן נתניהו. הצלחת לקרוע אותנו לגזרים. כבוד. מה שלא הצליחו חמישה צבאות ערביים (לפחות) ואין ספור ארגוני טרור, עשית בקלות יחסית. שאפו. גינית את דבריו של מוטי קידר בעצרת שהתקיימה למענך, אבל לא התייחסת ל"נאומי" של ארז תדמור.

האיש, אדם מן היישוב, הפה של קמפיין הליכוד האחרון, עומד ומטנף ומגדף ומשקר ומברבר ושולח יד איש באחיו ומפרק את החברה הישראלית לגורמיה, בהשראתך. זו הצחנה שנשאת אחרך. שלום לא עשית, למלחמה (עדיין) לא יצאת, את דימונה לא הקמת, ואפילו את ההיטק הישראלי לא אתה בנית. שיסית, הסתת, קרעת וזרקת. זוהי המורשת שלך, ביבי. היא מתפוצצת לנו עכשיו בפרצוף יחד עם שאר המוסדות הממלכתיים של המדינה שאתה ושליחך מרסקים בשידור חי. הכי מדויק והראשון שזיהה היה יצחק שמיר, שקרא לך "מלאך חבלה".

בן כספית 1 דצמבר 2019

"אלוהים נגע בו. 7,000 המפגינים שנקהלו ביום שלישי בערב ברחבת מוזיאון תל אביב לא היו ליכודניקים. הם היו ביביסטים. ליכודניקים אוהבים את מדינת ישראל ולא ירימו עליה יד. אם תוצב בפניהם הברירה בין המדינה למנהיג, הם יבחרו במדינה

ליכודניקים זה מנחם בגין, בני בגין, יצחק שמיר, משה ארנס, דוד לוי, דן מרידור, לימור לבנת, מיכאל איתן, דן תיכון, ועוד שורה ארוכה-ארוכה של אנשים שהתחנכו על ברכיה של תורת ז'בוטינסקי. ליכודניקים הם פטרויטים ישראלים שיודעים שאין מדינה בלי מערכות משפט, אין ממלכה בלי שלטון חוק, ואסור לקעקע את מה שנבנה כאן בעמל רב אחרי אלפיים שנות גלות. ליכודניקים מאמינים בדמוקרטיה ומתרחקים מעבודת אלילים. מה שראינו ביום שלישי בערב ברחבת המוזיאון בתל אביב רחוק ממורשת ז'בוטינסקי ומערכי בית"ר בערך כמו שציוצי יאיר רחוקים ממכתבי יוני (נתניהו).

מה שראינו בערב הקשה הזה בתל אביב זה ביביזם גולמי, טהור, עשוי כולו שנאה צרופה ועטוף הסתה לוחטת. "תבואו ביום שלישי", קרא נתניהו לתומכיו בסוף השבוע, והם באו. לא רבים מדי, אבל גם לא מעטים. הם באו לדרוש, בשמו של המנהיג, לחקור את שי ניצן, לאסור מיד את ליאת בן-ארי, להכרית מעל פני האדמה את השמאלנים ולהשמיד את התקשורת. אנשים שמאמינים בכל לבם שאביחי מנדלבליט ורוני אלשיך כרתו ברית עם "שונאי ישראל" והתקשורת כדי להדיח את המשיח.

עד לאחרונה הייתה התופעה הזו נחלתם של מתי מעט, הזויי מלכות בשולי השוליים של הסהרורות הישראלית: התפיסה שבנימין נתניהו הוא "שליח האל", או אפילו התגלמותו עלי אדמות. בשנה-שנתיים האחרונות היא מחלחלת למרכז הבמה. "אלוהים נגע בו", אומרים החסידי הנלהבים ומאמינים שאכן מדובר במשיח והם חמוריו. זה החל במעשייה האורבנית ההיא שלפיה הרבי מלובביטש בכבודו ובעצמו משח בזמנו את האדמו"ר מבלפור לשליחותו האלוקית, ומאז כל השאר היסטוריה וכל השמאלנים בהיסטוריה.

פעם זה היה מביך. היום זה כבר מסוכן. אבל גם מצחיק. אחת האתגרות באותה הפגנה השבוע הייתה כשאחד המתלהמים זעק ש"כל השופטים שמאלנים אוכלי חזיר, שרצים ורמשים". העובדה שהדבר היחיד שנתניהו אוהב יותר מסיגרים ריחניים זה שרימפס קלופים אינה רלוונטית לענייננו. יש לו כנראה פתק מהרבי או פטור אלוהי.

אין פלא שהשרה היחידה שהעזה להפציע שם הייתה זו שאין ביב באוש מדי למידותיה. ניחשתם נכון. לכבוד האירוע החגיגי ניפקה מירי רגב עוד אחד ממשפטיה האלמותיים ("שלטון החוק אינו מעל

החוק!" והודיעה ש"יש כאן כמה שלטים שצריכים לרדת, אולי מישהו שתל אותם" (נכון, מירי, הליכוד שתל אותם, ואפשר היה לראות את זה בכתבה המצוינת של יוסי מזרחי בערוץ 12.

יחד איתה הגיעו חברי הכנסת מיקי זוהר, ששובר את שיא ההזיה של עצמו פעם בשעה, ושלמה קרעי, שלוטש עיניים לתפקיד סגן השר לענייני גימטריה במשרד ראש הממשלה. חוץ מאלה מצאו כל שאר 28 שרי וח"כי הליכוד עיסוקים רחוקים ככל האפשר ממזיאון תל אביב כדי להיעדר. מסתבר שנותר בהם קמפוז של כבוד עצמי.

אנחנו חייבים להבהיר לנעדריים הללו שהם לא ינוקו מאחריות. אות הקלון לא יימחה מעל מצחם לעולם. מצעד השפנים השותקים אל מול מה שמעולל לישראל מי שאמור לעמוד בראשה יהיה חקוק לדיראון עולם. לא, ניר ברקת, גלעד ארדן, יולי אדלשטיין, ישראל כ"ץ וכל השאר - לא תוכלו להגיד בעוד שבועיים, חודשיים או שנתיים שלא ידעתם, שלא הבנתם, שלא הייתם, שלא נכנעתם. זה הרבה יותר מפוליטיקה. זו כבר סכנה מוחשית ומיידית לשלמותה של המדינה הזו, לשלמותו של העם הזה".

לא בוגד?

פורסם ביום 3 נובמבר 2019 Itay Nevo

שמע פעם אחת ביבי. מספיק עם הספינים לפחות בעניין רצח רבין. די עם השטויות. הרי לא סתם אמרת "רבין לא בוגד". אמרת כי אלפים מתומכך צרחו "רבין בוגד". מה אתה מקשקש עכשיו תירוצים. לא עצרת את ההסתה. הלכת עם ארון קבורה בצומת רעננה ועם חבל תלייה. למי החבל היה מיועד? ללא בוגד?.

עמדת על המרפסת בכיכר ציון כשלמטה הניפו כרזות של רבין במדי אס אס וצרחו עם לפידים בוערים "בדם ואש את רבין נגרש" בסגנון שלקוח ממדינות פאשיסטיות.

למה לא עצרת את ההפגנה?.

למה לא ירדת מהמרפסת כמו דוד לוי?.

למה לא הלכת לטלוויזיה ודרשת מתומכי הליכוד וחברי הכנסת שלכם לשמור על שיח דמוקרטי?.

מה אתה מילל עכשיו שלא זוכרים לך שאמרת "רבין לא בוגד".

אנחנו זוכרים את כל מכלול ההסתה שלך מאז ועד היום. "פרס יחלק את ירושלים/השמאל שכח מה זה להיות יהודים/ הערבים נוהרים לקלפיות/ בני גנץ יקים ממשלת שמאל בתמיכת הערבים/ אנחנו לא שוכחים את עבדיך הנרצעים תוקפים הורים שכולים ופרקליטים ושוטרים ופקידים ואמנים וכל מי שמביע דעה ביקורתית כלפיך. לא שוכחים את חוק הלאום ואת כל ניבולי המקלדת של הבן שלך...גסטאפו גסטאפו.

אז אתה אמרת ש"רבין לא בוגד"? באמת? זה מה שמנקה אותך מההסתה שהובילה לרצח רבין?.

הרי ראש השב"כ עצמו הזהיר אותך 3 חודשים לפני הרצח.

ראית את פסקי דין רודף את הפגנות תומכיך מול ביתו של רבין, את חסימת הצירים את האלימות במכון ונגייט ובכל הופעה של רבין את טבח גולדשטיין את הדיבורים של העצני נגד רבין (גנרל פאטן) ושרון והנגבי(מנתק המיקרופונים) וכל הרבנים שקראו להעמיד לדין את "פושעי אוסלו". מדוע לא עצרת את תהליך הפילוג וההסתה המוטרף שהובלת?.

חבל תלייה. למי הוא היה מיועד? אל תגיד שוב שעל הארון היה כתוב רבין ממית הציונות. מה היה כתוב על החבל? רבין לא בוגד.

איך בכלל המילה בוגד מתחברת לראש ממשלת ישראל יצחק רבין שכל חייו נלחם למען המדינה? גם בזמן שאתה ומשפחתך עשיתם לביתכם בארה"ב בנג'מין ניתאי?.

24 שנים אחרי מוטב שפעם אחת תאסוף אומץ לב ותעמוד מול הציבור הישראלי ותכה על חטא. תבקש סליחה ממשפחת רבין ומציבור גדול שהאמין בשלום.

רבין לא בוגד??? זה מה שיש לך להגיד היום ב 4.11.2019 ???

קינג ביבי אתה בוגד יום יום במדינה ובתפקידך כראש ממשלה. תיק הצוללות הוא בגידה ביטחונית. תיקי השוחד והפרת האמונים והמרמה הם בגידה בשבועתך לשמור אמונים למדינת ישראל ולחוקיה. השיח המסית הוא בגידה בדמוקרטיה והשקרים שאתה מפרסם כל יום הם בגידה באינטלגנציה וזלזול בכל אזרח במדינה.

לך תחשוב פעם אחת על פוסט אחד בחיים שלך שמתאר אמת כואבת אחת לפחות בעניין רצח רבין.

הרוצח מתועב. הרצח מתועב וההסתה מתועבת.

ראש הממשלה לשעבר, יצחק שמיר, הכתיר בזמנו את בנימין נתניהו בתואר "מלאך חבלה". נראה כי דייק להפליא. מי האיש היכול להחליפו ולהנהיג קוממיות את עם ישראל לחוף מבטחים?.

אריאל שרון על בנימין נתניהו:

בעז שפירא - י"א תשרי תשע"ה - 05/10/2014

"הוא לא עומד בלחצים. ראיתי אותו בפרשת חאלד משעל. הוא התפרק לחלקים והיינו צריכים להרכיב אותו מחדש. הוא פשוט איבד את הצפון. ישבתי עם המלך חוסיין לילה שלם כדי לשחרר את אנשי המוסד שנעצרו".

אריק שרון: "ביבי, אתה ראש הממשלה הגדול ביותר ביצירת אשליות".

איציק מרדכי בשידור ישיר בטלוויזיה:

"נתניהו לא ראוי לאמון שלי, וגם לא לאמון של העם בישראל. הוא סיכן הכל למען צרכיו הפוליטיים. עם ישראל ראוי למנהיגות טובה יותר".

תם זמנו של בנימין נתניהו בפוליטיקה הישראלית, מצהיר אלוף בדימוס מתן וילנאי, מי שהיה סגן הרמטכ"ל ושר בממשלות ישראל: "נאחז במעון ראש הממשלה ברחוב בלפור בירושלים כבקרנות המזבח".

"נתניהו גרם לפיצול בתוך החברה הישראלית, וזה דבר שלי קשה לסלוח עליו", מאשים וילנאי. "הוא גם האשם בכך שאיתמר בן גביר, הכהניסט והפשיסט, מי שעד לא מכבר אסור היה להזכיר את שמו, תואר בגללו כאחד ממנהיגי המפלגות בבחירות הנוכחיות. אלוהים ישמור, איזה מנהיג הוא, את מי הוא מנהיג ואת מה הוא מנהיג. לצרכיו הפוליטיים נתניהו הפך אותו לאיש לגיטימי, הגם שהוא בלתי לגיטימי לחלוטין, למרות שהוא מרח את עצמו בשכבות של שוקולד לקראת הבחירות".

שוב הוכחה שמושחתיהו לא פועל משיקולים ענייניים לטובת המדינה אלא ארך ורק לטובתו! מזעזע שאדם מושחת קובע גורל וחיים של מדינה שלמה ומפקיר והופך את תושבי הדרום לבשק תותחים רק בשביל משחקים פוליטיים להציל את עורו. תתעוררו ראשי המדינה צריכים מיד להעיף את נתניהו מהשלטון - צו הסגרה – לכלא...!

מנכ"ל משרד רה"מ לשעבר הראל לוקר: "שרה לא אוהבת אותי"

19/11/2019

לוקר נקרא ביום פתיחת החקירה בתיק 4000 למסירת עדות - בעקבות עדויות מנכ"ל משרד התקשורת לשעבר אבי ברגר והיועצת המשפטית של המשרד דנה נויפלד, שתיארו שיחה שלוקר הוא צד בהן, שבה הופעלו עליהם לכאורה לחצים ממשרד ראש הממשלה לקדם בקשות של בזק.

ביום פתיחת החקירה בתיק 4000 בפברואר 2018, זומן מנכ"ל משרד ראש הממשלה לשעבר והיום יו"ר התעשייה האווירית הראל לוקר לעדות ברשות ניירות ערך.

לוקר נקרא להעיד בעקבות עדויות מנכ"ל משרד התקשורת לשעבר אבי ברגר והיועצת המשפטית של המשרד דנה נויפלד, שתיארו שיחה שלוקר הוא צד בה, שבה הופעלו עליהם לכאורה לחצים ממשרד ראש הממשלה לקדם בקשות של בזק: אישור עסקת בזק עם יס וההפרדה המבנית.

לוקר אמר לחוקרים כי: "אני באמת לא זוכר מעורבות שלי בזה. בזק ו"יס" מעניינים לי את התחת".

חוקרת: "אתה נצמד ללא זוכר וזה לא נשמע טוב".

לוקר: "אני לא מצליח להיזכר בזה. מבין שזה נשמע לא טוב. מוציא אותי מנכ"ל קטן. יש לי סיבות לכעוס על ראש הממשלה, שאני פה בגלל עניינים שהיו בזמן שקרעתי את התחת".

חוקר: "מה היחסים שלך עם משפחת נתניהו?".

לוקר: "אני לא אהוד".

חוקר: "למה אתה לא אהוד?".

לוקר: "שמעתי מצדדים שלישיים ששרה לא אוהבת אותי יותר מדי. פעם היא ביקשה לפגוש אותי ולא באת".

העוזרת של שרה נתניהו: "כל כתבה הודפסה, נוילנה, ותויקה בקלסר הרלבנטי"

ד', מי שהייתה אחת מהעוזרות האישיות של שרה נתניהו, העידה כי אשת ראש הממשלה: "אמרה לנו לבדוק אם עלו עליה כתבות חיוביות בוואלה. ההרגשה היתה שוואלה הוא כמו אתר הבית, כמו ש'ישראל היום' אמצעי תקשורת מקורב.

ליטל דוברוביזקי ותומר גנון 19.11.19

המשטרה הגיעה בחקירת תיק 4000 גם לד', מי שהייתה אחת העוזרות האישיות של רעיית ראש הממשלה שרה נתניהו במשך שנה.

בעדותה מינואר 2019 תיארה ד' כיצד בשנים 2013-2014 עבדה כעוזרת אישית של נתניהו וסיפרה על היחס של אשת ראש הממשלה לאתר וואלה, על השימוש בכינוי "הגברת" ועל היחס של נתניהו לתקשורת.

"תפקיד חסר תוכן"

ד': "היו לשרה עוד שתי עוזרות אישיות. אני טיפלתי בפניות הציבור שמופנות אליה ובפניות של אמצעי התקשורת.

חוקר: "למה עזבת אחרי שנה?"

ד': "כי התפקיד לא היה מה שחשבתי בהתחלה. הבנתי עם הזמן שאין בו תוכן אמיתי, אין בו עשייה, פשוט נטו צינור להעברת מידע. גזירה של כתבות מעיתונים. זו לא הסיבה שבגללה באתי לעבוד כעוזרת האישי של ראש הממשלה

חוקר: "מה היו תהליכי העבודה?"

ד': "היינו מגיעים בשעה 08:00 בבוקר, עוברים על עיתונים של אותו יום והסופ"ש, גוזרים, ומעדכנים לגבי כתבות שקשורות לשרה ולביבי. היא היתה מבקשת שנביא לה את זה למשרד. היא היתה מתייקת בקלסרים גם כתבות חיוביות וגם שליליות. היינו פותחים מכתבים רלוונטיים לשרה שקיבלנו מלשכת ראש הממשלה: פניות ציבור, בקשות לפגישות מאזרחים, בקשות מעוזרי ח"כים שרצו להיפגש איתה, עונים על מיילים, מעדכנים אותה על הלוח השבועי והיומי, מבקשים לוח של ראש הממשלה. היא רצתה כל יום את הלוח שלו למרות שכבר ידעה אותו.

"וואלה היה יותר חיובי"

חוקר: "האם קרו מקרים שבהם שרה נתניהו ביקשה ממך לדאוג לסיקור כלשהו?"

ד': "היו מקרים שהיא ביקשה ממני לבדוק אם כתבה מסוימת עלתה או תכנים מסוימים. היו כמה פעמים שהיא ביקשה שאבדוק אם היו כתבות בוואלה.

חוקר: "למה דווקא וואלה?"

ד': "ידענו שאם יש משהו שרוצים לפרסם אז זה יהיה בוואלה".

חוקר: "מה כל כך מיוחד באתר וואלה?"

ד': "שרה היתה אומרת לנו לבדוק אם עלו כתבות חיוביות בוואלה, ובוואלה באופן סטטיסטי הופיעו כתבות חיוביות לעומת יתר האתרים. זה היה חלק מהסבב בוקר שהיינו עושות כל יום. היינו עוברות על כל אתרי האינטרנט".

חוקר: "היית שולחת סיקורים בעניינה של שרה נתניהו?"

ד': "הייתי שולחת אליה באופן אישי. מדפיסים כל כתבה בעניינה, מניילנים אותה ועוברים על זה איתה ביחד ואחרי זה מתייקים את זה בקלסר הרלבנטי".

בהמשך החקירה מציג החוקר לד' מייל ושואל אותה: "למה התכוונת כשכתבת 'הגברת תשמח'?"

ד': "שרה נתניהו. קראנו לה 'הגברת' - זה היה בהנחיה שלה".

בהמשך החקירה מסבירה ד': "ההרגשה בלשכה היתה שוואלה הוא כמו אתר בית".

חוקר: "למה הכוונה ב'אתר בית'?"

ד': "אתר מקורב למשפחת נתניהו, כמו ש'ישראל היום' הוא אמצעי תקשורת מקורב".

חוקר: "איפה ישבת? היה לך משרד?"

ד': "בבית ראש הממשלה, בפטיו, יש שם חדר ששלושתינו - העוזרות האישי של שרה - היינו יושבות שם".

חוקר: "ממי קיבלת שכר?"

ד': "ממשרד ראש הממשלה".

חוקר: "היו לך עוד תפקידים חוץ מהעוזרת של שרה נתניהו?"

ד': "לא".

מחזקים Ido Dembin

21/11/2019

אני רוצה לעצור רגע כדי להזכיר, למקרה ששכחנו: זה לא מצב נורמלי.

זה לא נורמלי שמדינת ישראל תלך לבחירות שלוש פעמים בתוך שנה.

זה לא נורמלי שבמשך השנה הזו יעמוד ראש הממשלה בראשות ממשלת מעבר שלא נבחרה, שאין לה רוב בכנסת, שאין לה סמכות חוקית או מוסרית לקבוע סדרי עולם - ויבקש להמשיך לשלוט, למנות שרים ולקדם מדיניות באמצעותה.

זה לא נורמלי שמי שהפסיד בבחירות יקבע את כללי המשחק וישלח אותנו לבחירות חדשות שוב ושוב עד שינצח, כאילו היה זה סרט ההמשך ל'לקום אתמול בבוקר'. ובהקשר זה, ביבי היה מת להיות ביל מורי.

זה לא נורמלי שהשיקול שבבסיס ההליכה החוזרת הזו לבחירות עוד פעם ועוד פעם וחוזר חלילה, הוא בכלל כזה שנוגע לכרטיס 'צא מהכלא' שאותו ראש ממשלה מפסיד מנסה לסדר לעצמו על חשבון הציבור.

זה לא נורמלי שציבורים שלמים מודרים וסופגים אש חסרת רחמים בגלל שנולדו לגזע או לדת הלא נכונה, ומואשמים בהיותם 'איום קיומי' או 'רוצים להשמיד את ישראל'.

זה עוד פחות נורמלי שהאיש שמלבה את האש נגדם הוא האיש שעומד בראשות הממשלה נטולת הסמכות והמונעת-חסינות שמכהנת כרגע, שאהבתו לישראל מותנית בהמשך כהונתו בראשה.

זה אפילו עוד פחות נורמלי שהאיש הזה הוא אותו האיש שהוביל את ההסתה, השיסוע והשנאה חסרת הגבולות לראש הממשלה שהובילה לרציחתו לפני 24 שנה, ושהיום מנהיג מחנה שמתכחש לאחריותו לרצח ומנסה לשכתב את ההיסטוריה.

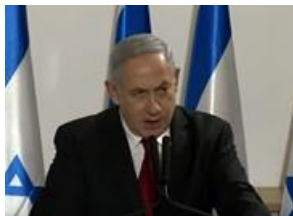
זה לא נורמלי שהאיש שמזהיר שאנחנו על סף הפיכה לספרד ויוון, הוא שהופך אותנו להונגריה, בוליביה, רוסיה וכל מדינה אחרת שבה המנהיג בוחר את הבוחרים ולא להפך.

זה לא נורמלי שמשפחת ראש הממשלה מורכבת, לכאורה, מאנשים נטולי גבולות המשוכנעים שדמם כחול ושנולדו לשלטון, ושכל כולנו עבדים נרצעים לרצונם. גם אם יצא להם בן אחד שעונה להגדרה 'אדם סביר'!

זה לא נורמלי שביבי נתניהו הוא עדיין ראש הממשלה.

ואם מדינת ישראל תלך לבחירות חדשות, הדבר הנורמלי ביותר שתוכל לעשות יהיה לתת לו גט כריתות חד משמעי ולשלוח אותו להתמודד עם צרותיו המשפטיות ולהניח לנו, לראשונה מזה מלעלה מעשור, לנפשנו.

לפני שהמדינה כולה הולכת קיבינימט בגלל בנאדם אחד, לא נורמלי.

העדות של נתן מיליקובסקי: נתתי לנתניהו כסף במשך הרבה שנים, תמיד במזומן

19/11/2019

עדותו של נתן מיליקובסקי, בן דודו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, בתיק 1000: "אני מעולם לא עשיתי העברה בנקאית (לנתניהו)... אני לא חייב להגיד לאישתי מה עשיתי עם הכסף" ■ מתוך הבלוג של רביב דרוקר

הכתרות של עדותו של נתן מיליקובסקי במשטרה בתיק 1000 פורסמו על ידי גור מגידו ב TheMarker, אבל יש ערך לקרוא חלקים יותר נרחבים ממה שאומר קרוב משפחתו הנדיב להפתיע של ראש הממשלה על יחסי הצדקה שהוא מקיים איתו לאורך שנים, על מעטפות הכסף שהעביר במשך עשרות שנים, כרטיסי הטיסה שקנה, החליפות והסיוע לבתו של נתניהו. כשנזכרים בצלע שהחוקרים לא ידעו באותו זמן, ההשקעה הכה רווחית של נתניהו במפעל של נתן, הדברים מקבלים עוצמה נוספת.

הנה תמצית העדות:

נתן מיליקובסקי: נתתי לו כסף במשך הרבה שנים. מההתחלה. למדתי מההורים שלי על צדקה ולמדתי מאבא שלי שזו מסורת שנמשכת כבר מאות שנים או אלפי שנים, שזו החובה של אנשים שיש להם אמצעים, סוחר בעיירה קטנה לתמוך ברב.

חוקר: עד עכשיו אתה נותן לו כסף.

מיליקובסקי: כן.

מומי משולם: והוא צריך כסף ממך? צדקה. מוזר מאוד אני חייב לציין. יש לו וילה בקיסריה. אישתו יש לה דירה גדולה מאבא שלה. הוא ראש ממשלת ישראל והוא צריך כסף ממך. צדקה. אני רק מציע בתוקף שתחשוב מחדש שוב על התשובות שלך.

חוקר: אם היית מנסה לחשב סכום כולל מ-1980 עד היום.

נתן: אולי מאה אלף דולר.

סגן ניצב מומי משולם: אנחנו צריכים לדעת האם ראש הממשלה שלנו היה צריך צדקה מבן הדוד שלו כי הוא אדם מאוד מאוד עני. זה מאוד מוזר בשבילנו אדוני.

מיליקובסקי: למה שלא תשאל אותו?

חוקר: תמיד הבאת לו כסף מזומן?

מיליקובסקי: אני מעולם לא עשיתי העברה בנקאית אם על זה אתה מדבר.

חוקר: אוקיי.

מיליקובסקי: אתה יודע, גם לי יש משפחה, גם לי יש אישה.

חוקר: כן.

מיליקובסקי: אני לא צריך לעשות את זה. אני לא חייב להגיד לאישה מה עשיתי עם הכסף.

חוקר: אתה יכול להעריך את ערך התכשיט שאתך הביאה לגברת נתניהו?

מיליקובסקי: סביר להניח שזה כמה אלפי דולרים. אני חושב שזה היה שרשרת, אבל אני לא זוכר.

חוקר: אמרת מקודם שאתך לא יודעת לגבי הכסף שאתה מביא למר נתניהו.

מיליקובסקי: זה נכון.

חוקר: למה?

מיליקובסקי: לא יודע, אתה נשוי.

משולם: סליחה?

מיליקובסקי: אתה נשוי?

משולם: כן, כמובן.

מיליקובסקי: אז אתה יודע. אתה יודע למה.

משולם: נישואים מאוד כנים ופתוחים תאמין לי.

מיליקובסקי: טוב מאוד. אוקיי.

משולם: אין לי אפילו את האומץ להסתיר משהו מאישה.

מיליקובסקי: בסדר. אוקיי. אני מעדיף שלא להגיד לאשתי.

חוקר: האם קנית לו חליפות? אתה מבין את השאלה מר מיליקובסקי?

מיליקובסקי: שילמתי עבור כמה חליפות. כן.

חוקר: למה לא אמרת את זה מקודם כששאלתי אותך כמה פעמים?

מיליקובסקי: בגלל...

משולם: אנחנו צריכים לדעת את כל הנסיבות של קניית החליפות. בבקשה תפרט...

מיליקובסקי שותק...

משולם: אה הוא אה הא...

מיליקובסקי שותק...

חוקר: אני מחכה...

מיליקובסקי: זה באמת מאוד פשוט ואין...

חוקר: אוקיי...

מיליקובסקי: הוא היה צריך כמה חליפות ואני הייתי יותר משמח לשלם עבור כמה חליפות בגלל סיבה מאוד פשוטה. הוא מייצג את המדינה.

חוקר: האם זה היה לפני שנה, לפני שנתיים?

מיליקובסקי: אני נוטה לחשוב שזה היה בשנתיים שלוש האחרונות.

חוקר: כמה פעמים קנית לו את החליפות?

מיליקובסקי: זו היתה פעם אחת...אני לא הלכתי לחנות. כל המעורבות שלי היתה אחרי שהחליפות כבר נקנו. כתבתי צ'ק ושילמתי על זה.

חוקר: מה היה הסכום?

מיליקובסקי: אני נוטה לחשוב משהו כמו 4,000-5,000 דולר.

משולם: יש הבדל ענק בין ההצהרות שלך לבין ההצהרות שלו (של נתניהו) אתה יודע? כמו שאמרתי לך קודם בתחילת החקירה שלנו, כרגע המצב שלך הוא של עד אבל רק...אז אני מציע לך בתוקף לחשוב מחדש על ההצהרה שלך. קח את הזמן שלך.

מיליקובסקי: זה כל מה שאני זוכר.

חוקר: אדוני, אנחנו מחכים.

מיליקובסקי: אמרתי לך, היינו ביחד בניו יורק.

חוקר: זה היה לפני שנתיים – שלוש שנים, עשר שנים, מתי?

מיליקובסקי שותק.

חוקר: מתי?

מיליקובסקי: זה היה (שנת) 2015 אולי. זה ניחוש. היו אולי 6 אנשים בארוחת ערב הפרטרידג'ים (ספנסר פרטרידג', עוד אחד מהעשירים האמריקניים שהעתירו מתנות על הזוג נתניהו), אשתי ואני וראש הממשלה ואישתו. אני לא זוכר את השיחה. מישהו אמר החליפה הזאת נראית שחוקה. ספנסר אמר לי בבקשה תשלח לי צ'ק על 4,000-5,000 דולר וזה מה שעשיתי.

חוקר: למה הוא ביקש ממך לרשום לו צ'ק?

מיליקובסקי: כי ראש הממשלה קנה כמה חליפות...הוא התקשר אליי וביקש ממני לרשום צ'ק.

חוקר: אתה יודע, יש לך הצהרות מוזרות מאוד.

מיליקובסקי: אוקיי.

חוקר: שסותרות את מר נתניהו ודרך אגב, גם את מר פרטרידג'?

מיליקובסקי: כן, כן, כן, זה מה שאני זוכר.

חוקר: ספנסר אמר לנו שאתה כתבת צ'ק בסכום של 11 אלף דולר.

מיליקובסקי: יכול להיות שזה נכון. יש לי זיכרון פגום.

חוקר: תשובה נהדרת.

מיליקובסקי: אני מצטער...אני לא נבוך מהסכום.

חוקר: אולי עורכי הדין של מר נתניהו הציעו שאתה תשלם את הכסף לספנסר? אחרי שהם הבינו, אולי מר שמרון. אתה מכיר את מר שמרון?

מיליקובסקי: אני מכיר אותו. הוא קרוב משפחה למעשה.

חוקר: אתם כולכם, כן, אתם משפחה אחת גדולה. האם דיברת עם מר שמרון על זה?

מיליקובסקי: מעולם לא. לא דיברתי עם אף עורך דין על זה. לא דיברתי עם נתניהו על זה.

חוקר: בוא נדבר מעט על ההשקעות שלך בישראל.

מיליקובסקי: אני היו"ר של (לא ברור) ברמת פולג. החברה מייצרת ומפתחת מכשירים רפואיים לשתלי שדרה...כמעט כל פעם שבאתי (אורי מילקובסקי, קרוב משפחה שחי בארץ וקרוב לקהילת הסטארט-אפים), אני מתקשר אליו מראש ואני אומר לו - היי אורי, רק בשביל לארגן את לוח הזמנים, שבועיים מיום שני. יש לי השקעה קטנה בחברה שנקראת סטורדוט. מייצרים מטען בשביל הפלאפון שיטען אותו ב 30 שניות.

חוקר: האם היית צריך תמיכה כלשהי ממנו, בעיות רגולטריות?

מיליקובסקי: לא.

חוקר: לקדם משהו?

מיליקובסקי: לא

חוקר: מר נתניהו אמר לנו במהלך החקירות שלו שספנסר התקשר אליו לפני כמה שנים והציע לקנות לו חליפות חדשות. הוא ביקש ממר נתניהו למדוד את הגוף שלו בכדי לקנות את החליפות שלו בארה"ב. שום חנות בניו יורק. שום דבר?

מיליקובסקי צוחק.

חוקר: אתה לא מאמין לזה, אבל זו האמת?

מיליקובסקי: כן.

חוקר: והוא אמר לנו שרק אחרי כמה שנים, הוא הבין שאתה שילמת עבור החליפות.

מיליקובסקי: כן.

חוקר: כשהבאת ליאיר נתניהו לדוגמא מעטפה עם כסף בפנים האם הוא פתח את המעטפה?

מיליקובסקי: לא.

חוקר: האם הוא ראה את הכסף?

מיליקובסקי: לא בנוכחותי.

חוקר: ומה לגבי כשהבאת לשרה את המעטפה?

מיליקובסקי: לא.

חוקר: היא שאלה משהו על התוכן של המעטפה?

מיליקובסקי: לא.

מיליקובסקי: האמת היא שהיה לי עסק קטן יחסית עד 2002 כשקניתי מפעל שפשט את הרגל ובניתי אותו עם כמה שותפים ומכרתי אותו עבור הון רב. זה היה כמו להיות בעסקי ההיי-טק חוץ מזה שזה היה מאוד תעשייתי. הייתי מאוד בר מזל. אלו היו שמונה שנים של עבודה מאוד קשה אבל הן השתלמו.

חוקר: האם הוא הביא לך אילו שהן מתנות? האם הוא הביא לך כסף כלשהו?

מיליקובסקי: לא.

חוקר: האם הוא קנה לך מתנות כלשהן? למשפחה שלך? לאשתך?

מיליקובסקי: אני לא חושב כך.

משולם: לא, ברור שלא.

מיליקובסקי: אני מתכוון, הוא בא לבת מצווה של הבת שלי, הוא הביא לה מתנת בת מצווה.

חוקר: איזה סוג של מתנה?

מיליקובסקי: אני לא יודע. זה היה לפני 20 שנה.

חוקר: האם אי פעם עזרת לנועה.

מיליקובסקי: נתתי משכנתא לדירה שלה.

משולם: סליחה, שוב?

משולם: מה אתה בנק או משהו? מה אתה מתכוון שהבאת לה משכנתא? מיליקובסקי: כן.

חוקר: שילמת על המשכנתא שלה? אני לא מבין, למה אתה מתכוון נתתי לה משכנתא? מיליקובסקי שותק.

חוקר: זו היתה הלוואה?

מיליקובסקי: זו היתה הלוואה.

חוקר: היא החזירה לך?

מיליקובסקי: חלק מזה.

חוקר: תנסה להיזכר בסכום.

מיליקובסקי: אני לא זוכר את הסכום.

חוקר: היא ביקשה ממך? ביבי ביקש ממך?

מיליקובסקי: ביבי ביקש אם אני יכול לעזור לה.

חוקר: תן לי לשאול אותך שוב, תנסה להיזכר בסכום המדויק.

מיליקובסקי: איך אני יכול שלא להיות ציני, אתה מאוד מעוצבן שאתה לא מצליח למצוא משהו רשמי שראש הממשלה עשה עבורי.

משולם: לא, לא, לא...

מיליקובסקי: זה הגיוני שזה היה 300 אלף שקל (הסיוע לנועה).

במשך כל העדות, מיליקובסקי לא רומז לחוקרים שיש עוד מערכת יחסים כלכלית שלמה בינו לבין ראש הממשלה, שנתניהו השקיע בו, שהוא הרוויח מיליוני שקלים מההשקעה הזאת ושעלו סימני שאלה סביב השאלה האם נתניהו איכשהו היטיב את מצבו של המפעל בו מיליקובסקי היה שותף. אחרי שזה התגלה, התפרסם שהיועץ יעשה איזושהי בדיקה בעניין. בינתיים, ככל הידוע, זה לא נעשה.

הסמסים בין חפץ לישועה סביב הראיון של נתניהו לוואלה – התכתובת הכמעט מלאה והדי מדהימה

רביב דרוקר | 7 | בנובמבר 2019 26 תגובות

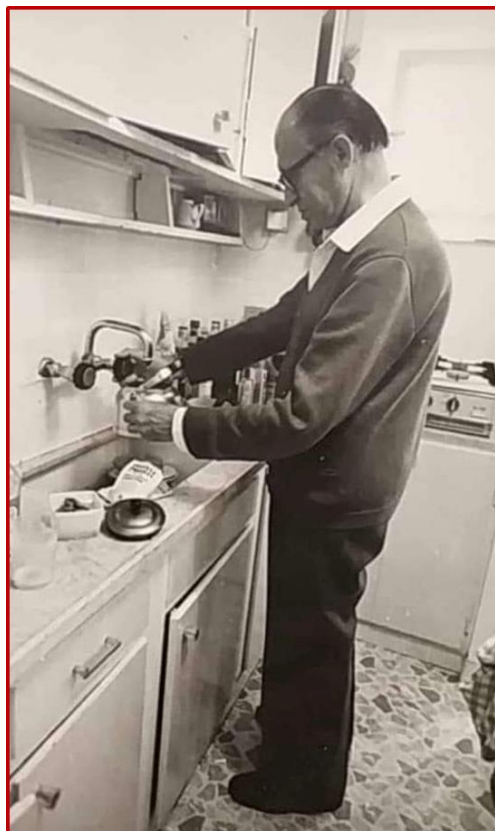
בתחקיר "המקור" של ברוכי קרא על וואלה כבר סיפר אבי אלקלעי, העורך של וואלה, את סיפור הראיון עם ראש הממשלה נתניהו לפני בחירות 2015. כמה נתניהו לא היה מרוצה, איך ניר חפץ צעק עליהם לחזור ולבצע את הראיון מחדש. אתמול פרסמתי בחדשות 13 סמס אחד מהתכתובת הענפה והמדהימה שהתנהלה בין ניר חפץ, אז דובר משפחת נתניהו לאילן ישועה, מנכ"ל וואלה, סביב הראיון הזה. הנה התכתובת הכמעט מלאה. בסקאלה שבין – 2.5' כתבות בוואלה' ל'העברת השליטה באתר

חדשות פופולארי לידי לשכת ראש הממשלה, הסמסים הללו, נדמה לי, נותנים אפשרות לשפוט מה מהתיאורים יותר נכון.

פרשת שרה נתניהו החדשה
 יואב הורביץ תפס את נתניהו בידה והרחיק אותה מהחדר

הרקע הוא סירובו החוזר ונשנה של מנכ"ל משרד רה"מ אלי גרונר לחתום ולאשר הוצאות כספיות על המעון של בני הזוג נתניהו בקיסריה. גרונר זומן לבית ראש הממשלה בבלפור, שם הייתה פגישה משולשת בנוכחות יואב הורוביץ, ראש הלשכה. שרה נתניהו קיבלה את גרונר בצרחות "אנחנו שונאים אותך" ואז אחזה בעט באופן מאיים. הורוביץ תפס את ידה של רעיית ראש הממשלה והוציא אותה בכוח

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש הזה???

11.3.15 שישה ימים לפני הבחירות, יום רביעי, 19:44 בערב, יום אחרי שדובי גילהר ראיין את נתניהו, ישועה כותב לחפץ:

"אני צופה עכשיו בראיון. חושב שביבי עושה עבודה מצוינת וזה יעשה לו שירות מצוין עם כותרת טובה וטקסט טוב, אבל מה שתחליט".

21:33 - חפץ: "חכה חצי שעה".

21:37: ישועה: אין בעיה, לא תרצה, לא נעלה, אבל חושב שאחרי עריכה ייצא בסדר גמור. המסרים של ביבי הועברו מצוין. נוריד כמה שאלות מעצבנות. הכותרות והטקסט יתרכזו במה שביבי אמר. איראן – הכול על השולחן, חשיבות הנאום ואי הכניעה לאובמה.

12.3.15, יום חמישי

10:10 ישועה: שלחתי לך. לדעתי רק ישרת ובגדול את החבר. הכותרות והמשנה מצוינות.

ישועה, מסתבר, שלח את הראיון עם נתניהו, אחרי עריכתו בוואלה לחפץ ולנתניהו ונתן בידיהם את מספרי העריכה. מדהים

10:12 ישועה: תודיע מה אתם מחליטים.

11:24 ישועה: עולים או לא.

10:30 ישועה: אל תגיד לאבי או דוביק כלום!!!! אתה לא קיבלת החומר מעולם! תיזהר!
חפץ: ברור.

ישועה: אני אומר שזה ממני. החלטה שלי, כי הבטחתי וזו הפרה של הסיכום המוקדם.
חפץ: אם פעם מישהו יגיד משהו – נתאם בינינו תשובה.
ישועה: אל תפיל אותי.

11:47 ישועה: שלח לי כבר את ההערה!!! יש פה הרבה לחץ ובסוף זה יתפלק לנו בלי התיקון.
חפץ: שולח. אילן שלא יתפלק. אמרת שלא ישודר.
12:06 חפץ: חכה קצת.

ישועה: לא אשדר, אבל אנא שלח לי את ההערה.

את הסמס הבא צריך לשפשף את העיניים כדי להאמין. דובר ראש הממשלה, חמישה ימים לפני הבחירות, מורה למנכ"ל וואלה איך לערוך את הראיון עם נתניהו. איזה מילים בחוץ ואיזה בפנים.

12:15 חפץ: בדקה 3:08 לחתוך החוצה החל מהמילים של גילהר "או שיש אפשרות אחרת". חוזרים לראיון בדקה 5:09 כשגילהר אומר "רק אתמול התפרסמו הנתונים". בלוק נוסף שמוציאים מדקה 5:17 עד 5:24. כלומר חותכים החוצה מהמילים של גילהר "זה לגמרי הממשלה שלך". מילים אלו נשארות בחוץ וחוזרים במילים של ביבי "תזכרו דבר אחד חשוב."

אחרי העריכה, חפץ מבקש לוודא ביצוע.

12:38 חפץ: מבקשים שתשלח את הסופי.

12:19 חפץ: קיבלת?

ישועה: כן.

15:06 ישועה: שלחתי לך סופי לג'ימיל. אשר לי אני רוצה להעלות.

15:11 אשר לי.

15:46 ישועה: לא ישודר אלא אם כן ישנו כל מה שביקשתם.

17:34 חפץ: תודה.

18:32 ישועה: תתקשר אליי בהול!!!

18:33 ישועה: הסיפור עומד לצאת. מבקש שתאשר להעלות לאחר העריכה שעשינו עם כל הכותרות החיוביות. היציאה של הסיפור תזיק לכם פי אלף. דה מרקר מתקשרים אליי. חדשות 20 כנ"ל. זה בחוץ. אתה עושה טעות. תן לי להעלות את זה.

הראיון עלה סוף סוף באזור 20:00 וחיש מהר דורדר במורד האתר עד לקבירתו המעשית. הערב במהדורה אנחנו מתכננים לשדר עוד חלק פנטסטי מעלילות נתניהו והתקשורת.

כת נתניהו – בכינות בלתי פוסקת אל מול ההנחות המפליגות

מאת רביב דרוקר | 27 באוקטובר 2019

קשה לחשוב על איש ציבור שקיבל הנחות יותר גדולות ממערכת אכיפת החוק מבנימין נתניהו. כל ראשי הממשלה קיבלו יחס וי איי פי. לא נעשה חיפוש בחוות שיקמים אצל גלעד שרון, כדי לא לפגוע באביו ראש הממשלה. לא שמו האזנות. כשמבקר המדינה בא ליועץ המשפטי לממשלה עם תיקים שונים על אהוד אולמרט – מזוז הסביר שעדיף שהמבקר יחקור. יומני שולה זקן שכבו בפרקליטות חודשים ארוכים, עד שיצאו מהמגירות ועדיין, נתניהו הוא גרם מדרגות לפחות מעל כולם ברמת הסלחנות שהוא קיבל לאורך השנים.

נגד אהוד אולמרט הלכה הפרקליטות להליך חריג של עדות מוקדמת, 4 ימים אחרי שהעד נחקר לראשונה. מדהים. אף אחד לא העלה על דעתו להעיד את ארנון מילצ'ין, למשל, העד המרכזי בפרשת 1000 מחשש שלא יחזור לישראל. חודשים ספורים אחרי שטלנסקי העיד, היועץ מזוז כבר החליט. פה עברו שלוש וחצי שנים מאז החלה החקירה הסמויה נגד נתניהו בתיקי 1000 ו 2000 ועדיין אין החלטה, מה שלא מפריע לנתניהו לטעון שפועלים נגדו בקצב זמנים מזוהז.

כמות ההנחות שקיבל נתניהו לאורך השנים היא בלתי נתפסת. סגרו נגדו שני תיקים פליליים בפרשות בר און חברון ועמדי כי לא הבין עד הסוף מה קורה. סגרו נגדו תיק שלישי, שאף אחד לא זוכר, על סקרים שבוצעו עבורו על ידי בכיר במשרד החינוך. הבכיר ניזוק. נתניהו יצא נקי. בחקירת שרון התברר כי נתניהו קיבל צ'ק שמן מהמיליארדר רונלד לאודר. הוחלט לא לחקור. בתחקיר ביבי טורס עלו עוד ועוד אנשי עסקים שמימנו את נתניהו, רעייתו וילדיו. הבדיקה נסגרה בלי חקירה רצינית.

העוזרת של נתניהו, אודליה כרמון, קיבלה כסף מנתניהו בצורה לא חוקית לכאורה. היועץ החליט לעזוב את זה. תוך כדי הבדיקה שהתנהלה בסיפור ביבי טורס, התברר כי איש עסקים בשם דדי גראוכר נתן כסף לנהג של נתניהו והייתה עדות שגראוכר אמר לנהג שייתן את הכסף לבוס. הנושא נחקר באמצעות מכתבים (!) לפרקליטיו של נתניהו. הוא הכחיש. בחקירת המבקר התברר כי בכיר בחברה של לאודר שילם אלפי דולרים כדי לממן הוצאות של גברת נתניהו. הסיפור לא נחקר. בחקירה מאוחרת יותר של המבקר התברר כי בכמעט מחצית מנסיעותיו של נתניהו לחו"ל התבקשו גופים ואנשים שונים לממן את אותה הוצאה בנסיעה. קצת כמו מה שיוחס לאולמרט בפרשת ראשון-טורס. הסיפור נסגר על ידי היועץ. להמשיך?

בפרשת הצוללות נתניהו קיבל זיכוי פומבי מפרקליט המדינה לפני שהחלה החקירה. כשהחלה, לא נלקחה ממנו אפילו עדות פתוחה. כשכבר נלקחה ממנו עדות, עמוק בתוך הפרשה, הוא נשאל על אישור המכירה של הצוללות למצרים וטען שיש איזה סוד שהוא יוכל לגלות רק ליועץ. היועץ עודכן ולא ביקש לשמוע אפילו מה הסוד. בתיק 1000, תיק טובות ההנאה מארנון מילצ'ין, מופיעים שורה של מיליונרים אחרים שמעתירים על נתניהו פינוקים ומתנות. הוחלט 'למקד את החקירה' ולא להפוך אף אחד מהם לתיק עצמאי.

בפתיחת הפגישה המוקלטת השנייה בין מזוס לנתניהו, מספר הבעלים של ידיעות לראש הממשלה על כך שהיה 6 שעות בטורניר טניס של הבן שלו וכמה קשה היה. נתניהו ישר מספר על בנו אבנר. מאוחר יותר מזוס מדבר על מות אביו לפני שלושים שנה. נתניהו בשלו. "זה טראומטי?". אבא שלי נפטר, הוא מספר והוא חושב עליו כל יום. כשהיו אצלו ההורים של הילדים שנהרגו באסון נחל צפית, הוא סיפר להם מה אבא שלו היה עונה לאלו שהיו שואלים איך מצליח לחיות אחרי המוות של יוני. "החיים זה כמו נהר גועש, ושוצף, החיים פשוט סוחפים אותך במורד הנהר", הוא ענה. למפוני עמונה הוא אמר, כזכור,

שהוא יודע מה זה לאבד בית. המעון בבלפור שנאלץ לעזוב אחרי ההפסד בבחירות 99. כבר התרגלנו לנרקיסים והבכיינות הבלתי פוסקת של נתניהו, אבל עד מתי נצטרך לסבול את כת המאמינים, שמהדהדים את הקישקושים האלה על היחס הנוראי שמקבל נתניהו מרשויות האכיפה. לפעמים זה מזכיר לי את נשותיו של גואל רצון. אולי גם כת נתניהו תתפכח יום אחד.?

המאמר התפרסם ב"הארץ

תיק 1000 – האם ניגוד העניינים הפך לפלילי

מאת רביב דרוקר | 7 באוקטובר 2019

באחת מחקירותיו במשטרה התקומם בנימין נתניהו כנגד הסכום הגבוה של המתנות ממילצ'ין, כפי שחישבו אותו החוקרים, חישוב שהעמיד את סך המתנות על מאות אלפי שקלים: "אני לא יודע את הסכום ותוך כדי זה גם הוא לא יודע. אני יודע בזמן אמיתי שאני מקבל ממנו קופסת סיגרים. מה אני סוכם את זה? אמרתם ואם הוא יביא מטוס? אם היה מביא מטוס מלא סיגרים, כן, הייתי יודע את זה.

זו לא הייתה מהטענות המוצלחות של נתניהו. מן הסתם, הוא הבין שבתיק 1000 הוא בבעיה קשה. קשה להכשיר קבלה שיטתית ושוטפת של סיגרים, שמפניות, תכשיט ועוד תפנוקים לאורך שנים. לכן, נתניהו הפך בחקירותיו את מילצ'ין ל'אח'. אם מהבן דוד מיליקובסקי מותר לקבל מיליונים, מה'אח' מותר לקבל כמה מאות אלפים. קצת מבאס ש'האח' אמר בחקירה שהזוג נתניהו הוא זוג נהנתן, שהוא נגעל מהם ושהייתה דרישה בלתי פוסקת מהם, אבל היי, אחים לא בוחרים. או שכן. לפי חומר החקירה, היו לנתניהו 'אחים' רבים. ספנסר פרטרידג', זאב רובינשטיין, דדי גראוכר, בובי רכניץ, אפילו שלדון אדלסון הביא, כנראה, קופסת סיגרים.

איך שלא יהיה, מהרגע שאתה 'אח' של מילצ'ין, אתה לא אמור להתערב לטובתו בכל מיני עניינים.

כאן נכנסת הנקודה העקרונית בתיק. מתי פעולה בניגוד עניינים הופכת לפלילית? פרקליטי נתניהו יתמקדו היום בשימוע אצל היועמ"ש בעיקר בנקודה הזאת. הם ליקטו שורה של מקרים שבהם, כך הם טוענים, החטא היה יותר כבד והעונש יותר קל: בנצי ליברמן, שהיה מנכ"ל רשות מקרקעי ישראל, טיפל בענייני חברו, נחום לנגנטל והענשתם אותו פחות, הם יטענו. בינת שוורץ, ראש מנהל התכנון במשרד הפנים, פעלה בניגוד עניינים בנושאים שבעלה היה מעורב בהם ולא עשיתם לה כמעט כלום. פרח לרנר, היועצת של נתניהו, עשתה דברים איומים ונוראים ופטרטם אותם במעט מאוד. תעזבו את ביבי.

הבעיה של התיזה הזאת היא הפסיקה המפורשת בעניינו של אהוד אולמרט. אולמרט הורשע בהפרת אמונים בכך שטיפל בלקוחות של חברו ועורך דינו, אורי מסר. טענתו העיקרית של אולמרט הייתה – הנושא הזה כבר נידון בעבר, במקרה בו הייתי מעורב מול עורך דין אחר שייצג אותי (יגאל ארנון) ונפסק כי אין בכך בעיה. הנחתי שגם פה אין בעיה, מה עוד שהחלטותיי המהותיות לגבי אותן לקוחות של מסר, היו סבירות. ביהמ"ש אישר שרוב ההחלטות היו סבירות והרשיע את אולמרט. ההסבר היה שהקשר בין אולמרט למסר הוא חזק במיוחד. מסר החזיק עבורו כספים, חייב אותו בשכר טרחה מופחת והיה חבר ויועץ. אם מילצ'ין הוא לא סתם מקורב, אלא 'אח' – למה נתניהו לא נתן למישהו אחר לטפל בענייניו? גם אם לא יוכח שהמעורבות של נתניהו היא לא לגיטימית, זו עדיין הפרת אמונים. אולמרט קיבל עונש רך למדי על הפרת האמונים בעניינו של מסר, אבל הוא לא קיבל מתנות ממסר. אנשים שהורשעו בהפרת אמונים, שהייתה כרוכה ברווח כספי – כמו סטס מיס'ניקוב – נכנסו לכלא על זה ורק זה לעונש של למעלה משנה

ללא קשר להכרעה המשפטית, החומר בתיק 1,000 פשוט מגעיל. לא שזה מזיז למישהו, אבל ראש הממשלה ומשפחתו מוקפים בשורה של אנשים עשירים שיודעים ומבינים שהם חייבים כל הזמן להעביר פינוקים על הנתניהוס, אם הם רוצים לשמור על הקשר. באחת העדויות של מילצ'ין הוא מחמיא מאוד לנתניהו על כך שהציל את חייו של הטייקון האוסטרלי, ג'יימס פאקר. מסתבר שפאקר נקלע למשבר אישי קשה, מצבו הבריאותי הידרדר. "אני ביקשתי מביבי להרים טלפון לג'ימי על מנת להציל את חייו", העיד מילצ'ין "אני ואנשים נוספים דאגנו לג'ימי וחשבנו שאם לא נפעל במהירות, תהיה סכנה לחייו. ביבי היה היחיד שהצליח לשכנע את ג'ימי לבוא ארצה. אני מעריך שהוא הציל את חייו". קטע העדות הזה היה יכול להיקרא כל כך אחרת, אלמלא מתברר שגם פאקר גויס כדי לממן את אורח החיים הנהנתני והמכוער של ראש הממשלה ורעייתו. המאמר התפרסם ב"הארץ

האם גנץ יעז לעשות את מה שביבי היה עושה בלי למצמץ

מאת רביב דרוקר | 23 בספטמבר 2019

טענה רווחת בקרב מחנה הפרו ביבי היא שאין הכרעה בבחירות, תיקו, הולכים לבחירות שלישיות. זה בנוי על הנחה סמויה, אולי לא מודעת שאומרת – בני גנץ הוא לא בנימין נתניהו. בחוסר המעצורים. אם מצב המנדטים היה הפוך, נתניהו היה משביע ממשלה בלי להתעכב שנייה על המעצורים שבולמים עכשיו את גנץ. אחרי הבחירות באפריל, ביבי הרי הציע לפלג האסלמי של המפלגות הערביות, רע"ם, הצעות מפליגות כדי שייעדרו מההצבעה על השבעת ממשלתו הואהיה מוכן למכור את כל סדר היום שלו לאבי גבאי וטל רוסו ואת כל התפקידים הבכירים ל"כחול לבן". לא היה עיקרון או תפקיד שלא עמדו למכירה. אגב, עומדים גם עכשיו, אם רק יש קונים.

בואו נצייר לרגע תסריט לא נורא דמיוני. בתחנה הראשונה בני גנץ יציע פומבית לליכוד ממשלת אחדות, במסגרתה הם יקבלו 10 תיקים כולל תיקי הביטחון והאוצר ובמחצית השנייה של הקדנציה גם את ראשות הממשלה. עבור בכירי ליכוד כמו גדעון סער, גלעד ארדן ויולי אדלשטיין, זה חלום. נתניהו מעולם לא העלה על דעתו למקם אותם בתיקים כאלו. האם הם ייתנו לנתניהו לדחות הצעה כזאת על הסף? על פניה, זו גם הצעה שמשאירה סיכוי לנתניהו. גמור את ענייניך המשפטיים ללא קלון בשנתיים הראשונות כחבר כנסת וחזור לתפקיד ראש הממשלה ב 2021. לא הדחה.

נניח שנתניהו בכל זאת ידחה את ההצעה. התחנה השנייה של גנץ תהיה איווט ליברמן. אתה רואה, יטען גנץ בפני ליברמן, הצעתי להם הכול, נתניהו מבין רק כוח, בוא נשביע ממשלת מיעוט בתמיכת הרשימה המשותפת, נחכה כמה חודשים, התהליך המשפטי יאלץ את נתניהו לפרוש ונעשה אחדות עם המנהיג החדש של הליכוד. זו לא תמיכה ערבית שנועדה לגייס רוב לפינוי שטחים, יגיד גנץ לליברמן, זה בסך הכול חולץ פקקים, נתניהו סתם את המערכת, נחלוץ את הפקק ונשביע את הממשלה אותה אתה כל כך רוצה. בבחירות הבאות ב 2023 אף אחד לא יזכור שכמה חודשים כיהנת כשר בגלל תמיכה מבחון של איימן עודה.

גם לערבים לא קל לאפשר בקולותיהם את כהונתו של ליברמן. מצד שני, ראשות ועדת הפנים ועוד ועדה בכנסת, מינוי שר ערבי מטעם בממשלה – לא חבר הרשימה – תיקון חוק הלאום ושורה של רפורמות אזרחיות יכולה לאפשר לעודה להגשים את החלום עליו הוא מדבר כבר שנים. השתלבות בקואליציה, כיסא ליד השולחן, גם אם עדיין לא שולחן הממשלה.

נניח שגם זה לא עובד. ליברמן לא מתרצה, או שהערבים לא מוכנים. לגנץ עדיין יש אופציה מעניינת. השבעת ממשלת כחול לבן – מחנה דמוקרטי – העבודה, סה"כ 44 מנדטים, בתמיכת הרשימה המשותפת מבחון. ביחד זה 57 מנדטים, יותר מ 55 המנדטים של גוש הימין. כדי להצליח בכך, גנץ צריך

לשכנע את ליברמן להימנע בהצבעה. הוא אפילו לא צריך להיות חלק מהממשלה, רק להסכים לטיעון שאי אפשר להמשיך עם הבוכלטריה הפוליטית הבלתי נסבלת הזאת. תושבע ממשלה, תתחיל לכהן, נתניהו יזוז הצידה ואז אפשר יהיה לסדר מבנה קצת יותר יציב. נכון, ממשלת 44 מנדטים היא בעייתית, לא טבעית, לא נורמלית, הכול נכון, אבל נתניהו לא היה מהסס לשנייה. קודם משביעים ממשלה, נכנסים ללשכת ראש הממשלה, אחר כך כבר הכול יסתדר. דאגת יתר אינסופית לאיך זה ייראה ומה תזכור ההיסטוריה, אופיינית מאוד לכל אלו שמעולם לא כיהנו כראשי ממשלה.

ב 2008 הייתה הזדמנות לציפי לבני להרכיב ממשלה. ש"ס, אז בראשות אלי ישי, דרשה תוספת של מיליארד שקלים לקצבאות הילדים. לבני לא הייתה מוכנה. שר האוצר שלה, רוני בר און, איים להתפטר על זה. אני זוכר שאמרתי לה אז וגם בשידור - גברת לבני, תדפקי על השולחן ותגידי לח"כ ישי - אני לא אהיה מוכנה לתת לכם שקל פחות ממיליארד שקלים וחצי! לכמה אנשים יש הזדמנות לכהן כראש ממשלת ישראל? נתניהו, טענתי אז, צוחק בבית על עצם הויכוח. הוא ייתן להם פי 3 מהכסף הזה כבר בטלפון. לבני לא השתכנעה. אחרי הבחירות, נתניהו נתן לש"ס הרבה הרבה יותר ממיליארד השקלים של קצבאות הילדים. המאמר התפרסם ב"הארץ

כתב אישום נגד בנימין נתניהו, שאול אלוביץ, איריס אלוביץ ונוני מוזס.

בבית המשפט המחוזי בירושלים – 28 בינואר 2020

ה מ א ש י מ ה : מ ד י נ ת י ש ר א ל

נ ג ד --

ה נ א ש מ י מ :

1. בנימין בן בנציון נתניהו.
2. שאול בן הנריק אלוביץ'.
3. איריס בת באדר אלוביץ'.
4. ארנון בן נח מוזס.

כתב אישום

חלק כללי

הנאשמים והנפשות הפועלות (בנימין נתניהו) להלן: "הנאשם נתניהו" כיהן החל משנת 1988 ועד היום, למעט התקופה שבין

יוני 1999 ועד פברואר 2003, כחבר כנסת ישראל. לאורך שני העשורים האחרונים מילא הנאשם נתניהו תפקידים ציבוריים בכירים, כמפורט להלן:

א. מיום 18.6.1996 ועד יום 6.7.1999 כיהן הנאשם נתניהו כראש ממשלת ישראל. במהלך שנים אלה, כיהן לפרקים גם כשר במספר משרדי ממשלה.

ב. מיום 6.11.2002 ועד יום 28.2.2003 כיהן הנאשם נתניהו כשר החוץ בממשלת ישראל.

ג. מיום 28.2.2003 ועד יום 9.8.2005 כיהן הנאשם נתניהו כשר האוצר בממשלת ישראל.

ד. מיום 26.1.2006 ועד יום 31.3.2009 כיהן הנאשם נתניהו כיו"ר האופוזיציה.

ה. מיום 31.3.2009 מכהן הנאשם נתניהו כראש ממשלת ישראל, וכן כשר במספר משרדי ממשלה. בפרט, מחודש נובמבר 2014 ועד מאי 2017 כיהן הנאשם נתניהו כשר התקשורת.

מכוח האמור לעיל היה הנאשם נתניהו "עובד הציבור" כהגדרתו בסעיף 34 כד (1) לחוק העונשין.

תמצית האישומים

תמצית האישום הראשון - "פרשת 4000"

מערכת היחסים בין הנאשם נתניהו לבני הזוג אלוביץ' התאפיינה בקשר אינטנסיבי ותדיר שהתנהל במישרין ובאמצעות מתווכים. במסגרת קשר זה הפנו הנאשם נתניהו ובני משפחתו לבני הזוג אלוביץ' דרישות שונות שעניינן אופן הסיקור שלהם באתר "וואלה", ואף דרשו דרישות הנוגעות לסיקור יריביו הפוליטיים של הנאשם נתניהו. בני הזוג אלוביץ' הפעילו לחץ כבד ומתמשך על מנכ"ל "וואלה", ישועה, להיענות לדרישות אלה. כתוצאה מכך הנחה ישועה את העורכים והעיתונאים של "וואלה" לשנות פרסומים באתר באופן התואם את דרישותיו של הנאשם נתניהו לאורך התקופה הרלוונטית, כחלק ממערכת היחסים ההדדית של "תן וקח", בני הזוג אלוביץ' נענו, ככלל, לדרישותיו של הנאשם נתניהו, באשר הן, ועשו כל מאמץ כדי לממשן.

בחלק משמעותי מהמקרים השתדלותם עבור הנאשם נתניהו אף נשאה פרי,

במסגרת מערכת יחסי "תן וקח" שנרקמה בין הנאשם נתניהו לבין בני הזוג אלוביץ', הפעיל הנאשם נתניהו את כוחו ואת סמכויותיו כעובד ציבור כדי לקדם נושאים שהנאשם אלוביץ' היה מעוניין בקידומם בעבורו, בעבור בזק או בעבור חברות שונות ביורוקום.

בתוך כך, ובמקביל לדרישות שהפנה לנאשם אלוביץ', עסק הנאשם נתניהו מתוקף תפקידו הציבוריים במספר מקרים בענייניו הרגולטוריים של הנאשם אלוביץ', וביצע פעולות שקידמו אינטרסים עסקיים משמעותיים שלו, שהיקפם נאמד בסכומי עתק. הנאשם נתניהו עשה פעולות שונות לטובת הנאשם אלוביץ' בתמורה לטובות ההנאה שלקח מבני הזוג אלוביץ' בתחום הסיקור כאמור, תוך שנהג במשוא פנים והעמיד עצמו בניגוד עניינים בין תפקידו הציבוריים לבין ענייניו הפרטיים ותוך סטייה מן השורה.

הנאשם נתניהו הסתיר את מערכת היחסים בינו לבין בני הזוג אלוביץ' באופן שיטתי ועקבי מפני שורה של גורמים רשמיים, להם מסר מידע חלקי ומטעה על אודות טיב יחסיו עם אלוביץ'.

לשם הסתרת הקשר המושחת שלהם עם הנאשם נתניהו, פעלו בני הזוג אלוביץ' על מנת להשמיד ראיות שנמצאו בטלפונים הניידים שהיו ברשותם וכן הורו לישועה לפעול באופן דומה, ואף הנחו אותו למסור גרסאות כוזבות ביחס למעורבותם בשינוי הפרסומים באתר "וואלה", ביחס לקשר בינם לבין הנאשם נתניהו ובאשר לדרישותיו להתערבות בפרסומים השונים.

הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

הנאשם נתניהו

לקיחת שוחד עבירה לפי סע' – 290 לחוק העונשין

מרמה והפרת אמונים עבירה לפי סעיף – 284 לחוק העונשין

הנאשם אלוביץ'

מתן שוחד עבירה לפי סעיף – 291 יחד עם סעיף 29 (ב) לחוק העונשין.
 שיבוש מהלכי משפט עבירה לפי סעיף – 244 יחד עם סעיף 29 (ב) לחוק העונשין.
 הדחה בחקירה עבירה לפי סעיף – 245 (א) יחד עם סעיף 29 (ב) לחוק העונשין.
 פעולה ברכוש אסור עבירה לפי סעיף – 4 לחוק איסור הלבנת הון תש"ס-2000.
 גרימת פרט מטעה בדיווח מידי כדי להטעות משקיע סביר עבירה לפי סעיף – 53 (א) 4 (לחוק ניירות
 ערך, התשכ"ח-1968).

הנאשמת איריס אלוביץ

מתן שוחד עבירה לפי סעיף – 291 יחד עם סעיף 29 (ב) לחוק העונשין.
 שיבוש מהלכי משפט עבירה לפי סעיף – 244 יחד עם סעיף 29 (ב) לחוק העונשין.
 הדחה בחקירה עבירה לפי סעיף – 245 (א) יחד עם סעיף 29 (ב) לחוק העונשין.

תמצית האישום השני - "פרשת 2000"

לאורך השנים התקיימו בין הנאשמים נתניהו ומוזס יחסי יריבות עמוקה. עם זאת, קיימו השניים במהלך
 השנים שלוש סדרות של פגישות: בשנים 2008-2009; בשנת 2013 ובשנת 2014.

במהלך כל אחת מסדרת הפגישות האמורות, הנאשמים נתניהו ומוזס קיימו שיח על קידום האינטרסים
 ההדדיים שלהם: שיפור אופן סיקורו של הנאשם נתניהו בכלי התקשורת מקבוצת "ידיעות אחרונות"
 והטלת מגבלות על העיתון "ישראל היום", דבר שהיה בעל משמעות כלכלית רבה עבור הנאשם מוזס
 ועבור קבוצת "ידיעות אחרונות".

באחת הפגישות שהתקיימה ביום 4.12.2014, ולקראת מערכת הבחירות לכנסת העשרים, הנאשם מוזס
 הציע לנאשם נתניהו **שוחד**. זאת, בכך שיביא לשינוי ניכר לטובה בקו ובאופן הסיקור של הנאשם נתניהו
 ובני משפחתו בכלי התקשורת מקבוצת "ידיעות אחרונות", ולשינוי לרעה באופן הסיקור של יריביו
 הפוליטיים, עד כדי "רעידת אדמה" ו"סיבוב הספינה", כאמור בשיחתם.

מוזס הציע כי יעשה כן באופן שיבטיח את המשך כהונתו של הנאשם נתניהו כראש ממשלה לאורך זמן,
 וזאת בתמורה לכך שהנאשם נתניהו ינצל את השפעתו כראש הממשלה לקדם חקיקה שתטיל מגבלות
 על "ישראל היום" ותביא להטבות כלכליות משמעותיות לנאשם מוזס ולעסקיו.

הנאשם נתניהו לא סירב להצעת השוחד ולא הפסיק בעטייה את השיחה עם הנאשם מוזס, והגם
 שלא התכוון לקדם את הצעת החוק, המשיך לנהל עם הנאשם מוזס שיחה ארוכה ומפורטת על מרכיבי
 ההצעה והציג בפניו מצג לפיו יש אפשרות של ממש שיעשה שימוש בכוחו השלטוני על מנת לקדם
 חקיקה המיטיבה עם הנאשם מוזס. הנאשם נתניהו פעל כאמור על מנת להמשיך את השיח ובכך לגרום
 לנאשם מוזס להשפיע לטובה על אופן סיקורו בכלי התקשורת מקבוצת ידיעות אחרונות" בתקופת
 הבחירות ולגרום לו לפעול למניעת פרסומים שליליים שיפגעו בו או במשפחתו, לפחות בתקופה זו וכל
 עוד השיחות ביניהם נמשכות.

במעשיו אלה **הציע הנאשם מוזס לנאשם נתניהו הצעת שוחד** במעשיו אלה עשה הנאשם נתניהו
 מעשה הפרת אמונים הפוגע פגיעה מהותית באמון הציבור בעובדי הציבור ובנבחרי ובוטוהר המידות של
 האחרונים. בכך שניצל את מעמדו ואת כוח המשרה על מנת לקבל טובת הנאה אישית ובכך שבהיותו

נבחר הציבור הבכיר ביותר העביר מסר לפיו הצעות שוחד הן כלי שניתן לעשות בו שימוש לשם קידום אינטרסים הדדיים של עובדי ציבור בכירים ואנשי עסקים וכי אין פסול בעסקאות שוחד.

הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים

הנאשם נתניהו

מרמה והפרת אמונים עבירה לפי סעיף – 284 לחוק העונשין.

הנאשם מחס

הצעת שוחד והבטחת שוחד עבירה לפי סעיף – 291 בצירוף סעיף 294 (ב) לחוק העונשין.

תמצית האישום השלישי – "פרשת 1000"

מאז 1999 התקיימה בין הנאשם נתניהו למילצ'ין מערכת יחסים אישית בעלת זיקות וקשרים שונים. בתוך כך, בתקופה הרלוונטית לאישום, מחודש אוקטובר 2011 ועד לחודש דצמבר 2016 קיבלו הנאשם נתניהו ורעייתו ממילצ'ין טובות הנאה שונות.

בשנת 2013 הכיר מילצ'ין את פאקר לנאשם נתניהו.

בשנים 2014-2016 קיבלו הנאשם נתניהו ורעייתו מפאקר טובות הנאה שונות.

טובות ההנאה ממילצ'ין ומפאקר, שעיקרן קופסאות סיגרים ומארזי שמפניות, ניתנו לנאשם נתניהו ולרעייתו, באופן רציף, במענה לבקשות ואף דרישות, בין היתר באמצעות משלוחים, גם כאשר מילצ'ין ופאקר לא שהו בישראל, עד כדי כך שהפכו למעין "קו אספקה".

היקף טובות ההנאה הצטבר לכדי כ- 690,000 ₪. טובות ההנאה ניתנו לנאשם נתניהו בזיקה לתפקידיו הציבוריים ולמעמדו כראש ממשלת ישראל.

במעשיו אלה עשה הנאשם נתניהו מעשי הפרת אמונים הפוגעים פגיעה מהותית באמון הציבור ובטוהר המידות. זאת, בכך שקיים במשך שנים מערכת יחסים פסולה עם מילצ'ין ופאק במסגרתה קיבלו מהם הנאשם נתניהו ורעייתו טובות הנאה בהיקפים גבוהים מאוד, בזיקה לתפקידיו הציבוריים של הנאשם נתניהו ולמעמדו כראש ממשלת ישראל. כך עשה הנאשם נתניהו מעשי הפרת אמונים הפוגעים פגיעה מהותית באמון הציבור, בטוהר המידות ובתקינות המעשה המינהלי בכך שפעל במילוי תפקידיו הציבוריים בניגוד עניינים חריף ומתמשך בין מחויבותו האישית למילצ'ין לבין מחויבותו לציבור.

ביום 14.8.2013 פנה מילצ'ין לשר האוצר באותה עת, יאיר לפיד (להלן: "לפיד"), ביחד עם עורך דינו פנחס רובין, בבקשה כי יתקין תקנות שיאפשרו את הארכת הפטור. לפיד העלה הסתייגויות ביחס לבקשה, הפנה אותה לבדיקת גורמי המקצוע במשרד האוצר, ובהמשך לכך הבהיר למילצ'ין כי אין בכוונתו לקדם את התקנת התקנות באופן שיסייע לו.

בסמוך לפנייתו ללפיד, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה מילצ'ין בנושא זה גם לנאשם נתניהו, שכיהן באותה עת כראש ממשלה, וביקש את התערבותו לצורך קידום בקשתו בעקבות פנייתו של מילצ'ין, העלה הנאשם נתניהו את נושא הארכת משך הפטור הניתן לתושבים חוזרים בפני לפיד בשתי פגישות מקצועיות שערך עמו במסגרת תפקידו. בפגישות אלה, הבהיר הנאשם נתניהו ללפיד כי מילצ'ין שוחח עמו בנושא. הנאשם נתניהו הביע בפני לפיד את תמיכתו בהארכת הפטור, **ואילו לפיד אמר כי אינו סבור שיש לפעול להארכתו.**

הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם נתניהו

מרמה והפרת אמונים עבירה לפי סעיף - 284 לחוק העונשין.

עדי התביעה:			
1. אביחי לוגסי משטרת ישראל	84. שירלי לוי משטרת ישראל	167. חיים גרן	250. עוזי ארד
2. אביתר חליו משטרת ישראל	85. שלומי חגי משטרת ישראל	168. טל של	251. תמיר פרוח
3. אוס נאסר רשות נירוח ערך	86. שלומי חכמון משטרת ישראל	169. טל בן עובדיה	252. יובל דסקין
4. אופיר איכמלד משטרת ישראל	87. שלומי פרגון משטרת ישראל	170. טליה גרסטלר חטשילד	253. חן דרמיר
5. אופיר זרון משטרת ישראל	88. שמעון פרץ משטרת ישראל	171. יאיר חקאק	254. צבי נטע
6. אופיר זילברשטיין משטרת ישראל	89. שבי מחם משטרת ישראל	172. יהודה פורת	255. אפי אזולאי
7. אורטל גרנות גבאי משטרת ישראל	90. שרון אזולאי משטרת ישראל	173. יואב הורביץ	256. חני דהן
8. אורי קנר משטרת ישראל	91. שרלי הדרן משטרת ישראל	174. יונתן כנטר	257. ויקטור סרגה
9. אורית חוטר משטרת ישראל	92. כרש ברנור משטרת ישראל	175. יעל מלם יפה	258. יוסי סחיל
10. איהב נמסור משטרת ישראל	93. שלמה משלום משטרת ישראל	176. ינון מגל	259. דוד בבלי
11. איתן קרמר משטרת ישראל	94. גיל בן שושן משטרת ישראל	177. יניב הולצמן	260. עמית ברזילי
12. אלון חפם משטרת ישראל	95. עודד בן משה משטרת ישראל	178. יפעת בן-חי שגב	261. נימר אבו מינה
13. אלי אסיגי משטרת ישראל	96. דני יופה משטרת ישראל	179. יצחק זינגר	262. רוטל אברהם
14. אלי ג'וזום משטרת ישראל	97. גיל ראלקין משטרת ישראל	180. ישראל בכר	263. יעקב (קוקן) גרשוני
15. אליעזר צמח משטרת ישראל	98. סער שפירא משטרת ישראל	181. ישראל לשם	264. שרה שוחט
16. אסמרה סטה משטרת ישראל	99. עידן אדרים משטרת ישראל	182. ליאור אסי מאיר	265. עינב סגל
17. אפרת אלגריסי משטרת ישראל	100. אופיר שלום משטרת ישראל	183. לירן זן	266. בת אל יניב איון
18. ארנון הרפז משטרת ישראל	101. ארנון אליעד משטרת ישראל	184. מאיר לון	267. דב פינטור
19. גלית בלזר רשות נירוח ערך	102. ליוז כהן משטרת ישראל	185. מוטי אלמליח	268. יוסף מעלים
20. גלעד בבלי משטרת ישראל	103. איתי רמות משטרת ישראל	186. מיכאל ראבילו	269. אליה אילוז
21. גלעד ורדי רשות נירוח ערך	104. עודד ראם משטרת ישראל	187. מיכל קליין	270. בועז אסיגי
22. גלעד רוט רשות נירוח ערך	105. אורן שלז משטרת ישראל	188. מיכל שרביט	271. קובי לוי
23. דתן מליח משטרת ישראל	106. תמר חיים בן סימון משטרת ישראל	189. מיון שמילה	272. שלום מלכה
24. דימה לזינסקי משטרת ישראל	107. משה ליון משטרת ישראל	190. נגה חבינשטיין	273. אשר יששכר
25. דקל בחם משטרת ישראל	108. שלום חי ביטון משטרת ישראל	191. ניר חפץ	274. מאיר דלוחה
26. הדר ויצהנדלר משטרת ישראל	109. אושרה אברם משטרת ישראל	192. סטלה הנדלר	275. ישראל אמיטב
27. ורד פולנסקי משטרת ישראל	110. חן אליו משטרת ישראל	193. עדי כהן	276. ראם גור
28. זאב ליברמן רשות נירוח ערך	111. מיכל עלים משטרת ישראל	194. עדי קופולביץ	277. מרגלית ממן
29. טרן מליח משטרת ישראל	112. גרשון חבניכיים משטרת ישראל	195. עוז בר טל	278. אליהו ענבר
30. טליה ריבן משטרת ישראל	113. אסף גולפיש משטרת ישראל	196. עמיקם שורר	279. שאול ורדי
31. טלמור דין משטרת ישראל	114. ערן כהן משטרת ישראל	197. עמית אשל	280. אילן שמואל
32. יובל פסטרנק משטרת ישראל	115. יעל אפוסה משטרת ישראל	198. ערן טיפנברן	281. אודי אנג'ל
33. יוני גרינברג משטרת ישראל	116. חגי כהן גת משטרת ישראל	199. ערן חפאלידיס	282. פיו זבלוחוביץ
34. יהודה אבוקסיס רשות נירוח ערך	117. קובי פחליטר משטרת ישראל	200. פליקס כהן	283. ספנסר פטרידג'
35. יואב תלם משטרת ישראל	118. מקסים יוחנבוביץ' משטרת ישראל	201. צחי הנגבי	284. נתן מילקובסקי
36. יוסי ברקולו משטרת ישראל	119. יצחק קסיאל משטרת ישראל	202. קים לוי	285. איריה רנט
37. יורם נעמן משטרת ישראל	120. דוד אוקטר משטרת ישראל	203. חן אילון	286. אמנון מאיר בן עמי
38. יניב פלג משטרת ישראל	121. אסף שוען משטרת ישראל	204. חן ברץ	287. חמ אברמובסקי
39. יריב עמיעד רשות נירוח ערך	122. אורן גבאי משטרת ישראל	205. רפאל שמיר	288. אורן שור
40. ילאור מיכאל חזנברג משטרת ישראל	123. אבי אלקלעי	206. שלמה פילבר	289. אורן גיל
41. לואור מן משטרת ישראל	124. אבירם אלעד	207. שחר שבתי	290. אילן בן עמי
42. לואור שפיץ רשות נירוח ערך	125. אביר אברמוביץ'	208. שי חייק	291. יריב לון
43. ליה לשינקר משטרת ישראל	126. אבי לינט	209. שרה גרינברג	292. איתן כבל

44. מאור דמרי משטרת ישראל	127. אבנר בוחסב	210. שלומית ברנע פרגא	293. שילה חן דה בר
45. מילל לב אר משטרת ישראל	128. אבנר הופשטיין	211. שרון פלישר	294. חן ירון
46. מילי ציון משטרת ישראל	129. אברהם ברגר	212. ארנון מילצ'ן	295. זאב אלקין
47. מיקו גימדי משטרת ישראל	130. אהוד הירש	213. ג'יימס פאקר	296. איל ינון
48. מרסוס יוקוביץ משטרת ישראל	131. אור אלוביץ'	214. הדס קליין	297. אליהו ג'לט
49. ניר אדרי משטרת ישראל	132. איה בן פורת	215. אסתר (אתני) קנר	298. דב איכמלד
50. ניר שוורץ משטרת ישראל	133. איל חיימובסקי	216. זאב פלדמן	299. חן יעקב רימן
51. נעם משולמי משטרת ישראל	134. אילן ישעיה	217. יונתן חסון	300. אביטל להב
52. נעמה זיו משטרת ישראל	135. אילנית פילבר	218. שני קוסקס	301. אילית צור עמור
53. נתי ביטא משטרת ישראל	136. איתן צפריר	219. חנאל סטיבן לאדר	302. שרון מצנע
54. סיון סבן רשות ניחוח ערך	137. אלון חוה	220. מייקל נורמן סלומון	303. שלמה קראוס
55. עדי אדרי משטרת ישראל	138. אליהו בלסנר	221. לימור ליקובסקי	304. שלדון אדלסון
56. עדי עיואן רשות ניחוח ערך	139. אליהו (אילן) קמיר	222. עמית חרד	305. מירי אדלסון
57. עדי וינטרניץ משטרת ישראל	140. אמיר בירון	223. יהודה וינטרניץ	306. צפי לבני
58. עודד שטה משטרת ישראל	141. אמיר לוי	224. דבורה קמחי	307. פרח לרנר
59. עומרי יוחנן משטרת ישראל	142. אמנון איילברג	225. אילן שלוח	308. פול מרינלי
60. עטר יובל רשות ניחוח ערך	143. אסתי פלדמן	226. ליא מלמד	309. לאירי אלסון
61. עידן ארבל משטרת ישראל	144. אריה הוז	227. חזק מילר	310. מתיאס דפנר
62. עידן גל רשות ניחוח ערך	145. בעז סטמבלר	228. יורם בן	311. נציג בית ההשקעות אקסלנס נשוא
63. עידן בוחניק משטרת ישראל	146. ברוך שי	229. יוסף אריה מימן	312. נציג בית ההשקעות פסגות
64. עידן ילימון משטרת ישראל	147. בחריה מנדלסון	230. אילן אבישר	313. נציג בנק אוצר החייל
65. פוליה גובזמן קרוב רשות ניחוח ערך	148. גיא הדס	231. אילת מצגר	314. נציג בנק איגוד
66. צבי אינפלד משטרת ישראל	149. גיל שפר	232. אביב גלעדי	315. נציג בנק דיסקונט
67. צבי באואר משטרת ישראל	150. גילי מאי	233. מודי פרדמן	316. נציג בנק הפועלים
68. צחי בן ארצי רשות ניחוח ערך	151. גלעד ארזן	234. זל בלוטניק	317. נציג בנק הבינלאומי
69. צחי חנקין משטרת ישראל	152. דב גיל-היר	235. אלי גרנר	318. נציג בנק יהב
70. צחי טל משטרת ישראל	153. חזק קובסיאני	236. יואל בריס	319. נציג בנק יחסלים
71. צפי גז רשות ניחוח ערך	154. חזק שמחון	237. ראטן טאטא	320. נציג בנק לאומי
72. קח שושוע משטרת ישראל	155. חזק שרון	238. אייל גבאי	321. נציג בנק מזרחי
73. רביב מרגלית משטרת ישראל	156. חזק (חזק) מזרחי	239. עומר רסנר	322. נציג בנק מרכנתי
74. חבן נבואי משטרת ישראל	157. דנה חופלד	240. גבריאל גולן	323. נציג בנק סייט בנק
75. חעי אמיואל משטרת ישראל	158. דני ברכה	241. יעקב אשל	324. נציג משרד סומך חייקין
76. רינת חזות משטרת ישראל	159. דקלה שמש	242. איתן דגנט	325. pastpages.org
77. רינת סבן משטרת ישראל	160. דהר שטחם	243. חזק חודק	326. נציג יח' השרטוט
78. רעות עופים משטרת ישראל	161. הילה שמיר	244. ליאת גרבר	327. נציג חברת סלקום
79. שגיא גולדברג משטרת ישראל	162. הרצל לזר	245. מאיר פינג	328. נציג חברת פלאפון
80. שגיב גולדראן משטרת ישראל	163. הח לבאות	246. פנתס חבין	329. נציג חברת פרטנר
81. שי חזנון משטרת ישראל	164. זאב חבל	247. משה אשר	330. נציג פקיד שומה
82. שירה דגן בר-מי משטרת ישראל	165. זאב קידר	248. יאיר לפיד	331. נציג משרד העלייה והקליטה
83. שירה ילן מייטלס רשות ניחוח ערך	166. זאב חבינשטיין	249. חתם מאי חלף	332. נציג רשם החברות
			333. נציג אגף ביטחון משרד חו"מ

הודעה לבית המשפט הנכבד. בהתאם להוראות סעיף 15א(1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מתכבדת המאשימה להודיע כי קיימת אפשרות שתבקש מבית המשפט הנכבד להטיל על הנאשמים עונש מאסר בפועל אם יורשעו

תגובת רוה"מ, בנימין נתניהו לכתב האישום (ציטוט מלא):

"אזרחי ישראל, אני נותן את החיים שלי למען המדינה שלנו. אני נלחמתי בשבילה, נפצעתי בשבילה. אני נאבק בשבילה בשנים האחרונות, גם בזירות הבינלאומיות וגם כאן כדי להפוך אותנו לכוח עולמי. ממש כך. ואני גאה מאוד בהישגים שלנו.

אבל אני חייב להגיד לכם, שזהו יום קשה מאוד ואני יודע שזה קשה להרבה מאוד אנשים שתומכים בי ואוהבים אותי. אני רוצה לומר לכם כמה דברים מלב אל לב. אני מכבד מאוד את רשויות המשפט בישראל. יצא להן שם עולמי ובצדק. אבל אני חושב שצריך להיות עיוור כדי לא לראות שמהו לא טוב קורה אצל חוקרי המשטרה ואצל אנשי הפרקליטות.

הערב אנחנו עדים לניסיון של הפיכה שלטונית נגד ראש הממשלה בעלילות שווא ובתהליך חקירות מזוהם ומגמתי. בוודאי שמתם לב שההחלטה של היועמ"ש מתפרסמת דווקא היום, במהירות שיא חסרת תקדים, הייתי אומר בעיתוי הרגיש ביותר של המערכת הפוליטית מאז קום המדינה.

ממש כשם שכתב החשדות פורסם גם כן כמה שבועות לפני הכרעת הבוחר, בבחירות הקודמות, בזמן הרגיש ביותר של הכרעת הבוחר. אני חושב שהעובדות הללו ממחישות עד כמה התהליך הזה נגוע בשיקולים זרים.

הוא נועד להפיל ראש ממשלה מכהן של הימין. הוא נועד להפיל אותי. אותי, שבניגוד לרבים מיריבי בשמאל, ובניגוד לתקשורת המגוייסת, רוצה לראות כאן שוק חופשי לא רק בכלכלה, אלא גם בשוק הדעות בתקשורת. ראש ממשלה שמאמין בישראל חזקה וגדולה, ולא במדינה חלשה, מצומקת ומרכינת ראש. אני פונה היום כאן לא רק לתומכיי. אני גם פונה ליריבים פוליטיים, יריבים פולטים הגונים, שמבינים שכדי שהמדינה שלנו תשגשג, תפרח, כדי שהיא תתקיים, צריך פה שלטון חוק אמין וחסר פניות.

זה כבר נבדק. הציבור איבד בהם אמון, הוא מאבד בהם אמון כל הזמן, בצדק. זה אגב תהליך שחיקה שהתחיל לפני שנים, כשסיכלו את הכהונה של רובי ריבלין ויעקב נאמן כשרי משפטים, כשסיכלו את ככהונתו של גיבור ישראל רפאל איתן לשר המשטרה, כשסיכלו מועמדותו של גל הירש למפכ"ל המשטרה יום לפני המינוי. כשמטייחים וסוגרים את התיק החמור של פרקליטת המחוז רות דוד, שקיבלה מתנות יקרות בתמורה להתערבות בתיקים של מי שנתן אותן, כשמסתכלים על דברי הילה גרסטל שאמרה שהפרקליטות חולה, וכשהעומד בראשה, שי ניצן, לא ראוי לכהן שם. כל אלה אינן סתם תקלות. זו שיטה, זה תהליך מזוהם. וחייבים לשים לזה סוף.

אני יודע שכל ביקורת שנשמיע יגידו איך אתה מעז, אתה פוגע בשלטון החוק. על מה אתם מדברים. כשיש רצף כזה, אתם צריכים לדרוש שיחקרו את החוקרים. כי הגיע הזמן שהציבור יקבל תשובות ברורות לכל המקרים הללו. וגם לגבי החקירות המזוהמות שנהלו נגדי. בתהליך המזוהם הזה לא חיפשו את האמת, חיפשו אותי.

החוקרים לא לחצו על העדים שיגידו את האמת - הם רמסו אותם בסחיטה באיומים כדי שיגידו שקר. מה שהחוקרים רצו לשמוע, לא מה שהיה. לקחו את ניר חפץ, אחד משני העדים המרכזיים שעליהם בנו כל תיק 4000 המפוברק והפעילו נגדו סחיטה באיומים כמו בעולם הפשע, אימו עליו, נהרוס לך את המשפחה, ניקח לך את הנכסים, ילדיך לא ידברו איתך. זה בפרוטוקולים. אבל הסתירו את זה מהיועמ"ש ואחר כך הטילו עליה צו איסור פרסום. למה? מה יש להם להסתיר מהציבור? האם הפרקליטה ליאת בן ארי ידעה? האם פרקליט המדינה אישר? התרגיל הפלילי של סחיטה באיומים כדי לחלץ הפללות שווא נודע לנו רק במקרה. פשוט טעות, הכניסו קצת חומר בטעות ואחרת לא היינו יודעים על זה. מה עוד מסתירים מהציבור על האיומים שבאמצעותם גייסו עדי מדינה והדיחו אותם לעדות שקר?

רק אתמול הוטלה פצצה נוספת. שמענו שגם על עד המדינה השני שעליו בנוי תיק 4000 המפוברק, פילבר, גם עליו עשו תרגיל חקירה חסוי וחמור. פורסם שגם פה היה תרגיל סחיטה עברייני. כמובן גם במקרה הזה התרגיל הוסתר מאיתנו. הרי אם זה לא חמור מספיק, זו בדיוק אותה שיטה שראינו גם במקרה של חקירה מזוהמת אחרת שהיתה קשורה בי. חוקר משטרה בכיר איים על עובדת בית במעון רה"מ, סבטלנה גורודצקי, שתתן עדות שקר נגדי ואם לא, היא תלך לכלא. הוא אמר לה: 'תגידי שנתניהו שלח אותך להתלונן'. אני חושב שכולם, כל מי ששומע אותי צריך להיות מזועזע. באיזו דמוקרטיה, באיזו מדינת חוק קורים דברים כאלה?

באותה עת שאותם חוקרי משטרה הפעילו לחצים על עדים שידברו נגדי, הם אותם חוקרים שבכוונת מכוון לא חקרו את עשרות חברי הכנסת שהגישו את החוק לסגירת ישראל היום ותמכו בו. 43 ח"כים תמכו בחוק כדי לסגור עיתון. 42 מתוכם לא נחקרו. אני לא אתן לשקר לנצח. אמשיך להוביל את המדינה לפי החוק, בדיוק כפי שכתוב, אמשיך להוביל את המדינה באחריות, במסירות, תוך דאגה לביטחון ולעתיד של כולנו. למען המדינה - צריך לחקור את החוקרים".

המגדל מתמוטט על ראשו של נתניהו והקלפים עשויים מבטון יצוק

רה"מ המשיך להאמין לסיפור שברא לעצמו, ובמקום לחתור לאקזיט מכובד ומהיר הוא חותר עכשיו במהירות שיא אל תוך הקיר, לאחר שנרקב בתפקידו והרקוב את סביבתו.

בן כספית 03/03/2019 06:14 דק' קריאה

1. ריקבון: תגיד, בנימין נתניהו, אתה מאמין לעצמך? רודפים אותך? מי רודף אותך? הרי כל המעורבים בחקירות הם אנשיך, דמך ובשרך. עדי המדינה הם בעלי בריתך שנות דור. רודף אותך ארי הרו חובש הכיפה, איש הימין שמעריץ את האדמה שעליה דרכת? רודף אחריך שלמה פילבר, שמלווה אותך עשרות שנים ונשבע בשמך? או אולי ניר חפץ, האיש שיצק מים על ידך וידי רעייתך, הוא זה שנשבע לחסל אותך?

בוא נעבור הלאה: רוני אלשיך, סגן ראש השב"כ, מתנחל דתי ימני ממלכתי מאין כמוהו, שקיבל ממך הבטחה לקבל את ראשות השב"כ אחרי המפכ"לות, הוא זה שהחליט "לרדוף אותך"? האלוף במילואים, ד"ר אביחי מנדלבליט, בית"רי בן בית"רי, שמינית לתפקיד מזכיר הממשלה ודחת לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה, גם הוא רודף אותך? תנ"צ כורש ברנור, ראש יאח"ה, החוקר הקפדן שניהל את החקירה הזו, שתול של הקרן החדשה? פקודיו, חוקרי משטרה חרוצים ומקצועיים, שחשפו את תעשיית השחיתות שניהלת טפח אחר טפח, קילפו את בצל החזירות שגידלת בחצרך שכבה אחר שכבה, קשרו קשר עם גורמים עוינים "להדיח ראש ממשלה מכהן?"

באמת, מר נתניהו, הצלחת למכור לעצמך את הסיפור הזה ולהאמין בו? אתה לא מבין שבהפיכתם של אנשי שלטון החוק וראשי מערכת האכיפה למשרתי אינטרסים זרים, אתה שורף את המועדון? אתה מנסר את הענף שעליו כולנו יושבים? אין בסביבתך מי שיסביר לך את זה? אה, נזכרתי. אין.

אדוני ראש הממשלה, הגיע הזמן שתפנים: מי שרודף את בנימין נתניהו הוא ביבי. או להפך. האיש שאיבד רסן, שנפל קורבן לנהנתנותו החזירית, קמצנותו החולנית, שאיפתו האינסופית לעוד כוח, עוד עוצמה, עוד משלט דמוקרטי שיירמס, עוד קו אדום שייחצה, עוד עיתונאי שיוכרע. האיש הזה גבר על נתניהו השני, המנהיג המוכשר, הידען, הכריזמטי, האחראי. במלחמה בין שתי הדמויות האלה שמתרוצצות בתוכך, גברה הדמות האפלה. מי שאשם באסונך, מר נתניהו, הוא אתה. הצץ במראה ושאל את עצמך איך הגעת למצב הזה. איך התעלמת מכל האזהרות. איך נחקרת בעבר בפרשות דומות, נחלצת בעור שיניך, אבל לא תיקנת אלא להפך: הבנת שמותר. שהכל עובר. שאין גבול לתעלול. אז טעית.

גייסת לטובתך את נשיא ארה"ב דונלד טראמפ. האמת היא שאתם במצב דומה. הוא נסע להתנחם בזרועותיו של הדיקטטור הצפון קוריאני, בעוד עורך דינו לשעבר מעיד נגדו בקונגרס. אתה נסעת לפוטין. עכשיו אני צופה בך מתאר ש"תפרו לך תיק". טוען שוב שאין כלום. אף על פי שחלק גדול מהדברים מוקלט. או ממוסמך. או מגובה באין ספור עדויות וראיות. הנה, עכשיו אתה ב"שפכו את דמה של רעייתי, רודפים את בני". במקביל אני קורא בכתב החשדות איך אותו בן "נרדף" דורש מניר חפץ להכתיב גם לעיתון "דה מרקר" את דף המסרים מבלפור ואת חפץ עונה לו: "המרקר זה לא שאול (אלוביץ'). הם לא מפחדים ממך, לא מראש ממשלה ולא מהבן של ראש הממשלה."

מנדלבליט. רק בתיק בזק-וואלה הבין את עוצמת האובססיה של משפחת נתניהו. צילום: מרק ישראל סלם/מנדלבליט. רק בתיק בזק-וואלה הבין את עוצמת האובססיה של משפחת נתניהו. צילום: מרק ישראל סלם/אתם, בנימין נתניהו, הם הרודפים. אנחנו הנרדפים. למרבה המזל, לא כולם פחדו מכם. לא

כולם התקפלו בפניכם. יש כאלה, לא רבים, שהחזירו מלחמה שעה. יש כאלה, די מעטים, שדבקו באמת. היא מבצבצת עכשיו ומזדחלת אל אור השמש. ממצמצת בעיניה, מישירה מבט אליך. אני מקווה שעמוק בפנים, מתחת למעטה האיפור הכבד, הספינים וכישרון המשחק העילאי, אתה מכיר אותה, את האמת. בשנים הקרובות תצטרך להתמודד איתה.

כתב החשדות שפרסם היועץ המשפטי לממשלה הוא מסמך חובה מטלטל. המפורט בו מעורר תחושת קבס קשה. גועל נפש של ממש. זהו מסמך חובה. כל תלמיד במקצוע האזרחות חייב לקרוא אותו, כל נבחר ציבור המעמיד עצמו לבחירה מוכרח לשנן אותו. מעבר לפרטים המחליאים מצטיירת תמונה כללית הקשה לעיכול או ניסוח. המילה המדויקת ביותר שעולה על דעתי היא ריקבון. ראש הממשלה המכהן פשוט נרקב בתפקידו והרקיב את כל מי שסביבו.

מי שסבור שהכרעת היועץ המשפטי לממשלה תפתח מסע של טיהור וניקוי אורוות, התחדשות וניקיון כללי, טועה. גמדי הגינה המכהנים במפלגת השלטון, יחד עם ראשי מפלגות הימין בקואליציה, מיהרו להתייצב כסריסים מבושים לצדו של מי שהתנהגותו מתוארת בפרוטרוט לאור 57 עמודי כתב החשדות שפורסם בשבוע שעבר, ו-5,700 עמודי תיקי החקירה שיפורסמו בעתיד. את שיא הבושה והעילגות שברה, כמובן, מירי רגב, אבל אפילו מאור גדול כמו יו"ר הכנסת יולי אדלשטיין ינסה בעתיד למחוק את הארכיונים. "הודעת היועמ"ש היא כמו פרסום עיתונאי", הודיע אדלשטיין. חבל שלא הוסיף ש"הם לא יקבעו."

2. הרים וגבעות: עוד לא המציאו את הסופרלטיב שמסוגל לתאר את עוצמתה של הדרמה הפוליטית הכמעט תנ"כית שבה אנו נמצאים. זוהי הסופה המושלמת. ענניה הלכו ונקבצו במהלך שלוש השנים האחרונות. בעקבותיהם החל טפטוף מהוסס, שהפך לגשם שוטף, שהומר בסופת רעמים וברקים. עכשיו אנחנו בתוך הוריקן ביבי.

אביחי מנדלבליט יושב על הר של ראיות, הקלטות, מסמכים, מסרונים, עדים ועדי מדינה. ליד ההר הזה מתגבהת לה גבעה נוספת, לא קטנה, של החומרים שנגנזו. רק מהגבעה הזו אפשר לייצר חבילת כתבי אישום מפוארת. מנדלבליט נתן לבנימין נתניהו שורה ארוכה של הנחות סלב משמעותיות ומבצעי סוף עונה מסמרי שיער. אחרי שאמרנו את כל זה, היום אפשר כבר לקבוע בוודאות שבשורה התחתונה היועץ המשפטי לממשלה עמד במשימה הפשוטה המונחת לפתחו: לאכוף את החוק ולשרת את הצדק.

בתחילת הדרך הוא היה ספקן, אולי בצדק. לקח לו זמן להבשיל. הוא ננעל בשלב מאוחר יחסית, כשהחלו הראיות של תיק 4000 להציף את לשכתו. בתיק בזקוואלה הבין מנדלבליט את עוצמת האובססיה של משפחת נתניהו להשתלטות מוחלטת על התקשורת. הוא הבין שלא מדובר רק ב"סיקור אוהד" אלא במשהו עוצמתי בהרבה, כמעט אירוטי, שהנתניהו מוכנים לשלם עבורו הרבה כסף (של אחרים). הוא נחשף לקן הקוקייה במלוא טירופו.

בנימין נתניהו, "הראשון שזיהה", היה הפעם האחרון להבין. עד לפני כמה שבועות עוד טענו מקורביו ש"אביחי לא יעשה לנו את זה". הכתובת הייתה מרוחה על הקיר בידי שלושה עדי מדינה והר של ראיות, אבל נתניהו המשיך להאמין לסיפור של עצמו, במקום לחתור לאקזיט מהיר ומכובד. האיש שלא יודע לוותר חותר עכשיו במהירות שיא אל תוך הקיר. גם השבוע עוד הודיעו בשמו ש"סופו של מגדל הקלפים להתמוטט". זה נכון. המגדל מתמוטט עכשיו על ראשו של נתניהו, והקלפים עשויים מבטון יצוק.

נתניהו יצא בזיל הזול. "דעת המיעוט" של שי ניצן משקפת בעצם את דעת הרוב בפרקליטות. לפי הדעה הזו, כל שלושת התיקים הם תיקי שוחד, נגד נתניהו. תיק 1000 הוא תיק שוחד מובהק, הירידה למרמה והפרת אמונים נעשתה משיקולים טקטיים: ללכת למשפט עם ארנון מילצ'ן, ולא נגדו. תיק 4000

הוא תיק שוחד מובהק, פה אחד. בתיק 2000, 21 מתוך 23 הפרקליטים בצוות היועמ"ש היו סבורים שמדובר בשוחד גם נגד נתניהו. מנדלבליט שיחק במשחק הזה את תפקיד פרקליטו של נתניהו. זה מצב טוב יחסית, כי היועמ"ש הקודם היה באמת פרקליטו של נתניהו. מנדלבליט חילץ את נתניהו בתיקים הנוכחיים מכמה צרות, אבל הצרות שנתרו צרורות מספיק.

נדמה לי שמנדלבליט מפגין בשנתיים האחרונות כישורים פוליטיים לא מבוטלים. לפני כשבועיים הודלף שהוא הולך להאשים את נתניהו בשוחד גם בתיק 2000. בשבוע שעבר הודלף להפך: הוא נוטה לסגור את 2000. בסוף, בחר בדרך הביניים. לא סגר, אבל גם לא הלך עד הסוף. יש לו תשובות טובות לכולם: לחסידי נתניהו ולשונאיו. בראייה היסטורית, כל הפרטים האלה הם פרוצדורה. השורה התחתונה היא שהיועץ המשפטי לממשלה מגיש נגד ראש הממשלה כתב אישום בגין שוחד. זה מה שיישאר אחרי שנתפזר.

מי שחושב שמנדלבליט נמצא בתוך הליך מתמשך של מסמוס תיקי נתניהו, טועה. הסיכוי שיתהפך בשימוע, דומה לסיכוי שמשפחת נתניהו תנפיק לעצמה כרטיס אשראי. הוא טיפל בתיקים הללו בזהירות מופלגת, נטל מרווחי ביטחון עצומים, העלה את רף הדרישות הראיית לגובה חסר תקדים. אחרי שעשה את כל זה, הוא מגיש כתבי אישום כשהוא בטוח לגמרי. זהו דפוס פעולה הפוך לגמרי מהדפוס של היועמ"ש מזוז (מווינסטיין עדיף להתעלם בהקשר הזה). מזוז הגיש כמה שיותר כתבי אישום במטרה לקבל הרשעה לפחות באחד. גישת מזוז הביאה לזיכוי של אולמרט ממרבית האישומים בסיבוב הראשון. מה שהציל את מזוז והפרקליטות היה גיוסה של שולה זקן כעדת מדינה בסיבוב השני. מנדלבליט לא רוצה לסמוך על נסים כאלה. הוא מגיש רק מה שבטון יצוק. נתניהו עומד להתנגש עכשיו בבטון הזה.

מילת הקסם של נתניהו היא "שימוע". כאילו מדובר באיזה שיקוי קסמים או לחש מאגי שמביא לביטול כתבי אישום. זה מזכיר את טענת הפייק הקודמת שלו, שלפיה דרש עימות מול עדי המדינה וסורב. בפועל, שימוע הוא הליך שפועל בדרך כלל לרעת הנאשם, לא לטובתו. חשודים ונאשמים הולכים לשימוע רק אם יש להם סיכוי סביר לבטל את כתב האישום לגמרי. בכל מקרה אחר, ההליכה לשימוע משולה להתאבדות. בשימוע מנסים פרקליטי החשוד לשכנע את היועמ"ש לסגור את התיק ומציגים בפניו את כל הקלפים הסודיים שלהם, העדים והראיות שאמורים לזכות את הנאשם מראש, לפני המשפט. אם היועמ"ש משתכנע וסוגר את התיק, יופי. אם לא, קטסטרופה. כי הפרקליטות לומדת במהלך השימוע על כל חולשותיו של התיק ומורה למשטרה לבצע מיד את השלמות החקירה הנדרשות כדי לסתום את החורים. אין שום סיבה הגיונית לכך שנאשם ירצה לבצע "הרמת מסך" כזו או לחתום על טופס "ויתור סודיות" לקראת קרב חייו.

תזכורת: אהוד אולמרט ויתר בזמנו על שימוע. הפרקליט שלו, שיעץ לו לוותר, היה אחד בשם נבות תל-צור. חוץ מלהלך אימים על עיתונאים, לחצות קווים אדומים ולהסתבך בעצמו (כפי שהסתבך בפרשת אולמרט), תל-צור מבין כנראה משהו בעקרונות המקצוע שלו. ממש לא בטוח שנתניהו ילך בסופו של יום לשימוע. אם תל-צור ייצג אותו גם אז, קרוב לוודאי שהעצה שייתן לו תהיה זהה לעצה שנתן לאולמרט.

3. ללא בלמים: האסון הגדול ביותר שקרה לנתניהו הוא ניצחונו האדיר בבחירות 2015. "הוהא מה קרה, נוני אכל אותה" שאגו הליכודניקים באותו לילה במטה הבחירות ולא ידעו כמה הם צודקים. לא רק נוני אכל אותה אז. בדיעבד, זה היה ניצחון פירוס ששרף לנתניהו את הברקסים, כיבה את נורות האזהרה ושיבש את האיזונים והבלמים. הוא השתכנע שהוא בן אלמוות. כלייכול. גדול מהחיים. מעכשיו, הוא ורעייתו אמרו לעצמם, אנחנו לא עושים חשבון לשום דבר ולא רואים אף אחד ממטר.

"סעיף התקשורת" המתועב בהסכם הקואליציוני היה הסנונית שבישרה על בואו של החורף. "הוא יוותר על תפקיד ראש הממשלה, לפני שיוותר על תיק התקשורת", אמר אז אחד משותפיו הקואליציוניים ביותר בכירים של נתניהו. פיטוריו בשיחת טלפון של מנכ"ל משרד התקשורת אבי ברגר, ביום הראשון לאחר הקמת הממשלה החדשה, נתנו את הטון למה שהולך לקרות: בעל הבית החדש השתגע, שום דבר לא יהיה כשהיה. ברגר היה איש מקצוע ישר, שבלם את ניסיונותיו של שאול אלוביץ' להעצים את המונופול של בזק. הוא לא היה מינוי של הקרן החדשה או של חנין זועבי, אלא של גלעד ארדן.

אופן ודרך הדחתו מעידים על הלך הרוח בבלפור באותם ימים, שהזכיר ביזה של מחנה האויב לאחר ניצחון בימי הביניים. נתניהו הסתער על מטרתו בבולמוס רעבתי. למרות ששלט על ה"עיתון" הנפוץ בישראל, למרות ששתל את מלחכי פנכתו במשלטי תקשורת אסטרטגיים, למרות שהטראפיק בעמוד הפייסבוק שלו גדול יותר מרוב אמצעי התקשורת, הוא יצא לג'יהאד. לא הייתה לו שום כוונה להרפות כל עוד אמנון אברמוביץ', רביב דרוקר, הח"מ ועוד כמה עיתונאים הזויים ממשיכים לבקר את "ראש הממשלה המכהן" ובעלה. כך הוא קבר את עצמו, כמו ידיו.

מעטים מבינים את עוצמת האובססיה המשפחתית לתקשורת. את האנרגיה האדירה שמושקעת שם סביב בחירת תמונותיה של הגברת המיועדות לפרסום. את החומצה המאכלת את נשמתם של בני הבית מול כל מילת ביקורת, מהוססת או מרומזת, שנשמעת נגדם. את צווי הגירוש או החיסול שיוצאים נגד כל מי שמסתמן כבעל חשיבה עצמאית, שלא מוכן להשפיל את עצמו בפני הגבורה.

את החשיבות העליונה שמייחס ראש הממשלה לכל מה שקשור בתקשורת מסוג כלשהו. שאגותיה של הגברת, שהדהדו בכל סלולר בישראל כשדלפה הקלטת ההיא, נשאגו לא משום שהתפרסם נגדה משהו שלילי, אלא משום שהידיעה האולטרה־חיובית שפורסמה עליה לא הכילה את כל הפרטים הנדרשים (פסיכולוגית ילדים בשירות הציבורי MA-BA, וכן הלאה).

במהלך השנים הקשבתי לתיאורי האובססיה הזו מפיהם של עשרות עדי ראייה ושמיעה, והתקשיתי להאמין למשמע אוזני. תיק 4000 מציף את כל זה באמצעות ראיות שאין עליהן מחלוקת.

כשהובס ב־1999 והפך ל"אזרח מודאג", אמר נתניהו לכל מי שהסכים לשמוע ש"כשאחזור, תהיה לי תקשורת משלי". הוא קיים את ההבטחה הזו בגדול, אבל זה לא הספיק לו. נותרו עוד כמה קני התנגדות. את "ידיעות" נטרל נתניהו באמצעות משקולת נגדית ששמה "ישראל היום". זה לא הפריע לו לנהל מו"מ נכלולי עם אותו נוני כדי לבגוד באדלסון, שמימן את המשקולת ההיא מכיסו. הקונטרה הזו ל"ידיעות" עלתה לאדלסון עד עכשיו יותר ממיליארד שקל. אבל אדלסון לא הצליח להטביע חותם בתקשורת הדיגיטלית. אז מה עושים? איך מנטרלים את "וויינט"? דרך "וואלה", כמובן. אלא שהפעם, המיליארד שקל לא יצאו מכיסו העמוקים של אדלסון, אלא מהכיס שלנו. זה הסיפור כולו.

4. אכיפה בררנית: יו"ר ועדת הבחירות המרכזית, שופט העליון חנן מלצר, קיבל השבוע החלטה דרמטית. הליכוד, כזכור, טרפד ניסיון לתקן את חוק הבחירות ולאכופף על כל תשדירי ומודעות הקמפיין למיניהן להזדהות. כלומר, לא עוד סרטונים אנונימיים או שלטי חוצות לא חתומים. מלצר, בעקבות עתירה של עו"ד שחר בן־מאיר, החליט את ההחלטה הזו בעצמו: אין יותר סרטונים אנונימיים. יתכבדו המפלגות והמועמדים ויחתמו על כל תוצר שיונפק מטעמם חתימה מלאה, פלוס פרטים. החלטה חשובה מאין כמוה. בעולם מושלם, אני הייתי מצרף להחלטה הזו אחת נוספת: האיסור לשקר. מועמד או מפלגה שיפיצו פייק ניוז, יאלצו להפיק, לממן ולהפיץ סרטון תיקון עם העובדות האמיתיות. החלטה כזו לא תתקבל, כמובן. יש גבול לכל תעלול. חבל שאין גבול לשקרנים.

קשה לאתר מילת אמת במה שמפיץ קמפיין נתניהו בשבועות האחרונים. בליל בלתי נשלט של שקרים, רבעי אמיתות, ספינים הזויים וטענות נטולות בסיס כלשהו. כשמביטים ביריד ההבלים הזה, אי אפשר שלא להגיע למסקנה שאלה שעומדים מאחוריו סבורים שהציבור בור ועם הארץ או, לחלופין, נטול אינטליגנציה או יכולת לחשיבה עצמאית. בעבר היו פעמים שזה דווקא הצליח לנתניהו. בפעם הזו יהיה קשה יותר. הערבים, מתנה שלא מפסיקה לתת, לא יספקו הפעם את הסחורה. גם אם יוכיח שהסודנים כבר על הגדרות, מול נתניהו מתייצבים שלושה רמטכ"לים. אבל זה לא מרפה את ידיו של ראש הממשלה וידי אנשיו. הם ממשיכים לפזר שקרים על ימין ועל שמאל. הנה דוגמית אחת מני רבות:

סרטון הנפתח במילה "עובדה" וקובע כי "חקירות נתניהו עלו למשלם המסים רבע מיליארד שקלים". ה"עובדה" הזו גרמה לרבים בצמרת המשטרה להתגלגל מצחוק. הרי כל תקציב החקירות של המשטרה נופל מ-100 מיליון שקלים. זה כולל את משפחות השפע, הפשיעה הכלכלית, התחנות הפזורות ברחבי הארץ, האלימות והסמים ומה לא. רבע מיליארד? מאיפה הביאו את זה? אותו סרטון נמשך בקביעה כי לנתניהו לא נותנים להסתייע בתרומות כפי שנתנו לצחי הנגבי ואריאל שרון. גם כאן, שקר משוקר (כלשונה של הגברת). צחי הנגבי אסף תרומות כשהיה ח"כ. נתניהו הוא ראש ממשלה.

כללי ועדת ההיתרים לא תקפים מול ח"כים, אלא רק מול שרים וראשי ממשלה. לכן הנגבי הוא דוגמה לא רלוונטית. ושרון? הוא אסף תרומות בשנות ה-80. הוא לא היה חבר כנסת. החקירות שלו התקיימו 20 שנה אחר כך והוא לא אסף שום תרומה בהקשרן. עדות מטעם פרקליטו בעניין פורסמה השבוע ב"הארץ". מסקנה: בכל פעם שהמילה "עובדה" באדום מהדהד תפתח תשדיר בחירות כלשהו, תבדקו את העובדה הזו.

עוד טענה מגוחכת שמדקלמים פרקליטיו של נתניהו בתקשורת היא עניין ה"אכיפה הבררנית". רוצה לומר, חוקרים רק את ביבי האומלל. רודפים רק את משפחת נתניהו המיוסרת, שבסך הכל מנסה לשרת את העם והמדינה. למה לא חוקרים את כולם? למה לא ממצים את הדין עם יאיר לפיד, או בני גנץ, או אבא של נפתלי בנט ז"ל, או גדעון סער המשוקץ? למה הם רודפים את ביבי שלנו?

גם כאן, מדובר בהבלים מתובלים. צריך לקוות שיגיע היום שבו תיחשף מערכת הטיוח-דיווח ששלטה במערכת אכיפת החוק בתקופה שלפני מנדלבליט. איך טויח תיק "ביביטורס", ששווה שורה ארוכה של כתבי אישום. איך טויחו מידעים רבים נוספים שהובאו לידיעת הרשויות ונגנזו בקופסאות שחורות שנחשפו רק כעבור שנים, כשהחל גל החקירות הנוכחי.

יכול להיות שאכן יש כאן אכיפה בררנית, אבל לטובת נתניהו. לא לחובתו. הנה דוגמה נוספת: אהוד אולמרט זוכה, כזכור, בסיבוב הראשון של פרשת טלנסקי. פרקליטיו הצליחו להוכיח שהכספים שטלנסקי אסף עבורו היו בגדר "כסף פוליטי" שהיה אז חוקי (היום החוק שונה). אבל אז בא הסיבוב השני, יחד עם עדותה של שולה זקן. הפעם אולמרט הורשע. הוא שילם לזקן 30 אלף דולר מתוך "הכסף הפוליטי" הזה כמשכורת, אבל לא דיווח כנדרש למבקר המדינה. אולמרט הורשע על איהדיווח הזה במרמה וקיבל שמונה חודשי מאסר בפועל.

עכשיו בואו נדבר על נתניהו. לאחרונה התברר שקיבל 300 אלף דולר מבן דודו נתן מיליקובסקי לצורך מימון ההגנה המשפטית. הוא לא דיווח על הכסף הזה. לא למבקר המדינה, לא ליועמ"שית של משרד ראש הממשלה, לא ליועץ המשפטי לממשלה. הוא שמר על הכסף הזה בסוד, אף על פי שהיה צריך לדווח. הוא ביקש פעם אחר פעם היתר לאסוף כספים ממיליארדרים לצורך מימון הגנתו, אבל נדחה. אף על פי שנדחה, קיבל את הכסף. על פי אחת הגרסאות, גם שילם באמצעות הכסף הזה לעורכי דינו הקודמים.

בנוסף, התברר שהמיליקובסקי הנ"ל הוא לא רק בן דוד, הוא גם שותף עסקי. נתניהו החזיק, יחד עם מיליקובסקי, כמות נכבדה של מניות בתאגיד פלדה גדול. מיליקובסקי אפילו שילם עבורו את דרישת המס שנדרש בעקבות רווחים מאותן מניות. כשהעניין התפרסם, הכתירה אותו לשכת ראש הממשלה כפיק"א ניז" ומיד אחר כך אישרה, בעצם, את הסיפור כולו. נתניהו, כך התגובה, עשה את כל זה כאזרח פרטי ומכר את המניות כשנה לאחר שנכנס לתפקיד ראש הממשלה.

מישהו שם התבלבל: שנה אחרי כניסתו לתפקיד ראש הממשלה זה 2010. נתניהו היה שותף עסקי של מיליקובסקי ומשקיע פעיל בעסקי פלדה כשהיה שר חוץ, שר אוצר, יו"ר אופוזיציה וראש ממשלה, מבלי לדווח על כך מילה לציבור. אבל זה לא נגמר כאן, כי מיליקובסקי, כידוע, היה פעיל בעסקי פלדה שמכרו פלדה למספנת "טיסנקרופ", הזכורה לרע מפרשת הצוללות. האם מדובר באותו תאגיד שבו היה שותף גם נתניהו?

היועמ"ש מנדלבלט חייב להורות למשטרה לחקור מיד את הממצאים הללו. לברר כמה מניות, באיזה תאגיד, מתי נרכשו, מתי נמכרו, האם היו עסקים עם טיסנקרופ. חקירה נוספת יש לקיים סביב חובת הדיווח. אולמרט הלך לבית הסוהר על אי-דיווח. נתניהו, בינתיים, יוצא פטור בלא כלום, למעט צקצוק שפתיים בכמה אמצעי תקשורת. "אכיפה בררנית", כבר אמרנו?

עוד על ביבי וההפגנה

אני רק שאלה

כותב על כך ומזהיר Ishay Hadas

איך משטרת ישראל, השב"כ ומדינת ישראל מתירים לנאשם בשלושה תיקים לארגן לעצמו הפגנה המונית (כי הוא יכול וכי ככה בא לו) ועוד נגד כל מערכות שלטון החוק וסדרי המשטר הדמוקרטי מתוך ידיעה שבכוונתו לנצל אותה להסתה פרועה ולהמרדה???

אני אישית רואה זאת בחומרה רבה !!! זוהי שעת חירום ואולי נקודת אין-חזור הרת גורל לעתידה של המדינה שלנו.

אם לא נתעשת!!! the game is over -

"ואני אומר לכם, תהליכים מבשילים.

המרחק מכאן לאנרכיה הפך לקצרצר.

כבר תקופה ארוכה מאד שאנחנו מתריעים על ההשלכות הקטסטרופליות של הקמפיין האכזרי של נתניהו והחונטה כנגד כל מערכות שילטון החוק וסדרי המשטר הדמוקרטי.

הגענו לרגע האמת! זוהי שעת חירום וסכנה מיידית ומוחשית.

אם לא תתעשת המדינה מייד ותכריז על נתניהו כמואשם בהמרדה עפ חוק, תדיח אותו ותרחיק אותו מכל מוקד כח וקבלת החלטות - יש סיכוי שלא תוכל לעשות זאת בהמשך ואנו נגלוש לתקופה של אנרכיה מושלמת אשר סופה מי ישורנו.

הסמכות החוקית והאופרטיבית נתונה בידי ראש השב"כ, אשר בהתייעצות עם הנשיא, נשיאת בית המשפט העליון והיועץ המשפטי לממשלה, יוכל להורות על צעדים אלה, אשר יתקבלו בהבנה עי רוב הציבור.

אין לי צל של ספק, שמייד עם סילוקו של נתניהו, תדע המערכת הפוליטית לייצב ממשלת איחוד ושיקום לאומי רחבה במהירות מפתיעה.

אין יותר שום מקום לשאננות, אסקפיזם או רפיון מכל סוג.

אסכם בציטוט של בני גנץ.

"נתניהו מסתכן בהצתת מלחמת אחים בינינו.

השבועות האחרונים אינם מותירים ספק בכך – אך מדינת ישראל לא תהיה בת ערובה של אף אדם ושל אף מנהיג.

מי שהוביל מסע הסתה קשה כנגד רה"מ יצחק רבין ז"ל שנגמר באסון לאומי כבד, צריך לדעת היטב את מחירן של מילים העלולות להפוך לכדורי מוות – ולחדול מדרכו המסוכנת לפני שיהיה מאוחר.

כל מה שחם אצל ביבי

מסיבות שאפשר להבין אותן אבל אסור להשלים איתן, נתניהו מעדיף את טובתו האישית על פני טובת מדינת ישראל. ולכן פתחתי מיזם אינטרנטי.

פרופ' יורם יובל פורסם: 06.09.19

השבוע עשיתי משהו שייכתך מאוד שאצטער עליו כבר בעתיד הקרוב: רכשתי את הדומיין שמשום מה עמד פנוי ולא קנוי עד היום. עכשיו הוא שלי – וגם של ציבור הגולשים בישראל. כי מהיום ועד יום הבחירות ב-22:00 בלילה אני מתכוון להעלות לדומיין הזה סרטונים ותכנים, שיהיו להם שתי מטרות:

ראשית, לשכנע את המתלבטים שבינינו, ואת אלה שחושבים להצביע לבנימין נתניהו לא להצביע לנתניהו, וגם לא לבצלאל סמוטריץ'. חוץ משני אלה – תצביעו בשביל מי שאתם רוצים. באהבה. הכול הולך.

המטרה השנייה שלי, והיא הרבה יותר חשובה, היא לשכנע את כ-ו-ל-ם למלא את חובתם האזרחית, לצאת ב-17 בספטמבר מן הבית ולהצביע בבחירות לכנסת ה-22. אל תישארו בבית. הקול שלכם לא רק חשוב – הוא חיוני.

אדמונד ברק, מדינאי ופילוסוף בריטי יליד המאה ה-18, אמר דבר נפלא: "כל מה דרוש כדי שהרוע ינצח, הוא שאנשים טובים לא יעשו דבר". אין דבר כזה לא להצביע, אחיות ואחים שלי. מי שלא מצביע – משפיע. ועוד איך משפיע. זה כל כך פשוט: בבחירות הקרובות, מי שלא מצביע – מצביע ביבי. זה המצב. אם אתם רוצים שינוי, לכל כיוון – צאו ותצביעו. גורל המדינה יוכרע בבחירות האלה על חודו של קול. זאת לא מליצה, זאת מציאות.

ביבי נוהג להתגאות ולומר שרוב הציבור בישראל בחר ובחר בו, ו"רצון העם" הזה צריך להקנות לו חסינות מפני העמדה לדין. לשיטתו אין לשפוט אותו על דברים שהוא לא מכחיש שעשה, ורק טוען שהם אינם מהווים עבירה פלילית. הבעיה: האמירה שרוב הציבור בחר בו היא שקר גס, אחד מני רבים מאוד בזמן האחרון.

הנה חשבון פשוט: על פי נתוני ועדת הבחירות המרכזית, היו בישראל במועד הבחירות האחרונות, 9 באפריל 2019, בדיוק 6,339,729 בעלי זכות בחירה – קצת יותר משישה מיליון נפש. מתוכם הצביעו

לביבי - למפלגת הליכוד - 1,140,370 אישה ואיש, שהם 17.99% מבעלי זכות הבחירה. פחות מ-20%. כלומר, יותר מארבעה מתוך חמישה ישראלים לא בחרו בו. יכלו לבחור בו - ולא עשו זאת.

לשם השוואה, באותו יום הצביעו לבני גנץ - ולכחול לבן - 1,125,881 אישה ואיש, שהם 17.76% מבעלי זכות הבחירה. הבדל של רבע אחוז.

צריך לומר את הדברים האלה בקול רם ובהיר ונגיש, ואף מפלגה אינה עושה זאת. לכן אני עומד לפרסם ב- סרטונים ותכנים אחרים הנוגעים לביבי ולבחירות, ואני לא מתיימר להיות נייטרלי. אבל אני כן מתכוון ומקווה לומר את האמת - ורק את האמת, על ביבי ובכלל.

לא רק כי צריך לומר אמת, אלא גם כי אני עדיין מאמין במילים היפהפיות של מוהנדס (מהאטמה) גנדי, האיש ששחרר את הודו והיה, בדרכו, גאון השיווק הגדול ביותר בעולם עד ביבי: "האמת אינה זקוקה לשום פרסומת מלבד עצמה".

לא רק כי צריך לומר אמת, אלא גם כי אני עדיין מאמין במילים היפהפיות של מוהנדס (מהאטמה) גנדי, האיש ששחרר את הודו והיה, בדרכו, גאון השיווק הגדול ביותר בעולם עד ביבי: "האמת אינה זקוקה לשום פרסומת מלבד עצמה".

אנסה, עד כמה שאוכל, לא להיכשל בהשמצות שאין להן בסיס. אשתדל להישמר מפייק ניוז, מרכילות שקרית, מלשון הרע ומסתם רוע לשמו. ואנסה לא להיות, חס וחלילה, "פסיכולוג" שרלטן של ביבי נתניהו, או של מי מבני משפחתו. אין לי יומרה כזאת, ואין לי גם האינפורמציה שדרושה כדי לאבחן מישהו באופן מקצועי ומרחוק. ובכל מקרה - אני חושב שזה לא ראוי. אבל לא אעשה הנחות. לא לביבי ולא לאף אחד אחר. גם לא לעצמי.

אין לי יומרות פוליטיות. אני לא שייך לאף מפלגה, ואני לא מתמודד על אף תפקיד בבחירות האלה. לא קיבלתי וגם לא אקבל כסף מאיזושהי מפלגה, או ישות פוליטית, או קרנות מחו"ל, לא מעמותות שמאל וגם לא מעמותות ימין. גם לא מחברים עשירים. גם לא הלוואה של שני מיליון שקל מחבר מיליארדר שהוא נתין זר, באישור מבקר מדינה מתרפס.

הפרויקט הזה ימומן כולו בכסף הפרטי שלי, ואני מאמין שהוא עתיד לעלות לי, קומפלט, עד 17 בספטמבר ב-22:00, בסביבות 5,000 שקל פלוס מינוס. אל תתפסו אותי במילה.

לא, אני לא שונא את ביבי. בכלל לא. ברמה האישית אני מעריך אותו מאוד. לדעתי ראש הממשלה שלנו הוא אדם חכם באופן מיוחד, משכיל ורחב אופקים, מקורי וחושב מחוץ לקופסה, כריזמטי בטירוף, ובעיקר, כאמור, איש השיווק הטוב ביותר בעולם.

אני לא שונא את ביבי. את השנאה שלי אני שומר לאויבי ישראל, וביבי הוא לא אויב ישראל, נהפוך הוא. יש לו זכויות מרובות, בעיקר מן הקדנציות הקודמות שלו. אבל אני כועס עליו מאוד. אני כועס עליו כי אני חושב שבזמן האחרון הוא הפך להיות אדם לא ישר, אפילו שקרן סדרתי.

ומה שהרבה יותר חמור, בשנים האחרונות, ובייחוד בחודשים האחרונים, מסיבות שאפשר להבין אותן אבל אסור להשלים איתן, ביבי התחיל להעדיף את טובתו האישית על פני טובת מדינת ישראל, אזרחי ישראל והעם היהודי.

במילים אחרות, ראש הממשלה שלנו הפסיק לשרת את האנשים שאותם הוא אמור לשרת, ואותם הוא מתיימר לשרת. בזמן האחרון ביבי נתניהו התחיל לשרת בעיקר את עצמו ואת בני משפחתו - הגרעינית והמורחבת, וזאת בעיה גדולה.

בשלוש מילים, נכון להיום, לדעתי - נתניהו רע לישראל. ביבי צריך ללכת הביתה, לקיסריה, ולא לקדנציה נוספת. אני חושב שכרגע הוא בונה את דרכו לקדנציה נוספת כראש ממשלה לא רק על שקרים מכוונים ועל תכסיסי שיווק נכלוליים, אלא גם על דברים הרבה יותר חמורים: על הסתה ופילוג, על שיסוי של ימין בשמאל ושמאל בימין, על שיסוי של ערבים ביהודים ויהודים בערבים, על דברים שפוגעים באחדות שלנו ומסכנים את עצם קיומנו. ועל זה אני לא יכול לשתוק – וגם לא אשתוק.

אני אופטימיסט חסר תקנה. אני מאמין שיהיה טוב. מאמין בזה לעומק. התכונה הזאת הכניסה אותי ללא מעט צרות במהלך החיים שלי, אבל בזכותה גם הגעתי למקומות מעניינים, והצלחתי לעשות דברים שנראו לא סבירים בהתחלה. ולכן, את מה שיש לי עוד לומר אומר במיזם האינטרנטי הזה.

אני מאמין שבעזרת השם, ובעזרת הרוב הדומם, הבחירות האלה יסתיימו בטוב ולטוב. אני מאמין שביבי ילך הביתה בשלום, אנחנו נגיד לו תודה על מה שעשה, ונמשיך הלאה – ביחד. באהבה. כי אין לנו ארץ אחרת.

אורי משגב

8 דצמבר 2019

עברו 24 שעות מאז שביביסט מוסת נגח בפרצופו של האזרח ד"ר מיכאל מוריס רייך (בתמונה) וביביסטית מוסתת היכתה במקל של דגל את פנינה רפאל, אזרחית בת 75 שהפגינה איתו מול בלפור, כמיטב המסורת של החולצות החומות.

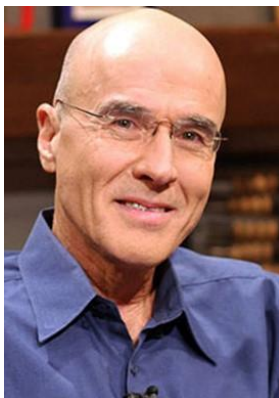
אני עדיין מחכה לגינוי, התנצלות והסתייגות של הנאשם נתניהו, בנו המופרע, בנט ושקד הליצנים, שרי הליכוד האפסים, נציגי היהדות הרחומה דרעי וליצמן, וכל סריסי נתניהו הנרצעים ברשתות (טאוב, ריקלין וכו').

סתם. אני לא מחכה. אני פשוט מדמיין מה היה קורה אם זה היה הפוך. שמאלנים היו נוגחים ומכים ביביסטים בהפגנה. מה כל מי שהזכרו כאן היו אומרים וכותבים. איך התקשורת הייתה מסקרת.

סתם. אני לא מדמיין. כי זה לא יכול לקרות. האלימות היא תמיד מימין לשמאל. גם ההסתה. ואז כשמגנים את האלימים והמוסתיים, קמים ימנים חצופים וגם שמאלנים צדקנים ומזדעזעים עד עמקי נשמתם מ"ההתנשאות".

בתמונה: קורבן חף מפשע של הסתה שתיגמר בקרוב ברצח ולא באף שבור.

פרופ' יורם יובל**ביוגרפיה**

יובל נולד בשם יורם ליבוביץ, בנם של יפה (לבית חפץ) ואורי ליבוביץ, פרופסור לנוירוביולוגיה. סבו היה המדען והוגה הדעות ישעיהו ליבוביץ. הוא גדל במשפחה דתית בשכונת קטמון הישנה בירושלים ולמד בתיכון שליד האוניברסיטה בירושלים. כשהיה בן 14 נפטר אביו ממחלת הסרטן והוא בילה ימים רבים בבית סבו, פרופסור ישעיהו ליבוביץ. שירת בצה"ל כקצין בחיל התותחנים, והשתתף במלחמת לבנון הראשונה כמפקד של מוצב תצפית בדרום לבנון. בעת שירותו הצבאי החליף את שם משפחתו מליבוביץ ליובל, בשל הזיהוי המוגבר לשם המשפחה של סבו ישעיהו ליבוביץ.

יובל למד רפואה באוניברסיטה העברית בירושלים, נוירוביולוגיה במכון ויצמן ופסיכיאטריה באוניברסיטת קולומביה. התמחה בפסיכואנליזה במכון של אוניברסיטת קולומביה, ושייך לסגל ההוראה של המכון הפסיכואנליטי על שם אייטינגון בירושלים. הוא עבד במשך מספר שנים כמטפל במנהטן.

יובל משמש ראש תחום הטראומה בבית הספר לעבודה סוציאלית בפקולטה ללימודי רווחה ובריאות וכן ראש המכון לחקר המוח והרגשות באוניברסיטת חיפה, ומרצה לפסיכופתולוגיה בבית הספר לרפואה של האוניברסיטה העברית ובמחלקה לפסיכולוגיה^[1].

משנת 2008 יובל מגיש תוכנית טלוויזיה בשם "שיחת נפש" בטלוויזיה החינוכית. מטרתה המרכזית של התוכנית היא שיחה אישית עם מפורסמים ישראלים אשר חושפים פרטים וחוויות אישיות "מחדרי לבם" שהתפרסמו ושלא התפרסמו במהלך הקריירה שלהם.

בשנת 2009 השתתף והגיש יחד עם רונאל פישר ואירי ריקין בערוץ 2 את הסדרה "איך להיות מאושר בשישה שיעורים".

בשנת 2019 החל לפעול למען שינוי במרחב הפוליטי בישראל. הוא הקים את מאהל גן העצמאות (ירושלים), במהלך 21 הימים שנותרו להחלטת פיזור הכנסת ה-22.

יובל נשוי בשנית ואב לשני בנים ושתי בנות.

מכתב מס' 1 מגן העצמאות בירושלים.**פרופ' יורם יובל**

יום שלישי, שמונה בבוקר, כ"ח בחשוון התש"פ, 26 בנובמבר 2019.

בוקר טוב אחיות ואחים שלי, אזרחיות ואזרחים. בוקר טוב, ישראל. משהו חדש מתחיל עכשיו.

אני לא פוליטיקאי. אני לא שייך לאף מפלגה. אני רופא וחוקר מוח, וכזה אני מתכוון להמשיך להיות. אבל אתמול בלילה הקמתי אוהל מחאה ליד מעון ראש הממשלה. על שלט גדול כתבתי: שוחד. מרמה. הפרת אמונים. תליתי שלטים, הנפתי דגלי ישראל, בדקתי שהכול עומד יציב, והלכתי לישון באוהל.

הבוקר קמתי, ואני יושב כאן עכשיו ונהנה מבוקר נפלא בירושלים. אני מזמין אתכן ואתכם להצטרף אלי. לא נזוז מכאן עד שיימנעו הבחירות השלישיות שמנסה לכפות עלינו נאשם אחד.

בנימין נתניהו, האיש שמחזיק 9 מיליון ישראלים כבני ערובה, מתבצר עכשיו במעון ראש הממשלה בבלפור, כאן במעלה הרחוב. הוא חושב שהבית הזה שייך לו. הוא חושב שהוא יוכל להסתתר בו לנצח מזרועו הארוכה של החוק במדינת ישראל. אבל הוא טועה. הבית הזה לא שלו. הבית הזה ברחוב בלפור שייך לנו, לכל אזרחי ישראל.

תגידו לי, אחיות ואחים שלי, השתגענו? מה שקורה לנו עכשיו הוא לא רק חרפה לישראל, אלא גם סכנה לישראל. בשבועים אחת שנות המדינה לא נשמע כדבר הזה. איך אנחנו מרשים לסכנה הזאת להימשך

אם נגד מישהו מאיתנו, אזרחי מדינת ישראל, היו תלויים ועומדים שלושה כתבי אישום על שוחד, מרמה, והפרת אמונים, האיש הזה היה פסול מלהתגייס לכוחות הביטחון! הסיווג הבטחוני שלו היה נשלל ממנו. הוא היה פסול מלהצטרף לשירות הציבורי כעובד מדינה. רוב מקומות העבודה בישראל לא היו מקבלים אותו לעבודה. ואלה לא סתם חשדות. שימו לב: ביבי לא חשוד בשוחד. ביבי נאשם בשוחד. הוא נאשם בשוחד על ידי היועץ המשפטי לממשלה, שאותו הוא מינה בעצמו, אביחי מנדלבליט, שהיה איש אמונו ואיש סודו.

ריבוננו של עולם, מי שיש נגדו שלושה כתבי אישום כאלה, יוכל להתגייס למשטרה לדוגמא? לא בטוח! הוא חייב להוכיח את חפותו קודם. אבל האיש הזה, בנימין בן בניציון נתניהו, "נאשם מס' 1", ממשיך להיות אחראי, מתוקף תפקידו, גם על המשטרה, גם על השב"כ, וגם על המוסד.

זה נראה לכם נורמלי? סביר? הגיוני? זה נראה לכם בטוח? זה תורם לביטחון ישראל? זה מגדיל את כוח ההרתעה שלנו? ביבי חושב שאנחנו מטומטמים, ושכחנו מי עובד בשביל מי.

הפוך, נאשם מס' 1, הפוך. אתה עובד בשבילנו, לא אנחנו בשבילך. אתה הנאשם, לא שוטרי המשטרה ולא עובדי הפרקליטות, שבסך הכול עושים את תפקידם. אתה עובד הציבור שסרח, אתה ולא הם.

ההתנהגות המבוהלת, המופקרת וחסרת האחריות שלך מלמדת רק על דבר אחד: אתה בטוח שאתה אשם. אחרת לא היית מתפתל כל כך הרבה, ומתנהל כל כך מלוכלך, כדי לברוח מן המשפטים שעוד מצפים לך.

אחיות ואחים שלי, העיתוי של מאהל המחאה, כאן בגן העצמאות בירושלים, נגזר מן העיתוי של עצרת ההכפשה של ביבי הערב בתל אביב. הוא יסית, יפלג, וישתלח בעובדי ציבור ברחבת מוזיאון תל אביב.

ואנחנו נשמור על ביטחון המדינה, על טוהר המידות של השלטון, על השפיות וניקיון הכפיים, ועל אחדות ישראל, כאן בירושלים.

היום בערב, בתל אביב, האיש שתלויים נגדו שלושה כתבי אישום על שוחד, מרמה, והפרת אמונים, יעשה את מה שהוא יודע לעשות הכי טוב: הוא יצעק, יפחיד, יכפיש, ישסה אח באחיו, ויאשים את כולם, חוץ מאשר את עצמו.

ביבי איבד את זה. הוא הפסיק כבר מזמן להיות ראש הממשלה של כולנו, והתחיל להתנהג כאחרון העבריינים. ראש הממשלה מאשים את המשטרה! הוא מסית נגד המערכת שהוא עומד בראשה! כך עושה מי שמבוהל, מי שיש לו מה להסתיר, מי שפשע, מי שיודע שהוא אשם, מי שמרגיש לכוד.

זה מה שביבי עושה. אנחנו נעשה את מה שאנחנו יודעים לעשות הכי טוב: אנחנו נישאר כאן ולא נזוז. זה הבית שלנו. אנחנו יושבים כאן, על אדמת ארץ ישראל, בגן העצמאות בירושלים, ונושמים עמוק. נישאר כאן עד שיחלפו 21 הימים שבהם אפשר עדיין למנוע מישראל סבב בחירות נוסף. ננסה למנוע את הבחירות שאותן כופה עלינו עברייני נמלט, בניסיון הנואש והנואל שלו לחמוק מן הדין ומן הצדק.

זה לא מפלגתי. זה לא ימין ושמאל. הליכוד היא מפלגה ציונית גדולה וראויה, ויש בה מנהיגים נקיי כפיים. ביבי לא קיבל קול אחד בבחירות האחרונות – הליכוד קיבלה אותם. הוא חייב לפנות עוד היום את מקומו למנהיג אחר, שיוביל את הליכוד ואת ישראל לקראת האתגרים הרבים שהיא עומדת בפניה. מנהיג אמיתי, שיחזק ולא יחליש. מנהיג שיאחד ולא יפג.

ואם ביבי ימצא זכאי בדין – ואני מאחל לו מכל ליבי שכך יהיה – הוא יוכל לשוב ולהנהיג אותנו. אבל רק אז, ולא דקה אחת קודם. מי שנאשם בשוחד, לא יכול להיות ראש ממשלה. אני לא יודע אם זה חוקי או לא חוקי, כי המחוקק הישראלי לא צפה מעולם שיווצר אצלנו מצב נורא כזה. אבל אני יודע שזה מסריח, וזה גם מסוכן. ביבי חייב ללכת הביתה, ולהתכונן להגן על חפותו במקום היחיד שבו היא יכולה לצאת לאור – בבית המשפט של מדינת ישראל.

אחיות ואחים שלי, אנחנו כאן, ולא נזוז מכאן. אנחנו שומרים כאן על בטחונה ועל עתידה של ישראל. יש לנו אהבה, יש לנו כוח ויש לנו סבלנות. זה הבית שלנו, ועם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה.

אני מזמין את כל מי שמדינת ישראל יקרה לו להצטרף אלי כאן, בגן העצמאות בירושלים. בואו ושבו איתי. בואו והקימו כאן אוהל. בואו והביאו איתכם אחדות, אמונה ואהבה. יחד ננצח.

פרופ' יורם יובל - מכתב מס' 2 מגן העצמאות בירושלים

יום שלישי, שבע לפנות ערב, כ"ח בחשוון התש"פ, 26 בנובמבר 2019

מי אנחנו, איפה אנחנו, ומה אנחנו עושים כאן.

דבר ראשון, אני כותב איפה אנחנו בדיוק, כדי שתדעו לאן להגיע: אנחנו ברחוב אגרון, בגן העצמאות בירושלים. אנחנו נמצאים בערך בחצי הדרך בין בניין השופרסל, לבין הקונסוליה האמריקאית שבמורד הרחוב. אנחנו יושבים במקום הכי קרוב לבית ראש הממשלה, שבו אפשר להקים אוהלים בלי לחסום את התנועה.

אנחנו אזרחיות ואזרחי מדינת ישראל. אנשים שומרי חוק, נשים וגברים שמשרתים בצה"ל ומשלמים מיסים. לא פוליטיקאים, ולא שייכים לאף מפלגה. אנחנו גאים במדינה שלנו, ומאמינים במוסדות שלה ובמשרתי הציבור שלה. אנחנו גאים במשטרה, ובכל זרועות הביטחון ומשרדי הממשלה שלנו.

אנחנו מאמינים גם במערכת בתי המשפט של מדינת ישראל. כל הגופים האלה וכל העובדים בהם לא מושלמים, אבל הם ראויים לאמון שלנו. יש לנו מדינה מתפקדת, עם מערכת ציבורית מתפקדת. עובדי הציבור שלנו ראויים לאמון הציבור, והם ראויים לקבל גיבוי מנבחרי הציבור. מי שמסית נגדם – משקר. ואם הוא ראש ממשלה מכהן, אז הוא פוסל את עצמו במו-פיו מלעמוד בראש המערכת שנגדה הוא מסית.

ראש הממשלה שלנו משתלח במערכת שהוא עומד בראשה, ומכפיש את העובדים שעליהם ועל שלומם הוא מופקד. זה מעולם לא קרה כאן במדינת ישראל. זהו מצב שלא ייאמן, מצב חירום לאומי, ואנחנו לא נשתוק. אנחנו כאן כדי למחות, אבל גם כדי לאחד וללכד.

לא באנו לכאן, לגן העצמאות בירושלים, כדי לצעוק על ביבי. אנחנו יודעים היטב שהוא לא מקשיב לנו. ביבי שקוע עכשיו במאמצים נואשים להימנע מהעמדה לדין, והוא לא יירתע משום שקר ומשום פעולה פסולה בגלל המחאות נגדו. להפך.

דומה שהמחאות נגדו מתדלקות את תחושות הרדיפה של ראש הממשלה שלנו, שנאשם עכשיו בשוחד ובמרמה. הוא לא רק איש שיווק אלא גם שחקן בחסד, והוא יודע להשתמש בתחושות הרדיפה לצרכיו. בעזרתן הוא מנסה לפלג ולשסע אותנו, את החברה הישראלית, ולהפוך אותנו לאוסף של שבטים יריבים.

עוד הערב, במזיאון תל אביב, ינסה ראש הממשלה המכהן לסכסך בינינו, בין איש לאחיו, ובין האזרחים לבין עובדי הציבור ועובדי המדינה. וכל זה – למטרה אחת בלבד: כדי למלט את עצמו מאימת הדין – מן החובה לעמוד למשפט על המעשים שהוא נאשם בהם, כמו כל אזרח בישראל שנאשם בפלילים.

כרגע ראש הממשלה שלנו מואשם בשלושה כתבי אישום -- על שוחד, מרמה והפרת אמונים. הוא מכונה בהם "נאשם מס' 1". ואכן, ההתנהגות שלו מזכירה התנהגות של עבריין נמלט. ממעשיו של ביבי ברור שהוא, לפחות, בטוח שיימצא אשם בבית המשפט של מדינת ישראל. כי אחרת מדוע הוא אינו מתעקש להישפט מהר, להתייצב בפני ההאשמות נגדו, ולהוכיח את חפותו? האם הוא חושב שכולם – כל השופטים, כל השוטרים, וכל הפרקליטים – כולם כאן מושחתים חוץ ממנו?

מהתנהגותו, נראה שביבי איבד את עשתונותו. הוא עושה מעשים ואומר דברים שכמותם מעולם לא נעשו ולא נאמרו אצלנו על ידי ראש ממשלה מכהן. דומה שהוא מרגיש ויודע שהמשטרה סוגרת עליו, והיועץ המשפטי לממשלה שהוא טיפח והוא מינה, הבין לבסוף מי הוא. אם ביבי לא יצליח להחליץ עכשיו, הוא עתיד להישפט ולתת את הדין על הפשעים שהוא נאשם בהם, והעונש המצטבר עליהם עלול להגיע ל-19 שנות מאסר.

הדרך למעשיהו קצרה מתמיד, ונתניהו בפניקה. נראה שהוא לא יימנע משום נבזות ושקר כדי למלט את עצמו מאימת הדין. הוא יכפיש, ישסה ויפלג את ישראל ככל שיוכל. שום דיבורים לא ישפיעו עליו, גם לא מאהל מחאה. ולכן אנחנו מקימים כאן בירושלים, סמוך למעון ראש הממשלה, את מאהל המחאה הזה, ושובתים כאן שביתת שבת, 24/7, למען מטרה אחרת.

המחאה שלנו מיועדת להפעיל לחץ רצוף על מאה ועשרים נבחרי הציבור שלנו בכנסת, ובראשם על מנהיגי הליכוד נקיי הכפיים -- וישנם רבים כאלה במפלגה הציונית הגדולה והמפוארת הזאת.

המחאה שלנו תחומה בזמן -- עד שיפקעו 21 הימים האחרונים, שבהם אפשר עדיין למנוע בחירות. ביבי כבר גרר את ישראל לשני סבבי בחירות, בניסיון נואש לחלץ את עצמו מהחובה להישפט על פשעיו. הוא יודע שהסבב השלישי הוא הסיכוי האחרון שלו, והוא לא יוותר עליו. הוא יהמר עליו עם כל הקופה,

למרות שברור כבר עכשיו לכל בר דעת שההימור הזה ירסק את הליכוד, ויפלט עוד יותר את החברה הישראלית.

חייבים לגרום לנבחרי הציבור שלנו להתעשת, ולסלק את הנאשם בשוחד ממוקדי הכוח וההשפעה שלו, ומן המעון בבלפור שבו הוא מתבצר, עד שחפותו תוכח בבית המשפט. את זה אי אפשר לעשות ממש מול הבית שלו, אלא רק כאן, בגן העצמאות. זה המקום הכי קרוב לבלפור שניתן להקים בו מאהל.

הכוונה שלנו היא לא להטריד את ביבי ביום ובלילה. אנחנו יודעים שכל מה שאנחנו עושים כאן לא יזיז לו, כאשר מנגד מחכה לו אגף האחמ"ים בכלא מעשיהו. הכוונה שלנו היא אחרת -- לחזק את ידיהם של חברי הכנסת, ובעיקר של הליכודניקים המתונים, כדי שיקבלו אומץ ויעשו את המעשה הנכון, שכולם יודעים שרק הוא יציל את הליכוד מהתרסקות בבחירות הקרובות.

זאת גם הסיבה לשלט שלנו "מסלקים את ביבי, מחבקים את הליכוד". גם ליכודניקים אמיתיים יכולים לשבת כאן איתנו, ולהגן בגופם על המוסדות הממלכתיים ועל הדמוקרטיה הישראלית, מפני ראש ממשלה נאשם בשוחד, שקם על ארצו ומוסדותיה בהאשמות דימוניות והזויות.

בקיצור, אנחנו כאן, ולא נוזז מכאן. אנחנו מחכים לכם כאן - בואו עם אוהל, אמונה, ואהבה. כולנו יחד נגן על ישראל מן הקמים לשסע אותה, מבחוץ וגם מבפנים.

להתראות בגן העצמאות,

יורם יובל

מכתב מס' 3 מגן העצמאות בירושלים.

יום רביעי, שש בבוקר, כ"ט בחשוון התש"פ, 27 בנובמבר 2019

שלום ובוקר טוב לכן ולכם,

העירו לי שאני כותב ארוך, ולכן המכתב הזה יהיה קצר.

בעצם זה פשוט מאוד: אי אפשר לנצח שנאת אחים על ידי שנאת אחים. שנאה אפשר לנצח רק באהבה.

אני מאמין שלפעמים אין ברירה וחייבים להפעיל כוח כדי לנצח כוח. זה גורלנו כאן בארץ ישראל ובמזרח התיכון. כאשר הייתי צעיר מגילו של בני הבכור היום, נאלצתי להרוג בלבנון בני אדם שנבראו בצלם אלוהים.

אני לא גאה בזה, אבל גם לא מתחרט. הם הפגזו את יישובי הגליל וניסו להרוג בנו ללא אבחנה -- להרוג יהודים וערבים, נשים וזקנים, ילדות וילדים. הם ניסו להרוג ולברוח, ואנחנו זיהינו אותם והקדמנו אותם.

לפעמים צריך לצאת בכוח נגד כוח. אבל מול השנאה וההסתה שנובעות עכשיו מראש הממשלה שלנו ומעושי דברו, אסור לנו להעמיד שנאה. מול השנאה הזאת ומול ההסתה הזאת נעמיד אהבה.

נעמיד אמון במוסדות המדינה ובמשרתי הציבור שלה, ואמון במערכת החוק והמשפט של מדינת ישראל. המערכת הזאת לא מושלמת, אבל היא מתפקדת. היא היחידה שיש לנו, והיא כולה שלנו. חייבים לחזק אותה.

ולכן אנחנו פונים מכאן לכל 120 חברי הכנסת, הרשות המחוקקת של מדינת ישראל, ואומרים להם כך:

נבחרו ישראל היקרים, יצאנו מאזור הנוחות שלנו ובאנו לישון באוהלים בגן העצמאות, על אדמת ירושלים, כדי לנסות לעצור את הבחירות המתקרבות. עכשיו תורכם לצאת מאזור הנוחות שלכם.

אנא הקשיבו לליבכם, ולא לאיש אחד מבוהל, אחוז פניקה ואובד עשתונות, ולעושי דברו המסיתים איש באחיו.

התאחדו, התלכדו, ועשו את הדבר הנכון. 61 חתימות שלכם יצילו את מדינת ישראל מעוד בחירות מיותרות ומזיקות.

הזמן קצר והמלאכה מרובה. האויבים מבחוץ לא מחכים, והאתגרים שבפנינו רבים מתמיד. התגברו על הפחדים והמחלוקות שלכם, והקימו לנו ממשלה מתפקדת. הפסיקו את השיסוי. התחילו את הריפוי.

חזקו ואמצו. אנחנו מחכים לכם וסומכים עליכם.

בברכה חמה ובאיחולי הצלחה,

אנשי מחאת גן העצמאות ויורם יובל.

מכתב מס' 4 מגן העצמאות בירושלים

יום חמישי, ל' בחשוון התש"פ, 28 בנובמבר 2019

חברות וחברים, שלום רב!

מחאת גן העצמאות מגבירה מהירות. השקט של הלילות הראשונים כאן במאהל פינה את מקומו להמולה שלא נפסקת כל היום. עכשיו, כשאני כותב לכם את הדברים האלה על המזרון באוהל הירוק שלי, נמצאים סביבי כמאה וחמישים איש. הם עומדים על המדרכה של רחוב אגרון עם שלטים בידיהם, מסרבים בנימוס לעוגות ולפירות שנערמים כאן בקצב מבהיל, ומסתובבים סביב האוהלים שעל הדשא/

לוחצים ידיים, מחייכים, ובעיקר מדברים. מדברים על מה שקורה לנו בארץ, ועל מה שיקרה מחר. האנשים האלה הגיעו לכאן מכל קצות הארץ, ממש כך, להזדהות איתנו ולעמוד איתנו/

נהגים שעוברים ברחוב אגרון צופרים לנו לעידוד -- ולפעמים גם בכעס. אם אני צריך לעשות סטטיסטיקה, אז על כל מילה כועסת שאנחנו מקבלים כאן מעוברים ושבים, נשמעות שלוש מילים טובות. וזה קורה בלב ירושלים, הרחק ממדינת תל אביב. עושה רושם שמהו חדש מתחיל בארץ, והוא זז בכיוון הנכון/

מה שהכי חשוב – אין כאן אלימות, ואין פחד. למרות הוויכוחים, גם עם אלה שלא מסכימים איתנו, יש כאן כבוד ויש נכונות להקשיב -- וזה נכון לשני הכיוונים. אני מאמין שהשמעות על מותן של הדמוקרטיה ותחושות האחדות בחברה הישראלית הן מוגזמות מאוד. מתווכחים, מתרגזים, אבל לא מאבדים שליטה/

יש כאן צעקות לפעמים. אבל גם מי שצועקים לנו "רק ביבי! ביבי המלך!", לא נשמעים מאיימים. אם כבר, אז דווקא להפך – הם נשמעים מאויימים ורדופים, ממש כמו המנהיג המבוהל שאותו הם מעריצים.

אומרים ש"ביביזם" היא לא אידאולוגיה. אני לא מסכים. זאת ועוד איך אידאולוגיה, ואפשר לבטא אותה במילה אחת: ביבי. לא ימין ולא שמאל, לא שוחד ולא לא מרמה – רק ביבי. אבל הביביסטים הם מיעוט כאן בארץ, והם מתמעטים והולכים. אני מקווה שהמחאה הזאת תעזור להם להתפכח/

אנחנו חייבים תודה לכמה וכמה נשים ואנשים טובים, על כל מה שקורה כאן. הראשון שבהם, והיחיד שנודה לו כאן בשמו, הוא ראש העיר ירושלים, רו"ח משה ליאון. ראש העיר הוא ידיד יקר, שנוהג בנו מנהג הכנסת אורחים. כמי שחופש הביטוי וחופש המחאה יקרים לליבו, הוא מאפשר לנו להשמיע את קולנו מן המאהל הזה, ועל כך מגיעה לו תודה וברכה.

כמה דברים ארגוניים

אהיה כאן הלילה עד מחר (יום שישי) ב-10 בבוקר. בשישבת אהיה במצפה רמון, להרצאה שהתחייבתי מזמן לתת. אבל המחאה שלנו נמשכת גם בסוף השבוע, וכולכם מוזמנים לכאן – ומי שמבטיח לשמור על הניקיון, מוזמן ללון באוהל שלי.

ביום ראשון, 1.12.19, בשעה 8 וחצי בערב, תתקיים כאן במאהל הרצאה ורב-שיח בנושא "מדוע אנשים עומדים מן הצד, ומי הם אלה שעושים מעשה?" בין הדוברים -- מוטי אשכנזי, אמיר השכל, יורם צלנר, ואנוכי.

מה להביא לנו? אנשים יקרים, אנא אל תביאו לנו אוכל. היהודים רחמנים בני רחמנים, וערימות האוכל כאן יצאו מזמן משליטה. אנא הביאו לנו כסאות פלסטיק של "כתר", למען אלה שרוצים להיות איתנו, וקשה להם לעמוד.

ואם אתם מצביעי ליכוד, מצביעי ישראל ביתנו, או מצביעי ש"ס -- אנא דברו עוד היום עם הנציגים שלכם בכנסת, או כתבו להם במדיה האלקטרונית. חזקו את ידיהם לעשות את מה שהם יודעים שנכון לעשות, וחייבים לעשות – לצרף את החתימות שלהם, כדי שנגיע ל-61 חברי כנסת, ונמנע בחירות נוספות/

כי אם יהיו כאן בחירות, זה יהיה למען איש אחד שנאשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים. הבחירות האלה לא רק מיותרות ומזיקות – הן גם ירסקו את הליכוד. וכל זה בשביל מה? בשביל לדחות בכמה שבועות את תחילת משפטו של "נאשם מס' 1". בואו ונחסוך לכולנו את הביזיון הזה.

תודה ולהתראות בגן העצמאות, יורם יובל

מכתב מס' 5

יום שני, ד' כסלו התש"פ, 2 בדצמבר 2019

בוקר טוב לכל בית ישראל ממאהל מחאת גן העצמאות בירושלים.

מוקדם בבוקר, בחוץ עוד חושך, והאוהל שלנו לא לגמרי יבש. החלק של שקי השינה שפונה לכיוון הפתח קצת נרטב, לא נורא. גשמי ברכה ירדו הלילה על ארץ ישראל, והם ברכו גם אותנו.

השותפה שלי לאוהל היא עפרה ליבוביץ, אחותי האמיצה, שתישאר לנצח גם אחותי הקטנה. היא חולקת איתי את האוהל הזה מן הלילה הראשון שלנו כאן, לפני שבוע. עפרה קרעה אותי מצחוק כשלחשה לי לפני כמה דקות, מתוך שק השינה שלה, "גרביים רטובות פחות גרועות מהמשך שלטון נתניהו".

אתמול בערב חגגנו שבוע למאהל המחאה כאן בגן העצמאות. קיימנו עצרת שנכחו בה כ-300 איש, וביניהם גם אלי חיימוביץ', חבר מרכז הליכוד. התכבדנו בדבריו של מוטי אשכנזי, קצין המילואים שפיקד על מוצב "בודפשט" בתעלת סואץ במלחמת יום הכיפורים. לפני 45 שנים מוטי הביא להתפטרותה של ראש הממשלה גולדה מאיר, למרות שוועדת אגרנט ניקתה אותה מאחריות למחדל יום הכיפורים. הוא עשה את זה במחאה שהתחילה באוהל אחד עם איש אחד, על הגבעה שמול משרד ראש הממשלה בירושלים.

אבל כפי שמוטי אמר, המשימה שלנו היום קשה יותר. מדוע? כי לגולדה מאיר, כמו למנחם בגין וליצחק רבין, היה משהו שפשוט אין לביבי נתניהו: בושה. ואני מוסיף בזהירות: אולי גם מצפון.

בעצרת דיבר גם יורם צלנר, אלוף משנה במילואים. אחרי מבצע צוק איתן יורם החל במחאה נגד ביבי. כי חשוב שלא נשכח: ביבי נתניהו הוא האיש שמעביר כל חודש, עד היום, מיליוני דולרים במזומן, במזוודות, לרצועת עזה. הכסף הטמא הזה מתדלק את שלטון החמאס, ששואף להשמיד אותנו.

גם אמיר השכל, תת-אלוף במילואים וטייס, דיבר בעצרת. הוא סיפר לנו על מחאת הבודדים שהוא מנהיג, ועל המחקר שעשה על חסידי אומות העולם במלחמת העולם השנייה. מי היו אותם נשים וגברים? אמיצים שלא עמדו מנגד ועשו מעשה? אמיר דיבר על המכנה המשותף לכולם – חינוך לערכים מן הבית, ודוגמה אישית של הורים, שהיו בעצמם אנשי מוסר ומעשה.

כשהגיע תורי, ביקשתי מכל הנוכחים בקהל שהיו מפקדות ומפקדים בצה"ל להרים את ידיהם. רוב גדול של הקהל הרים את ידו. ואז אמרתי שאם אנחנו רוצים שינוי, אנחנו חייבים עכשיו את מה שביבי שכח מזמן. זהו הנשק הסודי של ישראל, שבזכותו צה"ל הפך להיות הכוח החזק ביותר במזרח התיכון: דוגמה אישית.

אמרתי שבישראל גרים היום ארבעה סוגי ישראלים. הסוג הראשון הם אלה שמקטרים ולא עושים שום דבר. הם הרוב הגדול והדומם. הסוג השני הוא חבורת ביביסטים מבוהלים. הם צועקים ומתלהמים מדי פעם בכיכרות, מפיצים שנאת אחים, עושים קצת רעש, והולכים הביתה. הם מיעוט קטן, והם לא ישנו כאן שום דבר. הסוג השלישי הם חותמי העצומות – ישראלים עם כוונות טובות שחותמים על עצומות מנוסחות היטב, באים לעצרת אחת או שתיים, וחוזרים הביתה מלאי השראה וסיפוק. לצערי, גם הם לא ישנו כאן שום דבר.

הסוג הרביעי הם הישראלים שעושים מעשה. אלה המעטים שנאחזים בקרקע. הם מוכנים להשקיע וגם להקריב בשביל המדינה ולמען מה שהם מאמינים בו. מוטי אשכנזי, אמיר השכל ויורם צלנר הם אנשים כאלה. גם המתנחלים הראשונים ביהודה ושומרון היו כאלה. אני לא שותף לדעתם ולמעשיהם, אבל אני מעריך ומכבד את הנחישות ואת ההקרבה שלהם.

לפני שמתנחלי יהודה ושומרון הסתאבו, והצמיחו מקרבם את נוער הגבעות הבוגדני ואת חרפת בצלאל סמוטריץ', הם היו אנשים ערכיים וראויים. לא נותר לי אלא להצטער שרובם תומכים עכשיו בביבי המושחת. אני מאמין שהם עתידים להצטער ולהתחרט על תמיכתם באיש שאיבד את עשתונותו, וזה יקרה בקרוב מאוד.

כי ביבי הנאשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים הוא מפעל בקריסה. ביבי הוא מנייה שערכה צולל במהירות, מכונית משומשת אחרי תאונה, אדם שהפך מאיום לבדיחה. נתניהו מאבד את ערכו עם כל יום שעובר. גורלו נחרץ. הוא הפך מנכס לנטל לתנועת הליכוד, שתתרוסק יחד איתו בבחירות הקרובות, אם יהיו. אבל לפני כן ביבי יפיץ כאן את כל השנאה שהוא יוכל. והוא יגרור אותנו לבחירות נוספות, בניסיון כושל נוסף למלט את נפשו מאימת הדין והצדק של מדינת ישראל.

לכן אני קורא מכאן לחברי כנסת ישראל, ובייחוד למנהיגי הליכוד המתונים ונקיי הכפיים: איספו 61 חתימות ועיצרו את הטירוף הזה. כל בר דעת מבין שבלי ביבי אפשר להקים ממשלת אחדות תוך חמש דקות. אז אומץ, גבירותי ורבותי, אומץ. קומו ועשו מעשה, כי רק ככה ישראל תנצח.

ועד שתעשו כך, או עד שיעברו עשרת הימים שנותרו לכם, נמשיך לשבת כאן במאהל המחאה. אני מאמין שהיום נקבל מעיריית ירושלים אישור להקמת אוהלים באזור "המלבן" בגן העצמאות. אז יצטרפו אלינו אנשים טובים נוספים, שידעו ש"גרביים רטובות פחות גרועות מהמשך שלטון נתניהו".

יחד נתבע מכם לעשות שלושה דברים שכולנו צריכים לעשות, אם אנחנו רוצים שיהיה לנו טוב כאן בישראל: לצאת מאזור הנוחות שלנו, לאהוב איש את רעהו, ולעשות מעשה.

בברכה חמה, אנשי מאהל מחאת גן העצמאות ויורם יובל.

שבוע טוב ממאהל מחאת גן העצמאות בירושלים

פרופ' יורם יובל - 8 דצמבר 2019

לצערנו ולחרפתנו, שני מפגינים שבאו לחזק את ידיו, פנינה ומיכאל, הותקפו באלימות ונפצעו ליד המאהל שלנו הערב. זה לא היה מקרה. הם הותקפו על ידי שני אוהדי ביבי – על ידי שני ביביסטים שהזדהו ככאלה.

שני התוקפים, גבר ואישה, הגיעו אלינו במורד רחוב אגרון בקבוצה קטנה. הוביל את הקבוצה בצעקות, כשהוא נושא את דגל הליכוד, אדם שסירב לומר את שמו, אבל צילומיו מצורפים. ככל הידוע לי, רק שני התוקפים היו אלימים הערב. השאר הסתפקו בצעקות ובקריאות גנאי. זה היה לא נעים, אבל זה לא היה פלילי, וגם לא מפחיד.

אלא שלפתע הותקף ונפצע מול המאהל ד"ר מיכאל מוריס-רייך, מרצה באוניברסיטה העברית בירושלים. מיכאל הוכה על ידי גבר שפצע אותו בראשו ובפניו. הוא קיבל ממני טיפול ראשוני לעצירת הדימום, ופונה באמבולנס לבית החולים הדסה עין כרם. המלצתי שיעבור הדמייה ממוחשבת של הראש והמוח, על מנת לשלול אפשרות של דם תוך-גולגולתי ושבר בעצמות האף. יש לנו צילומים של האיש שזוהה על ידי מפגינים אחרים כתוקף של מיכאל. הוא חמק מן המקום בזריזות מייד לאחר האירוע, אבל הצילומים שלו בידינו, והם יימסרו למשטרה.

הפצועה השנייה היא פנינה, שהוכתה והופלה לקרקע. גם היא נפצעה בראשה ונלקחה לחדר המיון. האישה שתקפה אותה צולמה, וגם צילומיה יימסרו למשטרה. הצעקות וקריאות הגנאי של הביביסטים לא פסקו בזמן שטיפלנו בפצועים, והן המשיכו זמן רב גם אחרי שהאמבולנסים עזבו.

אחרי שהביביסטים סיימו לצעוק עלינו והסתלקו מן המקום, נשארנו עם תובנה מצמררת:

זאת רק ההתחלה.

כל בר דעת מבין שמה שקרה הערב הוא הצצה ראשונה אל מה שיקרה בישראל במערכת הבחירות השלישית שכופה על כולנו האיש מבלפור, האיש שנאשם בשוחד. מערכת הבחירות השלישית של ביבי התחילה הלילה, והיא התחילה ברוע, באלימות ובשפך דם.

גלי השנאה וההסתה שביבי והפודלים שלו יפיצו בקרבנו בחודשים הקרובים, בניסיונות הסרק שלו לחמוק מן הדין ומן הצדק של מדינת ישראל, יביאו לפצועים קשה יותר, וחס וחלילה גם להרוגים. הכתובת כתובה על הקיר. חברי כנסת ישראל, ובייחוד חברי הליכוד – אנא קראו אותה ועשו מעשה.

חייבים למנוע את מערכת הבחירות המסוכנת והמשסעת הזאת. חייבים לסלק את הנאשם הזורע השנאה מן ההגה עוד היום. מגיע לליכוד, ומגיע גם לכולנו בישראל, מנהיג חדש, אדם שידע לאחד ולרפא – אדם טוב ונקי-כפיים.

כי אין לנו ארץ אחרת, ובגלל זה אנחנו לא נסוגים ולא מתקפלים. זה המקום שלנו, וכאן נישאר. אנחנו נשהה במאהל מחאת גן העצמאות עד יום רביעי השבוע. זהו היום האחרון למניעת הבחירות של ביבי, שכבר גבו שני פצועים ראשונים.

מן המאהל אנחנו מאחלים לפנינה ולמיכאל, וגם לכל עם ישראל -- רפואה שלמה. כי הגיע הזמן. בברכה, אנשי מאהל מחאת גן העצמאות ויורם יובל.

ד"ר מיכאל מוריס-רייך

דברים שלמדתי באוהל רטוב - כתב פרופסור יורם יובל

8 דצמבר 2019

כבר עשרה ימים שאני גר וישן באוהל קטן בגן העצמאות בירושלים, קרוב לבית של ביבי. אני מתכוון להישאר כאן עד יום רביעי – אז יפקע המנדט של הכנסת להקים ממשלה בלי הנאשם בשוחד, ולהציל את ישראל מעוד סבב של בחירות.

זאת הייתה חוויית למידה מדהימה.

מה למדתי כאן במאהל?

המון דברים חדשים:

על מחאה.

ידעתם שלכל אחד מותר להסתובב בכל מקום במרחב הציבורי בישראל עם שלט מחאה גדול, בלי לקבל רשות מאף אחד? אני לא ידעתי. מאז שהבנתי – התחלתי לעשות את זה, וצברתי הרבה חוויות מעניינות.

על הביביסטים.

משהו השתנה בארץ הזאת, ולטובה. בעשרה ימים כאן במאהל, בלב ירושלים הימנית, קיללו אותי רק פעמיים. קיללו מכל הלב, אבל רק פעמיים. עושה רושם שההסתה של ביבי כבר לא עובדת, אפילו על המעריצים שלו. עוד משהו על הביביסטים. הם מפחדים. הם מבינים שהמשחק נגמר. גם אלה שצעקו לי "רק ביבי! ביבי המלך!", לא ידעו מה לענות כששאלתי אותם: "טוב. אבל אם ביבי לא יהיה, אז מה כן?".

ועוד משהו: הביביסטים הם מיעוט, אפילו בירושלים. כי על כל צעקה "רק ביבי!" ששמעתי ממכונת חולפת, היו שלוש צעקות "כל הכבוד לכם, תמשיכו!". אני לא יודע אם כל הכבוד לנו, אבל אנחנו ממשיכים.

על עצמי.

אני הרבה פחות רגוע ממה שחשבתי. אתמול (יום ה') בבוקר הלכתי ברחוב ליד המאהל עם מיכל אלבו, עובדת סוציאלית ומטפלת באומנות. מיכל השאירה בן זוג וילדים בחיפה, ובאה להיות איתנו לילה אחד כאן במאהל בגן העצמאות. הלכנו לחפש קפה. לי היה שלט שעליו כתבתי "ביבי צולל, והוא סכנה לישראל", ולה היה שלט שעליו כתבה, וגם ציירה, "מדינה שבויה". ואז קילל אותי מישהו. "במזונה", הוא אמר לי, ולא בלחישה. לפני שהבנתי מה אני עושה שלפתי את הטלפון, הפעלתי מצלמת וידאו, ניגשתי אליו, ואמרתי לו: "בוא מותק, בוא תקלל אותי שוב. נראה אותך". האיש, שהיה לבוש בחליפה, עשה חשב מסלול מחדש, הסתובב, והתחיל להתרחק מאיתנו. עד כאן הכול בסדר. אבל אז התחלתי ללכת אחריו ולצעוק לו, ממש ליד האוזן: "פחדן! שפן קטן! אם אתה גבר אז בוא, בוא ותקלל אותי! לאן אתה בורח?". קצת התביישתי כשמיכל הזכירה לי משהו שאותו אני יודע, אבל שכחתי לרגע – שרק באהבה אפשר לנצח שנאה.

האוהל בגן העצמאות

על שנאה ועל אהבה. רק באהבה אפשר לנצח שנאה. ככה זה. בא לבקר אותנו במאהל איש בשם אבי שמולביץ, חבר מרכז הליכוד. כששאלתי אותו מה הוא עושה כאן, הוא אמר לי שהוא ליכודניק, ותמיד יהיה ליכודניק, אבל קשה לו עם מה שביבי עושה ואומר. ואז הבנתי שמול השנאה וההסתה של ביבי ושל הפודלים שלו, אסור לנו להעמיד שנאה. מול השנאה הזאת ומול ההסתה הזאת נעמיד אהבה. נעמיד אמון במוסדות המדינה ובמשרתי הציבור שלה, ואמון במערכת החוק והמשפט של מדינת ישראל. כי המערכת הזאת לא מושלמת, אבל היא מתפקדת. היא היחידה שיש לנו, והיא כולה שלנו. חייבים לחזק אותה.

על יהודים ואוכל.

יהודים מראים את האהבה שלהם בעזרת אוכל. זה דבר מדהים. הבוקר קמתי, יצאתי מן האוהל, ונתקלתי בארגז גדול של פסטה שמישהו השאיר בלילה על המדרכה. המאהל שלנו מפוצץ מרוב כיבוד שאנשים מביאים, ובתחנת המוניות של רחוב אגרון כבר התחילו לסרב בנימוס לעוגות שאני מעביר להם מדי פעם, בניסיון להשתלט על כמויות הכיבוד שנערמות כאן בקצב מבהיל. מישהו שאל אותי אתמול אם אני שובת רעב. הלוואי, אמרתי לו, אבל אני חושב שעליתי בשני קילו מאז תחילת המחאה הזאת. אם ביבי לא ילך מהר, אני אהפוך לסופגנייה.

על הפחד.

לא רק הביביסטים מפחדים. הרבה אנשים באו למאהל, מכל הארץ, ושאלו אותי מה הם יכולים לעשות כדי לעזור.

ביקשתי מהם להכין לעצמם שלט מחאה שהם יכולים להזדהות איתו, להצמיד אותו למקל, ולהתחיל להסתובב איתו ברחובות, ממש כמוני.

השקעתי: קניתי קאפות, צבעי אקריליק ומוטות. היו שנענו לאתגר, ציירו לעצמם שלטים, ולקחו אותם הביתה. אבל היו יותר אנשים שאמרו לי "תודה, אבל אני מפחד. אני מפחד ממה שיעשו לי". אמרתי להם שאני מבין אותם, אבל חשוב שישימו לב לפחד הזה, כי הוא מסוכן מאוד: מי שמפחד, סופו לעמוד מן הצד כשיגיע רגע האמת. בסופו של יום, הפחד שלנו הוא הידיד הטוב ביותר של ביבי והביביסטים.

כמו שאמר אדמונד ברק: "כל מה שדרוש כדי שהרוע ינצח הוא שאנשים טובים לא יעשו דבר".

על הכוח האפל של מילים.

עם מילים אפשר לשנות מציאות ולהפוך שקר לאמת. כבר כמעט שנה שביבי לא ראש ממשלת ישראל. הוא איבד את המנדט שלו כשהוציא אותנו לבחירות בפעם הראשונה, ומאז הוא לא הצליח לקבל אותו בחזרה. ביבי נתניהו הוא בסך הכול ראש ממשלת מעבר, וזה דבר אחר לגמרי. אבל האיש הזה, שנאשם בשוחד ומחכה למשפט שלו, עדיין קורא לעצמו "ראש הממשלה". ואנחנו עדיין חושבים שזה ככה.

על אחותי עפרה.

יש לי אחות גיבורה. היא חלקה איתי את האוהל רוב הלילות, עד שהצטננה ושלחתי אותה הביתה נגד רצונה. בוקר אחד, כשהתעוררנו אחרי לילה גשום, היא קרעה אותי מצחוק כשלחשה לי מתוך שק השינה שלה, "גרביים רטובים פחות גרועים מהמשך שלטון נתניהו".

על ישראל.

איזה ארץ נפלאה יש לנו. בא עיתונאי אמריקני לראיין אותי.

הוא שאל מי שומר עלינו בלילה כשאנחנו ישנים – האם שכרנו חברת שמירה, או שאנחנו שומרים על עצמנו. אמרתי לו שאנחנו ישנים בלילה, לא שומרים. אלוהים שומר עלינו, ועד עכשיו הוא עשה עבודה טובה.

האיש הביט בי כאילו אני משוגע ושאל אם אני לא מפחד. תראה, אמרתי לו, בוא תראה איזה ארץ נפלאה היא ישראל.

אני פתחתי פה גדול על ביבי, כולם מכירים אותי, וכולם יודעים בדיוק איפה אני. והנה אני ישן לי כאן בשלווה באוהל, בגן העצמאות בירושלים. היו אפילו שני לילות שישנתי כאן לבדי, איש אחד באוהל אחד, לגמרי לבד, בלי שמירה, והכול בסדר ברוך השם. אבל אתה מכיר אמריקני אחד שיהיה מוכן לישון לילה אחד באוהל אחד בסנטרל פארק בניו יורק בלי שמירה?

כל טוב ושבת שלום.

כניעת נתניהו למשיחיסטים עולה בחיי אדם

גדר הביטחון מצילה חיים כבר 15 שנה, ואילו הושלמה, ייתכן שהיו נחסכים עוד קורבנות. אבל רה"מ שבוי של קיצוני הימין, שלא מוכנים לבסיס לגבול עתידי.

פרופ' יורם יובל ועורב ישראל. פורסם: 13.09.19

כשאתם שמים את הפתק במעטפה, מאחורי הפרגוד בקלפי, ביום שלישי הקרוב, עצרו לרגע וחישבו על גדר הביטחון ביהודה ושומרון. מדוע? כי בחודשים האחרונים ספגנו שלושה פיגועים קשים וכואבים, שאפשר היה למנוע אותם. בפברואר, מחבל שיצא מחברון רצח באכזריות את אורי אנסבכר הי"ד, בחורשה ליד עין יעל שמדרום לירושלים. ב-8 באוגוסט דקרו מחבלים שיצאו מבית כחיל, כפר ליד חברון, את דביר שורק הי"ד, על הכביש למגדל עוז. וב-16 באוגוסט דרס מחבל שיצא מבית לחם אח ואחות, נחום ונעם נביס, בכניסה ליישוב אלעזר. נעם נפצעה קל, אבל נחום, שהיה בדרכו למבחני מיון ליחידה מובחרת, נפצע קשה מאוד.

מה משותף לפיגועים האלה? שלושתם התרחשו באזור גוש עציון, במקום שבו הייתה אמורה להיות גדר ביטחון שמפרידה בין ישראלים לפלסטינים. ערפאת ארפאעיה, הרוצח של אורי אנסבכר, חדר לשטח ירושלים בהליכה רגלית דרך פרצה ברוחב 200 מטר בגדר ההפרדה סמוך לבית ג'אלה, כשהוא מצויד בסכין ובכיפה שרכש שבועיים קודם.

מדוע יש פרצות בגדר הביטחון באזור גוש עציון? בשלוש מילים – בגלל המתנחלים המשיחיסטים (להבדיל מהרוב הגדול והדומם של המתנחלים, שחפצים בביטחון, כמו כל ישראלי אחר).

גדר הביטחון מצילה חיים. אין דבר שמדינת ישראל עשתה ב-15 השנים האחרונות שהציל יותר חיים ממנה. הגדר הוקמה ב-2002, שנה שבה נהרגו 457 ישראלים בפיגועי טרור. הפיגוע הרצחני ביותר היה בליל הסדר במלון "פארק" בנתניה, ובו נרצחו 30 אנשים ונפצעו 160. הפיגוע בוצע על ידי מחבל שבא מהעיר טול כרם, הנמצאת 16 ק"מ מנתניה. כל מה שהוא היה צריך לעשות זה לעלות על הכביש ולנסוע לנתניה.

ראש שב"כ דאז, אבי דיכטר, הבין שהמצב לא יכול להימשך כך. בעצתו ובעצת שאר ראשי מערכת הביטחון, החליט ראש הממשלה אריק שרון להקים את "גדר הביטחון", או בשמה האחר - "גדר ההפרדה" - שתוביל להפרדה בין מדינת ישראל לבין הרשות הפלסטינית.

ב-2003 נרצחו 213 ישראלים בפיגועי טרור. ב-2004 ירד המספר ל-124. ב-2005 ירד המספר ל-53, והוא המשיך לרדת, עד שב-2009 היו שישה נרצחים ישראלים בלבד בפיגועי טרור. אף אחד לא מטיל ספק בכך שהגדר הינה חלק מרכזי בירידה במספר הנרצחים בפיגועי הטרור.

רבים בציבור נותנים לנתניהו את הקרדיט על הירידה בכמות הפיגועים, אבל הקרדיט מגיע לשרון ולאולמרט שבנו את גדר ההפרדה, ולא למי שנבחר רק ב-2009. מחבלים פוטנציאליים מתקשים כיום לבצע פיגועים בתוך שטחה הריבוני של מדינת ישראל בזכות הגדר, ונתניהו חב את השקט הביטחוני בקדנציה השנייה שלו כראש ממשלה לגדר הביטחון.

הגדר היא קונצנזוס בקרב הציבור הישראלי, ימין ושמאל כאחד. עוד ב-2004 גילה סקר של מרכז יפה למחקרים אסטרטגיים ש-80% מהציבור תומכים בגדר. בעקבות הצלחתה, ניתן רק לשער שהתמיכה בה כיום גדולה אף יותר מאשר בעבר. ובכל זאת, יש כאלה שמתנגדים לה.

המעטים שמתנגדים הם אנשי השמאל הקיצוני שמצר על ההפרדה בין יהודים לערבים, ועל הפגיעה בזכויות האדם של הפלסטינים. אבל מי שעושה את עיקר העבודה הם אנשי הימין המשיחיסטי הקיצוני, שלא מוכנים לקבל את הגדר כבסיס לגבול עתידי.

רק לפני שבועיים אמר מנהל בית ספר שדה כפר עציון, ירון רוזנטל: "את איום הגדר בגוש עציון הצלחנו לסלק כבר לפני למעלה מעשור, לאחר סדרת מאבקים משפטיים וציבוריים. עכשיו עלינו להיאבק שהשטח שיועד לבניית גדר ההפרדה ישוחרר מהתפיסה הצבאית, ונוכל להרחיב את יישובי גוש עציון, המשוועים לעתודות בנייה".

בגלל התנגדותיהם של מתנחלים משיחיסטים (ולדעתנו – מטורללים) כמו רוזנטל, שמסתייעים בארגוני שמאל קיצוני, יש כיום שלוש פרצות גדולות בגדר הביטחון, שמעולם לא נסגרו: בגוש עציון, בדרום-מזרח הר חברון ובמעלה אדומים. הפרצות הללו הן מלכודות מוות.

לא רק שלנתניהו לא מגיע קרדיט על הגדר, מגיעה לו ביקורת קשה על כך שבתקופתו מדינת ישראל לא השלימה את בניית הגדר. מדוע נתניהו נמנע מלסגור את הפרצות בגדר? לא כי הוא לא מבין את

חשיבות המעשה, אלא כי הוא שבוי של נציגי הימין המשיחיסטי הקיצוני, שמתנגדים להשלמת הגדר. הבחירות הקרובות, עם כתבי האישום התלויים כנגדו, הופכים את נתניהו לבן ערובה בידי חבורה של רבנים משיחיים והזויים, שרוב מוחץ של אזרחי ישראל, כולל רוב המתנחלים, סולדים מהם ומעמדותיהם.

עמדתם של כמעט כל ראשי מערכות הביטחון היא שעל ישראל לסיים מיד את בניית הגדר, ולפנות את ההתנחלויות שנמצאות מעבר לה. 17 מתוך 18 ראשי מערכות הביטחון (צה"ל, מוסד ושב"כ) ב-30 השנה האחרונות תמכו ותומכים ללא סייג בהפרדות מהפלסטינים.

הנה הם: רמטכ"לים - אהוד ברק, אמנון ליפקין-שחק, שאול מופז, דני חלוץ, גבי אשכנזי, ובני גנץ. ראשי המוסד - שבתאי שביט, דני יתום, אפרים הלוי, מאיר דגן ותמיר פרדו. ראשי שב"כ - יעקב פרי, כרמי גילון, עמי איילון, אבי דיכטר, יובל דיסקין ויורם כהן. האם כולם טועים?

האם, כפי שטען ח"כ דוד ביטן מהליכוד, "יש משהו בתפקידי ראש המוסד והשב"כ; משהו שם עושה אותם שמאלנים. קורה משהו כשאתה לאורך שנים בתפקיד הזה. אני מאמין שזאת התפתחות שקרתה להם במסגרת התפקיד". יכול להיות, מר ביטן, שכשאתה אומר "משהו", אתה מתכוון למקצוענות, אחריות, ידע וניסיון?

מניתוח של פיגועי טרור שעלו בחייהם של ישראלים בשנים האחרונות, ניתן לראות שכמעט כולם היו יכולים להימנע אם הייתה גדר הפרדה וההתנחלויות המבודדות היו מפונות. כמעט כל הקורבנות נרצחו כתוצאה מהיעדר גדר הביטחון בירושלים ובגלל הפרצות.

ב-8 ביוני 2016 בוצע פיגוע ירי במתחם שרונה בתל אביב, ובו נרצחו ארבעה ישראלים ו-16 נפצעו. שני המחבלים יצאו לפיגוע מהכפר יטא שבהר חברון. איך הם הגיעו מאזור חברון לתל אביב? כי הגדר מעולם לא הושלמה בדרום-מזרח הר חברון.

מדוע? בגלל המתנחלים הקיצוניים ונוער הגבעות, שגרים בהתנחלויות מבודדות בין ערים פלסטיניות עמוק בגדה, ומסרבים להימצא בצד הלא נכון של הגדר. עדיף להם שבכלל לא תהיה גדר - ולעזאזל הקורבנות. מתנחלים אלו מנהלים את ממשלות נתניהו האחרונות דרך השותפים הטבעיים שלהם בקואליציה ("הבית היהודי" על גלגוליו השונים, והיום "ימינה"), ודרך מרכז הליכוד.

כבר ביום שלאחר הפיגוע בשרונה צריך היה להפנות אצבע לנתניהו, ולהאשים אותו שבגלל שהתקפל בפני הנהגת המתנחלים אין גדר הפרדה בדרום-מזרח הר חברון. לו הייתה גדר, לא היה פיגוע, וחייהם של עידו בן ארי, אילנה נבעה, מיכאל פייגה ומילה משייב היו ניצלים. הכניעה של נתניהו לתכתיבי המתנחלים המשיחיסטים עולה לנו - ותמשיך לעלות לנו - בחייהם של ישראלים רבים.

הציבור ממשיך לקבל את הנרטיב של נתניהו שלפיו הפיגועים בתל אביב ובשאר מדינת ישראל הריבונית הם גזרת גורל. זה שקר. בזכות גדר הביטחון מעולם לא חזרנו לאותן שנים נוראות של האינתיפאדה השנייה, שבה היו יותר מ-1,000 קורבנות ישראלים.

ניתוח ממוקד של השנים 2015-2016 מראה כי במשך שנתיים אלה היו 48 נרצחים ישראלים כתוצאה מפיגועי טרור של פלסטינים מיהודה ושומרון. 92% מהם, 44 ישראלים, היו יכולים לחיות היום איתנו, אם נתניהו היה מסיים את בניית הגדר ומפנה את המתנחלים המעטים והמשיחיים שגרים מעבר לגדר.

גדר הביטחון - כשמה כן היא. עוד יבוא היום שתפתח ועדת חקירה כדי לבחון את הכשל שבגללו בנייתה לא הסתיימה. אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל ממשיכים למות לשווא. כדאי לנתניהו להכין את עורכי דינו. פרשות השחיתות שלו יסמיקו לצד המחדל הביטחוני של התנהלותו הכושלת.

אל תתנו לספינים העלובים של מערכת הבחירות הזאת לבלבל אתכם. המצלמות בקלפיות והשחיתות של נתניהו שוליים לעומת החיים עצמם. כאשר תיכנסו לקלפי ביום שלישי, חישבו על הביטחון שלכם, על ביטחון משפחתכם, על ביטחון המתיישבים השפויים שבגושי ההתנחלויות, ועל ביטחונם של חיילי צה"ל- והצביעו בעד מי שאתם מאמינים שיסיים לבנות את גדר הביטחון. זה עניין של חיים ומוות, לא פחות. וזה בידינו.

שלום ותודה ביבי

לפני שהיועמ"ש מורח את הפרשה בעוד כמה חודשים, ומאפשר בכל עוד ממשלה שהציבור לא רצה, הגיע באופן סופי הזמן להגיד לנתניהו: לך הביתה.

פרופ' יורם יובל פורסם: 27.09.19

שלום ותודה. שתי מילים פשוטות, מן השיר היפה והישראלי כל כך של קובי אוז, "יאללה לך הביתה מוטי, שלום ותודה". שרתי אותן לביבי במוצאי יום הבחירות, והמילים האלה עומדות עכשיו על קצה הלשון של רוב הישראלים. כשאני אומר "רוב הישראלים", אני מתכוון לזה. לא סתם רוב, אלא רוב מוחץ של אזרחי ישראל רוצים, כמוני, להגיד לביבי "שלום ותודה".

איך אני יודע? הנה המספרים: מפלגת הליכוד, שרצה לבחירות האלה תחת הכותרת "הליכוד בהנהגת בנימין נתניהו לראשות הממשלה" (עוד יהיה לי מה להגיד על הכותרת המוזרה הזאת), קיבלה 1,113,617 קולות, שהם 17.4% מבעלי זכות הבחירה. במילים אחרות, 82.6% מן הישראלים – יותר מארבעה מכל חמישה בעלי זכות בחירה -- לא הצביעו ביבי. הם יכלו להצביע בשבילו, הם הוצפו בשלטים ומסרונים וג'ינגלים שהפצירו בהם להצביע בשבילו, והם לא הצביעו בשבילו. פחות מאחד מתוך כל חמישה ישראלים בחר ביבי בשבוע שעבר. ככה זה.

כוחו של ביבי ירד מאז הבחירות לכנסת באפריל. הוא הפך מהאיש שזכה להכי הרבה קולות בבחירות לכנסת ה-21, לאיש שסיים במקום השני, עם פער של 37,597 קולות לטובת יריבו בני גנץ. במילים פשוטות – ביבי הפסיד בבחירות האלה.

חשוב להגיד את זה, כי ביבי הוא איש השיווק מספר 1 בעולם, ועכשיו הוא מנסה לשווק לנו את ההפסד שלו בתור ניצחון, או לפחות תיקו, עם יתרון בנקודות. זה שקר, אבל זה לא מפתיע, ואין מה לכעוס עליו.

ביבי נלחם עכשיו על חירותו, לא פחות, ואי אפשר לצפות ממנו שלא יעשה הכול כדי להישאר בראשות הממשלה. נכון להיום, קדנציה נוספת בבלפור נראית כהגנה היחידה של נתניהו מפני קדנציה ארוכה במעשיהו. אבל הפור נפל.

ראשות הממשלה תישמט מידיו של נתניהו, ונקודת המפנה הייתה בשבוע שעבר. צ'רצ'יל, גיבורו של ביבי (וגם הגיבור שלי), אמר לאחר קרב אל-עלמיין, שהיה הניצחון היבשתי הראשון של אנגליה במלחמת העולם השנייה: "זה לא הסוף. זה אפילו לא התחלת הסוף. אבל זה, אולי, סוף ההתחלה".

במקרה של ביבי, הסוף של הדרמה הזאת הרבה יותר ברור וידוע מן הדרך אל הסוף הזה: בסוף ביבי ילך. אבל לפני כן הוא ינסה הכול - אבל הכול - כדי לחמוק מתוך הבור שחפרו לו החמדנות, היוהרה והשקרים של האיש הנבון הזה, שהתגברו על השכל הישר, שיקול הדעת והזהירות שאפיינו אותו פעם.

נכון להיום, ביבי בולם בגופו את ממשלת האחדות. העם אמר את דברו, ורוב מוחץ של הישראלים רוצים ממשלת פיוס לאומית ליברלית של כחול לבן והליכוד. אבל ביבי רתם למאמצי ההישרדות שלו את "הבלוק" - שזה שם מכובס לחבורה הזוויה של טפילים ומשיחיסטים, קואליציה קיצונית של ליצמנים וסמוטריצ'ים, כנגד כל האינטרסים של הליכוד השפוי.

הטירוף הזה לא יעלם לבד. הלוואי ואתבדה, אבל אני חושש שמנדלבליט לא ימהר להגיש אחרי החג את שלושת כתבי האישום נגד פטרונו ומיטיבו ביבי. היועץ המשפחתי לממשלה כבר הוכיח שיש לו יכולות השהייה וטשטוש מופלאות כשמדובר במשפחת נתניהו.

לא אתפלא אם בעקבות השימוע בשבוע הבא, יכריז היועץ מנדלבליט שהוא זקוק לעוד חצי שנה, כדי ללמוד לעומק את ההשגות שיש לצוות פרקליטי הצמרת של נתניהו על כתבי האישום נגדו. ואולי אף גרוע יותר - מנדלבליט יקטין, ימתיק ויכווץ את כתבי האישום שתלויים ועומדים נגד המלך מבלפור למשהו עדין, אלגנטי, והרבה פחות מסריח: במקום עסקת צוללות מושחתת עם בן דוד שגזר קופון, ושוחד של מיליארדי שקלים לטייקון אלוביץ' מבזק - כתבי האישום שיוגשו יעסקו בחמגשיות חמימות ותמימות, וכמה מתנות קטנות בין ידידים, שעליהן לא שולחים ראש ממשלה מכהן לכלא.

אבל אחים שלי, מצביעי הליכוד, אל תמהרו לשמוח ולהתפעל מן הלהטוטנים האלה. כדי לברוח מהכלא ביבי לא רק מוכר את ישראל במכירת חיסול, אלא גם מרסק את הליכוד. השם שתחתיו רצה המפלגה לשני סבבי הבחירות האלה אומר הכול: "הליכוד בהנהגת בנימין נתניהו לראשות הממשלה".

לידיעתכם, אחים שלי, אין אף מפלגה שהשם שלה כולל את הצירוף המוזר הזה. כל שאר המפלגות, כולל כחול לבן, רצות תחת הכותרת "מפלגה X בראשות מועמד Y אבל לא הליכוד -- ולא במקרה. מטרת הבחירות האלה לא הייתה ניצחון הליכוד, אלא "בנימין נתניהו לראשות הממשלה".

למה, בעצם? הרי העיקר הוא ניצחון המפלגה, לא? אז זהו שלא. ראשות הממשלה זה ההפך ממעשיהו. ולמען המטרה הזאת נתניהו יעשה הכול - אבל הכול. מכאן באה גם ההתעקשות של האיש שהפסיד בקרב מול גנץ, על כך שהוא ורק הוא יהיה הראשון ברוטציה. למה? ככה.

אפשר היה לסגור על ממשלת אחדות בחמש דקות, אם נתניהו היה מקבל את הכרעת הבחור - מי שקיבל יותר קולות, הוא יכהן ראשון כראש ממשלה. אבל אין מצב שזה יקרה, גם לא עם הקומבינה המזרה שריבלין הנשיא ניסה לתפור על פי מידותיו של הנאשם מבלפור. הקרקס יימשך, אבל אני מאמין שהוא יסתיים בקרוב. איך בדיוק - אני לא יודע, אבל אעשה כל מה שאני יכול כדי שזה יקרה הכי מהר שאפשר.

עד אז, אני רואה חובה וזכות לעצמי לחזור מילה במילה על מה שכתבתי כאן בשבוע שעבר: יש חיים גם אחרי ביבי. ולכן דווקא עכשיו, כשהוא בדרך החוצה, חשוב שנזכור שהוא עצמו אינו מפלצת אלא אדם מוכשר, מורכב ורב-פעלים, שיש לו גם זכויות. כך אולי נצליח לכבוש את הרצון הקולקטיבי לראות אותו מאחורי סורג ובריה, ונאפשר לו לפרוש בכבוד. כי כך נאה לו - ונאה גם לנו.

אלה ימי הרחמים והסליחות. לפי דעתי לא נכון לשלוח לכלא ראש ממשלה שמודה, פורש, ומבקש סליחה. זה רע לא רק לו אלא גם לנו. זה מה שחשבתי כשאולמרט נשלח לכלא, וזה מה שאני חושב גם עכשיו.

אז שלום ותודה, ביבי. ויאללה לך הביתה. מוותרים לך על הכלא, מקווים שלמדת מה שהיית צריך ללמוד, ומאחלים לך הצלחה בהמשך הדרך. שנה טובה.

גנץ וליברמן צריכים לקפוץ מהרכבת

ביבי הוא נהג קטר שבורח מן המשטרה ואיבד את הבלמים. הסיכוי היחיד של ישראל הוא ממשלה עם הרשימה המשותפת. איתה אפשר לשנות את העולם.

פרופ' יורם יובל פורסם: 19.11.19

לו הייתי בני גנץ, הייתי לוקח עוד היום את אביגדור ליברמן לשיחה בארבע עיניים. הייתי מזמזם לו שיר שהיה פופולרי לפני 40 שנה, כשאביגדור עלה לארץ, ובני היה חייל בנח"ל המוצנח. אני בטוח ששניהם זוכרים את המילים היפות:

אני ואתה נשנה את העולם.

אני ואתה, אז יבואו כבר כולם.

אמרו את זה קודם, לפני.

לא משנה – אני ואתה נשנה את העולם.

כי מה שעומד עכשיו על הפרק, בשביל שניהם ובשביל כולנו, הוא עוד מאותו הדבר – או לשנות את העולם. וזה לא חלום, זה אפשרי, צריך רק אומץ ושכל. צריך להקים ממשלת מיעוט זמנית (שהיא בעצם ממשלת רוב) – ואז יבואו כבר כולם. גם הליכוד יבוא, בתור שותף בכיר לממשלת אחדות גדולה ויציבה. זה לא קשה. אבל זה יהיה בלי ביבי ומשפחתו בבלפור. וזה כל ההבדל.

לכל אדם יש רגע של אמת בחייו, והרגע של גנץ וליברמן הגיע. אסור להם לפספס אותו, כי הוא יסתיים מחר (יום ד') בחצות. והוא לא רק של שניהם, אלא של כולנו כאן – יהודים וערבים, דתיים ומסורתיים, חילונים וימנים. כי גנץ וליברמן, ואיתם כל המדינה, נוסעים ברכבת של ביבי, שדוהרת במדרון.

ביבי, נהג הקטר, בורח מן המשטרה. הוא לוקח איתו את כל הרכבת, והוא איבד את הבלמים. בניסיון להימלט הוא מגביר מהירות ומוביל אותנו להתרסקות ודאית במורד הוואדי. אי אפשר לעצור אותו, והוא איבד את היכולת לעצור את עצמו. יחד איתו נמצאת בתא הנהג מפלגת הליכוד. היא מפלגה ציונית גדולה וחזקה, אבל ביבי הפך אותה לשפחה מבוהלת שלו, משותקת וחסרת אונים.

הברירה עכשיו פשוטה ומפחידה: להישאר על הרכבת של ביבי ולהתרסק איתו, או לקפוץ מהרכבת כשהיא נוסעת? הלוואי שיכולתי להבטיח לגנץ, ולכולנו, שאפשר לקפוץ מן הרכבת הזאת בלי סיכון. הלוואי, ובעזרת השם כך יהיה, אבל זה לא בטוח.

ליברמן יכול לזגזג ברגע האחרון, כמו שכבר עשה בעבר. חברי הרשימה המשותפת עלולים להתהפך, ולחזור לדפוס ההצבעה הישן והמוכר שלהם. כחול-לבן עלולה למצוא את עצמה באופוזיציה, ואנחנו – עם ממשלה צרה שכמה משריה הבכירים חשודים בפלילים ובורחים מן החוק, וקבינט של סמוטריצ'ים

משיחיסטים. ובראשה יעמוד ביבי, אדם שאיבד את זה לגמרי, והוא זועק ויורה לכל הכיוונים, כמו ראש משפחת פשע בהתקף חרדה.

זה מסוכן. ובכל זאת, זה מה שגנץ צריך לעשות: לקפוץ. להגיד שמע ישראל, לפקוח עיניים, ולקפוץ מהרכבת הדוהרת של ביבי. מדוע? כי זה הסיכוי היחיד שלנו. אין לי ודאות שגנץ יצליח להעביר בכנסת ממשלה צרה. סביר שכן, לא בטוח. אבל אני יודע בוודאות מה יקרה אם גנץ ימתין, יהסס, וייתן להזדמנות ההיסטורית הזאת לחמוק מידיו ומידינו: ביבי ירסק את כחול-לבן ואת גנץ, ויחסל גם את ישראל ביתנו ואת ליברמן. זה יקרה בממשלת האחדות בראשותו, לפני או אחרי בחירות שלישיות.

איך? ביבי יחסל את גנץ וליברמן בנשיקה צרפתית. הוא יעשה להם "אלמנה שחורה", כמו שעשה לכל השותפים הפוליטיים שלו. זה תכסיס ישן: ביבי מפתה את המחזרים שלו להיכנס איתו לזיווג פוליטי ולחלוק את מנעמי השלטון. ואז הוא עוקף אותם, תוקף אותם, משפיל אותם ומשתק אותם, מכשיל אותם ולועג להם, גורם להם להיראות לא-יוצלחים, ומחסל את הקריירה הפוליטית שלהם. ביבי יעשה את זה לגנץ וליברמן, כמו שעשה את זה לקורבן האחרון של "האלמנה השחורה" – לנפתלי בנט. הוא יעשה את זה כמו שעשה לכחלון, לגבאי, ללפיד, ואפילו לברק ולפרס, המנוסים והערמומיים.

בשנים האחרונות קרה לנתניהו דבר רע מאוד. האיש שידע לחשוב מחוץ לקופסה, האיש שהיה שר אוצר גאוני, וכראש ממשלה השכיל לחזות את האיום באביב הערבי ובגרעין האיראני, הפך בשנים האחרונות לעברייך נמלט פוליטי. ביבי מוכן להקריב הכול, אבל הכול, למטרה אחת בלבד: לחמוק מזרועו הארוכה של החוק.

בפניקה שלו, ביבי לא מהסס להרוס לנו את הביטחון. אל תקשיבו לשקרים שלו. שימו לב: יחיא סנוואר, מנהיג חמאס בעזה, השותף החדש של ביבי ל"הסדרה", הוא טרוריסט מורשע שנידון לחמישה מאסרי עולם על רצח, אחרי שנלכד במאמצים גדולים של כוחות הביטחון. ביבי שחרר את רב-המרצחים המתועב הזה במו ידיו. הוא שחרר אותו, ועוד אלפי מחבלים עם דם על הידיים, בעסקת שליט הטמאה והפסולה.

סינוואר, "המבוגר האחראי ברצועה", אחראי ישיר למותם של עשרות ואולי מאות ישראלים. הוא חופר מנהרות, נותן לג'יהאד האסלאמי להשתולל, ובעצמו ירה שלשום טיל על באר שבע. למה? כי בא לו. מה שמדהים הוא שסינוואר עושה את זה בזמן שהוא סופר את מיליוני הדולרים במזומן, במזוודות ששלח לו ביבי החודש, כמו בכל חודש. תתבייש לך ביבי, שר הביטחון היוצא. תתבייש, כי השארת לנו בעזה קרקס ולא ביטחון. והושבת את הפודל החדש שלך, נפתלי בנט, בראש המשרד הכי חשוב בממשלה.

גנץ וליברמן, אל תחלמו שמנדלבליט יציל אתכם ואת מדינת ישראל מן הקרקס המסוכן של ביבי. הלוואי שאתבדה, אבל נראה לי שהיועץ המשפחתי לממשלה, שמקפיד להסתודד כל שבוע עם ביבי בארבע עיניים, הוא לא סתם שפוט שלו, אלא מוהל מוסמך.

כבר שנים שמנדלבליט מוהל, משהה, ממסמס וממתיק את תיקי החקירה הרבים נגד הפטרון שלו ומשפחתו. משבעה תיקים נגד שרה יצא תיק אחד ממותק, וגם זה אחרי הרבה שנים. מתיקי שוחד נגד ביבי יצאה הפרת אמונים. ומשערוויית הצוללות, והקופונים במיליונים שגזרו עליה קרובי המשפחה של ביבי, יצאה אמירה זריזה ש"ראש הממשלה אינו חשוד".

אל דאגה. בקרוב, אולי השבוע, היועץ המשפחתי יגיש את כתבי האישום המיוחלים נגד ביבי – שלושה כתבי אישום חמורים, על חנייה באדום-לבן. ואז כל המשת"פים של ביבי ונציגיו בכנסת, בישראל היום, ובתוכניות האירוח בטלוויזיה וברדיו יזדעקו במקהלה: "בשביל זה? בשביל זה מחליפים ראש ממשלה?".

אז מה אני מציע, שגנץ וליברמן יקימו ממשלה בתמיכת "הערבים"? כן, אחים שלי. גם ערבים הם בני אדם. ואזרחים. ביבי ולהקת הפודלים שלו מסיתים אותנו בלי בושה נגד ערביי ישראל ומנהיגיהם. אבל הם משקרים לנו: 99% מערביי ישראל נאמנים למדינה, ורוצים לחיות איתנו בשלום ובכבוד.

איך אני יודע? כי ערביי ישראל הם הקהילה היחידה במזרח התיכון שהמנהיגים שלה מתחננים שיפרקו אותם מנשקם. ריבונו של עולם, על מה בוכים מנהיגי הרשימה המשותפת? על זה שהמשטרה שלנו לא נכנסת לכפרים הערבים, מחרימה את הנשק שנאגר בהם, ועוצרת את המחזיקים בו.

האם אני רוצה שאחמד טיבי ואיימן עודה יאשרו סיכולים ממוקדים בקבינט? לא. ואני גם לא חושב שהם רוצים. חברי הכנסת הערבים לא חייבים להיות שרים. יש דרך לתת לציבור הערבי את הידיעה שקולו נשמע, והוא שותף מלא לעשייה הלאומית: למנות שרים ערבים מקצועיים, לא פוליטיקאים ולא חברי כנסת, לתפקידים משמעותיים בממשלה – לשר המשפטים, לשר הרווחה או לשר הבריאות.

למשל, למנות לשר המשפטים את השופט בדימוס והמשנה לנשיאת בית המשפט העליון סלים ג'ובראן, במקום את אמיר אוחנה שמבייש את כולנו – ובעיקר את עצמו – בלקנות שלו. או למנות את ידידי פרופ' פייסל עזאיה, דיקן הפקולטה למדעי הרווחה והבריאות באוניברסיטת חיפה, לשר העבודה והרווחה – במקום חיים כץ, שחשוד בפלילים. פייסל היה חבר במל"ג ויש לו ניסיון ניהולי לא רק באוניברסיטה אלא גם כראש מועצה.

ולתפקיד שר הבריאות אפשר למנות את הקולגה שלי מבית החולים הדסה בירושלים, מנהל המחלקה הכירורגית המוערך פרופ' אחמד עיד, שהדליק משואה ביום העצמאות. אותו, ולא את יעקב ליצמן חסר ההשכלה, שמבין ברפואה בערך כמו שפרופ' עיד מבין בהלכות שמיטה. המומחים האלה ועוד רבים כמוהם הם לא פוליטיקאים, אלא אנשי מקצוע מעולים ונקיי כפיים שיודעים לקרב לבבות. הם ראויים לקבל מקום של כבוד מתחת לאלונקה הממלכתית, ולשאת בנטל.

האם אני מאמין שליברמן יתמוך במהלך כזה? כן, אני מאמין. בשנת 2004 ליברמן פרסם ספר ושמו "האמת שלי". הוא כתב שזה לא מוסרי לתקוף ציבור מסוים כדי להרוויח את אהדת הקהל, במיוחד בתקופת בחירות. חזקה עליו שהבטן שלו מתהפכת כשביבי מאשים ומכפיש בשקרים שני מיליון אזרחים במדינה.

בקיצור, אם יש רצון – אז יש גם יכולת, וגנץ וליברמן ישנו את העולם. אם אין רצון, ויש פחד – ועל זה ביבי בונה, על הפחד ועל השנאה – אז יהיה לנו עוד מאותו דבר, רק יותר גרוע. במקום רגע האמת, תימשך חגיגת השקר של העברייני הנמלט. אז אל פחד, בני. קפוץ עכשיו, עם ליברמן או בלעדיו. זה הסיכוי היחיד של שניכם ושל מדינת ישראל לא להתרסק עם ביבי. בהצלחה לכם, ולכולנו.

מה מותר לנאשם מס' 1

YNET פרופ' יורם יובל – 22 נובמבר 2019

אסור לנתניהו לגרור אותנו לעוד בחירות, להוציא אותנו למלחמה, לייצג את ישראל בעולם ואסור שתמונתו תתנוסס בכיתות. לא חשוב מה יגידו הפודלים החנפים שלו בתקשורת. זמן למחאה המונית ולא-אלימה שתגיד: ביבי הביתה.

שלושת כתבי האישום הכבדים שאליהם נחשפנו אתמול (יום ה') נגד ראש הממשלה מתחילים במילים "המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם מס' 1 בנימין בן בנציון נתניהו". אלה לא סתם מילים. המילים האלה מכריחות כל אחת ואחד מאיתנו להחליט. כי יש רק שאלה אחת, פשוטה מאוד, שכל ישראלי

חייב לשאול את עצמו עוד היום – וחייב גם לענות עליה, עוד היום: באיזה צד אני עכשיו? בצד של מדינת ישראל, או בצד של נאשם מס' 1 בנימין נתניהו?

לא מדובר כאן ב"חזקת החפות", שנאשם מס' 1 ולהקת הפודלים החנפנים שלו נושאים את שמה לשוא, ביודעם היטב שהם דוברים דבר שקר. אף אחד, גם לא אני, לא חושב שנתניהו צריך להימצא אשם בדין ולהיכנס לכלא לפני שהמשפט שלו בבית המשפט המחוזי יסתיים בהרשעה, והערעור שלו יידחה על ידי בית המשפט העליון של מדינת ישראל.

מדובר כאן בשאלה אחרת לגמרי. בניגוד לשקרים שמנסים ועוד ינסו למכור לנו, השאלה הזאת היא בכלל לא משפטית. זאת שאלה ערכית ולאומית: האם אדם שמואשם על ידי מדינתו בפשעים, שהעונש המצטבר עליהם עשוי להגיע ל-19 שנות מאסר, יכול להמשיך לעמוד בראשה, בתפקיד שבו הוא יכול לעשות בלי קושי פשעים נוספים כאלה? האם לאדם כזה יש זכות מוסרית להוציא אותנו למלחמה? האם מותר לו לשלוח את בנינו למבצעים מאחורי קווי האויב? להטיל עלינו מסים? האם מותר לו להעביר מזוודות ובהן מיליוני דולרים במזומן, כל חודש, לידי הגרועים שבאויבינו?

האם מותר לנאשם מס' 1 לגרור את כולנו, בפעם השלישית תוך שנה, לבחירות שהמטרה היחידה שלהן היא להרוויח זמן, ולחלץ אותו מחובתו לעמוד לדין על פשעיו? האם הוא יכול לייצג את ישראל בעולם, ולהרתיע את אויביה מלתקוף אותה? האם זה אדם שתמונתו ראויה להתנוסס עכשיו בכל כיתת בית ספר בישראל? האם נאשם מס' 1 פנוי וראוי לנהל מצבי חירום לאומיים? התשובה שלי לכל השאלות האלה היא "לא". לעולם לא.

המשך כהונתו של נתניהו כראש ממשלת ישראל היא לא רק שערורייה, אלא גם אסון לאומי. אין לו מנדט. עליו ללכת הביתה היום ולהתכונן לעמוד לדין על הפשעים שהוא נאשם בהם. כל שאר הדיבורים בנושא הזה הם קשקושים ואוויר חם, ספינים מגעילים וסתם שקרים. הם מביישים את הפוליטיקאים החנפנים ואת הפודלים החרוצים שמשמיעים ועוד ישמיעו לנו אותם, בכל ערוצי התקשורת, מן החינמון ועד לתוכניות החדשות ותוכניות האירוח בטלוויזיה.

כתבי האישום נגד נתניהו הוגשו באיחור גדול, ולדעתי זה לא מקרה. רק אחרי שבני גנץ החזיר לנשיא ריבלין את המנדט שקיבל להרכיב ממשלה, עשה היועץ המהסס אביחי מנדלבליט את מה שהיה צריך לעשות כבר מזמן. לו היה מקדים את הגשת כתבי האישום בשבועיים, ואפילו בשלושה ימים, סביר שהייתה לנו היום ממשלת אחדות מתפקדת, בראשות כחול לבן והליכוד, עם רוטציה בין ראשי שתי המפלגות הגדולות. זה היה קורה בלי המפלגות הסקטוריאליות הקיצוניות והסחטניות, מאביגדור ליברמן ועד אריה דרעי ומיעקב ליצמן ועד בצלאל סמוטריץ', ובלי נתניהו. אולי זה עוד יקרה.

אבל לפני כן צריך לעצור את מכונת השקר. משהו חדש-ישן מתחיל עכשיו. ההאשמות, ההתחכמויות, השקרים והספינים של נאשם מס' 1 תופסים תאוצה. וזאת רק ההתחלה. ההאשמות והשקרים שלו יעשו בוטים, גסים ומסוכנים יותר ככל שיחלוף הזמן ומצוקתו תגדל. נאשם מס' 1 חשף לאור השמש את פרצופו האמיתי. מאתמול הוא מתנהג כאחרון העבריינים. נאשם מס' 1 הפסיק לגמרי להתנהג כראש הממשלה של כל העם. חלפו ימי השקר של "לא יהיה כלום, כי אין כלום", שמתפוצצים לו עכשיו בפרצוף, והגיעו ימי השיסוי וההשתלחות.

נאשם מס' 1 כבר התחיל להכפיש ולהטיח האשמות מופרכות במשרתי ציבור שחקרו אותו והגישו את כתבי האישום נגדו מתוקף תפקידם. הוא מתגולל בלי בושה על המשטרה שאותה השאיר בלי מפכ"ל, ועל הפרקליטות שאת דמה התיר. הוא עושה את זה כמו דג רקק עלוב שנחשד בפלילים, ולא כמו ראש ממשלה מכהן. הוא מתפתל כמו צלופח, מתחסד ומגלגל עיניים כמו קוזאק נגזל. הוא מאשים את כולם,

רק לא את עצמו. ומה שהכי חשוב - הוא נאחז בציפורניים במשקוף דלת הכניסה של הבית בבלפור. יהיה קשה מאוד לעקור אותו ואת משפחתו משם.

אבל זה בדיוק מה שצריך לעשות עכשיו. איך עושים את זה? איך מרחיקים ממוקדי הכוח וההשפעה של מדינת ישראל פוליטיקאי שחשוד בשוחד ובמרמה, אדם שנאשם עכשיו באופן רשמי בניצול מעמדו הרם לקידום מטרותיו הנפשעות? איך מעיפים במהירות תפוח רקוב מראש הערימה, לפני שהוא מרקיב לנו את כל הארגז?

על פי הערכות זהירות, בסדרה של תרגילי מתוחכמים של חסינות, התגברות והשהייה, הפוליטיקאי הערמומי ביותר במזרח התיכון עלול להישאר בשלטון עוד כשבע שנים -- עד לקבלת פסקי דין חלוטים בעניינו, אחרי ערעור לבית המשפט העליון.

אין לי שום כוונה לחכות עד אז. יש לי חמישה ילדים ועתידם יקר לי. אני חי במדינה הזאת, היא ביתי וגאוותי, נלחמתי עליה בלבנון, ואלחם עליה גם בשבועות הקרובים - בתקשורת, בכיכרות ובכבישים. יש לי אלוהים ויש לי אמונה. אני עומד לעשות כל מה שאני יכול לעשות במסגרת החוק, עד שנאשם מס' 1 ולהקת הפודלים שלו יבינו שזמנו כראש ממשלה עבר. הגיע הזמן למחאה אזרחית המונית ולא-אלימה בכל רחבי הארץ. לא אלימה - אבל עקשנית, קולנית, חכמה, נחושה וממושכת. המסר שלנו הוא פשוט וברור: ביבי - הביתה.

זה לא קשור לשמאל וימין, כפי שמנסה נאשם מס' 1 לטעון, בספין מגעיל נוסף שלו. הליכוד היא מפלגה ציונית גדולה וראויה, ורוב חבריה ומצביעיה הם אזרחים הגונים ושומרי חוק. ביבי נתניהו לא קיבל אפילו קול אחד בבחירות האחרונות. מפלגת הליכוד היא שקיבלה את הקולות. ורבים ממצביעיה רוצים לראות את הליכוד בשלטון, אבל את ביבי - בבית.

אני מאמין שגם מצביעי ליכוד ייצאו לרחובות בשבועות הקרובים, כדי להילחם על ביטחון ישראל ועל עתיד ישראל מול מכונת השקר של נאשם מס' 1. זה לא מפלגתי. זה גם לא אישי. זה הגיוני, וערכי, ומוסרי. וזה רק מתחיל.

פרופ' יורם יובל, יום ד', 11 בדצמ' 2019

הערב, בכיכר הבימה בתל אביב, פרופ' יורם יובל, איש מחאת גן העצמאות, "אנשים שהפרו את החוק, ויהיו מניעיהם אשר יהיו, יש להביאם בפני שופטים בלתי תלויים... ויש עוד שופטים בישראל!" (מנחם בגין).

"גורלה של ישראל תלוי בשני דברים - בכוחה ובצדקתה." (דוד בן גוריון)

היום, יום רביעי, 11.12.19, בחצות, ייסגר חלון ההזדמנויות של הכנסת להרכיב ממשלה, ומדינת ישראל תצא שוב למערכת בחירות, בפעם השלישית השנה.

מערכת הבחירות הזאת תתאפיין בהסתה ובשנאת אחים בעוצמה שלא היה לה תקדים בארץ. יהיה בה ניסיון שיטתי לאפשר ולהכשיר שחיתות שלטונית, תחת מסווה של חסינות משפטית.

ההסתה נגד שומרי הסף שהם עובדי מדינה, והרס שיטתי של אמון הציבור בהם על ידי ראש הממשלה ושליחיו, כבר הגיעו לרמה שמחייבת שומרי ראש, והגנה של 24/7 עליהם, מחשש לאלימות נגדם.

וכאשר כל זה קורה, שומרי הסף של הדמוקרטיה הישראלית שותקים, ואולי גם מבוהלים.

לנוכח כל אלה, מה יכולים ומה צריכים אזרחים מן השורה לעשות?

הערב, בכיכר הבימה בתל אביב, פרופ' יורם יובל, איש מחאת גן העצמאות, ינחה הייד-פארק ורב שיח על השאלה הזאת ממש. ינסו לענות עליה, כל אחד בדרכו, אוסף מרשים של אנשי מפתח ואנשי מעשה בחברה הישראלית. אלה אנשי שמאל וימין ומרכז, חילונים ודתיים, יהודים וערבים, נשים וגברים, ותיקים וצעירים -- וכולם ישראלים.

אנחנו לא גוף פוליטי. אנחנו לא שייכים לאף מפלגה. אף אחד מן הדוברים הערב הוא לא פוליטיקאי מכהן, וגם לא מועמד בבחירות הקרובות. באנו לדבר, אבל גם להקשיב, ואפילו לשיר. אנחנו מדברים בהרבה קולות, אבל מאחדת אותנו אמירה אחת נוקבת: לא להסתה, לא לשחיתות.

כולכם מוזמנים! בואו לחצי שעה או לשלוש שעות. בואו להקשיב וגם לשאול שאלות. בואו לשמוע שירים, ואולי גם לשיר.

נתראה בכיכר הבימה הערב

דוברים:

מוטי אשכנזי - מפקד מעוז בודפשט במלחמת יום הכיפורים ומוביל המחאה שהביאה להתפטרות גולדה מאיר

דני זמיר - ראש המכינות הקדם צבאיות

דפני לייף - מובילת המחאה החברתית

דני וידיסלבסקי - מחבר הספר "סודות השיווק של ביבי"

תמיר פרדו - ראש המוסד לשעבר

יאיר ליפסקי - צעיר, קיבוצניק ובוגר מכינה קדם צבאית

עפרה ליבוביץ - "מחנכים לדמוקרטיה", מורה למחשבת ישראל ותנ"ך בתיכון ליד האוניברסיטה, ירושלים

אור-לי בר לב - עיתונאית, פעילה חברתית

רות קלדרון - עלמא, בית לתרבות עברית

דו מרידור - לשעבר שר החוץ וחבר ליכוד

הרב פרופ' אלי הולצר

פרופ' פייסל עזאיזה - דיקן הפקולטה למדעי הרווחה והבריאות, אוניברסיטת חיפה

עמוס ידלין - אלוף וראש אמ"ן לשעבר, ראש המכון למחקרי ביטחון לאומי

אומנים:

דרור אלמגור - מיצג פרחים

מגן דהרי - גיטרה

יאיר סלע - גיטרה

נדב איל: - 25 בנובמבר 2019

אני רוצה להסביר מה (לדעתי) אנחנו רואים.

חלפו למעלה מ-3 יממות מהרגע שהודיעו כי יוגש כתב אישום נגד ראש ממשלת ישראל על שוחד, מרמה והפרת אמונים. זו נקודה שמעולם, בכל ההיסטוריה של מדינת ישראל, לא היינו בה. רה"מ אולמרט התפטר *שנה* לפני הגשת כתב האישום.

כל דקה שעוברת שנתניהו ממשיך להיות רה"מ אחרי הגשת כתב אישום, המציאות שלנו מתעוותת ומשתנה. הלא נורמלי הופך לנורמלי. אני רוצה להדגיש: זה לא אומר שהוא אשם. שמורה לו זכות החפות. אבל הזכות לחפות עד שהוכחה אשמתך היא לא כמו הזכות להיות רה"מ ישראל כאשר אתה מואשם בשוחד. שוחד היא העבירה החמורה ביותר לאיש ציבור. אם כל חטאת.

מה שאתם רואים בתמונה המצורפת (בתגובות) זה נתניהו בקמפיין. "מסייר בצפון". מדבר על איראן. עסקים כרגיל. נתניהו מבין את מה שרבים בציבור, ובפוליטיקה, לא מבינים: כל דקה שעוברת הוא מנצח מעט יותר. השגרה חזקה מהכל.

במקביל, פועלים מלחכי פנכתו ושופריו הקבועים להפיץ דיסאינפורמציה. הם עברו מ"לא יהיה כלום כי לא היה כלום" (ראיתם ושמעתם את תמלולי החקירה. "כלום", כן), לקו חדש. הקו הזה מוכתב מרחוב בלפור, ממעון רה"מ. הוא פשוט מאוד: רה"מ לא חייב להתפטר עד הרשעה חלוטה וזה החוק. פתאום אכפת להם מביהמ"ש ומעמדו. רם כרמי בוזגלו מאיים על מערכת המשפט ברחוב, והם מאיימים ברדיו ובאולפנים. אל תטעו. האיומים הם בדיוק אותו דבר: שהיוהעמ"ש ובג"ץ לא יעזו להכריע שנאשם בשוחד אינו יכול להיות רה"מ. הם מאיימים בהכל, כרגיל, ממלחמות אזרחים ועד די ניין על ביהמש העליון.

הטענות האלה הן קמפיין מתוזמר ומתוכנן, שהוא חלק קבוע מכל מה שנתניהו עושה בזירה הפוליטית. הוא תמיד אומר לעוזריו "תעשו את זה פוליטי". כל משבר או שאלה, משפטית או במדיניות, הוא הופך לימין שמאל. למה? כי ככה, הוא מאמין, הימין יתייצב לצדו אוטומטית. השאלה עצמה, עניינית, תתלכלך בפוליטיקה מפלגתית. כל מתנגדיו יוצגו כ"שמאלנים". גם גדעון סער, שבניגוד אליו, נניח, הצביע נגד תכנית ההתנתקות.

ולעניין עצמו-

*חוק יסוד הממשלה קובע כי ראש הממשלה *חייב* להתפטר אם הורשע בערכאה סופית. אבל הוא גם קובע ששר לא חייב להתפטר לפני שהורשע. ובכל זאת - כבר 20 שנים המערכת הפוליטית נענית לפסיקות בגץ ששרים עם כתב אישום חייבים להתפטר.

למה?

*בג"ץ קבע במפורש כבר למעלה מ-20 שנה כללים די ברורים. מי שיש לו כתב אישום נגד שוחד שמוגש לא יכול להיות שר או ראש עיר. החוק מדבר על הרשעה, אמר בגצ (הוא אומר זאת גם על שרים! וראשי ערים!) אבל יש עניין של שיקול דעת. וזה חסר סבירות באורח קיצוני שאנשים ישמשו בתפקיד נבחר ציבור עם אישומים כאלה. אתם חושבים ששר התקשורת חייב להתפטר כי הואשם בשוחד, אבל רהמ יישאר בתפקידו? ממש לא.

*אתם יודעים מי עוד חושב ככה? בנימין נתניהו. הוא הצביע בעד חוק מפורש שקובע שרהם שהואשם בביהמ"ש חייב להתפטר

*אגב, נתניהו, אם זה הפריע לו, היה יכול לשנות את החוק ולקבוע במפורש שביהמ"ש לא יתערב במינוי או פיטורי שרים באף נסיבה, כולל כתב אישום על שוחד. הוא רה"מ עשר שנים ויותר. הוא עשה את זה? לא.

*אבל יש גם דרך אחרת. ביהמ"ש יכול לקבוע שאולי רה"מ לא חייב להתפטר, אבל אי אפשר להטיל על ח"כ שהואשם בשוחד את הרכבת הממשלה. שיקול הדעת של הנשיא רחב מאוד, וח"כ שמואשם בשוחד יצטרך לבלות בביהמ"ש. לא במשרד רוה"מ. ממילא נתניהו איננו ראש הממשלה הנבחר. הוא ראש הממשלה היוצאת (כך מוגדרת הממשלה בחוק, מרגע בחירת בכנסת ועד השבעת ממשלה חדשה).

*יש עכשיו אוושה של פחד שמגיעות ממערכת המשפט. זה טבעי. אנשי רה"מ מאיימים בכל מקום. אני רוצה להזכיר: זו אותה מערכת משפט שערב הסכמי אוסלו כפתה על יצחק רבין המנוח את פיטורי שרי ש"ס בגלל אישומי שחיתות. אז הימין הודיע שיש שופטים בירושלים ושמח על התוצאה. הוא צדק אז. השופטים והיועץ המשפטי לא צריכים לחשוש. כל רגע שעובר שנתניהו ראש ממשלה עם כתב אישום על שוחד - הוא רגע פסול.

*מי עוד חושב ככה? בינגו. בנימין נתניהו שדרש את התפטרות אולמרט *שנה וחצי* לפני כתב האישום. למה שאולמרט יהיה חייב להתפטר על שוחד ונתניהו לא? לא ברור שמדובר בפוזיציה בלבד? (כמובן שאני כתבתי, מפורשות, שאולמרט חייב להתפטר).

*כמובן שעדיף שהמערכת הפוליטית תקבל החלטה. עדיף שזה לא יבוא לפני ביהמ"ש. אבל זה עומד לבוא. זו עובדה. ואם הוא יחליט שאינו מתערב, הרי שבכך הוא יקבע כלל. הכלל ברור: נאשם ברצח? נאשם בשוחד? ראש ארגון פשיעה? אין בעיה שתהיה ראש ממשלה. זו לא היתה דרכו של ביהמ"ש בעשורים האחרונים, וזו לא הדרך בכלל.

נדב אילאל Nadav Eyal

המזהם הלאומי

25 בנובמבר 2019 Shimon Sandhaus

בוא, ביבי, בוא נדבר רגע על זיהום ועל מזהמים.

עמידתך המבישה על אותה מרפסת הצופה לכיכר ציון, גדושה בהמון מוסת שצורח בגרון ניחר "בדם ואש את רבין נגרש" ובידיו לפידים וכרזות עם דמותו של רמטכ"ל ששת הימים וראש ממשלת ישראל, יצחק רבין, במדי קצין אס.אס., הפכה אותך שותף בכיר להסתה לרצח רבין, ליבתה את אש המחלוקת בין ימין לשמאל, השחיתה את השיח הציבורי וזיהמה את הקריירה הפוליטית שלך.

בצעידתך אחר ארון קבורה, עליו רשום שמו של ראש ממשלת ישראל, יצחק רבין, בהפגנת קיצוניי הימין בצומת רעננה, מילאת תפקיד פעיל בהובלת ההסתה לרצח ראש ממשלה בישראל, ובכך זיהמת את הזירה הציבורית.

מעצם כניסתך ללא נקיפות מצפון, לנעליו הגדולות של רבין לאחר שהיית שותף בהסתה לרצח, זיהמת את זכרו.

זיהמת את מוסדות השלטון, ממשלה וכנסת, במינוי עבריינים מורשעים, אנשי שוליים נבערים מדעת, חסרי מודעות עצמית ונעדרי תודעה ציבורית, לשרים וחברי כנסת.

זיהמת את התרבות הישראלית במינוי שרת תרבות נבערת מדעת, עילגת גסת רוח, גסת לב, אופורטוניסטית חסרת מעצורים ושונאת תרבות.

זיהמת את משרד הפנים במינוי פושע מועד, אסיר משוחרר עם קלון, אותו השבת כשר למקום הפשע.

זיהמת את מערכת הבריאות בישראל, במינוי חדל אישים חרדי, שהגן בחרוף נפש על פדופילית, ומואשם כמורך, בקבלת שוחד.

זיהמת את תחושת הבטחון, במינוי מש"ק אפסנאות, בריון בדימוס שהורשע בהכאת קטין, לשר בטחון, (שלא לדבר על המינוי ההזוי של נפתלי המכבי, לשר בטחון).

זיהמת את משרד המשפטים, במינוי אמיר אוחנה, דג רקק מהמושבים האחוריים של הכנסת, המבזה את המשרה בה הוא נושא.

זיהמת את מוסד ביקורת המדינה, במינוי מלכך פינכה, חסר רקע וכישורים לתפקיד, שמעלתו היחידה היא נאמנותו העיוורת, לך.

זיהמת את יחס הציבור לזרועות אכיפת החוק- משטרה ופרקליטות, בהם אתה משתלח ללא הרף בדברי נאצה חסרי רסן, כאחרון העבריינים.

הפכת גופיי תקשורת מרכזיים בישראל לכליי שרת שלך ושל משפחתך וזיהמת את חופש העתונות וחופש המידע.

במתן הסכמתך למכור למצרים, צוללות גרמניות זהות לצוללות שהוזמנו עבור חיל הים שלנו, זיהמת את כושר ההרתעה של צה"ל ואת עקרון עליונותו האסטרטגית.

זיהמת את עקרון ריבונות ובעלות הציבור על אוצרות הטבע של מדינת ישראל, ע"י הפקדתם, ניהולם ורווחיהם, בידי חברות זרות.

זיהמת את המרקם החברתי ופוררת את שרידי לכידותו, בהסתה ובשיסוי יהודים בערבים, מזרחיים באשכנזים, עניים בעשירים, ימנים בשמאלנים, דתיים בחופשיים, אנשי פריפריה בתושבי מרכז.

ב-4,976 הימים בהם אתה מכהן כראש ממשלה, זיהמת כל חלקה טובה בארץ הזאת. בהפוך ממידאס, מלך פסינוס המיתולוגי, שכל מה שנגע בו הפך לזהב, כל מה שידך נוגעת בו, הופך לרפש.

יש לקוות שהחברה הישראלית תצליח להבריא ממך, תפתח נוגדנים ותיתחסן נגד זיהום פוליטי נוסף בדמותך.

נתניהו הודיע שיעביר 40 מיליון שקל להתנחלויות - וביש"ע פרסמו במקביל הודעת תמיכה בו

הארץ 28 נובמבר 2019

לאחר פגישת ראש הממשלה וראשי יש"ע, הופצו שתי הודעות לתקשורת. באחת נתניהו אמר כי יעביר תקציב לנושאי ביטחון והצלה. בשנייה מועצת יש"ע מסרה כי ראשי הרשויות המקומיות בגדה תומכים בראש הממשלה, שבשבוע שעבר פורסם כתב האישום נגדו.

ראש הממשלה בנימין נתניהו נפגש הערב (חמישי) עם ראשי רשויות מקומיות בגדה המערבית והודיע כי יעביר 40 מיליון שקלים לתקצוב "מרכיבי ביטחון והצלה" בהתנחלויות. במקביל להודעת נתניהו, פרסמה מועצת יש"ע הודעת תמיכה בראש הממשלה, שבשבוע שעבר פורסם כתב האישום נגדו בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים.

"ראשי הרשויות הביעו תמיכה בראש הממשלה והערכה על הדרך שבה הוא מנהל את המדינה בשעות אלה", נכתב בהודעה מטעם מועצת יש"ע. עוד נמסר בה כי בפגישה נידונו "אפשרויות להקמת ממשלה שתתמוך ותחזק את ההתיישבות הישראלית", וכך החלת ריבונות על בקעת הירדן וצפון ים המלח.

יו"ר מועצת יש"ע, דוד אלחייני, אמר "אדוני ראש הממשלה, ראשי הרשויות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן מביעים את תמיכתם בך ומחזקים את ידיך. אנו רוצים לראות את המשך עשייתך הברוכה למען מדינת ישראל. אנחנו לצידך". הפגישה נערכה בלשכת נתניהו בירושלים.

לפי ההודעה שפורסמה מטעם נתניהו, העברת התקציב תובא לאישור הממשלה ביום ראשון הקרוב. ראש הממשלה אמר בפגישה כי "יועבר מענק ביטחוני חד פעמי בהיקף של 34.5 מיליון שקלים כתקציב תוספתי ייעודי במסגרת הקריטריונים שנקבעו. כמו כן, יועבר תקציב ייעודי לתגבור תחנות הזנקה של עזרה ראשונה ביהודה, שומרון ובקעת הירדן בסך 5.5 מיליון שקלים. בהחלטה נוספת שתעלה לאישור השרים יוחלט על העברה של 3.6 מיליון שקלים לטובת המשך הפעלת מרכזי החוסן ביהודה ושומרון".

חברי לתנועה, אני ברוך קבלו, יו"ר הליכוד באילת, חבר מרכז הליכוד, חניר בית"ר,

ברוך קבלו, 28 נובמבר 2019

בוגר ביה"ס ע"ש יוהנה ז'בוטינסקי (אשת מורנו ורבנו זאב), מזה 44 שנים יונק את "חלב התנועה", פעיל מרכזי באילת ב 30 השנים האחרונות ללא הפסקה וללא זיגזוג ולו הקל ביותר.

אני מרגיש חובה לומר את דעתי בימים אלה בהם המדינה, התנועה וכל עם ישראל נמצא בסחרור מטורף במדרון תלול וללא יכולת עצירה...

בואו נעצור לרגע. התנועה לא רשומה על שם אף אחד בטאבו, אנחנו זה התנועה.

זכינו שמתנועתנו יצא אחד מגדולי מנהיגי הדור בישראל בעת החדשה, מנהיג ענק בסדר גודל עולמי. מנהיג שהעם ומדינת ישראל חבה לו חוב גדול, שככל ויחלפו השנים נבין את גודל החוב, כולנו תפילה ותקווה שחפותו תוכח מהר וצדקתו תצא לאור

אני ואתם חברי, שכבנו על הגדרות, נלחמנו בשיניים, עבדנו בטרור, ספגנו מכות וקללות, פעלנו כחיילים בקרב, באהבה וללא גבולות למען נתניהו, למען הצלחתו ולמען המשך כהונתו שימשיך לכהן כראש ממשלתנו הנערץ והאהוב.

לצערי, המציאות החדשה שאליה נקלענו והנסיבות המצערות לא משאירות לנו שום אפשרות אלה לחולל שינוי בתוכנו ובמנהיגותנו בדרך דמוקרטית כפי שחונכנו דורות.

הקריאה לשינוי ובחירות:

אינה בגידה!

אינה חתירה!

אינה אסורה!

הקריאה לשינוי ובחירות:

היא אות כבוד!

היא גאווה לתנועה!

היא כוח החופש!

כולכם יודעים שהמפלגות בארץ מקנאות בחופש הביטוי בליכוד!

חברים, רכבת השלטון שלנו הגיעה לתחנה האחרונה, בפנינו שתי אפשרויות.

האחת לרדת מהרכבת ולוותר על המשך הנהגת העם והמדינה.

השניה להחליף את הקטר ולהמשיך במלוא הקיטור קדימה לטובת העם והמדינה.

יש לנו קטר מצויין בדמות גדעון סער.

מהיכרותי רבת השנים עם גדעון סער בטוח אני כי הוא האיש הנכון להנהיג את התנועה ולנווט את העם והמדינה בעת הקשה הזו.

גדעון הוכיח בימים הקשים בכנסת בתקופת "12 הנועזים", מנהיגות, קור רוח ויכולת קבלת החלטות ובעיקר הוכיח כי יש על מי לסמוך בעתות צרה.

אני חייב הזכיר למלעזים עיצרו שניה.

גדעון הוכיח נאמנות עיוורת לליכוד ושמר על כבוד הליכוד גם בימי פסק הזמן שלו!!

זאת ועוד, כל עוד לא הגענו לקו "פרשת המים" עם ההחלטה הכואבת של היועמ"ש, הקפיד גדעון סער לשמור ולהגן על ראש הממשלה וכל הנסיונות למשוך אותו בלשונו נתקלו בתגובת גיבוי אמינה ונאמנה!!!

אז די חברים,

כולנו יודעים שאין יותר תוחלת ואין דרך חזרה מהסיטואציה שנכפתה עלינו וצריך לנשוק שפתיים ולהתקדם.

יאללה, בואו נעשה את השינוי כמו גדולים, שכן אם לא, הימים האלה יתבררו כיומן של הסרט הרע שעוד לפנינו.

אני בטוח שהשכל הישר וההיגיון יגברו על הרגש והכאב.

יחד עם גדעון סער נוציא את התנועה והמדינה קדימה בראש מורם.

בהצלחה לכולנו חברים.

בהצלחה לגדעון.

פרופסור יורם יובל

נתניהו קמצן, נהנתן, שקרן, פחדן – ובכ"ן

30 באוגוסט 2019

זה לא ניתוח פסיכולוגי. זה רק האופי שמשקף מהמעשים, הדיבורים וההחלטות של נתניהו, שכולנו קראנו עליהם ושמענו עליהם לאורך שנים.

אני כל כך שמחה", אמרה לי המוכרת היפה אתמול בקניון, כשביקשתי ממנה את כל הספרים שיש להם בחנות על בנימין נתניהו."

אבל אולי את שמחה מהסיבות הלא נכונות, עניתי לה. נדמה לי שאת בעד נתניהו, ואת שמחה לראות שיש עוד מישהו שתומך בו ורוצה לקרוא עליו, נכון?

"נכון"

אז זהו, שאני לא בעדו, הבהרתי, אני פשוט רוצה להכיר ולהבין אותו יותר טוב, ולכן אני צריך לקרוא את הספרים עליו. אבל למה את בעדו? את לא יודעת שנתניהו מושחת ושקרן? שהוא מולטי-מיליונר נהנתן שמסתובב כבר שנים בלי ארנק, וחי על חשבון אחרים.

"כל הפוליטיקאים מושחתים ושקרנים"

לא כולם.

"אבל יש לו כריזמה מטורפת"

היא צדקה, כמובן, וזה סגר את הדיון בינינו. לקחתי את הספרים, שילמתי ויצאתי. באמת יש לנתניהו כריזמה מטורפת. יש לו עוד כמה מעלות, שכתבתי עליהן בטור הזה בשבוע שעבר. אבל בעוד שבועיים וחצי הוא חייב ללכת הביתה, אחרת יהיה כאן רע מאוד. והוא ילך הביתה, כי הוא יפסיד בבחירות. אני לא נביא, ואני לא בטוח שזה יקרה, אבל בשבועיים וחצי הקרובים אני עומד לעשות את כל מה שאני יכול לעשות כדי שזה כן יקרה.

האם יהיה לנו מהפך כאן בארץ עוד שבועיים וחצי, ומשהו חדש יתחיל? אלוהים גדול. "המטרות היחידות ששווה להילחם עליהן הן מטרות אבודות", אמר ג'ימי סטיוארט, רגע לפני שהוא התמוטט על רצפת הסנאט. זה קרה בסרט הישן והיפה "מר סמית הולך לוושינגטון", שמספר על אדם ישר שמוצא את עצמו, בלי הכנה מוקדמת, בלב השחיתות הצינית של הפוליטיקה האמריקנית.

הטור הזה מוקדש לאנשים שעדיין משוכנעים ש"אין עוד מלבדו". אני כותב כאן את חמש התכונות שבגללן אני לא אוהב את נתניהו ולא מאמין לו. בגלל חלקן, לא כולן, אסור בשום אופן שהאיש יזכה בבחירות הקרובות, ויימלט מן החוק ומן הצדק של מדינת ישראל, כמו שהוא מנסה לעשות באופן נואש ובכל מחיר.

אני לא אוהב את נתניהו בגלל חמש תכונות מכוערות (בעיניי): הוא קמצן, נהנתן, שקרן, פחדן ובכיין. זה לא תמיד היה ככה. נתניהו היה פעם, לדעתי, איש אידאליסט והגון וטוב. אבל זה היה מזמן, וזה עבר לו. וזה כל כך חבל.

ומה שהרבה יותר חשוב – זה מסוכן. מסוכן למדינת ישראל שיהיה לה ראש ממשלה כזה. זה מסוכן כי סביבנו יושבים אויבים חכמים ונחושים, שמכירים אותנו יותר טוב ממה שאנחנו מכירים את עצמנו. הם יודעים לזהות חולשה כשהם רואים אותה, ועכשיו הם רואים אותה. זה כל כך פשוט: מי שחשוד בפלילים הוא חלש וסחיט, ונתניהו לא חשוד בפלילים במקרה. תכונות האופי שלו הביאו אותו לשם.

נתניהו בשירותו הצבאי. פעם הוא היה אמיץ (מתוך ארכיון צה"ל)

אני לא אומר את זה כאיש מקצוע ואין לי כוונה או יומרה לתת כאן "ניתוח פסיכולוגי" של ראש הממשלה. אני כותב כאן על תכונות האופי שלו רק כפי שהן משתקפות מן המעשים, הדיבורים וההחלטות שלו, שכולנו קראנו עליהם ושמענו עליהם לאורך השנים. אז ככה:

1. נתניהו קמצן

קמצנות היא תכונה מכוערת, אבל לא זה העניין. ראש ממשלה קמצן חייב לבקש ולקבל כל הזמן טובות הנאה מאחרים כדי שלא יצטרך להוציא את הארנק שלו מהכיס. הבעיה היא שאין מתנות חינם, ומי שנותן לך מתנות מקבל כוח עליך. כשאתה ראש הממשלה, זה מסוכן למדינה שלך.

2. נתניהו נהנתן

גם זה מסוכן למדינה. מי שאוהב יותר מדי את החיים הטובים, יעשה הכול – אבל הכול – כדי לא לוותר עליהם. זה חושף אותו לתביעות, לסחטנות ולהשפעות זרות. מי שאין לו יכולת הקרבה לא יכול להנהיג. נתניהו חייב יותר מדי דברים ליותר מדי מיליארדרים. כשאתה אזרח פרטי זה ענייך, כשאתה ראש הממשלה זה ענייננו.

3. נתניהו שקרן

"אבל כל הפוליטיקאים שקרנים, להיות פוליטיקאי זה להיות שקרן". באמת? אני בכלל לא בטוח. אבל אין ספק שמידה זו או אחרת של יכולת לשקר היא תכונה מועילה לכל מנהל מצליח. הבעיה היא שנתניהו הוא השקרן הטוב ביותר בעולם. שקרן כל כך טוב, שהוא מצליח להוליך שולל חלק מן האנשים שהכי נפגעים מהמעשים שלו, ועדיין הולכים אחריו בעיניים עצומות לרווחה.

השקרים של נתניהו אפשרו לו להסתיר מאיתנו את הפחדנות הנוראה שלו, שאכתוב עליה להלן. השקרים של נתניהו אפשרו לאדם שמחלל שבת, אוכל טרפות ונבלות ומקנח בשרצים ורמשים, ללחוש באוזנו של הרב כדורי הישיש, במתק שפתיים, "אנשי השמאל שכחו מה זה להיות יהודים".

בעיניי זה שקר מניפולטיבי ועלוב, אבל לא זה העניין. העניין הוא שהשקרים של נתניהו מאפשרים לו להצהיר שוב ושוב "לא היה כלום", ולשכנע רבים בצדקתו ובחפותו. זה קורה גם אחרי שהיועץ המשפחתי לממשלה, אדם שהוא גידל והוא מינה, השתכנע שנתניהו אשם בפלילים, ועומד להגיש נגדו שלושה כתבי אישום חמורים מאוד.

ומה שהכי גרוע – יכולות השקר המופלאות של נתניהו אפשרו לו לשכנע רבים אצלנו שהוא חזק, אמיץ, ושומר עליהם מכל רע, בעוד שבמציאות הוא חלש, סחית, ובעיקר – פחדן.

4. נתניהו פחדן

לא תמיד נתניהו היה פחדן. אני מאמין שבצעירותו הוא היה לוחם אמיץ. אבל עם השנים הוא הפך לראש הממשלה הפחדן ביותר שהיה אי פעם למדינת ישראל, וזאת בעיה גדולה. נתניהו מפחד היום גם מן הצל של עצמו. לכן הוא בורח ובורח במקום לעמוד איתן ולהילחם. נתניהו בורח מעימות עם גנץ בטלוויזיה, בורח מעימות עם חמאס בעזה, ובורח מעימות עם כתבי האישום שלו בבית המשפט. לכן הוא משחד את חמאס במזוודות עם מיליוני דולרים במזומן, ועושה הכול כדי להתחמק מהעמדה לדין, במקום להילחם על חפותו בלי פחד.

בלי אומץ אמיתי ובלי נכונות אמיתית להקרבה אין מנהיגות, יש רק ריאליטי-של-מנהיגות. ריאליטי-של-מנהיגות עוברת מסך, אבל לא מרתיעה אויבים. זה מה שאנחנו רואים היום מנתניהו, וזה מה שרואים

אויבינו. האיזמים השחצניים והמתלהמים של נתניהו משעשעים את הנייה, מדגדים את נסראללה, וקורעים מצחוק את חמינאי. זה לא טוב לנו.

5. נתניהו בכיין

זה כבר לא מסוכן למדינה, אבל זה מפלג ומסית ומשסע. "אכלו לי, שתו לי, רודפים אותי, כולם אשמים חוץ ממני, אני דפוק כמוכם, והאליטות קורעות אותי כמו שהן קורעות אתכם".

באמת, מר נתניהו? אני, יורם יובל, שכותב כאן נגדך, אני "אליטות"? אני עובד קשה לפרנסתי, ועדיין רחוק מאוד מלגמור לשלם את המשכנתא על הבית שלי. אתה שווה עשרות מיליוני שקלים, מפקיד כספים במקלטי מס, מקבל תרומות ונדבות ממיליארדרים, וחי על חשבון אחרים.

אתה הצלחת לשכנע אנשים עובדים, שבקושי גומרים את החודש, שאתה דפוק כמוהם, ובאותו זמן אתה צחק כל הדרך לבריכת השחייה שבווילה שלך, ולמיטה הזוגית שבמטוס.

די, ביבי, די. זה סוף הדרך שלך בפוליטיקה, והתחלה של משהו חדש בשביל כולנו. עזוב אותנו. עזוב אותך. לך כבר הביתה!!!

פרופסור יורם יובל כותב ליועץ המשפטי לממשלה אלוף במיל' אביחי מנדלבליט

20 דצמבר 2019

לכבוד אלוף (מיל') ד"ר אביחי מנדלבליט

היועץ המשפטי של ממשלת ישראל

אני כותב לך את הדברים עם שותף, אדם בתפקיד ביטחוני בכיר. הוא מבקש להישאר בעילום שם, אני אומר את הדברים בגלוי – אבל הם באים מעומק הלב של שנינו. אנחנו מאמינים שהם מבטאים גם את רחשי הלב ואת הערכים של עוד עשרות אלפי אנשים ונשים בישראל – את מה שנמצא בעומק הלב של המפקדים של צה"ל וזרועות הביטחון..

יש פסוק שכולנו – כמוך – התחנכנו לאורו: "ממני תראו וכן תעשו" (שופטים ז', י"ז). המילים הפשוטות שאמר גדעון ללוחמיו לפני יותר מ-3,000 שנה מחייבות את כולנו עד היום. הן סוד כוחו של צה"ל, והן מבטאות את תמצית המנהיגות כפי שהוטבעה בו מיום הקמתו..

פיקוד ומנהיגות מבוססים על דוגמה אישית – לא רק הסתערות בראש הכוח אלא מושג ערכי, שמתבטא ונבחן בכל מקום ובכל שעה: המנהיג אמור להיות מופת ערכי בהתנהגותו, ביושרו ובאומץ ליבו. פקודיו ישמעו לפקודותיו וילכו בעקבותיו אם אלו יהיו תכונותיו. לא בכדי נבחר משפט זה לתמצית הפיקוד כפי שהיא מוצגת ומוטעמת בבית הספר לקצינים, בה"ד 1.

ערך הדוגמה האישית הוטמע בכל מערכות הביטחון במדינת ישראל. הוא נמצא בליבת הקוד ההתנהגותי של מפקדים ומנהלים בכל מקום, בכל רמה. מי כמוך יודע שאי עמידה בכללים הנגזרים מן הקוד הזה הביאה להדחה או לאי-מינוי של מפקדים מוכשרים בעלי רקורד מרשים, מתוך התפיסה כי הדוגמה האישית רחבה בהרבה מהפגנת אומץ לב נקודתי מול פני האויב..

לפסילה ממינוי לתפקיד פיקודי לא עמד מעולם התבחין של חשד לפלילים. די היה במסקנה כי המועמד חטא באי עמידה בערכי הארגון שבו הוא שירת על מנת למנוע את המינוי, או להדיח מהתפקיד. רבות השנים ערכים אלו הוטמעו בכללים, נהלים והלכות לגבי כלל משרתי הציבור.

להלן מספר דוגמאות להמחשת האמור לעיל: ב-1993 התפטר רב-ניצב רפי פלד מתפקידו כמפכ"ל משטרת ישראל, בעקבות העובדה שקיבל הטבות בסכום של 6,000 שקל. במקרה אחד שילם 1,200 שקל במקום 2,700 שקל. זאת לא הייתה עבירה פלילית. כפי שקבע בית המשפט העליון: "אם זכה המפכ"ל להנחה שאחרים לא היו זוכים בה, מדובר בטובת הנאה...". לאחר 32 שנות שירות בצה"ל, בשב"כ ובמשטרת ישראל התפטר רב-ניצב פלד בגלל עבירה שהוגדרה כעבירת משמעת.

ב-2007 הסיר רב-גונדר יעקב גנות את מועמדותו למפכ"ל המשטרה. גנות היה אז יותר מ-40 שנה בשירות. הוא איבד עין בפעולת חילוץ בלבנון, קיבל ציון לשבח על מעשהו, וקיבל את אות המופת על פעולת חילוץ נוספת משדה מוקשים. אבל הוא הואשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים..

גנות זוכה מחמת הספק בבית המשפט העליון: "כמות המקרים מקנה את הנופך המושחת, ואולם נותר הספק אם המקרים חצו את גבול השחיתות, ואם עברו מתחום העבירה המשמעתית לתחום העבירה הפלילית". היועץ המשפטי לממשלה דאז - מני מזוז - סבר כי מינויו למפכ"ל כשר מבחינה משפטית אבל בעייתי עקב עברו והביקורת שהועלתה נגדו, ועקב הצורך ברכישת אמון הציבור במפכ"ל החדש. גנות הסיר את מועמדותו.

בספטמבר 2010 אישרה ממשלת ישראל את מינויו של האלוף יואב גלנט לרמטכ"ל, לאחר יותר מ-30 שנות שירות מפואר כלוחם וכמפקד. האלוף גלנט החל מיד את תהליך החפיפה לקראת כניסתו לתפקיד. בפברואר 2011, בעקבות המלצת היועץ המשפטי לממשלה, בוטל המינוי. בחוות דעתו כתב היועץ: "אדם העושה במקרים לא מעטים דין לעצמו תוך קביעת עובדות בשטח, עובדות לגביהן בחלק מהמקרים מתקבל אישור בדיעבד, תוך הסתייעות בגורמים בכירים שונים לצורך כך".

בתשובתו לבג"ץ כתב היועץ: "הנתונים הקיימים באשר להתנהלותו של האלוף גלנט מעלים קשיים משפטיים משמעותיים באשר לסבירות ההחלטה למנותו לרמטכ"ל, וספק אם ראוי מבחינה ערכית להותיר בעינה את ההחלטה בדבר המינוי". חשוב לנו לציין במפורש: האלוף גלנט לא נחשד בעבירה פלילית, ולא הומלץ מעולם להעמידו לדין על שום עבירה. פסילתו הייתה מינימוקים ערכיים בלבד.

ראויה לציון תגובתו של השר מיכאל איתן: "המסר שמשדרים מבקר המדינה והיועץ המשפטי לממשלה לאזרחי ישראל ולעובדי הציבור במדינת ישראל הוא חד וברור: מי שמנצל את מעמדו ותפקידו על מנת לזכות שלא כדין בטובות הנאה על חשבון הציבור - המדינה לא תגן עליו, והוא אינו ראוי למשרה ציבורית. המסר מכוון גם לעובדי הציבור החייבים לשנן את הלקח מפרשה זו, ולמנוע הענקת הטבות יחס מלפנים משורת הדין לאלופים, לשרים ובעלי הון, ולשמור על שוויון הכול בפני החוק" (פברואר 2011).

האם היה עולה על הדעת להשאיר בתפקידו רמטכ"ל, ראש מוסד או ראש שב"כ, מפכ"ל משטרה או נציב כבאות, מנכ"ל של חברה ממשלתית או חברה ציבורית - כאשר מוגש נגדו כתב אישום בגין שוחד, מרמה והפרת אמונים? הרי אותו נושא משרה היה נדרש לפנות את כיסאו מיד, וככל הנראה היה מושעה מתפקידו זמן רב לפני השימוע וההחלטה הסופית להגשת כתב האישום ולשינוי מעמדו מחשוד לנאשם..

מדוע מה שברור כשמש לגבי בעלי תפקידים ממונים אינו ברור כלל ועיקר לבעלי תפקידים נבחרים? הנורמות המחייבות כל מפקד ומנהל בשירות הציבורי אינן היום אפילו בגדר המלצה לנבחרי העם. על פי התפיסה שהשתרשה בתקופה האחרונה - ערכים, נורמות התנהגות וקודים אתיים אינם מדד למינוי.

במערכת הציבורית הממונה קיימים נהלים, הוראות ופקודות המחייבים בעלי התפקידים. אין צורך באישום בפלילים על מנת לפסול או להביא להדחה של אדם מתפקיד או לשלול מינוי לתפקיד. להפך: עמידה בנורמות וציות לערכים הינם תנאי יסוד בקבלת מינוי.

מאידך, הדרג הנבחר, שאמור להוות דוגמה אישית ולהיות עמוד האש שלפני המחנה, אינו מחויב היום לכל כללים או נורמות. שיא האבסורד הוא כי העומד בראש הזרוע המבצעת יכול להמשיך במילוי תפקידו, ואולי אף להיות מועמד לתפקיד, כאשר כתב אישום של "מדינת ישראל נגד בנימין בן בניציון נתניהו" תלוי ועומד נגדו. האם זה מה שראוי, לפי דעתך?

נוצר מצב שבו הדרג הנבחר, אשר בסמכותו למנות את הדרג הממונה, אינו נדרש לעמוד באותם תבחיני ישרה וערכים. זוהי לא רק "אכיפה בדרנית", אלא פתח לאובדן הדרך של כולנו. בבחירות הקרובות ייכנסו לרשימות המועמדים לכנסת ישראל משרתי ציבור אשר אתה החלטת על הגשת כתב אישום כנגדם בגין שוחד. האם אלו הנורמות הציבוריות הראויות למדינת ישראל?.

אנחנו מבקשים ממך להצהיר באופן חד וברור אם כללי ההתנהגות וההתנהלות הנדרשים מנושאי תפקיד בשרות המדינה שווים לכל, או שמא לדעתך קיים הבדל אמיתי, ערכי, ולא רק משפטי בין הנדרש מן הנבחר לנדרש מן הממונה. האם לזה התכוון גדעון כאשר אמר "ממני תראו וכן תעשו"? האם בפקודת איש כזה, בטרם זוכה מן האישומים שלו, ישלחו בנינו לקרב?

ובשולי הדברים, ערך הדוגמה האישית ליווה אותי במשך 32 שנות השרות שלי בצה"ל וחיל האוויר. באופן אישי אני חושב שערך הדוגמה האישית הוא ערך מוביל להורים בחינוך ילדים, למפקד בצבא ולמנהיג אזרחי.

הגיע הזמן שנחזור לערכי היסוד של דוגמה אישית, ישר, ישרה וצניעות.

כל טוב ושבת שלום.

הטירוף לא עצר בוואלה

אנשי נתניהו דרשו לצנזר את החיקוי של שרה ב"ארץ נהדרת" ולרסן את גיא פלג

היום לנוכח חקירת תיק 4000, אפשר להעריך שבגלל תיק התקשורת ובשל אותו דחף שאינו בר שליטה ל"תקשורת" כחזות הכול, נתניהו קרוב מאוד לאבד את ראשות הממשלה וייתכן שגם את חירותו

איור: עמוס בידרמן

יוסי ורטור פורסם ב-23.02.18

סיפור קטן: לפני כשנתיים נתקל אור אלוביץ', שנעצר השבוע יחד עם אביו שאול, בידיד. הם עמדו ושוחחו כשממול חלף השר לביטחון הפנים, ארדן. "האיש הזה כמעט עלה לנו מיליארד שקל", העיר אלוביץ' ג'וניור.

הוא כיוון לרפורמת "השוק הסיטונאי" שארדן תכנן ושעתידה היתה לחייב את בזק למכור לחברות מתחרות את שירותי הקו הנייח שלה במחיר הוגן. בזק יצאה מגדרה לטרפד את התוכנית. חילופי השרים באו לה בדיוק בזמן.

התוכניות והרפורמות של ארדן הועפו מהחלון. במקומן באה שורת הטבות והקלות שהורעפו על שאול אלוביץ', הבעלים של בזק וחבר אישי, יחד עם רעייתו איריס, של הנתניהו חובבי המיליארדרים. השוחד לבש פנים של שגרת חיים: משרד התקשורת הפך להיות זרוע של אלוביץ' ובזק בעוד ש"ואלה ניוז", אתר החדשות בבעלותו, התגייס 24/7 למען שרה וביבי. הכל נעשה מהמקפצה העליונה לעין כל באדנות, בגסות, בברוטליות. "הם התנהגו בטיפשות מדהימה", אמר השבוע גורם שהיה להוותו, בסוד העניינים.

האובססיה החולנית של נתניהו ל"תקשורת", תשוקתו לשלוט עליה, לדכא אותה, לברוא אותה מחדש, לעצבה על פי נוחותו, למכור חלקים ממנה לחבריו, להיטיב עם מפנקיו ולרמוס את מבקריו, אינה עוד גחמה. היא בגדר התמכרות שדורשת טיפול.

יבוא יום, אולי, וראשי ערוץ 10 ומנכ"ל רשת וקשת וחברת החדשות יספרו על מסכת הלחצים האדירה שהופעלה עליהם בשלוש השנים האחרונות מלשכת ראש הממשלה. ערוץ 10 שכב תחת המכבש הזה כשנלחם על חייו. ערוץ 2 נאנק למול הבריונות הזו כשראשיו פעלו לסכל את תוכנית הפיצול בין רשת לקשת, מחשש שהמהלך יפגע ברווחיהם ויחליש את כוחם.

באותה תקופה, המסרים שהועברו מירושלים לתל אביב היו חד־משמעיים: רככו את הסיקור, עזבו את שרה, תזרמו עם ביבי – והפיצול לא ימומש. לא נפגע לכם בכיס. זו היתה הצעה לעסקת שוחד בשלביה העובריים. הטירוף לא עצר באקטואליה הקשה, הוא הגיע לאזור הסאטירה: במרוצת חקירת תיק המעונות, שבה שרה חשודה בעבירה של קבלת דבר במרמה, מקורבי רה"מ דרשו מקשת להפסיק את החיקוי (הנפלא) של הגברת בארץ נהדרת. מחברת החדשות הם תבעו לרסן את הכתב לענייני משפט, גיא פלג. "בגלל פלג יהיה פיצול", שוגר מסר. היום לנוכח חקירת תיק 4000, אפשר להעריך שבגלל תיק התקשורת ובשל אותו דחף שאינו בר שליטה ל"תקשורת" כחזות הכול, נתניהו קרוב מאוד לאבד את ראשות הממשלה וייתכן שגם את חירותו.

שתי תשובות לביביסטים על שנאה ותקווה

בזמן המחאה שלי נגד נתניהו העלו בפניי שתי שאלות: למה אני עושה את זה, ואם אי פעם שכנעתי מישהו. אז הנה תשובתי. על שנאה, עיוורון ואהבה

פרופ' יורם יובל פורסם: 27.12.19

לפני שבועיים, מאוחר בלילה, כשהסתיים המנדט של הכנסת ה-22 למנוע את הבחירות לכנסת ה-23, קיפלתי את אוהל המחאה שלי בירושלים וחזרתי הביתה. לפעמים החיים לוקחים אותך למקומות מעניינים, והכול חוויות. ישנתי באוהל הירוק הזה שבועיים וחצי. נרטבתי בו, הכרתי לידו הרבה אנשים חדשים, ושמעתי המון שאלות.

שתי שאלות שחזרו על עצמן היו "מה רע לך? למה אתה עושה את זה?", ו"אתה באמת חושב שתשפיע ככה על מישהו שלא מסכים איתך?". אחלה שאלות, שתיהן. אז הנה התשובות, והן מופנות לשני האנשים ששאלו אותן הכי טוב.

תשובה ראשונה – למגפון. ערב אחד בא לבקר אותי במאהל איש עם מגפון, דגל הליכוד, וכמה חברים. "יורם יובל, מה רע לך? למה אתה עושה את זה?", הוא שאל-הכריז שוב ושוב. למחרת הוא הגיע לביקור גם באוניברסיטה העברית, ושאל עם המגפון שלו את אותה השאלה. כשהוא בא למאהל ניסיתי לענות לו, אבל הוא לא הסכים בשום אופן לדבר איתי, וגם לא לומר לי את שמו. לכן אקרא לו כאן "מגפון". הנה, צפו:

מגפון יקר, אני עושה את זה כי לפי דעתי ראש הממשלה שלנו עובר קטע לא טוב בשנים האחרונות, ובחודשים האחרונים זה כבר יצא משליטה. זה משהו שקורה גם לאנשים טובים וישרים, אם הם נמצאים יותר מדי זמן בשלטון. זה מתחיל בנהנתנות, הופך בהדרגה למחויבות כלפי האנשים שמספקים אותה, ונגמר בשחיתות אמיתית, ומה שהכי גרוע - בעיוורון כלפי השחיתות הזאת. השילוב של שחיתות ועיוורון הוא מתכון לאסון. למה?

כי העיוורון מביא לפולחן אישיות מסוכן, סטייל "ביבי המלך". העיוורון גורם לשנאת אחים. אני בטוח בזה, כי ראיתי אנשים טובים מאבדים את הצפון ככה. הרי ביביסטים כמוך, אנשים שבאו איתך, צעקו לי במאהל דברים שאסור להוציא מהפה - כמו "תחזרו לגרמניה הנאצית". באותו ערב זה נגמר במכות בראש, שני פצועים בחדר מיון, ודימום שעצרתי בידיים שלי. ומה יקרה בפעם הבאה? הנה התיעוד:

" תחזרו לגרמניה הנאצית" (באדיבות יורם יובל)

זה לא קרה סתם ככה. פולחן אישיות הוא בית חרושת לשנאה עיוורת. תבין, מגפון, פעם בנימין נתניהו היה איש הגון ונחוש וחכם. היום הוא עדיין נחוש וחכם, אבל הוא כבר מזמן לא הגון. הוא הפך לנאשם מבוהל ומסית. כמעט כולם כבר מבינים ורואים את זה, חוץ ממנו וממך. זה לא סיפור חדש. כבר לפני 3,000 שנה ידעו את זה אצלנו, וגם אמרו: "לא תטה משפט, לא תכיר פנים, ולא תיקח שוחד. כי השוחד יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים" (דברים ט"ז, יט'). לא מסובך, ומאוד מסוכן.

מה שהכי מסוכן זה שביבי כבר לא רואה את השוחד של עצמו. הוא נהיה עיוור, והעיוורון שלו מעוור גם אותך, ומקדש את כל האמצעים: מותר לקחת את ישראל לעוד מערכת בחירות יקרה, מסיתה ומיותרת. מותר לשסות אח באחיו. מותר לבקש חסינות מהעמדה לדין על כל פשע. מותר לשקר לכולם. מותר להאשים את כולם, חוץ מאשר את עצמך. מותר לקרוא לכל מי שלא מעריץ אותך "בוגד", ומותר לשנוא אותו מכל הלב. הלוואי שאני טועה, מגפון, אבל נדמה לי שאתה שונא אותי, וזה לא טוב.

זה לא טוב כי אתה ואני אחים, והארץ הזאת גם שלי. אני חי כאן כמוך, ולא אלך מכאן לשום מקום. נלחמתי על הארץ הזאת וכמעט נהרגתי בשבילה. אני מגדל בה חמישה ילדים באהבה, ואני חייב להם עתיד במדינה בלי ריקבון ושחיתות בשלטון. זה אפשרי, וזה מה שיהיה.

אני לא גיבור גדול, אבל אף פעם לא הייתי פחדן. לכן הצעקות שלך לא מפחידות אותי, ודגל הליכוד שלך לא מבלבל אותי. אני יודע שרוב הישראלים וגם הרבה ליכודניקים לא חושבים כמוך, ולכן ביבי ילך הביתה, למרות הצעקות שלך. וזה מביא אותי לשאלה השנייה.

שאל אותה איש ימין שבניגוד למגפון דווקא אוהב אותי, וגם אני אוהב אותו. "האם לדעתך, ונסה להיות כן עם עצמך, הצלחת במהלך כל פעולות המחאה שלך נגד נתניהו לשכנע אדם אחד לשנות את דעתך? הצלחת לגרום לליכודניק אחד להגיד לעצמו וואלה, שמעתי את הפרופסור ושיניתי את דעתי?". כך שאל אותי ידידי היקר חנוך דאום. אחלה שאלה, חנוך, והנה התשובה:

כן, הצלחתי. קוראים לו אבי שמואלביץ', והוא לא סתם ליכודניק אלא חבר מרכז הליכוד. אבי בא לבקר אותי במאהל. הוא חיבק אותי ועודד אותי להמשיך, והוא ממש לא לבד: הרי אחד מכל ארבעה ליכודניקים הצביע אתמול לגדעון סער, למרות ההסתה והאלימות בקמפיין של ביבי נגדו.

לפני כמה ימים אבי העז לעמוד עם שלט "ביבי לא אותו ביבי שהכרנו לפני 15 שנה" בכניסה לסניף שלו בפתח תקווה. התגובה הייתה מהירה – הביביסטים קרעו לו את השלט לגזרים, וקיללו את האם-אמא שלו, בדיוק כמו שהם קיללו אותי במאהל.

אבל אבי, כמוני, לא מפחד, וגם הוא לא הולך לשום מקום. הבעיה היא שהרבה אנשים טובים כבר התחילו לפחד כאן בארץ. שוחד גורם לעיוורון, עיוורון גורם לשנאה, ושנאה גורמת לפחד. גם בגלל זה הקמתי את האוהל שלי. "כל מה שדרוש כדי שהרוע ינצח הוא שאנשים טובים לא יעשו דבר", אמר איש חכם בשם אדמונד בֶּרֶק לפני יותר מ-200 שנה. שנאה היא תמיד חושך, ומעט תקווה מגרשת הרבה חושך.

יש רק תשובה אחת לשנאת אחים, והיא אהבת אחים אמיצה. השלט שהכי חירפן את הביביסטים במאהל שלי, וגרם למגפון לברוח ממני כמו ממצורע כשאחזתי בדגל שלו, היה "נפרדים מביבי, מחבקים את הליכוד".

אבל למה, בעצם? כי העיוורון והשנאה צועקים בכל הכוח: ימין=ביבי=ליכוד=יהודי=טוב. וגם: שמאל=בוגד=ערבי=רע. כשאומרים את זה מספיק פעמים, ומספיק חזק, זה עלול להפחיד. הרבה אנשים טובים כבר התחילו לפחד כאן בארץ, בשקט בשקט. אני רוצה לתת להם דוגמה אישית שאפשר אחרת.

כי לפעמים, חנוך, צריך לשכנע גם את המשוכנעים. להחזיר להם את התקווה לעיניים, לתת להם כוח להמשיך עד הניצחון. נתניהו כל כך הרבה זמן בשלטון, מכונת השקר שלו כל כך טובה במה שהיא עושה, והביביסטים צועקים כל כך חזק, עד שלפעמים אפילו המשוכנעים אצלנו מתחילים להסס ולאבד את התקווה.

על זה בונים הביביסטים, ואת זה באתי לגרש. יש לי כוח, יש לי חברים טובים בימין ובשמאל ובמרכז, ויש לי נשימה ארוכה. האוהל היה רק ההתחלה, וההמשך יבוא. אני מאחל לך, למגפון, ולכל בית ישראל – חג חנוכה שמח.

אורי משגב שואל ב"הארץ", האם אפשר כבר לנשום לרווחה?

כנראה שעם הגשת כתב האישום נגד נתניהו, הוסר האיום של הקמת ממשלה רחבה, ממשלת אחדות בראשות בנימין נתניהו. מה שכונה לעתים "רצון הבוחר"? אני חושב שלו בני גנץ היה נכנע (ויש סימנים לכך שהיה מאד קרוב לכך), הנאשם מבלפור היה מכהן כראש ממשלה וזהו פיגוע של ממש, בדמוקרטיה השברירית שלנו.

בני גנץ החביב, הערכי, הישר והטירון, היה כנראה קרוב לקבל את מתווה הנשיא האבסורדי. מרחב התימרון שלו היה צר והוא באמת רצה להרגיע את השטח. אולם בכך היה נותן לגיטימציה מחודשת למסית והמדיח הזה; שלא לדבר על כך, שמיד עם פרסום מתווה הפשרה של הנשיא, הפך אותו ביבי לחוכא ואיטלולא. אנשי הליכוד טוענים כי "האשם" הוא של יאיר לפיד. כנראה שהם צודקים. לפיד הוא גם שהזייר בראש חוצות ועדיין מזהיר נגד גל ההשתלחות המבעית, שמוביל ביבי, תחילה נגד המשטרה, בהמשך נגד הפרקליטות, כעת נגד היועץ ובהמשך נגד השופטים. המשפט האלמותי של מירי רגב: "שלטון החוק אינו מעל החוק", מנוסח בשפתה העילגת של רגב, אבל מבטא את רוחו של ביבי. את היועץ המשפטי הנוח בעולם, הרופס וההססן, כינה שפטל, בראש חוצות, בהפגנת הימין, "ראש הנחש". לא פחות. וביבי לא עמד בפרץ.

לכן, תודה ענקית ליאיר לפיד, שעל פי הדיווחים עמד בפרץ ומנע כמעט בגופו כניעה של בני גנץ לפיתויים ולתכסיסים של נתניהו" כתבתי כאן ובדף הפייסבוק שלי, פוסטים קשים כנגד לפיד. במו ידי קעקעתי את חוסר העמדה שלו בנושאים רבים. לכן, כמי שביקר אותו לא אחת, בשוטים ובעקרבים, אני חש צורך להודות לו מקרב לב. הוא התמודד עם לחצים קשים ועמד בפרץ. גם למשה יעלון ולגבי אשכנזי מגיעים כל השבחים והתודות. אבל מכיוון שאותם לא תקפתי, אני מניח זר וורדים וירטואלי, על ראשו של לפיד.

רוני מאנה: "ביבי מדבר על תפירת תיקים? זה מה שהוא עשה לאחרים"

יש העסקים ומקורבו לשעבר של ראש הממשלה התייחס לכתב האישום. ג'ודי ניר מוזס: "ביבי, הפכת לשבוי בידי בני ביתך, היית צריך לשים להם גבולות".

הודעת היועמ"ש מנדלבליט הגיעה אמש והרעידה את אמות הסיפים: היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט החליט להעמיד לדין את ראש הממשלה בנימין נתניהו בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים בתיק 4000 (פרשת בזק-וואלה) ובעבירות של מרמה והפרת אמונים בתיקים 1000 (פרשת המתנות) ו-2000 (שיחות נתניהו-מוזס). איש העסקים רוני מאנה, שהיה ממקורביו של ראש הממשלה, התייחס הבוקר (שישי) ב-103M בתוכניתה של ג'ודי שלום ניר מוזס לכתב האישום ואמר כי "ביבי נותן לגיטימציה לפשע".

כל מי שעוקב אחר כך ברשתות החברתיות וגם פה יודע שהדבר היה בעוכריך, איך אתה מרגיש הבוקר? איך הרגשת אתמול? "אתמול כשראיתי את ביבי בכתב האישום, כאב לי הלב עליו, זה היה רגע השפל ביותר מאז שאני מכיר את ביבי משנת '94, זה היה רע מאוד".

אתה חושב כמוני רוני, שיכול להיות שבלי ההשפעה שלה ושל הילד, זה היה יכול להיגמר אחרת?

"מי שעוקב אחרי הציוצים שלי בטוויטר, כתבתי את זה אין ספור פעמים שלולא הבן ואשתו, ביבי לא היה מגיע למחוזות האלה. אני אתן לך דוגמה שלא יוצאת לי מהראש. כשביבי היה באו"ם ואני רואה את פאקר ויאיר נתניהו יושבים וכותבים שם את הנאום של ביבי לפני שהוא עולה, איש שלא ידעתי מאיפה

הוא בא ורק אחר כך התברר למה, זה מראה על ההשפעה הגדולה של יאיר על האבא". הוא היה מקורב אליו אתה אומר. "כן, את גם מכירה את ביבי וגם אני מכיר את ביבי, אני חושב שלא מעניין אותו מה יכתבו עליו, ולא מעניין אותו מה יגידו עליו".

ביבי הוא כמו מחשב. "הוא כמו מחשב, מי שמכיר את ביבי, גם אם תיתני לי תמונה שהוא מצולם באלכסון, אז לא מעניין אותו. אבל אם שרה נתניהו על זווית לא נכונה אז מצלצלים לזאביק רובינשטיין ב-2 בלילה, שהוא מצלצל לאלוביץ', ואלוביץ' מצלצל לזה, ואחר כך מזמינים את אלוביץ' לארוחת ערב ואז ככה נוצר תיק 4000. ואת רואה מי מקיף את ביבי היום, אוריך, טופז לוק, את רואה את כל הילדים שמסתובבים סביבו".

רק ילדים שהם חברים של הילד. "זאת מדינת ישראל, זו לא מדינה רגילה, זו מדינה מאוד קשה". אז למה הוא מתנהל ככה? למה הוא לא מטיח את היד על השולחן ואומר 'זוהו לי מהפרצוף, אני לא מתערב, אני לא עושה כלום, שתקו'? אני זוכרת שכשאת הייתי מוציאה איזה משהו לא עניין מהפה ליד איזה מישהו חשוב, באירוע רשמי, הייתי חוטפת מכה ברגל מסטיב או שציצתי אז את הסיפור הזה עם אובמה, הוא רתח עליו ולא דיבר איתי איזה שבועיים בגלל זה, כאילו, הם עושים כאלה דברים, הוא (יאיר נתניהו) שם השבוע תמונה של הנשיא טראמפ וכתב 'זה הנשיא שלי', אתה בן של ראש ממשלה, אתה לא מישהו מהרחוב, אז ביבי לא עושה כלום".

"את ראית את הסרט 'קן הקוקייה'? מה שקורה בבלפור זה הרבה יותר גרוע"

למה הוא לא דופק על השולחן ואומר 'עד כאן?' "אתמול כשראיתי את היועץ מנדלבלט, שאני מצדיע לו, ולמה? לא בגלל שהוא הגיש כתב אישום, האומץ שלו לבוא ולהגיד, בן אדם שהיה 3 שנים מזכיר הממשלה, וכשאתה מזכיר הממשלה, אתה מזכיר של שרה נתניהו. צחי ברוורמן היה מזכיר של שרה, לא של הממשלה". איך אתה יודע? אתה לא נמצא שם עכשיו.

"אני מכיר את צחי ברוורמן. כל מי שעובד אצל ביבי, הוא מזכיר של שרה, עובד אצלה".

אבל מה אתה חושב, למה ביבי לא עושה סוף לזה? "הוא לא יכול, הוא פוחד ממנה פחד מוות".

למה? "אם את חייבת 100 אלף שקל לאלפרון או 100 אלף שקל לבנק, למי את משלמת?" אבל למה הוא פוחד ממנה? מה היא יכולה לעשות לו? "ג'ודי את מכירה אותה לא פחות טוב ממני. בואי נחזור למנדלבלט, כשביבי אומר 'אני לא יודע, לא עשיתי', הוא (מנדלבלט) היה שם, הוא מכיר את דרך הפעולה, הוא יודע מה קורה שם, הוא יודע ששרה נתניהו שולטת בכל דבר, הוא מכיר אותה כמו כף יד, את מבינה? היה לו הרבה יותר קל לכתוב בגלל שאי אפשר היה לעבוד עליו, אז הוא יודע את סדרי הפעולות. אני רואה היום את כל שרי הליכוד וחברי הליכוד... "אתה מדבר איתם?" אני מדבר עם הרבה ונפגשתי עם כמה מהם. הם סופרים את הימים שביבי ילך. יש שם שלטון פחד, מי שמרים את הראש, מחסלים אותו".

מי ייקח את הליכוד עכשיו לדעתך? "תקשיבי, ביבי נותן לגיטימציה לפשע. תראי מה הולך לקרות, ביבי הולך להופיע בבתי משפט כאחרון העבריינים, שבאולם השני, בטח איזה אנס או איזה מישהו, באותו מעמד, באותו אולם".

איך התחושה שלך היום? "כואב לי הלב על ביבי, אני נשבע לך בכל היקר לי. אבל כשהוא התחיל לדבר, אמרתי 'זהו, הבן אדם איבד את זה'". אתה היית מאוד פעיל בכל העניין הזה. "אני מכיר את החקירות האלה כבר מלפני 3 שנים".

אחרי שכל כך פגעו בך, שלטענתך סידרו לך תיק במס הכנסה, שנסגר מחוסר כלום ושום דבר, אתה מרגיש סיפוק?" כשביבי מדבר על תפירת תיקים, זה החזיר אותי כמה שנים אחורה ואמרתי, הוא מדבר על תפירת תיקים, יושבים שם חייטים אצלו בבית, חייטים שתופרים שם מהבוקר עד הערב, מה הוא מבלבל את המוח. תופרים לכולם, וטראי מה שקרה, מה שביבי עשה לאחרים, אנשים אחרים עשו לו. ושלא יבלבלו את המוח ושלא ידברו.

אם לא הייתה שרה ולא היה יאיר, ביבי היה מקבל 70 מנדטים. אבל היום הוא נמצא במצב קטסטרופלי במשפחה, אין לו מה להגיד". הוא רצה ללכת לעסקת טיעון פעם לא? היו שמועות כאלה. "אני כתבתי לפני שנה, שביבי צריך ללכת לעסקת טיעון מכיוון שהוא יגיע למחוזות שהוא לא רוצה להגיע אליהם, ואני כתבתי את זה לפני כמה חודשים ואני המשכתי וכתבתי ואמרתי, 'אני לא בעד שביבי ילך לבית סוהר'. אני חושב שביבי צריך להיות כמו פרשת קו 300, לסגור לו את התיקים, שילך לביתו, הוא בן 70". למה לאולמרט לא סגרו את התיקים? למה עליו לא אמרת את זה?" האמת היא שלא הייתי כזה פעיל כמו שהייתי אחרי אולמרט".

אנשים מברכים אותך באופן אישי? "אנשים אומרים לי, 'אתה צדקת לאורך כל הדרך', אני נלחמתי ואמרתי 'המשפחה המשוגעת הזאת צריכה לעוף'. ואם שרה שומעת אותי עכשיו, יש משאית בחוץ בצבע אדום, היא מחכה לך, על חשבוני, היא חונה שם, ואני רוצה להעביר לה את הבית וזה יהיה היום הכי שמח בחיים, שכל הלקקנים והפחדנים כמו מירי רגב ואוחנה שר משפטים... מה שהוא אומר זו בושה וחרפה. עכשיו תקשיבי מה אני אומר, לא יהיו בחירות". איווט ליברמן אמר שצריך לחכות עד סוף המשפט שלו. "הוא לא אמר שהוא צריך להישאר, הוא אמר שילך ויילחם על חפותו. ואני אומר לך עוד פעם, האסימון יורד לאנשים. אתמול ישבתי בטורקיז, וישבו שם אנשים שהיו כל הזמן יורדים עליי ואומרים 'ביבי, ביבי, היום בבוקר ראיתי את אותם אנשים והם אמרו לי, 'רוני כל הכבוד, צדקת, אנחנו עם ביבי גמרנו', שאלתי אותם 'מה קרה?' אמרו, 'תשמע, כשיש החלטה על כתב אישום, אנחנו בעד המדינה ולא בעד ביבי. אנחנו אוהבים את ביבי, יורד לאנשים האסימון שביבי גמר את הסיפור".

לדעתך הם (שרה ובנימין נתניהו) יתגרשו? לא, הוא פוחד ממנה פחד מוות, את לא רואה שיש לו פרקינסון שהוא רואה אותה".

ג'ודי מוזס: "ביבי, הפכת לשבוי בידי בני ביתך"

המגישה ג'ודי מוזס מתחה גם היא לפני כן ביקורת חריפה על הזוג נתניהו בתוכניתה.

מוזס פנתה לנתניהו ואמרה: "פעם אשתך אמרה עליי שאני מקנאה בה כי רציתי להתחתן איתך. הפכת לשבוי בידי בני ביתך, לקית בתסמונת שטוקהולם, היית צריך לשים גבולות לשניהם. איך היית אומר לכל אחד שהיית מדבר איתו - 'תעשה מה ששרה אומרת שיהיה לי שקט'.

עוד הוסיפה מוזס: "לאשתך היה יותר מדי זמן פנוי כנראה - והיא הרעילה - המדינה לא כזה חשובה לך. אני מנסה לתת לך הנחה. בטוח היית רוצה ללכת אבל הם לא יתנו לך בבית הזה לפרוש".

על תיק 2000 אמרה: "עצוב מאוד ההשחרה על ידיעות אחרונות - זה כלי תקשורת עצמאי. בכל כלי תקשורת יש בעלים שלעיתים מתערבים וזה לגיטימי. זה עסק פרטי. האמת היא נר לרגלי העיתונאים. העבירו את העם שטיפת מוח דמונית על אח שלי (נוני מוזס). הם היו מכנים 'השטן'. הוא רק ניסה להציל אלפי מקומות עבודה".

12/11/2017 <https://www.news1.co.il/Archive/0024-D-124111-00.html>

שרה היא אשתו השלישית של נתניהו. אשתו הראשונה מיקי הרן הייתה אהבת נעוריו; השנייה הייתה פלייר קייטס, צעירה נוצרייה שהתגיירה כדי שתוכל להינשא לו; את שרה, דיילת אל על גרושה, הכיר בטיסה. איך ניאות להתחתן אתה למרות שהתכוון להיפרד ממנה. מה היה טיב רומן הבגידה שלו עם רות בר המומחית לסקרים; והכל לא "פייק ניז" אלא עובדות שלוקטו ממקורות אמינים. כך או כך בינתיים שרה היא השליטה הבלתי מעוררת.

מרחבי רשת האינטרנט עשירים בסיפורי "פייק ניז" על נבחרי ציבור כמעט בכל מדינה בעולם, למעט מדינות דיקטטוריות כמו, למשל, סין וצפון-קוריאה שבהן חסומה הרשת בהוראת השלטונות. ולכן כל מי ששואב מידע מן הרשת חייב להיזהר מאוד שלא ליפול במלכודת הידיעות המסולפות שהושתלו כדי להזיק. גם תולדות חייו של ראש ממשלתנו בנימין נתניהו חשופים על פני הרשת ולכן יש להקפיד לבחון אותם בזהירות כדי לוודא את אמינותם. בסיפורים האישיים והסודיים על הקורות את נתניהו והמוצגים כאן בפני קוראי הנאמנים, הסתמכתי בראש וראשונה על מקורות מהימנים, שלא כולם נשענים על מה שפורסם ברשת. לדוגמא: הספר "ביבי: מי אתה אדוני ראש הממשלה?" שכתבה העיתונאית רונית ורדי ויצא לאור בהוצאת כתר בשנת 1997; הספר "נתניהו: הדרך אל הכוח" שכתבו שני העיתונאים בן כספית ואילן כפיר ופורסם בהוצאת אלפא ב-1997; וכן עדויותיו של עו"ד אלדד יניב בפרקי ספרו האינטרנטי 'פניית פרסה' ובסרטוני "השיטה" של מפלגת "ארץ חדשה" שאותה הוביל, ללא הצלחה, מתוך כוונה להגיע למושב בכנסת.

כדי לא לשעמם את קוראי נתחיל בחלק המעניין: שרה, אשתו השלישית של ביבי.

שרה בת למשפחת בן-ארצי שנולדה בקריית טבעון, הייתה דיילת אל-על, גרושה, כשפגשה לראשונה את ביבי. היא התחילה אתו במהלך טיסה. כיוון שהייתה ביישנית היא רשמה את מספר הטלפון שלה על פתק ומסרה אותו לביבי. הוא התקשר אך כפי שסיפר לימים למקורביו לא היו לו תוכניות רציניות לגביה. כעבור זמן קצר כבר סיפר לצוות שלו שנטש את הקשר אתה וגם הודיע לשרה באופן הברור ביותר על כוונותיו. שרה התעקשה וביקשה לפחות "פגישה אחרונה". ביבי נעתר. זמן קצר אחרי אותה פגישה בישרה לו שרה שהיא בהריון. בלית-ברירה ביבי התחתן אתה. זה היה בתחילת מרץ 1991. החתונה שהתקיימה בבית הוריו של ביבי בירושלים הייתה מצומצמת.

כשיאיר היה בן שנה, התגלה לשרה בדרך עקיפה שביבי בוגד בה עם רות ברונשטיין-בר. רות, יועצת סקרים ובעלת מכון מחקר, הייתה נשואה אז. ביבי ורות עבדו בצמוד שעות וימים על יחסי הציבור בקמפיין הפוליטי שלו. לזוג הסודי הזה הייתה דירת מסתור בפתח תקוה. הידיעה על הרומן הסודי בין ביבי ורות בר הגיעה לידיעת יריביו הפוליטיים בליכוד, שעקבו אחריו. אחד מהם התקשר לשרה, סיפר לה בטלפון על הבגידה, ואיים לפרסם את הסיפור אם ביבי לא יפרוש מהמרוץ הפוליטי. שרה התקשרה מיד לביבי ואמרה לו שהיא "יודעת הכול". ביבי ניסה לתחמן אותה, אבל שרה לא האמינה לדבריו והוא נאלץ להודות שבגד. שרה זעמה, דרשה גירושין ולא הייתה מוכנה לסלוח. היא גם התקשרה לבעלה של רות וסיפרה לו על הרומן של אשתו. הבעל הנבגד הגיש תביעת גירושין, אבל בסופו של דבר הזוג בר הצליח לשרוד את המשבר.

רות בר פוטרה, הורחקה מיד מסביבתו של ביבי והוזהרה שלא להוציא מילה מהפה "לעולם". סיפור הסחיטה הפוליטית התפוצץ עם שידור נאום הווידוי של ביבי בטלוויזיה בפרשת "הקלטת הלוחט".

בהוראת שרה, היה עורך הדין יעקב נאמן אמור להגיש תביעת גירושין לבית הדין הרבני, אך הוא בחר שלא לעשות זאת. נתניהו ועושי דברו, בהם קרוב משפחתו עו"ד דוד שמרון ואשתו, כמו גם עו"ד דן אבי-יצחק, הפעילו לחצים כבדים על שרה כדי להגיע לשלום-בית. שרה, שכבר חוותה את טעמם המר של גירושים מבעלה הראשון דורון נויברגר, חבר קיבוץ געש, בשנות ה-80, נעתרה, אבל היו לה תנאים.

על-פי התנאים של שרה נחתם הסכם שלום-בית. רק מתי מעט אומרים שראו את ההסכם, אם היה או לא היה, אם נכתב ממש או רק סוכם בעל פה, אולם תוכנו החסוי הופץ מפה לאוזן ובמרחבי הרשת. היה הסכם או לא ביבי המשיך להסתיר דברים משרה. הוא נפגש בסודיות עם גברים ונשים ששרה ביקשה להרחיקם. הוא שילם שכר במזומן למקורבים "בלתי-מאושרים", כמו נפתלי בנט שלו שילם הוצאות ואיילת שקד שלה שילם שכר, כאשר השניים עבדו בלשכתו, בסיוע כספים של חברים מיליונרים מארה"ב, בריטניה ואוסטרליה.

שרה שכבר נכוותה בעבר הפכה לחשדנית שאינה מאמינה ל"סיפורי מעשיות". היא הפעילה סוכני-מעקב כמו נתן אשל שדיווחו לה באופן יומי על כל מה שקורה בלשכה של בעלה, אך ביבי הערמומי למד לעקוף גם אותם.

כיוון שהייתה מקורבת לאוזנו של ביבי החלה שרה לנסות ולהשפיע על מינוי בכירים במערכות השלטון, כולל מערכת הביטחון. באחד המקרים אף דרשה להשתתף בתדריך סודי ביותר שערך לביבי ראש המוסד מאיר דגן, במעון ראש הממשלה. כדי לחמוק מהחקירה של שרה בכל מה שנעשה בלשכתו, נהג ביבי להפיק רשימות מינויים מפוברקות ואף הורה לרשום ביומנו פגישות פיקטיביות, כדי להסתיר את שמות המוזמנים האמתיים. כך וכך, למודת ניסיון העבר שרה עדיין חושדת בבעלה ולכן מתעקשת להתלוות אליו לכל טיסה כנראה כדי שלא ינצל הזדמנויות להתפתות.

זו הנקודה שבה רצוי לחזור לאחור, לתחילת דרך הזוגיות של ביבי.

אשתו הראשונה הייתה מרים (מיקי) ויסמן, בת כתתו ואהבת נעוריו (שניהם ילידי 1949), עד שיום אחד, בשהותם בארה"ב לצרכי עבודתו של ביבי הוא בגד בה עם פלייר קייטס סטודנטית בריטית נוצרייה. הרומן הסודי התרחש בזמן שמיקי הייתה בהריון: מיקי החלה לחשוד בבגידה כאשר גילתה שערות בהירות על חולצתו, שערות שלא היו שלה. לאחר שהתגלתה לה האמת סילקה מיקי את בעלה הצעיר מן הבית וחזרה לישראל עם בתם המשותפת, נועה. והתגרשה ממנו.

מיקי היא אישיות בזכות עצמה גם ללא קשר לביבי. בשנת 1969 החלה מיקי הרן (במקור ויצמן) בלימודי כימיה באוניברסיטה העברית בירושלים, אותם סיימה בשנת 1972. לאחר מכן יצאה ללימודי המשך בארצות הברית ובשנת 1978 סיימה לימודי דוקטורט בכימיה אורגנית באוניברסיטת ברנדייס. מאז כיהנה בישראל בתפקידים ממלכתיים בכירים.

אשתו השנייה (מ-2 במאי 1981), פלייר קייטס, הייתה מבריקה, כריזמטית ומצליחנית, שהייתה חלק מהצוות האסטרטגי של ג'ון קנדי. כדי שתוכל להינשא לביבי היא עברה גיור רפורמי מהיר, לאחר שהתחתנו בטקס אזרחי בבוסטון. אחרי שסיים את תפקידו בארה"ב והוא כבר שגריר ישראל באו"ם, הגיעו פלייר וביבי לירושלים. פלייר לא הסתדרה עם המנטליות הישראלית. צילה נתניהו, אמו של ביבי, לא אהבה את הרקע הנוצרי של פלייר וגם לא נראתה לה העובדה שפלייר לא יכלה להביא ילדים לעולם אף כי עברה טיפולי פוריות קשים, שלא הועילו. ביבי החל להתעלם מפלייר, להיעלם לעתים תכופות ולישון מחוץ לבית - בלי להסביר איפה היה. ב-1988 הם התגרשו. במאוס 1989 חזרה פלייר לארה"ב. בהמשך התחתנה עם איש פיננסים עשיר מאוד, ליאונרד הרלן, וכיום היא נקראת פלייר הרלן.

מאז אותם ימי עבר רחוקים קנתה שרה שם בציבור הישראלי, בעיקר בזכות האשמות שונות שהוטחו בה וחלקן אף הגיעו לבתי המשפט, שלפיהן היא מתעללת בעובדי מעון ראש הממשלה וחלקם אף נמלטו מאימתה. אם לטענות האלה יש בסיס אמתי או לא, זאת בוודאי יתברר ביום מן הימים. כך או כך בינתיים שרה היא השליטה הבלתי מעוררת בחצר בית מלכותו של בנימין נתניהו ועל פיה ייפול דבר.

אתם רוצים לקרוא את שכותב ראש השב"כ לשעבר, יובל דיסקין,

אתמול, 1 דצמבר 2019, ב"ידיעות אחרונות" שם הוא טוען:

"בסיפור הזה יש קורבן: אנחנו, העם בישראל. אנחנו הקורבן של הפגיעה המכוונת והמתמשכת של הנאשם נתניהו באחדות העם".

אני התרשמתי עמוקות מיובל דיסקין, שלקח חלק פעיל בעצרת נגד חוק יסוד הלאום בכיכר רבין, מטעמים של כל המיעוטים והאזרחים בישראל.

הוא נשא שם נאום מעורר השראה שנחרט היטב בזכרוני. לכן, מתוך הזדהות מוחלטת והוקרה ענקית של האיש היקר הזה, שאף אחד לא יכול לקחת ממנו את תרומתו למדינה ואת נאמנותו לערכי היסוד שלה, מצאתי לנכון לשתף את קריאתי, המהווה בעיניי קריאת השכמה אמיצה, פטריוטית ומוסרית, המייצגת גם אותי. מקווה שגם אתכם. קצת ארוך, אבל האמינו לי - "שווה":

"תזכרו דבר אחד, אנחנו הקורבן האמיתי של המצב ההזוי בו מדינתנו נמצאת.

אנחנו, ולא הנאשם נתניהו.

אל תיתנו לנאשם, איש שיווק ורטוריקן מוכשר ככל שיהיה, לבלבל אתכם אפילו לרגע אחד. עתיד המדינה שלנו, שקמה כנגד כל הסיכויים, ועתיד אחדות העם שלנו הם העומדים כאן על הפרק. הם הקורבן. הקורבן אינו הנאשם שעומד בראש ממשלת מעבר, זה שפעמיים בשנה האחרונה נכשל בהרכבת ממשלה, זה שלאחרונה החליט היועמ"ש להעמידו לדין. הקורבן הוא לא הנאשם, הקורבן הוא אנחנו.

אנחנו. עתידנו. עתיד ילדינו. כל אלה מוטלים כאן על הכף. כי הנאשם נתניהו מוכן לעשות הכל, כולל הכל, על מנת להוכיח לנו שמתקיימת כאן הפיכה שלטונית כנגדו. הוא מסית כנגד שלטון החוק, כנגד התקשורת, וקורא לציבור תומכיו לצאת להפגנות בכיכרות נגד... שלטון החוק במדינת ישראל. חסר תקדים. בלתי נתפס. מזעזע. וכל זאת כדי לא להגיע לבית המשפט. שם יצטרך להוכיח לשופטים כאחד האדם שהוא זכאי.

אבל בואו נזרום עם הנאשם ונבחן: האמנם מתקיימת כאן הפיכה שלטונית? ניתן לעובדות לדבר.

עובדה ראשונה: הנאשם הוא זה שמינה את המפכ"ל לשעבר רוני אלשיך, שעמד בראש משטרת ישראל שהמליצה על העמדתו לדין לפרקליטות. אותו מפכ"ל לשעבר מוכר לי היטב מהתקופה שהיה פקוד שלי בשירות הביטחון הכללי, ואיך נאמר... הוא אינו בדיוק איש מרצ, או רחמנא ליצלן איש שמאל קיצוני.

עובדה שנייה: הנאשם הוא זה שמינה ודחף לתפקיד היועמ"ש את מגיש כתבי האישום, אביחי מנדלבליט. לא רק זאת, אלא שאותו מנדלבליט, בן למשפחת אצ"ל, זכה להיות מועמד יחיד לתפקיד לאחר ששירת כמזכיר הממשלה של הנאשם, ומינויו אושר על ידי הממשלה שבראשה עמד נתניהו. כאן המקום להזכיר שמנדלבליט "הידידותי למשתמש" סיים את פרשת המעונות של שרה נתניהו בסעיף

משפטי מוזר של "ניצול בתחבולה של טעות הזולת ללא מרמה". אין ספק שזה אולי סעיף מוזר אך בהחלט יצירתי ומעניין. כל זאת מוכיח לנו שוב שללא כל ספק אין זה היועמ"ש שרודף את הנאשם ומשפחתו.

לטענת שופרות הנאשם נתניהו, גם היועמ"ש הידידותי למשתמש הזה, שהחליט לאחרונה ולהפתעתי הרבה, באומץ אישי רב, להגיש את כתב האישום נגד ראש ממשלת המעבר בפרשות 1000, 2000 ו-4000, הוא קורבן של ה"דיפ־סטייט" שבעצם מנהל את המדינה, וה"דיפ־סטייט" הוא שדיבר מגרוננו של מנדלבליט כשנשא את הנאום בו הודיע על החלטתו. לכל אותם שופרות כדאי לזכור שאותו מנדלבליט משך ומושך את הזמן באופן מאוד תמוה ב"פרשת הצוללות". בפרשה זו, בניגוד לפרשות האחרות, יש חשד עמוק לשחיתות הנוגעת ישירות לביטחון הלאומי של מדינת ישראל. נקווה שעד שמנדלבליט יחליט בעניין לא תחול חלילה התיישנות על הפרשה.

עובדה שלישית: הנאשם נתניהו טוען שהוא קורבן של התקשורת, אבל שימו לב - הוא שולט בעיתון רב התפוצה ביותר משום שהוא גם חנימון, שהקים עבורו מיועמ"ש אדלסון, שהצליח לקנות בכסף כמות נכבדה של כתבים "אוהדים", ונתניהו נהנה משליטה כמעט מוחלטת בתכניו. הוא שולט כפי הנראה בערוץ 20, ועל פי האישומים הוא גם שלט שליטה הדוקה באתר וואלה וניהל שיחות ודיוני "תן וקח" עם נוני מוזס, ואף הצליח להטיל מורא על לא מעט עורכים ועיתונאים שלא לפרסם פרסומים "שליליים" לגביו.

עובדה רביעית: עניינו של הנאשם יובא למערכת המשפט, ומן הסתם יגיע עד לבית המשפט העליון. מובן שגם מערכת זו מותקפת על ידי שופרות הנאשם ולא מעט מתומכיו מגוש הימין. אלא ש-13 מתוך 15 (!!!) שופטי בג"ץ מונו בתקופתו.

עכשיו, בואו נחבר את העובדות: למרות המינויים המאוד ידידותיים למשתמש, הוגשו כתבי אישום. משרתי הציבור הנ"ל לא יכלו להתעלם מהראיות שנחשפו בפניהם בחקירות השונות, ולכן חרף קרבתם לנאשם הם בחרו להגיש נגדו כתבי אישום. הם בחרו בנאמנות למדינת ישראל ולא למי שעמד מאחורי מינוייהם בתקווה שיזכה לנאמנות עיוורת. לכן ברור לחלוטין שאין המצאה גדולה מזו שהנאשם נתניהו הוא הקורבן.

אבל בסיפור הזה יש קורבן: אנחנו, העם בישראל. אנחנו הקורבן של הפגיעה המכוונת והמתמשכת של הנאשם נתניהו באחדות העם. אמירותיו הפלגניות המכוונות שצוטטו והוקלטו בפומבי לאורך השנים נועדו לשרת את האינטרס האישי והפוליטי שלו. הן תרמו לזריעת שנאה ופילוג בקרב היהודים בישראל וגם לפילוג חמור עם יהדות התפוצות, ולא פחות מכך - בין אזרחי מדינת ישראל הערבים והיהודים. זריעת השנאה ופילוג העם הם בעיניי האשמה החמורה ביותר. יותר מכל פרשת 1000 כזו או אחרת. אומות מפולגות לא שורדות. הן מתפוררות.

אבל לא די לו בפגיעה באחדות העם. כעת הנאשם מוביל קמפיין הסתה חסר תקדים של ראש ממשלה מכהן כנגד מערכת האכיפה ושלטון החוק במדינת ישראל. התוצאה המיידית של ההסתה הזו היא ששי ניצן, פרקליט המדינה, וליאת בן-ארי פרקליטת מחוז תל-אביב מיסוי וכלכלה, האחראית על המאבק בהון השחור ובעבירות שחיתות שלטונית ותאגידית, מסתובבים עם מאבטחים, משום שיש חשש של ממש שינסו לפגוע בהם. הרצל, בן-גוריון ובגין מתהפכים בקברם. איפה זה ואיפה החזון לחברת המופת המכוננת ממגילת העצמאות?

חברים, אל תתנו לאף אחד לבלבל אתכם. הישאר צלולים. זיכרו שוב ושוב ושוב: אנחנו הקורבן של הקמפיין המתמשך כנגד אחדות העם, כנגד התקשורת וכנגד שלטון החוק. קמפיין אותו מנהל נתניהו

אך ורק ממניעי הישרדות אישית. זו סכנה אסטרטגית לאחדותנו, לעתיד העם שלנו ולעתיד המדינה שלנו. על כן הגיעה העת שנדרוש ציבורית מהנאשם לפעול על פי האמירה המפורסמת והמדויקת שלו מ-2008 שכוונה אל ראש הממשלה דאז אהוד אולמרט: "מדובר על ראש ממשלה ששקוע עד צוואר בחקירות, ואין לו מנדט ציבורי ומוסרי לקבוע דברים כל כך גורליים במדינת ישראל. קיים חשש, אני חייב להגיד אמיתי, לא בלתי מבוסס, שהוא יכריע הכרעות על בסיס האינטרס האישי של הישרדות הפוליטית שלו ולא על פי האינטרס הלאומי, (משום ש) הוא נמצא במצוקה המיוחדת הזו - הכל כך עמוקה".

אולמרט התפטר והלך להגן על עצמו במשפט (ואף שילם את המחיר בישיבה בכלא). לעומתו, הנאשם נתניהו מוכיח לנו בימים אלו שהוא מונחה אך ורק על בסיס האינטרס האישי שלו ופועל בניגוד מוחלט לטובת העם והמדינה.

אם מרכז הליכוד לא ימצא את הדרך להחליף את נתניהו ולאפשר לו להתפנות לטפל בענייניו המשפטיים, יהיה עלינו, הציבור האחראי על כל גווניו הפוליטיים במדינת ישראל, לקרוא לו לעשות זאת. נדרוש מהנאשם ברשתות, ברחובות ובכיכרות, בצורה דמוקרטית, חוקית ואחראית, לעמוד בסטנדרט שהציע בצדק רב ב-2008 ולהתפטר מיידית מתפקידו.

זהו המעשה היחיד הנכון אותו הוא יכול לבצע מיידית כדי לשמור על מדינת ישראל דמוקרטית, יהודית, שוויונית ונקייה משחיתות. כל בחירה אחרת תהפוך את מורשתו לכתם שחור בהיסטוריה של מדינת ישראל.

שרה נתניהו העידה: "5 שנים מני נפתלי שופך את דמי"

תביעת הדיבה שהגיש מני נפתלי מגיעה לשיא: רעייתו רה"מ כינתה אותו "עד המדינה" ואמרה כי "כשנכנסתי היו עלבונות ובריונות, זה עובר עליי 5 שנים". השופט: "גברת נתניהו, הדיון הוא לא על פרשות ראש הממשלה. אין פה יועמ"ש".

גלעד מורג עדכון אחרון: 02.12.19

רעיית ראש הממשלה על דוכן העדים: שרה נתניהו התייצבה היום (ב') בבית משפט השלום בהרצליה להעיד במסגרת תביעת הדיבה שהגיש מני נפתלי, לשעבר אב הבית במעון ראש הממשלה, נגד כמה ממקורביו של בנימין נתניהו ואנשים נוספים. נפתלי טוען כי הנתבעים הטילו עליו בפומבי את האחריות על הגידול בהוצאות בית ראש הממשלה, ומדובר ב"סיכול ממוקד".

התביעה, על סך חצי מיליון שקל, הוגשה נגד מנהל קמפיין הליכוד בבחירות 2015 וכיום עד המדינה ניר חפץ; עו"ד דוד שמרון המייצג את בני הזוג נתניהו; היועצים שהגנו בכלי התקשורת על נתניהו מפני דו"ח מבקר המדינה - עו"ד יעקב בורובסקי, שלומית אשכול וכן עו"ד יוסי כהן. כמו כן כוללת התביעה את תנועת הליכוד ועוד שני עובדים ממעון ראש הממשלה שפרסמו פרסומים אודות נפתלי.

נתניהו זומנה להעיד לבקשת חפץ, שנמצא גם הוא באולם. סגורו עו"ד אילן סופר שאל אותה אם היא יודעת במה עוסק ההליך כאן, ונתניהו ענתה: "לא עקבתי אחרי כל הדיונים, אבל אני מבינה שמדובר על נושא של עלויות מאד גבוהות שהיו בבית ראש הממשלה בזמן תפקודו של עד המדינה נפתלי כאב בית. אני רוצה להודות על ההזדמנות ולומר שבמשך חמש שנים מני נפתלי עד המדינה שופך את דמי ואת דם של בני משפחתי ואני לא מגיבה ולא מתראיינת. הוא מפגין נגד היועץ המשפטי לממשלה".

השופט גלעד הס הגיב: "גברת נתניהו, הדיון הוא לא על פרשות ראש הממשלה. יש טענה של הנתבעים שההוצאות גדלו בתקופת נפתלי הוא טוען שלא זה הנושא היחיד. אין פה יועמ"ש, אין כלום".

נתניהו הגיבה: "כשנכנסתי היו עלבונות ובריונות, זה עובר עליי חמש שנים".

בהמשך שאל אותה עו"ד סופר על מערכת הבחירות ב-2015, ועל מסיבת העיתונאים שאליה מתייחס נפתלי בתביעתו: "אני זוכרת שיחות על זה עם בעלי אבל מעולם לא הייתי בקמפיין הליכוד. כל אחד מתייעץ עם אשתו. דיברנו על זה אבל לא הייתי נוכחת ברמת ההיערכות. אני עובדת עירייה, יש לי תפקידים ציבוריים. לא הייתי שותפה".

נתניהו התייחסה לתביעה ואמרה: "אני לא חושבת שאמרו דברי דיבה. הם נתבעים כי הוא רוצה לתבוע. הוא סחף את המדינה בהוצאות מיליונים במעונות. רק הוא. אני תוהה מאיפה יש לו כסף לכל זה?".

עו"ד סופר: "התבקשת לתת תצהיר בתיק הזה. כהן הגיש שסירבת להגיש תצהיר לכאן".

נתניהו: "אני לא זוכרת את הפנייה והסירוב. לא זכור לי הדבר הזה".

עו"ד סופר: "לא הרגשת צורך לבוא ולהגן על אנשים שפעלו בשמך ובשליחותך ואמרו דברים כדי לסייע לך ועכשיו נתבעים בדיבה?".

נתניהו: "השאלה לא מנוסחת נכון. היא מבוססת על עובדות לא נכונות. לא שלחתי אף אחד, לא הייתי חלק מהקמפיין. ראיתי כמו כל אזרחי ישראל את מסיבת העיתונאים בטלוויזיה. מדי פעם עדכנו על החקירה של נפתלי. המשפט הזה כמעט לא פורסם. נפתלי הוא הדרלינג של התקשורת. אני תמהה מדוע דברים אלו לא מתפרסמים, אלא כל הזמן רק נגדי ונגד בעלי".

השופט: "עזבי את התקשורת".

על תקופת העבודה של נפתלי בבית ראש הממשלה אמרה: "כל התנהלות הייתה בריונית, אלימה מילולית. הוא מעליב עובדים וצועק, גם אליי דיבר מאד בחוצפה. את כל פרשת המעונות (שבחלקה הורשעה נתניהו, ג"מ) אך ורק הוא עשה. השופט במשפט שלי הסכים איתי".

עו"ד סופר: "ב-2015 מתפרסם דו"ח מבקר המדינה הסופי - דוח המעונות. מה הקשר של נפתלי לדוח הזה?".

נתניהו: "זה דו"ח פוליטי לגמרי. לא אפרט כבוד השופט. נעשה שם תקדים. נרשם מבוא לדו"ח. הסבירו לי, לא היה דבר כזה. אני לא אוהבת שאדם שותה מבאר, מקבל משכורת ואז יורק לבאר. לא סתם יורק. מקיא ויורה צרות".

נתניהו: "תמיד ביקשתי שיהיה אוכל פשוט בבית. לא היית מעורבת. גם היום אני לא מעורבת. אם יש איזה יוגורט מיוחד אני אגיד שאני רוצה אותו, אבל אני לא מעורבת בשום דבר. לא מאשרת רשימת קניות כלום. רק אב הבית קובע מה אוכלים בארוחת ערב. לא הייתי אומרת שום דבר. גם היום. למטבח עוברים דרך המסדרון. הייתי רואה במרכז המטבח לא פעם ערימות של חמגשיות. הייתי שואל 'מני, מה זה? למה הזמנת כל כך הרבה?'. זה היה בניגוד לדעתינו. אמרתי לו 'מני, אנחנו לא אוכלים את זה'".

עו"ד סופר שואל על ניר חפץ, שהיה אז דובר משפחת נתניהו והשתתף במסיבת העיתונאים שבה יוחסה לנפתלי הגדלת ההוצאות על הבית. נתניהו ענתה "לא ידעתי עליו מה שאני יודעת עליו היום". בתגובה התפרץ חפץ ואמר: "מי שהתקשר בניגוד לחוק זה אתה, יוסי כהן. דיווחתי על כך לרשויות החוק". השופט אסר לרשום את דבריו בפרוטוקול.

כשהחלה החקירה הנגדית של עו"ד יוסי כהן המייצג את נתניהו, היא אמרה: "לצערי עדי מדינה הפכו לסלבים. תופעה לא מוסרית בעיניי. משחיתה את הדור הצעיר".

לאחר מכן הוסיפה: "אני לא חושבת שזו עבירה כלשהי לאהוב נקיון. אני מודה שאני אדם כזה. אם אהבתי נקיון זה היה גם בשנים לפני אב הבית, וגם אחרי מכן. החריגה שלו בהוצאות לא קשורה לניקיון שלי".

סגורו של נפתלי, עו"ד בן יצחק, שאל אותה: "את אומרת לא אמת. מני נפתלי לא יכול להחליט מה יהיו ההוצאות במעון הפרטי, הרי יש ועדה עם היועמ"שית של משרד ראש הממשלה".

נתניהו: "אתה לא יכול להטיל בי דופי. בינתיים הוא מייצג שקרן אולטימטיבי".

עו"ד בן יצחק: "מה סמכויות אב הבית?".

נתניהו: "מאז נפתלי הכוח שלהם ירד. נפתלי עשה כל מה שרצה. השליט הבלתי מעורער. אני לא יודעת מה הסמכויות, לא אני נתתי לו. הוא עשה בעיקר דברים לעצמו. תפקיד אב הבית לנהל את הבית. את צוות העובדים. כל הבית".

עו"ד בן יצחק: "כשחזרתם ב-2009, מה היה המצב הפיזי של המעון?".

נתניהו: "המצב היום הוא קטסטרופה. אין לי בעיה לצלם ולהביא לפה. היו הרבה דברים שנשארו מאיתנו ב-96. הם היו מלאי כתמי צבע מהציורים של עליזה (כנראה עליזה אולמרט, רעייתו של ראש הממשלה לשעבר אהוד אולמרט).

בתשובה לשאלת עו"ד בן יצחק הסבירה נתניהו מדוע הודתה בתיק המעונות: "רוצה לשמוע מה סוכם? השופט שם ידע שלא הודיתי. 'ניצול טעות הזולת שלא במכוון' (הסעיף שבו הורשעה, ג"מ). היה אמור

להיות משפט של שלוש שנים כשכל התקשורת עליי. היה לי כבוד גדול להיות בבית משפט. השופט אמר לי שלא שווה את הזמן להקדיש לזה. אמרו לי תגידי את טעות הזולת אז אמרתי. וזהו, במסגרת גישור. בעולם שלי של הפסיכולוגיה יש תהליכי גישור. אבא או אמא מוותרים. הבנתי מהשופטים שכל צד צריך לבוא, אז לכבוד בית המשפט הסכמתי. הסבירו לי שזה שום דבר. אם הייתי הולכת למשפט הייתי מנצחת".

ב-2015 הגיש נפתלי תביעה על סך חצי מליון שקלים בטענה לפגיעה בשמו הטוב. הוא תבע כמה אנשים מסביבת ראש הממשלה, בהם ניר חפץ, לשעבר יועץ התקשורת של משפחת נתניהו וכיום עד מדינה בתיקי נתניהו (1000, 2000 ו-4000), את עורכי הדין יוסי כהן ודוד שמרון, המקורבים לראש הממשלה, את מפלגת הליכוד ודמויות נוספות.

מטעם נפתלי, שעבד כאב הבית במעון ראש הממשלה בין 2011-2013, טען כי "סביב ראש הממשלה נרקם מעגל של יועצים ועוזרים שחברו יחד על מנת לעשות לתובע 'סיכול ממוקד' ולטפול עליו את האשם בהוצאות של מעון ראש הממשלה". עוד צוין כי היה מגיש את התביעה גם נגד ראש הממשלה עצמו ושני שרים, אך אלה "מסתתרים מאחורי חסינותם".

בין היתר, מתאר אב הבית לשעבר כי בפברואר 2015 כינסו חפץ ושמרון מסיבת עיתונאים וייחסו לו אחריות ואשמה למה שמתרחש במעון ראש הממשלה, וטוען כי נתבעים אחרים התבטאו בגנותו בריאיונות בתקשורת. הוא אומר עוד כי התובעים טענו שהוצאות המעון גדלו בתקופת עבודתו במאות אלפי שקלים, וירדו לכשעזב - טענות שאינן נכונות, לדבריו. הוא הוסיף כי הפרסומים, ביזו אותו, פגעו בו ועלולים לפגוע בפרנסתו.

מנגד, שורת הנתבעים דוחים את מה שמייחס להם נפתלי. כך למשל, עו"ד שמרון סבור כי יש לדחות את התביעה על הסף וטוען כי עומדת לו חסינות מתוקף תפקידו. נתבעים אחרים טוענים כי הפרסומים על נפתלי היו אמת, ואילו אחרים גורסים, בין היתר, כי אין עילת תביעה. עו"ד כהן אמר כי נפתלי שהוא שפתח במסע הכפשות נגד ראש הממשלה ורעייתו - והוא הגיב לדברים באמרות אמת. "לתובע אין שם טוב", טען כהן.

ביוני 2019 הורשעה רעיית ראש הממשלה שרה נתניהו בעבירה פלילית של ניצול מכוון של טעות הזולת שאין בו מרמה בבית משפט השלום בירושלים, במסגרת הסדר הטיעון שאליו הגיעו פרקליטיה ב"פרשת המעונות".

כחלק מההסדר, נתניהו הודתה בעבירות כתב האישום המתוקן בשל הזמנת ארוחות למעון ראש הממשלה בשווי של 175 אלף שקלים. המדינה שמרה לעצמה את הזכות להגיש תביעה אזרחית על שאר הסכום שלא הוחזר במסגרת ההליך הפלילי - 120 אלף שקלים. נפתלי היה אמור להיות עד מרכזי בפרשה, והפרקליטות הגדירה את מעמדו כ"עד מדינה", אף שלא חתם על הסכם.

4 דצמבר 2019 - עקיבא אלדר באל-מוניטור:

"אני נותן את החיים שלי למען המדינה שלנו. אני נלחמתי בשבילה, נפצעתי בשבילה, אני נאבק בשבילה, גם בזירות הבינלאומיות וגם כאן כדי להפוך אותנו לכוח עולמי", כך טען נתניהו וסירב לפנות את מקומו למרות כתבי האישום נגדו.

נתניהו הוא ראש הממשלה המכהן הראשון שהוחלט להעמידו לדין פלילי, אך כתב האישום הפלילי אינו משתווה לשורה ארוכה של עבירות אסטרטגיות שנתניהו ביצע נגד המדינה, בחוסר אחריות ותוך הפקרת ביטחונם ועתידם של אזרחיה.

בסעיפי כתב האישום האסטרטגי נגד נתניהו: הוא רצח בכוונה תחילה את החזון הציוני, באמצעות דרישה מההנהגה הפלסטינית שתכיר במדינת ישראל כמדינת הלאום של העם היהודי; טיפוח מפעל ההתנחלויות; הסתה לאומנית; מדיניות הבידול בין הגדה לעזה ומתן לגיטימציה לחמאס ושותפיו, שמשבשים את חייהם של תושבי עוטף עזה; והפעלת הסייען הבכיר שלו, הנשיא דונלד טראמפ, לביצוע מהלכים חד-צדדיים כדי לשתק את התהליך המדיני.

הוא חיסל את הסכם הגרעין שהמעצמות חתמו עם איראן, בניגוד לדעתם של בכירי מערכת הבטחון כאשר עכשיו מתאמתות החששות מהאצת תכנית הגרעין האיראנית.

חיבל ביחסים עם ירדן, וזיהם את תדמיתה המוסרית והדמוקרטית של ישראל בזירה הבינלאומית שהוביל לדרדור היחסים עם האיחוד האירופי ולסימון מוצרים מהשטחים הכבושים.

ישראל נהפכה ל"כוח עולמי עולה" רק במדינות שמנהיגיהן שנויים במחלוקת, כמו טראמפ, ויקטור אורבן; בולסנרו; רודריגו דוטארטה; ומורבייצקי. החמיץ הזדמנות לקדם ברית אסטרטגית עם מדינות ערב הסוניות ולבודד את איראן ושלוחותיה.

פגע בפגיעה אנושה ביחסים עם המפלגה הדמוקרטית האמריקאית והזרם המרכזי בקהילה היהודית בארה"ב. את כתב האישום האסטרטגי נגדו חותמת תגובתו השערורייתית לכתב האישום הפלילי.

בניסיונו הנואש לחלץ עצמו מספסל הנאשמים הושיב נתניהו את שלטון החוק, מערכת המשפט והתקשורת על ספסל הנאשמים, ושם את המונח "הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון" ללעג ולשנינה בעולם כולו.

הנזק ארוך הטווח שנתניהו הסב לישראל בתחום המדיני-ביטחוני חמור לא פחות, מהפיגוע רב הנפגעים שהוא מבצע בחברה הישראלית ובשלטון החוק.

כל יום נוסף שהנאשם בנימין נתניהו מוסיף לשאת בתואר "ראש ממשלת ישראל" הוא יום שחור לחזון מדינת ישראל הדמוקרטית והיהודית, המוסרית ושוחרת השלום.

הטקסט הכי קולע שראיתי בשבועות האחרונים. כל מילה. תפסיקו לבלבל את המוח:

Itay Nevo

תפסיקו לבלבל ת'מוח - אהוד ברק 5 דצמבר 2019

לא מדובר על בעיות אגו. מדובר על נאשם בשוחד מרמה והפרת אמונים שממשיך להחזיק מדינה שלמה כבת ערובה באמצעות פרשנות שקרית לחוק ראש הממשלה.

אז תפסיקו לבלבל את המוח.

הוא לא מכהן, הוא ראש ממשלת מעבר ואין סכנה שהממשלה תתפזר אם הוא יפוטר, כי ממילא הכנסת פוזרה ונערכו בחירות. די כבר עם השקרים והמניפולציות של האמת. די עם הספינים.

מנדלבלייט תפסיק לבלבל ת'מוח.

זה לא תיאורטי זה פלילי עברייני ונוגד כל נורמה וחוק. זה פוגע במדינה שלמה ומטריף לפחות חצי מאזרחיה.

אסוף את שארית אומץ הלב שלך ותודיע לו שהוא לא יכול יותר לשאת בתפקיד רה"מ ולא יכול לקבל שוב את המנדט.

אסתר חיות כבוד הנשיאה תפסיקי לבלבל ת'מוח. הבג"צים שהוגשו מוגשים לכם בשעת חירום. אתם לא יכולים לשבת על הגדר של מגדל השן ולחכות לפרשנות של מנדלבלייט. הבית בוער. נשרף. בשביל מה יש חוקים אם לא כדי לשמור על החיים?

ריבלין כבוד הנשיא תפסיק לבלבל ת'מוח.

די עם מתווה הנשיא והממלכתיות המזויפת. נאשם בשוחד מחזיק בקרנות המזבח ומסית נגד כל מוסדות המדינה.

מה איתך?

אתה לא שומע?

לא רואה???

צא כבר מבית הנשיא וקרא לו שיתפטר. תטלטל אותו אם צריך באזניים ותגיד לו שיש לך ולו אחריות למדינה שלמה.

ראשי אוניברסיטאות. רמטכ"לים לשעבר. מפכ"לים. מנכ"לים. מדענים. ראשי רשויות. משפטנים. מהנדסים. סטודנטים. ראשי הבנקים. קברניטי מטוסים. גננות. מורים. מחנכים. שחקני תיאטרון. אמנים. סופרים. מפקדי צה"ל לדורותיהם.... תפסיקו לשתוק.

צאו לרחוב.

השמיעו קול.

מלחמת יום כיפור שנייה מתרחשת מול עיניכם. אתם לא רואים?

לא מבינים?

נאשם בשוחד חטף מדינה שלמה ועורך בה אונס שלטוני.

מה עובר עליכם?

למה אתם מחכים?

רבנים יקרים. אין לכם אלוהים? ועשרת הדיברות? לא תגנובו!!! למדתם???

חברי כנסת, שרים... תפסיקו לבלבל ת'מוח.

אל תעשו את עצמכם ותפסיקו לומר לעצמכם שמדובר ב"נאמנות" לאיש. נשבעתם להיות נאמנים רק למדינה ולחוקי הכנסת. צאו מהגושים מהפרנויות וממרכזי המפלגה המושחתים ועשו את המעשה הדמוקרטי הנדרש - אמרו לנאשם בשוחד ללכת הביתה.

הפסיקו לתמוך בו.

שיקולים פוליטיים אינם לגיטימיים כיום כפי שאינם לגיטימיים כאשר פורצת מלחמת קיום.

אנחנו במלחמת קיום. הדמוקרטיה מתרסקת. המדינה מתפוררת. שירותי הרווחה והרפואה משותקים. המשטרה כבר שנה בלי מפכ"ל. התעשייה הכלכלה התחבורה הכל מוקפא בגלל אדם אחד.

השתגעתם???

מטורפים.

תפסיקו כבר לטחון לנו את המוח כל בוקר עם קשקושי הרוטציה ותרגילי הדחייה של הנאשם העבריין שעומד כעת בראש ממשלת מעבר שלא נבחרה ולא קיבלה את אמונכם.

עשו את הדבר ההגון היחיד הנדרש מכם כנבחרי ציבור והגידו לו באומץ לעוף ולשחרר את המדינה מהפלונטר הבלתי אפשרי שהוא כופה עליה.

ביבי. תפסיק לבלבל ת'מוח. תפסיק להסית לשקר להיאחז בספינים ולדרוש להמשיך בתפקידך כאילו אין שלשה כתבי אישום חמורים על ראשך.

לך הבייתה. אחיך מתהפך בקברו. במקום להציל מדינה שלמה מהתהליך המזוהם שאליו הובלת אתה חוטף אותה לצרכיך האישיים.

אתה לא מתבייש לרגע?

נכשלת. שיחדת. רימית. הפרת אמונים. שלם את המחיר.

לך.

פשוט לך ותפסיק להתבזות ולבזות אותנו.

אלה החיים שלנו.

והוא גם ראש ממשלה גרוע

אורי משגב הארץ 05.12.2019

הגיע הזמן לנפץ את שקר ה"עוצמה" של ישראל בימי "המנהיג הגדול". בתום עשור תחת שלטון בנימין נתניהו, ישראל היא מדינה שוקעת. ההווה קודר, העתיד מבהיל. הדבר הזה חשוב לכל תרחיש: ודאי אם הולכים לבחירות שבהן יתקש להתמודד למרות כתבי האישום שלו, אבל גם אם יחלץ ברגע האחרון מאביגדור ליברמן ממשלת ימין־דתיים. זה רלוונטי גם מפני שלשיפוט ההיסטורי יש חשיבות, וגם מפני שאסור לאפשר מצב שבו מחליפיו יאלצו להתמודד לא רק עם שק הצרות שהוריש להם, אלא גם עם זמזום אינסופי מעל ראשם בדבר ימי האימפריה הטובים והרחוקים ההם.

"ללא ספק הוא ייזכר כאחד המנהיגים הגדולים והדגולים של ישראל, האיש שהפך את ישראל למעצמה כלכלית ומדינית", היגג אתמול ב"הארץ" ד"ר ניסים כץ. השקר הזה קנה לו אחיזה, עד שמעמדו הנוכחי

כבר אקסיומטי. זה שקר שנטחן ונלעס בשנים האחרונות על ידי נתניהו, סייעניו, חצרניו וצייצניו – מסיבות מובנות. גם אפשר להבין מדוע מתנחלים וחרד"לים מעריצים אותו. אלא שבעת האחרונה התפשטה האופנה גם למחוזות ישראל השפוייה. או שמקדימים לביקורת על הנאשם מבלפור כל מיני דברי חנופה וקילוסין, או שממקדים את העיסוק הביקורתי רק במצבו המשפטי ובהתקפותיו על שלטון החוק ומוסדות והדמוקרטיה. נזקיו בתחום ההשחתה וההסתה אכן אדירים, אבל הם לא כל הסיפור.

כמדינה, ולא כנושאת מטוסים, ישראל חלשה בהשוואה למערב ולעולם הדמוקרטי שאליהם היא שואפת להשתייך. נכון, היא מעצמה צבאית אזורית. והיתה כזאת הרבה לפני נתניהו. הרבה בזכות סיוע שנתי במיליארדי דולרים מאמריקה, והישענות מכבידה על גיוס חובה וצבא מילואים גדול. יש לה ארגוני ביון מעולים. העוצמה הצבאית והמודיעינית נותנת דחיפה גם לתעשיית ההייטק, הסייבר ואבטחת המידע. היא גם מולידה תעשיות ביטחוניות מצליחות וסחר משגשג וחובק עולם בנשק.

בשנים האחרונות ישראל היא גם מעצמת גז. אבל הכסף מהגז זורם לחברים של נתניהו, לא לכיסי הישראלים. גם ההכנסות מההייטק ומהנשק מעשירות נתח קטן יחסית מהאוכלוסייה. ישראל היא יותר קליפה של מעצמה, פסאדה סטטיסטית. יוקר המחיה מטורף, השכר החציוני נמוך. התשתיות האזרחיות גרועות. הרפואה הציבורית קורסת. הכבישים פקוקים. אין מטרו בגוש דן, אין רכבת מתל אביב לירושלים. הכלכלה לא צומחת, התקציב גירעוני ונפרץ שוב ושוב כדי לכבות שריפות ולשחד מגזרים נבחרים. מבחני פיז"ה שהתפרסמו השבוע הוכיחו שישראל מידרדרת ברמת החינוך וההשכלה, וזה עוד בניכוי התלמידים החרדים, שנאסר עליהם להיבחן.

ישראל של נתניהו היא גם לא באמת מעצמה מדינית. החברות עם טראמפ והזדמנויות הצילום אצל פוטין לא מנעו התבססות איראנית בסוריה. יש קרע מתרחב עם יהדות אמריקה והמחנה הליברלי-דמוקרטי שם. באיחוד האירופי לא מתים עלינו וכבר מסמנים מוצרים מההתנחלויות. נתניהו פופולרי בעיקר בקרב השליטים הלאומנים, הפופוליסטים והניאופשיסטים של מזרח אירופה. מעניין למה. נכון, מדינות אפריקאיות עניות ומושחתות משחרות לעתים לפתחנו מאז הסרת החרם הערבי (בזכות רבין והסכמי אוסלו). יש גם שותפות אינטרסים ביטחוניים וכלכליים עם מדינות המפרץ, אבל בלי התקדמות בערוץ הפלסטיני לא תיתכן פריצה ממשית. השלום עם ירדן ומצרים חיוני, אבל קר ועוין. ונורא מכל: "המנהיג הגדול והדגול" העביר עשור שלם בהחרבת האופק המדיני מול הפלסטינים. הועמק מפעל הכיבוש וההתנחלויות בגדה, עזה נצורה ונחנקת. על שלום לא מדברים עוד, גם לא על תקווה.

זו מורשת נתניהו. המתנחלים, החרדים וגדעון לוי אולי יתגעגעו אליו. אנחנו לא נשכח ולא נסלח.

ב 2014 בעוד צה"ל לוחם בעזה חבורת מושחתים רוקמים תוכנית לקניית צוללות, וספינות שצהל לא צריך וכל מענינם הוא כסף! הרמטכל, ושר הבטחון מתנגדים ובכל זאת העיסקה המושחתת יוצאת לפועל, והכנופיה גזרת קופונים של מאות אלפי שש!! ויש מישהו שמאמין לזה שנתניהו לא ידע??? כבר אדם שלישי מספר שהעביר למושחתיהו כספים במזומן, לכאורה!! איך יכול להיות שעד היום רה"מ לא נחקר, ומנדלשליכט טוען עוד לפני חקירה שביבי לא מעורב??

תיקי השר דרעי (בפעם השניה) - ליאור בן שמעון - 6 דצמבר 2019

ראשיתו של התיק בחקירה סמויה, שהחלה ביחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח"ה) בלהב 433 בסיוע הרשות לאיסור הלבנת הון במהלך שנת 2015, שהעלתה חשד לכאורה להתנהלות חריגה בחשבונות בנק הקשורים באריה דרעי ובני משפחתו, והצביעה על העברות סכומי כסף משמעותיים מאנשי עסקים למשפחת דרעי, חלקם קודם לחזרתו לפעילות פוליטית וחלקם לאחר שובו לכנסת.

באפריל 2016 החלה חקירה גלויה בפרשה במהלכה בוצעו פעולות חקירה מגוונות, ונחקרו עשרות מעורבים, ובמאי 2017 החל שלב נוסף בחקירה במסגרתו נחקר באזהרה השר אריה דרעי.

עסקאות הנדל"ן שנעשו בין משפחת דרעי לבין עצמם

השר דרעי שכשזכור הורשע בעבר בשוחד וריצה את עונשו, נחקר 10 פעמים ביחידת להב 433 של המשטרה ואילו יפה דרעי נחקרה כ-5 פעמים. דרעי, שבנוסף על משרד הפנים עומד גם בראש תיק פיתוח הגליל, הנגב והפריפריה.

החשד הראשון שנחקר ושבגיננו, כאמור, יש המלצה להעמידו לדין נוגע לעסקאות נדל"ן שחשפה הכתבת שלומית צור ב"גלובס", ושנעשו בין בני משפחת דרעי לבין עצמם.

המשטרה חקרה את נסיבות המכירה של זכויות ל-5 דירות בבניין בגבעת שאול בירושלים מהזוג אריה ויפה דרעי לאחיו של השר, עו"ד שלמה דרעי. ערב כניסתו לתפקיד שר בממשלה, בתחילת 2015, הגיש דרעי הצהרת הון למבקר המדינה, שלפיה יש לו דירה אחת שבה הוא מתגורר ברחוב הקבלן בשכונת הר נוף בירושלים. באוקטובר 2015 חשף "גלובס" כי שנתיים לפני כן מכר השר דרעי לאחיו, עו"ד שלמה דרעי, זכויות בנייה להקמת 5 דירות בשכונת גבעת שאול בירושלים תמורת 4.2 מיליון שקל. נכון למועד הכתבה היו הדירות - שכבר הוקמו, ושוויין מוערך ב-15 מיליון שקל - רשומות עדיין על-שם אריה ויפה דרעי.

בתגובה לחשיפה בכתבה, טען עו"ד שלמה דרעי כי רכש את הזכויות מאחיו אריה ביולי 2013, וכי הן מיועדות לילדיו. לדברי האח שלמה, הסיבה לאי-רישום הדירות על-שם ילדיו היא טכנית, והוא הצהיר כי הדירות עתידות לעבור על-שם של ילדיו בעתיד. המשטרה מנגד הגיעה למסקנה שהמכירה של הזכויות ל-5 דירות בבניין בגבעת שאול, בחשד כי הדבר נעשה כדי לחסוך תשלום מס בניגוד לחוק.

בנוסף, דרעי חשוד כי הווילה שלו ביישוב ספסופה נבנתה בכסף שלא דווח כיאות לרשויות המס. הבית רחב-הידיים בגליל המוערך בשווי של כ-4 מיליון שקל. לפי החשד, חוזה מכירת הקרקע לא נחתם על שם הבעלים האמיתיים, אלא נרשם על שם בתו של דרעי וחתנו, וחלק מהכסף - כחצי מיליון שקל במזומן - אף לא דווח לרשויות המס. לגרסת דרעי, כשהבית נרכש הייתה מחשבה שבתו אכן תתגורר בו. בפועל, זה לא קרה והבית משמש את המשפחה כולה בעיקר לנופש.

בפרשת ההלוואה מאילן שרעבי, שנחשפה לראשונה ע"י גידי וייץ ב"הארץ", חשוד דרעי כי בתקופה שבה היה בפסק זמן מהחיים הפוליטיים, העביר לו שרעבי מאות אלפי שקלים. חלק מהכסף ניתן לטענת דרעי כשכר על שירותי ייעוץ שהוא נתן לשרעבי, וחלק אחר הגדירו השניים כהלוואה. ב-2011 נעשו שתי העברות כספים משרעבי לדרעי, כל אחת של 200 אלף שקל. הלוואה אחת, לכאורה, החזיר עוד באותה שנה ואת השנייה החל דרעי לפרוע רק מאוחר יותר. מאוחר יותר, בהיותו שר הפנים, עסק לפי החשד דרעי בדרעי טען ששכח שלוה את הכסף משרעבי, וזכר בכך רק בעקבות חקירת המשטרה נגדו. לפי החשד, זמן קצר אחרי שנכנס לתפקידו כשר הפנים ב-2016 נפגש דרעי עם שרעבי שביקש ממנו להתערב בעימות משפטי בין עיריית רמת השרון לכפר הירוק, שם ישבה חברה בבעלות שרעבי. לפי החשד, למרות ניגוד העניינים החריף שבו היה דרעי, הוא התערב לטובת שרעבי. בכך, לפי החשד, כאמור, עבר דרעי עבירה של מירמה והפרת אמונים.

חשד מרכזי נוסף שנחקר נגד דרעי ואשתו נוגע לפעילות של שתי עמותות, שבהן הייתה מעורבת יפה דרעי, "יהודה יעלה" ו"מפעלות שמחה". לפי החשד, כספים מהעמותות הללו הועברו לזוג דרעי ולקרובי משפחתם, בני משפחת זילבר; ובנוסף הועברו כספים ממשרד הנגב והגליל, בעת שהשר דרעי נמצא

במצב של ניגוד עניינים, לאור היותו השר הממונה, ובעת שבני משפחה של דרעי עובדים בעמותות תמורת שכר.

באחד המקרים שחוקרת המשטרה אישר המשרד לפיתוח הנגב והגליל, שעליו ממונה דרעי, העברה של כחצי מיליון שקל לעמותה שבניהול יפה דרעי. בסופו של דבר ההעברה לא יצאה לפועל, בעקבות התערבות של גורמים משפטיים שמנעו אותה.

השר דרעי מיוצג על-ידי עו"ד ירון ליפשיס ממשרד רם כספי. יפה דרעי מיוצגת על-ידי עורכי הדין טל שפירא ואריאל כפרי. הסנגורים לא רצו להגיב לדברים. התיק מנוהל בליווי פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה).מאת: חן מענית.

יעקב קורן

דינה זילבר: ליאת בן ארי"

עד לשנה האחרונה פרקליטה מקצוענית לעילא שזכתה להערכה גורפת מקיר לקיר בשל מאבקה הנחוש בשחיתות במשך 19 שנים. מוצאת עצמה פתאום בתפקיד של חרצוף שנוא, רק בשל העובדה שהיא התובעת בתיקי ראש הממשלה.

האם מישהו זוכר שהיא הייתה גם התובעת בתיקי הולילנד? שהיא היתה סניגורית בעברה? האם מישהו יודע שכבר כשהיתה בת 6 הצילה חברה קרובה מפגיעה קשה בשל נחישותה? שהייתה מדריכה בצופים ומרכזת שבט? שבספריה בנתניה, שם גדלה, לא היו מספיק ספרים עבורה כיוון שקראה ללא הפסק?

שהיא למדה קרימינולוגיה קלינית וחינוך באוניברסיטת בר אילן? שהיא טיפלה באסירות ואסירים בכלא נווה תרצה ובכלא השרון? שהיא התנדבה בעמותת אל סם? שהיא אוהבת לצלול? האם מישהו יודע שאמא שלה, ניצולת שואה, הכירה את אביה במחנה המעצר בקפריסין, ושהוריה נפטרו שניהם בגיל צעיר מאוד?

שהיא אמא לשלושה ילדים, שניים מהם משרתים בימים אלו בצבא? שלושתם, אגב, מסתובבים היום עם מאבטח צמוד.

נראה לכם הגיוני? לי לא."

"כל עוד שלטון עריץ לא הצליח להדביר תחתיו את המשפט; כל עוד קיימת אווירה ציבורית לטובת קדושת המצפון של המשפט, ועצמאותו של המשפט ידעו שופטים להתייבב מול שליטים ולהעדיף את צו מצפונם על לחץ השלטונות, ידעו להתגבר על פחד מפני רדיפות, לא נשאו פנים, לא הונעו על ידי פניות צדדיות וחרצו דין צדק".

מחוקקים

מנחם בגין

עפרה גד: חשוב לנו לומר לליאת בן ארי שרוב העם יודע את חשיבות תפקידה של במלחמה בשחיתות ואוי לנו אם נקבל בשוויון נפש את ההתעללות של ביבי והכנופייה בעובדי שלטון החוק. ללא תרומתם ועבודתם המאומצת המדינה תדרדר לאנרכיה. אנחנו רוב תושבי מדינת ישראל מעריכים ומודים על השקעת המאמצים בשמירת החוק, חזקו ואימצו.

תרבות של שחיתות

Ya Haim - 5 בדצמבר 2019

בשנות עבודתי הרבות בבית המשפט המחוזי בתל אביב ייעצתי לשופטים במספר תיקים של אנשי ציבור. בתמונה, בתיקו המפורסם של אברהם הירשזון, שר האוצר.

פעמים מספר הישרתי מבט לאיש הציבור מהדוכן אל ספסל הנאשמים ושאלתי 'למה' ?

היה להם הכל. כסף, מעמד, כוח ויוקרה. אז למה הם ביקשו עוד ועוד והסתבכו עם החוק.

מהר מאוד הבנתי שאין סוף. לצערי, בישראל קיימת "תרבות של שחיתות". העיסוק הפוליטי הפך בישראל לקרדום לחפור בו, ואנשי הציבור רואים בתפקיד הציבורי-שלטוני דרך להתעשרות אישית, ולא ייעוד לשרת את הציבור. הרצון להתעשרות מטבעו הוא נטול גבולות, אין סוף לרצון לעוד כסף וכוח.

הישרתי מבט לאיש הציבור ובאמת האמנתי להם. האמנתי שהם מאמינים ש"מגיע להם". מגיע להם מתוקף התפקיד הציבורי לחיות הכי טוב שאפשר ובדיוק איך שהם חולמים על חשבון הציבור.

ראש הממשלה שלנו הוא אדם נהנתן, חמדן, תאב בצע, שהתעשר תוך כדי שירותו הציבורי, ועקב השירות. מתמלילי החקירות בפרשיות השונות ומהדברים שאמר בקולו ניכרים אותו רצון לכמה שיותר כי פשוט מגיע לו. איך בכלל מישהו מעז לבקר אותו? מי שמבקר, בוגד.

המסר מחלחל למטה. לשרים, לסגני השרים, לפקידים הבכירים ולפקידים הזוטרים ולסתם מאכערים: בעיסוק הציבורי תעשו מיליונים. העושר וכוח השררה הפכו לכרטיס הביקור של הנבחר והפקיד. נגמרו הערכים והמוסר של השירות הציבורי.

כל זה כבר ידוע, ואני כנראה לא מחדש.

אבל יש חידוש. החידוש של השנים האחרונות הוא הסובלנות הציבורית כלפי התרבות המושחתת. אין יותר קריאות מושחתים נמאסתם. יש קריאות הידד למושחתים.

ניתן לזהות חלקים הולכים וגדלים בציבור שמחזיקים במחשבה המבחילה שלא רק שמגיע לאיש הציבור לחיות טוב על חשבון הציבור, אלא שרק מי שפועל בשחיתות ומרמה יכול להיות מנהיג ולטפס במעלה הדרגות של השירות הציבורי.

אפשר לזהות אפילו הערצה כלפי מי שנוהג במרמה, בעורמה ובתחבולה. הרצון הוא להיות חלק מהקומבינה, לגעת בה ולקחת חלק מפרי הבאזשים של השחיתות. אולי איזה ג'וב באיזה משרד ממשלתי, איזה מכרז תפוז, תקציבים, פרוטקציה, ישראלבולף, משהו קטן או גדול בחגיגת השחיתות.

בימים שבהם ראש הממשלה שהוא נאשם בשוחד, מרמה והפרת אמונים מקבל עידוד מ-54 חברי כנסת ותומכיהם, ומעדת מעריציו להמשיך לנצל את תפקידו הציבורי כדי לחמוק מהדין, אנחנו בשיאו של תהליך ההשתלטות של תרבות השחיתות על מדינת ישראל, ואין מי שיעצור את זה.

ראש עיריית עכו: "שרי הליכוד מפחדים, הגיע הזמן למנהיגות אחרת"

27 נובמבר 2019

שמעון לנקרי סיפר בראיון לליאת רון בתכנית "לא דופקת חשבון" על כוונתו לתמוך בח"כ סער: "שרי הליכוד לא הגיעו לעצרת כי הם מפחדים".

ראש עיריית עכו, שמעון לנקרי, אמר היום (רביעי) בראיון ל"לא דופקת חשבון" עם ליאת רון כי הוא מביע תמיכה ביוזמת חבר הכנסת גדעון סער, לקיים פריימריז בליכוד. "יש פה בעיה עם שלטון החוק, זה לא שמאל נגד הימין, לאן עוד אפשר לרדת כשמפגינים נגד מוסדות השלטון והחוק?" תהה לנקרי.

החלוץ הראשון בצפון שמתייצב לצד ח"כ גדעון סער.

לדברי לנקרי, "אני התייצבתי כבר לפני כמה שנים. וזה היה ברור לי שאתייצב גם עכשיו. אני חושב שגדעון היה שר פנים מוצלח, היה גם שר חינוך מוצלח, הוא בן אדם נכון במקום הנכון". אבל באופן פומבי אמרת שגדעון סער צריך להתמודד בפריימריז?

"האומץ הוא לא שלנו האומץ הוא של גדעון, כי האש מופנת אליו, אנחנו כרגע לא מתמודדים לשום תפקיד בליכוד. אני מחויב רק לתושבי עכו ואנו מאחלים באמת שיתקיימו פריימריז במפלגה. מה גדעון ביקש בסה"כ הכול? שאחרי שתי מערכות בחירות שבהן לא הוקמה ממשלה שהמדינה נמצאת במצב כאותי וכבר מדברים על שלטון החוק כבעייתי, את יודעת קורה פה משהו מטורף ואנשים רוצים לשנות". ואנשים גם אמרו אם אתה יכול כמו גדעון סער לקרוא לרה"מ להתפטר?

"תראי גדעון סער הוא מתמודד מול רה"מ אני וחושב שלפטר מישהו זה לא ההליך הנכון יש בחירות דמוקרטיות. ותמיד היינו גאים בהם רוב המפלגות הן מפלגות של בן אדם אחד". אבל מותר לכם בליכוד להגיד "ביבי תתפטר" זה שתי מילים, בוא נגיד אותם ביחד ביבי תתפטר!!

"אני חושב שלביבי יש המון זכויות במה שקרה במדינת ישראל ב-15 שנים האחרונות. הוא מדינאי מוצלח ורה"מ ממשלה מעולה היה מה שקרה הלכנו איתו בשתי מערכות בחירות קראנו לתושבי עכו ש-50 אחוז בחרו לליכוד שזה הישג מצויין". אז למה אתה חושש שמעון?

"הגיע הזמן למנהיגות אחרת"

אוו.. אז שמעון לאנקרי אומר "הגיע הזמן למנהיגות אחרת נכון?"

"כן אבל המנהיגות האחרת הזאת היא בליכוד שבססה"כ אנחנו מדברים על פריימריז כמובן שאנחנו נתמוך בו. לדעתי המדינה הגיע למקום שבאמת היא זקוקה למנהיגות אחרת ובגלל זה אני תומך בגדעון סער. ולכן אני חושב שהאמירות אתמול "הפיכה שלטונית" לאן עוד אפשר להגיע? עד לאן אפשר לרדת? אני חושב שקרה פה משהו במדינה בשנה האחרונה. ללכת לבחירות שלישיות באותו מצב לא יוביל אותנו לשום דבר. להפגין מותר אבל להפגין חוק במדינת ישראל? מבחינה ערכית אני לא יכול להרשות לעצמי ולכן אמרתי את מה שאמרתי ואני תומך בפריימריז ובגדעון סער ואני לא מצטער על זה".

מתי צריך להיות הפריימריז?

"יהיו. תראי גדעון מצפה שזה יהיה לפני ה-21 יום הרי למה חשוב שזה יהיה קודם? כי אז יהיה אפשר להקים ממשלה בחמש דקות הרי מה כחול לבן לא רוצים? הם לא רוצים את נתניהו יהיה ראש ממשלה, ימשיך להיות ראש ממשלה".

הוא גם מוכן להיות שני ברוטציה שזה בכלל דבר מרענן.

"יש יתרון להיות שני ברוטציה יש יתרונות לכאן ולכאן העיקר שיהיה שינוי כאן. אנחנו רואים מדינה שהולכת למקום תקוע.. אנחנו מדינה תקועה"

"אני אומר לך עוד יותר. אנחנו יותר מתקועים. להיות במקום שכול אחד עושה מה שהוא רוצה, וכבר קוראים לרמטכ"ל "ערבי, ותומך ברשימה המשותפת" שאותו רמטכ"ל רק לפני חמש שנים הגן בנפשו על כל אותם אלה שקראו לו את הקריאות האלה. אי אפשר להגיד בודדים היום מדינת ישראל".

האם משהו עבר על הליכוד שמעון לנקרי ולא למדינה עצמה?

"זה לא רק נתניהו ושמאל נגד הימין"

אני לא שמעתי מהשמאל אומר דברים קשים על הרמטכ"ל.

"תקשיבי... זה ברור כשהרמטכ"ל נמצא בצד השמאלי של המפה הגיוני שמהצד הימין יגיבו, אבל דברים חמורים כאלה, והרבה מחבריי לא מסכימים איתם".

אז למה החברים שלך מהליכוד מפחדים להגיב?

"את יודעת כותבים עלייך ואומרים עלייך אני לא..

למה מחזיקים תיק על אנשי ליכוד?

"אני רואה את המנהיגות שיש בליכוד היא כולה משותקת כפי שנתניהו התמודד בפריימריז וניצח אותם אז אותו הדבר גם עכשיו מדוע אין פריימריז למה לך מותר להתמודד ואף אחד לא אמר כלום. אז אתה רואה את כל מנהיגות הליכוד שפשוט משותקת ומפחדת ואז מה קורה הם יוצאים נגד מי שכן רוצה לצאת לפריימריז".

אתה מתבייש בהם?

"אני מאוד מאוכזב אני לא רוצה להגיד מתבייש אבל מאוד מאוד מאוכזב הייתי רוצה שישמיעו את קולם. אני חושב שהם עושים עבודה על היום שאחרי אני יודע את זה באופן אישי. מנהיגות מתגלה ברגעים כאלה כמו שגדעון עושה".

Levana Noy 8 דצמבר 2019

הרמאי, השקרן והתחמן, לא התכוון לרגע אחד לכונן ממשלת אחדות לאומית. כל מטרתו הייתה מלכתחילה להתכוון למערכת הבחירות השלישית. לכן הוא מיד הקים את הגוש המונע כל ממשלת אחדות.

הוא נתן הוראה לחסידיו השוטים לפמפם ברדיו ובטלוויזיה לכל האידיויטים שמוכנים לשמוע, שהם עושים וויתורים מפליגי לכת למען ממשלת אחדות.

כל שרי הליכוד וחברי הכנסת של הליכוד אשר עברו קורס מזורז בבית הספר למשחק, זעקו מכל במה אפשרית, שיאיר לפיד הוא זה שמונע את ממשלת האחדות הלאומית. והאידיויטים האמינו. המטומטמים השתכנעו. ורק אנשי יש עתיד ויאיר לפיד הבינו את הרמאות המסתתרת מאחורי פעולותיו של בנימין נתניהו. לא צריך להיות פרשן גדול כדי להבין מה הוא עושה. אפילו אישה קטנה מן השורה כמוני, מבינה את התחמנות ואת הרמאות שעומדת בבסיס פעולותיו של בנימין נתניהו.

אבל, אני מודה, יותר ממה שנתניהו מדאיג אותי, מדאיגים אותי 33 מנדטים שהולכים אחריו באש ובמים ועל הדרך מוכנים לרמוס את כל מערכות החוק והמשפט.

מוכנים להרוס את המדינה, את כל מה שנבנה כאן בעמל רב והעיקר שלא להודות שהם מעריצים בסך הכל, נוכל ותחמן מהמדרגה הראשונה. היו לו ימים טובים. עשה את שלו.

יש שיגידו עשה דברים טובים, יש שיגידו שלא עשה כלום.

אני תמיד הולכת בדרך המלך. נגיד שהוא היה בסדר. עכשיו, לאחר שנתפס בקלקלתו, עליו לפנות את מקומו למישהו אחר, להתגונן בבית המשפט ולתת למדינה המותשת הזאת, קצת מנוחה.

יומן ליסבון - נתניהו כבר עמוק בתוך מערכת הבחירות הבאה

שלום ירושלמי - "זמן ישראל", 8 דצמבר 2019

כבר בליל ה-17 בספטמבר, נתניהו כיוון לבחירות שלישיות • "הייתה לנו תקלה, נתקן בפעם הבאה", אמר אז למקורביו • לכן, הוא טס הבוקר לליסבון לא רק כדי לשוחח עם מזכיר המדינה פומפיאו, אלא כדי להשתמש בו • שלום ירושלמי מלווה את פמליית רה"מ • פרשנות.

ביום הבחירות הקודמות, ב-17 בספטמבר, הגיע ראש הממשלה בנימין נתניהו לגני התערוכה. השעה הייתה קרוב לשלוש לפנות בוקר ונתניהו נראה חיוור ועצבני אחרי שנודעו לו התוצאות.

במטה הליכוד, לפני שעלה לנאום ולפרוק את הזעם על השמאל והערבים, הוא דיבר בקצרה עם מקורביו. "הייתה לנו תקלה, נתקן בפעם הבאה", אמר.

נתניהו כיוון כבר אז לבחירות נוספות. כמו תמיד, הוא הקדים את כל יריביו בכמה צעדים. את מה שהוא ראה אז, הם לא מבינים היום. נתניהו רצה ורוצה בחירות חדשות. השעון הפוליטי חייב לשבש כל הזמן את מהלך השעון המשפטי. הוא חייב לקנות לעצמו מרחב פעולה, לשמור על המעמד שלו כראש הממשלה ולקדם לעצמו חסינות בכל מחיר.

וכאשר כל המדינה והחברים בצמרת כחול-לבן מדברים על ממשלת אחדות, נתניהו נמצא כבר עמוק בתוך מערכת הבחירות הבאה. היום (רביעי) הוא יוצא לליסבון לא רק כדי לשוחח עם מזכיר המדינה האמריקאי מייק פומפאו, הנמצא בפורטוגל בנחיתת ביניים, אלא כדי להשתמש בו.

הנה המדינאי שבא לדאוג לישראל מול איראן, לקדם ברית הגנה חסרת תקדים ולהחיל את הריבונות על בקעת הירדן. מה זה אם לא עיצומו של קמפיין. נתניהו בליסבון עם פומפאו, בני גנץ ברמת הנגב.

נתניהו הוא אלוף איחוד האינטרסים, על זה אין ויכוח. פעמים רבות הוא דיבר אתי על הגאונות של חוזה המדינה תיאודור הרצל, אשר ידע לדבר אל המנהיגים באירופה שרצו להיפטר מהיהודים - והציע להם את ארץ ישראל. היום נתניהו מתחבר אל האינטרס הרפובליקאי מול האוונגליסטים. איך אמרה לי דמות מדינית בכירה מאד? "הנשיא טראמפ ייתן את הכל, רק שנתניהו ייקח".

אגב, פומפאו כבר הכיר בחוקיות ההתנחלויות, אחרי עבודה של נתניהו מול הממשל. מעניין מה יגיד פומפאו היום.

איזה יופי של וינטג', שרה חזרה מליסבון

הגיע הזמן לקרוא לנתניהו בשמו

בנימין נתניהו הוא פופוליסט - זאת לא הבעת דעה אלא אבחנה • מחקרים בעולם מצביעים על נתניהו כחלק משמעותי מעליית הפופוליזם הימני בעולם, אבל רק בארץ מתעקשים להמשיך להתייחס אל ראש הממשלה היוצא כדמוקרט • הנסיון של גנץ להיות ממלכתי בכל מחיר חוטא לאמת ופוגע בסיכויי פרשנות.

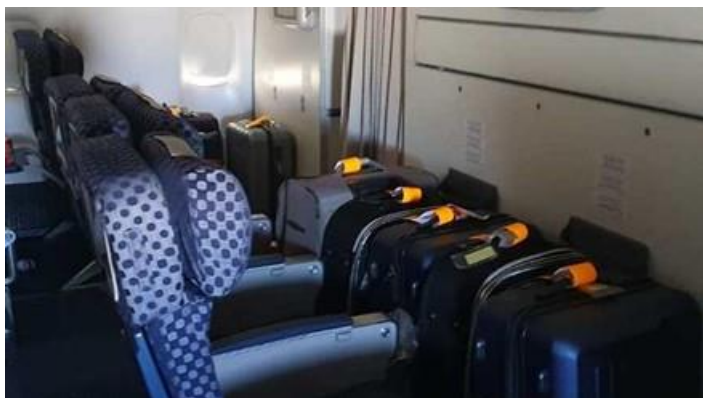
נתניהו, על פי "האקונומיסט", "מגלם את הפוליטיקה של לאומנות כוחנית, שוביניזם וסלידה מהאליטות, הרבה לפני שהפופוליזם הזה הפך לכוח עולמי".

כל עוד גנץ, הנתפס כאדם הגון, מתנהל כאילו לפחות חלק מפעולותיו של ראש הממשלה היוצא נובע מתום לב, הקהל המתלבט מייחס גם הוא לנתניהו את מעט תום הלב הזה.

11 מזוודות ל-31 שעות: תעלומת המזוודות למסע בני הזוג נתניהו

ברקע הדיווח בעבר על מנהגה של רעיית ראש הממשלה לקחת לחו"ל מזוודות עם כביסה לניקוי יבש, הועמסו על המטוס שלקח את בני הזוג לביקור הבזק בפורטוגל 11 מזוודות. לשכת נתניהו: "רכילות זולה, הרוב ציוד עבודה"

איתמר אייכנר פורסם: 08.12.19 ,

מדוע ראש הממשלה ורעייתו היו צריכים כל כך הרבה מזוודות לביקור הקצרצר בפורטוגל? אנשי לשכתו של ראש הממשלה בנימין נתניהו העמיסו בשבוע שעבר 11 מזוודות, רובן גדולות, על המטוס שלקח אותו ואת אשתו שרה לביקור הבזק בפורטוגל. מלשכת ראש הממשלה נמסר כי ברוב המזוודות נמצא ציוד של עבודה של המשרד.

לקראת הפגישה שערך ראש הממשלה נתניהו עם מזכיר המדינה האמריקני מייק פומפאו, סודרו המזוודות אחת אחרי השנייה באמצע המטוס, מיד לאחר מושבי מחלקת העסקים שבהם ישבו עובדי המשרד.

11 המזוודות של בני הזוג נתניהו זוהו בסימן צהוב שעליו נכתב "PM" ראשי התיבות של משרד ראש הממשלה). לעומת זאת, על המזוודות של אנשי משרד ראש הממשלה הופיע שמם המלא. בנוסף, כל אנשי הפמליה הגיעו לטיסה עם מזוודות טרולי קטנות שמתאימות לשהייה קצרה בחו"ל.

עוד יצוין כי המזוודות הוצבו במחלקה שבעבר נהגו לשבת בה העיתונאים שמצטרפים לפמליית ראש הממשלה. הפעם הורחקו העיתונאים לירכתי המטוס, ביחד עם אנשי הצוות של אל על. המחלקה שבה הושמו המזוודות נותרה ריקה לגמרי מבלי שאף אדם יישב בה. בסך הכול שהו בני הזוג נתניהו על אדמת ליסבון 31 שעות בלבד.

בעבר פורסם על מנהגה של רעיית ראש הממשלה לקחת עמה לנסיעות לחו"ל מזוודות ובתוכן כביסה לניקוי יבש.

המנהג נחשף בעבר בין היתר בתמלילי הקלטות של שיחות עד המדינה בתיקי נתניהו ודובר בני הזוג לשעבר, ניר חפץ, עם היועצת המשפטית של משרד ראש הממשלה עו"ד שלומית פרגו ברנע:

חפץ: אני חושב שבחשבונות המלונות בחו"ל היא עושה כל מיני תרגילים כדי להסתיר כל מיני הוצאות. עדנה (חלבני, מתאמת הנסיעות) סיפרה לי שבכל נסיעה מגיעות לפחות 4-5 מזוודות לניקוי יבש, ואני אומר לך שפשוט עיתונאים שאלו אותי ובדקתי בחשבונות.

חפץ: אין דבר כזה בחשבונות, הם איכשהו מסתירים את זה בתוך....

עו"ד פרגו ברנע: איך זה לא יוצא?

חפץ: כי אני אומר לעיתונאים שבדקתי בחשבונות, ובדקתי עם משרד החוץ, שזה החשבונות שעוברים דרכם, והם אומרים שהאקסטרויות מאוד מאוד קטנות. אבל בוודאות בכל נסיעה יש 4-5 מזוודות ניקוי יבש.

עו"ד פרגו ברנע: מותר להם להביא מזוודות כדי לשלוח כביסה?

חפץ: מותר להם שירותי כביסה בחו"ל.

יומן ליסבון עשר שעות טיסה, שתי פגישות מדיניות ו-11 מזוודות

שלום ירושלמי - פוליטיקה 06/12/2019

מטרת הביקור בפורטוגל השבוע היתה לכאורה פגישה עם שר החוץ האמריקאי • אלא שהפגישה עם פומפאו הייתה אמורה להתקיים במקור בלונדון • העברת הפגישה לליסבון חייבה מפגש גם עם ראש ממשלת פורטוגל • ובהזדמנות זו, איפשרה לנתניהו ורעייתו לנפוש מעט במדינה המתחדשת, לדבר פוליטיקה - וגם על אינקוויזיציה • שלום ירושלמי מסכם יומיים בפמליית ראש הממשלה.

עובד האחזקה של משרד ראש הממשלה התקשה ביום רביעי בבוקר לגלגל את השטיח האדום למרגלות המטוס בשדה התעופה בן גוריון. הוא מתח ומשך, סובב קדימה ואחורה, עמד במלוא כובד משקלו על הקצה, אבל השטיח סירב להתיישר.

הזמן דחק, ראש הממשלה היה כבר בדרך, ואז נחלץ עובד נוסף, והשניים הצליחו ברגע האחרון להתגבר על השטיח המלכותי העיקש, שסימל אולי את קצה התקופה של בנימין נתניהו בראשות הממשלה.

בכלל, התחושה לפני המסע לליסבון הייתה של דחיפות. הכל חשוב, הכל חיוני. הכל מהיר. כאילו עתיד המדינה תלוי בפגישה מזדמנת בפורטוגל עם מזכיר המדינה האמריקני מייק פומפאו.

העסק אורגן בזריזות רבה. אווירת הבהילות בשדה התעופה הורגשה. מכונית הוואן של משרד ראש הממשלה פרקה 11 מזוודות גדולות שלא ברור מה תכולתן, וסבלים שקרסו תחת הכובד העלו אותן במדרגות לכבש המטוס. מי צריך כבודה כזו לנסיעה של 42 שעות? לרגע היה נדמה שהפמליה הגדולה מתכוונת לעזוב את הארץ.

בכלל, הפגישה עם פומפאו הייתה אמורה להתקיים בלונדון, לשם הגיעו עוד 20 ראשי מדינות לוועידת נאט"ו. משלחת של לשכת ראש הממשלה יצאה לשם להכין את הביקור, אבל אז התברר כי השירות החשאי לא יכול להעמיד לנתניהו חבילת הגנה ראויה לראש ממשלה, שרק הנשיא טראמפ מאובטח ממנו. בלשכת נתניהו טכסו עצה. על פגישה עם טראמפ/פומפאו לא מוותרים ערב בחירות.

מכונת הוואן של משרד רה"מ פרקה 11 מזוודות גדולות, וסבלים שקרסו תחת הכובד העלו אותן במדרגות לכבש המטוס. מי צריך כבודה כזו לנסיעה של 42 שעות? לרגע היה נדמה שהפמליה מתכוונת לעזוב את הארץ

במוצאי שבת, טלפנה מתאמת הנסיעות במשרד ראש הממשלה, עדנה חלבני האגדית, לשגריר ישראל בפורטוגל, חיים גמזו. חלבני ביקשה ממנו לארגן את הפגישה עם פומפאו בליסבון, לשם אמור היה להגיע מזכיר המדינה. גמזו לא היה מוכן לשמוע. הוא תבע שנתניהו ייפגש גם עם ראש ממשלת פורטוגל, אנטוניו קושטה, כדי לשמור על כבודו.

בסוף הפגישה נקבעה, אבל אז התברר כי לקושטה עצמו יש בעיות מבית. לפני חודשיים הוא ניצח את הבחירות בפורטוגל, אבל המפלגות השותפות שלו הן חלק מהשמאל תומך ה-BDS, שלא לדבר על המפלגה הקומוניסטית בפרלמנט, שתבעה בביטאונים שלה "לסלק את הישראלי המושחת מפורטוגל".

הפשרה שהושגה הייתה כזו. קושטה קיבל את נתניהו אתמול על מדרגות משרד ראש הממשלה בליסבון בלי טקס גדול, השניים לא אמרו מילה לתקשורת ועלו לחדר הפגישות. הצלמים לקחו עוד כמה פלאשים, הדלתות נסגרו. כאילו לא היה ולא נברא.

נתניהו ורעייתו שרה העדיפו שלא לבלות את השעות הפנויות בליסבון. אתמול בבוקר הם נסעו בחשאי לעיירה בשם סינטרה, 40 קילומטר מעיר הבירה. השניים לקחו מדריכה מקומית ושוטטו בין הארמונות. המבצרים והמבנים המדהימים, שהוכרו כאתר מורשת עולמית של אונסק"ו. שם הם מצאו שלוה.

אחר כך בני הזוג הגיחו לליסבון, לכיכר רוז'ו, מול כנסיית סאן דומינגוש, והתעכבו ליד האתר לזכר קורבנות פרוגרום ליסבון מ-1506. לשרה נתניהו לא נדרש הרבה מאמץ כדי לחבר בין תלאות האנוסים של פעם והסבל שעוברים בני המשפחה היום.

האתר לזכר קורבנות פרוגרום ליסבון מ-1506. מסמס...

"יש בזה משהו", ענתה ליזמן ישראל, כשנשאלה בבדיחות איזה אינקוויזיציה יותר גרועה, מה שעובר על בעלה או מה שעשו בימי הביניים ליהודים. "אני לא שוללת את השאלה. אני שמחה שאתה מבין שזו אינקוויזיציה בשבילנו".

וכך היא גנבה את כל הכותרות מהביקור בפורטוגל, אבל גם לימדה את כולנו שראש הממשלה ורעייתו חיים בעולם משלהם – בתוך סיוט שהם בטוחים שיחלוף.

אורי משגב – על הנסיעה של נתניהו לפורטוגל

10 דצמבר 2019

לבקשת רבים, הנה הטקסט המלא שפרסמתי אתמול ב"הארץ" על נסיעת ראש הממשלה היוצא והנאשם בפלילים לפורטוגל. טקסט ארוך. היה הרבה כלום ואוויר חם להקיף. המזוודות הן לא כל הסיפור. נסיעת הראווה הזו עלתה לנו מיליונים.

ביום רביעי שעבר, לקראת השעה 12:00, המריאו בנימין נתניהו ורעייתו שרה לפורטוגל. הנסיעה אורגנה בבהילות, לכאורה כדי לאפשר לראש הממשלה להיפגש עם שר החוץ האמריקאי, מייק פומפאו. נתניהו העדיף שהפגישה תתקיים בלונדון, אולם הבריטים סירבו עקב "התראה מאוחרת מדי". בפועל, הם זעמו על ניסיונו להתארח אצלם רק עבור פגישה עם אישיות אמריקאית. בסך הכל שהה נתניהו בליסבון 31 שעות, ובצירוף זמן הטיסות נעדר מהארץ כ-40 שעות, כשאת מקומו ממלאת השרה מירי רגב.

כהרגלם בשנה האחרונה, גם את הטיסה הזו עשו בני הזוג נתניהו במטוס חכור של "אל על" מדגם בואינג 777. זהו מטוס גדול ויקר, המשמש בעיקר לטיסות ארוכות וטראנס-אטלנטיות. גורמים מקצועיים מתחום התעופה האזרחית מעריכים את עלויות ההטסה בלבד שגובה אל על מהמדינה עבור מטוס זה בכמיליון שקל ליום. עלויות אלה מורכבות מדמי חכירה, שעות טיסה, הפעלת צוותי אוויר ושירות, הלנתם והסעדתם, אבטחה ודברים נוספים. כפי שכתבתי פעמים רבות בעבר, בצי המטוסים של אל על קיימת חלופה זולה בהרבה המתאימה יותר לטיסות לאירופה, בואינג 737. עלויות ההטסה שלו הן כשליש מאלה של ה-777. זאת ועוד, בעת הטיסה הלוך היו על המטוס כ-60 נוסעים בעוד שהבואינג 777 יכול לקחת עד 271 נוסעים.

בעת הטיסה לליסבון, שלא כבדרך כלל בטיסות נתניהו, הושאר תא הנוסעים שצמוד למחלקה הראשונה ולמחלקת עסקים, ריק. לרוב יושבים בו עיתונאים, אך הפעם הם הושבו מאחורה, יחד עם חלק מאנשי הצוות. בשורה הראשונה של התא הריק הונחו אחר כבוד לא פחות מ-11 מזוודות כהות וכבדות. המזוודות סומנו כשייכות לראש הממשלה וצולמו על ידי כתב "ידיעות אחרונות" איתמר אייכנר.

מה הכילו 11 מזוודות עבור היעדרות של 31 שעות? האם הן הוחזרו לארץ? ואם כן - האם חזרו מלאות או ריקות? מדוע לא הונחו בבטן המטוס אלא בתוכו, בסמוך לראש הממשלה, רעייתו ואנשיו. גורם בתחום ההטסה אמר לי כי בתמונה שצילם אייכנר רואים כי המזוודות הגדולות אינן קשורות, מה שמהווה עבירת בטיחות, שאינה קשורה לנתניהו. בנוסף, מבירור שערכתי בימים האחרונים במערך האבטחה עולה כי האדם היחיד במדינת ישראל, ללא יוצא מהכלל, שרשאי להעלות מזוודות לתא הנוסעים - הוא ראש הממשלה. הכבודה של יתר הפמליה מתויגת על פי השתייכות, ומאוחסנת בבטן המטוס על פי היררכיית התיוג.

אם כך, 11 מזוודות לנסיעה קצרה של 31 שעות. על מה ולמה? בתגובה לשאלתה שהעברתי לדוברות ראש הממשלה, קיבלתי את התשובה הבאה: "רכילות זולה, נמוכה וצהובה. ברוב המזוודות נמצא ציוד עבודה של משרד ראש הממשלה וכן מזוודות של חברי הפמליה. הסימון PM משויך למשרד ראש הממשלה ולא דווקא לראש הממשלה נתניהו". אציין רק כי תגובה זו סותרת את המידע שהבאתי כאן על תיוג הכבודה ומיקומה במטוס.

על כל פנים, סוגיית המזוודות, תמוהה ככל שתהיה, אסור שתאפיל עצם השערורייה שבנסיעת ראש הממשלה לפורטוגל. במדינת חוק מתוקנת שבה קיימים שומרי סף מתפקדים, היא לא היתה עוברת -

ואם כן, סביר להניח שהיתה נחקרת אחר כך בידי מבקר המדינה ומבקר הפנים של משרד האוצר. ליבת הסיפור כאן היא עלות-תועלת. כ

מה מיליונים מכספי משלם המסים ראוי להוציא בעבור פגישה מדינית אחת והרבה יח"צ פוליטי לצרכי פנים? בתגובת לשכת ראש הממשלה הוזכר "ציוד עבודה", ולכן ראוי לבחון את "העבודה".

נתניהו קיים כאמור פגישה אחת עם פומפאו ואחריה תודרכו הכתבים ששני האישים דיברו על הסכנה האיראנית. בהמשך הביקור קיים נתניהו גם פגישה קצרה עם ראש ממשלת פורטוגל מטעמי נימוס דיפלומטי.

את שאר הזמן העבירו נתניהו ורעייתו בפעילויות אחרות, כמו למשל ביקור באנדרטה לזכרם של יהודי פורטוגל שעונו ונרצחו בתחילת המאה ה-16. כאן הפנה העיתונאי שלום ירושלמי אל בני הזוג שאלה תמוהה – "איזו אינקוויזיציה יותר גרועה, מה שעושים לך או מה שעושים לך?".

בתגובה ענתה שרה נתניהו, מי שהורשעה לא מזמן על פי הודאתה בפרשת המעונות: "יש בזה משהו, אני לא שוללת את השאלה. אני שמחה שאתה מבין שמה שעושים לנו זו אינקוויזיציה".

פמליית ראש הממשלה התאכסנה במלון הפאר "ריץ ארבע העונות", שבה מחיר הסוויטה הגדולה והיוקרתית עומד על 4,131 דולר ללילה (כולל ארוחת בוקר). סוויטה קטנה יותר עולה 1,270 דולר ללילה וחדר דלוקס זוגי עולה 939 דולר.

הפמליה כללה בנוסף לאנשי הצוות גם עשרות מאבטחים, שהגיעו בטיסה מקדימה. לעת ערב הם "פשטו" על "ג'נקואי אבנדיה", מסעדת יוקרה צרפתית שמתמחה בפירות ים. בני הזוג נתניהו שהו במסעדה כשלוש שעות. ממש לפני הנחיתה, על פי דיווחו של אייכנר, הגיח נתניהו לפתע טרוט עיניים למושבי העיתונאים וביקש לתדרך אותם. אלא שהדייל הראשי התערב והודיע שבעוד שתי דקות צריך להתכונן לנחיתה. לא נורא, אמר נתניהו, אז שהמטוס יעשה כמה סיבובים, והמשיך לתדרך.

מבירור שערכתי עולה כי הקברניט לא התבקש להשהות את הנחיתה - מילוי הוראה כזו היא עבירה פלילית על פי נהלי אל על, יש לה משמעויות בטיחותיות והיא נושאת עלויות מיותרות של אלפי דולרים. עם זאת נמסר לי שצוות הטייסים אכן המתין זמן ארוך בהרבה מהמקובל לאישור מתא הנוסעים שהמטוס מוכן לנחיתה. בסופו של דבר התקבל האישור וניתן היה להשלים את הנחיתה במועדה המתוכנן. בשורה התחתונה, עיקר "העבודה" של נתניהו בפורטוגל היתה הפקת תעמולה. טיסת ראווה בעיתוי פוליטי נפיץ שנועדה למצב את נתניהו כמנהיג עולמי, בניגוד ליריביו, ולאפשר לו הזדמנות לתדרוכי תקשורת בשלל ספינים מדיניים ופוליטיים. זה התחיל עם ציוץ דרמטי של דנה וייס, פרשנית "החדשות 12" (שלא הצטרפה לנסיעה) ולפיו בעקבות הפגישה עם פומפאו צפויה התחממות מדינית ביחסים עם מרוקו בתיווך אמריקאי. למחרת, אחרי תדרוך מטעם משרד החוץ בושינגטון, הבהירה הכתבת המדינית של "הארץ", נעה לנדאו, שלא היה ולא נברא.

"האמת, זה לא היה נושא לדיון, קראנו על זה בתקשורת הישראלית כמוכם. נראה כמו הדלפה ישראלית פנימית... זה לא היה על האג'נדה שלנו", נאמר בתדרוך.

אחר כך, הגיעה "המנה העיקרית": נתניהו טען ששוחח עם פומפאו על סיפוח בקעת הירדן, אך משרד החוץ האמריקאי מיהר להבהיר שנתניהו לא העלה בפגישה כל תוכנית לסיפוח הבקעה, וממילא פומפאו לא דן איתו בנושא.

לקינוח הפריח ראש הממשלה בלון ניסוי חדש - עם נחיתתו דיווחה לנדאו מפיו כי "רעיון הבחירה הישירה לראשות הממשלה מתחיל להיות מעניין".

בסוף השבוע העברתי לראש הממשלה שאילתה מסודרת ועניינית, שכללה שמונה סעיפים נפרדים שעסקו בנחיצות הנסיעה, אופייה, אורכה, תועלתה, עלותה, הבחירה במטוס גדול ויקר וזהות גורמי המקצוע שאישרו את הטיסה ואת כלל העלויות הנלוות לה.

צילום: קובי גדעון/ לע"מ ואיתמר אייכנר

תיק 4000: הביזיון של כתב האישום הבדיוני דורש ועדת חקירה ממלכתית

אבי וייס, 22.11.19

אבי וייס ערוץ 13 "אני מאשים": פרסום כתב האישום בתיק 4000 מבלי להתחשב כלל במאות המסמכים המקוריים (לא פטפטת ורכילות) מזמן אמת, שתומכים בגרסת נתניהו, ושגורמי האכיפה סרבו להתייחס אליהם, ובעשרות עדי אמת וישרי דרך, שתומכים בחפותו של נתניהו, ושגורמי האכיפה סרבו לחקור, הוא "יום שחור" למערכות אכיפת החוק.

נראה, שהשימוע נערך לריק, רק כדי לצאת ידי חובה טכנית, ואלפי העמודים, שהוגשו בו ע"י בכירי עורכי הדין בישראל ומהעולם, עם הרבה מסמכים מזמן אמת, היו "אבן שאין לה הופכין". זאת, מאחר שכתב האישום אינו שונה כמעט מכתב החשדות. למעשה, הוא דווקא הוחמר בכמה סעיפים ויש בו עוד טעויות חמורות. והכי חמור - הוא נכתב כמו המסמך הקודם ע"י עו"ד ליאת בן ארי והצוות שלה ולא ע"י היועמ"ש בימים האחרונים כפי שפורסם ונטען על ידו. (ההוכחה בכתבה).

"פרשת דרייפוס" היא אפיזודה שולית בהיסטוריה, לעומת "היום השחור" של מערכות האכיפה בישראל, שלא היה כמותו מעולם, בהיקף כזה, בתולדות המדינה.

פרק 35 בסדרת הכתבות על התיק התפור לצרכי פוטש פוליטי: תיק 4000. עדכונים בסוף הכתבה.

אמש (21.11.19) פורסם כתב האישום בתיק 4000 והוא נמצא - כאן במלואו, למתעניינים. הפעם, הפרקליטות למדה לקח מהחשיפות שלי ואין במסמך זה "תופעת הזת השעונים", והוא פורסם באינטרנט 10 דקות לאחר המועד האחרון בו המסמך עבר עיבוד, וזה בהחלט סביר. מדובר ב"יום שחור" בתולדות מערכות אכיפת החוק במדינת ישראל, "יום שחור", שמונף בו "דגל שחור", ביזיון שלא היה מעולם בהיקף כזה בתולדות המדינה.

כלומר: ההדלפה, שבוצעה מייד לאחר השימוע, שבו השתתפו פרקליטי נתניהו (בתמיכה של פרקליטים בכירים מרחבי העולם) ובו הגישו ספר עב כרס עם אלפי עמודים של טיעונים, כשליאת בן-ארי עדיין הייתה בספארי בדרום אפריקה, הדלפה (כאן, מכתב בערוץ 13), שלא יחול שום שינוי בכתב האישום לעומת כתב החשדות, הדלפה זו הייתה מדויקת לחלוטין.

כלומר: לא היה כל שימוע. היה "ישראלולף".

את "כתב החשדות" כמו את "כתב האישום" הכינה עו"ד ליאת בן-ארי שווקי והצוות שלה ושום דבר לא השפיע על זה, כלום, שום עובדה, שום עד, שום מסמך, שום חוק, שום תקנה רגולטורית, שום שימוע. עשיית צחוק מתהליכי השימוע ברמות הכי חמורות שיכולות להיות.

אלי ציפורי העלה בנושא זה פוסט מאוד נוקב בפייסבוק המומלץ לקריאה - כאן.

מי שמעוניין לדעת במהירות ובתמציתיות מה האמת הקיימת בתיק 4000, יש כאן מצגת להפצה ולשיתוף (מצגת שלא הוכנה על ידי, אבל משקפת היטב את התמצית של הנושא), למי שאכפת לו מה מסתירים ממנו ומשקרים לו ב-3 השנים האחרונות בתיק 4000 - ב-5 עד 7 דקות קריאה בלבד.

למי שמעוניין להעמיק בכל הנושאים, שמפורטים ב"כתב האישום", הוזה כמעט לחלוטין ל"כתב החשדות" (היו לו 2 נוסחים שונים, שנותחו כאן) ומכיל עוד שגיאות חדשות, שינותחו בכתבה נפרדת, מוזמן לעיין בלינקים שיש בנספח א' כאן למטה, שמכיל קישורים ל-34 פרקי הסדרה הקודמים, ועוד עשרות כתבות ותחקירים קודמים, שנבחרו בקפידה, מתוך כ-6,000 כתבות בתחום הרגולציה המזכרים בתיק 4000, כתבות, שפורסמו באתר זה, שיש בו כ-18 אלף כתבות מאז מרץ 2013 ועד היום.

את כל הרכילות המכוערת (המצויה - למי שלא מכיר, בכל מערכת של עיתון וכלי תקשורת בארץ ובעולם המערבי), שהביאו אילן ישועה (מוואלה!), שמשום מה הוא לא "עד מדינה") וניר חפץ (כך "עד מדינה", כולם יודעים היום למה... לאור ההסרה החלקית של צו איסור הפרסום), היה צריך להעביר למועצת העיתונות, כי יש כאן לכל היותר - עבירות אתיות בהתנהלות בין דובר לכלי תקשורת. זה הכל.

זה בכלל לא נושא לחקירת משטרה, בשום מדינה וגם לא היה צריך להתבצע בישראל. יחסי "תן וקח" בין דוברים ואנשי יחסי ציבור עם כלי התקשורת, היו מאז ומעולם בכל העולם החופשי וגם חייבים להתנהל באופן חופשי, כי זה המהות של חופש העיתונות וחופש העיסוק. אם יש סטיות מהשורה, יש בשביל זה מוסדות מוסמכים לטפל בהפרות של האתיקה של המקצועות הללו בתקשורת. תקנון האתיקה המלא של התקשורת בישראל מצוי כאן, למתעניינים. את "תופרי התיקים" במערכות אכיפת החוק בישראל - זה בכלל לא עניין. הייתה להם רק מטרה אחת ברורה, אחרי שנתניהו משום מה "לא נכנס לתיק בזק". שום מסמך שום עובדה, שום חוק, שום עד, שום תקנה, שום נוהל, לא הסיטו אותם מהמטרה העיקרית: "לתפור תיקים" לנתניהו, על כלום. כלום.

סוגיית החסינות וחקירת "תפירת התיקים":

עסקתי בסוגיות הללו בסדרת הכתבות ואביא כאן את העיקר:

א. סוגיית החסינות הופכת כעת לעניין פוליטי ולכן לא אעסוק בה. מבחינה משפטית, החסינות הקיימת בחקיקה הישראלית היא המחסום היחיד מפני "תפירת תיקים" בישראל, אבל המחסום הזה מאוד רעוע ובעייתי ועסיק את הציבור ובמיוחד את חברי הכנסת והשרים (והפרשנים) רבות בשבועות ובחודשים הקרובים. זה מחוץ לתחום הכיסוי וההתמחות של האתר.

ב. מי שטוען, שיש להמתין עד סיום ההליכים המשפטיים (כל שיהיו) בעניינו של נתניהו, כדי לחקור (או להקים ועדת חקירה ממלכתית) אם יש תופעות של "תפירת תיקים", אומר דבר אחד ברור: לעולם לא ייבדק נושא "תפירת תיקים בישראל".

למה? כי בסיום ההליכים המשפטיים החלוטים בעניינו (ככל שיהיו), תהליך, שיכול להימשך בין 5 ל-8 שנים, כל עבירה ככל שהייתה בעניין "תפירת תיקים", לא תוכל להיבדק, כי תחול עליה התיישנות.

לא נעשה ולא ייעשה שום מהלך לעצירת "שעון ההתיישנות", בלי ועדת חקירה ממלכתית. בנוסף, אלה שעסקו ב"תפירת התיקים", כבר מזמן לא יהיו בתפקידם. רובם יהיו כבר בפנסיה, או "ילכו לעולמם" כדרך כל בשר" (כי לדרגות הבכירות בפרקליטות ובלשכת היועמ"ש, מגיעים בגיל יחסית די מבוגר). ולכן, כל מהלך של בירור \ חקירה בעניינם, בגיל כזה, אחרי פרישה מהשירות הממשלתי, או אחרי שהלכו לעולמם, הוא חסר כל היבט ומשמעות מבחינה ציבורית וממילא לא יתבצע, בגלל ההתיישנות.

בהערת אגב אציין, שקריאתו של נתניהו כעת להקמת ועדת חקירה ממלכתית היא מעט מאוחרת, משום שזה היה אמור להיעשות מזמן. ממש מזמן. כרגע, מוטב שהקריאה הזו תצא משרים ובעלי תפקידים, שאין על ראשם "כתב אישום". בתחילת הדרך של התיקים הללו, נתניהו השמיע את הסלוגן: "לא יהיה כלום כי אין כלום" אולי מתוך אמונה, שלא "יתפרו לו תיק". אני זיהיתי את תפירת התיקים מזמן, ממש מזמן. זאת, על בסיס הנסיון הרב שלי בתחום הרגולציה הקשורה לתיק 4000, וניתוח המסמכים והעדים מזמן אמת שעשיתי.

הבלתי ייאמן - קרה. כתב האישום כמו כתב החשדות שקדם לו, נראים כמו "העתק והדבק" של המאמר של גידי וייץ מהארץ מ-2015 (כאן). אותה רוח של שקרים וספינים חסרי כל בסיס, שנועדו להפיל את נתניהו מכסאו. לצערי, חזיתי זאת וכתבתי על כך רבות. כעת, קשה יהיה לתקן זאת. ממש קשה.

לסיכום:

נותר לי לכתוב עוד 2 פרקים בסדרה (אם לא יצוצו עוד הפתעות):

א. חשיפה וניתוח של כמה מסמכים מזמן אמת, שטרם פרסמתי, כי אני עדיין עובד על הניתוח שלהם (לרבות הצלבות עם מסמכים קודמים ועם עדים תומכים). הם לא ישנו את התמונה הנפרסת בכל פרקי הסדרה, הם רק מחזקים בצורה ברורה כמה נקודות חשובות, שחשפתי ומזמן.

ב. פרק מיוחד, שיוקדש לפרשה, שהתפתחה מתוך תיק 4000 ואני נתתי לפרשה הזו את השם "תיק 5000", תיק, לכאורה, שיש בו חשודה אחת מרכזית ועיקרית ועוד כמה חשודי משנה, תיק, שהייתה אמורה להתחיל חקירה משטרתית בו - כבר לפני כמעט שנה, אבל זה לא קרה, בגלל שפרקליט המדינה, המשנה ליועמ"ש והיועמ"ש, עצרו ממש ברגע האחרון את המהלך לפתיחת חקירה משטרתית, וגם "קירקסו" את השופט בדימוס דוד רוזן (נציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות).

תזכורת חשובה ביותר: מטרת חקירה היא קודם כל להגיע לחקר האמת.

שכחו את העניין הבסיסי הזה, בחקירה של "תיק 4000" בכל הנוגע לשר התקשורת דאז וגם כיום פועלים כנגד העיקרון הזה, במסגרת ה"פוטש".

לעניות דעתי, הפרשה הזו חמורה פי כמה מ"פרשת לבון - עסק הביש" ומ"פרשת דרייפוס".

זה לא דבר "שיוורד בכביסה" ואפשר לשכוח ממנו או להתעלם ממנו. ממש לא.

הפארסה המדהימה הזו, שנקראת תיק 4000 (בשונה מתיק בזק), מזמן הייתה אמורה להיסגר ואת מי שיש להעמיד לדין - זה את אלה שקשרו קשר ליצור ולפברק את ההתנקשות המשפטית הזו.

יש לנו כאן חשד, לכאורה, לתכנון "הפיכה שלטונית" באמצעות "פיברוק תיק", שקרים, בידוי ראיות ועוד, שזה אוסף אדיר, לכאורה, של עבירות הקיימות בספרי החוק של מדינת ישראל.

תמוה ומזעזע, שלא נמצא ולו "צדיק אחד בסדום", שיש לו דיעה שונה בקשר לתיקים הללו בפרקליטות מיסוי וכלכלה ת"א, או בלהב 433, או בלשכת היועמ"ש. ללא ספק, זו "תסמונת יום כיפור" של גורמי האכיפה בישראל, שיוצרים חוקים יש מאין ותקדימים עולמיים, וזה "דגל שחור" לשלטון החוק והצדק, במדינה האמורה להיות דמוקרטית.

"כל כשלי המשטרה והפרקליטות בחקירות נתניהו - כאן. מומלץ לקריאה.

עדכון 22.11.19: אמיר לוי, העורך הראשי של אתר "מידה"

א. השר אמיר אוחנה, (בתמונה משמאל), טוען (ובצדק, לעניות דעתי) לשוחד (לכאורה) כנגד עו"ד שי ניצן והאשים אותו בביצוע "עסקת שוחד", על רקע חשיפת המכתב ששי ניצן שיגר לבכירי הפרקליטות בעבר. פרטים נוספים - כאן.

נספח א'

חשיפה: איוב קרא אישר לקבוצת סלקום בדיוק מה שביבי אישר ל"יס" ולבזק.
האם השר איוב קרא היה צריך בכלל לחתום על האישור, שנתן לקבוצת סלקום?
האם ביבי וקרא קבלו בכלל תמורה עבור ההטבות הרגולטוריות שנתנו לסלקום?
עובדות ומסמכים המוסתרים מהציבור: האם ביבי כשר תקשורת עזר לקב' בזק?
מהו מקור ה"פייק ניוז" שהביא לתפירת תיק לביבי והעלמת החשודים הנכונים.
אחת הרגליים של "תיק 4000 התפור" התמוטטה היום בניצחון (כפול) של בזק.
איך "כתבות מפנקות" הפכו לפתע לטובת הנאה שהיא מיסודות עבירת השוחד?
שערוריית הקנס הענק על בזק וחשיפת "תעודת הביטוח" של נתניהו בתיק 4000?
התבלבלתם: גיא פלג הפך את כחלון, גבאי ואילת לחשודים המרכזיים בתיק 4000?
פצצות בתיק 4000: האם היו בכלל התנגדויות למיזוג בזק-יס?
נמצא מסמר נוסף בארון הקבורה של תיק 4000 התפור.
נחשפה עוד עובדה חשובה בדרך אל ההלוויה של תיק 4000.
הבנתם? פרוטוקול מיזוג בזק לא שימש כחומר חקירה בתיק 4000
ערוץ 20: אבי וייס: תיק 4000 - פנו לשב"כ לאישור המיזוג בזק ו"יס".

תיק 4000 לא הושלם. האם היועמ"ש קיבל את המידע הנחוץ לחקר האמת?
 תיק 4000: גם תקנות התקשורת התומכות בגרסת נתניהו לא נכללו בחקירה.
 חשיפת שקרים נוספים בתיק 4000: הטעיית הציבור נמשכת ללא הרף.
 תיק 4000: נחוצה ועדת חקירה ממלכתית לגבי "אישום" שר התקשורת - נתניהו.
 תיק 4000 "חשיפת "דבר ראשון" בעניין היועמ"ש - היבטים חמורים חדשים.
 תיק 4000: היועמ"ש לממשלה אישר "מיזוג" בזק-יס. צריך ועדת חקירה ממלכתית.
 אוסף הטעויות בתיק 4000: "אני מאשים" - לא חתרו כלל לגילוי האמת.
 שערוריית תיק 4000: איך יש 2 גרסאות שונות של כתב החשדות של היועמ"ש?
 תיק 4000: חשיפת מסמך נוסף שיסייע גם הוא לחיסול תיק 4000 התפור.
 תיק 4000: כך זוהו מי שהדליפו, תיחמנו ושיקרו בהדלפות לכלי התקשורת.
 תיק 4000: כך מסגירים ציצים בטוויטה את ההדלפות מהפרקליטות ומטרתן.
 תיק 4000: מתי, מדוע ואיך הוא הפך מ"תיק בזק" ל"תיק תפור" ומחורר?
 הספינים והשקרים בתיק 4000 חזרו. הם חלק מהפיכה שלטונית שיש לחקור.
 סודות ושקרים בפרקליטות והיועמ"ש: מי היה ב"ניגוד עניינים" בתיק 4000?
 תיק 4000: מי מאשר "ניגודי עניינים"? - ספינים וכזבים בפרקליטות והיועמ"ש.
 תיק 4000 יושלך לפח האשפה של ההיסטוריה עקב חקירה רשלנית ללא מסמכים.
 תיק 4000: מסמר ענק נוסף לארון הקבורה שלו (פרי חשיפה של אלי ציפורי).
 תיק 4000: בעיות זיכרון, חקירה משובשת ושקרים המכוונים להפיכה שלטונית!
 חשיפות חדשות בעקבות הדלפת עדויות שלמה פילבר - "עד המדינה" בתיק 4000.
 חשיפת הכזבים של היועמ"ש מול האמת המוכחת לגבי ההדלפות בתיק 4000.
 תיק 4000: האם נוכל לנחש שהחשיפה כאן תהיה הגרזן הסופי שיפרק את התיק?
 מבחר ממאות פרקי רקע חשובים, שהקדימו וליוו את הסדרה הזו, בשלוש השנים האחרונות, וששימשו
 כבסיס ונקודת מוצא לחשיפות הטרויות והחדשות ב-34 פרקי הסדרה המרכזיים, שיש ברשימה כאן מעל:
 קריאה לחקירה דחופה כנגד מנכ"ל משרד התקשורת ולהשעיתו המידית.
 מעתירת בזק לבג"ץ עולה שעל המשטרה לחקור את צמרת משרד התקשורת.
 חשיפה וניתוח: למה "תיק 5000" גדול פי כמה מ"תיק 4000"?
 שערוריית הקנס הענק על בזק וחשיפת "תעודת הביטוח" של נתניהו בתיק 4000.
 האם המשטרה אכן סיימה את החקירה ב"תיק 4000"? לא ולא!

הטענה של נתניהו ש"אין תיק 4000" נכונה. המשטרה חוקרת בכיוון הלא נכון! התעלומה של חוות הדעת המשפטית לשר התקשורת דאז: ביבי נתניהו. חשיפת מה שלא רוצים שתדעו בעניין פריסת אנלימיטד (בניחוח בלתי נסבל). עוד פספוס של המשטרה: הודעת "יס" על ביטול ההסכם עם "חלל תקשורת. הבדיחה ששמה: תביעה ייצוגית כנגד אתר "וואלה!" ש"הטעה את קוראיו". הטעויות של מבקר המדינה בדו"ח הקטלני אודות בזק - משרד התקשורת. מבקר המדינה "מחפש" את ביבי וקרא בתחום שידורי הטלוויזיה. עוד בדיחה. למה מש' התקשורת דוחה בפעם ה-10 את חובת הוט לפרוס תשתית בכל הארץ? למה צריך (שוב ושוב) לפברק חתימה של השר בנוגע למחירי "השוק הסיטונאי"? למה צריך (שוב) לפברק חתימה של השר בנוגע למחירי הטלפוניה של בזק? האם נתב פרטי משלך יפעל בשירותי ה"שוק סיטונאי" של פרטנר על הוט? כבר ב-6.11.13 כתבתי שהערך של חברת הוא אפס. רק אתמול זה מומש.. האם נוכל לנחש אם שר התקשורת הבא יצליח להציל את שוק התקשורת? ה"ישראלוף" של איי בי סי וסלקום: זו הסיבה שנמשיך להמתין לסיבים לבתים! תיק 5000: סלקום לא תפרוס סיבים ותרכב על גב הרכוש הפרטי של בזק. עוד 4 שערוריות במשרד התקשורת: מתי תפוטרו הצמרת העובדת למען סלקום? עוד 10 שערוריות במשרד התקשורת: מתי תפוטרו הצמרת העובדת נגד הציבור? עוד 10 שערוריות במשרד התקשורת: מה עם הצמרת הפועלת נגד הציבור? נסגר המעגל של "תיק 5000": הוענק הרישיון ל איי בי סי והכסף הועבר. איי בי סי, ה"ישראלוף" הגדול ביותר שהיה אי פעם בתחום התקשורת בישראל! "משרד לתיאום מחירים בסלולר": קרטל שנקרא בעבר "משרד התקשורת. 6 שערוריות נוספות במשרד התקשורת: מתי "שלטון הפקידים" יסתיים וייחקר? האם יש דרך לחבר את כלל עם ישראל בסיבים לבתים? כרגע – לא! רשות התחרות ומשרד התקשורת הרסו את האפשרות לפריסת סיבים לבתים! 15 שערוריות נוספות במשרד התקשורת: מתי "הכאוס" יסתיים וייחקר? חשיפה: כיצד היועמ"ש "הכשיר את השרץ" של "המכרז התפור" בפרקליטות. האם "תיק 4000" התפור אכן בדרכו ל"פח האשפה של ההיסטוריה"? 10 שערוריות חדשות במש' התקשורת: שיא עולמי: 75 שערוריות ב-3 חודשים!

פוטש בשידור חי: את מי שהיה צריך לעצור ולחקור זה את "עד המדינה" פילבר!
 הפלופ של מדיניות פריסת סיבים לבתים: יש לפטר את צמרת משרד התקשורת!
 ד"ר מנדלבלית ועו"ד ניצן עברו בעצמם על החוק בביקורת על השר אוחנה.

אבי וייס בערוץ 13

מאיר דגן בדמעות בנאום חייו: "מגיע לנו משהו טוב יותר. חייבים לבחור בהנהגה אחרת"

ראש המוסד לשעבר נשא דברים נוקבים בעצרת "ישראל רוצה שינוי" בפני רבבות. "אני חושש מההנהגה שלנו, זה המשבר המנהיגותי הגדול בתולדות המדינה", אמר בהתרגשות. "מגיעה לנו הנהגה שתגדיר סדר עדיפויות חדש. הנהגה שתשרת את הציבור ולא את עצמה". על ניהול "צוק איתן": "המערכה הסתיימה באפס. אפס הרתעה ואפס הישגים מדיניים"

איתי בלומנטל ושחר חיעדכון אחרון: 07.03.15, 20:33

כשדמעות בעיניו, נשא ראש המוסד לשעבר האלוף במיל" מאיר דגן הערב (שבת) את נאום חייו בכיכר רבין בתל אביב. בעצרת "ישראל רוצה שינוי" בפני כ-50 אלף אנשים הוא אמר: "אני חושש מההנהגה שלנו", וקרא להחליפה בהנהגה ש"תשרת את הציבור ולא את עצמה". המלחמה בקיץ האחרון, הוא הזכיר, "הסתיימה באפס הרתעה ובאפס הישגים מדיניים". דגן קרא לאזרחים ללכת ולבחור בדרך אחרת, "צו 8 אזרחי", כדבריו.

"מי שמכיר אותי יודע שזו איננה הבמה שלי. אני לא איש של נאומים", אמר דגן שנראה נבוך ונרגש. "אבל נראה לי שהטיועונים שלי מספיק משכנעים. אני לא שייך לאף מפלגה, אני מדבר כחייל שמבקש לעשות את כל הדרוש והאפשרי למען המדינה שעבור ביטחונה הקדשתי 45 שנים מחיי. אין לי שאיפות אחרות.

"אני מבוגרי מלחמת יום הכיפורים, במהלכה היו רגעים שחשבתי שאנחנו בדרך להפסד גורלי. ידענו שאם האויב יבקיע, יבקיע את קווינו לא יהיה מאחורינו מישהו שיציל אותנו", נזכר דגן. "את זה חשבתי שאם אז לא יצליחו להשמיד אותנו כנראה שלא יצליחו בזה אף פעם. אני מאמין בזה גם היום. ישראל היא מדינה שמוקפת אויבים. אויבים אינם מפחידים אותי. אני חושש מההנהגה שלנו."

דגן אמר כי הוא "חושש מהיעדר חזון, מאובדן דרך, אובדן הנחישות ואובדן הדוגמה האישית. אני חושש מהססנות והקיפאון. אני מפחד מעל הכל ממשבר של מנהיגות. המשבר שאנו חווים היום הוא החמור ביותר שאני זוכר מאז הקמת המדינה.

"שש שנים ברציפות מכהן בנימין נתניהו כראש הממשלה. שש שנים שבהן ישראל לא היתה תקועה יותר מאשר הפעם הזו. שש שנים שבהם הוא לא הוביל מהלך אמיתי אחד לשינוי פני האיזור או ליצירתו של עתיד טוב יותר.

"במשמרת שלו ניהלה ישראל את המערכה הארוכה ביותר מאז מלחמת השחרור, שהכניסה את העורף תחת אש. במשך קיץ שלם ישבו אזרחי מדינת ישראל במקלטים בזמן שנורים לעברם אלפי רקטות. שילמנו מחיר דמים כבד. המערכה שהסתיימה באפס. אפס הרתעה ואפס הישגים מדיניים."

"לאן אתה הולך, אדוני ראש הממשלה?"

ראש המוסד לשעבר תקף את נתניהו גם על מצב המערכות האזרחיות בישראל: "מערכת הבריאות קורסת. משבר הדיור הגיע לשיא. הפערים בחברה ממשיכים לצמוח. המרחק בין הפריפריה למרכז מעולם לא היה גדול יותר. אחד מכל שלושה ילדים עני. 40% מתושבי ישראל לא גומרים את החודש. האזרח הישראלי רואה את החידלון הזה. הוא רואה הנהגה שלא רואה אותו ולא סופרת אותו. ואין לו אלא לשאול - לאן אתה הולך, אדוני ראש הממשלה?"

"מה לך להיות אחראי לגורלנו אם אתה כל כך מפחד לקחת אחריות? בשביל מה מבקש אדם את הנהגה אם הוא לא רוצה להנהיג? איך קרה שהמדינה הזו, החזקה פי כמה מכלל מדינות האזור, לא מסוגלת לבצע מהלך אסטרטגי שישפר את מצבנו? התשובה היא פשוטה: יש לנו מנהיג שנלחם רק במערכה אחת - המלחמה לשרידות, להישרדות הפוליטית של עצמו. בשם המלחמה הזו הוא מדרדר אותנו למדינה דו לאומית ולסופו של החלום הציוני

דגן קרא מול קהל הרבבות: "אני לא רוצה מדינה דו-לאומית. אני לא רוצה מדינת אפרטהייד. אני לא רוצה לשלוט בשלושה מיליון ערבים. אני לא רוצה שנישאר בני ערובה של הפחד, הייאוש והקיפאון. אני חושב שהגיעה השעה להתפכחות ואני מקווה שאזרחי ישראל יפסיקו להיות בני ערובה של החששות והפחדים שמאיימים עלינו בוקר וערב.

"על מנת לצאת מהמצב, כל מה שצריך זו מנהיגות אמיצה שתדע לקבל הכרעות", אמר דגן, "היו לנו כאן בעבר מנהיגים כאלו, מימין ומשמאל. מנהיגים שיגעו לשים את טובת המדינה כערך עליון לפני כל שיקול אחר. האם מישהו יוכל לומר זאת לגבי הנהגה הנוכחית?". הקהל השיב בצעקות "לא". "אני מבקש לפנות לכל אלה שאומרים 'אין לנו אלטרנטיבה' ולמי שאומר ש'אין לנו עוד מלבדו'. אני מבקש לומר לכם, כמי שעבד באופן אישי עם שלושה ראשי ממשלה וראה סוגים שונים של מנהיגות וכמי שמכיר גם רבים מהמתמודדים הפעם - יש בהחלט אלטרנטיבה טובה יותר!". הקהל השיב בקריאות "הרצוג, הרצוג."

דגן הדגיש כי "זו כבר ממזמן לא שאלה של שמאל וימין. זו שאלה של דרך, של חזון ואופק אחר", וביקש: "אל תאמינו לסיסמאות. אל תלכו שבי אחרי כריזמה ריקה. כבר ראינו לאן הכריזמה הזו הובילה אותנו. לא הנאומים הם חשובים - המעשים הם חשובים. בהיסטוריה הקצרה שלנו היו מנהיגים שדיברנו מעט ועשו הרבה. שאולי גמגמו מדי פעם בדיבורים אבל לא במעשים. היום היו קוראים להם 'אפורים', או 'נטולי כריזמה', אבל הם עשו עבודה מופלאה. הם ידעו להציב דרך וחזון, ידעו לחתור אליה בנחישות ולהגיע לשיאים חדשים. זה מה שישראל זקוקה לו היום

הוא המשיך ודיבר על משפחתו: "יש לי חלום - להשאיר לשלושת ילדיי ושבעת נכדיי חברה אחרת. אני חולם שהם יוכלו להקדיש את החיים לצמיחה, לפיתוח, להגשמת חלומות ולא למלחמה על הבית. הייתי רוצה להבטיח להם חיים טובים יותר מהחיים שאני חייתי. הייתי רוצה להבטיח להם חברה שתדביר מתוכה את האפליה ואת האלימות, שתשוב לשורשים ותיקח אחריות על גורלה. חברה שתבטיח הזדמנות אמיתית לכל אזרחיה ותחתור לשוויון אמיתי."

דגן ביקש מהצעירים: "תיאבקו עם כל מי שאומר שאין לו כוח להצביע. יש דברים שהם חשובים יותר מזה. אין דבר חשוב יותר מזה. כמו שיש 'מלחמת אין ברירה' גם יש 'בחירות אין ברירה', ואנחנו ניצבים היום בפני אתגר כזה. אנחנו חייבים להבין שמדובר בצו שמונה אזרחי שאין באפשרותנו לחמוק ממנו. אנחנו חייבים להזיז את כיוון המצפן. אנחנו חייבים לבחור בדרך אחרת. אנחנו חייבים לבחור בהנהגה אחרת. כי מהצומת ההיסטורי שאנחנו נמצאים בו כרגע לא תהיה דרך חזרה. תנו למצפונכם להוביל אתכם."

עמירם לוין: מלחמה על קיום המדינה

דגן הודה על הבמה לחברו, האלוף במיל' עמירם לוין, שלצדו לחם. לוין נאם מאוחר יותר. "כולנו כאן, כיוון שאי אפשר יותר לעמוד מנגד. חשתי שמדינת ישראל מאבדת את הדרך ואנחנו דוהרים לאסון – לכן אני כאן ולכן אני נלחם את המלחמה הזו על הבמה שכל כך זרה לי", הוא אמר. "אנחנו במלחמה על דמותה של המדינה ועל עצם קיומה. זו מלחמה על החלום הציוני. זו מלחמה על עתידנו, על עתיד ילדינו ונכדינו. זו מלחמה על השתייכותנו למשפחת העמים הנאורים."

את נתניהו כינה האלוף במיל' לוין "מר חוסר ביטחון" והאשים: "תשאלו את יישובי עוטף עזה, שלראשונה איבדו אמון במערכת הביטחון, תשאלו את תושבי ירושלים. אנחנו נמצאים בסכנה ממשית לאיבוד היותנו מדינה יהודית וכחברה תרבותית ונאורה. אבל יש דרך אחרת. חייבים לשנות כיוון ואפשר לשנות כיוון."

אלמנת קצין מצוק איתן: מגיעים לנו חיים טובים יותר

מיכל קסטן קידר, אלמנתו של סא"ל דולב קידר שנהרג במבצע "צוק איתן" ריגשה את הקהל כשדיברה על האובדן האישי שלה: "אף אחד כבר לא מדבר על התהליך המדיני, על הסכמי שלום. מתנהל כאן קמפיין בחירות שלם שלא מזכיר את הדם שנשפך כאן בקיץ. אולי זה מפחיד מדי. קשה מדי. אבל אני, בקיץ האחרון, איבדתי את אהבת חיי במלחמה, ובאתי הנה כדי לבקש מכם, כשאתם הולכים לקלפי, תצביעו למי שינסה למנוע את המלחמה הבאה. למי שמוכן לעשות כל מה שאפשר, כדי לחסוך הרוגים נוספים

היא פנתה לראש הממשלה, "מה שחשוב זה החיים עצמם. אבל אי אפשר לדבר כל הזמן על איראן ולעצום עיניים, אי אפשר לדבר כל הזמן על איראן ולעצום עיניים מול סכסוך הדמים עם הפלסטינים, שעולה לנו כל כך הרבה דם. כמה נשים אבודות כמוני עוד יאבדו את הלב שלהן, את החיים שלהן? כמה ילדים כמו שלי יאבדו את האבות שלהם? כמה הורים אומללים יאבדו את הבנים שלהם עד שהמדינה שלנו תבין שאין ברירה - חייבים להגיע להסדר? אנחנו את דולב שלנו כבר איבדנו. דבר לא יחזיר לנו אותו. אבל צריך למנוע את ההרוגים הבאים."

"הייתי נותנת הכול כדי למנוע את המלחמה האחרונה", אמרה מיכל קסטן קידר, "את זה כבר לא אצליח, אבל אני מבקשת מכם בשבילי, בשביל הילדים שלי. אני מתחננת בפניכם. מגיעה לנו תקווה. מגיעים לנו חיים אחרים, טובים יותר. בבקשה, תעשו כל מה שאתם יכולים כדי למנוע את המלחמה הבאה

רונית חביביאן קציר, תושבת עוטף עזה, נאמה ואמרה ש"בבחירות הקודמות הצבעתי ביבי – לא עוד. מלחמת צוק איתן היתה עבורי נקודת שבר. הבנתי שלא אשתוק יותר. 76 חיילים ו-5 אזרחים נהרגו במרחק נגיעה מביתי. ממשלת נתניהו ציפתה ממני שאשאיר את ילדיי בשדה קרב.

"המלחמה נגמרה לפני חצי שנה אבל בשדרות ובסביבה היא מורגשת כאילו התרחשה אתמול", הוסיפה חביביאן קציר. "החושים של ילד בן 8 בעוטף עזה חדים כמו של חייל קרבי. ממשלותיך מר נתניהו מיגנו את העיר שלי לדעת אבל אין דרך למגן אוזניים של ילד בן 5. ביבי, הילד שלי יכול להעביר לך השתלמות איך לזהות יציאה של כיפת ברזל."

יוסי רגב, שהיה בטנק הראשון שצלח את התעלה במלחמת יום כיפור, נפצע קשה ונותר נכה, סיפר: "למדתי על גופי עד כמה נוראה היא המלחמה. לפני שנה יצאנו, חבריי ואני בקריאה לקדם הסכם. לאכזבתנו נוכחנו לדעת כי התנהלותו של ראש הממשלה רק מרחיקה כל הסכם והסדר. למען החוסן

הלאומי יש צורך בממשלה אמיצה ואחראית. ולכן ב-17 במרס כולנו הולכים להצביע. למען עתידנו ולמען הדורות הבאים חייבים להחליף את הממשלה."

הסופר והאמן יאיר גרבוז דיבר בגנות ההסתה והשנאה, ואמר כי לא מדובר בעשבים שוטים. גרבוז ביקש "להכריז על מדינת אזרחיה ולא על מדינת שליטיה" והוסיף: "זו רק שאלת הצלתנו. אנחנו צריכים להציל את עצמנו מעצמו. חייבים להחליף את השלטון. לשלוח אותם הביתה כדי שלכולם יהיה בית."

דרור בן עמי מתנועת "מיליון ידיים" היה ראשון הנואמים: "בנימין נתניהו, דרדרת אותנו אל פי תהום, נמאסת עלינו. נכשלת מדינית-בטחונית, נכשלת חברתית-כלכלית, נכשלת באזרחות ונכשלת בדמוקרטיה. מדינת ישראל דורשת שינוי. ב-17 במרס אנחנו, אתם, נביא את השינוי."

בין הנואמים בעצרת: ראש המוסד לשעבר מאיר דגן, מיכל קסטן-קידר, אלמנתו של סא"ל דולב קידר ז"ל שנהרג בצוק איתן, הפעילה החברתית אורלי בר לב, האלוף במיל' עמירם לוין, הצייר והסופר יאיר גרבוז, הפעיל החברתי תמיר חג'ג, יוסי רגב - קבוצת לוחמי '73, רונית קציר, נציגת תנועת הנגב המערבי, נורית פלד, רמי איברהים - קצין קרבי דרוזי ודורית לוי, נציגת מאהל הדיור.

דגן, בן 70, מהלוחמים הנערצים בתולדות ישראל הוא בן לניצולי שואה. הוא התגייס לצה"ל ב-1963 והיה בין השאר מפקדה של סיירת רימון שפעלה ברצועת עזה. דגן שנפצע במהלך שירותו הצבאי שימש בין השאר כמפקד אוגדה וכראש יחידת הקישור ללבנון (יק"ל). הוא השתחרר מצה"ל בדרגת אלוף ובין השנים 2003-2011 עמד בראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים. בתקופת כהונתו - על פרסומים זרים - חיסלה ישראל את עימאד מורנייה ומחמוד מבחוח וכמו כן הופצץ הכור בסוריה. לפי פרסומים זרים, בתקופתו חוסלה שורת מדעני גרעין איראניים.

ונמאס מביבי כי הוא עושה רק נזק. אנחנו מפחדים שהוא ינצח שוב פעם. הדרך של ביבי ובנט אלימה ולא נכונה. צריך לעבוד עם השכל. ביבי פונה רק לקהל שלו, ימנים וחרדים. המדינה לא זזה כבר שנים ואנחנו דורכים במקום". גיא הוסיף: "יוקר המחיה גם קשה ועניין משבר הדיור קשה לנו. כל המשאבים הולכים להתנחלויות ולשטחים ואני רוצה שהכסף יילך לחינוך". ששון ואביבה שלום הגיעו לכיכר רבין מבת חפר: "באנו לשנות את השלטון, כי כולם מושחתים. ביבי לא טוב בבית, לא טוב במדינה וגם כלפי חוץ. הוא מקלקל את היחסים עם כל כולם. אנחנו רוצים לקדם את השלום כי הוא מקדם גם את העניינים החברתיים."

תושב רחובות, בן 75, הגיע לדבריו למען ילדיו ונכדיו: "באתי לכאן כי אני לא רוצה את הליכוד בשלטון. בכל שנותיו בנימין נתניהו לא עשה כלום, רק דיבר. הוא לא חידש לנו שום דבר, לא נתן לנו תקווה. אני מהולנד במקור ובשנים האחרונות חשבתני לא פעם לעזוב את הארץ כי אני פשוט מתוסכל. אני כאן בשביל הילדים והנכדים שלי. אני רוצה שיבטיחו להם עתיד טוב יותר, שהם יוכלו לקנות דירה, להתקיים בכבוד ולא להיות עסוקים בהשרדות

במדינה מתוקנת הבחור היה כבר נעצר
מזמן

ההתבטאויות חסרות התקדים של יאיר נתניהו בחקירתו

גדעון סער? "אנס"
ניר חפץ? "חלאה"
המשטרה? "גסטפו"

קודת בנו של ראש המשטלה מתיק 4000, שהלמים ממנה נחשפו אמש, הסבה למוקמה בוטה נגד כל מי שטענה בדרכו של אביו • "סער אנס וסידר לנאמנת חפזית" כזו שתחזיקו, הטיח במיר לטענה • על פי המדינה אמרו: "חפץ חזיל ונר את גזממה שלו על מסי הרבנות" • סער: "סקרים הוויים ובוויים" • פרקליטי: חסן: "בדרי בלע מפרטים וחולנים"

סגנון מייצגי
התבטאותו של יאיר נתניהו בחקירתו, שפורסמה באתר "הארץ" ובערוץ היוטיוב, היא תבטואתו של ראש המשטלה במדינת ישראל, שפורסמה לראשונה באתר "הארץ" ובערוץ היוטיוב. התבטאות זו היא תבטואתו של ראש המשטלה במדינת ישראל, שפורסמה לראשונה באתר "הארץ" ובערוץ היוטיוב.

מתייבבים
התבטאותו של יאיר נתניהו בחקירתו, שפורסמה באתר "הארץ" ובערוץ היוטיוב, היא תבטואתו של ראש המשטלה במדינת ישראל, שפורסמה לראשונה באתר "הארץ" ובערוץ היוטיוב.

מתייבבים
התבטאותו של יאיר נתניהו בחקירתו, שפורסמה באתר "הארץ" ובערוץ היוטיוב, היא תבטואתו של ראש המשטלה במדינת ישראל, שפורסמה לראשונה באתר "הארץ" ובערוץ היוטיוב.

היית ונשאת סוחר רהיטים
עלוב נפש
שמרמה את כל העולם ואשתו

שוב: מפגש של נתניהו במסעדת שרצים

ראש הממשלה בנימין נתניהו, ערך פגישה פסגה עם מקורבים ומיליארדרים במסעדת שרצים יוקרתית בניו יורק, המגישה פירות ים • בתפריט: סרטנים, קלמרי ושרימפס • במפגש נכחו גם שגריר ישראל בארה"ב רון דרמר, וראש הסגל בלשכת ראש הממשלה ארי הרו • נתניהו על המפגש עם אדלסון במסעדת טריפות: "זו הייתה פגישה פרטית עם ידיד ותיק" • החרדים: "חזירות של הון ושלטון"

אבי שיף, ח' תשרי תשע"ה 02/10/2014

אחרי 'סעודת החזירים', סעד ראש הממשלה בנימין נתניהו במסעדת טריפות נוספת, כך חושף בן כספית מ'מעריב השבועי.

לפי מידע שמפרסם בו כספית, עוד באותו היום, בו סעד נתניהו עם אדלסון ב"מסעדת החזירים", הוא ישב בראש ארוחה חגיגית של מיליארדרים יהודיים, מקורבים ובני משפחה במסעדת שרצים שמגישה פירות ים הכולל סרטנים, קלמרי ושרימפס.

המסעדה הקרויה 'בית המפה' היא אחת המסעדות היוקרתיות ביותר בניו יורק, ממוקמת על שפת נהר ההדסון וצופה על מנהטן.

בארוחה נכחו גם השגריר הישראלי בושינגטון רון דרמר וראש הסגל בלשכת ראש הממשלה ארי הרו.

בין המיליארדרים ואנשי העסקים נכחו מורט צוקרמן, מורד זמיר, דניאל לוי, ישראל שוורץ ועוד.

כך גם נכח המיליראדר ספנסר פרטרידג', שבעבר פורסם כי העניק לנתניהו ומשפחתו שירותי טיסה פרטיים חינם בצפון אמריקה והסביבה במטוסו הפרטי.

כזכור חשף העיתון "ניו יורק פוסט", שנתניהו, אדלסון וכמה אנשים נוספים סעדו יחד במסעדת Fresco By Scotto, במנהטן, ביום ב' ושרה"מ הזמין צלעות עגל, מנה שבהגדרתה אינה כשרה מפני שהיא הוכנה במסעדה בלתי כשרה.

סעודת הטריפות עוררה סערה בארה"ב וישראל ונתניהו הגיב ל"גלובס": "זו היתה פגישה פרטית עם מכר ותיק". הוא לא הוסיף אף מילה בסוגיה זו. קודם לכן, סרבו דובריו להתייחס לנושא.

התנהלותו של ראש הממשלה עוררה מחאה בקרב חברי הכנסת החרדים. ח"כ אלי ישי הגיב: "כל איש ציבור, קל וחומר ראש ממשלה, מצופה ממנו להימנע מאכילה במקומות לא כשרים. זו איננה סוגיה דתית הלכתית בלבד, כי אם סוגיה יהודית הפוגעת ברגשותיהם של ציבורים רבים אשר ציפו מראש הממשלה לגלות רגישות יתירה. אני תמה על החלטתו ובכוונתי לומר לו את הדברים ישירות".

ח"כ ישראל אייכלר הגיב: "אם אכן נכון אמת הדבר, נעשתה התועבה הזאת, יש לומר כי שלטון המתבוללים אינו מייצג את עם ישראל ולא את ארץ ישראל".

"ארץ ישראל טהורה ויהודיה טהורים. מי שמאמין במשיחיות השקר הציוני, בל יופתע ששליטי המדינה "ראשית צמיחת", אוכלים במסעדת חזיר ב"אתחלתא דגאולתא". כי הרי כבר נאמר "לעתיד לבא עתיד חזיר ליטהר". מאידך, זה באמת מגעיל שאבירי ההון והשלטון אוכלים יחדיו במסעדת חזיר. "ויותר מכך מאסתו התורה מחמת רבוי טינופו ושהוא ניזון מטינופים" אומר הרמב"ם. ביום הכיפורים יש להתפלל עליהם ועל זרעם, שיזכו לתשובה".

שרה נתניהו: "מה שעושים לנו זה אינקוויזיציה"

רעיית ראש הממשלה התייחסה להחלטה להגיש נגד בעלה שלושה כתבי אישום בפרשות 1000, 2000 ו-4000 בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים בעת ביקור בליסבון ואמרה כי בדומה למה שעשו ליהודים באירופה בימי הביניים, גם מה שעושים להם הוא "כמו אינקוויזיציה".

עופר חדד | החדשות 12 | פורסם 05/12/19 16:32 | עודכן 05/12/19 16:32

השוואה מקוממת בשיאו של הביקור המדיני: בני הזוג נתניהו סיירו היום (חמישי) בליסבון, בירת פורטוגל, לאחר הפגישה שערך אמש ראש הממשלה עם מזכיר המדינה האמריקני מייק פומפיאו בעיר. במהלך הסיוור, נשאלו בני הזוג על ההחלטה להגיש כתבי אישום נגד נתניהו - ולרעהי שרה, היה מה לומר על זה.

העיתונאי שלום ירושלמי מ"זמן ישראל" שאל את הגברת נתניהו "חשבנו בדרך איזו אינקוויזיציה גרועה יותר - מה שעשו ליהודים או מה שעושים לכם", והיא השיבה: "יש בזה משהו, אני לא שוללת את השאלה. אני שמחה שאתה מבין שזו אינקוויזיציה מה שעושים לנו".

את הדברים אמרה נתניהו בסמוך לאנדרטה בצורת מגן דוד המוצבת בלב ליסבון, מול כנסיית סאו דומינגוש. האנדרטה מנציחה את הטבח הקשה ביהודים שאירע ב-19 באפריל 1506, אז קהל של מאות מקומיים הרג יותר מ-500 יהודים עקב הסתה שהתרחשה כלפי יהודי מומר בעת תפילה בכנסייה.

האנדרטה לזכר היהודים בליסבון מול כנסיית סאו דומינגוש | צילום: מור לוי

האינקוויזיציה הייתה למעשה בית דין של הכנסייה הקתולית בספרד, בפורטוגל ובמושבותיהן השונות, שנועד לחקור את הכופרים בה. היא התרחשה מאז סוף המאה ה-15, בתקופה בה גורשו יהודים רבים מספרד ומפורטוגל.

שרה נתניהו: "יש כאן ניסיון להפיכה שלטונית וכדאי שהעם יידע את זה"

על המשטרה: "היא מנסה להפיל ראש ממשלה"; על עד המדינה ניר חפץ: "לא יהיה לו מקום על פני האדמה"; על הקשר עם אלוביץ': "לא היה לי מושג על עסקת בזק"; ועל התקשורת: "אנשים על מה שאני עוברת היו מתאבדים". אשת ראש הממשלה יורה לכל כיוון בחקירת תיק 4000

ליטל דוברוביץקי ותומר גנון 11.12.19

בחקירתה הראשונה בתיק וואלה־בזק המכונה תיק 4000, סיפרה שרה נתניהו לחוקרות גלית בלזר ועדי אדרי כי "פעם כשהייתי עוד דיילת גרתי ברמת גן. אני לא אשכח את זה. נסעתי לקניון איילון שאז בשנות ה־80 היה אחד הקניונים היחידים במדינה. כל האוטובוס עבר את הכביש לקניון, רק שלא היה מעבר חציה. פתאום ניגשה אלי שוטרת מגישה לי דו"ח. אמרתי לה על מה? היא אומרת עברת לא במעבר חציה. אז אמרתי לה אבל כולם עוברים יחד איתי. אז היא אומרת מה אכפת לי אותך תפסתי. כבר אז היה לי פרצוף שהזמין את השוטרים. אז זהו".

שרה נתניהו נחקרה פעמיים בתיק 4000. החקירה הראשונה התקיימה ביום שישי, ה־2 במרץ 2018, והשנייה ב־26 במרץ 2018. פרשת 4000 עוסקת בעיקרה במערכת היחסים בין ראש הממשלה בנימין נתניהו לבין איש העסקים שאול אלוביץ'. הפרקליטות טוענת כי התקיימה בין השניים מערכת יחסים הדדית של תן וקח. מערכת יחסים זו כללה לטענת הפרקליטות, מתן טובות הנאה על ידי אלוביץ' לנתניהו בדרך של היענות חריגה לדרישות סיקור של נתניהו ובני משפחתו לפרסומים באתר וואלה, שהיה בשליטת אלוביץ'. מנגד, הפעלת סמכויות שלטוניות על ידי נתניהו באופן שהטיב עם קבוצת בזק ועם עסקיו של אלוביץ'.

שרה נתניהו היתה חשודה בתיק 4000 ונחקרה בו. זאת בשל החשד כי היתה מעורבת מאוד בדרישות הסיקור שהופנו לוואלה, בין אם באופן ישיר או באמצעות מתווכים. אולם בסופו של יום הוחלט לסגור נגדה התיק מאחר ולא היתה הסכמה באשר למידת מודעותה לפעולות השלטוניות שביצע נתניהו בתמורה לסיקור

במהלך חקירתה הראשונה אמרה לחוקרות: "אין אדם במדינה שתשאלו אותו אם שרה נתניהו קיבלה טובות הנאה בתור תקשורת חיובית, כל אחד יצחק לכם בפרצוף, אפילו אנשים בשמאל יודעים שאני הכי מושמצת, רמוסה ונשחטת במדינה. ושוב אני אומרת לכם גם שוחטים את האישיות שלי, פה צועקת פה מתעמרת. אין מילה אחת עלי בתקשורת שהיא נכונה. ואז לוקחים איזה קלטות, מישהו שהקליט הקלטת סתר לפני תשע שנים ומבשלים ועורכים את זה, יאללה, וזה רץ באותו יום. יכולה היתה להיות רעידת אדמה הרג של מיליונים וטילים מסוריה. לא. שרה נתניהו צעקה. נו, תשמעו, יש כאן שחיטה מאוד מאורגנת... אין לי מילה טובה להגיד על התקשורת הישראלית ואני גם אגיד את זה."

אדרי: "אוקיי. ואז איפה זה שם אותך הדבר הזה?"

נתניהו: "זה שם אותי במצב שאני מתוסכלת, מיואשת, רוצה צדק, רוצה את האמת."

אדרי: "ואיך את פעולת לתקן את זה?"

נתניהו: "כמעט לא פועלת. עובדה שבשורה התחתונה זה כישלון טוטאלי. כי עובדה שאני הבן אדם הכי, הכי, הכי, הכי, הכי מושמץ בתקשורת הישראלית. ולעומת זאת אני רואה נשות ראשי ממשלה קודמות לי, אני רואה נשות נשיאים, אני רואה שרות, שרים, חברי כנסת וזה שמקבלים תקשורת חיובית, בונה, מלטפת, אוהבת."

אדרי: "את לא פה בגלל ההשמצות, את פה בגלל החשדות."

נתניהו: "בסופו של דבר אני פה בגלל מסע צייד שעושים על ראש הממשלה ועליי בצורה מטורפת."

אדרי: "אנחנו בסוף פה לאמת."

נתניהו: "לא לא לא לא אתם לא לאמת. אני לאמת. אנשים על מה שאני עוברת היו מתאבדים."

החקירה מתקדמת והחוקרת גלית בלזר מבקשת מנתניהו פרטים על משרד התקשורת: "מה המעורבות שלך בפעילות של משרד התקשורת בשנים האחרונות?"

נתניהו: "אין לי שום מעורבות."

בלזר: "מה את יודעת על העבודה של משרד התקשורת?"

נתניהו: "לא יודעת כלום."

בלזר: "ערץ 10, סגירה, היית מעורבת בזה?"

נתניהו: "לא הייתי מעורבת, הייתי מעורבת רק ברצונות הפרטיים שלי. ברור שיש לי כעס נורא גדול על זה שכל התקשורת הישראלית היא שמאלנית באופן מיוחד, תוקפת אותנו באופן חסר תקדים וברור שמאוד רציתי שיהיה איזון בתקשורת."

בלזר: "אז איך זה בא לידי ביטוי הרצון שלך ליצור איזון בתקשורת הישראלית?"

נתניהו: "לא בא לידי ביטוי בשום צורה."

בלזר: "זה דברים שהשארת אצלך בלב?"

נתניהו: "לא, גם אמרתי לאנשים. הלוואי, הלוואי, הלוואי שערופץ 10 לא יהיה קיים, הלוואי שערופץ 2 לא יהיה קיים. אבל אין קשר. בזה זה מתחיל ובזה זה נגמר."

אדרי: "כשאת אומרת את דעתך ברור לך שיש משמעות לדעתך."

נתניהו: "לא."

אדרי: "את אומרת אותה לאנשים שהם משפיעים."

נתניהו: "לא, אני לא אומרת אותה לשום אדם שמשפיע. עובדה שנחלתי כישלון חרוץ בתקוות שלי. שום דבר לא נסגר, כולם קמו, כל השמאלנים קמו ושום ימני לא יצא. אין שום עיתון, אין שום ערוץ ימני כמעט. אין. אין."

על היחס לבעלה:

"התקשורת שוחטת אותנו, ושוחטת, ושוחטת"

בלזר: "האם משרד התקשורת..."

נתניהו: "אין לי מושג מה משרד התקשורת עושה... אני לא יודעת איפה הוא נמצא בכלל, לא יודעת מי נמצא שם, לא מכירה את האגפים שם, לא יודעת איך הם עובדים שם ואין לי מושג וגם לא התקשרתי לשם, כאילו לא הייתי באיזשהו סוג של קשר."

בלזר: "אמרת שהיית בקשר עם מומו (שלמה פילבר, מנכ"ל משרד התקשורת לשעבר שהפך לעד מדינה בתיק 4000 - ל"ד) ואת מומו שיתפת בכול מה שמציף אותך כמו ששיתפת אותנו עכשיו?"

נתניהו: "כן. באופן כללי הוא ידע שאנחנו חושבים שהתקשורת היא שמאלנית וכותשת אותנו וזה נורא ואיום וחבל שאין איזון."

בלזר: "כשאת אומרת למנכ"ל משרד התקשורת, הציפייה היא שמה יקרה?"

נתניהו: "שום ציפייה."

אדרי: "ועדיין בגלל שאת אשת ראש הממשלה יש משמעות למילים שלך."

נתניהו: "אז בסדר יכול להיות שגם אשת ראש ממשלה אחרת דיברה עם כל מיני אנשים בתקשורת ואתם לא בודקים את זה... אין, אתם פשוט עושים אכיפה בררנית ורק שואלים אותנו."

אדרי: "השאלה אם יהיה לי, לא יהיה לי כוח כמו שיש לכם לעשות עם זה משהו."

נתניהו: "אין לנו שום כוח, עובדה שאנחנו הכי חלשים בעולם. בעלי הוא הכי חזק בעולם. כראש ממשלה מגן על המדינה שומר על המדינה, לא היה מעולם זמן כל כך טוב למדינה כמו שזה, גם מבחינה מדינית הוא מנהיג נערץ בעולם, אני עוד שלושה ימים אני אהיה יחד איתו בבית הלבן. הוא יתקבל שם כמו מלך, מעריצים אותו בכול העולם, המנהיגים, ואפילו ציבורים גדולים שהוא הולך ברחוב בניו יורק עומדים ומוחאים לו כפיים הוא פשוט מנהיג נערץ בעולם. הוא עושה דברים גדולים למען עם ישראל אבל הוא חלש מול התקשורת כי התקשורת שוחטת אותו, ושוחטת אותו, ושוחטת אותו. שוחטים, שוחטים, שוחטים עובדה ששנינו עומדים ולא יודעים מה לעשות עם זה."

אדרי: "אוקיי. הקלה עלייך העובדה שהוא לוקח את תיק התקשורת אליו?"

נתניהו: "לא הקל עלי."

על משפחת אלוביץ':

"הם באמת אהבו את ראש הממשלה"

בהמשך החקירה שואלת החוקרת את נתניהו על שלמה פילבר שבנימין נתניהו מינה למנכ"ל משרד התקשורת ומבקשת לברר האם הוא איש אמין בעיניה. נתניהו משיבה: "ברור שעכשו לא בגלל שהוא עד מדינה אז זה קשה לי. ברור שלפני שהוא היה עד מדינה - כן."

בלזר: "נתתם בו את אמונכם?"

נתניהו: "ראש הממשלה נתן בו את אמונו ואני גם האמנתי בו כי הוא היה בין האנשים הקרובים."

במהלך חקירתה נשאלת שרה נתניהו על בני הזוג שאול ואיריס אלוביץ'.

אדרי: "ידעת שהם מחזיקים בבזק?"

נתניהו: "בבזק נודע לי רק אחרי זה מתישהו... זה מישהו אמר לי... על בזק בעיקר נודע לי מהתקשורת אני חושבת."

אדרי: "מה נודע לך מהתקשורת?"

נתניהו: "שהם בעלי בזק."

אדרי: "היה שלב שהיו נושאים שהטרידו את משפחת אלוביץ' שעוסקים ברפורמות שונות ברגולציה שבעצם מבחינתם זה להיות או לחדול. זה אומר שהעסקים שלהם הופכים להיות לא רלבנטיים או שאם הרפורמה מאושרת ויש מיזוג עם yes אז העסקים שלהם פורחים."

נתניהו: "לא ידעתי מזה."

בלזר: "עסקת בזק yes עולה?"

נתניהו: "לא היה לי מושג על זה... אף פעם לא שמעתי אצלנו בבית שמדברים על זה. לא שמעתי עסקת בזק. yes"

בלזר: "אישורים."

נתניהו: "אישורים למה?"

בלזר: "אישורים שבזק צריכה לקבל."

נתניהו: "עד השנייה הזאת לא שמעתי את המילה אישורים. כי אישורים אני יודעת אישורי מחלה

נתניהו: "לא היה לי מושג על עסקת בזק־yes"

חוקרת: "אישורים"

נתניהו: "אישורים למה?"

חוקרת: "אישורים שבזק צריכה לקבל"

נתניהו: "מה עם זה? עד השנייה הזאת לא שמעתי את המילה אישורים. כי אישורים אני יודעת אישורי מחלה"

בלזר: "אישור של משרד התקשורת."

נתניהו: "יכול להיות. לא מתמצאת בזה."

בלזר: "מיזוג."

נתניהו: "מיזוג גם לא."

אדרי: "זה שאת לא מתמצאת בזה זה משהו אחד, השאלה אם את ידעת שקיים כזה דבר?"

נתניהו: "לא. רק בדיעבד. אני לא קוראת בטח לא את המדורים הכלכליים. אם קייט מידלטון בהריון אז רוב הסיכויים שאני יותר אדע מאשר אם יש מיזוג. יותר מעניין אותי."

אדרי: "למה בעצם את חושבת שהזוג אלוביץ' יצרו אתכם קשר."

נתניהו: "לא יודעת. את יודעת מה, לא נעים לי לחשוב שמבחינה אינטרסנטית. אני חושבת שהם באמת אהבו את ראש הממשלה והאמינו בו."

בלזר: "העסקה הגדולה שעומדת להם על הפרק המיזוג עלה?"

נתניהו: "לא. לא. לא מיזוג ולא. yes דרך אגב רק בדיעבד בכלל ידעתי שהם בעלי yes. לא ידעתי את זה בכל המפגשים."

על תחושתה בחקירה:

"כיתות היורים עושות לי טוק, טוק, טוק, טוק"

בהמשך החקירה אומרת החוקרת לנתניהו: "את יודעת למה יש לך כוח?"

נתניהו: "לא, אין לי שום כוח."

אדרי: "כי גברת אלוביץ' ושאל אלוביץ' יודעים שבזק צריכים לקבל הטבות רגולטוריות מרה"מ."

נתניהו: "לא נכון. לא יודעת מה הם יודעים."

אדרי: "והם יודעים שלא כדאי להם לצאת כנגדכם."

נתניהו: "לא יודעת מה הם יודעים. הטחות שווא והטחות שקר בי. לא מוכנה לקבל."

אדרי: "אני אומרת שהחברות הזו היא לא חברות, היא. WIN WIN"

נתניהו: "לא נכון"

אדרי: "אני אומרת החברות הזו אינטרסים."

נתניהו: "ממש לא. כול מה שאמרת זה שקר. וזה בריונות כי יש לך עכשיו כוח עליי. כי את יושבת כאן."

אדרי: "אילן ישועה אומר בחקירה שלו שהיו אמירות בוואלה שאסור להרגיז את שרה במיוחד, היא יכולה לגרום לביבי לגרום נזק לבזק."

נתניהו: "שטויות במיץ עגבניות. אני הבן אדם הכי חלש בתקשורת הישראלית."

אדרי: "בואי נלך לפילבר. אמר שאת מעורבת במשרד התקשורת ושרה"מ שומע בעצתך בענייני תקשורת."

נתניהו: "שקר."

בהמשך החקירה אומרת נתניהו לחוקרת עדי אדרי: "טוב עדי זה שאת חזקה ואת השולטת פה ואת מגבירה את קולך, זה לא אומר שאת צודקת."

אדרי: "אני מגבירה את קולי כי את הגברת את קולך."

נתניהו: "יפה אז אני אשקיט את שתינו. עדי, מצטערת. אני רוצה קצת סיקור חיובי קצת אובייקטיבי ומאוזן באוקיינוס הצונאמי האדיר של השחיטה שלי, של כיתות היורים שעושות לי טוק, טוק, טוק, טוק, שחיטת האופי שחיטת האישייות... ואני רוצה להגיד לך עדי שאם אותך היו שוחטים אותך בתקשורת חלקיק של החלקיק, והיו נכנסים לך לתחתונים ומתחילים להגיד אמרת לעוזרת ככה, ורצית שיחליפו לך את הסדין ככה, ורצית את הנייר טואלט ככה, גם לא היה לך נעים וגם היית מרגישה נורא ואיום ועוול."

אדרי: "אין לי ספק שלא נעים לך."

נתניהו: "חוסר צדק, עוול, עוול, עוול, עוול, עוול, עוול, עוול."

אדרי: "אין לי ספק לרגע שלא נעים לך."

נתניהו: "אכיפה בררנית."

בסיום החקירה הראשונה אמרה נתניהו לחוקרות: "אני רוצה להגיד שזו באמת חקירה הזויה ושאני חושבת שיש כאן גם עוול ובדיחה איומה שמדברים עליי, שכל חטאי שאולי קיבלתי תקשורת בחלקים קטנטנים וטיפות קטנטנות של איזשהו טיפת איזון וגם על פעילויות ציבוריות שאני עושה למען מדינת ישראל."

על עדי מדינה:

"חושבים שבן אדם נחמד ומתברר שהוא סוטה"

כשלושה שבועות לאחר חקירתה הראשונה מגיעה שרה נתניהו לחקירה האחרונה שלה בתיק 4000. בחקירה הזו, כבר נודע ברבים כי מי שהיה מקורב לנתניהו, ניר חפץ, הפך גם הוא לעד מדינה בתיק 4000. כאשר החוקרות מבקשות לשוחח איתה על פגישה של שאול אלוביץ' בבלפור באחד מימי השישי בינואר 2015 ומעלות את השם ניר חפץ ככזה שקבע את הפגישה, נתניהו אומרת: "טוב תעזבו, עד מדינה, נו באמת. תעזבו מה שהבן אדם הזה עשה". החוקרת בלזר מסבירה לנתניהו: "תשמעי היום אנחנו נשמע את השם הזה, לא פעם ולא פעמיים בחקירה."

נתניהו: "מאה אחוז. אבל אחת מהסיבות של הכאבי ראש זה זה. והבחילה. יש לו אמינות מאוד קטנה לעד מדינה שעושה דברים כדי לחפות על עבירות שלו. אתה לא נהיה עד מדינה בלי עבירות."

בלזר: "באותה תקופה הוא לא היה עד מדינה, הוא היה יועץ התקשורת והוא היה איש מאוד קרוב אלייך."

נתניהו: "נכון, לצערי הרב. צריכה לפקפק בעצמי ביכולותי הפסיכולוגיות לאתר אנשים."

בלזר: "העדת עליו גם שהוא היה אמין."

נתניהו: "נכון. הכל מת ברגע שהבנתי מה שהוא עשה."

בהמשך החקירה החוקרת אדרי שואלת את נתניהו: "בעצם הסיפור של הכניסה של רה"מ למשרד התקשורת זה הזדמנות מבחינתך, בראייה שלך כאחת שמסוקרת באופן שלילי?"

נתניהו: "לא חשבתי שהוא ישנה את התמונה עליי. חשבתי שהוא יעזור שתהיה תקשורת יותר מאוזנת במדינת ישראל. מאוזנת זה מבחינת ייצוג הימין. מבחינת ייצוג הליכוד. מבחינתי האמת. ברוך השם שיש עם שלא מתייחס לתקשורת. יש עם שמבין שהתקשורת משקרת. פשוט מציגה מצג שווא. התקשורת הופכת אותנו לשטנים ולאיומים, הופכת אותי למפלצת שכול היום רק צועקת ורק רבה."

בלזר: "אז למה הוא לא המשיך להיות שר התקשורת?"

נתניהו: "לא זוכרת למה. הוא לא יכול היה... היה שם איזה משהו, איזה סיפור."

בשלב זה בחקירה מבקשים החוקרים לעמת את שרה נתניהו עם עד המדינה שלמה פילבר, מנכ"ל משרד התקשורת לשעבר שהיה מקורב לבני הזוג נתניהו, אולם שרה מסרבת.

נתניהו: "אתם משמיעים לי הקלטה או שאתם מביאים לי בן אדם?"

אדרי: "לא. אנחנו מכניסים אותו, הוא ייתן לך את גרסתו."

נתניהו: "לא, אני הולכת מייד."

אדרי: "לא, את לא. את לא יכולה ללכת."

נתניהו: "אני הולכת להתקשר ליוסי (עו"ד ד"ר יוסי כהן - ל"ד). אתם לא יכולים להכניס לי בן אדם בלי שאני אישרתי את זה."

אדרי: "למה לא?"

נתניהו: "ככה. כי זה לא לפי החוקים."

אדרי: "תשמעי אני לא עושה משהו שהוא לא לפי החוק."

נתניהו: "מאה אחוז, אז אני רוצה להתקשר ליוסי כהן. לא, אתם לא תעשו לי את זה."

אדרי: "שנייה... בואי."

נתניהו: "לא מכניסים לי אנשים בלי שנתתי רשות, בלי שאני מתייעצת עם עורך דין. אתם לא תכניסו את פילבר."

אדרי: "אנחנו לא נעשה משהו חלילה שהוא בניגוד לחוק, אין דבר כזה."

נתניהו (נשמעת מגחכת): "אני לא הולכת לעשות כאן עימותים עם עדי מדינה. מכר את נשמתו לשטן רק כדי להציל את עורו מעבירות שהוא עשה ומוכר עליו את כל הזבל. ודרך אגב לא אכפת לי להזמין את כל העבריינים במדינה שימכרו את הזבל על משפחת נתניהו."

לאחר מכן החוקרים מציעים גם לעמת את נתניהו עם ניר חפץ, אולם היא בוחרת שלא.

חוקר: "מבחינתנו סירוב לעימות שווה לשתיקה וזה עשוי לחזק את הראיות נגדך."

נתניהו: "שטויות... ראיות נגדי... אני יודעת שהמערכות כאן לא עובדות כמו שצריך, גם מבחינת גיוס עדי מדינה. אני הייתי מציעה לכל העבריינים במדינה לבוא ולהגיד - באו תנקו אותנו מהעבירות שלנו - ניתן את הראש של נתניהו, זה פחות או יותר האווירה שקיימת במשטרה."

אדרי: "תשמעי, את אמרת בפעם שעברה שניר חפץ הוא בן אדם ישר והגון ואת סומכת עליו ורה"מ אומר את אותו דבר בגרסתו. ניר חפץ לא השתנה. ניר חפץ הוא אותו ניר חפץ."

נתניהו: "לא מסכימה איתך." בלזר: "גם על שלמה פילבר אמרתם שהוא בן אדם ישר."

נתניהו: "נכון, מאה אחוז, עד שהפכו לעדי מדינה. עד מדינה הוא לא בן אדם ישר. גם לפעמים את חושבת על בן אדם שהוא נורא נחמד, פתאום מתברר לך שהוא סוטה, שהוא פדופיל

חוקרת: "מי שצריך לפחד זה רק מי שעושה משהו לא בסדר" נתניהו: "אני האדם הכי פחות פלילי. מי שפלילי ועברין הוא ניר חפץ, כי אחרת לא היו שמים אותו עד מדינה ואותו דבר כנראה מומו. יש לכם ספק שמה ששני אלה עושים זה דבר מחורבן ומגעיל ומלוכלך? יש לכם ספק?"	חוקרת: "מה עם וואלה?" נתניהו: "וואלה זה הכי גרוע שיש. תראי, אז היה כמה פעמים תמונות מאירועים ציבוריים שעשיתי, אבל בוואלה, אף פעם בחיים לא היתה עליי כתבת תדמית כמו שיש על איילת שקד... במיליון מקומות ורק עוד כתבה ועוד פרגון ועוד תמונות שער"

בלזר: "הוא לא הפך לאדם אחר."

נתניהו: "גיליתי שהוא בן אדם אחר, גיליתי שאני הייתי מטומטמת. כשנודע על בן אדם שהוא עד מדינה הכול משתנה. עדי מדינה הם לרוב נגד מאפיה, ואנחנו לא מאפיה... תקליטו כול הזמן. תשמרו את עצמכם לעת צרה. תהיו זבלים אחד לשני. תהיו חרות אחד לשני, תלשינו, תשתנקרו. זה המסר לציבור... ובעיקר תקליטו את נתניהו."

בלזר: "מי שצריך לפחד זה רק מי שעושה משהו לא בסדר."

נתניהו: "אני האדם הכי פחות פלילי. מי שפלילי ועבריין הוא ניר חפץ, כי אחרת לא היו שמים אותו עד מדינה ואותו דבר כנראה מומו. יש לכם ספק שמה ששני אלה עושים זה דבר מחורבן ומגעיל ומלוכלך? יש לכם ספק?"

על שלטון החוק:

"יודעים שהמשטרה מנסה להפיל ראש ממשלה"

החקירה מתקדמת והחוקרות שואלות את נתניהו על אתר וואלה. נתניהו משיבה: "וואלה זה הכי גרוע שיש. וואלה וואינט... תראי, אז היה כמה פעמים תמונות מאירועים ציבוריים שעשיתי, אבל זה לא. אני זוכרת שבוואלה, אף פעם בחיים, לא היתה עליי כתבת תדמית כמו שיש על איילת שקד. במיליון מקומות ורק עוד כתבה ועוד פרגון ועוד תמונות שער. אז היה כמה פעמים אזכורים על דברים שאני עושה לציבור. אני רעיית ראש ממשלת ישראל. אני עושה דברים למען הציבור

בלזר: "את זוכרת שאת נתת הוראות ובקשות למשרד התקשורת להפסיק את הסיוע שניתן לאלוביציים בגלל שהם הפסיקו את הסיקור האובייקטיבי לגביכם?"

נתניהו: "אין מצב כזה ואמרתי לכם אין לי שום קשר למשרד התקשורת. היחיד שהכרתי שם זה מומו ואחרי זה במחשבה שנייה הכרתי עוד בן אדם בתקופה מסוימת שקוראים לו בנימין נתניהו."

בלזר: "תראי, ניר חפץ סיפר שאת שלחת אותו לדבר עם מומו, מנכ"ל משרד התקשורת ולהגיד לו תפסיק את העזרה לאלוביציים, אנחנו כבר לא חברים שלהם."

נתניהו: "אין מצב שאמרתי דבר כזה. מה פתאום."

רגע לפני שמסתיימת החקירה מוסיפה נתניהו כי "בהתחלה עוד פחדתי להגיד את זה אבל עכשיו כל האזרחים יודעים שהמשטרה מנסה להפיל את ראש הממשלה. זה לא יתכן דבר כזה. הוא צריך להיות מוכה מהעמים הניר חפץ הזה. מוכה מהציבור, ודרך אגב הוא יהיה מוכה, כי אני לא חושבת שיהיה לו מקום על פני האדמה... זה לא מסע רדיפה זה מסע צייד מטורף שאתם אומרים – השלמנו ת'מטרה זה ראש הממשלה ותיקחו עדי מדינה... למה שלא תיקחו עוד מאה. אני אצא בקריאה - בואו כל עברייני מדינת ישראל, משטרת ישראל קוראת לכם."

חוקר: "שרה, נו רוצים לסיים באמת."

נתניהו: "יש כאן ניסיון להפיכה שלטונית וכדאי שהעם יידע את זה."

אדרי: "טוב. יש לך מה להוסיף?"

נתניהו: "שזה חקירת שווא הזויה וסרק ואני חושבת שזה נורא ואיום שמדינת ישראל ממשיכה עם זה ומבזבזת כספים ענקיים לדברים האלה

גנץ: נשקול את הצעת החנינה לנתניהו תמורת פרישה

יו"ר כחול לבן התייחס ליוזמתו של ליברמן, שהציע באולפן ynet להעניק חנינה לנתניהו בתמורה לפרישתו מהחיים הפוליטיים, ואמר: "לא רוצים לראות ראש ממשלה נוסף נכנס לבית הסוהר". הוא גם לקח אחריות אישית על מערכת הבחירות השלישית: "לא הצלחנו עדיין להוציא את המדינה מהבוץ"

יובל קרני פורסם: 12.12.19

יו"ר כחול לבן, בני גנץ, אמר הערב (יום ה') בהצהרה של ראשי כחול לבן כי הוא לוקח אחריות אישית על ההליכה למערכת הבחירות השלישית: "לא הצלחתי ולא הצלחנו עדיין להוציא את המדינה מהבוץ הטובעני שאליו נגררנו". הוא פנה לראש הממשלה בנימין נתניהו: "הסכמתי ללכת לקראתך למקומות פורצי דרך ואתה ניסית לשים מלכודות בכל הזדמנות. אני רציתי אחדות ואתה רצית חסינות. לא ויתרת על הבלוק, רצית חסינות. זה היה הדיל האמיתי ששמת על השולחן - פייק אחדות תמורת חסינות."

גנץ התייחס גם ליוזמתו של יו"ר ישראל ביתנו, אביגדור ליברמן, שהציע הבוקר באולפן ynet להעניק חנינה לראש הממשלה נתניהו בתמורה לפרישתו מהחיים הפוליטיים: "אנחנו לא רוצים לראות ראש ממשלה נוסף נכנס לכותלי בית הסוהר. כשיהיה הדבר רלוונטי - נשקול את הדברים בהתאם להמלצות מערכת המשפט. אם נוכל לחסוך את המראה המביש הזה - זה יהיה טוב."

לדברי גנץ, "ישראל הולכת לבחירות כי אדם אחד שם עצמו לפני אזרחיה. הוא שם את ביטחונו וחסינותו לפני ביטחונה וחוסנה של החברה. זהו שפל ערכי, אישי ומוסרי. זו טרגדיה פוליטית של אדם אחד שאומר לעם שלם - מסעי לחסינות האישית הוא המסע שלכם וההיחלצות ממשפט היא בבחינת ערך עליון."

מספר 2 במפלגה, יאיר לפיד, האשים את ראש הממשלה נתניהו בהסתה. "נתניהו ינהל קמפיין של שנאה והסתה לאלימות", אמר לפיד. "כשראש הממשלה מסית לאלימות כל הזמן, בסוף יהיו משוגעים שיקשיבו לו. אני אומר למי שיושב בחדר הזה - עשו לי טובה ושמרו על עצמכם."

לפיד ציין עוד כי "מערכת אכיפת החוק היא לא האויב. האויב הוא האיראנים, מחלות זיהומיות, ירידה בדירוג פיז"ה וחמאס שיוורה על ילדינו. אנחנו ב-81 הימים שנותרו ננסה לעשות משהו קשה באמת - לנהל מערכת בחירות קשה בלי לפרק את העם הזה."

מספר 4 במפלגה, גבי אשכנזי, הדגיש כי מפלגתו לא תפסול אף מפלגה ציונית בתום מערכת הבחירות הקרובה. "כולם שותפינו במאבק על עתידה ודמותה של מדינת ישראל. לנו אין בלוק. לנו יש מדינה", אמר אשכנזי. "לא ניתן למערכת הבחירות הזו להפוך לעוד קרב מדמם של פלגנות והסתה. לא ניתן לפגוע באחדות העם הזה."

אשכנזי הוסיף: "נחתור להכרעה ברורה למען עם ישראל. נחלץ את המדינה מהשיתוק שנגזר עליה."

מהליכוד נמסר בתגובה לדבריו של גנץ כי "ראש הממשלה נתניהו הסכים לקבל כל ויתור כדי להקים ממשלת אחדות. בני גנץ עשה כל מאמץ כדי לסכל ממשלת אחדות ולגרור את המדינה לבחירות. הדרך היחידה להקים ממשלה לאומית רחבה וחזקה למדינת ישראל היא להצביע לליכוד."

פרץ: "נתניהו יכול להגיע לעסקת טיעון כבר עכשיו"

יו"ר העבודה-גשר, ח"כ עמיר פרץ, התייחס הערב גם להצעת החנינה לנתניהו: "אף אחד לא רוצה לראות ראש ממשלה בכלא, אבל כל אזרח במדינת ישראל צריך להיות שווה בפני החוק. לא ניתן

לסחור בתפקיד ראש הממשלה. נתניהו יכול להגיע לעסקת טיעון כבר עכשיו, במקום להמשיך ולהתבצר בבלפור. מחנה המרכז-שמאל צריך להרים ראש ולנצח את נתניהו בקלפי."

יו"ר המחנה הדמוקרטי, ח"כ ניצן הורוביץ, התייחס גם הוא - ופסל את ההצעה על הסף: "גם אני לא רוצה לראות ראש ממשלה בכלא, לכן צריך שראש הממשלה לא יהיה מושחת. אין ולא תהיה שום חנינה לנתניהו. בישראל כל אדם שווה בפני החוק. אם הוא יורשע באישומים החמורים שעומדים נגדו, הוא יהיה חייב לרצות את עונשו."

בתוך כך, יו"ר ישראל ביתנו, אביגדור ליברמן, התייחס הערב בכנס לימוד FSU באשדוד לאפשרות הנהגת הבחירה הישירה לראשות הממשלה: "כשהתחיל כל הסיפור של הבחירה הישירה, מאוד תמכתי בו. לצערי, כשהחוק התקבל סירסו אותו ושמו מחסומים, כך שבפועל הוא לא עבד. צריך להכניס בחוק שלושה תיקונים ולבנות שיטה יותר אפקטיבית". לדברי ליברמן, "זה מצב אבסורדי. אתה מסיים בחירות ולא יודע מי ניצח ומי הפסיד. חייבים לשנות פה את השיטה. המבנה של המדינה חייב כנראה לעבור שינוי עמוק."

הצהרת ראשי כחול לבן באה ברקע פיזור הכנסת ה-22, שתוביל את אזרחי המדינה אל הקלפי ב-2 במרץ, בפעם השלישית בתוך פחות משנה. מליאת הכנסת אישרה הלילה בקריאה שנייה ושלישית את פיזור הכנסת ואת קיום הבחירות באופן חריג ביום שני. 94 חברי כנסת תמכו בהצעת החוק, ללא מתנגדים. המליאה אישרה גם בקריאה שנייה ושלישית את הצעת חוק הבחירות לכנסת ה-23 (הוראת מיוחדות), ברוב של 96 תומכים מול תשעה מתנגדים.

ביום שני האחרון הודיע מספר 2 ברשימת המפלגה, יאיר לפיד, כי הוא מוותר על הרוטציה עם היו"ר בני גנץ. "אם יהיו בחירות - החלטנו שלא תהיה רוטציה", אמר לפיד ביום שני האחרון. "נלך כולנו מאחורי בני גנץ, המועמד שלנו לראשות הממשלה. זו לא הייתה החלטה קשה, ישבתי בשישי בערב עם הילדים ואמרתי להם שהבטחתי לעשות מה שטוב למדינה וזה טוב למדינה". הוא הוסיף כי "זו זכות גדולה להיות חלק משינוי, חלק מהשינוי זה לזכור שאזרחי ישראל זה מה שחשוב."

אתמול, לפני פיזור הכנסת, התייחס יו"ר המפלגה בני גנץ לאפשרות שראש הממשלה בנימין נתניהו יפעל לקבלת חסינות מהעמדה לדין. "בואו נגיד ביושר, ההקשר של החסינות יצא מכל פרופורציה. המאבק על החסינות מתמשך לאורך כל שלושת מערכות הבחירות. להגיע לרוב, שיבטיח את החסינות, ושיבטיח כמה תופעות שליליות אחרות, נגד זה אנחנו כמובן חייבים לקום. אנחנו נפעל ככל שאפשר על מנת שהדבר הזה לא ימוצה", אמר גנץ.

הוא הוסיף: "אמר לי פעם מישהו ששייך למערכת השלטונית: 'יום אחד תצטרך את החסינות'. אמרתי מה זאת אומרת?. בסופו של דבר המשחקים בחסינות הם בגלל שטיקים פוליטיים. אנשים חושבים שהחקירות הן פוליטיות, אני מציע להתרחק מהאיזור הזה. אנחנו אנשי חוק, אנחנו פועלים לפי החוק, אני חושב שאין מקום לחסינות במקרה הזה, וצריך לבדוק שבחוקי החסינות ישתמשו למקרים שצריך ולא מתי שאפשר."

השורד**ניתוח התנהגותי של בנימין נתניהו 1999 ו-2017: מה השתנה**

שאל קמחי, שגית יהושע וירדן אוליאל 07.09.2017

תמצית

המחקר הנוכחי מציג ניתוח התנהגות של ראש ממשלת ישראל, בנימין נתניהו, ומשווה את דפוסי התנהגותו בהווה עם דפוסי התנהגות שזוהו במחקר קודם, שנערך בשנת 1999. הניתוח הנוכחי מבוסס על זיהוי של דפוסי התנהגות חוזרים (מעבר לזמן ולסיטואציות) שעלו מחומר מגוון שהיה זמין לחוקרים: הצהרות של נתניהו, ראיונות, עדויות וראיונות עם אנשים שעבדו עם נתניהו.

הממצאים הבולטים מצביעים על הבאים: נתניהו ממשיך לראות עצמו כמוכשר יותר מאחרים וכפוליטיקאי מחונן, הוא אוהב את החיים הטובים שמציעים לו המעמד והכוח ומאפשרים מלונות פאר, מסעדות יוקרה ומזון משובח; נתניהו משתמש במניפולציות לקדם את מטרותיו, ובראש וראשונה, להבטיח את הישרדותו הפוליטית; הוא חשדן ובעל חוש קורבנות מפותח, לפיו כולם (או רובם) בעולם הפוליטי נגדו באופן תמידי; בולט ביותר הקושי שלו בקבלת החלטות חשובות בהתייחס לשאלות הבסיסיות של עתיד הקונפליקט הישראלי-פלסטיני; האמביציה שלו באה לידי ביטוי ברצון להישאר בפסגה בכל מחיר; הוא ממשיך להיות דובר רהוט עם יכולת גבוהה ביותר להעביר את מסריו.

משך הזמן הארוך של נתניהו בתפקידו כראש ממשלה בא לידי ביטוי, להערכתנו, ב"עייפות" המתבטאת בחלקה בהגברת החשדנות, קשיים בעמידה בלחצים ובעיות בקבלת החלטות, על כל המשתמע מכך. מעבר לכל, המחקר הנוכחי מצביע על כך שדפוסי ההתנהגות שזוהו במחקר הראשון, לפני כ-18 שנים, יציבים במידה רבה וכמה מהם אף הקצינו במהלך השנים.

רקע

המחקר הנוכחי מנסה לשרטט את דיוקנו של בנימין נתניהו, ראש ממשלת ישראל, באמצעות ניתוח התנהגותי. המחקר שייך לתחום רחב של מחקרים העוסקים בהערכת אישיותם של מנהיגים פוליטיים. מחקרים אלה הם נושא לוויכוח רב-שנים בין דיסציפלינות מדעיות שונות. המחקרים העוסקים במנהיגים פוליטיים מעלים מחלוקת המתמקדת, בין השאר, בשני נושאים מרכזיים: (א) השאלה המהותית, באיזו מידה המנהיג מעצב את ההיסטוריה, או שהוא רק מכשיר בידי ההיסטוריה או בידי רוח הזמן, "צייטגייסט". (ב) מהי המתודולוגיה המועדפת לעריכת דיוקן פסיכולוגי מרחוק, במסגרתו אין אפשרות למגע ישיר עם נשוא המחקר ולא ניתן להשתמש בכלי הפסיכולוגיה המקובלים, להערכת אישיותו של הפרט.

על רקע זה אין זה פלא שקיימות גישות שונות להערכת דיוקן מרחוק של מנהיג פוליטי. גישות אלה שונות זו מזו הן בהתייחס לרקע התיאורטי העומד מאחוריהן והן למתודולוגיה השונה לביצוע המחקר.

ניתוח דמות (או כפי שהוא מכונה לא פעם, פרופיל פסיכולוגי) של מנהיג/ה פוליטי/ת ממרחק (ללא מגע ישיר עם המנהיג נשוא המחקר) מעלה דילמה אתית בין שני ערכים בסיסיים במדינה דמוקרטית: מחד הזכות לפרטיות (Right to Privacy, 2017) ומאידך, זכות הציבור לדעת (The Public's Right to Know, 1999). לפי חוקרים העוסקים בניתוח של מנהיגים פוליטיים, זכות הציבור לדעת, בכל הקשור למנהיג/ה פוליטי/ת גוברת על הזכות לפרטיות (ראו דיון נרחב בשאלה זו אצל Post, 2015). נראה שחילוקי הדעות הבולטים נסובים סביב הניסיון לקבוע דיאגנוזה לבריאות הנפשית, שלדעת ארגון הפסיכיאטרים

האמריקאים אינו אתי. (American Psychiatric Association, 2017) במאמר הנוכחי איננו מציעים דיאגנוזה פסיכולוגית אולם מנסים להצביע על דפוסי התנהגות.

סקירת ספרות בנושא דיוקנאות של מנהיגים פוליטיים מעלה כי מנהיגים פוליטיים רבים, כולל רבים מנשיאי ארצות-הברית לדורותיהם, שימשו נשוא למחקרי דיוקן פסיכולוגי. מטרת דיוקנאות כאלה היא לנתח מגוון היבטים: תכונות בולטות, קווי אופי, מבנה אישיות, סגנון מנהיגות, השקפת עולם, ערכים בולטים, יכולת לנהל משא-ומתן, נכונות לפשרות והדרכים שבהן מאפיינים אלה באים לידי ביטוי ומשפיעים על ההתנהגות הפוליטית של המנהיג.

המחקר הנוכחי מציג ניתוח התנהגותי של ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו ומשווה את דפוסי ההתנהגות שלו בהווה עם אלו שעלו ממחקר קודם שנערך בשנת 1999 (Kimhi, 2001) ופורסם כפרק במסגרת ספר העוסק בפרופילים פסיכולוגיים של מנהיגים ממדינות שונות. (Feldman & Valenty, 2001) מטרת המחקר הנוכחי הינה לבחון את תוקף הניבוי של המחקר הראשון ולנסות ולהעריך שינויים/יציבות בדפוסי ההתנהגות לאחר כ-18 שנים.

שני המחקרים מתבססים על מתודולוגיה המכונה ניתוח התנהגות (ראו Kimhi & Even, 2002) מחקרים אלה שייכים לתחום המחקר האיכותני (qualitative) השימושי (applied research) שעיקרם צורת חקירה שיטתית המערבת יישום מעשי של מחקר מדעי.

בדומה לכך, מטרת המחקר שלנו היתה לזהות דפוסי התנהגות חוזרים (מעבר לזמן ולסיטואציות) כפי שעולים מהחומר המגוון שעמד לרשותנו: התבטאויות של נתניהו, ראיונות לתקשורת, עדויות וראיונות עם אנשים שונים שעבדו עמו, כתבות של עיתונאים שריאיינו אותו וכדומה. ככל האפשר בחרנו שלא להסתמך על הערכות ומסקנות של אחרים אלא להתבסס על תיאורי מקרה ועובדות המאפשרות זיהוי של התנהגויות ספציפיות (ראו פירוט המתודולוגיה אצל קמחי, 2007).

מתודולוגיה

בשלב הראשון אספנו חומר מגוון שהתפרסם בכלי התקשורת השונים (כולל עמוד הפייסבוק של נתניהו). בסך הכל אספנו כמאתיים "יחידות אינפורמציה": לדוגמה, ראיון עם אדם שעבד עם נתניהו ופורסם בתקשורת, או כתבה על אירועים פוליטיים שבה מתוארת התנהגות ספציפית של נתניהו. בשלב השני סימנו את החלקים הרלבנטיים ומיינו את יחידות האינפורמציה לקטגוריות תוכן עיקריות. החלוקה נעשתה בהתאם לחלוקה לקטגוריות התוכן של המחקר הקודם משנת 1999. תהליך המיון נעשה בנפרד על-ידי שני החוקרים ועזרת המחקר. נמצאה התאמה גבוהה מאוד בין שלושת המיונים של הצוות.

בשלב השלישי סיננו את החומר כך שכל יחידת אינפורמציה תוכנס לקטגוריית תוכן אחת או שתיים, כאשר מדובר באותו דפוס התנהגות (יחידת אינפורמציה כללה בחלק מהמקרים מספר דפוסי התנהגות שונים). בשלב הרביעי ערכנו אינטגרציה של החומר שנאסף בהתייחס לכל אחת מקטגוריות התוכן. בהצגת הממצאים בחרנו להציג תמצית מתוך המחקר הראשון ומיד אחריו את דפוס ההתנהגות מהשנים האחרונות ולנסות להשוות בין שני המחקרים בהתייחס לכל קטגוריית תוכן, ולבדוק האם התרחשו שינויים וכמה.

ממצאים: דפוסי התנהגות בולטים של בנימין נתניהו

7/9/2017 – העין השביעית

פרופ' שאול קמחי מהחוג לפסיכולוגיה במכללה האקדמית תל-חי הוא יועץ מיוחד לשעבר בחטיבת המחקר של אמ"ן לנושאי פרופילים של מנהיגים

ד"ר שגית יהושע היא עמיתת מחקר במכון למדיניות נגד טרור במרכז הבינתחומי הרצליה ועמיתת הוראה בקינגס קולג' בלונדון

ירדן אוליאל, החוג לפסיכולוגיה, מכללה אקדמית תל-חי

אגוצנטריות ותחושת גדלות

נתניהו תופס עצמו כבעל ראייה נכונה יותר מאחרים. לדידו, אנשים שלא מסכימים עמו פשוט לא מבינים מה שהוא מבין. זוהי תפיסה בסיסית שלפיה הוא רואה ומבין את התהליכים ההיסטוריים-פוליטיים בצורה נכונה ומי שלא חושב כמוהו – טועה. הצלחתו האישית חשובה לו יותר מאידיאולוגיה, ובהתנהגותו כלפי אנשי צוות העובדים עמו בולטת ההתמקדות בעצמו ומערכת יחסים המבוססת על ניצול. בנוסף, נתניהו נוהג לקשר בין גורלו האישי לגורל האומה.

נתניהו ממשיך לראות את השקפתו כאמת היחידה ואת עצמו כמוכשר מאחרים, פוליטיקאי כל יכול, "האסטרטג הכי טוב בארץ". קושר אירועים שונים עם עצמו: לדוגמה, בשיחה עם שגריר סין: "אבל אתה יודע ששמי הפרטי הולך אחורה כמעט 4,000 שנה". ממשיך לראות עצמו כאדם בעל חשיבות יוצאת דופן ונוטה להאדיר בכל הזדמנות את מעמדו ומעשיו. בכל התבטאויותיו אין אזכור או רמז לניסיון לראות דברים מפרספקטיבת האחר. כבעבר, נתניהו הוא מאחר כרוני לפגישות ואינו מתחשב באחרים המחכים, לא משנה מה דרגתם ותפקידם.

השוואה: נראה שדפוס התנהגות המתואר לעיל התחזק עם השנים, ככל הנראה לאור משך הזמן שנתניהו ממשיך לעמוד בראשות הממשלה. העדויות של אנשים שעבדו בקרבתו מחזקות את האגוצנטריות כמאפיין מרכזי של נתניהו.

נהנתנות ותחושת מגיע לי

נתניהו אוהב את החיים הטובים שהמעמד והשררה מקנים: בתי-מלון מפוארים, מסעדות ואוכל טוב, סיגרים משובחים, ספר צמוד לפני כל הופעה או מפגש חשובים. טפח מתפיסה זו ניתן לראות גם במנהגו של נתניהו לתת לאנשים אחרים לשלם עבורו.

הנהנתנות של נתניהו אינה חדשה ואף הגיעה לחקירות בעבר (פרשת המתנות הקודמת למשל). למרות שבני הזוג כבר נכוו בעבר ויצאו "בקושי" מהחקירות בתחום זה, דפוס התנהגות זה נמשך. ככל הנראה הנהנתנות וקבלת המתנות חזקה מהם, על כל המשתמע כך. הנהנתנות של נתניהו היא תמיד על חשבון המדינה או מיטיבים עשירים ו/או הזולת, ואף פעם לא על חשבוננו: הוא מתקשה להימנע מקבלת מתנות וקיימות עדויות שהוא אף דורש אותן.

בהתבסס על מספר עדויות של אנשים שהכירו מקרוב את בני הזוג, נתניהו ושרה רואים במתנות משהו שהם ראוים לו ובעיניהם זה דבר טבעי לגמרי ולא יוצא דופן: מגיע להם (entitlement) במקביל, בני הזוג מפגינים לאורך כל השנים קמצנות קיצונית.

השוואה: מתקבל הרושם שדפוס ההתנהגות המתואר הלך והתחזק עם השנים. ככל הנראה הדבר לא נתון לשליטתם ומקבל הכשר עצמי, שכן לתפיסתם "להם מותר". גם אם שרה דומיננטית בנושא זה, שיתוף הפעולה מצד נתניהו הוא מלא.

כוחנות ומניפולטיביות בפוליטיקה

כוחנות ומניפולטיביות הן מילות המפתח לתיאור התנהגותו של נתניהו בתחום הפוליטי. לפי השקפתו, בפוליטיקה יש כללי משחק שונים: "כללי הג'ונגל" שבהם החזק שורד והחלש מפסיד. לגישתו של נתניהו, בפוליטיקה כל האמצעים כשרים להשגת המטרה. המצפון והערכים של חיי היומיום אינם רלבנטיים לחיים הפוליטיים. כאשר התנהגות זו זוכה מאוחר יותר לביקורת קשה, אין הוא מתייבב ומצדיק את מעשיו אלא מתחמק מאחריות: "לא ראיתי, לא התכוונתי, לא הובנתי".

נתניהו משתמש במניפולטיביות לקידום מטרותיו ובראש וראשונה הישרדותו הפוליטית. דוגמה למניפולטיביות מהימים האחרונים: שיחת הטלפון מנשיא ארה"ב טראמפ לנתניהו באמצע חקירה משטרתית. בניגוד לדברי לשכת נתניהו בדבר שיחה ספונטנית, לא עבר יום והבית הלבן הודיע כי תיאום השיחה עם ראש הממשלה הישראלי נמשך כמה שעות. לנתניהו גם אין כל בעיה לשנות את עמדותיו (אותן ביטא בפומבי) אם השינוי משרת אותו.

כמו כן, בהתנהלותו הפוליטית של נתניהו בולט מאוד השימוש במציאת אויבים (פנימיים וחיצוניים) שאותם ניתן להאשים כמעט בכל דבר, כגון: התקשורת, השמאל, הפלסטינים וכו'. בנוסף, נתניהו מסכסך בין חלקים וקבוצות שונות של אזרחי המדינה גם אם הנושא ליצירת הסכסוך מפוברק. נתניהו יוצא כנגד אויבים שלתפיסתו מאיימים על שלטונו ורוצים להפסיק אותו בדרך שאינה חוקית (לתפיסתו – שלא באמצעות בחירות).

דוגמאות לכך ניתן לראות בתיאורי מקרה שונים, כגון האמירה ערב הבחירות הכלליות האחרונות שלפיה "הערבים נעים לקלפי", דבריו לרב כדורי "השמאלנים שכחו מה זה להיות יהודים", האשמת הערבים בהצתת גל השריפות, האשמת פוליטיקאים ממפלגות השמאל שהתמוגגו מנחת עם קבלת החלטה באו"ם נגד ישראל – וזו רשימה חלקית בלבד.

זהו דפוס חוזר של התקפה (לפעמים בפזיזות, מבלי לחכות לבירור הנושא) ומציאת אשמים ללא בסיס מספק. בחלק מהמקרים, כאשר אין להאשמות כל בסיס, הוא פשוט עוזב את הנושא ולא מזכירו שוב. צורה נוספת של התנהגות חוזרת של נתניהו בפוליטיקה היא "גזילת קרדיטים" משריו. הוא דואג להתערב ולדאוג שיוזמן לכל מיני אירועים וטקסים הקשורים בעבודתו של שר אחר על מנת לזכות בכותרת חיובית השוואה: נראה שדפוס זה של כוחניות ומניפולטיביות בפוליטיקה התחזק עם השנים: בפוליטיקה כל האמצעים כשרים להשגת המטרה. לאמת, לערכים ולמצפון אין מקום בפוליטיקה.

חוסר אמינות ושקרים

אמינותו של בנימין נתניהו היא אחד הנושאים העולים תדירות, מאז נבחר לראש ממשלה, על-ידי יריבים, בני ברית פוליטיים, מנהיגים באזור, בעולם ובתקשורת. רבים יצאו כנגד נתניהו בהאשימם אותו בחוסר אמינות. ביקורת זו, בין שהיא מושמעת בפומבי ובין אם בשיחות פרטיות, נסובה שוב ושוב על כך שנתניהו מפר הבטחות. הרושם המתקבל הוא כי נתניהו מתנהג כאילו מקובל ומוסכם על כך שבפוליטיקה כולם משקרים לכולם, זוהי הדרך המקובלת.

חוסר האמינות של נתניהו ממשיך לאפיין את התנהגותו לאורך שנות כהונתו בצמרת הפוליטית של ישראל, וכך גם טענו כלפיו מנהיגים זרים, כגון אובמה וסרקוזי. נראה שלנתניהו אין כל קושי לשקר

ובמקביל להאשים את מבקריו בשקרים לשמם: השמאל, העיתונות השמאלנית, עיתונאים, וכל מי שקשור לחקירות שבהן הוא ואשתו מעורבים. לדוגמה, דבריו בראיונות לכלי תקשורת באשר לקיום ישיבות קבינט רבות על נושא המנהרות ברצועת עזה, לפני "צוק איתן". לדברי מבקר המדינה שבדק את הסטנוגרמות של הישיבות, הדברים ברובם לא היו ולא נבראו (4).

השוואה: מתקבל הרושם שדפוס התנהגות זה נמשך ואף ביתר שאת: ניכרת עלייה רבה בחוסר האמינות והשימוש בשקרים ובמניפולציות, בעיקר לאור החקירות נגדו.

חשדנות וקורבנות: התקשורת היא האויב העיקרי

אחת התכונות הבולטות של בנימין נתניהו היא החשדנות כמאפיין בסיסי. חשדנות זו, שלפיה "כל העולם נגדי", מלווה בתפיסה תמידית של קורבנות. תחושת הקורבן מתבטאת בכך שכל הזמן קמים נגדו והוא "יחיד מול רבים", לא נכנע, לא מוותר וממשיך בדרכו הצודקת. הרושם המתקבל מהתנהגותו ומנאומיו הוא כי דווקא במצבים שבהם הוא מותקף הוא "חש בבית". במלים אחרות, תחושת הקורבן מגייסת אצלו משאבים פנימיים להילחם ולהצליח, ומדרבנת אותו "להראות להם", ובמצבים אלה הוא חש עצמו במיטבו.

חשדנותו של נתניהו, כמו גם תחושת הקורבנות שלפיה כולם נגדו, לא השתנו. עם זאת, מתקבל הרושם שמאפיין זה מתחזק מאוד בתקופה האחרונה בעקבות החקירות, כמו גם "המלחמה" עם בנט המאיים לתפוס את מקומו כמנהיג הימין בישראל. למעשה, כמעט כל אקט של בחירות נתפס על-ידו כניסיון לא חוקי להפילו. במקביל, ובדומה לעבר, נתניהו ממשיך להגיב כי הרדיפה נגדו רק מחזקת אותו ולא מרתיעה אותו.

בהקשר של חשדנות, נתניהו תופס את התקשורת כמי שחותרת נגדו כדי להפילו בדרך לא חוקית ולא דמוקרטית. במהלך השנים האחרונות נתניהו משתמש בדמוניזציה קיצונית של התקשורת באמצעות שימוש ברטוריקה של הם ואנחנו, הפועלת היטב על בוחריו, הרואים עצמם כמקופחים ופחותים בהשוואה ל"עילית האמיתית" הממשיכה לשלוט בתקשורת ובממסד.

בתקופת הבחירות ניתן היה להתרשם מהתבטאויותיו של נתניהו כי חשדנותו מגיעה ממש לתחושות רדיפה. לדוגמה, ביטויים כמו: "קשר חובק עולם נגדי בגיבוי ארה"ב". כחלק מהתנהלותו בעת האחרונה מאז הפרסומים על החקירות נגדו, הוא מרבה לשרטט אויבים שקמים כנגדו אישית: ביטויים כמו "התקשורת השמאלנית מגויסת למסע ציד בולשביקי, שטיפות מוח ורצח אופי נגדי ונגד משפחתי", "השמאל שולט בתקשורת ובמוקדי הכוח האחרים באופן בלתי דמוקרטי". לא היה דבר כזה בתולדות המדינה.

השוואה: הדפוס של האשמת אויביו מהשמאל והתקשורת בראשם אינו חדש, אך נראה כי חלה הקצנה משמעותית ואובססיבית המתבטאת בתחושות רדיפה.

סגנון מנהיגות

מנהל הנוטה לפעול לבד ולמדר את האחרים. מחלק בעצמו משימות לעוזריו, שצריכים להיות ממושמעים ונאמנים. בעל סגנון ניהולי כוחני. חשוב לו לעמוד בראש, להשפיע, להיות דומיננטי. אוהב לשחק את המצביא ב"חדר מלחמה", להשתמש בלוח עם שרטוטים להמחשה. סגנון זה אחראי – בין היתר – להאשמה שהוא מפר את כללי המשחק המקובלים בדמוקרטיה וממיר אותם בכוחניות בוטה.

לא פעם הוא מקבל החלטות בלי להתייעץ ובאופן אימפולסיבי. מעריך נאמנות אישית יותר מכל דבר אחר. דורש מסירות מלאה מאנשיו, אך אינו שומר להם אמונים. מוחק מעולמו ומפקיר אנשים שאיבדו את חשיבותם עבורו. בנוסף, בולטת העובדה כי הוא מקיף עצמו באנשים שחושבים ומסכימים עם דעותיו ומרחיק אנשים או גופים שמציגים תזות סותרות.

ניתן לחלק את סגנון מנהיגותו של נתניהו לכמה תחומים בולטים:

א. עבודת צוות בע"מ – נתניהו ממשיך לשים דגש על נאמנות אישית בכל תנאי מהאנשים שאותם הוא ממנה לתפקידים בכירים. לדוגמה, בחירה בראש המוסד. לדברי אנשים שעבדו עם נתניהו מקרוב, נתניהו שם דגש רב יותר על נאמנות מאשר על כישורים בבואו לאישי תפקידים במשרדו. לכך יש תרומה ניכרת למינויים הרבים הלא מוצלחים ולחוסר בצוות קבוע שעובד לאורך שנים ורוכש ניסיון.

ב. לא לוקח אחריות – לא פחות חשוב, חוסר לקיחת אחריות מצד נתניהו. לדברי מאיר דגן ז"ל, "בחיים הוא לא ראה אותו לוקח אחריות על משהו [...] הדבר היחיד שעניין אותו ב'צוק איתן' היה להצטלם על רקע מפות [...] הוא המנהל הגרוע ביותר שאני מכיר [...] האינטרס האישי אצלו גובר על האינטרס הלאומי". בהקשר זה ניתן להזכיר את דבריו של נתניהו, לאחר פרסום ועדת החקירה למלחמת לבנון השנייה, שבה קרא להתפטרות ה"מ אולמרט) ולקיחת אחריות מצדו. אולם, מה שהיה נכון להגיד כאיש אופוזיציה אינו תופס כאשר הוא ראש הממשלה ומגיב לדו"ח מבקר המדינה בנושא "צוק איתן".

ג. קושי בקבלת החלטות – אחד הדברים הבולטים בסקירת שנותיו של נתניהו כראש ממשלה הם קשיים בולטים בקבלת החלטות בשאלה הבסיסית של ישראל: מכריז על שתי מדינות ופועל להלכה לכוון שמבטיח מדינה דו-לאומית. מעקב אחר תהליך קבלת ההחלטות של נתניהו מצביע על קושי ניכר, היסוסים רבים ודחייה בקבלת החלטות חשובות עד הרגע האחרון.

ניתן לראות את הקשיים האינסופיים בקבלת החלטות בשני תחומים בולטים: מינויים והחלטות מדיניות. דוגמאות: בחירת יו"ר ועדת החוץ והביטחון, בחירת נגידת בנק ישראל, עסקת שליט. בחלק מהמקרים הוא מהסס רבות ולבסוף דוחה את קבלת ההחלטה. נראה כי הוא נוטה במצבים של החלטות קשות, בסופו של דבר, פשוט לא להחליט, משמע, לסרב ולא להיענות להצעות שונות.

ד. הישרדות מעל לכל – מתקבל הרושם שהכל אצל נתניהו מתנהל לפי העיקרון שהישרדותו היא מעל לכל, ולשם כך הוא אינו לוקח סיכונים. זה יכול להסביר, בין השאר, את העובדה שהוא לא מקבל החלטה אסטרטגית לאן פני המדינה, אם ההחלטה עלולה לסכן את הישרדותו כראש ממשלה. נראה כי הדפוס הקובע בסופו של דבר הוא שעקרון השרידות קודם לכל שיקול וככל הנראה זה אחד ההסברים לקושי הגדול של נתניהו לקבל החלטות מהותיות לגבי הסכסוך הישראלי פלסטיני. לצורך הישרדותו בראש המערכת נתניהו מוכן "לכופף" חוקים ונהלים כמו מינויים.

ה. מנהיגות עם האצבע אל הרוח – אפשר לאפיין את סגנון מנהיגותו של נתניהו כסגנון המכונה בספרות "מנהיגות עם האצבע לרוח". נתניהו קובע את מהלכיו במידה רבה ביותר לאור דעת הקהל של בסיס תומכיו, כך גם כאשר הוא מתייצב כנגד הממסד, או לא מגנה התקפות על בית-המשפט העליון, ולאור המלחמה עם השרים בנט ושקד על מנהיגות הימין.

נתניהו מייחס חשיבות רבה מאוד לסקרי דעת קהל שאותם הוא קורא בשקידה ומבין ברמה גבוהה. המטרה היא בראש וראשונה לקלוע לדעת תומכיו ואוהדיו. לדוגמה, התבטאויותיו בפרשת אלאור אזריה שמצביעות על כך שאין לו בעיה לשנות את עמדתו הראשונית כאשר הוא מזהה שכיוון הרוח משתנה. ניתן לראות לא פעם מהלכים של נתניהו שכל תכליתם הופעה בתקשורת, אך לא מעבר לכך. לדוגמה,

גינוי הרצח של משפחת דוואבשה מהכפר דומא בראשית ישיבת הממשלה בנוכחות התקשורת - אחרי שהתקשורת הוצאה הנושא לא מזכר יותר (10).

ו. לא טועה ולא מתנצל - מאפיין נוסף של מנהיגותו הוא חוסר נכונות להודות בטעות, או אף להביע התנצלות: נתניהו לא מתנצל בעקבות התבטאויות פוגעניות, לכל היותר הוא מביע צער (לא התכוונתי, לא היתה לי כוונה לפגוע, הובנתי לא נכון...) כחלק מסגנון פוליטי שמכוון כלפי חוץ.

ז. תופס עצמו כמנהיג ללא תחליף - לכל אורך השנים שבהן נתניהו עומד בראש הפירמידה, הוא עושה כל שביכולתו כדי למנוע ו/או לגמד ואף לתקוף כל מי שמנסה, רומז או מודיע על כוונתו להתמודד על ראשות הליכוד, גם אם המועמד מצהיר על כוונתו לעשות כך בעתיד הרחוק ולא להתמודד כל זמן שנתניהו בראש.

השוואה: לא נראה שינוי מהותי בסגנון המנהיגות המתואר לעיל, אך ברוב המקרים נראה שיש התגברות של דפוסים אלה. בעיקר בולט חוסר קבלת ההחלטות בהתייחס לסכסוך באזורנו למרות הזמן העובר: נגד סיפוח ונגד מדינה דו-לאומית מחד ומאידיך בנייה והכרזות בכוון ההפוך, כך שכמעט לא ניתן להבין לאן נתניהו חותר, מהו חזונו האמיתי, מה בדעתו להציע ל 2.5 מיליון פלסטינים תושבי הגדה וכדומה.

יחסים בינאישיים: יכולת מוגבלת לאמפתיה

יחסיו הבינאישיים של בנימין נתניהו מאופיינים בכדאיות ותכליתיות או כהגדרתנו, יחסים אינסטרומנטליים. אין הוא איש רעים להתרועע, ואין הוא אדם של יחסים עמוקים המלווים בהשקעה רגשית רבה. ככלל, נתניהו הוא אדם סגור ומופנם ובעל יכולת מוגבלת מאוד לאמפתיה כלפי אחרים. רוב האנשים עמהם הוא קשור בקשרי חברות הם אנשים שהוא זקוק להם או עוזרים לו. לאחר שאנשים אלה מפסיקים להיות חשובים לו (מסיבה זו או אחרת) הוא מתנתק מהם בקלות רבה. ליחסיו הבינאישיים של נתניהו ניתן גם להוסיף את משיכתו לאנשים עשירים, שתורמים לו כסף או עוזרים לו בקשירת קשרים חשובים.

מערכת היחסים הבינאישית האינסטרומנטלית ממשיכה לאפיין את נתניהו גם כיום. מתקבל הרושם כי יחסי החברות של נתניהו מבוססים על קשרים אינסטרומנטליים באופן כללי ועם עשירי עולם בפרט, שמצדם מפנקים במתנות (בחלקן אף לפי הזמנה, כפי שעולה מהפרסומים על החקירות האחרונות) ומארחים את בני הזוג באופן היוקרתי והנהנתני האפשרי.

חלק מהקושי של נתניהו בתחום הבינאישית בא לידי ביטוי בתחלופה האינסופית של הצוות במשרד ראש הממשלה (בנוסף לקושי לעבוד עם שרה נתניהו). נתניהו ממשיך להשתמש באנשים כל זמן שיש לו צורך בהם, ואחר-כך זורק או מתעלם מהם, כפי שמעידים אנשים שהיו מקורבים אל הזוג, אך גם באופן ההפוך, ביבי מנוצל על-ידי אנשים כמקפצה להמשיך הלאה לקידום ורווח כספי.

במקביל, יש דוגמאות (יוצאות דופן) גם ליחסי חברות, כמו למשל יחסי הזוג עם רופא המשפחה. בולט המספר הגדול של נאמנים לשעבר או אנשים שבעבר היו מקורבים מאוד במשך שנים אשר מצאו עצמם נבגדים ומזרקים על-ידי נתניהו וכתוצאה מכך בחרו לחשוף את מעלליו ומעללי משפחתו הקלוקלים (12).

השוואה: לא נראה כי חל שינוי בתחום זה של יחסי אנוש, ובולט הנושא של חיפוש קרבה לעשירים. במקביל, קיימת התגברות של דפוס "רודף המתנות" שנראה שאינו בשליטה ומגובה ברציונליזציה של "כך מקובל" ו"מגיע לך", כמו גם השימוש באנשים לתועלת אישית ונטישתם כשהדבר מתאים.

שאפתנות ונחישות להישאר בשלטון

שאפתנות ונחישות הם ממאפייניו הבולטים של נתניהו. השאפתנות של נתניהו פירושה לרצות להצליח באופן המרבי האפשרי, להיות ראשון, לנצח את האחרים ולכבוש את הפסגה. שאפתנות זו פירושה לסמן מראש מטרות גבוהות וקשות להשגה ולא להסתפק בהצלחה חלקית. הנחישות היא יכולתו להיצמד למטרה ולא להרפות ממנה. היכולת לסמן לעצמו מטרה ולהיצמד אליה עד שתושלם באופן המוצלח ביותר מבחינתו.

נתניהו משמש כראש ממשלת ישראל יותר מכל ראש ממשלה עד היום. במשך השנים בהם הוא נמצא בפסגה שאפתנותו באה, בין היתר, לידי ביטוי ברצון להישאר בפסגה בכל מחיר ולא לתת למתחרים להגיע למעמד שיסכן אותו. לשם כך לא יהסס לשנות עמדות (לדוגמה, הצהרות בעבר שיש לקצוב את משך הזמן של ראשות הממשלה לשתי קדנציות בלבד) או לבצע מהלכים פוליטיים מחוכמים להוצאת מתחריו מחוץ לתמונה הפוליטית. נראה שלא מקרה הוא שבמפלגת הליכוד כיום מקובלת הטענה שאין אף אחד שיכול להחליפו, או מהווה איום על מעמדו.

דוגמה לנחישות, כמו גם לתחושת "הכל יכול" של נתניהו, היא התבטאותו "כשאני רוצה משהו, אני משיג אותו". אנשים המשוחחים עם נתניהו משתאים לגלות עד כמה נחישותו לדבוק בכיסאו, גם אם יוגש כתב אישום נגדו – חוקי אך בלתי מתקבל על הדעת – אינה רק עמדה טקטית, אלא גם מהות עמוקה (13).

השוואה: לא ניכרים שינויים בולטים בדפוס התנהגות זה לאורך השנים.

דמוקרטיה בעירבון מוגבל

אופי דמוקרטי פירושו הפנמה של ערכי הדמוקרטיה והתנהגות בהתאם לערכים אלה, מתוך הזדהות פנימית. בחינת התנהגותו והתבטאויותיו של נתניהו מעלה קווי אופי לא דמוקרטיים. חלק גדול מהעדויות על התנהגות לא דמוקרטית באה מצד שרים וחברי-כנסת מהמחנה שלו. הוא הואשם במניפולציות וכוחנות להשגת הכרעות בליכוד בדרך לא דמוקרטית: אי-התייעצות; שימוש באנשי קש שיפעלו למענו מבלי שהוא נאלץ להיות מעורב; הבטחות סותרות ופעולה מאחורי הקלעים בניגוד למה שהבטיח; הפעלת מכבש כוחני באמצעות בני ברית. גישה לא דמוקרטית זו באה לידי ביטוי גם בקריאתו להצר את צעדי בג"ץ וחקיקת חוקי חירום. ככלל, ניתן לזהות כי המשטר הפרלמנטרי שנוא עליו.

נתניהו מסתייג מכללי הדמוקרטיה הליברלית ודוגל בדמוקרטיה בכיוון של משטר נשיאותי סמכותי. נתניהו ממשיך להראות דפוס זה הן בהתנהגותו ובהתבטאויותיו, שאותן ניתן לכנות "דמוקרטיה בעירבון מוגבל". הוא מצהיר ומסביר בתקשורת על חשיבות הדמוקרטיה, אך בה בעת מאשים את מתנגדיו ואת התקשורת בשבירת כללי הדמוקרטיה: ביקורת בתקשורת שווה לחתרנות, לניסיון לעקוף את הבחירות, בולשביזם, תעמולה שקרית ולחצים שנועדו להפיל את שלטונו שנבחר בדרך דמוקרטית.

לפי נתניהו, ביקורת והתקפות נגדו (כולל חקירה משטרתית) מעידות על חוסר דמוקרטיה. דוגמה בולטת להתנהגות לא דמוקרטית מתבססת על עדותו של השר לשעבר אבי גבאי, על כך שהממשלה הסתירה מהציבור מידע משמעותי בנוגע למתווה הגז. הוא פועל להחליש ואף לייתר את התקשורת, ומתנגד כיום לחוק הגבלת כהונתו של ראש הממשלה. דוגמה נוספת היא החזקת מספר כה רב של תיקים בממשלה, דבר חריג בפוליטיקה בישראל (14).

השוואה: ניתן להגיד שגם בתחום זה יש התגברות, ונראה שככל שנתניהו ואשתו נחקרים כך גוברות ההאשמות ועוצמתן במידה שמעלה חשש כבד לנטיות חשדנות ו"כל העולם קושר נגדי", שגובלות בתחושות רדיפה.

תפקוד במצבי לחץ

בחינת תפקודו והתנהגותו של נתניהו במצבי לחץ מצביעים על תגובות שונות לשני סוגים של מצבי לחץ: (א) התגובה האחת באה לידי ביטוי כשגורם הלחץ ידוע וניתן לניבוי. במצבים אלה הוא מרגיש בשליטה. לקראת מצב כזה הוא עושה שיעורי בית ומגיע מוכן היטב. משאיר מינימום מקום לאילתורים. דואג לגיבוי, לאופציה חלופית. שומר על שלוה בזמן משברים על-ידי הפרדה בין עיקר וטפל ומתמקד בעיקר. מנסה להיות אופטימי גם ברגעים קשים. מתאושש מהר מהפתעות קשות.

(ב) התגובה השנייה, כשהמשבר בא בהפתעה והוא אינו מרגיש בשליטה. במצבים אלה הוא נלחץ מאוד, נבהל, לא חושב באופן מסודר, נוטה לאבד את קור רוחו, "קודם יורה אחר-כך מכוון". מפגין חוסר חשיבה ושיקול דעת. במצבים כאלו מוכן להבטיח כל דבר, לחתום על כל נייר. נכנע למי שמפעיל עליו כוח. "בחשיפתו לסחטנות עומד על שלו בגדול, אך גם נכנע בגדול". הרושם המתקבל הוא שבמצבים אלה מי שמצליח להבהיל אותו מצליח לנצחו.

ניתן ללמוד על תפקודו של נתניהו במצבי סטריס לאור הדוגמאות מהזמן האחרון:

א. פעולותיו לאחר קבלת החלטת הגינוי לישראל באו"ם: תגובות מיידיות (ככל הנראה ללא התייעצות), "שליפות מהמותן" וצעדים שאינם מקובלים בעולם הדיפלומטי. זמן קצר לאחר מכן, הוא עצמו לא נוהג לפיהם (לדוגמה, הביקור באנגליה ופגישה עם תרזה מיי זמן לא רב לאחר שאסר על שריו לקיים פגישות כגון אלה).

ב. פינוי עמונה: מתלבט עד הרגע האחרון, מבטיח הבטחות שאין ביטחון שיוכל לקיים, מפיק הרבה פרסומים והצהרות, אך ממעט ומתקשה לקבל החלטות מעשיות.

ג. התגובה לדו"ח "צוק איתן" בביטול הממצאים ותקיפת מבקר המדינה וצוותו ואי-נטילת אחריות למעשים ולביקורת.

ד. השריפה בכרמל הינה דוגמה למשבר אקוטי ולא צפוי, המחייב פעולה מיידית. לפי עדויות, נתניהו התקשה להתמודד עם המשבר: התנהל באופן תזזיתי ולא מחושב ולאחר מכן נטל את כל הקרדיט לעצמו על ההשתלטות על השריפה

השוואה: לא נראה שיש שינוי בולט בתחום זה, אולם יש לציין כי לאורך ההתנגשויות עם החמאס בשנים האחרונות הגיב נתניהו בצורה מתונה ולא נסחף להרפתקאות צבאיות שאין לדעת את סופן. מחד, פרשנים רואים בהתנהגות זו דוגמה לאחריות וזהירות, ומאידך, תגובה זו נתפסת על-ידי חלק ממבקרו כדוגמה למנהיג חלש שלא מעז ללכת עד הסוף כנגד חמאס.

זוגיות מורכבת שאינה ניתנת להפרדה

אין זה מעניינה של עבודה זו לעסוק בנושא הזוגיות, אלא בהקשר של נתניהו. מתקבל רושם כי נתניהו מתייחס בסובלנות וסלחנות רבה להתנהגותה המוזרה של אשתו (שמירה אובססיבית על ניקיון, התפרצויות, התנהגות שגובלת בפרנואידיה כלפי נשים בקרבתו וכו'), באופן של "קבלת הדין". להערכתנו, ניתן להסביר את השלמתו עם יחסים אלה במערכת יחסיו הבינאישיים, כמו גם כניעה לאשה דומיננטית, כחלק מגישה השמה את הקריירה שלו בראש סולם העדיפויות. מנקודת ראותו כרגע זה מחויב המציאות, לא ניתן לשנות זאת בלי לגרום נזק למעמדו, ולכן הוא מקבל זאת.

נתניהו נשלט/משתף פעולה עם שרה בצורה שקשה להסבירה: לפי עדויות, היא משתתפת בקבלת החלטות ומיניוים, בהתייעצויות סודיות שהיא לא אמורה לקחת בהן חלק, ולוקחת חלק בהחלטות בנושאים מדיניים חשובים ביותר (כמו למשל עסקת שליט). כל פרסום על ההתנהלות הזו נתקל בתגובה חריפה של נתניהו כלפי העיתונאי או מקור הידיעה: שקרן, מכפיש, שמאלן וכו'. אחת התגובות החוזרות בכל הנוגע לביקורת על התנהלות בני הזוג היא הצגת הנושא כהתקפה על משפחתו בגלל חוסר היכולת לפגוע בו עצמו.

בנוסף, מתקבל הרושם שקיימת מערכת שלמה שנועדה להסתיר ולמנוע פרסומים על ההתפרצויות וה"פשליות" של שרה. יש עדויות לא מעטות שנתניהו ממש פוחד מאשתו וכוחה ביחס אליו הולך ועולה. לפי עדויות של אנשים שעבדו עם נתניהו, ההתערבות של שרה בענייני מדינה (ובעיקר במיניוים) רבה מאוד: כדברי מקורב, "מי ששרה לא רוצה מסיים את תפקידו". לא מעט פרסומים טענו כי בעקבות פרשת הבגידה של נתניהו יש הסכם בין בני הזוג שלפיו לא רשאי נתניהו לנסוע לחו"ל, גם במשימות לאומיות, ללא הליווי של אשתו, ושיש לה זכות וטו על המצטרפים למטוס ראש הממשלה. פרסומים אלה תואמים להתנהגות יוצאת הדופן של בני הזוג שעליה מדווחים אנשים שונים שהיו קרובים מספיק כדי לדווח עליה

השוואה: זהו דפוס שחל בו שינוי גדול בכיוון של יתר התערבות מצד שרה בנושאים שונים: נתניהו מאפשר לשרה להתערב כמעט בכל עניין, ולמעשה היא חלק חשוב בקבלת ההחלטות בנושאים רבים כולל מיניוים. נתניהו חסר אונים מול התנהגות אשתו ודרישותיה. בנוסף, הוא רואה באשתו בעלת ברית יחידה ומעריך את חוות דעתה. נראה כי נתניהו נכנע לגחמותיה במידה שקשה להסבירה בצורה רציונלית. בנושא המתנות, כמו גם בתחושת הרדיפה המתמדת, אפשר לדבר על "שיגעון בשניים" שבו כל צד מחזק את דפוס ההתנהגות של האחר. אפשר להגיד שהזוגיות הזו היא יוצאת דופן בכל קנה מידה.

השקפת עולם פוליטית

ניתן להצביע על עיקרי השקפת עולמו של נתניהו בכל הנוגע לסכסוך הישראלי-ערבי, כפי שבוטאו על-ידו בנאומים, בראיונות ובספריו:

(א) מבחינה היסטורית אין דבר יותר צודק מחזרתם של היהודים לארצם. זהו צדק היסטורי מוחלט. ארץ ישראל שייכת ליהודים. ציטוט: "בארץ צחיחה זו, העומדת בשיממנה כפי שתיארוה מרק טוויין וארתור סטנלי לפני למעלה ממאה שנה (יו"ש) מפיחה עכשיו ישראל רוח חיים."

(ב) ישראל, למרות צדקתה, נכשלה בתחום ההסברה, ודווקא התעמולה הערבית היא זו שהצליחה והביאה לראייה לא נכונה של מהות הסכסוך הן בארץ והן בעולם.

(ג) המדינות הערביות סביבנו אינן דמוקרטיות, ולכן השלום איתן יכול להיות רק שלום המבוסס על מאזן אימה, ועל יכולתה של ישראל להגן על עצמה. האיבה הערבית לא תיעלם בדור הזה.

(ד) אין להאמין לערבים ואין לסמוך עליהם. כל כוונתם להשמיד את ישראל. אין הבדל מהותי בין פת"ח לבין החמאס.

(ה) ישראל חזקה, שתעמוד על שלה, תביא את הערבים ברבות הימים להשלים עמנו.

מעקב אחר התבטאויותיו והחלטותיו של נתניהו בשנים האחרונות מצביע על עמידה על עיקרי השקפתו הפוליטית ואף על הקצנה. לא ברור לגמרי עד כמה הוא נגרר אחרי התזוזה ימינה של בסיס בוחריו ועד

כמה הוא יזם אותה. לעתים נראה שהוא לוקח את כל העם ימינה וסוחף אחריו את דעת הקהל תוך שימוש בהפחדות תדירות. כמו כן, מתקבל הרושם שהוא קיבל החלטה לא להחליט באופן טקטי, ולא לצאת ביוזמות מפליגות. עדויות מעלות שבעקבות חוויית אובדן השלטון בשנת 1999, כתוצאה מביצוע הסכם וואי ומהליכי הימין והשמאל כאחד להפלתו, הוא גמר אומר לא לחזור על טעות זו שוב (17).

השוואה: לא נראה שינוי בולט בתחום השקפת העולם בהשוואה לעבר: השקפת עולמו של נתניהו לא עברה שינוי בולט, אולם בניגוד לעבר, שבו הביעו לא מעט מומחים דעה כי השקפת העולם מציגה מצב זמני, נראה שמדובר בדפוס קבוע שאינו צפוי להשתנות.

התקשורת: ההסברה היא המדיניות עצמה

לא ניתן לתאר את הקריירה של בנימין נתניהו ללא התקשורת. הוא הבין בשלב מוקדם את חשיבות התקשורת בחברה המערבית המודרנית ובנה באמצעותה את דרכו לפוליטיקה. התקשורת תואמת את אופיו של נתניהו. יש לו את כל התכונות ההופכות אותו לכוכב טלוויזיה: איש של מלים, הופעה נאה, ביטחון עצמי, יכולת רטורית מעולה, אנגלית משופרת, אינטליגנציה ויכולת לוגית גבוהה המאפשרים לו להתמודד מול כל מראיין או יריב.

הוא יודע להשתמש בנושאים שעליהם קל מאוד להסכים כמו טרור ושואה. יודע להעביר את הנושאים לאן שהוא רוצה, ולא דווקא למה שהמראיין או יריבו מעלים. הופעה בתקשורת "מעוררת את נתניהו לחיים", הוא מתמלא מרץ וביטחון וכל עייפות או מצב רוח קשה (אם היו כאלה) נעלמים כלא היו. הסגנון של נתניהו: מסר פשוט (גם אם שקרי) מנוסח בבהירות ובקצרה, שעליו הוא חוזר אינסוף פעמים.

נתניהו ממשיך להופיע כדובר רהוט בעל יכולת מצוינת להעביר מסרים. הוא ממשיך לנצל את התקשורת לטובתו ומקפיד להופיע ולשטוח את משנתו בכל אפיק אפשרי כגון הקונגרס האמריקאי. ההבדל הגדול בהשוואה לעבר הוא השימוש הנרחב ברשתות החברתיות, בפייסבוק ובטוויטר, כדרך להעביר מסרים בצורה ישירה לקהל ללא תיווך של כלי התקשורת. ראו לדוגמה את התנהגותו בעת פגישתו עם ערוץ 2 כאשר טרח לציין, בעת שראש המוסד והשב"כ מחכים מחוץ לחדר, כשהוא מקריא בקול רם את הפתק ואמר "שיחכו".

עדויות של מקורבים מצביעות על כך שכשר התקשורת הוא הקדיש המון זמן לפגישות בנושא השידורים (רשות השידור והקמת התאגיד) אך מעט מאוד בענייני המשרד עצמו ובפגישות עם המנהלים (18).

השוואה: התקשורת ממשיכה להוות נושא מרכזי ביותר בתפיסתו ובהתנהגותו הפוליטית של נתניהו. מצד אחד התקשורת היא הכלי המרכזי שלו כמנהיג העומד בראש הפירמידה, ומצד שני הוא מנסה להחלישה ולערער את מעמדה כך שלא תוכל להעביר עליו ביקורת. הבדל נוסף כמובן קשור לעיתון "ישראל היום", שמהווה עיתון הבית של נתניהו. מעבר לכל, נושא התקשורת והכיסוי שלה מעסיקים אותו במידה יוצאת דופן, ולדעת אנשים שמכירים אותו מקרוב גובלת באובססיה.

הביקור האחרון בארה"ב עם בחירת של טראמפ

בביקורו של נתניהו בארה"ב למפגש עם נשיא ארה"ב טראמפ – לאחר שמונה שנים "קשות" עם הנשיא אובמה – הפגין נתניהו את שביעות רצונו ויצא מגדרו לשבח את טראמפ עד כדי חנופה. לדוגמה, הכרזתו מרחיקת הלכת שטראמפ "החבר הכי טוב של העם היהודי ושל מדינת ישראל". או הציוץ שגרם למשבר עם מקסיקו.

בהצהרות אלה התעלם נתניהו לחלוטין מיהודי ארה"ב, שחלקם בוודאי לא מקבלים זאת, כמו גם האפשרות הסבירה שבעיני חלק ממדינות המערב הדבר יעורר התנגדות (אם לא בהווה אז כנראה בעתיד). הצהרות אלה מתעלמות גם מהצורך לשמר יחסים טובים עם שתי המפלגות בארה"ב כפי שהיה מקובל תמיד על כל ראשי ממשלת ישראל לדורותיהם.

בנוסף, מאז נבחר טראמפ לנשיא מתקבל הרושם שנתניהו מאמץ חלק מסגנונו, כגון התקפות על התקשורת, השימוש במושג פייק ניוז, המושג "מסע ציד בולשביקי". מסתמן גם דמיון בתחום החקיקה בנוגע לתקשורת. נראה שנתניהו חש שיש לו הרבה במשותף עם טראמפ, בעיקר בסגנון המנהיגות הכל יכול והאוטוקרטי. זוהי התנהגות שניתן להתייחס אליה כ"מימוש רווחים בהווה על חשבון הפסדים בעתיד הרחוק". מתקבל הרושם שאחרי שנים כה ארוכות של אי-הסכמות עם אובמה, התנהגותו של נתניהו בנושא הקשר עם טראמפ חורגת מהתחום הרציונלי של מדיניות מושכלת עם מחשבה לטווח רחוק (19).

דין

ניסיון לשרטט דיוקן של מנהיג מרחוק הינו תהליך מורכב ומעורר שאלות. קיימת הסכמה רחבה בין חוקרים כי ההתנהגות האנושית מושפעת מגורמים רבים ומגוונים, שאותם ניתן לחלק בגדול לגורמים ביולוגיים, סביבתיים ולאינטראקציות שבין הגורמים השונים. לא פלא לכן שיכולת הניבוי של ההתנהגות האנושית היא "בעייתית ביותר" בלשון המעטה.

למרות זאת, העיסוק בדיוקן של מנהיגים הינו רב-שנים וכולל גישות ודיסציפלינות שונות ומגוונות, החל ממחקרים היסטוריים של מנהיגים מהעבר הרחוק (למשל, דמותם של קיסרים רומיים) ועד לניתוח מנהיגים בימינו אלה. בניית דיוקן של מנהיג היא כר נרחב למחקרים במסגרות מגוונות: אקדמית, ביוגרפיות, עיתונאית, כמו גם על-ידי ארגוני ביון לא מעטים.

ייחודו של המחקר הנוכחי בכך שנעשה בו ניסיון לזהות את דפוסי ההתנהגות של אותו המנהיג פעם שנייה לאחר כ-18 שנים (שבחלק גדול מהן כיהן נתניהו כראש ממשלה ו/או שר בכיר). ההשוואה מראה כי דפוסי ההתנהגות הבולטים של נתניהו שזוהו בעבר מצביעים על יציבות גבוהה למדי גם בימינו (2017), ובחלק ממאפיינים אלה חלה התגברות ואפילו הקצנה. בשונה מחלק מהגישות לשרטוט דיוקן של מנהיג, בניתוח ההתנהגות שבו נקטנו במחקר הנוכחי אין ניסיון לבחון היבטים התפתחותיים ולחפש הסברים וסיבות אפשריות לדפוסי ההתנהגות שזוהו.

כמו כל מחקר, גם לנוכחי יש מגבלות ראויות לציון. המגבלה הראשונה היא העובדה שהמחקר מבוסס בחלקו על אינפורמציה מיד שנייה (דיווח של אנשים קרובים) ולא על תצפית ישירה על התנהגות נשוא המחקר. המגבלה השנייה נובעת מעצם החלוקה של יחידות האינפורמציה לקטגוריות תוכן שמחייבות שיקול דעת, כמו גם נתונות לאפשרות של הטיות מצד החוקרים. המגבלה השלישית קשורה בכך שתחומים שונים של התנהגות ראש הממשלה עשויים להיות "נסתרים מהעין" ואין עליהם דיווחים וכך, לא יבואו לידי ביטוי בניתוח ההתנהגות. ולבסוף, החלוקה לקטגוריות תוכן שאינן שוללות הדדית זו את זו מקשה על הניתוח ומשאירה פתח לפרשנויות שונות.

עם זאת, יש למתודולוגיה זו גם יתרונות: המחקר לא בודק הסברים התפתחותיים שברוב המקרים קשה, אם ניתן בכלל, להעמידם למחקר; המחקר מבוסס על אינפורמציה שעומדת לרשות חוקרים נוספים ומאפשרת ביקורת ושחזור; המחקר הנוכחי מתבסס על אינפורמציה מגוונת שמייצגת קשת רחבה ומגוונת של מקורות, ובכך קטנה הסכנה של אינפורמציה מוטית; המחקר מתבסס על מדידה שנייה 18

שנים לאחר הראשונה, וכך מייצג מגוון רחב של דפוסי התנהגות המראים יציבות מעבר לזמן ולסיטואציות.

סיכום

מחקר זה מצביע על חשיבות השרידות הפוליטית כעומדת בראש סדרי העדיפויות של נתניהו. אולם לאור משך הזמן הארוך של כהונתו, ניתן לזהות כי היא נתקלת בחוסר סבלנות גובר מצד יריביו ומבקריו. כמו כן, נראה כי תפקודו הממושך של נתניהו כראש ממשלה גובה מחיר שעיקרו "עייפות החומר" המתבטאת, בין היתר, בעלייה בחשדנות, קושי בעמידה בלחצים ובקבלת החלטות, עם כל משתמע מכך.

מניתוח זה ניתן להציע, עם כל הזהירות המתבקשת, כי דפוסי ההתנהגות של בנימין נתניהו מזכירים מאפיינים נרקיסיסטיים ופרנואידיים, הכוללים תחושות של חשיבות עצמית מוגזמת; ייחוס כשרונות לעצמו ויכולות גבוהות יותר משל אחרים; צורך בתשומת לב רבה; אגוצנטריות ויכולת נמוכה ליחסים בינאישיים אינטימיים והיעדר אמפתיה; חשדנות מרובה וקושי לקבל ביקורת, מלווים בכעס רב ותוקפנות.

בנוסף, נראה כי נתניהו חי בתחושה שהכל מגיע לו והינו בעל נטייה לנצל אחרים, כמו גם להיות מנוצל בהתאם. לאלה יש להוסיף גם נטייה לסמכותנות הכוללת שימוש רב במניפולציות ואי-אמינות בפוליטיקה, כמו גם שאיפה למשטר נשיאותי. מהניתוח אף מתקבל הרושם כי נתניהו מתקשה לתפקד במצבי סטרס בלתי צפויים ואף ניתן לסחיטה מצד גורמים אשר יכולים לאיים עליו משמעותית.

מבט לעתיד

עם כל הקושי הטמון בניבוי התנהגות לעתיד, לאור הניתוח שלעיל נראה כי הסיכוי שנתניהו יבצע מהלכים מדיניים משמעותיים לשינוי המצב במזרח התיכון הינו קטן ביותר. להערכתנו, הסיבה העיקרית לכך היא שהוא גמל בלבד לא לקבל החלטות המסכנות את הישרדותו הפוליטית. אך עם זאת יש להוסיף כי במידה ויעמוד תחת לחצים רציניים פנימיים כגון הגשת כתב אישום מחמיר, או חיזוניים כדוגמת לחץ בלתי מתפשר מצד ממשל טראמפ, נתניהו יעשה הכל כדי לא לסכן את מעמדו גם במחיר של שינוי עמדות ברמה האסטרטגית, כגון הסכם מדיני.

במקביל, קיימת אפשרות, גם אם בסבירות נמוכה, שבמידה והמצב יעמיד אותו בפני אפשרות של ביזוי עצמי והישרדותו הפוליטית תיראה כמגיעה אל קצה, הוא יעשה את החשבון האישי בלבד, ולא הלאומי, ויתפטר מתפקידו כראש ממשלה.

חברים, להלן "קול קורא" פרטי שלי על המדינה

Avi Ziv-Zviovich

על פניו, ביום יום שלי אני מנהל עסק מצליח והקמתי משפחה מדהימה עם 5 ילדים ביניהם 2 לוחמים ואני בכל זאת חש כאב עמוק בלב, כעס גדול בנשמה, אני מרגיש שיש משהו גדול מאיתנו, חזק מאיתנו שווה מאיתנו וזה העם היהודי שהקים לעצמו מדינה קטנה אחת יפיפיה ואין מלבדה עבורנו. . אני מרגיש עצוב, כועס ומתבייש כאזרח המדינה שהערכים שלה, הנורמות שלה והמוסר שלה נרמסים ברגל גסה ע"י פוליטיקאים קטנים, ממולחים ומוסתים שאיבדו כל רסן, כל כבוד, כל קו אדום והביאו אותנו לתהום, לקרע, לשנאה ולפילוג.

איפה המבוגר האחראי, איפה? מי יעצור את הטרור? מי ימנע את חורבן הבית ה-3 בתוך תוכנו? סרטן מתהלך בינינו והורס כל פינה טובה, כל אבן ובניין שנבנה בעמל רב וכשרון רב, כאן מעל 70 שנה.

איפה הנשיא?

בידיך היכולת המוסרית ערכית לא לתת למואשם את מפתח הרכבת הממשלה ובטח לא לבנות לו מתווה נוח שהרס סיכוי למשהו חיובי- גלה מנהיגות ערכית, תקריב את עצמך למען המדינה, דיי לפחד ולשתיקה.

איפה מנדלבלוט?

עשית חצי עבודה? האשמת והלכת? האם האישומים לבדם זה מה שחשוב? אולי היה עדיף להכריז מייד עם הקראת האישומים שמעבר לחוק לא ניתן ברמה המוסרית ערכית להיבחר שוב למנהיג שאמור להוות דוגמה לעם- גלה מנהיגות ערכית, תקריב את עצמך למען המדינה, דיי לפחד ולשתיקה.

איפה שרי הליכוד?

חבורה של פחדנים, חסרי חוליות, חסרי מנהיגות שמעל לכל ולפני הכל הוא יורק לכם בפנים ומבחינתו אין אף אחד מכם ראוי להחליפו, זה או הוא או שתיחרב המדינה, הכיזד אתם שותפים לפשע כנגד העם הזה באי יכולתכם להקיא אותו החוצה, להתקומם כנגד ההסתה, ההפרדה, השסע שהוא יוצר בעם- גלו מנהיגות ערכית, תקריבו את עצמכם למען המדינה, דיי לפחד ולשתיקה, ההיסטוריה תשפוט לרעה.

איפה חובשי הכיפה בכנסת?

מה זה הבלוק הזה? איפה ערכי הדת? רק כסף, תקציבי ומשאבים מעניין את לומדי התורה, ערכים של מנהיגות מושחתת, בלתי מוסרית ומשסעת זה הדגל של יהדות התורה? ש"ס? מתנחלים? גלו מנהיגות ערכית, תקריבו את עצמכם למען המדינה, דיי לפחד ולשתיקה, ההיסטוריה תשפוט לרעה.

איפה כחול לבן?

מעולם הצבעתי עבודה וכבר פעמיים בחרתי ואמשיך להצביע כחול לבן, עם זאת שאלות תמוהות לי אליכם, שלושה הרמטכ"לים, אנשי מוסד, אנשי שב"כ בכירים ואנשי משטרה מובילים ברשימה ועוד רבים אחרים, הכיזד בן אדם אחד, תחבולן, טכסיסן, תחמן, שקרן אחד מצליח לתעתע בכם ובכולנו שוב ושוב, לנווט לפי צרכיו, לכוון לפי רצונותיו, לקבוע דרך אלימה למידותיו, ואתם? איפה אתם? שהובלתם צבא שלם, מלחמות, מבצעים, הכנסתם חיילים לעומק שטח האויב, הורדתם מנהיגי אויב, השתמשתם במיטב המודיעין, הקשרים, התרגילים למיניהם והצלחתם לשמור עלינו אזרחי מדינת ישראל וכולנו גאים ומרגישים בטוחים בצה"ל, איפה קצת מכל זה להשליך על הפוליטיקה גם, להתאים למתחרים פוליטיים, לשנות, להפתיע באסטרטגיה וטקטיקה כמו את האויב מבחוץ, איפה הכישורים, היכולות, התכונות שהביאו אותכם להוביל גופי בטחון מרשימים אלו, איפה? לטובת המשימה החשובה מכל להביס את המואשם ב- 3 תיקי מרמה, הפרת אמונים ושוחד שהורס לנו את המרקם החברתי במדינה ומקרסם כל חלקה טובה שהתיקון שלה יקח שנות דור.

לבסוף, ביבי?

איפה אתה? אני בז לך, אתה מתנהל ומנהל כמו אחרון העבריינים, אתה פחדן, אתה חסר עמוד שידרה לקבל החלטות גורליות לטובת העם וחסר חוליות בתוך משפחתך, עליך הקלון הלא משפטי של הרס הדמוקרטיה היפה שלנו, הרס המרקם השסע, הקרע, אתה חסר מעצורים ו"קוסם" של רוע, הלוואי חלק מהתכסיסים שלך, הספינים שלך, התחבולות שלך, היו מופנות באחוז קטן לטובת מנהיגות ומדינתיות ראויה וערכית.

ביבי, אתה מבזה את עם ישראל, אני מתבייש בך, מעולם לא היית בשבילי ראש ממשלה ולעולם לא תהיי בשבילי מנהיג ראוי להערצה והערכה, צא לנו מהחיים כאן ועכשיו, הרסת מספיק!

מסתמן שזה יהיה מטוס ראש הממשלה (Mehdi Nazarinia):

מטוס הבואינג 767 כשהיה שייך לחברה האוסטרלית "קוואנטס"

איתי בלומנטל YNET פורסם: 12.02.19

במשרד ראש הממשלה מסרבים להתייחס לזהות המטוס שימש את ראש הממשלה, אך בדיקת ynet מעלה כי אנשי חטיבת "בדק" של התעשייה האווירית עובדים בימים אלו תחת מעטה חשאיות ונהלי ביטחון מידע מוקפדים מאוד על מקצה שיפורים טכנולוגיים וביטחוניים במטוס הבואינג 767 שהיה בבעלות חברת תעופה אוסטרלית - וצפוי להפוך ל"אייר פורס 1" של מדינת ישראל.

המטוס, שנחת בישראל מאוהיו שבארצות הברית ב-22 ביולי 2016 ומאז נעלם מהמאגרים התעופתיים, הוא ככל הנראה המטוס שימש את ראש הממשלה. הוא שימש במשך שנים רבות את חברת התעופה האוסטרלית "קוואנטס", ומציין בימים אלו 18 שנות שירות באוויר.

באוסטרליה נחשב המטוס לאחד האחרונים מדגם 767 ששירתו בחברה, שמזוהה בעיקר עם דמות הקנגורו שמעטרת את זנבות מטוסיה. בשנת 2003 הוחכר המטוס למשך שלוש שנים לחברת התעופה "אוסטרליאן איירליינס". לאחר מכן שב לשירות ב"קוואנטס" עד שיצא משירות עקב הצטיידות החברה במטוסי איירבוס A-330 חדישים וחסכוניים בדלק.

בינואר 2016 נרכש המטוס על ידי חברת המטען האמריקנית CAM שתכננה להסב אותו למטוס מטען ואף רשמה אותו ברשות התעופה האמריקנית, אולם לבסוף הוא נרכש ממנה על ידי מדינת ישראל.

לפני כחצי שנה התעורר דיון באחד מאתרי התעופה הפופולריים בעולם, ובו תהה אחד הגולשים "האם יש חדש לגבי המטוס? הוא מאוחסן בתל אביב כבר שנתיים. אני חושב שזה אחד המטוסים החדישים של 'קוואנטס' שהיה בשירות רק 13 שנים". אחד הגולשים ענה לו: "אני חושב שהמטוס נמכר לישראל ומאז אני לא יודע מה קרה לו. המטוס כבר לא רשום בארצות הברית."

הדיון באתר

אחרי כמה דחיות בעניינו, נראה שמטוס ראש הממשלה החדש יהיה מוכן לבצע את טיסתו הראשונה במחצית השנייה של 2019, לאחר הבחירות והרכבת הממשלה החדשה. בגרסת המטוס שיותאם לראש הממשלה יותקנו 116 מקומות ישיבה, חלקם מושבי מחלקת עסקים, במקום התצורה המקורית שכללה 221 מקומות במחלקת תיירים ו-30 מושבים במחלקת עסקים.

מבקר המדינה יבחן את ההתנהלות ברכישת המטוס

שלשום פורסם כי מבקר המדינה, השופט בדימוס יוסף שפירא, יבדוק את תהליכי קבלת ההחלטות לרכישת המטוס. במכתב ששיגר למשרד ראש הממשלה הודיע שפירא כי בעקבות תלונות שקיבל משרדו הוא הנחה את חטיבת הביקורת במשרד להתחיל בבדיקה. בין השאר יבדוק המבקר את המידע שנאסף קודם להחלטה לרכוש את המטוס שעלותו הכוללת מוערכת ביותר מחצי מיליארד שקל. הבדיקה תכלול גם את כל הליך קבלת ההחלטות שהוביל להחלטה הסופית.

במכתב ששלח, נכתב כי ייבדקו כל השינויים בתקציב למימון רכישת המטוס החל מהתכנון המקורי. כמו כן, ייבדקו יחסי הגומלין בין הגופים השונים שהיו מעורבים בפרויקט הרכישה. ההחלטה העקרונית לרכוש את מטוס ראש הממשלה ה"אייר פורס 1" התקבלה במאי 2014 על ידי הממשלה הקודמת בראשותו של בנימין נתניהו על סמך המלצה של ועדה ציבורית בראשות שופט בית המשפט העליון לשעבר אליעזר גולדברג.

הקבינט אישר תקציב של 729 מיליון שקל באוגוסט 2015 לטובת המטוס: תקציב הרכישה וההקמה היה אמור לעמוד על 393 מיליון שקל, ותפעול ותחזוקת המטוס על 336 מיליון שקל לחמש שנים. הסכום הכולל אושר שנה בלבד לאחר שמשרד האוצר העריך את העלות ב-175 מיליון שקל בלבד.

הקבינט נתן לנתניהו צ'ק פתוח של 729 מיליון שקל עבור ה"אייר פורס 1"

התקציב למטוס ראש הממשלה אושר בקבינט ב־2015, שנה אחרי שהאוצר העריך את העלות ב־175 מיליון שקל בלבד; בחודש שעבר כבר דווח על עלות מתוכננת של 580 מיליון שקל; התחזוקה השנתית תעלה 44.6 מיליון שקל; במטוס יהיו 116 מקומות ישיבה והוא צפוי להמריא בפעם הראשונה במחצית השנייה של 2019

צבי זרחיה 11.12.18

הקבינט המדיני ביטחוני אישר סכום של 729 מיליון שקל למטוס "אייר פורס 1" של ראש הממשלה בנימין נתניהו ב־12 באוגוסט 2015. כך עולה ממכתב ששלח סגן החשב הכללי במשרד האוצר יובל רוז אל חבר ועדת הכספים ח"כ מיקי לוי (יש עתיד), והגיע לידי "כלכליסט".

לפי אותה החלטה של הקבינט, תקציב הרכישה וההקמה יעמוד על 393 מיליון שקל, ותפעול ותחזוקת המטוס יעמדו על 336 מיליון שקל לחמש שנים. הסכום הכולל אושר שנה בלבד לאחר שמשרד האוצר העריך את העלות ב־175 מיליון שקל בלבד.

עוד עולה מהמכתב כי המטוס מתוכנן להיכנס לשירות ולבצע את הטיסה הראשונה במחצית השנייה של 2019. יהיו בו 116 מקומות ישיבה, ויותקנו בו כיסאות רחבים בדומה לאלה שיש במחלקת עסקים במטוסים. עם זאת לפי ההערכות לא תותקן בו מיטה זוגית. המטוס אמור לשמש גם את נשיא המדינה ראובן ריבלין, המעדיף מצדו לטוס בטיסות מסחריות וזולות.

עלות התפעול זינקה

המטוס, מסוג בואינג 767, הגיע לישראל לפני כשנתיים ועבר הליכי הסבה. ההחלטה העקרונית על רכישתו התקבלה במאי 2014 בתקופת הממשלה הקודמת בראשות נתניהו בעקבות המלצה של ועדה ציבורית בראשות מבקר המדינה שופט בית המשפט העליון בדימוס אליעזר גולדברג. הממשלה קבעה כי הקבינט יקבע את התקציב.

בפני ועדת גולדברג הושמעו הערכות של נציגי מערכת הביטחון שלפיהן עלות רכישת מטוס בן 10-15 שנה והסבתו לצרכי ראש הממשלה תעלה כ-70 מיליון דולר - כ-270 מיליון שקל - ואולי אף פחות מכך.

אלא שמשרד האוצר הודיע לוועדה באפריל 2014 כי רכישת מטוס ייעודי לראש הממשלה ולנשיא המדינה תעלה 140-175 מיליון שקל. זאת באופן הבא: רכישת המטוס תעלה 30-40 מיליון דולר, הסבתו לשימוש המיועד תעלה עוד כ-10 מיליון דולר ובסך הכל כ-50 מיליון דולר (כ-175 מיליון שקל). עם זאת, האוצר הזהיר אז מפני הוצאות שוטפות ובלתי צפויות בתפעול המטוס.

עוד ציינו אז באוצר כי תחשיב עלות המטוס אינו כולל תוספת לצורכי מיגון ואבטחת המטוס. כמו כן לא הוכללו בחישוב גם עלויות של חכירת מטוס מסחרי בזמן שהמטוס המיועד יהיה בטיפולים.

לפי החלטת הקבינט ב-2015, משרד רה"מ ירכוש באמצעות משרד הביטחון בהליך של מכרז מטוס ייעודי, בעל אופק שירות של 20 שנה, ויכולת טווח טיסה ארוך, כדי לאפשר טיסות ליעדים רחוקים באופן ישיר. הקבינט קבע כי אופן ההתקשרות ופריסת התשלומים של הפרויקט ייקבעו בתיאום בין משרד הביטחון, אגף התקציבים במשרד האוצר ואגף החשב הכללי במשרד האוצר.

אחרי האישור בקבינט באוגוסט 2015, אישר הקבינט בנובמבר אותה שנה כ-400 מיליון שקל לרכישת המטוס והסבתו ותקציב שנתי של 30 מיליון שקל למשך חמש שנים לצורך אחזקה כלומר כ-550 מיליון שקל.

בנובמבר 2018 אישרה ועדת הכספים העברה של 60 מיליון שקל לרכישת המטוס. לוועדה נמסר שהעלות הכוללת של הרכישה, הסבה ותפעול למשך חמש שנים היא 580 מיליון שקל. כלומר, מדובר בניצול של 580 מיליון שקל מתוך מסגרת כוללת של 729 מיליון שקל.

הן ציין במכתבו כי עלות הפרויקט המתוכננת עד כה - 580 מיליון שקל - היא לפי החלוקה הבאה: 277 מיליון שקל לרכישה והסבה, 223 מיליון שקל תפעול ואחזקה לחמש שנים, 60 מיליון שקל לתשתיות ואמצעים, 14 מיליון שקל לבניית כשירות מבצעית ו-6 מיליון שקל לתקורות ניהוליות. לפי תחשיב זה עלות התפעול והאחזקה השנתית כבר מזנקת לכ-44.6 מיליון שקלים בשנה - סכום גבוה מזה שהוערך קודם לכן ועמד על כ-30 מיליון שקל בשנה.

הן ציין כי למשרד הביטחון הועבר עד לחודש דצמבר תקציב של 327 מיליון שקל. זאת כאשר משרד הביטחון ביצע התקשרויות עם ספקים עד כה בסכום של 462 מיליון שקל.

"בזבוז של מאות מיליונים"

לוי פנה לרז לאחר שוועדת הכספים אישרה בנובמבר להעביר 60 מיליון שקל עבור המטוס, ובאותה פנייה תקציבית הוחלט להסיט 90 מיליון שקלים מפיתוח הנגב והגליל. ח"כ לוי אמר ל"כלכליסט" כי "רכישת מטוס מיוחד לרה"מ בעלות של מאות מיליוני שקלים היא בזבוז כסף בלתי מתקבל על הדעת. מבוקר עד ערב חברי הממשלה הזו מתעסקים רק בעצמם ובענייניהם במקום בציבור ורווחתו. המטוס שנקנה הינו מטוס 767 ישן שהדחיות בהתקנת אמצעים שונים עליו, התשלום לרשות שדות התעופה ועלות תפעולו הגבוהה אינן מצדיקות את הכסף שנשפך. אין למדינת ישראל מאות מיליונים מיותרים לבזבוז. ראש הממשלה יכול לטוס באותה הדרך שבה טס עד היום באמצעות מכרזים נקודתיים שיחסכו למדינה כסף רב

דעה: נכנע ללא קרב - נתניהו סלל את הדרך להעברתו מתפקיד ראש הממשלה

ברגע שנתניהו מקבל (גם אם תוך כדי מחאה) את העובדה שהוא אינו יכול לכהן כשר, ולא מבקש להגן על זכותו לכהן בתפקיד זה - הוא מכשיר את פסיקת בג"ץ אף על כהונתו כראש הממשלה • דעה

אבישי גרינצייג 12.12.19

ראש הממשלה בנימין נתניהו הודיע היום (ה') לשופטי בג"ץ כי החליט להתפטר מתפקידיו המיניסטריאליים בהם הוא מחזיק. ראש הממשלה הבהיר כי לדעתו הוא לא מחויב לכך, חרף הלכת דרעי שחייבה את ראש הממשלה המנוח יצחק רבין לפטר את שר הפנים אריה דרעי בעקבות הגשת כתב האישום נגדו.

בתגובתו לבג"ץ כתב נתניהו כי הלכת דרעי אינה רלוונטית, כיוון שחוק יסוד: הממשלה תוקן מאז שניתנה ההלכה, והחוק קובע כי שר חייב להתפטר רק לאחר הרשעתו בפלילים. עוד כותב נתניהו כי יש הבדל בין החובה של ראש ממשלה לפטר שר שמוגש נגדו כתב אישום, לבין החובה של ראש ממשלה להתפטר מתפקידו כשר לאחר שמוגש נגדו כתב אישום.

ההסבר לכאורה פשוט: בג"ץ בהלכת דרעי-פנחסי קבע כי על ראש הממשלה מוטלת החובה להפעיל את שיקול-דעתו ולפטר שרים שהוגש נגדם כתב אישום על עבירות שחיתות שלטונית, אך ההלכה אינה רלוונטית למקרה של ראש ממשלה, כי בג"ץ לא יכול לחייב אדם להתפטר, ואין גורם מעל ראש הממשלה שיכול להורות על פיטוריו. בית המשפט לא יכול לחייב את ראש הממשלה לפטר את עצמו.

למרות שנתניהו טען כי הוא לא מקבל את זיקת הלכת דרעי לעניין שלו, הוא נכנע והודיע לבג"ץ כי החליט להתפטר מתפקידו המיניסטריאליים עד לסוף השנה הלוועזית. בפועל, נתניהו נכנע ללא קרב וביקש להימנע מהכרעה שיפוטית בעניין זה.

למעשה, נתניהו דחק את עצמו לפינה והכשיר במו-ידיו את הקרקע להחלטה שיפוטית המורה כי אינו יכול לכהן כראש ממשלה, וכי עליו להתפטר אף מתפקידו זה. ברגע שנתניהו מקבל (גם אם תוך כדי מחאה) את העובדה שהוא אינו יכול לכהן כשר, ולא מבקש להגן על זכותו לכהן בתפקיד זה - הוא מכשיר את פסיקת בג"ץ אף על כהונתו כראש הממשלה.

חוק יסוד: הממשלה קובע כי ראש ממשלה יחויב להתפטר לאחר פסק דין חלוט, אך חוק יסוד: הממשלה קובע כי שר יחויב להתפטר לאחר פסק דין ולא לאחר הגשת כתב אישום. ברגע שנתניהו מוותר על זכותו לכהן כשר עוד לפני מתן פסק דין - הוא מודה למעשה כי הוא הדין גם לתפקידו כראש הממשלה.

ברגע שראש הממשלה מוותר על זכותו לכהן כשר, בעקבות עתירה לבג"ץ הדורשת להחיל את הלכת דרעי-פנחסי על עניינו, הוא למעשה מודה (שוב, גם אם תוך כדי מחאה) כי הלכת דרעי-פנחסי מורחבת גם על ראש ממשלה שאין גורם מעליו שיכול לפטר אותו. אין שום הבדל משפטי מהותי בין חיוב של ראש ממשלה להתפטר מתפקידו כשר בעקבות הגשת כתב אישום, לבין חיוב של ראש ממשלה להתפטר מתפקידו כראש הממשלה בעקבות הגשת כתב אישום. דין אחד לשניהם. חוק יסוד אחד לשניהם.

נתניהו סלל הבוקר את הדרך עבור שופטי בג"ץ להודיע כי אינו יכול לכהן כראש ממשלה. אומנם כעת מדובר בשאלה שאין לה נפקות, כפי שקבע היועץ המשפטי לממשלה, כיוון שמדובר בממשלת מעבר, ונתניהו ימשיך לכהן בתפקידו אף אם יודיע על התפטרותו. אך נתניהו במו-ידיו סלל את הדרך להודעה

כי לא יוכל להרכיב ממשלה חדשה. אתמול יצאנו למערכת בחירות שלישית במספר בתוך שנה, והבוקר נתניהו הודיע למעשה כי הוא מחוץ לתמונה.

דבריי אלה מקובלים אף על העומדים בחוד החנית של המאבק בשלטון המשפטיים. ד"ר אביעד בקשי, ראש המחלקה המשפטית ב"פורום קהלת", אומר ל"גלובס" כי נתניהו מקבל על עצמו, ואפילו מקל וחומר, את הגישה השגויה שלפיה הוא לא יוכל לכהן לאחר הבחירות כראש ממשלה. "אין כל הצדקה משפטית לדרישה מראש הממשלה להתפטר מתפקידיו כשר. אפילו לפי הלכת פנחסי השנויה במחלוקת, אין כל בסיס לדרישה כזו. הנימוק של בג"ץ איננו נוגע לשאלת ההתאמה של נאשם לתפקיד שר אלא לשאלת שיקול-הדעת של הגורם המוסמך להפסיק כהונה. הליך הפסקת כהונתו של ראש ממשלה מתפקיד שר זהה להליך הפסקת כהונתו כראש ממשלה ושונה לחלוטין מהליך הפסקת כהונתו של שר רגיל. לכן ככל שנתניהו מקבל על עצמו, גם אם תחת מחאה קלה, את העיקרון שלפיו חובתו המשפטית להתפטר מתפקיד שר - הרי שהוא מקבל על עצמו, ואפילו מקל וחומר, את הגישה השגויה שלפיה הוא לא יוכל לכהן לאחר הבחירות כראש ממשלה."

לדברי ד"ר בקשי, "אומנם ברמה המיידית של ממשלת מעבר אכן יש הבדל מבחינת נפקות ההתפטרות בין כהונת ראש ממשלה לבין כהונתו של ראש ממשלה כשר, אך אם נתניהו יקבל על עצמו עמדה מנוגדת לחוק של חובת התפטרות מתפקיד שר, זה יפגוש אותו מיד לאחר הבחירות ביחס לכשירותו לכהן כראש ממשלה."

גם עו"ד שמחה רוטמן, היועץ המשפטי של התנועה למשילות ודמוקרטיה, סבור כי החלטתו של נתניהו משדרת מסר פגום וכניעה לשלטון המשפטיים. לדבריו, "הודעתו של ראש הממשלה על התפטרותו מתפקיד השרים אומנם לא מייצרת תקדים מהבחינה המשפטית, אולם היא משדרת מסר פגום."

לדברי עו"ד רוטמן, "בפועל ראש הממשלה מכשיר את הנורמה לפיה החלטה של אדם אחד, היועץ המשפטי לממשלה, יכולה לפגוע בחזקת החפות של השרים ובאינטרסים הדמוקרטיים של ייצוג קהל הבוחרים, כל זאת אפילו ללא דיון בשאלת החסינות. לא ניתן להניף את דגל המאבק בשלטון המשפטיים ולהזכיר את הסיכולים הממוקדים שנעשו בעבר לשרי משפטים תוך כדי כניעה לאותם מהלכים בעייתיים."

***חזקת החפות: יודגש כי גם לאחר ההחלטה להגיש כתב אישום נגדו, ראש הממשלה בנימין נתניהו הוא בגדר חשוד, מכחיש את המיוחס לו, לא הורשע בביצוע עבירה, ועומדת לו חזקת החפות

ליברמן: אתמוך בחנינה לנתניהו תמורת פרישתו - אך לא בחסינות

לדברי ליברמן, אמש ניסו שרים בליכוד, ובהם יריב לוי, לשכנע את נתניהו לוותר על חסינותו כדי להקים ממשלת אחדות • "נתניהו הפך לנטל. אף אחד לא רוצה לראות אותו בכלא, אבל אף אחד גם לא רוצה לראותו במערכת הפוליטית, וכולם מוכנים לתת לו לצאת בכבוד"

דני זקן 12.12.19

אביגדור ליברמן, יו"ר ישראל ביתנו / צילום: נועם מושקוביץ, דוברות הכנסתאביגדור ליברמן, יו"ר ישראל ביתנו / צילום: נועם מושקוביץ, דוברות הכנסת

יו"ר ישראל ביתנו, ח"כ אביגדור ליברמן, מצהיר כי יתמוך במתן חנינה לראש הממשלה בנימין נתניהו תמורת פרישה שלו מהחיים הפוליטיים, אבל לא יתמוך בחסינות. בראיון לאולפן ynet אמר ליברמן, בין

היתר, כי אמש (ד') היו ניסיונות של שרים בליכוד לשכנע את נתניהו לוותר על חסינותו כדי להקים ממשלת אחדות.

"מי שהגיע לנתניהו בלילה מטעם כל שרי הליכוד היה לא אחר ממי שעומד בראש צוות המשא-ומתן שלהם, שר התיירות יריב לוין, עם דרישה שנתניהו יוותר על החסינות. נתניהו התפרץ. אני חושב שכל מי שהסתובב הרגיש את תחושת המיאוס", אמר ליברמן.

לדבריו, "נתניהו הפך לצערי לנטל. אף אחד לא רוצה לראות אותו בכלא, אבל אף אחד גם לא רוצה לראות אותו במערכת הפוליטית. וכולם מוכנים באמת לתת לו אפשרות לצאת בכבוד. אם תבוא אפילו לצורך זה יוזמת חקיקה בכנסת, אין לי ספק שתהיה הסכמה מקיר לקיר. בסופו של דבר לנתניהו באמת הייתה תרומה חשובה למדינת ישראל."

לשחרר את נתניהו בלי כלא?

ליברמן: "לשחרר אותו הביתה בכבוד."

בלי משפט, בלי כלום?

"אף אחד, כולל אותי, לא רוצה לראות אותו בכלא. אף אחד לא רוצה לראות שום ראש ממשלה בכלא. אבל אתה יודע, כמו בכדורגל, כל כדורגלן הכי טוב צריך לדעת מתי לתלות את הנעליים. אני חושב שבאמת כולנו פה בתחושה שהאיש תרם לא מעט, וצריך לשחרר אותו בכבוד הראוי, אבל אף אחד כבר לא רוצה לראות אותו."

איך תנהג אם נתניהו יגיש בקשת חסינות?

"כל מי ששמעתי אתמול בכנסת, אומר שצריך למצוא פתרון שישחרר אותו בכבוד הראוי."

אתה אתה מציע משהו אחר, לא חסינות.

"לא יהיה לו רוב לחסינות, גם בתוך הליכוד יש לא מעט התנגדויות."

כלומר, לא חסינות אלא פרישה?

"פרישה בהסדר כזה או אחר. צריך כרגע לתת לו אפשרות לפרוש בכבוד."

דברי ליברמן מעידים על כך שגם אם נתניהו ינסה לבקש חסינות מהכנסת, הוא יתקשה לקבל רוב ללא ליברמן, שבעבר לא התנגד לכך, ורק אם לגוש הימין-חרדים יהיה רוב של מעל 60 חברי כנסת, המהלך יצלח.

הסוגיה השנייה שעולה מדברי ליברמן היא הלך הרוחות בתוך הליכוד, הבא לידי ביטוי, בין השאר, בפנייתו של יריב לוין לנתניהו שיוותר על אפשרות החסינות. ב"גלובס" כתבנו כי זהו המכשול העיקרי לאחדות, שאפשר ליאיר לפיד להתמיד בהתנגדותו לממשלת אחדות.

אחד משרי הליכוד אמר אמש בשיחת מסדרון בכנסת כי מצד אחד לנתניהו עומדת זכות בקשת החסינות, כפי שיש לו זכות לקחת עורך דין, ולכן זו החלטתו בלבד, וזו דרישה לא לגיטימית מצד כחול לבן. מנגד הוסיף אותו שר כי זה משחק על כל הקופה, ואם לא נצליח להגיע ליותר מ-61 בגוש, מה אז? ההימור גדול מדי ויקר מדי, כך לדבריו

אז יהיה או לא יהיה משפט נגד ראש ממשלה מכהן? אלה שלושת התרחישים שימנעו את הסיטואציה

החלטת היועמ"ש להגיש כתב אישום נגד רה"מ, לצד הנחישות שנתניהו מפגין שלא לפרוש, עלולות להפוך לממשית סיטואציה שעד כה נראתה בדיונית: נתניהו מכנס דיון ביטחוני רגיש, ובמקביל מפורסמות עדויות נגדו מביהמ"ש • 3 תרחישים עשויים למנוע את המציאות המביכה

חן מענית 11.12.19

דמיינו לעצמכם את הסיטואציה הבאה: ראש הממשלה בנימין נתניהו מכנס את הקבינט לדיון ביטחוני רגיש ובהול עקב מידע על כך שהג'יהאד האיסלמי מתכנן פיגוע ענק בתוככי ישראל. באותו היום עולה לדוכן העדים בבית המשפט המחוזי בירושלים איש העסקים שאול אלוביץ', שמואשם בידי המדינה כי נתן שוחד לנתניהו.

וכך, בזמן שנתניהו נדרש לקבל החלטות ביטחוניות גורליות למדינה, מדווחים עשרות כתבים על כל מילה מעדותו של אלוביץ', שבמהלכה מעמתת אותו התובעת ליאת בן-ארי עם הראיות שמוכיחות לשיטתה כי נתן שוחד לראש הממשלה.

סיטואציה כזאת נשמעה בעבר בדיונית, אבל החלטת היועמ"ש אביחי מנדלבליט ב-21 בנובמבר להגיש כתב אישום נגד ראש הממשלה, לצד הנחישות שנתניהו מפגין שלא לפרוש מתפקידו גם לאחר הגשת כתב האישום, עלולות להפוך אותה לממשית.

הסיטואציה הזו תימנע אם יקרו אחד מארבעה תרחישים: הראשון, שהפך ליותר מוחשי בימים האחרונים, הוא שהיועמ"ש ו/או בג"ץ ימנעו את התמודדותו המחודשת של נתניהו על ראשות הממשלה;

התרחיש השני שימנע את הסיטואציה שהוצגה בתחילת הכתבה, הוא שנתניהו יצליח לקבל חסינות מפני העמדה לדיון מהכנסת; התרחיש השלישי הוא שנתניהו יחתום על הסדר טיעון עם הפרקליטות שימנע את הצורך לנהל משפט נגדו, אך יאלץ אותו לפרוש מהחיים הפוליטיים; והתרחיש הרביעי הוא פוליטי ולא משפטי - אם הליכוד ידיח את נתניהו מראשות המפלגה בבחירות הפנימיות, או יספוג כישלון בבחירות השלישיות ברצף שמתרגשות עלינו, נתניהו לא יהיה ראש הממשלה.

1. נתניהו מנצח בבחירות ומשיג חסינות מהכנסת

תרחיש "משפטי" שימנע את משפטו של נתניהו כראש ממשלה מכהן הוא שאחרי סבב הבחירות השלישי, נתניהו יצליח לקבל מהכנסת חסינות מפני העמדה לדיון. לנתניהו נותרו כשלושה שבועות להודיע האם בכוונתו לבקש חסינות. ואולם ההליך צפוי להתעכב מכיוון שוועדת הכנסת, שדנה בנושאי חסינות, תחזור לפעול רק אחרי הבחירות.

אם הוועדה תאשר את בקשת נתניהו, הוא יצטרך לקבל גם את אישור המליאה. יש כמה עילות לקבלת חסינות שנתניהו יכול לנסות להסתמך עליהן. למשל, לטעון כי כתב האישום נגדו "הוגש שלא בתום-לב או תוך אפליה". ואולם, נתניהו יצליח להשיג חסינות רק אם יהיה לו רוב בכנסת.

אם נתניהו יזכה בחסינות, תעלה שאלה מעניינת, איך זה ישפיע על מצבם של שלושת הנאשמים הנוספים - ארנון (נוני) מוזס, המואשם בהצעת שוחד לנתניהו בתיק 2000, ושאול ואיריס אלוביץ', המואשמים במתן שוחד לנתניהו בתיק 4000. מבדיקה שערכנו עלה כי אם נתניהו יצליח לקבל חסינות מהכנסת, תוכל הפרקליטות לנהל את משפטם של אלוביץ' ומוזס, או נגד אחד מהם, בזמן שנתניהו ממשיך לכהן כראש הממשלה ונהנה מהחסינות.

במקרה כזה, תאורטית, ינוהל המשפט נגד נתניהו עם תום כהונתו הציבורית, אחרי שמשפטם של מוזס ואלוביץ' כבר הסתיימו.

ניהול משפט אחד לחשודים שמואשמים במתן שוחד לאיש ציבור - ומשפט שני, נפרד, לאיש הציבור המואשם בקבלת שוחד - הוא פרקטיקה מקובלת של התביעה. כשהפרקליטות רוצה להשתמש בעדות של נותן השוחד נגד מקבל השוחד - ובכלל, כשהפרקליטות רוצה שנאשם אחד יעיד נגד אחר - היא מגישה נגדם שני כתבי אישום נפרדים ומנהלת שני משפטים נפרדים. זה קורה במצבים שבהם הפרקליטות חוששת שבית המשפט יסבור כי אין בידיה די ראיות להוכחת אשמתו של מקבל השוחד, ללא הבאת עדותו וחקירתו במשטרה של מי שמואשם כי נתן לו את השוחד.

כך קרה למשל במשפט פרשת ישראל ביתנו (תיק 242). המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה רצתה להשתמש בעדויות ובחקירות במשטרה של הנאשמים במתן שוחד לסגנית שר הפנים לשעבר, פאינה קירשנבאום, ולראש מטה ישראל ביתנו לשעבר, דאוד גודובסקי, ולכן החליטה להגיש שני כתבי אישום נפרדים, ובהתאם, לנהל כמעט במקביל שני משפטים נפרדים באותה פרשה.

משפטם של מקבלי השוחד, קירשנבאום וגודובסקי, התנהל בפני שופט המחוזי בתל-אביב (נגד קירשנבאום עדיין מתנהל), ירון לוי. באולם אחר באותו בית משפט התנהל משפטם של נותני השוחד בפני השופט הוותיק צבי גורפינקל. החלטה על ניהול שני כתבי אישום נפרדים באותה פרשת שוחד בפני שני שופטים נפרדים, טומנת בחובה את הסיכון מבחינת הפרקליטות שמשפט אחד יסתיים בזיכוי, חלקי או מלא - והשני בהרשעה, חלקית או מלאה. שהרי ידוע שגם זהות השופט יכולה להשפיע על גורל ההליך.

אם אכן נתניהו יזכה בחסינות ויופרד כתב האישום נגדו מכתב האישום נגד מוזס ואלוביץ', ייכנס האלמנט המשמעותי הנוסף של חלוף הזמן בין שני המשפטים. במקרה שבו ינוהל משפט נגד אלוביץ' ומוזס, או נגד אחד מהם, יוכל נתניהו להרוויח מכך. סנגוריו של נתניהו יוכלו במצב כזה לשבת מהצד וללמוד לעומק את החולשות ואת החוזקות של טיעוני התביעה וראיותיה ולהתכונן במשך שנים למשפט שייערך לנתניהו לאחר הסרת החסינות. במקרה שמשפטם של אלוביץ' ומוזס יסתיים בזיכוי, הדבר ישפיע לטובה על מצבו של נתניהו.

אפשרות תאורטית נוספת, סבירה פחות אך קיימת, היא שבמקרה שנתניהו ישיג חסינות, יידחה משפטם של אלוביץ' ומוזס, כדי שלא לנהל אותו בנפרד ובמרווח זמנים כה גדול ממשפטו של נתניהו. מצב שבו הציבור הישראלי נחשף יום אחרי יום למשפט שבו נטען שראש הממשלה מכהן קיבל שוחד, בזמן שראש הממשלה ממשיך למלא את תפקידו, הוא כמובן חסר תקדים, ועלולה להיות לו השפעה עמוקה על תפקוד נתניהו והממשלה כולה, גם אם הוא עצמו אינו נאשם במשפט.

ולבסוף, קיימת כמובן גם אפשרות שאלוביץ' ומוזס יועמדו לדין פלילי ויורשעו או יזוכו, אך נתניהו לא יועמד לדין, אם יזכה בחסינות מהכנסת. ואם גם סיטואציה כזאת נשמעת דמיונית, אז נציין כי אם זה יקרה, לא תהיה זו הפעם הראשונה בתולדותינו. נזכיר כי הרב בני אלון המנוח נחקר באמצע שנות ה-90 בחשד להמרדה והפרות סדר שביצע לפי החשד ביחד עם משה פייגלין, שהיה חברו של אלון לתנועת "זו ארצנו", שמחתה נגד הסכמי אוסלו. פייגלין הועמד לדין פלילי, וב-1997 הוא הורשע בעבירת המרדה ובפרסום דבר המרדה, ואף ריצה עונש של שישה חודשי עבודות שירות. לעומת פייגלין, בני אלון מעולם לא הועמד לדין, בזכות חסינות שקיבל לאחר שבשנת 1996 נבחר לכנסת ה-14 מטעם מפלגת מולדת.

2. ישראל הולכת לבחירות, ובג"ץ קובע: נתניהו לא יוכל להרכיב ממשלה

התרחיש הזה נראה עד לאחרונה רחוק, אבל בימים האחרונים הוא הלך ונהיה מוחשי. שלשום (ב') רמז בג"ץ כי הוא עשוי להתערב בנושא. לפי התרחיש הזה, אם ישראל הולכת לסבב בחירות שלישי ברצף, בג"ץ ו/או היועמ"ש אביחי מנדלבליט יקבעו כי הנשיא אינו רשאי להטיל את מלאכת הרכבת הממשלה על חבר כנסת שהוגש נגדו כתב אישום. המשמעות של הלכה משפטית כזו היא שנתניהו לא יוכל להמשיך לכהן כראש ממשלה, והליכוד יצטרך לסמן מועמד אחר מטעמו לתפקיד.

זוהי סוגיה משפטית עקרונית שלא נדונה כאן מעולם. בג"ץ נדרש אליה בעקבות עתירות בנושא שהוגשו בימים האחרונים, בין היתר, על-ידי קבוצה של בכירים מעולם ההייטק. בעתירה, שהוגשה באמצעות עו"ד דפנה הולץ-לכנר, ביקשו העותרים מבג"ץ להוציא צו הצהרתי המורה כי אין להטיל את תפקיד הרכבת הממשלה על חבר כנסת אשר הוחלט להגיש נגדו כתב אישום בעבירות שיש עמן קלון.

העותרים מבססים את העתירה על הלכות דרעי ופנחסי, שקובעות כי ראש ממשלה מחויב להעביר מתפקידו שר וסגן שר אשר הוגשו נגדם אישומים בעבירות שיש עמן קלון. מכוח הלכה זו, העותרים דורשים כאמור לקבוע כי אין להטיל את תפקיד הרכבת הממשלה על חבר כנסת שהוגש נגדו כתב אישום בעבירות שיש עמן קלון. "מסקנה משפטית מבוססת זו היא היחידה העולה בקנה אחד עם השכל הישר. שהרי אין כל היתכנות רציונלית לאפשרות החזרתו של אדם, שקיימות ראיות מינהליות למכביר אודות התנהלותו האישית והציבורית המושחתת, המלמדות בבירור כי הוא נגוע זה שנים ארוכות בשחיתות שלטונית קשה ומובהקת, אל 'זירת הפשע', בדמות האדם שירכיב את ממשלת ישראל", נטען.

עד היום, גישת היועמ"ש הייתה שהסוגיה שהעתירה דנה בה היא עודנה תאורטית, ולכן מוקד סמדי לעסוק בה; אך לאחר פיזור הכנסת והליכה לסבב בחירות שלישי, היא הופכת מוחשית. שלשום פסק השופט העליון עופר גרוסקופף כי על היועמ"ש לנמק עד יום רביעי בשבוע הבא האם לאחר פיזור הכנסת הצפוי, זו עדיין סוגיה תאורטית.

חגיגות חג המולד וחנוכה בעולם: אילו מתנות נשלח לשותפים עסקיים מעבר לים?

עו"ד הולץ-לכנר אמרה ל"גלובס" כי "אם אכן אנחנו הולכים למערכת בחירות נוספת, ציבור הבוחרים רשאי וצריך לדעת שהוא בוחר מועמדים שהם רלוונטיים. בעיניי, במדינה מתוקנת, ראש וראשון לשרים, שהוא ראש הממשלה, לא יכול להיות אדם שהוא נאשם בפלילים, ולכן ביקשנו את ההכרעה הזו מבג"ץ."

לאפשרות שבג"ץ יקבע כי חבר כנסת שמואשם בפלילים לא רשאי להרכיב ממשלה, יש כמובן גם חסרונות. פסיקה כזו עלולה להביא לפגיעה בזכות הציבור לבחור את המועמדים המתאימים בעיניו. היא גם תאפשר לנתניהו ואנשיו לטעון לנצח שהוא הודח מתפקידו בידי מוסדות המשפט, ולא בידי הציבור. מה יפסוק בג"ץ? האם ידחה או יקבל את העתירה? ימים יגידו, ושתי האפשרויות פתוחות.

3. נתניהו חותם על הסדר טיעון או מקבל חנינה מהנשיא ופורש

התרחיש המשפטי השלישי שימנע סיטואציה של ניהול משפט פלילי נגד ראש ממשלה מכהן היא שנתניהו יחתום על הסדר טיעון עם היועמ"ש, שבמסגרתו יתחייב לפרוש מהחיים הפוליטיים, או יקבל חנינה מנשיא המדינה בתמורה לפרישה.

כלפי חוץ, נתניהו משדר שאלה הן שתי אפשרויות לא סבירות. הוא מנהל כבר כשלוש שנים מאבק חסר פשרות על חפותו, תוך שאינו בוחל במתקפה חזיתית, משוללת רסן, נגד מערכת המשפט, היועמ"ש, פרקליט המדינה וגורמים נוספים.

אבל נתניהו וסנגוריו אינם טיפשים. הם מודעים היטב לסיכון המשפטי העצום שטומן בחובו משפט פלילי לנבחר ציבור שמואשם בשוחד ובמרמה והפרת אמונים. די שמשפט כזה יסתיים בהרשעה בהפרת אמונים, כדי שנתניהו יישלח למאסר. שר התיירות לשעבר, סטס מיסז'ניקוב, נשלח ל-15 חודשי מאסר בגין הרשעה בהפרת אמונים "בלבד". אם נתניהו יורשע בשוחד בתום משפט פלילי והליך ערעור לעליון, העונש יהיה חמור בהרבה. רק שלשום שלח בית המשפט העליון את דאוד גודובסקי, בכיר "ישראל ביתנו" לשעבר, לשש שנות מאסר בגין הרשעה בקבלת כספי שוחד שגודובסקי אפילו לא לקח לכיסו הפרטי.

הערכה מפוכחת של הסיכון המשפטי שהוא ניצב בפניו עשויה להביא את נתניהו, במוקדם או במאוחר, אל היועמ"ש כדי לנסות להגיע עמו להסדר שיסיים את הסאגה הזאת ללא ריצוי עונש מאסר. או לחלופין, לנסות לקבל חנינה מהנשיא בתמורה לפרישה מהחיים הפוליטיים (אפשרות שלא נראית סבירה).

למי שמפקפק באפשרות שנתניהו יחתור להסדר טיעון, כדאי להיזכר במה שקרה בתיק המעונות שבו נחשדה אשתו, שרה נתניהו. גברת נתניהו ועורך דינה, יוסי כהן, טענו לאורך חודשים ארוכים שנתניהו היא נקייה מרוב. ואולם ב"מאני טיים", וכשנתניהו הבינה את הסיכון המשפטי שעלול להיגרם לה אם ינוהל נגדה משפט פלילי, היא חתמה על הסדר טיעון, שבמסגרתו השיבה 55 אלף שקל לקופת המדינה, והודתה בביצוע עבירה פלילית.

***חזקת החפות: גם לאחר הגשת כתב האישום, ההליכים הפליליים נגד בנימין נתניהו, שאול אלוביץ וארנון (נוני) מזס עודם בעיצומם. השלושה מכחישים את המיוחס להם בכתב האישום שהגיש נגדם היועמ"ש, ושמורה להם חזקת החפות.

רגע לפני פיזור הכנסת: ימים סוערים בפוליטיקה | טל שניידר

1. ח"כ יאיר לפיד מודיע בישיבת סיעת כחול לבן שהוא מוותר על קיום הרוטציה בינו לבין ח"כ בני גנץ ומתייצב מאחורי יו"ר המפלגה לקראת הקמפיין. בכך הוא מוציא את העוקץ מן הטענות של הליכוד בקמפיין נגד גנץ.
2. סיעות כחול לבן והליכוד מגיעות להסכמות על הגדלת יחידת המימון למנדט מ-1.38 מיליון שקל ל-1.9 מיליון שקל, כלומר מטילים עוד 62 מיליון שקל על תקציב המדינה העתידי.
3. ח"כ אביגדור ליברמן נפגש בפתח-תקווה עם ראשי רשויות מן הליכוד, בחסותו של ראש עיריית פתח-תקווה, איש הליכוד רמי גרינברג. ראשי הרשויות ניסו לשכנע את ליברמן לחבור לליכוד ולמנוע בחירות שלישיות. בחוץ המתינה לו שליחת נתניהו חני בלוויס וניסתה לשכנעו להגיע לפגישה עם נתניהו בירושלים.
4. חדשות "כאן" משדרים הקלטה של השר בצלאל סמוטריץ' המתחייב לא לגרור את המדינה לבחירות שלישיות. "לא יהיו בחירות. אם נתניהו לא יצליח - יהיה מישהו אחר מתוך הליכוד", התחייב סמוטריץ'.
5. ח"כ גדעון סער יוצא לסייר בנקודת התורפה של נתניהו, היישוב הבדואי חאן אל אחמר, שנתניהו התחייב לפנות, אך לא ביצע. במהלך הסיור הוא אומר: "לבנימין נתניהו אין שום סיכוי להקים ממשלה. אני מתמודד כדי לנצח. אם לא אבחר, אתמוך בנתניהו."

6. בג"ץ מורה ליועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבליט, להודיע עד 18 בדצמבר על עמדתו בנוגע לאפשרות שח"כ שהוגש נגדו כתב אישום ירכיב ממשלה.
7. ליברמן מגלה כי מעולם לא הופעל עליו מסע לחצים פוליטי כמו בימים האחרונים, "כפי שאני לא זוכר מאז התחלתי את דרכי בפוליטיקה. הוצע לנו כל תפקיד אפשרי."
8. יו"ר העבודה עמיר פרץ מאשים את ח"כ ליברמן בראיון ל"ynet-ליברמן תעתע בכולם ויצר שיח של שנאות וחרמות. הוא לא ילך עם ממשלת מיעוט של גנץ כי הוא שונא ערבים, ולא עם נתניהו כי הוא שונא חרדים

נתניהו הודיע לבג"ץ: אתפטר מכל תפקידי כשר עד סוף השנה

הודעת נתניהו מגיעה כמענה לעתירה שהגישה התנועה לאיכות השלטון נגד נתניהו והיועמ"ש, בה היא דורשת את התפטרות נתניהו מתפקידיו כשר ואת יציאתו לנבצרות מתפקידו כראש הממשלה בעקבות כתב האישום שהוגש נגדו

אבישי עובדיה 12.12.19

ראש הממשלה בנימין נתניהו הודיע הבוקר (ה') לבג"ץ כי בכוונתו להתפטר מכל התיקים המיניסטריאליים בהם הוא מחזיק, בעקבות כתב האישום שהוגש נגדו.

הודעת נתניהו מגיעה כמענה לעתירה שהגישה התנועה לאיכות השלטון נגד נתניהו ונגד היועץ המשפטי לממשלה, בה היא דורשת את התפטרות נתניהו מתפקידיו כשר ואת יציאתו לנבצרות מתפקידו כראש הממשלה בעקבות כתב האישום שהוגש נגדו בשלושת תיקי האלפים.

בתחילת השבוע הודיע היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט כי הוא מעוניין להגיש הודעה משלימה בעניין עמדתו ביחס למעמדו המשפטי של ראש הממשלה בנימין נתניהו בכל הנוגע לתפקידיו המיניסטריאליים.

השופט יוסף אלרון קיבל את בקשת מנדלבליט והורה כי עליו להגיש "הודעה מעדכנת עד ליום 12.12.2019 בשעה 10:00 ביחס לסעד המבוקש בעתירות, לפיו ראש הממשלה היוצאת בנימין נתניהו יודיע על התפטרותו מכל תפקידיו המיניסטריאליים."

המועד להגשת ההודעה איננו מקרי. היועץ מנדלבליט החליט לחוות את דעתו בעניין הצורך של נתניהו להתפטר מתפקידיו כשר, רק לאחר פקיעת 21 הימים בהם ניתן עוד להרכיב ממשלה. מנדלבליט לא מעוניין להיתפס כמי שמתערב במערכת הפוליטית, ומשום כך החליט להגיב רק בבוקר יום חמישי, שעות לאחר הדד-ליין הפוליטי והיציאה לבחירות.

לאחר שנתניהו הבין כי היועץ המשפטי לממשלה יחווה דעתו כי עליו להתפטר מתפקידיו המיניסטריאליים, הוא מיהר להודיע בעצמו כמה דקות לפני השעה 10:00 כי יתפטר עד 1 לינואר מתפקידים אלה.

בתגובה לבג"ץ כתב נתניהו, באמצעות יועמ"ש הליכוד, כי למרות שהלכת דרעי-פנחסי איננה רלוונטית למצבו של נתניהו, ולא ניתן לכפות על ראש ממשלה להתפטר מתפקידו כשר, הוא החליט בכל זאת כי יתפטר מתפקידיו אלה.

בעקבות הודעת נתניהו, היועמ"ש מנדלבליט צפוי לבקש מבג"ץ למחוק את העתירה, כיוון שהיא התייתרה.

מהתנועה לאיכות השלטון נמסר בתגובה: "צר לנו שראש הממשלה בחר ביודעין להפר את הדין משך שבועות ארוכים והודיע על ההתפטרות רק בעקבות העתירה לבג"ץ שהגישה התנועה. אנו קוראים לבית המשפט להורות לראש הממשלה להתפטר לאלתר מכל תפקידיו, גם כראש ממשלה. נתניהו צריך להילחם על חפותו כאדם פרטי ולא מתוך לשכת ראש הממשלה. או לנו אם ראש הממשלה יגרור את המדינה כולה יחד איתו אל ספסל הנאשמים.

הרבנית מלכה פיוטרקובסקי: אות קלון חמור למנהיגי הציונות הדתית

"במה ראש ממשלת ישראל ימני? מה הוא עשה ביו"ש? תושבי הדרום מופקרים לחלוטין. פעם אחר פעם הוא מנציח את הפחד מאיראן".

ניצן קידר , י"ז בכסלו תש"פ 15/12/19 21:39

הרבנית מלכה פיוטרקובסקי משמיעה ביקורת נוקבת על נציגי הציונות הדתית שמעניקים גיבוי מלא לראש הממשלה בנימין נתניהו על אף בעיות הפנים הרבות במדינת ישראל.

בשיחה עם ערוץ 7 אמרה פיוטרקובסקי "יש בי שבח למפעלותיה של הציונות הדתית לאורך כל הדורות ואולי משם בא הכאב ובאה הביקורת. הורי הם ניצולי שואה, הם חינכו אותנו על פי הדרך של הציונות הדתית. המשמעות היתה לגור במקום שצריך אותך, עם אנשים שאינם שומרי מצוות ולהיות מגוייס באמת לטובת המדינה. כך אני משתדלת לפעול ולחנך את ילדי.

"בשנה האחרונה אני רואה שהציונות הדתית הלכה והצטמצמה והתמקדה כמעט אך ורק בארץ ישראל. זה כבר בעיני מאוד בעייתי".

לדבריה, "כדי לאתרג את השמירה על ארץ ישראל אנחנו גם מאתרגים ראש ממשלה, שכרגע לא מעניין אותי כלל כתב האישום שהוגש נגדו, אלא שמדובר בראש ממשלה שמצהיר בלי בעיה שהוא אוהב שמפניות וסיגרים – בעת שיש ניצולי שואה שאין להם כסף לאוכל ותרופות. זהו ראש ממשלה שכבר חורפים ארוכים יש קשישים במסדרונות בתי החולים וזה לא מעניין אותנו, ראש ממשלה שאחראי למצבם הנורא של תושבי הדרום וזה לא מעניין אף אחד. הכאב העצום שלי הוא שהדברים הללו לחלוטין לא מעניינים את הציונות הדתית לפי הנראות הפוליטית", היא ממשיכה.

המסר החריף ביותר שלה הוא שמפלגות הציונות הדתית עלולות לאבד חלק מבחוריהן שאינם מוכנים למצב הנוכחי. "אני רוצה לחשוב ולקוות, שיש לא מעט אנשים כמוני, שגם אם כל הציונות הדתית תלך יחד אבל תמשיך לאתרג את ביבי נתניהו ולעסוק בארץ ישראל בלבד, לא ברור כמה בוחרים יהיו לה".

"אני לא רואה כסוג של לוקסוס עבורנו לבחור את ערוצי הדאגה במדינה. זה קריטי. בשביל מה אנחנו קיימים פה אם לא לשים לב לחלש? מצאתי את עצמי בפעם הראשונה בחיי לא יכולה לשלשל לקלפי פתק שכל עניינו הוא ארץ ישראל. זה כאב כל כך צורב. ההורים שלנו שאפו לחינוך מעורה במציאות מתוך מחוייבות עמוקה לערכי התורה ואני מחפשת את זה ולא מוצאת".

העיסוק של שרי הבית היהודי בנושאים חברתיים אינו מרשים את הרבנית פיוטרקובסקי. "הנושאים יכולים להיות חברתיים, השאלה היא איך פועלים בהם. חברת הכנסת שולי מועלם שדאגה לכל מיני מצוקות חברתיות – איפה היא היום? איפה אחרים שעסקו בזה? הקול היחיד שנשמע הוא – אנחנו הולכים עם ביבי בכל מקרה ובכל מחיר".

אין לי דבר אישי נגד האיש. אבל רק אני מכירה את הפרקים מירמיהו שמדברים על החשש הגדול מגבהות הלב של מנהיג שמתרחק מצרות עמו, את פרקי התוכחה הקשים שהקב"ה מוכיח אותנו על זה

שנעשינו קהים איש לכאבו של רעהו, **אינני מבינה במה ראש ממשלת ישראל ימני**. נכון שלפני סיום הקדנציה האחרונה האומללה הוא הצליח לשלשל 40 מיליון שקלים להתיישבות. זה לא ראש ממשלה ימני". לדבריה, "ראש ממשלה ימני הוא מי שמנסה להבטיח את עתידנו באופן שנוכל לחיות כיהודים גאים במדינת היהודים. הרי תושבי הדרום מופקרים לחלוטין. אני לא מבינה איך ראש הממשלה קיבל את תואר אביר הביטחון. בצפון אני לא רוצה לחשוב מה יקרה. פעם אחר פעם הוא מנציח את הפחד מאיראן. מה הוא עשה בתחום של יישובי יש"ע? הוא מצליח לסמא עיני, כל רק כדי לדאוג לעצמו ולמשפט שלו. בזה שאנחנו מאתרגים אותו כשלא רק שאינו נותן תרומה אלא פועל נגד ערכי תורת ישראל - זה אות קלון חמור למנהיגי הציונות הדתית".

אז האם התייתר הצורך במפלגה סקטוריאלית לציונות הדתית? "יש טעם במפלגה סקטוריאלית כי אנחנו צריכים נציגים שידאגו לחינוך הראוי של בני ובנות הציונות הדתית, כמו המפד"ל ההיסטורית שדאגה לזה אבל זכרה שמעבר לאינטרסים הצרים של המגזר יש גם את העם שצריך לדאוג לו. את זה אני לא רואה היום." "בבחירות הבאות עלינו לטובה, אין לי שום מחשבה להצביע למפלגות הציונות הדתית, גם לא לכאלו מאוחדות שלא מתיימרות להבטיח דאגה אמיתית לכלל העם היושב בציון. אני יודעת על הרבה מאוד אנשים שבאמת שבורים מאין ההנהגה של הציונות הדתית".

בשורה התחתונה, נתניהו קצר את מה שזרע כל חייו

קברי האחים שבהם נטמנו כל אלה שסמכו עליו מלאים עד אפס מקום. וגם: כך הכשילו ליברמן ולפיד את פגישת ביבי-גנץ, ואיתה את הניסיון האחרון להגיע לרוטציה.

בן כספית 15/12/2019

1. לך תקים ממשלה

המציאות הפוליטית הישראלית מטורללת מכל דמיון, מגוחכת מכל סאטירה, מסוכנת מדהירה בקורקינט חשמלי בנתיבי איילון. הבחירות לכנסת ה-23 יתקיימו ב-2 במרץ 2020. קשה להאמין, אבל זו עובדה. תארו לעצמכם שנתניהו לא היה מקדים בחירות רק כדי להקדים את השימוע ואחר כך מקדים בחירות כדי להקדים את כתבי האישום וממשיך להקדים את עצמו ואותנו לדעת.

במקור, הבחירות לכנסת ה-23 היו צריכות להתקיים ב-2028. הן יתקיימו שמונה שנים מוקדם יותר בגלל אדם אחד שהפך את המדינה למזבח שאותו הוא לופת בשארית כוחותיו.

אלה שאמורים להגיד לו שזה נגמר מביטים במחזה בסקרנות מבוהלת ושותקים. נבחרו ציבור שמועלים בשליחותם ובמצפונם וצריך יהיה לבוא איתם חשבון בבוא העת.

בינתיים המדינה מאבדת את 2019, מאבדת את 2020, סל הבריאות תקוע, מערכת הבריאות קורסת, התקציבים תקועים, השלטון המקומי תקוע, אי אפשר לקבל החלטות משמעותיות, אין תוכנית רב-שנתית לצה"ל, הצמיחה נפגעת, וזו רשימה חלקית מאוד. אבל העיקר שנתניהו יהיה ראשון ברוטציה ויכהן שמונה חודשים, או חצי שנה, או ארבעה חודשים, או שבוע-שבוע, בתפקיד ראש הממשלה, שבו הוא מכהן כבר קרוב ל-11 שנים ברציפות ו-14 במצטבר.

כמו פקק שהתייבש בראשו של בקבוק שמפניה, כך חוסם נתניהו את המדינה שלה נשבע אמונים. הרי אין במערכת הפוליטית אדם זולתו שתוקע את הכל. אם נתניהו היה מואיל לעשות מה שכל אדם שפוי, אחראי ופטריוט היה עושה במצבו (ע"ע אהוד אולמרט) ומתחלף עם אדלשטיין/סער כדי לטפל בענייני המשפטיים, הכל היה נפתר תוך חצי דקה, הימין היה נשאר בשלטון והשמש ממשיכה לזרוח. אפשר היה לשקול אפילו להתיר למשפחה להמשיך להטיס 11 מזוודות ב"מטוס ראש הממשלה" בטיסות של יממה וחצי סביב העולם, לכל ימי חייהם, וזה היה יוצא זול יותר.

אחרי הכל, אף בית מקדש עוד לא חרב בגלל כביסת חינם.

המציאות הישראלית ביממה בודדת שקולה למה שמתרחש ב"בית הקלפים" בעונה שלמה. השחקנים הראשיים הם שני הבנימינים, נתניהו וגנץ. אילו זה היה תלוי רק בהם, יכול להיות שהדברים היו נראים אחרת. הבעיה היא שהזירה מלאה בשחקני משנה, חלקם דומיננטיים יותר מהשחקנים הראשיים. מזימות, תככים, מתווכים, אינטרסים סותרים, תרגילים מלוכלכים, ספינים מסוחררים ומצגי שווא מתעופפים מכל עבר בקצב מטורף.

לגנץ יש על הראש "קוקפיט". לנתניהו יש (בבית) קוקופיט. בתנאים האלה, לך תקים מדינה. או ממשלה.

בשורה התחתונה, נתניהו קצר השבוע את מה שזרע כל חייו. "עם מקדם אמינות גדול יותר", אמר לי גורם בכחול לבן, "יש מצב שבני היה מאמין לביבי והולך איתו".

הבעיה היא שמקדם האמינות של נתניהו לא מקדם כלום. הוא התייצב כבר מזמן על האפס המוחלט. קברי האחים שבהם נטמנו כל אלה שסמכו עליו, הלכו איתו, חתמו איתו, האמינו לו, סייעו לו והצטרפו אליו מלאים עד אפס מקום. מדובר בקברים רב-לאומיים. תוכלו למצוא שם, לצדם של אבי גבאי, שמעון פרס, יצחק מרדכי, יצחק (בוז'י) הרצוג, ציפי לבני, יאיר לפיד, בוגי יעלון, משה כחלון, גלעד ארדן, דן מרידור ורבים רבים אחרים, גם גויים כמו ברק אובמה, הילרי קלינטון, אבו מאזן, אבו עלא, אנגלה מרקל, רונלד לאודר, טוני בלייר, המלך חוסיין, המלך עבדאללה וכן הלאה.

לנתניהו יש שיטה: הוא מנהל מו"מים ארוכים, מרתקים, מורכבים וסבוכים באמצעות שליחים אינטימיים. הוא לעולם לא יתייצב בגלוי מאחורי הוויתורים, הפרטים והמכלולים של מה שמתרחש שם. ברגע האמת, כשצריך לחתום, הוא נעלם. זו בדיוק אותה היעלמות שמתרחשת כשצריך לשלם על משהו. הוא מתכחש למה שקרה, הוא טוען שזה היה "תרגיל אקדמי", שזה היה "מסמך אמריקאי", שזו הייתה "מזימה פוסט-ציונית" או סתם אנשים שדיברו בשם עצמם וחרגו מסמכות.

בדרך הזו הוא הצליח לוותר כבר אין ספור פעמים על ירושלים המאוחדת ולחזור לקווי 67' ואפילו להכיר בבעיית הפליטים, בלי לשלם מחיר כלשהו ב"בייס" המיתולוגי של מצביעיו. למה? כי זה לא הוא, זה הם.

זה הם שוויתרו, זה הם שהצביעו בעד ההתנתקות, זה הם שעשו עסקים עם הח"כים הערבים, זה הם שמשלמים פרוטקשן לחמאס. זה אף פעם לא הוא. זו השיטה לשיטוי שאר העולם.

ובכן, השבוע הגיע החשבון. נתניהו שילם עליו במזומן. בימים האחרונים הוא יידה אל תוך היורה הרתחת שאליה הוא עומד להישאב כל מה שהיה לו. הוא הסכים לוותר על ממלכתו תמורת סוס, חמור, עז, מה שיבוא קודם. בצד השני, לא היה מישהו שיאמין לו. תכף נסביר גם למה. השבוע הזה הזכיר את דמדומי שלטונו ב-1999, כשניסה לשטות בעולם כולו, לרבע את המעגל, להחזיק את כל המקלות בכל הקצוות ולג'נגל את כולם, עד שקרס: הוא הלך לוואי פלנטיישן, חתם על הסכם עם ערפאת, הסכים להחזיר 13% מהגדה, חזר ארצה, התחרט, התנפל על ברק וליפקין-שחק אבל לא הצליח למנוע את הסחרור. ברגע האחרון ממש ניצב מעל דוכן הכנסת וקרא לאהוד ברק לכונן איתו "ממשלת אחדות". ברק הביט בו וחיך. "ביבי", אמר לו בקול מדוד מעל דוכן הכנסת, "זה מאוחר מדי."

2. נתניהו למתחילים

נדלג אחורה ליום שני בשבוע שעבר. ראש הממשלה נתניהו פוגש את בכיר כחול לבן הרמטכ"ל לשעבר גבי אשכנזי. יש ביניהם קשר הדוק. מקורו בעובדה שאשכנזי הוא יו"ר ועדת חוץ וביטחון של הכנסת, אבל תסמכו על ביבי שיידע למנף את הקשר הזה לערוץ ישיר אל ליבת הקוקפיט. נתניהו מפעיל על אשכנזי את כל קסמיו. כשהוא מחזר, הוא מחזר לטיני. הוא ישיר לך סרנדה תחת החלון, הוא יהלל ויקלס אותך כיד המלך, הוא אפילו יסכים שתרעיף עליו מתנות יקרות.

אבל אשכנזי לא ילד. הוא מכיר את ביבי. הוא היה רמטכ"ל אצל ביבי והוא גם טעם את נחת זרועו (הארוכה) של ביבי בפרשת הרפז. מצד שני, אשכנזי הוא איש ממלכתי והוא משתכנע ברצונו האמיתי של נתניהו ללכת על רוטציה ועל נבצרות בתוך כחצי שנה ולעשות את כל זה "לטובת המדינה". הוא רואה את החומרים הסודיים, הוא חרד למצב הביטחוני, הוא חושב שצריך למהר ולהכניס לקבינט את הרמטכ"לים של כחול לבן, לפני שיקרה משהו שנתחרט עליו. אז הוא חושב שצריך לתת לביבי צ'אנס. אשכנזי נותן לנתניהו עצת זהב פשוטה: תרים טלפון לגנץ, תזמין אותו לפגישה בארבע עיניים. ביבי חושש. אני אזמין אותו, הוא ידחה אותי ואני אצא פראייר, הוא אומר. הוא לא ידחה אותך, מבטיח לו אשכנזי, אני אדאג לזה. באותם ימים גנץ היה קרוב מאוד לעמדתו של אשכנזי, שלפיה צריך לבחון בכובד ראש את הצעת נתניהו.

כך היה: באותו לילה נוצר קשר בין לשכות נתניהו וגנץ ונקבעת פגישה בארבע עיניים ביניהם למחר (יום שלישי) בערב. נתניהו מתכנן פגישה רומנטית שבה ישכנע את גנץ, כפי ששכנע את אשכנזי, שאפשר לעשות איתו עסקים. שזה חשוב, כדאי, נכון והגיוני. הוא כבר שכנע רבים בדרך הזו. לבני ופרס והרצוג ולפיד וכחלון וארדן ומרדכי ולוי ויעלון וארנס ומרידור ומי לא. כולם נמסו אל מול הבריטון המנומק והלהט הפנימי המזויף שהוצג להם. ביבי היה אמור להציג לגנץ באותה פגישה את ההצעה המפורטת, המבוצרת והמחושקת חוקית (עיקריה נחשפו השבוע ב"מעריב") ולשכנע אותו שהיא הדרך הנכונה והקצרה ביותר שלו (של גנץ) ללשכת ראש הממשלה.

תוך חצי שנה. מרחק נגיעה ממש. בשלב הזה נכנסים לפעולה שני שחקנים משניים, אבל אין ראשיים מהם. יאיר לפיד ואביגדור ליברמן. בין השניים יש, לא מהיום, ערוץ פורה ופתוח. הוא לא הניב הישגים גדולים עד עכשיו: ליברמן לא זרם עם הממשלה הצרה (בתמיכת הערבים) של לפיד. מאחד את שניהם רצון עז משותף: לשים קץ לעידן נתניהו.

ביבי הרוויח את הרצון הזה ביושר. ליברמן מכיר אותו הכי טוב בעולם. לפיד מכיר אותו קצת פחות, אבל מספיק. שניהם יודעים שנתניהו כבר מזמן לא מה שהיה. שהטירוף השתלט על סביבתו. שהוא לא

רציונלי, לא יציב, והמשך החזקת המושכות בידי הוא סכנה אמיתית. הם לא ייתנו לו לכשף את גנץ. לפיד מעדכן את ליברמן שהציר גנץ-נתניהו מתחמם. ליברמן מבין.

למחרת בבוקר השמש זורחת ואיתה מפציע גם ספין חדש: ח"כים בישראל ביתנו לוחצים על ליברמן ללכת לממשלת ימין צרה עם נתניהו! בהמשך, מופיע ליברמן עצמו בערוץ הכנסת ואומר שהוא לא בטוח מה יותר גרוע, בחירות שלישיות או ממשלת ימין צרה.

מקורבו של ליברמן, המתווך שמואל חייק, מעביר לנתן אשל מידע שעל פיו הם מכינים הצעה מרחיקת לכת לפשרה בין איווט לחרדים, שתאפשר את ממשלת הימין. קרן אור מפציעה בחשיכה האופפת את נתניהו. חלומו הרטוב מתגשם. איווט חוזר הביתה. אשל מפשיל שרוולים ומגייס גם את הגברת. המכבש מופעל. "בשביל מה אתה צריך לצאת לנבצרות בעוד חצי שנה, אם יש לך את ממשלת החלומות עם ליברמן מלא-מלא לארבע שנים?", אומרים האומרים לנתניהו.

מטרת המהלך הייתה פשוטה: לגרום לנתניהו להגיע לפגישה עם גנץ הרבה פחות רומנטי, הרבה יותר לוחמני. לבצע וידוא הריגה באופציית האחדות-רוטציה עוד בטרם באה לעולם. לגרום לנתניהו להיות ספקן, לא להציג לגנץ את הצעת החלומות, להתחמק משאלת החסינות. זה מצליח. ברור שזה יצליח. נתניהו מביט בפתיחן הכה-מתוק ובולע אותו בחדווה. בשיעור המבוא לקורס "נתניהו למתחילים" לומדים שהאחרון שמדבר עם ביבי הוא המשכנע. האחרון שמפחיד את ביבי, הוא המפחיד. הפגישה עם גנץ נכשלת. אין קסם. ביבי בא אליה אחרי שחטף מהקוקופיט ולא מייצר את הפלטפורמה שתאפשר לגנץ ללכת לקוקפיט שלו עם משהו. זאת ועוד: בעוד גנץ יוצא מהפגישה ומורה לדוברו לנסח יחד עם דוברי נתניהו הודעה משותפת ומכובדת לתקשורת, כפי שקרה ביניהם עד אז, נוחתת לו על הראש הודעה מטעם הליכוד ששמה אותו ללעג ולקלס ומאשימה אותו בטרפוד המו"מ.

זה היה קו פרשת המים של גנץ. הוא נכנס לפגישה הזו עם נתניהו כשהוא כמעט גבי אשכנזי, הוא יצא ממנה כשהוא יאיר לפיד ובוגי יעלון מלא-מלא. הוא הבין שאי אפשר לסמוך על הטיפוס הזה, נתניהו. הוא לקח את זה, בפעם הראשונה, באופן אישי.

3. גלולת רעל

זה יכול היה להיות אחרת. בני גנץ לא מתעב את בנימין נתניהו. בניגוד ליעלון ולפיד, ששבעו מנתניהו מרורים, גנץ דווקא חיבב את נתניהו. הוא היה רמטכ"ל שלו, ובמבצע צוק איתן הם מצאו את עצמם יחד באותה סירה, שאותה ניסה להטביע נפתלי בנט. אחרי שהשתחרר מצה"ל, שמר גנץ על קשר עם נתניהו. בניגוד למה שעשה לרמטכ"לים קודמים (בעיקר אשכנזי), נתניהו לא הפעיל את מטחנת החיסול שלו על גנץ.

הוא לא ראה בו איום.

הוא לא זיהה בו זיק פוליטי.

הוא לא האמין שגנץ ילך לפוליטיקה. הוא טעה.

כשגנץ החל להסס בסביבה הפוליטית וידיעות על התלבטויותיו הגיעו לבלפור, נשמעה צפירת הסירנה וזרקור אדום החל להבהב. מערכות היירוט הופעלו, אבל זה היה מאוחר מדי. נתניהו הבין שנרדם בשמירה. הוא החל לבדוק את גנץ בסקרים לפני כשנה וחצי והכריז עליו כאיום החמור ביותר על האנושות, כלומר על המשך כהונתה של רעיית ראש הממשלה המכהנת. אבל כאמור, זה כבר היה מאוחר מדי. גנץ הגיע למערכת הפוליטית כשהוא חף משנאת נתניהו. חייו נדיר. הפגישה ההיא, שבה

למד להכיר את צפונותיו של האיש, הפכה אותו. זה לא שעכשיו הוא שונא את נתניהו. גנץ הוא איש שלא שונא הרבה. הוא פשוט הפסיק להאמין לו.

נמשך: ביום רביעי-חמישי העבירו סוף-סוף שליחים מטעמו של ליברמן את ה"הצעה" המפתה שלו לנתניהו. ביבי היה כבר בליסבון.

את בשורת איוב קיבל מצלם החצר, נתן אשל. ובכן, החלום הרטוב התגלה כסיוט יבש. ליברמן יצביע נגד החסינות. ליברמן יהיה נגד נבצרות. תכהן כראש ממשלה עד שיתיר לך החוק, אמרו השליחים.

ביבי הבין, בפורטוגל, ששתה גלולת רעל שהוכנה במולדובה. שליברמן לא ינציח אותו בשלטון, אלא ישגר אותו למעשיהו. הוא הפסיד את גנץ מחד, מעולם לא זכה בליברמן מאידך. את יגונו הטביע ב-11 המזוודות שהעמיס איתו על מטוס ראש הממשלה.

על פי מיטב מקורותיי, הוויתור של לפיד על הרוטציה סוכם בין לפיד לגנץ בפגישה או שיחה שהתקיימה ביניהם ביום חמישי שעבר, יומיים אחרי כישלון המפגש בין ביבי לגנץ. גנץ אמר עוד קודם, בשיחות סגורות, שאם יסכים לבחור בכיוון שמתווה לפיד, כלומר לא לשבת תחת נתניהו דקה אחת, זה יהיה רק תמורת ויתור של לפיד על הרוטציה. כך היה.

בבוקר חמישי סיכם גנץ עם לפיד ובאותו יום, חמישי בערב, ישב גנץ עם אריה דרעי. אם יו"ר ש"ס היה משקיע את המאמצים שהשקיע בתיווך הזה בניסיון להחזיר את כולנו בתשובה, הטור הזה היה נכתב מבית הכנסת.

דרעי התרוצץ בין כולם לכולם, נתן את מילתו, הפקיד את דברתו, נדר את נדריו והפנט את שומעיו. הוא ישב עם גנץ ונשבע לו שביבי אמיתי, שזו הזדמנות חייו, שאסור לפספס אותה. גנץ הקשיב. הוא לא עדכן את דרעי שזה כבר אבוד. יכול להיות שלא היה לו נעים מר' אריה. בין השניים יש מערכת יחסי אמון שנבנתה בעמל רב. היא נפגעה השבוע, כי דרעי חש אחר כך נבגד. אבל הוא יתגבר. כך או אחרת, במהלך הפגישה גנץ הקשיב, אמר לדרעי ש"זה לא כל כך פשוט" ועל פי כמה מקורות שנחשפו לתוכן הפגישה הבטיח שיכנס את הקוקפיט למחרת (ביום שישי) לדון בהצעה. "אציג את זה בפניהם ואודיע לך".

למחרת הודיע גנץ לדרעי שהקוקפיט לא הכריע ושהוא לוקח לעצמו עוד יממה כדי לישון על זה, הוא יישב עם הצוות שלו וייתן תשובה במוצאי שבת.

בינתיים התבררה פרטי הצעת ליברמן לנתניהו מיום קודם. דרעי הבין שאיווט, בעל הברית הוותיק שהפך לאויב מר, עשה מביבי צחוק. זה אומר שגנץ הוא המשחק היחיד בעיר. כדי לדרבן את גנץ להחליט מיהר דרעי ל"פגוש את העיתונות" והשקיע שם כל מה שיש בו במאמץ לקרב לבבות ויריבים. הוא לא ידע שזה אבוד. שאין על מה לדבר. שגנץ העדיף את מתווה לפיד/יעלון על מתווה ריבלין/אשכנזי. היום הוא כבר יודע.

4. ליבת הכור

מי צדק בוויכוח הקשה שניטש בקוקפיט בין אשכנזי (ולפעמים גנץ) לבין לפיד/יעלון? אי אפשר לדעת. הכינוי "קוקפיט" לא ממש מתאים למה שקורה בין ארבעת קברניטי כחול לבן. בקוקפיט יש מחליט אחד, בלעדי, אין בלתו. הקפטן. בקוקפיט של גנץ לכל אחד יש זכות וטו. הפעם, היה זה לפיד שהניח אקדח על השולחן. יחד איתו גם יעלון. ככה קשה לנהל מפלגה.

מצד שני, הקוקפיט מתפקד היטב, המאבקים והמריבות נשארים בתוך החדר, החברים ממשיכים לכבד זה את זה, והמטרה ממשיכה להיות משותפת. האסון האמיתי שיכול לפרק את הקוקפיט, כמו גם את כחול לבן, הוא האפשרות (הקלושה) שגדעון סער ינצח את נתניהו בפריימריז. המנוע של כחול לבן הוא לא הכריזמה של גנץ. המנוע הוא נתניהו.

העובדה שיותר ממחצית הציבור מאסה באיש ומוכנה לתרום כליה כדי להחליף אותו, היא ליבת הכור המניע את המפלגה, שהוקמה כדי להחליף את נתניהו. מה הם יעשו אם מישהו אחר יחליף אותו? אין לי מושג.

לגבי הוויכוח אם ללכת עם ביבי או לא, אני בספק אם גם ההיסטוריה תהיה מסוגלת לשפוט בסוגיה הזו. לעולם לא נדע מה היה קורה אילו היה גנץ מתרצה ומסכים לשבת תחת נתניהו כמה חודשים. רוב הסיכויים שגופתו הייתה נפלטת לחוף כעבור כמה שנים, אבל לך תדע. מה שבטוח זה שכל הצדדים האמינו (ומאמינים) שרק טובת המדינה לנגד עיניהם. כך לפיד, שהוכיח בוותור על הרוטציה שהוא לא פופוליסט כמו שחשבנו, כך יעלון שהיה ונשאר הסמן המוסרי של הקוקפיט, כך אשכנזי שהתייסר לאורך התקופה כולה ושנתו נדדה בלא מעט לילות, אבל קיבל את דין התנועה.

אשכנזי הוא גולנצ'יק. חייל של חפירות והיתקלויות. הוא מתייחס לאירוע הזה כמו להיתקלות בתנועה בדרום לבנון. חוטפים, קמים, מסתערים וממשיכים הלאה. את הקמפיין של כחול לבן ינהלו, כנראה, אנשי הצוות של קמפיין ספטמבר.

עידו הרטוב מנהל הקמפיין, ישראל בכר האסטרטג, רונן משה על התקשורת ושלוש שלמה, כנראה, יחד עם בכר באסטרטגיה. בכר הוא שהתווה לנתניהו ב-2009 את אסטרטגיית "הגוש החוסם".

היום הוא מתווה לגנץ את האסטרטגיה ההפוכה: "המפלגה הגדולה".

לפחות על פי הסקרים האחרים, נראה שזה מצליח, אם כי אף אחד בסביבה לא מוכן להתבשם יותר מדי. זה נתניהו שם ממול, והוא יהיה מוכן לעשות הכל, כולל הכל, כדי לשרוד. דגימות כבר ראינו בשבועות הקודמים.

שלשום נתניהו צייץ נגד פרקליט המדינה שי ניצן, תוך שהוא מסלף דברים שניצן אמר בראיון ל"אולפן שישי" ומתלהם כאחרון הטוקבקיסטים.

מדובר, להזכירכם, בראש הממשלה. אותו אחד ששיבח במילים נלהבות את ניצן עם מינויו לפרקליט המדינה. אותו אחד שמינה את רוני אלשיך למפכ"ל המשטרה ושיגר את מקורבו מזכיר הממשלה מנדלבליט לתפקיד היועץ המשפטי לממשלה. עכשיו הוא מפרק את כל זה, כי המדינה זה הוא.

אסטרטגיית "המפלגה הגדולה", שעליה מדבר בכר, אמורה לפגוע אנושות במפלגות האחרות. העבודה־גשר (עמיר פרץ העיף השבוע הצעות של נתניהו לרוטציה, תיקי האוצר והרווחה ותמיכה בו לנשיאות על הסף) תשקול איחוד עם המחנה הדמוקרטי (מרצ). בלעדיו, מרחפת מעל שתיהן סכנה ממשית. כנ"ל לגבי הסמוטריצייה.

ומה יהא על ליברמן? האם קסמו של המחולל הגדול של כל מה שקורה כאן בשנה האחרונה יפוג? אין לדעת. ליברמן יודע לעשות קמפיין, ליברמן מומחה ביצירת סדר יום ציבורי, וליברמן עמד בכל הבטחותיו וקיים את כל מילותיו לאורך השנה החולפת. לאנשי הימין הוא יוכיח בחודשיים הקרובים שהוא הרבה יותר ימין מנתניהו, לליברלים הוא יסביר שהוא הרבה יותר ליברלי מיאיר לפיד ולתל אביבים הפיינשמקרים הוא יגלה מה שהם כבר יודעים: שבלעדיו הם היו תקועים עכשיו עם ממשלת

ימין־חרדים־ביבי מלא־מלא. הוא בונה על הזיכרון של מצביעיו. אם הם בטעות ישכחו, הוא יהיה שם כדי להזכיר להם.

5. אנגלמן והסיכולים

שופט העליון בדימוס אליקים רובינשטיין, שהיה גם יועץ משפטי לממשלה, דיבר השבוע פעמיים. פעם אחת בכנס משפטי מיוחד שיזמה ח"כ רויטל סויד (העבודה־גשר) בעניין המתקפה השלטונית על מערכת המשפט שהתקיים בכנסת, ופעם אחת בראיון נרחב לאטילה שומפלבי ב־ ynet לדבריו, בשני הראיונות הללו, היו מטלטלים ומכוננים.

בכנס המשפטי הוא הבהיר שאין "פרקליטות בתוך פרקליטות".

הוא התייחס לפרשת הצוללות. הנה דוגמה: "נושא הצוללות, אני קורא על זה, ואני קורא שרה"מ אומר שזה היה כל כך סודי, נושא המכירה של הצוללות למצרים, שלא יכולתי לעדכן לא את שר הביטחון ולא את הרמטכ"ל. אין חיה כזו. אין יצור כזה, שיהיה נושא ביטחוני שלא יעודכן שר הביטחון. אם יש סיבה לא לחקור את זה ולא לבדוק את זה, שיגידו מהי... הציבור רוצה לדעת מה קרה כאן שלא יכולים לעדכן ולמה זה לא נבדק ולא נחקר.

אין דבר כזה ששר הביטחון והרמטכ"ל לא ידעו. אין דבר כזה, ואם יש, שיבוא מישהו מוסמך שיגיד את זה. הייתי במטבח הרבה שנים, אין דבר כזה".

אז שלוש הערות:

ראשית, מוזר שהשופט רובינשטיין לא שמע ששמעון ריקלין אומר שהוא יודע מה הסוד והכל בסדר. תתעדכן, אליקים.

שנית, דקה לפני שתהפכו גם אותו לסוכן של הקרן החדשה, משת"פ של הפלג הצפוני של התנועה האסלאמית וחבר ילדות של בהא אבו אל־עטא, תזכרו שזה האיש שסגר את תיק עמדי והמתנות של משפחת נתניהו בתום הקדנציה הראשונה, אף על פי שכתב דוח ציבורי חריף מאוד על התנהלותם. רובינשטיין האמין אז שביבי פרש מהחיים הציבוריים והחליט שאין טעם להמשיך להתעמר בו. על השאלה מה היה עושה לו ידע מראש מה עוד צפוי לנו מהחבר'ה האלה, אין אפשרות לענות.

שלישית, אין מחלוקת על הפרטים במקרה שעליו מדבר רובינשטיין. נתניהו, שהכחיש במשך זמן רב שאכן אישר לגרמנים למכור צוללות למצרים, התהפך והודה בזה בשידור חי אצל קרן מרציאנו (באותו שידור שבו הכחיש ב"מה, מה פתאום!!!" כשנשאל על חסינות). כשנשאל למה לא עדכן את הרמטכ"ל, שר הביטחון וכו', סיפר על אותו "סוד" נוראי.

הנה עוד כמה דברים בנושא הזה: התנועה לאיכות השלטון פנתה ללשכת ראש הממשלה בבקשה לקבל את האישור שניתן לגרמנים למכור את צוללות התקיפה האסטרטגיות למצרים. התשובה הייתה "אין לנו כזה מסמך". התנועה פנתה לבית המשפט המחוזי בדרישה ששרד הביטחון ימציא את המסמך הנ"ל.

השבוע הגיעה תשובתו המלומדת של משרד הביטחון: "אנחנו לא מוצאים את המסמך". מדובר במסמך המסווג כ"סודי ביותר". אין סיווג גבוה ממנו. אובדן מסמך כזה חייב לגרור חקירה, כתב אישום ועונש מאסר בפועל. למרבה התימהון, קיבל בית המשפט את ההסבר ודחה את העתירה. מעניין מי העלים את המסמך הזה ובתקופתו של איזה שר ביטחון זה קרה. נשאל את ריקלין, אולי הוא יודע.

ועוד משהו: בתקופת מבקר המדינה הקודם, השופט יוסי שפירא, ביקש ראש החטיבה הביטחונית במשרד מבקר המדינה, תא"ל במילואים יוסי ביינהורן, לחקור את פרשת הצוללות. הוא שיגר מייל מפורט ללשכת היועץ המשפטי לממשלה, שם ביקשו ממנו לעצור. יש חקירת משטרה, נאמר לו, משרד מבקר המדינה יוכל לפתוח בחקירה משלו רק אחרי שתסתיים.

חקירת המשטרה הסתיימה. חקירת מבקר אין. אם מישהו מצפה שהאדם המכונה מבקר המדינה, מתניהו אנגלמן, יאשר לחקור את פרשת הצוללות, הוא עושה את זה על אחריותו. אין סיכוי קלוש שזה יקרה. אנגלמן שם לא כדי לבקר, הוא שם כדי לסכל ביקורת. דוגמה מצוינת לזה קיבלנו השבוע כשהתברר שהוא פשוט שלף מתוך טיוטת הדוח על הטיית נתוני גירעון המדינה במשרד האוצר את רוב הקטעים הביקורתיים והחליף אותם בפרגונים.

להגנתו אמר המבקר ש"היו חילוקי דעות בדרג המקצועי והוא הכריע". בדיקה מעלה שלא היו שום חילוקי דעות. כל בכירי החטיבה הכלכלית חשבו שהביקורת צריכה להישאר על מכונה. המבקר חשב אחרת והעיף אותה. במדינה מסודרת הוא היה מואשם בהפרת אמונים. הוא מתנקש במשרד מבקר המדינה בדם קר. במדינה שלנו, הוא בסך הכל ממלא את השליחות שהוטלה עליו.

ממשרד המבקר נמסר בתגובה: "ככלל תוכנית הביקורת של משרד מבקר המדינה נקבעת בהתאם לסמכויותיו בחוק ובשים לב לתוכנית העבודה, למכלול שיקולים ולנסיבות העניין". בעניין "חילוקי הדעות" שלא היו נמסר: "לגבי נושא הדוח של האוצר, המבקר אמר בדיון בכנסת שהמחלוקת מתייחסת ללשכה המשפטית". הערה שלי: הלשכה המשפטית במשרד מבקר המדינה יכולה לבקש לשנות ניסוח של משפט כזה או אחר. היא מעולם לא שלפה קטעי ביקורת שלמים והוציאה אותם מהדוח. הפטנט הזה רשום על שמו של אנגלמן, לדיראון עולם. אם יהיו כאן חילופי שלטון מתישהו בעתיד הקרוב, אחת המשימות הראשונות של ממשלה כלשהי תהיה הדחתו המיידית של מי שמנסה להכחיד את ביקורת המדינה בטרם תתנוון המערכת החיסונית שאמורה להילחם בשחיתות הממארת הפושה בנו.

 דפנה ליאל
@DaphnaLiel

בין תומכי נתניהו בפריימריס יש כאלה שחושבים ש"נתניהו גמר" ו"בחיים לא יקים ממשלה." ועדיין, הם הודו בפני שיתמכו בו כי אין להם אינטרס להמליך עכשיו יורש מלבד עצמם. במילים אחרות- מצידם שיהיו עוד 10 סבבי בחירות העיקר שהם יהיו בעמדת זינוק נוחה יותר ביום שאחרי נתניהו.

האם כחול לבן וויתרו על המלחמה בשחיתות?

בכל יום נתון הם טובים והגונים פי 1000 מהאלטרנטיבה אבל זה לא מספיק, יש מקום לדאגה, כשניתן להם הכח למנות מבקר מדינה אמין ותקיף הם וויתרו וקיבלנו את מתניהו אנגלמן, האיש הניקלה הזה עלה עם די 9 על מוסד המבקר והחריב אותו, וכחול לבן? שותקים.

הזדמנות פז שניה ניתנה למפלגה שחרטה על דיגלה ניקיון ציבורי כאשר קיבלה לידיה את השליטה בועדת חוץ וביטחון מתוקף תפקידה הועדה מפקחת בדיוק על הגופים והתהליכים שקשורים בפרשת הצוללות וכלי השיט

למרבה התדהמה הפרשה שבכירי המפלגה הגדירו כשחיתות החמורה בתולדות המדינה, כבגידה בבטחונה אפילו לא עלתה על סדר היום.

אין דרך להסביר או להצדיק אוזלת יד כזו עד שמתגנב ללב החשש שהם רוצים לקבור את הפרשה. ועכשיו רעיון החנינה המושחתת.

גנץ משחק בו, בניהו המקורב לבכירים במפלגה מריץ אותו ואפילו לפיד לא דוחה על הסף.

איך יתכן שמי שנלחם בחסינות מקדם חנינה? מה בדיוק ההבדל בין השניים?

כחול לבן היא סיפור הצלחה שנותן תיקווה אבל תמיכה במפלגה אינה צק פתוח והתומכים מצפים לניקוי אורוות לא להשלמה עם נורמות מקולקלות.

Chaim BenArie

את ביבי פגשתי בהלוויה של יוני. הייתי שם עם אחותי ברוריה ארוסתו של יוני. מצדו השני של הבור עמד ביבי עם הוריו ואחיו עידו. לאחר ההלוויה נסענו לביתו של עידו להתחלת השבעה. מוקי בצר עם כ-20 לוחמים ישבו בסלון וסיפרו להורים את סיפור החילוצ ואיך יוני נפגע. ביבי התקרב אילי ובתנועת יד בקש ממני לצאת החוצה. הדבר הראשון שחלף במוחי היה שאני לא אמור לשמוע חומר מסווג. יצאתי החוצה, ביבי הצטרף אילי וסגר את הדלת מאחוריו. חיים, הוא אומר לי, אנחנו צריכים לדבר על הדירה. יוני היה טמון בקברו פחות משעה וביבי מבקש ממני לומר לברוריה שהוא צריך את כספי הדירה באופן דחוף. המעמד היה ממש מגעיל. בקושי רב עצרתי בעצמי מלגעור בו על שהוא מתעסק במחירת הדירה פחות משעה לאחר ההלוויה. ממש חלאה. כשביבי התחיל להתמנות לתפקידים ציבוריים אמרתי לעצמי שלא יתכן שהאיש שאין לו כל שמץ של אנושיות יעלה מעלה מעלה בזכות אחיו המת.

געגועים לפשטות:

סתם עוד תמונה של אנגלה מרקל, האשה החזקה בעולם, בקופה בסופר. מקסים לראות שעומדת בתור ושיש לה ארנק וכרטיס אשראי. בלי משרתים מושפלים. בלי "חמגשיות" מוזמנות משפים יוקרתיים. בלי סיפורים לא נגמרים על שחיתויות ומשלוחים ממיליארדרים. בלי האמונה שאתה המלך שגר בארמון ושאינ מלבדך ...

געגועים לפשטות הבסיסית הזאת, של מנהיגים שבאים לעבוד בשבילנו ורוצים שיהיה לנו טוב. יום יבוא.

השופט בדימוס מצא: התבטאויות נתניהו - כמו של ראש ארגון פשע

מצא אמר כי סרטון שפרסם רה"מ נגד היועמ"ש, שבו השווה הודעה על אישום נגדו לפני הבחירות לכריתת יד, הוא "הסתה במובן הפלילי של המלה" ■ הליכוד: מצא נחשף היום כפעיל שמאל שמטרתו להפיל את נתניהו

הארץ, פורסם ב-06.01.19

שופט בית המשפט העליון לשעבר, אליהו מצא, תקף היום (ראשון) את ראש הממשלה בנימין נתניהו, בשל קריאתו שלא לקבל החלטה בתיקים הפליליים בעניינו לפני הבחירות. "נער הייתי וגם זקנתי", אמר מצא בראיון בכאן רשת ב', "אני לא זוכר, בכל הקריירה שלי, התבטאויות כאלה נגד רשויות אכיפת החוק מצד מישהו שהוא לא ראש ארגון פשע".

אל דבריו הצטרפה שופטת בית המשפט העליון בדימוס עדנה ארבל, שאמרה לכאן רשת ב' כי המתקפות על היועץ המשפטי לממשלה "מקוממות, מדאיגות ומהוות סכנה".

מצא התייחס לסרטון שהעלה אתמול נתניהו לעמוד הפייסבוק שלו, ובו השווה ראש הממשלה בין הודעה על הגשת כתב אישום נגדו לפני הבחירות לכריתת יד. "לא מתחילים בשימוע לפני הבחירות, אם לא מסיימים את השימוע עד הבחירות", אמר נתניהו בסרטון וקרא לגולשים לשתף אותו.

לשאלת המראיינת מה חשב על הסרטון, השיב מצא: "התביישתי בשבילו. כי הוא לא מתבייש. הוא צריך להבין שהכהונה של ראש הממשלה זו לא איזו נחלה פרטית שהוא הביא אותה מהבית ושצריך לקיים אותה בידיו בכל מחיר", אמר שופט העליון לשעבר. "ראש הממשלה, הממשלה, חברי כנסת,

חבריו וידידיו של נתניהו - כולם כפופים לחוק ואסור בשום פנים ואופן להשמיע הערות מן הסוג הזה שהן לא פחות מאשר הסתה נגד היועץ המשפטי לממשלה ונגד רשויות אכיפת החוק. ממש הסתה. במובן הפלילי של המלה."

מצא ציין עוד כי נתניהו הקדים את הבחירות כדי להגיע לשימוע אצל היועמ"ש, אביחי מנדלבליט, כראש ממשלה נבחר. אבל לדבריו, "המהלך שלו חייב את היועמ"ש והפרקליטות לעשות את העבודה יותר מהר כדי למלא את החובה לשלהם". הוא הדגיש עוד כי "העם רוצה לדעת מי המועמדים שלו... אם באמת 'לא היה כלום כי אין כלום' צריך להיות לו אינטרס לגמור את העניין מהר. אז למה הוא רוצה לדחות את זה?"

מהליכוד נמסר בתגובה לדבריו של מצא: "מזעזע שמי שכיהן כשופט בבית המשפט העליון מכפיש את ראש הממשלה נתניהו כמו אחרון מפגיני השמאל של אלדד יניב. מעניין שמצא לא אמר אפילו מלה אחת נגד המפגינים שכבר שלוש שנים מפעילים לחץ בריוני על היועץ המשפטי לממשלה כדי שיגיש כתב אישום נגד ראש הממשלה נתניהו בכל מחיר. למי שהיה ספק, השופט מצא נחשף היום כמי שהתגייס להיות פעיל פוליטי בשורות השמאל כדי להפיל את שלטון הליכוד בראשות נתניהו."

השופטת בדימוס ארבל, אמרה היום כי היא לא זוכרת ביקורת "בעוצמות כאלה ובהיקף כזה". היא הדגישה כי המתקפות על גורמי התביעה הן תופעה "שצריכה להדאיג את כולנו ומקעקעת את יסודות הדמוקרטיה". לדבריה, היועץ המשפטי לממשלה עושה כל מאמץ כדי שהדברים ייעשו במהירות האפשרית. "יועץ משפטי תלוי בתיקים שהוא מקבל מהפרקליטות שתלויה בחומר שהיא מקבלת מהמשרה", אמרה. "לפעמים זה לוקח את הזמן שלו. כשהיועץ המשפטי יהיה מוכן, הוא יפרסם."

הבוקר פורסם ב"הארץ" כי לפי מקור בלשכת היועמ"ש, מנדלבליט יחליט אם להעמיד לדין את נתניהו עוד לפני הבחירות לכנסת ב-9 באפריל. לדבריו, היועץ צפוי להודיע על החלטתו במהלך החודש הבא.

אתמול פורסם סקר בתוכנית "פגוש את העיתונות", שממנו עולה כי 64% מהציבור סבורים כי מנדלבליט צריך לפרסם את הכרעתו בתיקי נתניהו לפני הבחירות. זאת, לעומת 22% שסבורים שהיועמ"ש צריך להמתין עם החלטתו ו-14% השיבו כי אינם יודעים. הסקר נערך על ידי מכון מדגם ו-iPanel בקרב 507 מרואיינים במדגם מייצג של כלל האוכלוסייה הבוגרת בישראל. טעות הדגימה המרבית בסקר היא 4.4%.

תת אלוף יורם אגמון טייס מעוטר בחיל אוויר כותב מדם ליבו;

16/12/2019

אני מרגיש משהו שלא הרגשתי מעולם. אנחנו במצב חירום. אספתי עבורכם ציטוטים נוראיים, של כל! ראשי המוסד, השב"כ, הרמטכ"לים, מפכ"לי המשטרה, שופטי בית המשפט העליון בדימוס ואפילו נסיכי הליכוד. גם אם 20% ממה שהם אומרים זה נכון, זה פשוט נורא!

זה פשוט לא יאומן להקשיב להתבטאויות של ראשי המוסד על נתניהו. להלן ציטוטים נבחרים:

מאיר דגן (ראש המוסד 2002-2011)

"נתניהו הביא את הנזק הכי גדול בגרעין האירני". "ביבי המנהל הכי גרוע שאני מכיר"

תמיר פרדו (ראש המוסד 2011-2016)

"גרסת נתניהו בצוללות לא סבירה"

אפרים הלוי (ראש המוסד 1998-2002)

“אני מקווה שהציבור יתמרד”

דני יתום (ראש המוסד 1996-1998)

“קשה להילחם באזור כמו המזרח התיכון, כאשר בבית יש מנהיג מושחת”

שבתאי שביט (ראש המוסד 1989-1996)

“נתניהו מסכן את בטחון ישראל”

זה פשוט לא יאומן להקשיב להתבטאויות של ‘נסיכי הליכוד’ על נתניהו (מי שקנה את הדומיין “ימין”).
להלן ציטוטים נבחרים, משבוע שעבר:

בני בגין על נתניהו:

“לא אצביע לליכוד”

“הנהגת הליכוד הנוכחית שחצנית, יהירה, גסה ובוטה”

“דבריו נגד היועמ”ש חמורים מאוד. ניסיון להתנקש באמון שהציבור רוחש למוסדות אכיפת החוק”

דן מרידור על נתניהו:

“הליכוד איבד את הדרך ההיסטורית, השקר הפך לשיטה”

“שבירת מוסכמות שמצטרפת לשורת צעדים מסוכנים לדמוקרטיה”

“לא אצביע לנתניהו! לא אצביע לליכוד”

“דמוקרטיה הפכה בליכוד למילה שמאלנית”

זה פשוט לא יאומן להקשיב להתבטאויות של ראשי השב”כ . להלן ציטוטים נבחרים:

כרמי גילון (ראש השב”כ 1995-1996)

“אגו מניאק שמוביל לחורבן המדינה”

יובל דיסקין (ראש השב”כ 2005-2011)

“נתניהו לא מסוגל לעשות מהלכים”. “נתניהו פחדן”

יעקב פרי (ראש השב”כ 1988-1995)

“הצטברות הפרשיות והחקירות נגד נתניהו מובילה למקום אחד – התפטרות”

עמי איילון (ראש השב”כ 1996-2000)

“כמי שרואה בנו עוכרי ישראל – המדינה היא לא אתה, היא של כל השבטים בחברה”

זה פשוט לא יאומן להקשיב להתבטאויות של מפכ”ל המשטרה שנתניהו מינה, שופט בית משפט עליון בדימוס ועוד רבים וטובים אחרים, על התנהלות של נתניהו החשוד המרכזי. להלן ציטוטים נבחרים:

רוני אלשיך (מפכ"ל המשטרה 2015-2018)

"מתקשה לראות מצב שנתניהו לא יואשם בשוחד"

עוזי ערד (ראש המלל לשעבר 2009-2011)

"פרשת הצוללות היא פרשת השחיתות הגדולה בהיסטוריה"

אליהו מצא (שופט בית המשפט העליון): "אינני זוכר בכל הקריירה שלי התבטאויות כאלה נגד רשויות אכיפת החוק מצד מישהו שהוא לא ראש ארגון פשע. הסתה במובן הפלילי של המילה.

זה פשוט לא יאומן להקשיב להתבטאויות הרמטכ"לים על נתניהו.

יש עשרות ציטוטים נוראיים של כל הרמטכ"לים ללא יוצא מהכלל על נתניהו.

כל הרמטכ"לים שמינית (וגם אילו שלפניהם), כולם כאחד, צועקים – "המלך עירום"? כולם זועקים שהמשך שלטונך מהווה את הסכנה הכי גדולה להמשך הקיום שלנו כאן?

בני גנץ (רמטכ"ל 2011-2016)

גבי אשכנזי (רמטכ"ל 2017-2011)

דן חלוץ (רמטכ"ל 2005-2007)

בוגי יעלון (רמטכ"ל 2002-2005)

שאול מופז (רמטכ"ל 1998-2002)

אהוד ברק (רמטכ"ל 1991-1995)

תרשו לי לסיים בקטע מנאום של איש יקר, מאיר דגן, ראש המוסד האגדי, שכל עם ישראל חב לו חוב גדול. איש שלא באמת יודע לנאום. ובכל זאת נתן את אחד הנאומים הכי חשובים ביותר שנשמעו בשנים האחרונות (במרץ 2015). איש שבמו ידיו, ממש במו ידיו, הביא לשינוי אסטרטגי שעצר את תכנית הגרעין האיראנית, מנע מאתנו מלחמה. שבעז ובחוכמה, מימש בצורה מופלאה את סיסמת המוסד "בתחבולות תעשה לך מלחמה", להלן דברי מאיר דגן:

"אל תלכו שבי אחרי כריזמה ריקה. לא הנאומים הם החשובים. המעשים הם החשובים.

בהיסטוריה הקצרה שלנו היו לנו מנהיגים שדיברו מעט ועשו הרבה (הוא מתכוון לדוגמא לשרון), שאולי גמגמו מידי פעם בדיבורם אבל לא במעשיהם.

היום היינו קוראים להם אפרוריים נטולי כריזמה. אך הם עשו עבודה נפלאה.

הם ידעו להציב דרך וחזון, ידעו לחתור אליה בנחישות, ידעו לחתור אליה בנחישות ולהגיע לשיאים חדשים.

זה מה שישראל זקוקה לו היום. מגיעה לנו הנהגה שתגדיר סדר עדיפויות חדש.

הנהגה שלא תעסוק בהפחדת אזרחיה אלה בשיפור חייהם.

הנהגה שתסתכל נכוחה למציאות, תראה את האיומים אבל בראש ובראשונה תראה גם את ההזדמנויות.

הנהגה שתחתור להסדר אזורי עם המדינות המתונות בעולם הערבי, שחולקות עמנו היום אינטרסים משותפים.

הסדר שבמסגרתו יש גם סיכוי לתת מענה לבעיה הפלסטינית.

מגיע לנו הנהגה שלא תהסס ולא תהסס כשיידרש ממנה להילחם.

הנהגה שתיצור אופק חדש, תחתור אליו בהתמדה ובנחישות ובתקווה.

מגיעה לנו הנהגה שתלחם בשסעים, מגיע לנו הזדמנות אמיתית לכל אזרחי ישראל להשתלב בחברה.

הנהגה שתביא לקירוב הלבבות בין כל השסעים של העם. בין ערבים ליהודים, בין דתיים לחילוניים ולכל עם ישראל.

הנהגה שתשרת את הציבור ולא את עצמה.

זו כבר מזמן איננה שאלה של שמאל וימין. זו שאלה של דרך, של חזון ושל אופק אחר."

אילה חסון: "פרקליט המדינה לא רק יהיר, אלא גם נקמן ומניפולטור"

שדרנית הרדיו תקפה במילים חריפות בתכניתה ב-FM 103 את שי ניצן שמסיים את תפקידו לאחר ששנים. גם הפרשן חן מענית ועו"ד שמחה רוטמן סיכמו את הקנדציה.

16/12/2019

אילה חסון פתחה היום (שני) את תוכניתה ב-FM 103 בדיון על סיום כהונתו של שי ניצן כפרקליט המדינה.

בתחילת דבריה תקפה את שי ניצן והאשימה אותו ביצירת תדמית הפרקליטות.

חן מענית ('גלובס') ועו"ד שמחה רוטמן, היועץ המשפטי של 'התנועה למשילות ודמוקרטיה', ציינו ששי ניצן היה פניה של הפרקליטות וכינו אותו מוכשר וחכם אך גם יהיר שלא מסוגל לקבל ביקורת.

חן מענית: "אני חושב ששי ניצן הוא אדם מאוד מוכשר. הוא משפטן חכם ומוצלח, הוא ידע להגן בבג"ץ ובמקומות נוספים על הסדרי טיעון וידע להתמודד עם עתירות מאוד מסובכות לאורך השנים. הוא אדם שיש בו כריזמה, כשהוא נואם אנשים מקשיבים לו. בחלקים אחרים באישיות שלו הוא נתפס גם כיהיר ופחות יודע להיות קשוב לאחרים ולקבל ביקורת."

עו"ד רוטמן: "אני חושב שהמאפיינים הללו יכולים לאפיין גם את הפרקליטות כולה כגוף. במידה מסוימת שי ניצן הוא פניה של הפרקליטות. מוכשרת, חכמה, יהירה מאוד ולא יכולה לקבל ביקורת."

אילה חסון: "אני רוצה לתרום את התובנה שלי לשיחה הזאת. אני מתחברת למה שאמרתם, שהוא איש חכם וידען. אני רוצה להגיד שהוא לא רק יהיר אלא גם נקמן ומניפולטור ברמה הגבוהה ביותר שהכרתי. הוא לוקח מידע ועושה בו מניפולציה בהתאם לצרכים המשרתים את האג'נדה שלו באותו קייס. ראיתי זאת לנגד עיני כשהוא התמודד עם ראיות פורמיות ועדות מפוברקות של עדה בפרשה של מוות של ילד בן 16 והוא עשה את המניפולציה הכי נבזית בחקירה שאפשר להעלות על הדעת. אבא של גל בק אמר לי את המשפט הכי מצמרר ששמעתי. שהוא קם כל בוקר ומקלל את שי ניצן על מה שהוא עשה לנו אך הוא רוצה שהוא יסלק את נתניהו ולכן הוא שותק עכשיו."

עו"ד רוטמן: "המשפט האחרון שלך הוא מאוד מאפיין. במידה מסוימת היה קונצנזוס מאוד רחב מימין ומשמאל שהפרקליטות היא גוף חולה. הדוגמא שאת הבאת והביקורת של גרסטל, למרות כל הדברים

הטובים שאפשר לומר על הפרקליטות, היא גוף חולה. שי ניצן אמר שאיבדו את האמון במערכת המשפט כי הפוליטיקאים תוקפים אותנו. ההיפך הוא הנכון.

הסיבה היחידה שיש עוד אנשים שנותנים אמון בפרקליטות זה כי היא משרתת אותם פוליטית כי הם נפטרים מהיריב הפוליטי מספר אחת שלהם - בנימין נתניהו. הרבה מאוד אנשים מהמרכז ומהשמאל היו שמחים לעשות טיפול שורש בפרקליטות רק הם אומרים שזה לא הזמן כי הפרקליטות עושה בשבילם את העבודה כרגע ונפטרת מנתניהו. אני חושב שהדבר הזה חמור, הוא משחית את המערכת הפוליטית שלנו כשאי אפשר לנהל דיון לגופם של דברים על הכשלים, בין היתר גם בחקירות נתניהו. המערכת פוליטית התקשורתית נותנת הנחות סלב מטורפות לפרקליטות על המון כשלים כי היא מטפלת להם בנתניהו כרגע."

חן מענית: "האופן בו אתה מציג את הדברים הוא קצת קיצוני. יש חלק די נכבד לאופן בו הפוליטיקאים שינו את יחסם כלפי הפרקליטות, עם אמירות כמו הפרקליטות שבתוך הפרקליטות, שאין להם כל בסיס. זה לא פותר ביקורת על הפרקליטות, יש הרבה מקרים שראויים לביקורת."

אילה חסון: "אין ספק שמקרה נתניהו משבש את הדעת ושום דבר כמעט לא נשפט בעיניים אובייקטיביות. אני שומעת לנגד עיני התבטאויות על פרקליט המדינה משה לדור. אמנון דנקנר ז"ל קרא לפרקליט המדינה משה לדור להתאבד. עיתונאים בכירים מאוד קראו עליו קריאות איומות ונוראות על רקע משפטי אולמרט. הציבור לא בהכרח עדר, צריך שיהיה בסיס גדול לדברים כמו פרשת רות דוד, רומן זדורוב והילה גרסטל כדי שאנשים יאמינו לדברים. זה נכון שיש מניפולציות אבל זה לא על חלל ריק."

חן מענית: "חלק גדול מהביקורת היא נכונה וחשובה אך ברגע שזה מגיע לאמירות על סף הקונספירציה שמציג את הפרקליטות כארגון שזומם מזימות - השיח נגמר."

עו"ד רוטמן: "חלק מהציבור לא רוצה לשמוע אמירות מאוד קשות על הפרקליטות כי זה מפריע לו כרגע. אם אספר לך שפרקליט המדינה ניסה לסכל מועמדות של עובד מדינה בתפקיד של עובד מדינה במכון לרפואה משפטית וחרש מזימות וחוות דעת מפוברקות ולא סבירות, האם כל כך מופרך להאמין שכך פעלו גם כנגד נתניהו, ליברמן ועוד?"

אילה חסון: "אני יכולה לשתף שהוא פעל בטירוף נגד המינוי של מנדלבליט. הימים היו ימי פרשת הרפז, חוקר משטרה ז"ל ותובעת קיבלו הוראות לקבל רק במנדלבליט. ראיתי את מה שמנדלבליט עשה והזניחו דברים חמורים יותר שקרו בתיק. זה בא ישירות משי ניצן. אמרו לי את הדברים בצורה מפורשת ביותר."

עו"ד רוטמן: "אז כעת חן מענית יטען שאת קונספירטיבית."

חן מענית: "אתה עושה כאן ערבוב ולא מפריד בין מקרים. הפרקליטות מטפלת מדי יום במאות אלפי תיקים של אלימות ועבירות כלכליות. מעבר לשי ניצן יש עוד חמישה פרקליטים שמסתובבים עם אבטחה כי ראשי ארגוני פשע רוצים להרוג אותם. בואו לא נשכח גם את זה. צריך להתייחס לכל מקרה בנפרד."

אילה חסון: "אני סבורה שבתום עידן נתניהו יהיה פשוט לטפל בצורה נקייה בכשלים. מדינה בלי פרקליטות טובה ורצינית ומשטרה טובה ורצינית היא מדינה שהדמוקרטיה שלה בסכנה. צריך לא להיות חסידים שוטים של פוליטיקאים או של פרקליטי מדיני ולבחון את הדברים לגופם של דברים."

עו"ד רוטמן: "אני חושב שלמדינת ישראל יש פרקליטות טובה ורצינית. אנחנו כציבור צריכים לגלות אפס סובלנות לתפירת תיקים וסיכול מינויים. אני לא מצטרף לנבואה שלכם שאחרי עידן נתניהו יהיה קל יותר כי זו שיטת הפעולה של הפרקליטות ושל המשטרה. להחזיק חומרים על נבחר ציבור ככלי לריסון הביקורת הציבורית. אני לא רואה את זה הולך ומסתיים. אם נתניהו ייפול בגלל הדבר הזה – זה רק יוכיח את השיטה".

אדלשטיין הפך פתאום להיות תומך של נתניהו. הוא כנראה שכח איך נתניהו ירק לו בפרצוף, ובפרצופה של הכנסת, ובפרצופם של האזרחים. נתניהו הפר הסכם מפורש (מה חדש כאן?) שהיה לו עם אדלשטיין, והפך את טכס ערב יום העצמאות ה-70 בהר הרצל, שהוא ארוע של הכנסת, להצגה פרטית שלו. כי כידוע המדינה היא רכושו האישי, כולל טכסים וסמלים לאומיים.

רבים הניחו שהסדרה של עמית סגל תחמיא לנתניהו, הם לא טעו

פורסם ב-16.12.19

עמית סגל הוא עיתונאי בכיר. הוא לא עובד בערוץ שמסומן בבירור כשופר השלטון, וגם כבודו המקצועי לא מאפשר לו ליצור סדרה שתיראה במובהק כמו תעמולת בחירות לטובתו של ראש הממשלה. ועל כן, וכיאה לכתב פוליטי ידען, סגל מגיש לצופים ניתוח אנליטי, מסודר ומקיף (במגבלות הז'אנר), לכאורה נטול פניות, לשנות שלטונו של בנימין נתניהו. עצם שידורה של הסדרה בעיתוי הנוכחי עורר מחלוקת. רבים הניחו שהיא תחמיא לנתניהו ותסייע לו לקראת הקמפיין. מן הסתם, זו השאלה העיקרית שעומדת בבסיס הצפייה.

בשני הפרקים הראשונים, סגל מתרכז בהיבטים הפוליטיים והמדיניים בשלטונו של נתניהו. זוהי סקירה מפורטת עם ניסיון להצגה שקולה של מהלכי ביבי מאז היה ראש האופוזיציה. מדיניותו הכלכלית והחברתית לא נידונה, וספק אם תוזכר בפרקים הבאים שיעסקו ביחסיו של נתניהו עם התקשורת ובפרשות הפליליות. וגם – כמו שאומר סגל בעצמו, אזור הנוחות של ביבי הוא האיומים האסטרטגיים. אם נתחיל לדבר על השעמום הזה של קריסת מערכות הרווחה, הבריאות והחינוך, יהיה יותר קשה להציג את נתניהו כ"כתם רורשך שכל אחד רואה בו את מה שהוא רוצה לראות", כהגדרתו של סגל.

כדי לחזק את התחושה שלפנינו עומדת סדרה תיעודית עם יושרה מקצועית, סגל מביא את עמיתו, אמנון אברמוביץ', למעין דיוני ביניים שבהם אברמוביץ' לכאורה מקטרג על נתניהו. אבל ניסוחיו של אברמוביץ' כה פתלתלים, עד שאי אפשר להבין מה בדיוק ביקורתו בהם. אברמוביץ' משמש לסגל קיר שעליו הוא מקפיץ את כדור הסקווש שלו. זה לא באמת כוחות. סגל מכנה בשפת בית מרקחת את אחד מעקרונות ההישרדות הפוליטיים של נתניהו, "לתייג את השמאל". אברמוביץ' מתקן ל"שיסוי". סגל עונה שנתניהו לא המציא את זה, אולי רק קצת שכלל את הטכניקה. המלה המתבקשת, הסתה, לא נאמרת. וגם מקומו של נתניהו בהפגנות שקדמו לרצח רבין איכשהו עומעם מאוד. במקום זה סגל מביא את תגובתו ההמומה בליל הרצח.

בסופו של הפרק השני נשאלת השאלה אם נתניהו מקדים את זמנו, או מתאים את עצמו לרוח הזמן. זו שאלה שכאשר היא מוצגת על רקע קטעי ארכיון שכוללים את פיגוע התאומים וזוועות דאעש, שקולה להכרזה בראיון עבודה שהתכונה הכי גרועה שלך היא פרפקציוניזם. בין שנתניהו חזה את הנולד, או התאים את ההקצנה הגזענית שלו למציאות המשתנה, לכאורה ולשיטתו של סגל, הוא לא יכול לטעות. סגל לא עוסק בשאלה אם המדיניות של נתניהו טובה או מזיקה, אלא - כמו רבים לפניו - בשאלת היחסים בין נתניהו לבין הציבור הישראלי. זוהי בדיוק הלולאה שמעיבה על היכולת של ישראל להתקדם לאנשהו. הקשר עם האיש הזה פשוט נהיה אישי מדי.

במקום משרת ציבור, קיבלנו אדם שהציבור אמור לשרת אותו. השאלה הנצחית "יחסינו לאן?" אולי מעניינת, אבל חסרת מהות.

בשורה התחתונה, נתניהו קצר את מה שזרע כל חייו.

קברי האחים שבהם נטמנו כל אלה שסמכו עליו מלאים עד אפס מקום. וגם: כך הכשילו ליברמן ולפיד את פגישת ביבי-גנץ, ואיתה את הניסיון האחרון להגיע לרוטציה

הגיע הזמן לדבר על הנדל"ן של משפחת נתניהו

13/12/2019

בית צמוד שנתניהו ביקש מאיש עסקים לקנות. בית נוסף שהשותף לדירה הוא טייקון שמעולם לא ביקר בה. דירת שרד יוקרתית בניו-יורק שעדיין רשומה על שמו. ועוד ועוד. הגיע הזמן לדבר על הנדל"ן של משפחת נתניהו

כשרה"מ בנימין נתניהו נכנס לתפקידו, הציבור ידע כי הוא מחזיק בשלושה בתים - וילות בקיסריה ובירושלים, והמעון הרשמי בו הוא דייר זמני. למעשה יש עוד: מהבית צמוד שנתניהו הוביל טייקון לקנות, בית נוסף שהשותף לקנייתו הוא טייקון שמעולם לא ביקר בה, ודירת שרד יוקרתית בניו-יורק שעדיין רשומה על שמו. זה לא הכל.

בשעה שהשיח מתרכז ב"סיגרים ושמפניות" כדאי לעשות סדר בסיפורי הנדל"ן המוזרים של משפחת נתניהו.

דירה 1: אצל השכן הנדיב בקיסריה

למשפחת נתניהו וילה בקיסריה, זה ידוע. מה שפחות ידוע הוא שאת הוילה הסמוכה אליה, רכש אחד בשם ג'יימס פאקר.

מדובר בהרבה יותר משכנות חברית: הדס קליין, העוזרת האישית של ארנון מילצ'ין, סיפרה כי נתניהו עסק באופן אישי ברכישת הבית. במסגרת חקירת תיק 1,000 אמרה לשוטרים כי "פאקר רכש את הווילה הצמודה לזו של משפחת נתניהו, ברחוב הדר 71 בקיסריה. נתניהו עסק באופן אישי ברכישה עם מתווך נדל"ן חרדי שהביא עמו."

מהחקירה עלה כי מיד לאחר הרכישה, משפחת נתניהו דרשה שיהיה מעבר חופשי בין הווילות (לאור התנגדות השב"כ הסתפקה בקבלת מפתח).

המשפחה אף השתמשה בבריכה של פאקר, וביקשה שיסייע בשיפוץ הבריכה שלהם. קליין הטיבה לנסח את מערכת היחסים ביניהם: "פאקר הוקסם מנתניהו. משפחת נתניהו הוקסמה מהאפשרות לנצל אותו."

גם מהעדות של מרים אדלסון, רעייתו של הטייקון שלדון אדלסון, בעליו של העיתון "ישראל היום" עולה כי מוקדם לכך הזוג נתניהו לחץ עליהם - לרכוש את אותו בית .

שלדון ומרים אדלסון

מה בעצם קרה פה? מיליונר נעזר בנתניהו בעסקת הרכישה לוויולה שצמודה לשלו. לאחר מכן הוא נתן לו לשחות בבריכה שלו, ואף אפשר לו "מעבר חופשי בין הווילות". הוא נתן לו ולרעייתו לקחת משם מחפצים. הוא בקושי נכח בה, ונתן לנתניהו את המפתח שלה. תחליטו אתם מה זה אומר.

דירה 2: בית עצום ועתיק בירושלים - עם שותף טייקון שמעולם לא היה בו

נתניהו ירש עם אחיו עידו בית מרשים בשכונת קטמון הישנה בירושלים. זהו בית ערבי שמשתרע על מגרש בגודל 582 מ"ר, וכולל גם מרפסות וחנייה .

עידו ביקש למכור את הנכס - ורה"מ חיפש רוכש נוח. למעשה הוא יהיה השותף שלו. נתניהו לא פרסם מודעת דרושים. הוא בחר באיש עסקים אמריקאי בשם ספנסר פרטרידג' ששילם מיליוני שקלים עבור חלק מהבית .

כשהעניין נחשף ב"הארץ", פרטרידג' סירב לפרט יותר מדי, אך בחקירתו במשטרה למרבה המזל נאלץ לענות על שאלות. הנה חלק מהדיאלוג עם חוקריו.

הוא נשאל: "מדוע קנית את הנכס?"

פרטרידג': "ראש המשלה הזכיר שמישהו רצה לקנות את החלק של אח שלו, ואח שלו רצה את הכסף, אני לא יודע למה, זה לא העסק שלי. הוא לא רצה לעשות עסקים עם האיש ההוא, אז אמרתי - אני אקנה אותו. ראיתי את הנכס הרבה פעמים מבחוץ. אני לא יודע את המספרים הממשיים אבל זו פיסת נדל"ן גדולה עם חצר אחורית וזה בית גדול מאוד. זה בפינת הכיכר היחידה. הוא לא ביקש ממני לקנות."

חוקר: נתניהו אמר במהלך החקירה שלו שהוא ביקש ממך לקנות

פרטרידג': "כן, אוקיי, זה טוב. כך הוא זכר את זה. אני חשבתי שאני הצעתי את זה. אוקיי, זה אותו דבר... תחושת הבטן שלי אמרה לי שזה נדל"ן טוב. אני לא צריך לבדוק. הייתי בישראל הרבה. ידעתי שזה נדל"ן טוב."

חוקר: יש לך הסכם שותפים עם ראש הממשלה?

פרטרידג': "שאלה טובה, אני לא חושב כך. אני לא חושב. מעולם לא יצא לנו לכתוב אחד כזה."

חוקר: אתה מודע לעובדה שאתה לא יכול לעשות שום דבר בנכס ללא הרשות שלו ולהיפך?

פרטרידג': "אנחנו חייבים לעשות את זה. זה עדיין לא נעשה. זה קרה ממש לאחרונה. אנחנו חברים טובים. אנחנו חברים."

חוקר: אנחנו מאמינים שהסיבה היחידה שקנית את הנכס היא כתוצאה מבקשתו של נתניהו ולמען טובתו של נתניהו.

פרטרידג': "לחלוטין לא. זה מצחיק כי זו השקעה טובה, כמובן."

חוקר: איך יכול להיות שאתה מעולם לא השקעת בישראל?

פרטרידג': "כולם רצו לעבוד עליי."

לפי תכנית "המקור", פרטרידג' כונה בספר הטלפונים של נתניהו "עשיר", "חבר" ו"המונית האווירית לארה"ב". נתניהו אף טס במטוסו הפרטי של פרטרידג' פעמים רבות, וקיבל ממנו חליפות בשווי עשרות אלפי שקלים. פרטרידג' היה גם זה שהעביר לנתניהו מאות אלפי דולרים – בלי שום הסכם – לצורך ניהול משפטו. נראה שהוא משמש עבורו כמעין כספומט, וש"המשיכה" הגדולה ביותר שביצע נתניהו הייתה בעת רכישת הבית – אך היא בקושי דוברה. וזה מוזר.

האם הגיוני שטייקון ייקנה בשותפות בית עם רה"מ, בו לא ביקר מעולם?

נמאס לכם מהמצב? לחצו כאן והצטרפו לסיירת השקיפות - משפיעים ביחד, מהכורסא!

דירה 3: בית יוקרה בניו יורק שבכלל נרכש על ידי המדינה

למדינת ישראל יש דירה בשדרה החמישית במנהטן, ניו יורק, אלא שהיא רשומה על שם נתניהו. הסיפור מוזר במיוחד:

המדינה רכשה אותה ב-1986 למען שגרירי ישראל באו"ם. הסכום? כמאה אלף דולר. נתניהו היה הראשון לגור בה, וכיום גר בה דני דנון. אלא שמשום מה המדינה רשמה אותה בזמנו על שמו של נתניהו – והרישום קיים גם היום, 33 שנה מאוחר יותר.

שוויה מוערך היום בכ-13 מיליון דולר. לפי גלובס, בבניין יש חדר כושר, כניסה מקורה ושוער, והיה ניתן לראותו בסרט "סקס והעיר הגדולה 2" כאשר קרי ומיסטר ביג קנו בו דירה.

משרד החוץ הגיב ביוני 2018 לחשיפת גלובס כי הרישום אמור לעבור לבעלות מדינת ישראל, אך הם מתקשים לעשות זאת.

בניין הדירות במנהטן, צילום מאפליקציית המפות של גוגל

על פניו נראה שזה עניין ביורוקרטי. אלא שלמישהו נשמע הגיוני שלוקח עשרות שנים להעביר רישום? אז חיכינו שנה וחצי, ובשבוע שעבר שאלנו את משרד החוץ: האם הדירה בניו יורק גם היום (דצמבר 2019) רשומה על שם רה"מ נתניהו?

הם ענו לנו: "מאז דצמבר 2016 מתנהל משא ומתן משפטי מול חברת האחזקות בניו יורק להסדרת סוגיית הרישום באופן שיהיה על שמה של מדינת ישראל בלבד. כפי שנמסר בעבר, לכל הנוגעים בדבר הובהר מבחינה משפטית שאין לדיפלומטים מכהנים כל זכויות בדירה, ואין שום ספק שהן שייכות למדינת ישראל בלבד. הטיפול בסוגיה נעשה בתיאום עם החשב הכללי במשרד האוצר."

לשאלת המשך הגיבו לנו כי "המשא ומתן משפטי ממשיך להתנהל", אך סירבו לומר מדוע זה מתעכב ומה תאריך היעד. בינתיים? היא בבעלות ראש הממשלה.

ברור, נתניהו לא עושה מהדירה הזו שום רווח. קשה אף לומר שזה באשמתו. אלא שכשמסתכלים ממעוף הציפור על נכסי רה"מ - חשוב לציין כי גם הדירה הזו - לפחות בינתיים - רשומה על שמו.

דירה 4: אחוזה בקיסריה

את סופי השבוע מעבירה משפחת נתניהו בוילה בקיסריה, ששוויה מוערך בכ־20 מיליון שקל, ואותה רכש נתניהו ב־2002. היא בנויה על 1.4 דונם וכוללת שתי קומות ושמונה חדרים, בריכת שחייה ומרתף בשטח בנוי של כ־500 מ"ר.

דירה 5: בית רחוב עזה

כמה מטרים משם, למשפחת נתניהו יש בית נוסף: דולפקס עם מרפסת גג פתוחה וגג עליון ברחוב עזה בירושלים. מדובר בדירה בשטח של 240 מ"ר עם מרפסות ומוערך ב־10 מיליון שקל.

נשמח להכיר! הזמינו אותנו לחוג בית עם חברים ומשפחה או להרצאה במקום העבודה

דירה 6: המעון הרשמי

בנוסף ישנו כמובן המעון הרשמי בבלפור, ירושלים, בו נתניהו גר לאורך השבוע בעשור האחרון, ויוכל להישאר שם כל עוד יישב בכסא רה"מ. המעון הזה כמובן יעבור לרה"מ הבא בבוא היום. לאורך השנים

אנחנו ואחרים פרסמנו שוב ושוב מסמכים שמראים כיצד המשפחה משתדלת להעמיס דרך תקציב המעון עוד ועוד עלויות, גם של שאר הנדל"ן - על חשבון המדינה; מים בברכה בקיסריה לצד תחזוק תשתיות ושדרוג ואפילו רכישת ביגוד בכחצי מיליון שקל דרך תקציב המעון. וכל זאת בשעה שלפי כלכליסט, הוויילה בקיסריה וברחוב עזה בירושלים לצד מחצית בית ברחוב הפורצים בירושלים - שווים לבדם 35 מיליון שקל. חשוב לזכור: אנו, הציבור, מממנים גם את אחזקות הבתים בקיסריה וברחוב עזה.

מסרב לחשוף את הונו

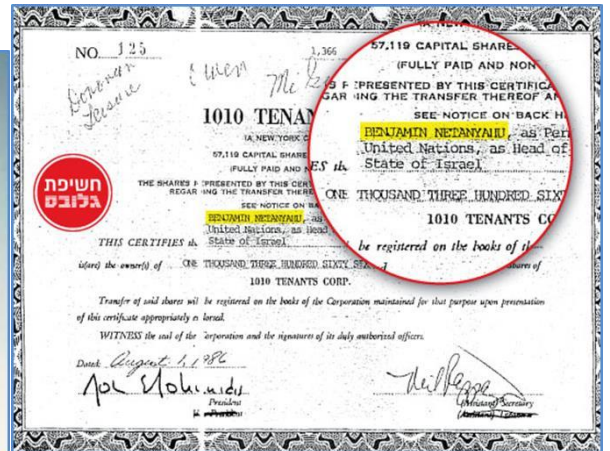
בנוסף למשפחה יש זיקה לדירה מספר 7:

בית בשווי מיליוני שקלים בשכונת רמות, שכלל הנראה ירשה שרה נתניהו מאביה יחד עם אחיה. האם יש עוד? לא ברור. נתניהו מסרב לחשוף את הונו לציבור - ואף הערים קשיים על משרד מבקר המדינה שביקש ממנו פירוט בנושא. כך, שאין לנו מושג באמת במה מחזיקה המשפחה.

הדירה במנהטן ששייכת למדינה אך רשומה ע"ש נתניהו

בנימין נתניהו נרשם בשם המדינה כבעליה של דירה בשדרה החמישית במנהטן ב-1986, בעת שכיהן כשגריר ישראל באו"ם • מאז הדירה ממשיכה לשמש למגורי שגרירי ישראל באו"ם, ושווייה זינק ב-4,000% - כשהיא עדיין רשומה ע"ש נתניהו ומעולם לא הועברה לבעלות המדינה • משרד החוץ: "הנהלת הבניין מערימה קשיים על העברת הבעלות בדירה ע"ש המדינה"

שלומית צור 27.06.2018

שטר הבעלות על הדירה, על שמו של בנימין נתניהו. נתניהו והבניין בשדרה החמישית שבו נמצאת הדירה \ צילום: איל יצהר

הדירה בניו יורק שבה מתגוררים שגרירי ישראל באו"ם רשומה על שם ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו - כך נודע ל"גלובס". מדובר בדירה הממוקמת בשדרה החמישית במנהטן שבה מתגורר כיום שגריר ישראל באו"ם דני דנון, ולפניו גרו שגרירי ישראל באו"ם לדורותיהם לרבות בנימין נתניהו עצמו. הדירה נרכשה על ידי מדינת ישראל ב-1986 תמורת 99 אלף דולר בלבד מידי איש העסקים רוי צ'אק.

אז כיצד ייתכן שנכס בבעלות מדינת ישראל, רשום על שם בנימין נתניהו מאז 1986 ועד היום למרות שחלפו 32 שנה? השאלה מתחדדת עוד יותר כשלוקחים בחשבון שבשנים 1999-2002 היה נתניהו אזרח

פרטי, ללא תפקיד רשמי מטעם המדינה, ולמרות זאת הדירה עדיין נותרה רשומה על שמו ולא על שם המדינה.

המידע הרשמי נחשף כעת בתשובה לבקשה לפי חוק חופש המידע שהגיש "גלובס" באמצעות עמותת "הצלחה". הבקשה הוגשה כבר בחודש דצמבר האחרון אולם התשובה התקבלה רק הבוקר לאחר התכתבויות אינטנסיביות ולאחר שנשקלה פנייה לערכאות. מהמידע שחושף "גלובס" עולה כי הדירה שימשה כמעונו הרשמי של ראש משלחת ישראל לאו"ם משנת 1978, והושכרה על ידי בעל הדירה למדינת ישראל עד שנת 1986. בשנות ה-80 קיבלה המדינה החלטה לרכוש מספר דירות בניו יורק שימשו כמעונם הרשמי של שליחי המדינה בחו"ל מטעם משרד החוץ ומטעם משרד הביטחון.

בין היתר נרכשו שתי דירות בבניינים המנוהלים בשיטת "קו-אופ (tenant corporation)" "שהינה מבנה אחזקת נכסים המקובל בניו יורק. בעלי המניות הרשומים כחברים בקו-אופ מחזיקים בדירות לפי הסכם חכירה בינם לבין הקו-אופ.

בשנת 1986 נרכשה הדירה שאותה שכרה המדינה בבניין בשדרה החמישית, במטרה שתמשיך ותשמש כמעונו הרשמי של ראש משלחת ישראל לאו"ם. לאור סוג ההתאגדות (קו-אופ) בה נמצאת הדירה נרשם "שטר המניות" של הדירה כמקובל על שם שגריר ישראל לאו"ם דאז, בהיותו ראש המשלחת לאו"ם - בנימין נתניהו.

אך למרות שעברו כ-32 שנים מהרכישה, הדירה שנרכשה ככל הנראה בכספי מדינת ישראל על מנת לשמש את שגרירי המדינה באו"ם, לא הועברה לבעלות מדינת ישראל ורשומה עדיין על שם נתניהו. מאז שנת 1978 התגוררו בדירה זו כל מי שכיהנו כראשי המשלחת הישראלית לאו"ם: יהודה בלום, בנימין נתניהו, יוחנן בייך, יורם ארידור, גד יעקבי, דורי גולד, יהודה לנקרי, דן גילרמן, גבריאלה שלון, מירון ראובן, רון פרושור ודני דנון.

הדירה השנייה שנרכשה אגב, נועדה לשמש כמעונו הרשמי של קונסול התקשורת/התרבות מטעם הקונסוליה הכללית בניו יורק. גם היא הייתה רשומה במשך שנים ארוכות על שם השליח ששימש בתפקיד בזמנו. לא ברור מהמידע שהועבר ממשרד החוץ עד כה, האם דירה זו כן הועברה לבעלות מדינת ישראל.

מיקום הדירה בניו יורק

במשרד החוץ מסבירים את הסיבה לכך שרישום הדירה לא הועבר עד היום לבעלות מדינת ישראל בגלל שיטת האחזקה של הבעלות בבניין אשר לטענתם, מקשה על העברת בעלות ברישום מבחינה ביורוקרטית. "הנהלת הקו-אופ היא בעלת שיקול דעת רחב בכל הנוגע לאופן ניהול הבניין ובכלל זה אופן רישום שטרי המניות של בעלי המניות בקו-אופ. ואכן, הנהלות הקו-אופ מקשות מאוד על עדכון הרישום של שטר המניות בעת חילופי דיירים", טוענים במשרד.

בנוסף, טוענים במשרד החוץ כי החל מ-2016 מתנהל מאבק משפטי בין מדינת ישראל לבין חברת האחזקות (הקו-אופ) על רקע ניסיונות המדינה להעביר את הדירה על שם המדינה, אך מסמכים המעידים על הליך כזה לא הועברו לעמותת "הצלחה" במסגרת הבקשה לחוק חופש המידע.

עוד הסבירו במשרד החוץ במענה לשאלתא של עמותת "הצלחה" כי מדובר בנכסים המצויים בבעלות מדינת ישראל אשר נרכשו כמקובל באמצעות ראש הנציגות או שליח בכיר מטעמה בשם הנציגות ולטובת מדינת ישראל. על כן, שטר המניות מה-1 באוגוסט 1986 וחווה החכירה נחתם בשם מדינת ישראל באמצעות ראש משלחת ישראל לאו"ם, כמקובל אז וכפי שעודנו מקובל בהתאם לנהלים.

אך ההסברים של משרד החוץ לא מספקים מענה למספר שאלות מהותיות: כיצד נרכשה הדירה במחיר כל כך נמוך? אילו ניסיונות אם בכלל נעשו כדי להעביר את הדירה לבעלות המדינה, האם ליורשיו של נתניהו יש זכויות כלשהן בדירה וכן האם סביר שהדירה נותרה על שם נתניהו גם בשנים בהן לא שימש בתפקיד רשמי מטעם ממשלת ישראל. כמו כן נשאלת השאלה מדוע התחמקו במשרד מלהשיב לפניות "גלובס" בנושא במשך כחצי שנה?

ממשרד החוץ נמסר בתגובה: "לראש הממשלה ושר החוץ מר בנימין נתניהו אין שום קשר ושום זיקה מסוג כלשהו לדירת השגריר לאו"ם בניו יורק. בשנות ה-80 רכשה מדינת ישראל שתי דירות שרד, עבור השגריר לאו"ם ועבור הקונסול הכללי בניו יורק, ושמו של מר נתניהו מופיע על מסמכים מאחר שהיה השגריר המכהן לאו"ם של ישראל באותה עת, וזאת בגלל סוג מבנה האחזקות של הדירות.

"מאז דצמבר 2016 מתנהל תהליך משפטי אינטנסיבי מול חברת האחזקות בניו יורק להסדרת סוגיית הרישום באופן שיהיה על שמה של מדינת ישראל בלבד. לכל הנוגעים בדבר הובהר מבחינה משפטית שאין לדיפלומטים מכהנים כל זכויות בדירה, ואין שום ספק שהן שייכות למדינת ישראל בלבד. הטיפול בסוגיה נעשה בתיאום עם החשב הכללי במשרד האוצר והיועץ המשפטי לממשלה."

אחרי 30 שנים: זינוק של 4,000% בשווי הדירה

לפי רישומי משרד החוץ, מדינת ישראל רכשה ב-1988 את הדירה מאיש העסקים רוי צ'אק (Roy Chalk) תמורת 99 אלף דולר, כאשר כבר בשנת 1988 שוויה של הדירה עמד על כ-4 מיליון דולר. מאז 1988 לא בוצע לנכס הליך שומה על ידי משרד החוץ, כך שלמשרד החוץ אין הערכה בנוגע לשווי הנכס כיום, אך לפי הערכות מומחים שווי נע בין 12-15 מיליון דולר.

עד כמה חשוב מידע עסקי על הלקוחות ואיך לקבל אותו?

עוד עולה מנתוני משרד החוץ כי עלות החזקת הדירה בשנת 2016 עמדה על 175 אלף דולר, ובשנת 2017 על 201 אלף דולר.

הבניין אגב, ממוקם בדיוק מול הכניסה למוזיאון המטרופוליטן, יש בו 15 קומות ו-70 דירות, והוא סמוך לפינה הצפון מזרחית של השדרה החמישית ורחוב 82. הוא נבנה ב-1928 על ידי הזים פרדריק פילמור פרנץ', והוא הוסב להיות קואופרטיב ב-1979. לבניין יש חדר כושר, כניסה מקורה ושוער, ואתר cityrealty.com דירג את הפנטהאוז בבניין הזה כאחד מעשרת הפנטהאוזים השווים במנהטן. הבניין אגב, נראה בסרט "סקס והעיר הגדולה 2" כאשר קרי ומיסטר ביג קנו בו דירה.

המחיר החציוני של דירות באפר-איסט סייד מנהטן, השכונה בה ממוקמת הדירה, עמד ברבעון הראשון של 2018 על 1.22 מיליון דולר. ב-32 השנים האחרונות נסקו מחירי הדירות באי היוקרתי בערך פי חמישה, מ-250 דולר לכ-1,250 דולר לרגל רבועה (כ-13 אלף דולר למטר), בעוד מחיר הדירה שבבעלות נתניהו נסקה מיום קנייתה עד היום באלפי אחוזים.

"במהלך שנות ה-80 של המאה הקודמת רכשה מדינת ישראל מספר דירות בניו יורק, שנועדו לשמש כמעונם הרשמי של שליחי המדינה בחו"ל (מטעם משרד החוץ ומשרד הביטחון). בין היתר, נרכשו שתי דירות בבניינים המנוהלים בשיטת 'קו-אופ' (tenant corporation) 'שהינה מבנה החזקת נכסים המקובל בניו יורק. בעלי המניות הרשומים כחברים ב"קו-אופ" מחזיקים בדירות על פי הסכם חכירה בינם לבין ה"קו-אופ."

"אחת הדירות הללו נרכשה במטרה לשמש מעונו הרשמי של ראש משלחת ישראל לאו"ם, ואילו הדירה השנייה נועדה לשמש מעונו הרשמי של קונסול תקשורת/תרבות מטעם הקונסוליה הכללית בניו יורק.

"אשר לדירה המשמשת את ראש משלחת ישראל לאו"ם, לאור סוג ההתאגדות נרשם 'שטר המניות' של הדירה ((shares certificate כמקובל, על שם שגריר ישראל לאו"ם דאז, בהיותו ראש המשלחת לאו"ם. בנוגע לדירה המיועדת עבור קונסול תקשורת/תרבות מטעם הקונסוליה הכללית, זו נרשמה והייתה רשומה משך שנים ארוכות על שם השליח ששימש בתפקיד בזמנו.

"בשיטת ההחזקה המתוארת לעיל, הנהלת ה'קו-אופ' היא בעלת שיקול דעת רחב בכל הנוגע לאופן ניהול הבניין, ובכלל זה אופן רישום שטרי המניות של בעלי המניות ב'קו-אופ'. ואכן, הנהלות ה'קו-אופ' מקשות מאוד על עדכון הרישום של שטר המניות בעת חילופי דיירים.

"מכל מקום יודגש, כי מדובר בנכסים המצויים בבעלות מדינת ישראל, אשר נרכשו כמקובל באמצעות ראש נציגות או שליח בכיר מטעמה, בשם הנציגות, ולטובת מדינת ישראל.

"שטר המניות מיום 1.8.1986 וחוזה החכירה של הדירה המשמשת כמעון השגריר לאו"ם, נחתם בשם מדינת ישראל באמצעות נציגות ישראל לאו"ם, על ידי ראש משלחת ישראל לאו"ם, כמקובל אז וכפי שעודנו מקובל, בהתאם לנהלים.

"על פי רישומי משרד החוץ, בעליה הקודם של הדירה היה מר Roy Chalk במועד רכישתו עמד שווי הנכס על כ-99,000 דולר, בשנת 1988 שוויו היה כ-4 מיליון דולר, ובהמשך שוויו הוערך ב-7 מיליון דולר. על פי החומר שברשותנו, מאז שנת 1988 לא בוצע לנכס הליך שומה על ידי משרד החוץ.

"הנכס שימש מעונו הרשמי של ראש משלחת ישראל לאו"ם למן שנת 1978, כאשר טרם רכישתו שכרה המדינה את הנכס.

"...עלות החזקת הנכס בשנת 2016 עמדה על 175,465 דולר ארה"ב. עלות החזקת הנכס בשנת 2017, על פי אותם סוגי תשלומים, עמדה על 201,086 דולר."

משרד החוץ מסרב להסביר מדוע דירה במנהטן עדיין רשומה על שם נתניהו.

רגב מסרבת להסביר לאן הלכו 58 מיליון מתקציב אירועי העצמאות.

אף אחד לא מסביר למה התיקים של סיבוני (אבא של השרה) וביטן לא מטופלים.

אף אחד לא מסביר למה חשוד בפלילים ממציא נסיעה לליסבון עם אשתו המורשעת ו 11 מזוודות.

אף אחד לא מסביר איך תופעה כמו אוי חנה מכהן כשר משפטים.

אף אחד לא מסביר איך יושב לקקן מצוי בלשכת מבקר המדינה ושובר את הראש איך מפארים את השלטון.

אף אחד לא מסביר איך אזרחיה ההגונים של מדינת ישראל מוכנים לקבל את מעשי הטינופת האלה ואחרים ולראות את ההרס המכוון שנעשה כאן במטרה להציל חשוד בפלילים במחיר הרס טוטאלי של שאריות הבסיס הדמוקרטי שעליו בנויה המדינה.

Vladimir Beliak וולדימיר בליאק
@VladimirBeliak

1996 - ניצח בנס, בזכות רבני חב"ד.
1999 - הובס.
2006 - הובס.
2009 - הפסיד ללבני, שרד בזכות החרדים.
2013 - התחיל מ-46 בסקרים, סיים עם 31.
2015 - הקים ממשלת 61, בזכות החרדים.
2019א - נכשל בהרכבת הממשלה.
2019ב - הפסיד.
נתניהו לא "קוסם". הוא הנהיג בזכות מכירת המדינה לעסקונה חרדית.

שליחו של נתניהו: מיקי זוהר משחית את מדינת ישראל

08/07/2018

קשה לעקוב אחרי המהלכים שח"כ זוהר מקדם בכנסת האחרונה נגד האינטרס הציבורי. אבל חשוב לנו שהציבור יזכור הכל, כדי הפוליטיקאים יידעו שלציבור אכפת, ושהציבור לא שוכח. (בדיוק בגלל זה סמל סיירת השקיפות הוא – 🇸🇮 פיל היא חיה קהילתית עם זיכרון מצוין).

אז ריכזנו כמה מהמסובאים במהלכים שלו בקדנציה הנוכחית בכנסת (8-2015) כדי שלא תשכחו:

על פי כלכליסט מיקי זוהר קימבן כספים קואליציוניים ולשנייה אחת לא הצטער על כך שהוא סוחט כספים מהקופה הציבורית: "האוצר ידע שכדאי לו, אז קיבלתי 40 מיליון."

"התקציב לא יעבור בלעדיי, לא מעניין אותי אף אחד, נטו מיקי זוהר" אמר על רקע ההצבעה על התקציב. אנחנו תוהים אם זו לא דרישה לגיטימית שנבחר ציבור יתעניין בציבור?

כשנתפס מבצע עבירת תנועה, זוהר לכאורה רב עם השוטרים ולטענתם אף תקף ואיים עליהם.

ועדת האתיקה קבעה בעקבות פנייתנו ופניית המשמר החברתי שח"כ זוהר יזם דיונים בוועדה אותה ניהל למען שכונת כרמי גת בה יש לו אינטרסים אישיים. בפועל, זוהר קידם את שיפור התשתיות בשכונה בה אשתו מחזיקה כחמישה נכסים ללא שקיפות.

על פי כלכליסט, זוהר לא היסס לעכב תקציב בגובה מיליארד שקלים לרשות מקרקעי ישראל בגלל שהיו ביניהם חילוקי דעות בנוגע לשכונת כרמי גת, בה כאמור יש לו אינטרסים כלכליים.

כיו"ר ועדה, זוהר דאג לקיים דיון בנושא "קיפוח פריפריה – הקמת תחנת כוח בדרום", כשבפועל הדיון היה בנושא הקמת תחנת כוח באותה שכונה מדוברת – כרמי גת.

"מתחבר לכל מילה שנתניהו אמר נגד המשטרה", אמר. לצערנו עיקרון הממלכתיות ושלטון החוק אינו עומד לנגד עיניו של זוהר.

על פי דה-מרקר זוהר פעל למניעת רפורמה שתוביל לתחרות בתחום שידורי הספורט, בניגוד להמלצות הדרגים המקצועיים. הרפורמה יכולה הייתה להוביל לכך שכולנו נצרוך שידורי ספורט במחירים נמוכים יותר. מיקי זוהר נלחם לעיבוי הפנסיה התקציבית (שגם ככה שמנה) של אחד משומרי הסף שלו: היועץ המשפטי של הכנסת.

זוהר הפעיל את כל כובד משקלו להעביר חוק שנוי במחלוקת המחריג את תשלומי המיסים של ראש הממשלה, ובפועל מגדיל את הנטו של רה"מ בכ-100,000 שקלים בכל שנה, ויוביל למימון הטבות לכל החיים:

נטו זוהר - שבוע ראשון. מה עשה מיקי זוהר בוועדה, במליאה ובחקיקה?

09/02/2018

בסיכום השבוע הראשון לבדיקת #כתב_הצל שלנו, ח"כ מיקי זוהר מפגין ממלכתיות במליאה. אך התנהלות ועדת הכנסת שהוא עומד בראשה טעונה שיפור. כמו כן, בבנוסים של השבוע: כמה פעמים טס זוהר לחו"ל ובאילו חוקים השקיע את מרב מאמציו?

תזכורת: בזמן הקרוב, בזכות תמיכתם, נסקור מקרוב את עבודתו של ח"כ זוהר במליאה ובוועדת הכנסת. לצד הסקירה, מדי שבוע נוסיף מידע מכל הזוויות על עבודתו הפרלמנטרית. למה זוהר? מכיוון שבועדה הקודמת שניהל, שהוקמה לכבודו, התנהל זוהר בניגוד עניינים מביש פעם אחר פעם.

רוב הפרטים שנפרסם כאן חשופים באתר הכנסת ואתם גם מוזמנים לנתח אותם בעצמכם, וכל מידע על כל ח"כ אחר שתחפצו (עידן ישמח לסייע בהכוונה). מעבר לניתוחים, עידן ואני (תומר) נביא פרטים נוספים מהשטח בשבועות הקרובים. תמשיכו לעקוב!

מה קרה השבוע?

לאחר שזוהר תקף בטוויטר את ההחלטה למנות לו כתב צל לעבודתו הפרלמנטארי - יצאנו לדרך.

שקיפות בוועדה:

השבוע התקיימו שני דיונים בוועדת הכנסת בניהול מיקי זוהר. לפני הדיונים לא פורסם ולו מסמך רקע אחד - דבר שלא נהוג, ומקשה על הציבור, ח"כים באופוזיציה וכל מי שאיננו "שותף סוד" להבין את מהותם ולהחליט אם כלל להגיע ולהשתתף בהם..

בדיון הראשון בוועדת הכנסת (זה שמה- ועדת הכנסת. אל תתבלבלו עם ועדות הכנסת השונות) עלתה מחלוקת סביב איפה ידונו בסוגיית 'מינוי ייצוגי משפטי לקטין' (ועדת הכנסת היא זו שמכריעה במקרה של בקשות סותרות). ח"כ יפעת שאשא ביטון מסיעת "כולנו" מבקשת למשוך את ההצעה לוועדה בראשותה, הוועדה לשלום הילד. טענתה היא כי ועדת חוק חוקה ומשפט עמוסה. מהצד השני ח"כ מרב מיכאלי (המחנה הציוני) טוענת כי מדובר בשיבוש עבודת הכנסת. מיכאלי מנמקת זאת בכך שמצטבר ידע בתוך הוועדה ובתוך הנהלתה, ולוועדה לזכויות הילד אין את הכלים האלו.

זוהר מתלבט ומחליט שלא להחליט ואומר: "אני רוצה לדבר עם ניסן סלומיאנסקי, יו"ר ועדת חוק חוקה ומשפט". דחיית ההחלטה מעידה על כך שזוהר, ככל הנראה מבין את טענת מיכאלי, מצד שני הוא אינו מעוניין לתקוע את החוק בוועדה עמוסה.

סוגיה שניה שנמצאת שנויה במחלוקת היא הצעת חוק הנוגעת לעבודה בשבת. בהצעה זו נאסר על מעסיק לחייב עובד לעבוד בשבת באם הצהיר שאינו מעוניין לעבוד ביום זה. ח"כ עליזה לביא (יש עתיד), שיזמה את החוק, ביקשה להעביר את ההצעה לוועדה אחרת מאחר שזו מעוכבת בוועדת העבודה והרווחה מעל לשנה.

זוהר רצה להעביר את החוק לוועדת הכספים. מדוע? יו"ר ועדת הכספים הוא משה גפני, מיהדות התורה. הצעה בנושא שבת תעבור שם בקלילות. ח"כ רועי פולקמן מסרב, ומבקש להעביר את הדיון לוועדת הכלכלה בשל חשש מפגיעה מידית בעסקים הקטנים (ופולקמן הוא חבר ועדת הכלכלה). זוהר מתעקש להעביר את החוק לוועדת הכספים, מביא זאת להצבעה ומאשר. גפני ידון בחוק.

ביום שלישי בערב גילינו שלמחרת יערך דיון נוסף: נקודה שחורה בתחום נגישות הוועדה לציבור וסקיפותה. בדיון עלו שני נושאים, אחד טכני ונוגע להגשת התקציב והשני מהותי- הקמת ועדה חדשה לצמצום הפערים של האוכלוסייה הערבית בישראל, בראשות חבר הכנסת אחמד טיבי.

למרות הזמן הקצר, זוהר מנהל את הישיבה באופן שקול. הוא מקשיב ומתייחס להערות חברי הכנסת ופונה ליעוץ המשפטי או למזכירת הכנסת במידה ועולה אי הבנה או שאינו בטוח במשהו. לדוגמה, "האם צריך להצביע על כך?" או "האם צריך להקריא (את ההצעה?)"

אך הבעיה המרכזית לא עולה על השולחן. מוקמת ועדה חדשה בכנסת, ללא דיון מעמיק. תבינו, ועדות הן הכלי המרכזי של הכנסת לפיקוח וקידום סוגיות. רק בכנסת הנוכחית מתייחסים בכזו קלילות להקמת ועדות וביטולן.

במקרה הנוכחי תחת שרביטו של זוהר לא שוחחו על סמכויותיה, יעדיה וסוגיות חקיקה שצריך להעביר אל הוועדה החדשה. כל מה שעשה זוהר היה להקריא את שמות חברי הוועדה החדשה, ותוך דקה וחצי (תרתי משמע) הקימו ועדה בראשות אחמד טיבי- "הוועדה לתעסוקת ערבים ושיויון חברתי". נושא אמנם חשוב אך ההחלטה התקבלה ללא דיון כלל.

בקצרה: זוהר השבוע התנהל באופן שקול יחסית. הוא דאג להביא מגוון שיקולים לדיון; פוליטיים, מעשיים ועניינים. בנושאים שהתגלתה לגביהם מחלוקת בחר זוהר פעם אחת לא להצביע ולהתייעץ מחוץ לוועדה ואילו בפעם השנייה קיבל את ההחלטה הפוליטית שתקדם מהר חוק שבעיקרו מיטיב עם האזרחים, תוך אפס אמירות פופוליסטיות.

מכיוון שלא ראינו התנהלות כזו בעבר כאשר ניהל את הוועדה לצדק חלוקתי, נראה כי זוהר בוחר בדרך הזו כי הוא יודע שהציבור בוחן אותו, ושעידן נוכח בכל הדיונים.

מה עלה בגורל הוועדה לצדק חלוקתי?

בשבוע שעבר פתח זוהר את ועדת הכנסת בראשותו בניסיון לסגור את הוועדה לצדק חלוקתי. לאחר שהתנהל דיון קצר בנושא, וח"כ יואל חסון ביקש דווקא להשאיר את הוועדה על כנה, גילה זוהר כי אין לו רוב להצבעה לסגירתה. להיכשל בישיבה הראשונה, לא בא בחשבון. זוהר החל למשוך זמן ושאל את הנוכחים בחדר מה שלומם.

יואל חסון, החל לספר על תחפושת הפיג'י של בנו ועל כך שהתחפשות בארץ יקרות והיה צריך להזמין מחו"ל. זוהר שאל אם הוא מרוצה מבחירתו ליו"ר ועדת הכנסת, חסון גמגם קלות וזוהר עצר את הפרוטוקול ויצא להפסקה.

לבסוף נדחתה ההצבעה על סגירת הוועדה לצדק חלוקתי, אבל מצאו זמן לאחר מכן להשלים את המלאכה ולסגור את הוועדה של זוהר.

סיכום מליאה

לא התקיימו אירועים חריגים במליאה. זוהר אפילו לא נשא שם דברים השבוע. בפעמים היחידות בהן עלה לפודיום- הודיע באופן פורמאלי על החלטות ועדת הכנסת.

עובדות על חבר הכנסת זוהר שלא הכרתם:

נסיעות לחו"ל- חברי כנסת זוכים לתשומת לב ומעמד רם בעיני הציבור בארץ ובחו"ל. כתוצאה מכך, הם מקבלים הזמנות לביקורים בחו"ל, שם לא אחת רבה ההנאה על העבודה. רוב הביקורים הללו ממומנים על ידי גורמים זרים: מדינות, חברות מסחריות ועמותות. כך לדוגמא, רוב הטיסות לחו"ל של ח"כים בכנסת העשרים, מומנו על ידי גורמים לא ממשלתיים – ואין שקיפות לגבי מה קורה באותן משלחות.

חמור מכך, חלק מחברי הכנסת מוותרים פעמים רבות על עבודתם במליאת הכנסת (עליה הם מקבלים שכר) וטסים לחו"ל על חשבון ימי מליאה. מתוך תפיסה כי עבודתו של ח"כ הינה בכנסת, איננו רואים באופן חיובי ריבוי טיסות לחו"ל למעט השתתפות במשלחות מטעם הממשלה או הכנסת בתנאי שהם לא על חשבון עבודתם הפרלמנטארית וימי מליאה. בקרוב נפרסם בדיקה לגבי היעדרויות על חשבון ימי מליאה (ואגב הנה ציוץ טרי על טיסותיה של סתיו שפיר).

ועכשיו, הרימו גבה, מיקי זוהר לא טס לחו"ל כלל כחבר כנסת. אפילו לא פעם אחת. דבר נדיר ומעניין.

הצעות חוק פרטיות: חברי כנסת מגישים הצעות חוק פרטיות רבות. נכון לכתיבת שורות אלו הוגשו יותר מ 5,100 הצעות כאלו בכנסת הנוכחית! 43 הצעות חוק בממוצע לח"כ. מתוך כלל ההצעות הפרטיות, התקבלו כחוקים 156 הצעות בלבד. כלומר, 3% בלבד מכלל ההצעות החוק הפרטיות מתקבלות.

זוהר יזם והוביל (כיוזם ראשון), 40 הצעות חוק פרטיות מתוכם 2 התקבלו כחקיקה. כלומר 5% מהצעותיו התקבלו, נתון שהוא קצת מעל הממוצע. אף אחת מהצעות החוק לא נדונה בוועדה לצדק חלוקתי, הוועדה בה כיהן כיו"ר. ככלל, הוועדה לצדק חלוקתי לא דנה בשום הצעת חוק.

אחד החוקים שזוהר העביר, העניק הקלה רגולטורית בתחום התקשורת. החוק אפשר לתחנות הרדיו לדחוף פרסומות רבות יותר בשעות שיא ההאזנה על חשבון שעות השפל. החוק כמובן הטיב עם ערוצי רדיו מסחריים ולא עם הצרכן. חוק זה קודם על פי פרסום בדה מרקר של נתי טוקר על ידי דוד בן בסט, איש בעל השפעה פוליטית רבה שמראיין ח"כים בתכניתו ובעל תחנת הרדיו רדיוס ולב המדינה. שימו לב שחוק בעייתי זה- הוא מהבודדים שזוהר דחף עד הסוף.

הצעתו השנייה שעברה מבורכת: פיקוח על עמלות הפצה של סוכני הביטוח. החוק מנתק את הקשר בין עמלות סוכן הביטוח לעמלות שישלם המבוטח לקופת הגמל. אמנם החוק הוגש עם חברי האופוזיציה, מה שעשוי להעיד כי נולד באופוזיציה. עם זאת, מאחר והחוק חיובי, בהחלט נעניק לזוהר את הקרדיט.

תגובות. השבוע ביקשנו מהדוברת של זוהר תגובות בנושא הטיסות המעטות, הקמת הוועדה החפזה ועל העובדה שהצליח לקדם רק שני חוקים:

לגבי הטיסות: ח"כ זוהר החליט שלא לנסוע על חשבון הכנסת או על חשבון תורמים מחו"ל באופן מודע. הוא מעולם לא נסע על חשבון אחרים אלא תמיד על חשבון.

לגבי ההחלטה החפזה: הדיון אכן התקיים ביום רביעי האחרון והוועדה אכן הוקמה בראשותו של טיבי.

לגבי החוקים: נכון להיום אושרו שני חוקים ובע"ה יאושרו עוד רבים. בימים אלו ח"כ זוהר במשא ומתן לגבי מספר חוקים שיעברו בקרוב ויטיבו עם הציבור.

בשבוע הבא נספר לכם כיצד מצביע זוהר על חוקי שקיפות, הוצאותיו בסעיף "הקשר עם הבוחר" וכמובן על עבודתו הרציפה במשכן הכנסת.

רוצים לשתף אותנו בעוד מידע על זוהר, רוצים שנבדוק עוד סוגיות? כתבו לנו בפייס/בתיבת ההדלפות החסינה.

רוצים שנמשיך ללוות את זוהר מקרוב ואף נתרחב לכתבי צל ובדיקות נוספות? הצטרפו לאלפי תומכים ועזרו לנו.

נטו זוהר- שבוע שני. מה עשה מיקי זוהר בוועדה וכיצד הצביע על חוקי שקיפות?

/16/02/2018

בסיכום השבוע השני לבדיקת #כתב_הצל שלנו, ח"כ מיקי זוהר משתלח במשטרה, מנתב רפורמה חשובה לוועדה הלא נכונה, ומקניט את סתיו שפיר (ואותנו). כמו כן ועדת הכנסת שעומד בראשה מתחילה להיכנס למחשכים. בונס של השבוע: על מה הוציא זוהר כספי ציבור ומה עמדתו בנוגע לשקיפות.

תזכורת: למה מיקי זוהר? בוועדה הקודמת שהקימו לכבודו, פעל זוהר בניגוד עניינים מביש פעם אחר פעם. בזכות תמיכתכם, נסקור מקרוב את עבודתו של ח"כ מיקי זוהר במליאה ובוועדת הכנסת. מדי שבוע נוסיף גם מידע על עבודתו הפרלמנטרית.

לסיכום השבוע הקודם, נתחיל.

שקיפות בוועדת הכנסת אותה מנהל זוהר

ארבעה דיונים התקיימו בוועדת הכנסת השבוע. נכון, זוהר ממשיך להתנהג קצת יותר בממלכתיות ולא בניגודי עניינים (ואנחנו מאמינים שיש לכך קשר הדוק עם הפיקוח הצמוד שלנו). אלא שהסטנדרטים על פיהם פועלת הוועדה בראשותו – ירודים. דיון אחד פורסם שבוע מראש והופיע גם בסדר היום, שאר הדיונים לא נקבעו מראש ולא פורסמו לציבור. שניים מתוכם היו קצרים ורשמיים במהותם, כל אחד מהם ארך 3 דקות בלבד: הראשון – קביעת סדר היום של דיוני התקציב, והשני – הקדמת ההצבעה על קצבאות הנכים.

דיונים אלה אמנם שודרו לציבור, אך לא פורסמו מראש, וניתן היה ללמוד עליהם רק לאחר מעשה. פרסום הדיונים מראש חייב להשתרש כנורמה, אפילו עניינים לכאורה "רשמיים". גם אם איננו תמיד רואים זאת, יש אנשים שתמיד יהיו מושפעים מההחלטות.

כך למשל הדיון המגה-חשוב בו הוחלט באלו ועדות ידונו הפרומות מחוק ההסדרים לא פורסם לציבור באתר הכנסת, אלא נקבע לזמן כללי "בלילה" למחרת.

מה מיקי זוהר חושב על בג"צ?

נתחיל ביום שני. לאחר ריב קרדיטים בוועדה בין יפעת שאשא ביטון לשולי מועלם, ועדת הכנסת דנה בהצעת חוק טעונה – סמכויות לעניין פתיחה במלחמה. ההצעה מקנה להיקף שרים מצומצם סמכויות לפתיחה במלחמה. הדרג המקצועי, משפטי, מבקש לפצל את חלקי החוק לשניים – חוקה לחוץ ובטחון. חברי הכנסת מאידך, מהאופוזיציה והקואליציה, תמימי דעים כי יש לדון בחוק בוועדה משותפת, ועדת חוץ ובטחון, וכך אכן מוחלט. לטענת חברי הכנסת, מי שצריך לדון בתהליך קבלת ההחלטות ביציאה למלחמה הוא מי שעוסק בביטחון. הצוות המקצועי מצידו מסביר כי מבצעים פה שינוי בחוק יסוד הממשלה ולכן נכון יהיה לדון בחוק בוועדת החוקה.

הצעת חוק נוספת שעולה עוסקת בביטוח רכב דו גלגלי. הצעת החוק מאפשרת הגדלת מרכיב העמסת עלויות ביטוח החובה של בעלי אופנועים על בעלי רכבים. כלומר, בעלי רכבים פרטיים יממנו את בעלי הרכב הדו גלגלי. הצעת החוק ביוזמת זוהר. זוהר מבקש להעביר את החוק לוועדת הרפורמות, למרות שמקומה הטבעי בוועדת הכלכלה. ועדת הרפורמות הינה ועדה נוספת שהוקמה בכנסת הנוכחית בכדי לדון בהצעות חוק מאד מסוימות.

זוהר משתמש בטיעון שוועדת הכלכלה עמוסה ועל החוק הזה עומד בג"צ. לטענתו, כדאי לקדם את החוק מהר כדי "שבג"צ לא יכריע כנגד מדינת ישראל ואזרחיה". מזכיר, מדובר בביטוח רכב. זוהר מקבל כרצונו, החוק ידון בוועדת הרפורמות – ששייכת לקואליציה, במקום בוועדת הכלכלה שמנוהלת ע"י האופוזיציה – אף שזה מקומה ההגיוני.

יומיים אחר כך, לקראת פרסום המלצות המשטרה של בנימין נתניהו, יתראיין זוהר ל"כאן" ויטען כי החקירה נגועה והעניין יוכרע בפרקליטות ובבית המשפט – בהם יש לו ולציבור אמון גבוה.

מסתבר שזוהר נותן אמון במערכת המשפט על פי השעה ביום.

11:30 – ח"כ סלומיאנסקי מהבית היהודי מצביע נגד ח"כ זוהר.

ניסן סלומיאנסקי, יו"ר ועדת חוק חוקה ומשפט, עולה לקומה 3, לוועדת הכנסת. הוא דורש דיון מחדש על חלוקת העבודה בנוגע להחלטות על פתיחה במלחמה. סלומיאנסקי כועס על כך שהתקבלה החלטה בניגוד לסיכום שלו עם יו"ר ועדת חוץ ובטחון – אבי דיכטר. הוא מופתע: "לא דמיינתי לעצמי ששני יו"ר ועדות יגיעו להסכמה ובוועדה יקבלו החלטה אחרת". להזכירכם, החוק יאפשר לקבוצת שרים מצומצמת להחליט בגין יציאה למלחמה. היינו מצפים כי אם יו"ר שני ועדות משמעותיות מאד – חוץ ובטחון וחוקה ומשפט – הגיעו להסכמה נכון יהיה לשקול שוב את הטיעונים של סלומיאנסקי ואולי לקיים דיון מחדש עם דיכטר, יו"ר ועדת חוץ ובטחון.

יאל חסון מהמחנה הציני טוען שהוועדה אינה חותמת גומי, זוהר נשאר בעמדתו ודוחה את הרביזיה של סלומיאנסקי. במהלך הדיון ח"כ דוד ביטן נכנס ויוצא: "יש הצבעה?", הוא כועס "תקרא לי כשיש הצבעה, יש לי מה לעשות". ח"כ זוהר מגיב אחריו: "מה לעשות? אני מנהל את הישיבה על פי גחמות

של חברי כנסת". מאז פרסום דבר חקירותיו, ביטן אינו משתתף בדיונים ומסתובב בכנסת כ"אצבע להשכיר".

הבקשה של סלומיאנסקי נדחית. להצביע נגד הקואליציה כאשר אתה חלק ממנה אינו מהלך שגרתו. זוהר מגיב: "אם נעבוד בשיטה של אחד נגד השני אני אנצח אותך - לפחות בוועדה הזו."

זוהר שם מקלות בגלגלים של רפורמת הניוד בין בנקים?

עוד דיון אשר לא פורסם לציבור מראש. השבוע הכריעה הוועדה היכן ידונו בחלקיו של חוק ההסדרים - רפורמות קריטיות הנוגעות לחיי כולנו. למרות השעה המאוחרת - 23:40 - הוועדה עמוסה משתתפים. מדובר בדיון קריטי: היכן ידונו על כל חוק שהממשלה רוצה לקדם בהצמדה לתקציב יתקבלו עכשיו. רובו של הדיון מתנהל בהסכמה ובקלילות עד שמגיעים לדיון בחוק הבנקאות.

חוק הבנקאות הוא חלק מחוק ההסדרים, ולמעשה מהווה רפורמה שתקל על מעבר לקוחות בין הבנקים. זוהר מתעקש זאת בניגוד לעמדת היועץ המשפטי שמבהיר כי מקומו של החוק בוועדת הכלכלה - ופועל להעביר את החוק לוועדת הרפורמות.

ח"כ כבל, יו"ר ועדת הכלכלה לא מוותר ונלחם על מקומו של החוק בוועדה שהוא מנהל. זוהר מתרגז ומתעקש. לאחר חילופי דברים וצעקות בחדר כבל טוען: "ליצמן אמר שהוא רוצה את הדיון בנושא הזה, מחוץ לוועדת הכלכלה". אמסלם, יו"ר הקואליציה עונה לו: "אנו לא צריכים לקבל מכס אישור על כל דבר". זוהר מודה: "נכון, מדובר פה בשיקולים קואליציוניים". כבל רומז כי הדרישה להעביר את החוק לוועדת הרפורמות נועדה להפיל אותו.

הטיעון היחידי שהיה לזוהר: "זה שיקול קואליציוני" - לדעתנו לא מספיק בעליל.

נזכיר כי ועדת הכלכלה מנוהלת ע"י האופוזיציה בקביעות. ועדת הרפורמות - על ידי הקואליציה. אלא שהמנדט המובהק והמוגדר של רפורמות בבנקאות הינו בוועדת הכלכלה. זוהר והקואליציה קידמו פה מהלך בניגוד למסורת ובניגוד לכללים.

נזכיר כי בימים אלו כבל גם יושב בראש ועדת חקירה פרלמנטרית שדנה בהתנהלות המערכת הפיננסית בעקבות פרשת פישמן. החוק החדש שהגישה הממשלה כנראה יפגע בעיקר בבנקים הגדולים ויסייע לאזרחים על חשבונם. וכל הדיון המדובר שודר לציבור, אך דווקא חלקה של ההצבעה לא. בכל מקרה הקואליציה קיבלה את שלה. החוק יידון בוועדת הרפורמות שם, לפחות לפי רמיזותיו של כבל, עתיד להיקבר, או לפחות להשתנות דרמטית.

לסיכום, וועדת הכנסת בראשות ח"כ זוהר נופלת פעם אחר פעם בפומביותה ובשקיפותו לציבור. ועדת זו דנה בסדרי בית המחוקקים ואמורה להיות פומבית ונגישה לציבור. דיונים של היכן ידונו בחוקים שנוגעים לכולנו לא יכולים לעבור למחשכים.

מליאה: זוהר תוקף את סתיו שפיר והמשטרה

אנו גם מלווים את זוהר במליאה. השבוע, הפעם היחידה, למעט הודעות רשמיות, שנאם זוהר במליאה היה בכדי להקניט את ח"כ שפיר ולתקוף את המשטרה. והנה חילופי הדברים:

שפיר:..השרה שקד, יש ביניכם אנשים ישרים. איך אתם מאפשרים לראש הממשלה שעננה כבדה מאוד, עננה כבדה מאוד מרחפת מעל ההתנהלות שלו כבר שנים - ...

זוהר: " - אז מה נשאר לך, סתיו שפיר? את, אפילו "מושחת" לא יכולה לקרוא לאף חבר כנסת."

שפיר: "יש פה טעות כבדה שאומר אחד מחברי הכנסת שאת שמו אני לא אזכיר בקואליציה. הוא חושב שנאסר ואסור להגיד פה את המילה שחיתות. אז אני אתקן אותו, ברשותך, אדוני היושב-ראש."

זוהר: " – – אסור לך לקרוא לאנשים: מושחתים."

שפיר: "מותר וחשוב לקרוא למושחתים בשמם."

זוהר: " אז תגידי, אז תגידי, תגידי."

להזכירכם, שפיר הורחקה לאחרונה מהכנסת על ידי ועדת האתיקה לאחר שסירבה לחזור בה מקריאתה לזוהר מושחת. עכשיו נראה כי זוהר מנסה (באופן ילדותי או לא, שפטו בעצמכם) להוציא משפיר שוב את המילה שבגינה הורחקה בפעם הקודמת.

כשזוהר עלה לדבר, לא חסך בדבריו על עבודת המשטרה: "משטרת ישראל עושה את עבודתה במגוון רחב של תחומים בצורה מצוינת ויודעת לשמור את החוק ואת הסדר במדינת ישראל; היא יודעת לאכוף, עבריינות ופשיעה; אבל ברגע שנופל לפתחה של משטרת ישראל תיק יש בו מורכבות ציבורית, שיש בו עניין רחב בתקשורת, שם אנחנו נתקלים בהחלטות משטרה שמתקבלות עוד בטרם החקירה התחילה.

אתם קולטים מה קורה פה? יש פה קנוניה כנגד ראש הממשלה. זו המסקנה שלי, ואני אדרוש על זה ועדת חקירה. איך יכול להיות שאיש שמועמד במפלגה, שהיה ב-433, שראש המפלגה שלו שטוען לכתר ורוצה להדיח את ראש הממשלה מתפקידו, הולך ונחקר ומעיד נגד ראש הממשלה, ואומר שצריך להעיף אותו מהמקום הזה. אתם קולטים מה קורה פה? עד עוין שמשטרת ישראל מסתמכת על עדותו כדי להדיח ראש ממשלה שמיליון איש במדינת ישראל הצביעו בשבילו. לאן הגענו?

אתם לא מסוגלים לנצח אותנו בקלפי. יש לכם דרך אחת להוציא אותנו מהמשכן הזה, וזה באמצעות הכפשות, קנוניות וקונספירציות שאתם רוקמים עם התקשורת, ובמקרה הזה גם עם המשטרה."

שונות: ממשיך לפעול נגד המפכ"ל ונגד גיוס נשים בצה"ל

השבוע זוהר לא הסתפק בתקיפת המשטרה. הוא זימן את המפכ"ל לשימוע ציבורי בוועדת הפנים. האמתלה: ראיון שהעניק המפכ"ל לעובדה. הדיון לא יצא לפועל.

על כך מתווספת אמירתו הפסבדו-מדעית כי שירות קרבי גורם לנשים צניחת רחם, שחוללה כותרות: "אני לא רוצה שהבת שלי מחר בבוקר, תהיה לה נפילת רחם... מה שקורה לבחורות רבות שמשרתות בקרבי" – אמירה חסרת ביסוס שזכתה להדהודים ברחבי התקשורת.

השבוע בעובדות על ח"כ מיקי זוהר שלא ידעתם:

התנגדות עקבית לחוקי שקיפות:

הצעות חוק רבות אינן קשורות לאידאולוגיה של ימין ושמאל ולא רלוונטיות ליחסי יהודים-ערבים. סוג אחד כזה הם הצעות לחוקי שקיפות – שכל תכליתן הוא לאפשר לציבור לדעת ולשפוט בעצמו על האינטרסים של נבחרי הציבורי ועל תהליכי קבלת החלטות. אין להם עלות תקציבית ואין פה שיקולי שמאל-ימין.

ואלה החוקים שיצאנו הפעם לבדוק. בדקנו 4 הצעות שמבטאות באופן ישיר את תפיסת השקיפות של ח"כ זוהר ואיך הצביע עליהם:

הצעת חוק שקיפות אינטרסים כספיים של חברי הכנסת והשרים - חוק שמבקש לחשוף את האינטרסים הכלכליים של חברי הכנסת. הצביע נגד פעמיים ב- 2015 וב- 2017. זוהר הצביע נגד.

הצעת חוק לחשיפת תיקי המניות של חברי הכנסת- חוק שמחייב דיווח על מסחר במניות של חברי ועדת כלכלה והכספים. הצביע נגד.

חשיפת הסכמי העדרויות הדדיים בכנסת- הצעת חוק שמחייבת חברי כנסת לפרסם מתי ומול מי התקזזו בהצבעות המליאה, או הסיבה שבגללה אתם צופים במליאה ורואים רק כסאות ריקים. הצביע נגד.

ביטול האגודות העות'מאניות- חוק שמתקן תקלה חמורה המונעת שקיפות של ארגונים כמו ההסתדרות (למרות שהן כמו עמותות בדיוק). זוהר הצביע נגד ב- 2016 וב- 2017.

נדגיש כי רוב הקואליציה הצביעה נגד החוקים. אך במקרה של זוהר - כפי שתראו למטה בתגובה - זה הגיע מעמדתו האישית. וגם אם זו לא הייתה עמדתו - משמעת קואליציונית איננה הגיונית כאשר עולים חוקים שאין להם קשר לעלויות תקציביות ולשיקולים קואליציוניים. הרי בחרנו 120 חברי כנסת ולא רק את השרים שאומרים לח"כים מה להצביע בחדר סגור. בחרנו אותם כדי שיהיו נציגי ציבור ולא קישוט על קיר מליאת הכנסת. ח"כ שמצביע כנגד צו מצפוני מועל בתפקידו ובמנדט שהציבור נתן לו. למצקצקים תומכי האופוזיציה, אנו מזמינים אתכם לבדוק כיצד הצביעו הנבחרים שלכם - איציק שמולי ומיכל בירן - על ביטול האגודות העות'מאניות.

תקציב קשר עם הציבור

מדובר בסוג של קופה קטנה בה יכולים חברי הכנסת להשתמש כדי לשמור על הקשר עם בוחריהם. טוב, לא בדיוק קטנה, 93 אלף שקלים בשנה. בכסף זה הם יכולים לממן פרסום, לקיים כנסים, לקנות כיבוד, לשכור לשכה מחוץ לכנסת ועוד מספר דברים יצירתיים. זהו סעיף מיוחד שניתן לצבירה.

כלומר, אם ח"כ לא מיצה את התקציב הוא עובר לשנה הבאה. לרשות זוהר עמדו 104 אלף שקלים בשנת 2016 (2017 טרם פורסמה) מהן מיצה 102 אלף. מה שמביא אותו למקום ה"מכובד" של שיאן ההוצאות. במעבר על הסעיפים, על פי פירוט ההתקשרויות והקבלות במסגרת בקשת חופש מידע שהגיש תומר אביטל מצאנו מספר דברים מעניינים. זוהר הוציא קרוב ל 50,000 ₪ על פרסום: פייסבוק, שירותי מידע של יפעת, מודעה בעיתון ומסרונים בעלות של מעל ל- 10,000 ש"ח. בנוסף זוהר התגלה כחובב טכנולוגיה. זוהר רכש שני מכשירי גלקסי ואיי-פון 7 ב 2016. תחביב הטכנולוגיה הזה עלה לנו ב- 2016 כ- 15 אלף ₪. יותר מרוב הח"כים.

בשבוע הבא עידן ימשיך את הסקירה הצמודה וגם נספר לכם אילו שאילתות מגיש ח"כ מיקי זוהר ומה אמר עליו מבקר המדינה בתפקידו הקודם כסגן ראש עיר וחבר מועצת עיריית קריית גת.

תגובותיו של זוהר לשאילתות שהגיש לו עידן השבוע

בעניין חוקי השקיפות נמסר מהדוברת של ח"כ מיקי זוהר:

ח"כ זוהר אינו שותף לאג'נדה שלכם ושל חברתכם הטובה סתיו שפיר שכן מדובר באג'נדה פופוליסטית ריקה מתוכן שכל מטרתה היא הצגת נבחרים באור שלילי על פי עקרונות מתנשאים, צדקניים וטהרניים.

על כן ח"כ זוהר סבור שלנבחרים ציבור עומדת הזכות לפרטיות ולחופש פעולה מלא (במסגרת החוק כמובן) מבלי שכתב כזה או אחר יוכל לפגוע בזכות זו.

ח"כ זוהר סבור שאין מקום לפרסומים צהובים אלא אך ורק לפרסומים בסוגיות ציבוריות ופילוליות שלציבור כן יש בהן עניין.

מיותר לציין שח"כ זוהר דוגל בעקרונות החוק בנושא השקיפות ומקפיד לעשות זאת בכל מה שהחוק דורש ממנו.

בעניין פרסום ושקיפות הועדה נמסר מועדת הכנסת:

בניגוד לוועדות אחרות בכנסת שקובעות כמעט תמיד את סדר יומן מראש, ועדת הכנסת, האמונה על אישור הליכים פרוצדורליים הנדרשים לקידום הליכי חקיקה המתנהלים במשכן, נדרשת להתכנס לא אחת בהתרעה קצרה יחסית במטרה לאפשר רצף עבודה תקין בכנסת. בהתאם לכך הוועדה מפרסמת את סדר יומה מראש בכפוף לשינויים המתבקשים.

כך לדוגמא, הדיון ביום שני שעסק בבקשת יו"ר ועדת העבודה והרווחה להקדים את הדיון במליאה לאישור הצעת החוק להעלאת קצבאות הנכים. אישור כזה ('פטור מחובת הנחה') ניתן לרוב רק לאחר שהחוק מאושר בוועדה הרלוונטית, מה שקרה הפעם רק ביום שני, שעות ספורות לפני כן. עיכוב הדיון בוועדת הכנסת משמעותו הייתה לדחות את אישור החוק במליאת הכנסת. בדומה לכך, התכנסה הוועדה באותו יום כדי לקבוע את סדרי הדיון במליאת הכנסת עבור הדיון בחוק התקציב שנקבע להתקיים ביום שלמחרת.

הדיון אודות חלוקת סעיפי חוק ההסדרים שנערך ביום שלישי בערב נקבע מראש להתקיים 10 דקות לאחר תום הדיון במליאת הכנסת בהצעת חוק התקציב. מאחר ולא ניתן היה לצפות מראש את מועד סיום הדיון במליאה, לא ניתן היה להזין את מועד הדיון למערכת הממוחשבת הרבה זמן מראש, אולם עצם קיום הדיון ומועדו המשוער פורסמו מראש לחברי הוועדה, למזמנים וגם על ידי ועל ידי דוברים נוספים לכתבים השונים העוסקים בתחום.

לגבי צילום הדיון- הדיון צולם במלואו ושודר בפורטל הוועדה באתר הכנסת. דוברת הוועדה באופן אישי נאלצה להיעדר מהכנסת וצפתה בו מרחוק. במהלך הדיון יצאה הוועדה ל-2 הפסקות של התייעצות סיעתית לבקשת ח"כ יואל חסון. לאחר ההפסקה השנייה היה עיכוב טכני של כדקה בחזרה לשידור, וזו ההצבעה האחת שהתפספה. מדובר בסעיף 16 להצעת חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת התקציב 2019), התשע"ח-2018 (מ/1196)- שעבר לדיון בוועדת הכספים. במידה ונתקלת בחוסרים נוספים בשידור, אנא עדכן אותנו ונבדוק בהקדם.

ובעניין הוצאות הקשר עם הבוחר:

רכישת מכשירי הסלולאר נועדו לח"כ עצמו ולחלק מעוזריו הפרלמנטריים שכן מדובר בכלי עבודה לכל דבר, יואיל בטובו כתב הצל ויבדוק גם ח"כים אחרים לשם השוואה. מסרונים הינם כלי לגיטימי להעברת מסרים לציבור ולכן השאלה אינה ברורה.

רוצים לשתף אותנו בעוד מידע על זוהר? רוצים שנבדוק סוגיות נוספות? כתבו לנו בפייס/בתיבת ההדלפות החסינה.

רוצים שנמשיך ללוות את זוהר מקרוב ואף נתרחב לכתבי צל ובדיקות נוספות? הצטרפו לאלפי תומכים ועזרו לנו לממן פעילויות נוספות.

כתב: עידן בנימין

נטו זוהר- שבוע 3. מה עשה מיקי בוועדה, מדוע פעל למען אינטל ואילו שאלתות הגיש?

/22/02/2018

בסיכום השבוע השלישי לבדיקת #כתב_הצל שלנו עידן בנימין, ח"כ מיקי זוהר נותן מבלי משים שיעור חשוב על עבודת התאגידים בכנסת, ממשיך להשתלח במשטרה, ואף משווה את חקירות רה"מ לרצח רבין. וגם אילו שאלתות הגיש, מה אשתו סוכנת הנדל"ן מבטיחה, אילו ניגודי עניינים היו לו בתפקידו הקודם ועוד.

תזכורת: למה מיקי זוהר? בוועדה הקודמת שהקימו לכבודו, פעל זוהר בניגוד עניינים מביש פעם אחר פעם. בזכות תמיכתכם, נסקור מקרוב את עבודתו של ח"כ מיקי זוהר במליאה ובוועדת הכנסת. מדי שבוע נוסיף גם מידע על עבודתו הפרלמנטרית.

נטו זוהר שבוע שלישי - זוהר חוזר להיות זוהר

לאחר שבועיים בהם מצאנו כי ח"כ זוהר מתנהל בממלכתיות יחסית לעבר ומשנה התנהגותו, ההצגה מסתיימת בסוף השבוע שעבר, עם פרסום המלצות המשטרה. בבוקר יום שני, עוד לפני פתיחת השבוע הפרלמנטרי, התראיין זוהר לרדיו חיפה ואמר. "כן, אני משווה את רצח רבין למה שעושים לראש הממשלה. אני משווה בין הדברים. כי מה שעושים לראש הממשלה, עושים לו הכול למעט ליטול את חייו". ראיון זה משך תשומת לב רבה בתקשורת ותגובות זועמות מצד האופוזיציה.

זוהר לא התבלבל, עשה זאת באופן מכוון ומודע, אולי אפילו כתוב מראש. לראיה ניתן למצוא כי זוהר שילם על פרסום ממומן בפייסבוק כדי לדחוף את אמירותיו לפיד שלנו בפייסבוק. זוהר ימשיך במהלך השבוע לעסוק באופן אובססיבי בחקירות נתניהו.

התיקונצ'יק שהפך לרפורמה בשוק התקשורת שתביא לחקירה?

ולמעשים. בישיבת ועדת הכנסת אותה זוהר מנהל ביום שני, ביקש ח"כ יואב קיש לזרז את ההצבעה להקדמת הדיון בחוק התקשורת. הנושא לא הופיע מראש בסדר היום. בתחילת דבריו קיש מתאר זאת כך: "התיקונצ'יק שהפך לרפורמה". חוק התקשורת יוצר רפורמה משמעותית בשוק התקשורת, מאפשר הקלה רגולטורית משמעותית על ערוצי הטלוויזיה הקטנים ובעיקר עוזר לערוץ 20.

ח"כ חסון מהמחנה הציוני מפציר בחברי הקואליציה לא לזרז את החקיקה בטענה שבמציאות של היום כדאי להיזהר בזירוז חוקים שכאלו. ח"כ זוהר עונה לו תשובה שלא תיאמן: "433 יחקרו גם אותנו, משם החשש? שיחקרו...ככה זה עובד במדינת ישראל 2018, אדם יחשוב פעמיים לפני שהוא יביע אותה- 433 בדרך."

ח"כ זוהר ממשיך ושוב תוקף את משטרת ישראל: "המשטרה לוקחת חלק בקרקס התקשורת...דבר אחד המשטרה לא יודעת לעשות- לחקור מפורסמים ונבחרים ציבור...". זו לא תהיה הפעם האחרונה השבוע שח"כ זוהר יבחר לתקוף את המשטרה.

ח"כ חסון מאיים וטוען שההתנהלות הבהולה הזו סביב ערוץ 20 תסתיים בחקירה. הדיון ממשיך, החוק עובר להצבעה שנייה ושלישית באותו היום ונכנס לספר החוקים של מדינת ישראל.

האופוזיציה מסרבת לשתף פעולה

בדיון המשך באותו היום, מחליטים על הקמת ועדה משותפת לוועדת הכלכלה ולוועדת הכנסת לטובת דיון בחוק הקמת רשויות תחבורה מטרופולנית. מטרת החוק להקים בירושלים ובבאר שבע רשות עירונית שתרכז את כלל פיתוח וניהול התחבורה בעיר. על פניו, מדובר בצעד משמעותי שיעביר סמכויות ואחריות מהממשלה לשלטון המקומי. האופוזיציה מחליטה כי אינה מתכוונת לשתף פעולה ומסרבת למנות חברי אופוזיציה לוועדה. ח"כ זוהר אומר כי יחליט בעצמו.

בתגובה, ענה ח"כ חסון כי: "כל חבר אופוזיציה שימונה יתפטר עוד באותו יום". חסון מודיע לזוהר וליועצת המשפטית של הוועדה כי אין הגיון בהקמת ועדה מיוחדת וכי החוק צריך לדון בוועדת הכלכלה. לטענתו, הסיבה היחידה שמקימים ועדה משותפת היא משיקולים פוליטיים ואין הוא סומך על כוונות הקואליציה.

זוהר דואג לאינטל כי ישב עם המנכ"לית?

בוועדה אחרת, הכספים, בינתיים מעבירים הצעת חוק של מיקי זוהר ועליזה לביא. הצעת החוק מאפשרת לעובד לסרב לעבוד בשבת ולא רק מטעמים דתיים. כיום ניתן לעשות זאת רק מטעמי דת.

אז הופתענו בדיון לגלות שח"כ זוהר אומר שהוא הכניס סעיף לחוק שיחריג את אינטל.

גם אחרים בדיון הופתעו, אז זוהר הסביר בישרות ובמשפט אחד ששופך הרבה אור על תהליכי קבלת ההחלטות שלו: "אני ישבתי עם המנכ"לית". זהו.

כלומר ח"כ זוהר מוכן להחריג מפעל אחד בכל התעשייה הישראלית מהחוק בגלל שהוא ישב עם המנכ"ל שלה. בתגובה פולקמן עקץ ואמר בציניות: "אהה.. כן, אין בעיה, נחריג את אינטל".

בעצם ח"כ זוהר חושף באמירתו את השיטה, וזה מדהים. נסביר מה ח"כ זוהר עושה: הוא מקדם חוק שעל פניו נשמע טוב והגון ואפילו האופוזיציה נותנת לו רוח גבית. ואז באה אליו מנכ"לית אינטל ומספרת לו סיפור שהחברה הזו שונה וזקוקה לטיפול מיוחד. אז זוהר מבצע להטוט בחוק כדי להחריג רק אותה.

התיקון שזוהר ביקש ככל הנראה לא אושר. אבל מה שכן טוב בסיפור הזה: זוהר מדגים למה כל כך חשוב לחשוף את יומני הפגישות של הנבחרים. הרי לא כולם מתוחכמים כמוהו.

בתגובת זוהר לשאלתנו על עניין זה ענה: "מדובר בעיוות בוטה של הדברים, ועל כן שאלה זו אינה ראויה לתגובה. אתם מוזמנים להקשיב היטב לדיון ולהבין מה אמר ח"כ זוהר בהקשר של אינטל".

בכנות, ראינו שוב את הקטע, ותאמינו – דעתנו לא השתנתה. חתכנו בשבילכם את הקטע כדי שתשפטו בעצמכם.

האם זוהר משבש הליכי חקירה?

בדיון טעון שהיה השבוע זומן מפכ"ל המשטרה לכנסת לדון, לכאורה, בראיון שלו לתוכנית "עובדה". שם הדיון נוסח באופן מטריד: "התבטאויות מפכ"ל המשטרה בתוכנית "עובדה" ומשמעותן."

למה מטריד?

השם המקורי של הדיון היה: "התנהלות המשטרה בחקירות ראש הממשלה". רק לאחר פנייה של חברות הכנסת יעל כהן פארן ואיילת נחמיאס ורבין מהמחנה הציוני שונה שם הדיון, בהוראת היועץ המשפטי עו"ד איל ינון. ינון כתב במענה לפנייתן כי "שינוי זה אינו רק שינוי סמנטי אלא "כזה המשפיע על תוכן הדיון כך שיעסוק בהתבטאויות המפכ"ל ולא בחקירות ראש הממשלה, שהרי הכנסת וועדותיה, מסיבות מובנות, אינן אמורות לעסוק בחקירות פרטניות תלויות ועומדות."

ומה עשה ח"כ זוהר בדיון? עסק בחקירות ראש הממשלה. "התנהלות המשטרה בכל מה שקשור לחקירת ראש הממשלה וחקירות נוספות שאני אדבר עליהם היא לא מקצועית, לא אובייקטיבית... חברינו בשמאל ששים ורצים להגן על המשטרה. כמובן שהם עושים זאת באופן מובהק, כיוון שעמדת המשטרה מותאמת לעמדות ולגחמות שלהם. זו הייתה אמורה להיות שעתה הגדולה של המשטרה, החקירה הזו ולי יש חשש משמעותי...". יו"ר הוועדה קיש עוצר אותו שוב ושוב ודורש ממנו להתייחס רק לראיון שנתן המפכ"ל. אבל ח"כ זוהר בשלו, ממשיך לתקוף את חקירות הממשלה סביב נתניהו ואומר שהוא לא מבין את העניין.

רק לאחר שהיועצת המשפטית מתקשת ומבהירה שוב: "יש הפרדת רשויות בין הכנסת לבין המשטרה- ועדת הפנים לא מקיימת דיון בענייני חקירות... הדיון הזה הוגדר, וכך ופורסם כראיון המפכ"ל ובוזה הוא צריך לדון. הדיון אמור להתמקד אך ורק בדברי המפכ"ל". חברי הליכוד מתעקשים ומנסים לכופף את עמדת היועצת המשפטית.

ח"כ זוהר מתערב בדיון ושוב טוען כי עבודת המשטרה לא מקצועית. הוא מסיים באמירה "הגיעה העת להקים וועדת חקירה ממלכתית בהתנהלות המשטרה בענייני חקירת בכירים". למרות ניסיונותיו של ח"כ קיש לעצור את דבריו של ח"כ זוהר ולהשאיר את הדיון בגבולות הגזרה של הראיון, ח"כ זוהר, יוזם הדיון, מתעלם מעמדת היועץ המשפטי לאורך כל הדיון.

בתגובת זוהר לשאלתנו מדוע בחר לדבר על חקירות מתנהלות בניגוד להנחיית היועץ המשפטי נמסר: "כך בחר לעשות ח"כ זוהר בהתאם לזכותו הלגיטימית לומר את אשר על ליבו ורק הציבור רשאי לשפוט אותו על כך."

להזכירכם, הסיבה שבחרנו לסקור את עבודות של ח"כ זוהר נולדה עקב התנהלותו העקבית בניגוד עניינים. ועדת האתיקה העירה לח"כ זוהר שפעל כך כאשר דן בשכונת כרמי גת בקריית גת. הסיבה, לח"כ זוהר 6 נכסים בשכונה ואשתו סוחרת נדל"ן ומתווכת בה. ח"כ זוהר מצדו דחה טענה זו וגרס כי אשתו והוא אנשים נפרדים ועיסוקה של אשתו לא רלוונטי לדיון. ועדת האתיקה התחשבה בזוהר בטענה כי זו הפעם הראשונה ומדובר בח"כ חדש.

ובכן, ועדת האתיקה טעתה.

מדוע?

ראשית, ח"כ זוהר אינו נבחר ציבור חדש אלא פוליטיקאי משופשף שכיהן כחבר מועצה בין השנים 2008-2013. החל משנת 2013 ועד לבחירות לכנסת ה-20 ב 2015 כיהן כסגן ראש העיר. אם אדם

שהיה סגן ראש עיר וחבר מועצה במשך שבע שנים לא יודע לזהות ניגוד עניינים כאשר הוא נמצא בו – אבוי לכולנו.

שנית, בדקנו, וכאן הפספוס הגדול של וועדת האתיקה – זוהר כבר קיבל הערה ממבקר המדינה על פעולה בניגוד עניינים עוד בנובמבר 2016, שמונה חודשים לפני דיונו בוועדת האתיקה. הדוח התפרסם רגע לפני שפעל שוב בניגוד עניינים בעיסוקו בשכונת 'כרמי גת'.

במקביל להיותו סגן ראש עיר וחבר מועצה כיהן זוהר כחבר איגוד הכדורסל ויו"ר מכבי קרית גת, קבוצה שאף הקים בעצמו. זוהר ניצל את תפקידו כסגן ראש עיר להעביר כספים לקבוצה זו.

איך? ח"כ זוהר שהקים את מכבי קריית גת, מכהן כיו"ר שלה כעשור, מתפטר מהתפקיד, ואז בכוחו כסגן ראש עיר משנה את הנוסחה דרכה מחלקת העירייה את הכסף לקבוצות הספורט. שינוי שהביא להכפלת תמיכת העירייה בקבוצה שניהל מסכום של 1.2 מיליון ₪ בשנת 2013 ל 2.4 מיליון ב 2014.

המבקר לא קונה את "ההתפטרות". ולטענת המבקר, גם אם זוהר התפטר אין הוא יכול לפעול לטובת הקבוצה בסמיכות שכזו.

בתשובתו למבקר המדינה הבהיר כי "בכל האמור להשתתפותי בישיבות המועצה בהן אושרה לעמותת הכדורסל תמיכה, ברור כי לא הייתי מצוי בזמנו בניגוד עניינים, שכן בניגוד מוחלט לטענה שהועלתה בפנייתכם, לא הייתי בזמנו חבר בעמותה. כבר ממאי 2014 בסמוך למינויי כממונה על הספורט וכסגן ראש עיריית קריית גת התפטרתי מיד מכל תפקידי בעמותה המדוברת, הן כיו"ר והן כחבר... רק לאחר התפטרותי המלאה מהעמותה חזרתי להצביע במועצת העיר בנושאי התמיכות כדת וכדין."

ובתגובה על כך כתב המבקר: "משרד מבקר המדינה מעיר לחבר המועצה לשעבר כי לא נמצא בעירייה תיעוד להתפטרותו מכל תפקידיו בעמותה. עוד מעיר משרד מבקר המדינה כי התפטרותו מכל תפקידיו בעמותה, ימים ספורים בטרם חזר להצביע במועצת העירייה בנושא התמיכה בעמותות הספורט, אין די בה כדי לשכך את החשש להימצאו במצב של ניגוד עניינים. משרד מבקר המדינה מעיר כי היה עליו לנהוג בהתאם לכללים שקבעה הוועדה למניעת ניגוד עניינים של נבחרים ציבור ברשויות המקומיות, ומן הראוי שינהג לפי חוות הדעת משנת 2004 בעניין תקופת צינון, ויימנע מלעסוק בנושאים הנוגעים לעמותה שהמשיך להיות קשור אליה במשך שנה מיום שהתפטר מתפקידו בה."

תגובתו של זוהר לפנייתנו: "אתם מתבקשים לדייק בדבריכם, בדו"ח צוין שח"כ הקפיד לא להצביע בהצבעות על תמיכות הקבוצה כל עוד כיהן כחבר עמותה ויו"ר וחזר להצביע אחרי שסיים את תפקידו בעמותה."

הערת המבקר הייתה לעירייה שלא העירה את תשומת ליבו של ח"כ זוהר על כך שהיתה נדרשת תקופת צינון אחרי עזיבת העמותה. ברור שלח"כ בזמנו כשכיהן כסגן ראש העיר וכחבר מועצה לא היתה ידיעה שנדרש צינון וכמובן שדבר אף אינו מזכר בחוק אלא שמדובר בענייני נראות בלבד. כסגן ראש העיר הממונה על הספורט וכמי שאינו חלק מעמותת הכדורסל היה נראה סביר מאוד שהוא צריך להשתתף בהצבעה וכך הוא עשה."

האיש שמחזיק ב"קודים המתאימים" לקבלת אישורים

אשתו של ח"כ זוהר היא בעליה של חברת "זוהר ניהול נכסי נדל"ן". השבוע אנו מתעכבים קצת על החברה ומספרים לכם שגם אם זוהר יטען חדשות לבקרים כי מדובר בעסקיה של אשתו, שורשי החברה דה פקטו שלו. לפי עדות של אשתו: "היום אני הבעלים. בעבר זה היה בעלי. חמי וחמותי הקימו את

העסק". זו אולי הזדמנות לקרוא קצת על שירותי החברה, ביניהם: טיפול בהיתרי בנייה. בדברי ההסבר ליתרונות החברה נכתב המשפט הלא ייאמן: "גילינו את הקודים המתאימים הפותחים את השערים על מנת לקבל את הטפסים, אם אתם באמת רוצים להבטיח לעצמכם את קבלת הטפסים בזמן תצרו אתנו קשר כדי שתהיו מובטחים שאתם צועדים בבטחה לקראת המטרה."

מתוך האתר של זוהר ניהול נכסים

אין כמו להעסיק חברת נדל"ן שבעליה קשורים לעירייה ולכנסת כדי לפצח כמה קודים בקבלת אישורים.

שאלות

שאלתה הינה כלי פרלמנטרי בו משתמש חבר הכנסת כדי לחייב את השר האחראי לענות על שאלה בתחום סמכותו. ח"כ זוהר הגיש מספר זעום של 5 שאלות במליאה, בכנסת ה-20. שלוש שאלות בנושאי אובדן הכנסות מטבק, תנאי המחיה של אסירים ביטחוניים והיערכות הממשלה לטיסות לאומן.

השתיים המהותיות יותר (לדעתנו) – בטיחות בדרכים בצומת בת הדר והגנה על חושפי שחיתות – בוטלו.

מדוע? מהתגובה שקיבלנו מהדוברת של זוהר: "בזכות פעילותו של ח"כ זוהר הוחלט במשרד התחבורה לרמז את הצומת המסוכן, על כן השאלתא התייתרה. לגבי עניין זכרון יעקב, כנ"ל שם העניין הוסדר ולכן הפכה השאלתא למיותרת גם המקרה דנן"

באם פעולתו של זוהר הביא לתיקון ליקויים אלו – ראוי הדבר לשבח.

לגבי כמות השאלות, נשווה את זוהר לחברים אחרים מהליכוד. ח"כ ענת ברקו לדוגמה הגישה 41 שאלות, שרן השכל 29, יהודה גליק (כיהן קדנציה חלקית) 14 שאלות. מצד שני ישנם עוד מספר ח"כים מהליכוד שהגישו מספר דומה של שאלות כמו זוהר – נאוה בוקר, אורן חזן ונורית קורן. שורה תחתונה: שימוש בכלי זה משתנה בין הח"כים, וכמובן שאי אפשר לשפוט רק דרכו את פעילות הח"כ. אך כשנסיים את הפרויקט אנו מאמינים שהוא יוכל להצטרף לשאר הכלים ולספק תמונה רחבה ומקיפה על פעילותו של זוהר.

בשבוע הבא נספר לכם כמה כסף גייס זוהר בפריימריז? האם מקפיד להגיע לעבודתו? וכמובן על פעילותו הרציפה במשכן הכנסת.

רוצים לשתף אותנו בעוד מידע על זוהר? רוצים שנבדוק עוד סוגיות? כתבו לנו בפייס/בתיבת ההדלפות החסינה.

נטו מיקי זוהר- שבוע 4. מה עשה ח"כ זוהר למען ישראל השבוע?

/04/03/2018

בסיכום השבוע הרביעי לבדיקת #כתב_הצל שלנו עידן בנימין, ח"כ זוהר מנסה לבטל את עצמאות תאגיד השידור, וממשיך לנצל את המליאה (והפעם גם החקיקה) להטרלת המשטרה. בונסים של השבוע כוללים בדיקת הנוכחות שלו בכנסת וממי גייס כסף בפריימריס – וכיצד כל זה קשור לדיון על תחנת הכוח בפאתי השכונה בו זוהר מחזיק נכסים מרובים?

תזכורת: למה מיקי זוהר? בוועדה הקודמת שהקימו לכבודו, פעל זוהר בניגוד עניינים מביש פעם אחר פעם. בזכות תמיכתכם, אנו סוקרים מקרוב את עבודתו של ח"כ מיקי זוהר במליאה ובוועדת הכנסת ומדי שבוע מוסיפים מידע ממוקד על עבודתו הפרלמנטרית.

לאחר שדיווחנו לכם בשבוע הקודם כיצד ח"כ זוהר משבש לכאורה הליכי חקירה, תוקף את המפכ"ל ומקדם אינטרסים צרים של אינטל ללא שום נימוק או סיבה רצינית. השבוע, וועדת הכנסת שזוהר עומד בראשה התנהלה באופן רגוע וענייני, ללא פופוליזם ונושאים במחלוקת.

מה שכן, השבוע היה ח"כ זוהר מלא אנרגיה בתחום החקיקה והגיש על שולחן הכנסת 3 הצעות בנושאים שונים. צללנו לעומקן:

בהצעת החוק הראשונה, השידור הציבורי- פועל ח"כ זוהר להפוך את תקציב רשות השידור לתלוי באופן ישיר בפוליטיקאים.

ח"כ זוהר מבקש בהצעת החוק להביא את תקציב רשות השידור להחלטת הכנסת מידי שנה. משמעות הדבר שרשות השידור תאלץ להתחנף לקואליציה בכדי שלא יפגעו בתקציבה ותחזיר את השליטה בתאגיד לממשלה. דבר נוסף, תמוה, שמכניס ח"כ זוהר בתוך החוק זה להפוך דה פקטו את תאגיד השידור לערוץ ספורט. מתקציב של 15 מיליון שקל שמוקדש לספורט בתוך תקציב התאגיד - הוא מרבע את הסכום ל 60 מיליון שקל. זוהר מגדיל את הסכום שמגיע לתכנים ודואג שכל הכסף ילך לשידורי הספורט. עוד פירוט על החוק תוכלו לקרוא פה.

זו אינה הפעם הראשונה שמנסה ח"כ זוהר לפעול סביב סוגיית הספורט. ח"כ זוהר ניסה בעבר למנוע ואף הצליח במידה מסוימת למנוע רפורמה שתזיל את שידורי הספורט (לווידאו בנושא). ברפורמה זו היו אמורים לכפות על ערוצי הספורט מכירה של שידוריהם לשידורים רב ערוציים כמו- סלקום, TV, נטפליקס ועוד. איך ח"כ זוהר הצליח לפעול נגד הציבור? לאחר שהתקיימו לא פחות מ 11 דיונים בנושא בוועדת הכלכלה דחו את יישום הרפורמה לשנת 2019. ואם זה לא מספיק, ניסה לקיים בעבר ח"כ זוהר דיון בוועדה לצדק חלוקתי בשם: "שידורים באיכות גבוהה לעשירים בלבד", דיון שבוטל בעקבות החלטה של היועץ המשפטי של הכנסת בטענה כי הנושא אינו בתחום עיסוקה של הוועדה.

נזכיר כי עיסוקו המרכזי של ח"כ זוהר מחוץ לכנסת ובנוסף לנדל"ן הינו ספורט. ח"כ זוהר, כפי שציינו בשבוע שעבר, הקים וניהל את מכבי קריית גת ואף התמודד ליו"ר איגוד הכדורסל. האם הוא כבר מכין את הקרקע לחזרתו המחודשת לתחום הספורט? ימים יגידו.

שאלנו את ח"כ זוהר האם הכנסת סעיף שידורי הספורט לתיקון חוק זה הוא חלק מהסכם פוליטי עם לשכת ראש הממשלה?

זוהר השיב: "לא, מכל מקום אני סבור שכל אחד זכאי לצפות במשחקים מרכזיים גם אם אין לו כסף לשלם ל hot או ל. yes"

הצעת חוק שנייה - ניהול סיכונים ברשויות מקומיות - חשובה. היא תחייב את הרשויות המקומיות להקים וועדת ניהול סיכונים שתבחן מידי תקופה את חשיפת הרשות המקומית לסיכונים פיננסיים, סביבתיים ואפילו ביטחוניים ותמליץ לה כיצד לנהוג. דוגמאות לסיכונים שכאלו יכולות להיות דליפה ממכלי אמוניה או סגירת מפעל גדול שהרשות תלויה בו תעסוקתית. תמצית דו"ח הסיכונים יהיה מפורסם לציבור בדו"ח הכספי של הרשות, כפי שעושה כל חברה עסקית. תיקון אחד שהיינו מוסיפים הוא לחייב לשריין מקום בוועדה לנציג אופוזיציה בכדי לאתגר חשיבה קונפורמיסטית.

השלישית, הצעת חוק פסילת ראיות, תעגן בחקיקה אפשרות לפסילת ראיות כממצא עובדתי. זאת במידה וראייה הושגה שלא כדין. הצעת החוק מעבירה יותר כוח לנאשם וככל הנראה תאפשר להפיל כל חקירה שהושגה בה אפילו ראייה אחת באופן שאינו תקין. מדוע? כי בזכותה יוכל נאשם להפיל את כל שורת הראיות שהושגו בעקבות אותה ראייה פסולה. החוק מעלה לדיון את המתח בין זכויות הנאשם לבין עשיית צדק. האם הוא מידתי ולא יפגע כליל בכל הליך חקירה בה עשה שוטר טעות? לכותבי שורות אלו אין את הכלים לקבוע זאת.

בכל מקרה שאלנו את זוהר האם החוק יעזור לפוליטיקאים מושחתים עתידיים. זוהר הגיב: "אין כל קשר לחקירת נבחרי ציבור. זהו חוק שנועד לעגן את הלכת בית המשפט העליון שמדבר על פסילת ראיות שהושגו שלא כדין. המטרה היא הימנעות משימוש בפירות העץ המורעל."

האם ח"כ זוהר פעל שוב בניגוד עניינים בוועדה לצדק חלוקתי?

להזכירכם, רגע לפני סגירת הוועדה לצדק חלוקתי, לפני כחודש, יזם ח"כ זוהר דיון בשם "קיפוח תושבי הפריפריה- הקמת תחנת כוח בדרום". שם תמוה שמאחוריו שוב עמדה שכונת "כרמי גת". פנינו, כותב שורות אלו ותומר אביטל ליועץ המשפטי של הכנסת בכדי למנוע את הדיון. טענו כי זוהר שוב מקדם אינטרסים אישיים צרים – את הערך של נכסיו הרבים – ופועל בניגוד להנחיית וועדת האתיקה. עוד על כך והעימות של אביטל עם ח"כ זוהר תוכלו לצפות פה.

קיבלנו סוף סוף תשובה מהיועמ"ש, והנה היא: "פנייתכם הועברה לידיעתו של ח"כ זוהר עוד בטרם קיום הדיון והיועץ המשפטי לכנסת אף שוחח עמו בעניין זה. בשיחה הבהיר ח"כ זוהר כי מדובר בנושא רחבי שיש לו השלכה על תושבי הדרום באופן כללי, ובכך עתיד להתמקד הדיון. עיון בפרוטוקול הישיבה האמורה מעלה כי הדיון אכן עסק בהיבטים רחביים של הסוגיה."

למרות זאת, אנו נשארים בעמדתנו מהסיבות הבאות:

שם הדיון פורסם באופן מטעה: "קיפוח תושבי הפריפריה- הקמת תחנת כוח בדרום". זאת למרות שהדיון התקיים רק על העיר קריית גת ועל תחנת כוח מסוימת.

לטענתנו, הדבר נעשה, בחוסר תום לב לאור לכאורה, לאור העובדות הבאות:

ברשימת המוזמנים שפורסמה לא הופיעה עיריית קריית גת, או ראש העיר קריית גת.

אלא שבפועל הישיבה עוכבה על ידי ח"כ זוהר בחצי שעה מכיוון שראש העיר וחברת מועצת קריית גת טרם הגיעו.

ראש העיר קריית גת וחברת המועצה אהובה נאור (אליה נחזור בהמשך) היו הדוברים המרכזיים והיחידים מהציבור. בדיון ולא נכחו נציגי ישובים נוספים. (!)

י"ר הועדה לא דאג לזמן את כל משרדי הממשלה הרלוונטיים לדיון.

י"ר הועדה לא אפשר למשרדי הממשלה להציג עמדה סותרת לשלו.

מקומו הטבעי של הדיון נמצא בוועדת הפנים ואיכות הסביבה ולא ב "וועדת על" שיכולה לעסוק בכל מה שחפץ יושב הראש.

נפנה את הטענות האלו ליועמ"ש ונעדכן אתכם, כרגיל, בהתפתחות.

ח"כ זוהר נגד המשטרה

ח"כ זוהר ניצל השבוע את במת מליאת הכנסת ואת הופעותיו בתקשורת לא למען הציבור הרחב, אלא על מנת לפגוע במשטרה. והנה מה שאמר במליאה:

מכלוף מיקי זוהר: "אדוני היושב-ראש, כנסת נכבדה. הנושא שלפנינו חשוב. ברשותכם, אני רוצה לנצל את הבימה לדבר דווקא על האירועים האחרונים.. האירוע הזה שאני מדבר עליו, שבו במדינת ישראל 2018 יש ניסיון הפיכה, להדיח ראש ממשלה מכהן שקיבל תמיכה ממיליון איש במדינת ישראל, ולא בדרך דמוקרטית אלא באמצעות הכפשות, חקירות והדלפות לתקשורת. שימו לב. עכשיו, בואו נעשה ניתוח קצר להמלצות המשטרה ונבחן האם מדובר בהמלצות אובייקטיביות, מקצועיות, ענייניות, או שמא

עמר בר-לב (המחנה הציוני): אתה תבחן?

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד): אני אבחן.

מכלוף מיקי זוהר (הליכוד): ממרום לימודי האקדמיים, שני תארים – –

– שני תארים במשפטים ובוגר החטיבה לקרימינולוגיה, שיודע להבחין בין יסוד עובדתי ליסוד נפשי. אני אסביר לך איך המשטרה חטאה לתפקידה בהמלצות שהיא הגישה, אני אסביר לך.

...מה המשטרה אומרת? שימו לב. ראש הממשלה קיבל במשך 20 שנה מתנות מחבר. הוא השיב מפעם לפעם במתנות קטנות – אבל הוא קיבל מתנות מחבר. אחרי 20 שנה ראש הממשלה החליט (הכוונה למפכ"ל, ע.ב) שאותן מתנות בעיניו נחשבות כשוחד, כשוחד כדי להטיב עם אותו טייקון שנתן לו את המתנות. זה מה שהמשטרה סבורה.

איך ראש הממשלה מממש את אותו מתן שוחד של אותו טייקון? הוא מרים טלפון לשגרירות ארצות הברית ואומר להם: חברה, למה לקחתם לאיש הזה את הוויזה?

עוד 20 שניות. לאחר מכן, אומרת המשטרה: ראש הממשלה הרים טלפון ליאיר לפיד, או פגש אותו ואמר לו, תשמע, אני חושב שהחוק של אותו טייקון הוא חוק לא רע. ראש הממשלה בעצם זרק מילה לשגרירות ארצות הברית, זרק מילה לשר האוצר. משטרת ישראל התכבדה – – ופסקה: מדובר בעבירת שוחד."

ח"כ זוהר מסיים את דבריו ביצירת קשר לוגי תמוה ומגיע למסקנה מרחיקת לכת: "הדבר הזה הוא פוטש. שום דבר אחר, פוטש. ניסיון הפיכה ותו לא. המשטרה לוקחת בזה חלק, חברים. כן, כן, היא לוקחת בזה חלק."

שאלנו את ח"כ זוהר מדוע אינו עושה דבר אם הוא מאמין כי המשטרה מנסה לעשות פוטש לשלטון?

תגובתו: "בכוונתי לדרוש הקמת וועדת חקירה ממלכתית בנושא."

אנו מקווים שלא נתנו לו רעיון. בכל מקרה, לדעתנו עצם ההתקפות החוזרות והנשנות שלו במשטרה – המוסד שאמון הציבור בו קריטי לדמוקרטיה חפצת חיים – מסוכנות ומבישות.

למרבה הצער, בזכות אמירותיו מעוררות המחלוקת כי נעשה ניסיון הפיכה, זכה זוהר השבוע שוב להתייחסות תקשורתית רבה. השבוע הוקלט בשיחה סגורה שפורסמה ב "כאן חדשות" כי "נעשה פה ניסיון הפיכה של השמאל והתקשורת שהפילו בפח את המשטרה והמפכ"ל."

גם התכנית המדוברת אופירה וברקו אירחה אותן, שם ניצל את הבמה בעיקר כדי לטעון שוב באופן חד משמעי כי הוא מבטל את המלצות המשטרה וכי בחקירות נבחרו ציבור יש למנות גוף אחר.

זוהר VS האופוזיציה:

השבוע תפסנו את ח"כ יואל חסון מהמחנה הציוני, הפעיל המרכזי מהאופוזיציה, בוועדת הכנסת לשיחה קצרה על ח"כ זוהר. ביקשנו לשאול מדוע האופוזיציה התעקשה בשבוע הקודם להתנגד להקמת ועדה מיוחדת למטרופולין תחבורה בבאר שבע וירושלים דרך התפטרות שיטתית של חברי האופוזיציה מהוועדה. להזכירכם, בשבוע שעבר הודיע ח"כ חסון כי האופוזיציה מתנגדת לוועדה וכל חבר אופוזיציה שימונה אליה יתפטר עוד באותו היום. הצעת חוק המטרופולינים שלמענה הוקמה הוועדה נועדה להעביר יותר אחריות וסמכות לרשויות המקומיות לניהול ענייני התחבורה, נושא מבורך.

כששאלנו את ח"כ חסון על פשר ההתפטרות הבהיר כי "מדובר בוועדה מיותרת שתכליתה לפגוע בהקמת המטרופולינים. מקומה הטבעי של הצעה זו בוועדת הכלכלה". בתשובה לשאלה, מי לדעתו מנסה לחבל בהחלטה? הצביע לכיוון הסיעות החרדיות.

כששאלנו את ח"כ זוהר מה הוא מתכוון לעשות עם התפטרות האופוזיציה מהוועדה?

ענה: "ממש כלום, זו אמירה מאוד פופוליסטית ולא אחראית מצידם והציבור ישפוט אותם על כך."

לאחר מבט מקרוב על קבלת ההחלטות של ח"כ זוהר בוועדה שאלנו את ח"כ חסון מי לדעתו באמת מנהל את וועדת הכנסת?

חסון: "ח"כ אמסלם הוא האדם שמושך בחוטי הוועדה."

ח"כ זוהר מצידו טוען כי: "רובן (ההחלטות) בעצמי, חלקן בתאום עם יו"ר הקואליציה."

בונוסים – הפעם בחנו את חשבון הפריימריז והנוכחות בכנסת של זוהר.

פריימריז ותרומות: זו הכנסת הראשונה בה זוהר מכהן. בכדי להיבחר לכנסת הוא התמודד במפלגת הליכוד כנציג מחוז דרום. לטובת זאת גייס סכום כסף של 18,000 ₪ ושילם מכיסו 30,134 ₪ נוספים. סכום התרומות שמגייס מועמד מעידים מחד על היקף התמיכה הציבורית שהוא זוכה לה ומאידך על החבות שיש לו לבעלי עניין. מכמה אנשים גייס זוהר כסף? – 2 בלבד(!) ואחת מהן מעניינת במיוחד: עו"ד אהובה נאור שתרמה 10,000 ₪.

מה עוד אנחנו יודעים על עו"ד נאור? לא הרבה חוץ מהעובדה שהיא חברת מועצת קריית גת והייתה הדוברת המרכזית בוועדה לצדק חלוקתי בנושא תחנת הכוח. אותה ועדה ממש שצינו קודם. קלטתם? זוהר הביא לדיון את ראש העיר ואת התורמת הכי משמעותית שלו. לא מדובר באחת מעשרות תורמים, אלא באחת משני התורמים היחידים שנתנו לו כסף והוא לא טרח לציין זאת.

שאלנו אותו על כך והתשובה הפתיעה אותנו. זוהר: "לא היתה שום סיבה להזכיר את העובדה הזו בדיון משום שזה לא רלוונטי. עו"ד נאור גם הופיעה כחברה ברשימה שלי ושל הליכוד למועצת העיר והחליפה אותי במועצת העיר כשנבחרתי לכנסת. מעבר לזה אני גאה לציין שהיא בת הדודה שלי שאני מאוד אוהב ומעריך". מה אומרים? לא אומרים.

לבסוף שובץ ח"כ זוהר במקום ה-22 בליכוד עם 1906 קולות. איך דבר כזה קורה? רק בגלל שרוב קוראינו עדיין אינם חברי מפלגה. ומכיוון שעסקינן בליכוד אנו מזמינים אתכם להתפקד כאן באם אתם מוצאים כי האידאולוגיה של המפלגה קרובה ללבכם.

ראוי לציין בנוסף שח"כ זוהר ניהל את חשבונותיו באופן תקין ולא קיבל הערה ממבקר המדינה. יש לציין שהערה ממבקר המדינה לא מעידה באם חולק הכסף למקורבים או באופן שערורייתי. מבקר המדינה מעיר רק במידה והוצא יותר כסף ממה שמותר או שמה לא נרשמו ההוצאות וההכנסות כראוי (טכני לגמרי). כסף זה אינו כפוף לחוק חופש המידע ולכן לעולם לא ניתן יהיה לדעת לאן הגיע. ואל תטענו כי מדובר בכסף של תורמים. החל מהבחירות הקרובות כל חבר כנסת מהליכוד (כולל זוהר) יקבל הטבה של 320 אלף שקלים להתמודדות בפריימריז רק בגלל דמם הכחול. גם כסף זה, שהוא הכסף שלכם לא יהיה כפוף לחוקי שקיפות.

כתב הצל, עידן בנימין, בוועדת הכנסת שבראשה עומד ח"כ זוהר

נוכחות בכנסת:

ח"כ זוהר לא קיבל הערה מוועדת האתיקה על היעדרות מופרזת מהכנסת. בבחינת הנוכחות, הוא אינו ממובילי השעות במשכן אך נמצא במקום טוב באמצע. עבודתם האמיתית של חברי הכנסת נמצאת בהצבעות ובדיוני הוועדות של הכנסת ולכן במידה וח"כ מקבל הערה על היעדרויות מרובות (כמו יאיר לפיד) מעיד הדבר כיצד הוא תופס את עבודתו.

תודה וברכה:

חודש לתוך הפרויקט אנו מוצאים מקום גם לפרגן ללצוות הדוברות המקצועי של ח"כ זוהר. למרות הביקורת והסיקור הצמוד באופן לא שגרתי וחסר התקדים, ועל אף שפעלנו כנגדו מספר פעמים, זכינו לשיתוף פעולה מהיר וענייני מצד לשכתו של זוהר. התנהלות זו אפשרה לנו להגיש לכם את החומר באופן המקצועי והמדויק ביותר שיכולנו.

נטו מיקי זוהר - שבוע 5. מה עשה ח"כ זוהר למען ישראל השבוע?

/11/03/2018

בסיכום השבוע החמישי לבדיקת #כתב_הצל שלנו עידן בנימין, ח"כ זוהר ממשיך לפגוע במשטרה אך גם יוצא למאבק בחבריו לקואליציה ופועל לטובת הציבור. מפתיע? כל הפרטים למטה וגם בונוס: אילו תגובות מוחק זוהר מהדף שלו - בסיכום השבוע החמישי.

בזכות תמיכתכם, אנו בוחנים מקרוב את עבודתו של ח"כ מיקי זוהר במליאה ובוועדת הכנסת, ומדי שבוע מוסיפים מידע ממוקד על עבודתו הפרלמנטרית.

בשבוע האחרון אף הרחבנו את עבודת הצל לח"כ נוספת ציפי לבני מהמחנה הציוני. אנו בוחנים אותה בדיוק באותם כלים בהם בחנו את ח"כ זוהר.

נטו זוהר שבוע חמישי

לאחר שדיווחנו לכם בשבוע שעבר על הצעות חוק חדשות של ח"כ זוהר, דרישתנו להקמת ועדת חקירה פרלמנטרית ומי היא עו"ד נאור, השבוע הפתיע אותנו זוהר עם הצהרות על מימון טיסות ח"כים לחו"ל ואמירה חד משמעית על עמדתו כלפי שכר הח"כים. האם יצליח לעשות מה שאף ח"כ קודם לא הצליח?

ועדת הכנסת: איפה ח"כ זוהר מציע לקצץ בתקציב ומי יקבע את שכרו?

זוהר כזכור מנהל את הרגישה בוועדות, ועדת הכנסת. הדיון בוועדה שהתקיים ביום שני האחרון עסק בעיקרו בתקציב הכנסת.

ח"כ זוהר התגלה בדיון פה ושם כמי ששומר על הקופה הציבורית, כאשר הנהלת הכנסת ביקשה להעלות את תקציב אבטחת חברי הכנסת. מדוע? עד כה השב"כ אבטח את הח"כים בחו"ל והוחלט כי החל מ-2019 האבטחה תעבור לאחריות הכנסת. חשוב לציין כי לא כל הח"כים מאובטחים והדבר נעשה על פי צורך.

ח"כ זוהר הפגין בקיאות רבה בחומר (ח"כ דוד ביטן פרגן לו: "באת חזק היום").

זוהר שלף בתחילה את השפן הראשון: "אני רוצה להודיע גם לפרוטוקול וגם לחברים וגם לציבור. יהיו שינויים בשני דברים מהותיים – הראשון, שכר דירה ומלונות לח"כים שירצו לישון פה."

חברי כנסת שאינם גרים בירושלים יכולים ללון במלון על חשבון משלם המיסים. ישנם חברי כנסת שגרים במקומות רחוקים ושעת סיום הישיבה בכנסת עשויה להגיע בימי שני ושלישי לשעות מאוחרות מאד.

לאחר שזוהר מציין כי מעולם לא השתמש באפשרות זו הוא עובר להצעה עצמה: "סל לינות" לכל חבר כנסת. סל שלא יחרוג מהתקציב הקיים. ההצעה שח"כ יחליט איך לנצל את התקציב שלו, כאשר הוא יוכל לנצל אותו עבור עצמו ועבור עוזריו, או לא לנצל אותו כלל.

ההצעה השניה והיותר מעניינת של ח"כ זוהר הייתה ששכר חברי הכנסת ייצא מידיה של הכנסת. לדבריו "זו החלטה שקיבלתי ואני הולך להעביר אותה פה בוועדת הכנסת בחקיקה. שכר חברי הכנסת לא יקבע יותר על ידי חברי הכנסת. שכר חברי הכנסת יקבע על ידי ועדה חיצונית שתקבע את השכר שלנו באופן שתמצא לנכון. כל סכום שהיא תקבע יהיה מקובל עלי. עוד דבר שייצא מהכנסת בקרוב זה גם שכר השופטים."

מהלך דומה אנו מנסים לקדם ב"מאה ימים של שקיפות" מזה שנים. כמובן שצריך לראות שהוא באמת גוזר את הסרט הזה ולא רק מפזר הבטחות (בכל מקרה כתב הצל ממשיך במלאכתו), ועדיין- אפילו לאמירות כאלו יש משקל, והן מקרבות את הפנטזיות שלנו למנהל תקין למימוש.

הצהרה זו לא עברה בשתיקה מצד חבריו לקואליציה. מי שהוביל את מתקפת הנגד הוא לא אחר מיו"ר ועדת האתיקה, ח"כ יצחק וקנין, שאמר: "אני לא חושב שאנו קובעים את השכר שלנו, זו טעות יסודית מאד. זה שקבעו רק את ההצמדה זה לא קביעת השכר שלנו. באו והורידו את הכל בזה נגמר הסיפור. הבעיה היא שעשו הצמדה שונה לשרים ולחברי הכנסת... מה מתרגשים כי התקשורת עשתה מזה סיפור?"

זוהר: .. "אני אחד שמתרגש מהתקשורת? אני בן אדם שלא מתיימר לומר את מה שאחרים רוצים לשמוע."

וקנין המשיך בזעם: "חבר'ה, ההצעה הזו נמאסה כבר!"

זוהר מסביר: "יש טענה שלכאורה גם היא מוצדקת, שכביכול אנחנו מחר נוכל לשכוח את רחשי הציבור, נוכל להעלות את השכר שלנו לכל סכום שנרצה ומצד שני גם יכולים להוריד אותו. (כרגע) זה לא בשליטה של גוף חיצוני."

וקנין: "זה לא נכון."

זוהר: "יצחק, זה המצב היום."

לצערנו יו"ר ועדת האתיקה ח"כ יצחק וקנין "השתעשע באמת". ח"כ זוהר העמיד אותנו על כך ואם זה לא מספיק, חשב הכנסת הזכיר לח"כ וקנין אודות ועדה שהחליטה בעבר בדיוק על מה שדנים עכשיו ואומר: "אני לא זוכר מי היה יו"ר ועדת הכנסת, אולי ביטן זוכר. אבל הם דחו את ההמלצה של הוועדה הציבורית."

(ח"כ ביטן זוכר היטב. הוא עצמו היה יו"ר וועדת הכנסת שדחה את ההמלצה).

זוהר ממשיך: "אתם תראו שההצעה שאביא תיתן הרבה שקט... היא תכריע מה השכר של חברי הכנסת."

וקנין לא מוותר: "מאז שהעבירו החלטות לוועדה חיצונית מצבנו רק הורע. אנחנו יורים לעצמנו בראש", והמשיך בהתרגשות "לי זה לא נוגע (הוא התכוון "אני מסודר)". הרעד בקולו ותנועות הגוף מספרות משהו אחר- הוא מוטרד.

ח"כ זוהר לא מרפה ומוסיף: "גם את הוועדה שתקבע את השכר, הכנסת לא תמנה."

ח"כ ביטן עוקץ: "שמת כבר את הכותרת, בוא נמשיך."

ח"כ זוהר: "זה לא כותרת זו הצהרה. אסור לי להעביר הצהרות?"

בשורה התחתונה, הדיון הזה הדהים אותנו. ח"כ זוהר הביא לשולחן שתי הצעות למורת רוחם של חברי הכנסת וקנין וביטן. אחת מהן מבקשת לבטל החלטה קודמת של ביטן ולהביא את הנושא לדיון מחדש. הכל לנגד עינינו (עידן כתב הצל, ותומר שישב לידו), ובשעה שזוהר מודע לכך היטב.

ח"כ יצחק וקנין

האמירה החריפה של ח"כ וקנין: "אנחנו יורים לעצמנו בראש" רק חושפת טפח מהמאבק של ח"כ זוהר בכנסת. בשנה האחרונה ראינו מספר פעמים כיצד הכנסת מטפלת ביעילות ולטובת עצמה שכשהנושא נוגע להטבות חברי הכנסת והמפלגות.

פנינו לזוהר ושאלנו מתי יעביר החלטה זו? – וקיבלנו חצי הבטחה: "בע"ה בכנס הבא", והוסיף שכעת הוא מנסח את ההצעה עם הייעוץ המשפטי.

נמשיך לסקר ולעקוב אחר הנושא. באם יצליח ח"כ זוהר במהלך זה יחולל מהפכה ששייב ולו במקצת את אמון הציבור בכנסת, ואולי אף יוביל קו הגיוני מאין כמותו – שחברי הכנסת לא קובעים החלטות לגבי עצמם.

בהמשך הדיון, הציע ח"כ זוהר לקצץ בתקציב אבטחת הח"כים בטיסות לא ממלכתיות לחו"ל. טיסות שממומנות על ידי גורמים זרים – שוב למורת רוחו של ח"כ ביטן. המשך הדיון התלהט ועסק במי מהח"כים תורמים והיה צהוב ומיותר.

ח"כ רוזנטל (פונה לח"כ מועלם שנכנסה לחדר): "הוא (זוהר) אמר שהוא מציע הצעה, ששכר חברי הכנסת יצא מהבית הזה לוועדה ציבורית, אבל לפני חצי שנה בהצעה של גרמן ושלי הוא הצביע נגד".

זוהר: "אני מצביע נגד האופוזיציה כמעט באופן אוטומטי ואני מודה בזה. כל מה שהאופוזיציה מביאה זה או פופוליסטי או לא רציני. אני מצביע נגד. שמביאים הקואליציה משהו זה משהו רציני, שיש לו גם היתכנות ואנו מצביעים בעד. כמו שהצבענו נגד קצבאות הנכים כשהצעת החוק הגיעה מהאופוזיציה, אחר כך הצבענו בעדה כשהגיעה מהקואליציה. ככה זה עובד פה במדינתנו."

אמירה מבישה שכזו מבזה את הכנסת ואת הציבור. אין סיבה להפיל הצעה טובה לעם ישראל רק כי אתה לא מאותו מחנה של המציע (קראו בהזדמנות זו את ה"טרחנות_לשבת" האחרונה שעסקה בדיוק בכך).

ובכן, חצי אמת בדברי של ח"כ זוהר. משמעת קואליציונית אכן חשובה ליציבות הממשלה ואף לטובת האזרחים בעניינים תקציביים. האופוזיציה נמצאת במקום נוח בו היא יכולה לדחוף איזו הצעת חוק שתרצה ללא האחריות למציאת המקורות התקציביים. לכן הגיוני שח"כ זוהר יצביע נגד העלאת קצבאות הנכים ומספר חודשים אחר כך, לאחר עבודת ממשלה יצביע בעד.

הבעיה מתחילה כאשר משליכים את המשמעת הקואליציונית הזו על חוקים שאין להם שום משמעות תקציבית אלא רק הבעת עמדה. החובה לאמץ החלטה של ועדה ציבורית בנושא שכר הח"כים היא בדיוק החלטה שכזו. בדיוק כמו בחוקי שקיפות. לכן, ההסבר של זוהר הגיוני (עם כל הצער שבכך) כשדנים בקצבאות הנכים אבל בהחלט לא סבירה בנושא שכר הח"כים.

שאלנו את ח"כ זוהר מדוע הוא מצביע באופן אוטומטי כנגד הצעות מהאופוזיציה, גם אם הן טובות. זוהר בתגובה: "כי אנחנו כפופים למשמעת קואליציונית שבזכותה נשמרת יציבות הקואליציה והממשלה."

מליאה ותקשורת

ח"כ זוהר לא נשא השבוע נאום במליאת הכנסת, אבל בתקשורת בהחלט דיבר וקידם שני מסרים מרכזיים:

בראיון לרדיו FM 103 ערך ח"כ זוהר שוב השוואה בין רצח רבין לחקירות ראש הממשלה: "אמרתי זאת בעבר בצורה ברורה, כפי שיגאל עמיר רצה להפיל את ראש הממשלה בצורה לא דמוקרטית, כך גם עושים רצח אופי לראש הממשלה כיום. במקרה הזה, השמאל, בחסות התקשורת, הם יגאל עמיר. אלו אנשים שרוצים לשפוך דמו של אדם באמצעות רדיפה פוליטית ורצח אופי, זה גם מה שהעם מרגיש."

ח"כ זוהר המשיך ואמר: "אנחנו לא נלך כצאן לטבח". אמירה כנגד השמאל אבל לא ברור מדוע עלתה בראיון.

בהמשך השידור ביקשה לאה גולדין מח"כ זוהר להפסיק עם ההשוואות לשואה ודרשה ממנו לחזור בו, אך ח"כ זוהר סרב. מוזמנים להקשיב לכל הראיון.

בראיון נוסף ברשת ב' שוב תקף ח"כ זוהר את המשטרה ואמר: "אנחנו רואים מסע של השמאל, יחד עם חלק מהתקשורת, ששמו לעצמם מטרה להדיח ראש ממשלה שלא באמצעות הקלפי במהלך תפקידו, ולצערי הם הצליחו להפיל בפח את משטרת ישראל ואת יחידה 433. זאת יחידה שכמהה לחיבוק תקשורת, והיא נופלת בפח וצר לי על כך. אני לא סומך על רשויות החקירה. המשטרה, היא עושה עבודה נהדרת בשמירה על החוק והסדר הציבורי, אבל השם שלה נהרס בגלל חקירות נתניהו, היא מאבדת את זה, היא רוצה חיבוק תקשורת. בחקירות מפורסמים ואישי ציבור ההכרעה מתרחשת בתקשורת."

בנוס השבוע**אילו סטטוסים מוחק ח"כ זוהר מעמוד הפייסבוק שלו?**

עמוד הפייסבוק של ח"כ הוא רכוש ציבורי. גם אם פתיחת העמוד אינה עולה כסף, חבר כנסת משלם על פרסום ממומן של הדף עד עשרות אלפי שקלים בשנה. בנתונים שהתפרסמו השבוע על שנת 2017 ניתן לראות כי ח"כ זוהר הוציא 48,000 ₪ על פרסום ממומן בפייסבוק, סכום ששווה לכ- 5 חודשי עבודה בשכר ממוצע וכמעט כפול מהשנה הקודמת. (!)

לצער ולצער ח"כים אחרים, הפייסבוק הוא כלי דו-סטרי ומעבר להפצת תעמולה ניתן להגיב בו ולהתייחס לעבודת חבר הכנסת. ישנן תגובות שאינן לגיטימיות, כגון קללות, הסתה או איומים שמחיקתם אפילו חשובה. ישנן תגובות ענייניות שפעמים רבות אינן שונות מהתבטאות חבר הכנסת עצמו, שנמחקות יחד איתן. ב'מאה ימים של שקיפות' קידמנו בעבר את פרויקט "אמנת הפייסבוק" עליו חתמו מספר ח"כים. עוד על כך תוכלו לקרוא פה.

בהמשך ליוזמה שלנו, נולד לשמחתנו אתר ח"כים מצייצים – הסורק את עמודי הפוליטיקאים ומעלה אליו פוסטים שנמחקו. בעוד שאנו בדקנו בעיקר ראשי מפלגות, דרכם ניתן ללמוד איזו ביקורת מעדיפים כלל חברי הכנסת להסיר. להלן מספר תגובות מהחודש האחרון שמחק זוהר בפינה לשיפוטכם. תגובות שלהבנתנו לא היו ראויות להימחק:

"לפעמים אני תוהה כאילו אנשים, כולם שמאלנים הרוצים להפיל ראש ממשלה? לא עלה בדעתכם שאדם הנמצא בעמדת כח זמן כה רב עלול לנצל אותה גם לאינטרסים אישיים? או שאתם מעדיפים להעלים עין ולהסית את העם רק כדי להמשיך לגנוב ולקדם אינטרסים אישיים בנושאי דת ומדינה/נושאים מדיניים? איפה העם עומד לנגד עיניכם? איפה הבושה?"

"ואחר כך אתה מתלונן למה אומרים שאתה לא חכם גדול!"?

"להזכירך מי שהסתובב עם תמונות של רבין במדי אס אס מכהן היום כראש ממשלה. אז אל תספר לנו סיפורים על רצח אופי. מעבר לזה, אתה יכול לומר עד מחר שהשמאל רודף את רוה"מ. לא ידעתי שלמפכ"ל עם כיפה קוראים שמאל. בטח לא למי שאישר את כל מהלך הבדיקה והחקירה שהוא היועמ"ש (דתי עם כיפה אף הוא ואחד המקורבים ביותר לרוה"מ). שתי אפשרויות: או שאתה שותף למסע ההסתה והדה לגיטימציה של ביבי למשטרה, או שאתה קונה את הלוקשים שלו. לא יודע מה יותר גרוע."

"אני במקומך הייתי מתבייש להוציא מילים אלו מהפה. מקווה שביום הכיפורים תתפלל למחילה. אבל אני מבין אותך, אתה בסך הכל קורא מדף המסרים ואין לך דעה משלך, עושה כמצוות אדונך. מקווה שלא יהיה כתוב שם שכדור הארץ מרובע.".....

אנחנו גאים שדווקא הנמחקים זוכים לבמה מחודשת אצלנו. מוזמנים לעשות לייק לעמוד הפייסבוק של ח"כים מצייצים.

שאלנו את ח"כ זוהר באם יש לו מדיניות מחיקה וחסיונות בפייסבוק שענה: "כן, כל מי שמקלל, מכפיש או מנסה להכתים אותי נחסם מיידית".

תגובתו, כאמור, איננה נכונה. נתראה שבוע הבא.

נטו מיקי זוהר – שבוע ששי ואחרון?

19/03/2018

בסיכום השבוע השישי והאחרון לבדיקת #כתב_הצל שלנו עידן בנימין לפני היציאה לפגרה, ריבים ועימותים בוועדת הכנסת חושפים איך מתקבלות החלטות שמשפיעות על כולנו ומראים שהפרדת הרשויות בישראל למעשה התאיידה.

רקע: בזכות תמיכתכם אנו בוחנים מקרוב את עבודתו של ח"כ מיקי זוהר במליאה ובוועדת הכנסת, פרויקט שהרחבנו לאחרונה גם לח"כ ציפי לבני מהמחנה הציוני.

ועדת הכנסת מוציאה סופית להורג חוק לשיפור התחבורה הציבורית

יום שני. הבוקר נמצאים עניינים מהותיים על סדר היום, בהם פיצול חוק המטרופולינים, שימוש במזומן, חוק מקרקעין וקאנביס. חלק מהם עוררו מחלוקת רבה בתוך הקואליציה.

הנושא הראשון שעולה לדין הוא פיצול רשויות התחבורה המטרופוליניות מחוק התקציב. החוק החשוב יכול לשפר את התחבורה הציבורית. הוא נועד להקים רשויות תחבורה בגושי ערים בכדי לנהל את נושא התחבורה במקום אחד ובסמכות הרשות המקומית. קוראינו האדוקים בוודאי זוכרים בשבועות הקודמים כיצד התנגדה האופוזיציה באופן עיקש ואף חריג בפרקטיקה שלה (התפטרות שיטתית מהוועדה) כנגד הקמת ועדה מיוחדת.

פקקים – הולכים להישאר בגלל שהדמוקרטיה שלנו מקולקלת.

טענתו של ח"כ יואל חסון מהאופוזיציה הייתה שהחרדים יטרפדו את החוק דרך הוועדה המיוחדת. והתברר שזה אכן מה שקרה. משמעות פיצול חוק המטרופולינים מחוק ההסדרים כפי שוועדת הכנסת בראשות זוהר אישרה – שהחוק נפל. חסון צדק, הממשלה הרגה חוק שהיא עצמה רצתה לחוקק ובזבזה את זמנה של הכנסת ופגעה בציבור.

הטענה שתשמעו בתקשורת ומח"כ זוהר במליאת הכנסת היא שמדובר בחוק מורכב שדורש עוד דיונים. האמת, שהמטרופולינים לא יקומו, לפחות לא בקרוב. זוהר, יו"ר ועדת הכנסת, לא הצליח להחליט – וכך הרג את הצעת החוק. זו עוד הוכחה לכמה שוועדת הכנסת חשובה – היא מסוגלת להרים או להרוג חקיקה עוד לפני שהגיעה לדין.

(נ.ב. החריש העמוק בוועדת הכנסת במקביל לפינת 'תזכיר לי' שאנו מפרסמים בקרן התחקירים מאפשרת לקבל את המידע עוד לפני שהוא מגיע לתקשורת המסורתית – הסיפור של חוק המטרופולינים פורסם רק השבוע בגלובס. החלק הקשה הוא לנפות את המוץ מהתבן. הדברים המשמעותיים מוסתרים בתתי סעיפים של חקיקה "משעממת", ולכן תודה לכם שאתם מאפשרים סקירת צל).

זוהר לא מצליח להחליט לגבי חוק שיאפשר לרשויות לחפור מתחת לבית שלכם ללא פיצוי.

בהמשך הדיון צצה מחלוקת ראשונה בין ח"כ יואב קיש לח"כ זוהר, שניהם מהליכוד. קיש דורש כי הדיון בחוק שעוסק בחלוקת מקרקעין ידון בוועדה שלו, ועדת הפנים. התיקון לחוק המקרקעין הוא הצעת חוק ממשלתית שמבקשת לפטור את הרשויות מלפצות בעלי קרקעות במידה ויחליטו לחפור מתחת לאדמתם. ראו ערך סוגיית החפירה במנהרות הכרמל.

היועץ המשפטי של ועדת הפנים, תומר רוזנר, תומך בטענתו של קיש. מנגד ח"כ רחל עזריה מ"כולנו" דורשת למשוך את הדיון לוועדה שלה – "ועדת הרפורמות". זו ועדה מומצאת שהקימה כולנו בכדי לקדם חוקים ששר האוצר מעוניין לזרז ולקדם, מבלי לעבור דרך יו"ר ועדת הכספים החרדי משה גפני. במשמר החברתי מצאו כי הוועדה דנה בעיקר בנושאים מבית משרד האוצר או מחברי מפלגת כולנו.

ח"כ עזריה טוענת כי שרת המשפטים ביקשה זאת בוועדת הרפורמות. ח"כ קיש מסרב להצביע ודורש (בצדק) ששרת המשפטים תגיע לדיון ותנמק את טענותיה.

תמרור אדום ראשון לאי-הפרדת רשויות – הכנסת הרי לא אמורה לפעול לפי נוחות השר. הכנסת חייבת להיות ריבונית בהחלטותיה. אמנם, חשוב לקיים שיח עם הממשלה ולשמוע את טענות השרים, אבל אסור לקבל החלטות רק כי השרה ביקשה. מאותו רגע מה שתשמעו בחדר מחלק את הקשב של זוהר ומקשה על קבלת החלטה ראויה. ואלו הנפשות והאינטרסים:

ח"כ רחל עזריה מכולנו לוחצת להחליט ולהעביר את הדיון לוועדה שלה.

ח"כ יואב קיש מהליכוד דורש להוריד את הנושא מסדר היום עד שיהיה דיון ענייני.

ח"כ יואל חסון מהמחנה הציוני לחוץ ללכת לישיבת סיעה.

יו"ר הקואליציה דוד אמסלם מהליכוד רוצה לדעת מהו סדר היום של התקציב.

והכל בו זמנית.

לפתע נכנסת דמות נוספת וקריטית, נדב שינברגר, היועץ הבכיר של שר האוצר כחלון וח"כ קיש נכנס איתו לעימות.

קיש: "אתה רוצה את זה? אז אני אהרוג לך הכל אצלי בוועדה (קיש כאמור מכהן כיו"ר ועדת הפנים)...ככה זה לא יעבוד.. על הראש שלך נעביר את זה, נמאס כבר, האוצר מתנהג פה בדורסנות, קצת אחריות ציבורית. אפס משמעות לכנסת."

בקצרה – מי שמנהל את קבלת ההחלטות בכנסת זו הממשלה. ראו בעצמכם.

הדיון נבלם לאחר שמונה דקות כשח"כ חסון מהמחנה הציוני דורש לעצור את הישיבה בגלל ישיבות הסיעה הצפויות בקרוב: "התקשורת מחכה. יש כללים בכנסת". הנוכחים מסכימים, וחסון ניצח – הישיבה נעצרה.

בשלוש וחצי בצהריים יפתח זוהר ישיבה חדשה והעימות בינו לבין קיש ימשיך. כעת יסוב סביב פקודת הסמים המסוכנים. במה מדובר? בהוראת שעה שהוציא משרד הפנים מבקש המשרד להקל בענישה על שימוש עצמי בקנאביס. תחילה ח"כ זוהר מציע ליו"ר ועדת הפנים יואב קיש את החוק במקום חוק המקרקעין (מה ששמעתם – כאילו מדובר בשוק הכרמל). קיש מצדו אומר שישמח לקבל את החוק הזה אליו אך לא נעים לו מח"כ אלי אללוף, יו"ר ועדת העבודה הרווחה והבריאות. וקלטו מה אז קורה:

זוהר מהסס: "רחל תקשיבי, איפה נדב? אני צריך את נדב כאן דחוף"

ואז זוהר עוצר את הישיבה: "אני צריך הפסקה של חמש דקות, אדבר עם נדב. אני אסכם איתו על הוועדות האלה."

נדב נכנס לחדר וח"כ יואל חסון צועק לו: "נדב אנו מתעכבים בגללך."

נמאס לכם מהמצב? לחצו כאן והצטרפו לסיירת השקיפות - משפיעים ביחד, מהכורסא!

תמרור אדום שני לאי-הפרדת רשויות.

זו לא תהיה הפעם האחרונה שחברי הכנסת יצטרכו לעצור ולהתייעץ עם "נדב". זוהר יצא להתייעץ איתו ורק אז יחליט מה לעשות.

זוהר חוזר לחדר ומתחרט. עכשיו קיש לא יקבל אפילו את פקודת הסמים המסוכנים. וקיש כועס.

קיש: "אבל לפני שניה היית מוכן לתת לי!"

זוהר: "אבל הם לא מסכימים (האוצר)."

תמרור אדום שלישי.

לפתע ח"כ עזריה נכנסת לחדר ומוציאה את זוהר החוצה. הישיבה נעצרת שוב.

כשיחזור זוהר לדיון יחליט להסיר את חוק המקרקעין מסדר היום ולתת את הדיון בפקודת הסמים לוועדת הרווחה, למורת רוחו של קיש, יו"ר ועדת הפנים. קיש מצד שני דורש כי הנושא יעלה והוועדה תצביע נגד. הוא חושש שיפתיעו אותו בהמשך.

ואז קיש אומר: "אני מציע שתדבר עם נדב".

תמרור אדום רביעי לחולשת הכנסת.

זוהר: "אתה יודע מה העניין, שעכשיו אתה מתנהג..."

קיש: "זה לא בסדר."

זוהר: "אתה מתנהג כמו ילד."

זוהר סוגר את הנושא, לא מעלה אותו להצבעה ומתחייב כי לא יעלה אותו שוב בלי ידוע של קיש.

ח"כ קיש הולך 'לאבד' את שתי הצעות החוק האלו ומודיע לח"כ זוהר שהוא לא הולך להצביע בעד משהו שהוא לא מאמין בו. זוהר מאיים להביא ח"כים אחרים מהקואליציה כדי ליצור רוב בכל מקרה. קיש מתקפל.

מה זה אומר להביא ח"כים ליצור רוב? פעמים רבות ינהלו בוועדות הכנסת שעות ולעיתים ימים שלמים דיונים בחוק. חברי הכנסת שידונו לרוב בנושא יהיו מהאופוזיציה.

איפה הקואליציה? מפוצלים בין כמה ועדות במקביל. זה אומר שהם לא באים לדיונים, וכשהם כן באים אז יתנהגו כרובוטים: התפקיד שלהם לרוב יסתכם בלוודא שהממשלה מקבלת את שלה, במקום לברר מה בדיוק הממשלה ביקשה.

זה מאלץ חברי קואליציה להצביע בסיכום הדיון לפי הוראת סיעתם, ללא קשר לנאמר בישיבה לפני כן. וכל זה מקשה על האופוזיציה לשכנע את הקואליציה שאפשר לשנות סעיפים בחוקים השונים- כי איך תשכנעו מישהו שלא נמצא? הנתונים של המכון לדמוקרטיה מוכיחים שח"כים לא נמצאים כמעט אף פעם באותה ועדה שוב ושוב – למעשה לא יותר מרבע מהדיונים.

כשמגיעה שעת ההצבעה תקרא הקואליציה לח"כים שלה להגיע ולהרים אצבע כדי שלקואליציה יהיה רוב. לעיתים הם לא ידעו כאמור במה מדובר ולא ישתתפו בדקה אחת בכל הדיון. פשוט יבואו ויצביעו –

כי אמרו להם. הם יעשו זאת תוך התעלמות מכל הנאמר בחדר וגרוע מכך, תוך ביטול דעתם האישית על החוק – הם יצביעו כי קראו להם להצביע, הם יצביעו איך שיאמרו להם. ככה קרה עם יהודה גליק בשבוע שעבר.

הידיים הארוכות של שר האוצר בוועדת הכנסת

אז מי זה נדב? נדב שינברגר הוא הזרוע הארוכה של שר האוצר בכנסת. נדב דואג כי חברי הכנסת יתיישרו לפי רצונה של הממשלה ובייחוד האוצר. התמרורים האדומים שהצבנו במהלך ההתרחשות מעידים על המעורבות האינטנסיבית של הממשלה, ובייחוד שר האוצר במתרחש בקבלת ההחלטות בכנסת.

נדב שינברגר עם משה גפני (מהטוויטר של בני רבינוביץ).

כדי שהתמונה תהיה מלאה נציין כי בחדר יושבים יו"רים של ארבע ועדות כנסת וכולם מתיישרים למוצא פיו של נדב, שליח שר האוצר. נראה כי הממשלה היא המחליטה הבלעדית גם בכנסת שמקבלת החלטות אך ורק על פי אילוצים קואליציוניים כפי שהעיד ח"כ זוהר בדיון. מה לגבי העמדות שלהם?

אי אפשר להאשים את הממשלה. היא תעשה כל מאמץ כדי לקדם את המדיניות שלה. חברי הכנסת הם אלו ששכחו את עקרון הפרדת רשויות ומאפשרים לה לעשות כרצונה ולדרוס את בית המחוקקים.

שאלנו את זוהר מדוע דברים אלו מתרחשים. ומדוע אינו סומך על יכולת השיפוט שלו?

זוהר: "כל ההחלטות הן שלי אך כמובן שאני מתייעץ עם גורמי הקואליציה ומשתדל לכבד את מבוקשם. בין השאר תפקידי הוא לפשר בין הצדדים ולבסוף לקבל את ההכרעה."

במליאה- זוהר מושך בשמיכה

לאור המשבר הקואליציוני מנסה ח"כ זוהר לגרוף כמה נקודות השבוע במליאה ולהביא להצבעה את חוק הלאום: "לא רק לחברותינו לקואליציה יש דרישות. גם לנו בליכוד יש דרישות וחוק הלאום הוא חוק טוב. וחוק הלאום צריך לעבור וחוק הלאום יעבור, כי אם הוא לא יעבור, אז גם אנחנו יודעים מה יכול להיות..."

עוד מוסיף זוהר ומאיים על השר ליברמן: "אם אנחנו נלך לבחירות מחר בבוקר, וליברמן יחליט להצביע נגד הליכוד ונגד חוק הגיוס, ייתכן מאוד שחברתו אורלי לוי אבקסיס תחליף אותו פה בכנסת כראש סיעה. ואם דבר כזה יקרה, אני חושב שליברמן לא יהיה מרוצה. ולכן, ליברמן צריך לבוא מחר להצביע יחד עם הקואליציה כפי שהוא מחויב, בהתאם להסכמים הקואליציוניים שעליהם הוא חתם, ובכך נמנע את הבחירות. ואם הוא לא יבוא, אזי יכול להיות, חברים, שניכנס למערכת בחירות".

יום שלישי- זוהר חולה ומתקיים דיון בראשות יו"ר הקואליציה, ח"כ דוד אמסלם

דיון נוסף של ועדת הכנסת יתקיים ביום שלישי בראשות ח"כ דוד אמסלם, יו"ר הקואליציה. ח"כ טיבי מהרשימה המשותפת מביע דאגה לזוהר. אמסלם מסביר כי הוא ממלא את מקומו מכיוון שזוהר אינו חש בטוב.

הדיון עוסק בעיקרו בסדר היום של התקציב. דיון שיחל ביום שלישי ב 16:00 ויסתיים ביום רביעי בלילה. ההפתעה בסדר היום – חוק הלאום לא נמצא בו.

הצעת חוק הלאום מבקשת לעגן כחוק יסוד את מדינת ישראל כמדינה יהודית עם עליונות על הערך הדמוקרטי שלה. ההצעה לא תשנה מהותית את אופיה של המדינה למעט סעיף אחד בעייתי. 7-ב: "המדינה רשאית לאפשר לקהילה, לרבות בני דת אחת או בני לאום אחד, לקיים התיישבות קהילתית נפרדת". סעיף אליו מתנגדים כלל היועצים המשפטיים, כולל נציג היועץ המשפטי לממשלה שטוען כי: "מדובר באפליה בוטה". לטענתו פרשנות החוק מאד רחבה ועל פיה ניתן להפלות אדם רק על בסיס הלאום. בקיצור- סעיף גזעני.

שאלנו את ח"כ זוהר מדוע החוק לא עלה במליאה השבוע? זוהר: "החוק אושר בוועדות הכנסת וצפוי לעלות במושב הבא בע"ה."

השקיעו 10 שקלים בחודש בעיתונות עצמאית ושקיפות

צל טרחנות: למה לא מתחילים בזמן את דיוני הוועדה?

בשבועות האחרונים כותב שורות אלו הגיע לרוב דיוני ועדת הכנסת כאשר מועדם פורסם מראש. זה אולי יישמע לכם טרחני (המילה החביבה עלינו) אבל שמנו לב שכמעט כל הדיונים החלו באיחור, חלקם באיחור ניכר. דבר חריג בוועדות אחרות, וגם דבר שאין לו מקום בכנסת ישראל- מרכז העצבים השלטוני.

יש לכך כמובן משמעויות רחבות ופגיעה בתפקוד כלל הוועדות שאמורות לעבוד באידאל כשעון שוויצרי כך שח"כים יספיקו ללהטט ביניהם (אין מספיק חברי כנסת, וכל ח"כ חבר בממוצע ב-3 ועדות במקביל). מספר פעמים כבר נשמעה הקריאה מפי ח"כים: "איפה מיקי?!" או "תקראו לי שהדיון יתחיל". לדוגמא, השבוע דיון שנקבע לשעה 11:00 נדחה ברגע האחרון ל 13:00 וכשהגיעה השעה המיועדת – נדחה ל 13:30. לפני שבועיים דיון שנקבע לשעה 11:00 נדחה לשעה 11:30.

כתב הצל, עידן בנימין, ממתין בוועדת הכנסת שבראשה עומד ח"כ זוהר

כשהחל השבוע הדיון ב-13:35 האווירה הייתה לחוצה, ולא בעקבות אוירת הבחירות המדומה. אלא מהסמיכות לשעת ישיבות הסיעה. בצהריים מתחילות הישיבות.

מהן ישיבות הסיעה? ישיבות שמתקיימות באופן קבוע בימי שני בכנסת, לפני שמתחילה המליאה. בישיבות אלו יושבים יחד הח"כים של כל מפלגה ומתאמים את עבודתם בכנסת לאותו שבוע. תחילת הישיבה תמיד מוקדשת ליו"ר שבד"כ מוסר הצהרה לתקשורת (פעם הבאה שתראו בחדשות ביום שני הצהרות של ראשי המפלגות זכרו שכנראה מדובר בישיבה בחדר צפוף. החלק החשוב והאמיתי מתקיים לאחר ההצהרה, בדלתיים סגורות.)

זוכרים את ההערה של יואל חסון? איך אפשר לנהל דיון מקצועי בוועדה, כשכולם חוששים לאחר לישיבות בסיעה שלהם?

לרגל היציאה לפגרה, שאלנו את ח"כ זוהר מדוע הישיבות מתחילות באיחור?

זוהר: "הסיבה לאיחורים מדי פעם נובעת מעיסוקי הרבים הן כמרכז הקואליציה בוועדת הכספים והן כמי שלוקח על עצמו ראיונות רבים לתקשורת בענייני נתניהו."

מעתה בכל פעם שנסקור עבודתו של חבר כנסת או שר נבדוק בקביעות אילו תגובות מחק בשבוע האחרון וניתן להם במה מחודשת. מקור המידע שאנו מסתמכים עליו הוא ח"כים מציצים – סל המחזור של הכנסת.

בשבוע האחרון לא מחק ח"כ זוהר ולו תגובה אחת. סוף סוף. גם כאשר נכתבו מילים קשות (בדקנו בפייסבוק שלו) – זה דבר שראוי לשבח.

ניגוד עניינים של זוהר – תשובת ועדת האתיקה

כשבאנו לסגור את הסיקור השבועי על זוהר קיבלנו תשובה מוועדת האתיקה אליה פנינו במקביל ליועץ המשפטי של הכנסת על ניגוד העניינים המחודש של זוהר. לוועדת האתיקה התלוננו לפני יותר מחודש בטענה כי זוהר פעל בניגוד להנחייתה שלא לעסוק בעניין שכונת כרמי גת בה יש לו נכסים מרובים, כשקידם דיון נוסף למענה. ועכשיו קיבלנו את תשובת הוועדה שהבהירה שלושה דברים מרכזיים לאחר שדנה בפנייתנו:

לטענתם, הוועדה בראשות זוהר עסקה בהיבטים רוחביים ולא בשכונה עצמה.

ועדת האתיקה כן הבהירה וציטטה שוב את ההחלטה כי אכן זוהר פעל בדיונים קודמים בניגוד עניינים ואסור לו לחזור על כך.

ועדת האתיקה הבהירה שח"כ זוהר אינו מושחת.

בשורה התחתונה ועדת האתיקה לא מסכימה איתנו (תומר ועידן).

מי שחתום על המכתב, הוא לא אחר מאשר ח"כ יצחק וקנין. מצלצל מוכר? ח"כ וקנין הוא אשר נלחם מול זוהר בשבוע שעבר על שכר הח"כים. על כל פנים פנינו שוב ליועמ"ש עם טענות נוספות וחדשות על אותו הדיון.

זהו השבוע האחרון בו אנו סוקרים את עבודתו של ח"כ זוהר בעצימות שכזו. למרות התהום הפעורה ביננו אנו רוצים להודות לח"כ זוהר על שיתוף הפעולה המלא ועל כך שתמיד ענה באופן ישיר, מהיר וענייני לשאלות שהצגנו לו. דבר שאינו מובן מאליו.

תודה לכל התומכים בפרויקט עד כה. במידה ונצליח בגיוס הקרב ובא לתמיכה חודשית קבועה (שמתם כבר כמה שקלים?) נחזור לסקור את עבודת ועדת הכנסת עם תום הפגרה בתחילת מאי, ונצמיד לח"כים, ולגורמים אחרים כתבי צל נוספים.

אוחנה על הביקורות בעקבות המינוי: "לא מתרשם מכתבלי הפרקליטות"

שר המשפטים תקף את אנשי התקשורת שביקרו את החלטתו למנות את אורלי בן ארי-גינזברג למ"מ פרקליט המדינה, עליה אמר: "ראויה פי אלף יותר משי ניצן"

מעריב אונליין - 17/12/2019

שר המשפטים, אמיר אוחנה

שר המשפטים, אמיר אוחנה, שוחח בתכנית 'וילנסקי את ברדוגו' בגלי צה"ל בעקבות החלטתו למנות את אורלי בן ארי-גינזברג לממלאת מקום פרקליט המדינה, במקום שי ניצן הפורש, ותקף את העיתונאים שביקרו את המהלך כשאמר כי הוא "לא מתרשם מכתבלי הפרקליטות". האש הופנתה בעיקר לעבר כתב המשפטים של חדשות 13, אביעד גליקמן, כאשר אוחנה אמר במפורש כי הוא מתכוון בעיקר אליו, ואמר כי "הוא פרסם שקרים רבים בהקשר שלי". על בן ארי-גינזברג, ממלאת המקום שבחר, אמר אוחנה כי היא "האדם המתאים ביותר מכל מי שראיינתי" והוסיף כי "כולם עם וותק מרשים בפרקליטות וראויים פי אלף יותר משי ניצן".

בנוסף, החמיא השר לבן ארי-גינזברג, ממלאת המקום שבחר, ואמר כי "היא תשמר את מה שראוי לשימור והדבר המרכזי שתעשה זה לפעול למען חזוק אמון הציבור בפרקליטות, שנמצא בשפל של כל הזמנים". כשנשאל אם תעמוד בלחצים הרבים שמופנים אליה מתוך המערכת ומחוצה לה, אמר שהתרשם כי היא "חזקה מאוד ומאמין שתעמוד בכל הלחצים, שמצער אותי בכלל שיש כאלה". הוא הוסיף כי "זה מעלה טעם רע מאוד ומראה על התנהלות רעה מאוד של המערכת, לא יכול שמתוך אלף פרקליטים מנוסים וטובים, רק אחד יוכל למלא את תפקידו של שי ניצן".

בנוסף, נשאל אוחנה האם המינוי נועד כדי לסייע לראש הממשלה, בנימין נתניהו, בתיקו הפליליים, וענה כי "לא ראיתי אפילו אבק של רבב, אחד הדברים ששכנעו אותי שהיא האדם המתאים זה שהיא לא מתקפלת בפני הביקורות ולא מזדהה באופן מוצהר שום צד. אני לא חושב שהדאגה והחרדה לא במקומה, ואני עומד באופן מלא מאחורי המינוי. תיקי נתניהו לא היה אחד הנושאים ששוחחתי עליהם עם אף אחד מהמועמדים".

אם זה נכון לכאורה מדוע היא עדיין מועסקת בפרקליטות אין ספק שהפרקליטות צריכה לעשות חשבון נפש ויש למנות מבקר של המערכת המשפטית כמו שמבקרים כל גוף.

18 Amos Nadai בדצמבר 2019

למה נעצר קידומה של אורלי בן ארי עד שהגיע אמיר אוחנה.

בשנת 2011 הורשע ניר חזיה ברצח הנער יפתח מור יוסף.

עורכי הדין ? ירום הלוי ואמיר אוחנה!!

זמן לא רב טרם ההרשעה, עוזב אמיר אוחנה את הייצוג בתיק מסיבות לא ברורות.

ב 2017, מתגלה כי הפרקליטה שניהלה את התיק העלימה על פי החשד ראיות שעשויות היו לעזור לחזיה בתיק שכולו עמד על זיהוי שלו על ידי עד כאשר הוא עצמו חובש קסדה.

מי הפרקליטה ? נכון .. אורלי בן ארי גינזבורג. היועץ המשפטי ופרקליט המדינה מקיימים חקירה ומקבלים לבקשתם צו אי פרסום עד תום ברור העניין ובשל כך נמנע קידומה של בן ארי לתפקיד פרקליטת מחוז המרכז.

מאותו רגע מתחילה בן ארי להסית נגד השניים, לכנות את ניצן בכינויים כמו היטלר, אל קעידה וכו' והופכת לממורמרת ותוקפנית כלפי המערכת.

2019 - אמיר אוחנה, שר משפטים זמני בממשלת מעבר של ממשלת מעבר, מקפיץ אותה מעל ראשי בכירים רבים ממנה וממנה אותה לממלאת מקום פרקליט המדינה בניגוד מוחלט להמלצת היועץ המשפטי לממשלה ד"ר אביחי מנדלבליט ונציב שירות המדינה ד"ר דניאל.

בן כספית במעריב : בסיבוב הזה מטרת המכונה האימתנית של ביבי היא לא לנצח את גדעון סער או להכריע את בני גנץ.

המטרה הסופית היא לרסק את המדינה, את מוסדותיה, את השלד הממלכתי שלה, את האמון שרוחשים אזרחיה לחוק, לסדר, למשפט, לכללי המשחק. זהו ריקוד המכונה שאחריו, רק המבול.

תוכנית הקרב של נתניהו פשוטה: בעדיפות ראשונה, השגת חסינות שתמלט אותו מאימת הדין. עדיפות שנייה: לנהל את משפטו מעמדת ראש הממשלה תוך שהוא הופך את האירוע ל"משפט ראוהו" ואת עצמו לקורבן של עלילת דם שטפלו עליו שונאי הציונות ואויבי היהדות. שתי האפשרויות הקודמות קלושות בהסתברותן.

נשארה האפשרות השלישית: לנהל את המשפט מעמדת כוח כלשהי. נתניהו יודע שאם יגיע לספסל הנאשמים כאזרח פרטי, הוא מחוסל. הוא מעדיף להופיע כיו"ר האופוזיציה או יו"ר הליכוד או תואר כלשהו בנבצרות כזו או אחרת. הוא רוצה להלך אימים על המערכת דרך ההכרה שהרשעתו פירושה הרשעת מישהו "מכהן".

הוא חייב להגיע לספסל הנאשמים כשהוא "חזק". כדי להגיע למשפטו כשהוא "חזק", נתניהו יאחז בכל תפקיד שיוכל.

תוקם ועדת חקירה ממלכתית
 לפרשת הצוללות Gil Zilber

10 שעות •

ביבי ואכבר

חזיונות שוא של האימאם ממסגד בלפור

מה!?! מה פתאום!?! אין לי כוונה כזו
אישרתי מכירת צוללות למצרים. זה סוד
לא יהיה כלום, כי לא היה כלום
חקירות המשטרה נזרקות לפח
הפרקליטות תדחה את המלצות המשטרה
היועמ"ש לא יקבל את עמדת הפרקליטות
בשימוע אנפץ את כתבי האישום אחד לאחד
גנץ, סער וליברמן הם שמאל
המדינה במצב הבטחוני שלא היה מעולם
המדינה במצב הכלכלי שלא היה מעולם
המדינה במצב הבינלאומי שלא היה מעולם

וחסוגדים: **ביבי ואכבר**

פרשת הצוללות וכלי השיט
עיקרי הודעת המשטרה

- מיקי גונר**: נציג המאג"ם "סימפלקס" בישראל. ניהל את מבצע המאג"ם. **הממצא**: יספי חוד, יצירה שנת 2007, שאורכו 10 מיליון ש"ח.
- עיד דוד שמרון**: קצין משטרה וראש דיון המאג"ם של נתניהו ורעייתו. פעל בשיתוף גנר תוך סיומה במאג"ם בקרבולת דורית. קיבל 270 אף שו משה נכנסת. נציג קבוע במאג"ם. סיקרני של גנר להחליטת המאג"ם. תוך בשאר, קבלת דבר במורה בניסוח המחרת והבנתו הן.
- עיד יצחק מולוק**: שליחו המיוחד של רה"מ. שותפו של שמרון. לביקוש שמרון נכנס עם גנר לן ב"הקרת המסע מוניטין" וקידום עסקאות כל שיש. **הממצא**: אין ראיות מספקות.
- אלוף (מיקי) אליעזר (ביני) מרום**: מפקד חיל הים. פעל לטובת גנר והעסקאות לטען שמה שפרטיו קיבל כ-500 אף שו. **הממצא**: שווד, מורה הברית אמנים. קשרות קשר לטעם הברית מס.
- אבריאיל בר יוסף**: מנהל לראש המאג"ם. מנהל לראשות המאג"ם. סייע לגנר לרכוש לנצי המסכה הקדם עסקאות כל שיש. **הממצא**: שווד, מורה הברית אמנים. קשרות קשר לטעם.
- תא"ל (מיר) שייקה ברוש**: חבר של בר יוסף. רכבה כמאג"ם "סימפלקס" קשר שווד. **הממצא**: שווד, מורה הברית אמנים. קשרות קשר לטעם.
- דוד שרון**: ראש המפתח של המאג"ם. ראש המכל של רה"מ. פעל לטובת גנר בעסקאות. קיבל כ-130 אף שו. **הממצא**: שווד, מורה הברית אמנים. קשרות קשר לטעם הברית מס.
- מודי ונדברג**: שול לטענתו יו"ר קוון היסוד. נציג את המפתח לרשימת הדוחות מ-100 אף שו. **הממצא**: שווד, מורה הברית אמנים. קשרות קשר לטעם הברית מס.

חנוך סער 21 דצמבר 2019

לפעמים אדם אומר רק משפט אחד, ובאמצעות המשפט האחד הזה אפשר ללמוד על המבנה הנפשי שלו, יותר מאשר מאלף נאומים חוצבי להבות שלו באו"ם או באולמי בון-בון...

'אני יודע מה זה לאבד בית', אמר נתניהו למפונים. ואז הגיע ההסבר... 'אחרי בחירות 99 סילקו אותנו מהמעון הרשמי'... הלו... ככה מגיב אדם שהפסיד לאהוד ברק בבחירות? מי סילק אותך מהבית? אתה איבדת 'בית'? בלפור זה 'בית ראש ממשלת ישראל'. לא הבית הפרטי שלך. הפסדת? ראש הממשלה הנבחר אמור להיכנס אליו!!!... הלאה... 'נאלצנו לעבור לשרתון פלאזה'... וואלה??? מה זה 'נאלצתם לעזוב'? הפסדת בבחירות!!! ולמה לשרתון פלאזה??? אין לך בית??? איפה שרה, אתה והילדים גרתם לפני שנכנסת למעון ראש הממשלה??? בשרתון פלאזה??? ומי מימן את השהות שלכם בשרתון פלאזה???

מה שהכי עצוב... ככה נתניהו באמת רואה את המציאות. ומה שהכי הכי עצוב... שיש כל כך הרבה אזרחים שממשיכים להריע לאדם שככה רואה את המציאות...

מיכל לפידות מאמנת אישית - 21 דצמבר 2019

אני רוצה להוציא אתכם מהסרט הזה שבו 'מאכילים אותנו'.

מספרים לנו, שלנתניהו יש המון הישגים, שזה היה העשור הטוב ביותר שהיה למדינת ישראל, שנתניהו הוא עתיר זכויות. האמנם?

איך אומר גיא זוהר, בואו נפרק ונרכיב מחדש....

*ב-10 השנים האחרונות, מחירי הדירות הרקיעו לשחקים ומחירן הוכפל, בעוד שכרנו נשחק וזוגות צעירים אינם יכולים לרכוש דירה.

*מערכת החינוך היא הירודה ביותר שהיתה אי פעם, ראו נא מבדק פיז'ה שהינו מבדק אובייקטיבי בינלאומי.

*מערכת הבריאות קורסת. כל מי שהיה במיון בשנים האחרונות, חווה זאת על בשרו.

*מערך תשתיות הכבישים קורס, ולא בגלל שלא השקיעו בכבישים, אלא בגלל שבכוונת מכוון ועל מנת להרוויח מסים מדלק ומרכישת מכוניות חדשות, היתה וישנה הזנחה מבוקרת של התחבורה הציבורית. וכל המדינה פקק אחד גדול.

*מערך הרווחה נמצא בשפל הגדול ביותר אי פעם. הנכים, הקשישים, אמהות חד הוריות ואנשים קשי יום מהפריפריה מוזנחים כי 'אין תקציב'. הפערים בין שכבות האוכלוסיה הולכים ונפערים וגדלים, ורבים הופכים להיות עניים יותר, ומעטים הופכים להיות עשירים יותר, והפערים ניכרים.

*כל ילד שלישי הוא ילד עני.

*החוסן הלאומי שלנו נפגע. התלכיד החברתי בין חלקי האוכלוסיה השונים נמצא במשבר בשל הסתה מכוונת, פילוג, שקרים וספינים.

*ועל ישובי העוטף? ועל החמאס ש'חוסל'... ועל קריסת האסטרטגיה של נתניהו נגד אירן כעת כשטראמפ הוא זה שמחזר אחריהם...

*ראש הממשלה, שהוא סמל לייצוג המדינה שלנו, ועל אף היותו דובר אנגלית רהוטה, אינו רצוי עוד בטרקליני ראשי המדינות המפותחות. הם הבינו שגם באנגלית רהוטה אפשר לשקר. (ראו דבריהם של ראשי מדינות - צרפת, בריטניה, ארה"ב (אובמה), ואתמול ברני סנדרס, היהודי) קנדה, איטליה ועוד.

ויש עוד כשלים רבים רבים, ועוד לא דיברנו על השחיתות, והצוללות, והגז....

אז איפה ההישגים? איפה?

צאו מהסרט הזה שמאכילים אתכם. את הפופקורן אתם יכולים להשאיר.

שבת שלום!

מוטי גילת על אוחנה המטורלל

יום אחד, כשאמיר אוחנה יהיה גדול • 23 בדצמבר 2019

יום אחד, כשאמיר אוחנה יהיה גדול, רציני, ואחראי - לא בובה של ראש ממשלה מושחת ומשחית, לא סמרטוט ריצפה של המשפחה המלכותית מבלפור - הוא יעמוד מול המראה, יצבט את עצמו חזק וחזק ושאל: זה אני? באמת? הייתי שם בימים הכי אפלים של מפלגת השלטון - בימים בהם היא ברחה משורשיה ומההדר הביתרי שלה? שיתפתי פעולה בגאון עם מעשי הנבלה הרבים, המקוממים, כאילו הם מקובלים עלי? אני החייל האמיץ של נתניהו שקיבל על עצמו לקרוע את הפרקליטות, לבוא איתה חשבון, להטיל דופי ביועץ המשפטי לממשלה אבי מנדלבליט - הכל כדי לחלץ את ראש הממשלה מספסל הנאשמים?

אני, עו"ד אמיר אוחנה, באמת עשיתי זאת? זה חלק מכרטיס הביקור שלי? עד למקום הזה התדרדרתי?

אני האיש שירד כל כך נמוך עד שהפך את עצמו לבדיחה עצובה, לקריקטורה ממש, המזכירה את מירי רגב ("גם שלטון החוק הוא לא מעל החוק...") ואת יתר חברי מקהלת הוא זכאי? אני האיש שנלחם בשומרי הסף האחרונים של המדינה בידיעה שניצחון בקרב הזה עלול להוביל את מדינת ישראל לאנרכיה? אני זה שעסק חודשים ארוכים בהסתת ציבור גדול נגד הפרקליטות ומערכת המשפט, קצר הצלחה ואחר כך טען שהציבור איבד את האמון במערכות האלה?

אני האיש שיצא להגן בקור רוח מצמרר על השחיתות השלטונית של בנימין נתניהו ועשה זאת בידיעה שהמהלך הזה עלול לצרף את ישראל למדינות העולם השלישי? אני האיש שניסה להפוך את תרבות השקר, המרמה ולקייחת השוחד לנורמה שאין להתבייש בה? אני זה שהצהיר שלא לכל הכרעת דין של שופטי בג"ץ צריך לציית? אני זה שניסה בעצם להלבין מעשים פליליים ולהציגם בריצנות כרדיפה פוליטית? אני זה שעסקתי בדרכי בהנחלת תרבות אי כיבוד החוק לציבור גדול, תוך ניצול העובדה שהוא אינו מצוי ברזי כתבי האישום?

אוחנה, מותר להעריך, יאלץ לעמוד דקות רבות מול המראה בביתו, כי רשימת "הישגיו" ארוכה. היה לו הספק גדול, צריך להודות, הוא היה שר וחבר כנסת חרוץ. בעוד שנים, כשחובב הפרסום ויצרן הכותרות הזה יעשה חשבון נפש אישי - הוא ישפיל עיניים מחמת הבושה, יצבט את עצמו בפעם המי יודע כמה, ושאל שוב ושוב: אני זה ששחה במי המדמנה האלה וטיפח בדרכו את גינת השחיתות הציבורית? אני זה שמינה את הבת דודה שלו לראש המטה שלו במשרד המשפטים ולא הבין מדוע מבקרים אותו? אני זה שבמקום להגן על מערכת האכיפה - ניסה להלך עליה אימים? והעיקר במישור הערכי: אני זה שתמך בהענקת חסינות לבנימין נתניהו ולאחרים כאשר ידע שהחלטה כזו תהפוך את הכנסת והממשלה עיר מקלט לעבריינים?

ועוד ישאל אוחנה את עצמו: אני הייתי זה שחיפש לראש הממשלה נתיבי מילוט מספסל הנאשמים וניסה לפגוע בערך עליון במדינה דמוקרטית שכותרתו: כולם שווים בפני החוק? אני הגנתי על גרסת בנימין נתניהו אף שידעתי שאין חיה כזאת של תפירת תיק לראש ממשלה? אני זה שהתנדב להציג את נתניהו כקורבן אף שידעתי שגם קודמו בתפקיד, אהוד אולמרט, גם הנשיא לשעבר, משה קצב, וגם אריה דרעי, טענו טענות דומות בניסיון לחמוק בדרך הזו ממיצוי הדין איתם?

כן, יאמר ודאי לעצמו אוחנה החדש, הייתי שם בחושך, באפלה, בצחנה השלטונית ששומר נפשו צריך לברוח ממנה. נפלתי בשבי של הקוסם. נסחפתי. לא הבנתי אז מה שאחרים, נורמטיביים, הבינו אז ומבינים היום: לא ייתכן מצב שנאשם בלקייחת שוחד ימנה שר משפטים והשר הזה, החייב לו, ימנה את

פרקליט המדינה הזמני. לא ייתכן שהפרקליט הזה יקבל החלטות בתיקי נתניהו ובתיקי נבחרים אחרים סרחו. מנדלבליט צודק: זה בלתי מתקבל על הדעת.

תוקם ועדת חקירה ממלכתית לפרשת הצוללות < זלמן דגן
22 בדצמ' בשעה 8:41 •
המשך הפרשה.

נחיתה קשה מכל כיוון אפשרי...

בלעדי לכלכליסט

עוד 66 מיליון שקל למטוס ראש המשלה

בנוסף, תקציב הנסיעות של נתניהו צפוי לגדול ב-15.5 מיליון שקל; ועדת הכספים תדון בבקשות בהמשך השבוע; ח"כ מיקי לוי: "נתניהו לא רק נאחז בכיסאו אלא במטוס שהפך לאבן שואבת של תקציבים ציבוריים"

2019 דצמבר 21 Isaac Hochberg

לא כל ה"השגים" של נתניהו הוצגו עד עתה. לצד אלה שהוצגו יש להוסיף את:

מצבנו הביטחוני שהורע כשהאירנים על הגדר הצפונית, החיזבאללה בלבנון עם אלפי טילים מדויקים והחמאס בעזה מתקיים על פרוטקשן שמסופק על ידי ביבי וכושרו המבצעי גדל ומתעצם.

יהדות אמריקה כבר אינה לצידנו מאז שהרפורמים והקונסרבטיבים הופקרו לטובת המפלגות החרדיות שבקואליציה.

הדמוקרטים בארה"ב יזכרו לנתניהו את תמיכתו החד צדדית ברפובליקנים וכאשר יהיה נשיא דמוקרטי נחוש את אי תמיכתם בנו.

המוסדות הדמוקרטיים; שומרי הסף, גורמי החוק והמשפט נמצאים תחת איום ויש חשש לדמוקרטיה.

השחיתות השלטונית "חוגגת" ונעשית נורמה מקובלת בתרבות השלטונית.

בהסכמים הקואליציוניים עם המפלגות החרדיות זכו החרדים לתקציבים ענקיים המרוששים את קופת המדינה והמנציחים את טפילותם ואת השתלבותם כפרודוקטיביים במשק ובחברה.

מדיניות השיסוי וההסתה של חלקי האוכלוסיה אלה באלה מנעו את האחדות בחברה הישראלית וגרמו לשיח אלים ושנאה עד לסכנה של מלחמת אחים.

השגים בעידן נתניהו אני לא מוצא.

אין כלום !

צ'אוו צ'אוו צ'אוו פרשת כלי השייט תיק 1000 תיק 2000 צ'אוו צ'אוו צ'אוו תיק 3000 תיק 4000 תיק 1270 צ'אוו צ'אוו צ'אוו צ'אוו צ'אוו צ'אוו נפגש בבית משפט	תמצית אישומים נתניהו פרשת עמדי , פרשת בראון חברון פרשת ביבי טורס צ'אוו צ'אוו צ'אוו פרשת רהיטי הגן פרשת החשמלאי פרשת הארוחות צ'אוו צ'אוו צ'אוו פרשת המטפלות פרשת מימרן פרשת אודליה כרמון	דבר אחד כבר ברור לגבי החלטתם של מנדלבליט ושופטי בג"צ בשאלה האם ראוי שנאשם בפלילים הוא שירכיב ממשלה: מי מהם שיעז לפסול את הנאשם, יסכן מאוד את עתידו המקצועי, ואולי גם ממש את חייו ואת שלומם של בני משפחתו. כך שחופש החלטה אמיתי, כבר אין למערכת המשפט. פשוט אין. ההפיכה של נתניהו נגד מדינת ישראל הדמוקרטית והשפויה לא תקרה, היא כבר קרתה ובכל יום שלו בראשות הממשלה, היא צוברת תאוצה. מי ייתן שיימצא בהם האומץ. יונה דורון צדק צדק תרדוף

בג"צ ביבי 1

למה לטעמי בג"צ יחליט שביבי לא יכול להרכיב ממשלה כשהוא מצוי תחת כתבי אישום:

1. החוק (חוק יסוד הממשלה) מדבר על הדחת ראש ממשלה מכהן, ומאפשר הדחתו לאחר הכרעה במשפטו.

מטרתו, למנוע הפלת ממשלה מכהנת בדרך של הגשת כתב אישום נגד ראש ממשלה מכהן. זאת מאחר ועם הדחת ראש הממשלה, נופלת הממשלה כולה.

2. התכלית שנועדה למנוע הפלת ממשלה מכהנת לא קיימת אם כן. ביבי אינו ראש ממשלה מכהן, הוא ראש ממשלת מעבר, שלא הצליח להיבחר שוב (פעמיים). אם הוא יקבל שוב להרכיב את הממשלה, הוא לא יקבל אותו כראש ממשלה אלא כח"כ מן השורה. אי לכך, לא תיפול שום ממשלה אם ביבי יפסל על ידי בג"צ, ולא יקרה דבר. בסך הכל יימנע מנאשם בפלילים עם 3 כתבי אישום לכהן כראש ממשלה.

3. על פי ערכי יסוד של מדינה מתוקנת, כפי שגם השתקפה בפסיקת עבר של בג"צ (ענייני דרעי, פנחסי), ח"כ שהוגש נגדו כתב אישום אינו ראוי לכהן כשר. על בסיס פסיקה זו, שמטרתה התויית דרך לניהול משטר תקין, אין סיכוי שח"כ נאשם בפלילים יקבל את הזכות להרכיב ממשלה ולעמוד בראשה.

4. לראש ממשלה מכהן כוח עצום. קיים חשד סביר למדי, לבטח לאור המתרחש כאן בשנתיים האחרונות, שראש הממשלה החומק ממשפט, יפעל נגד רשויות החוק, בתי המשפט ושלטון החוק, ואף יקצין ויסית ציבורים שלמים בעם נגד מוסדות המדינה. מדינה מתוקנת לא יכולה לאפשר לעצמה מחלה אוטואינומית מסוג זה. לכן, כללים החלים על ח"כ רגיל צריכים לחול ביתר שאת על מועמד לראשות ממשלה.

5. בענייניו של ביבי יש גם חומרה מיוחדת. העבירות הפליליות בהן הוא מואשם, נעשו במסגרת תפקידו כראש ממשלה. החזרת הנאשם לזירת הפשע, היא בגדר דבר בלתי מתקבל על הדעת, ובין היתר מאפשרת שיבוש הליכי משפט, בדרכים שונות, לרבות חקיקת חוקי חסינות פרסונאליים.

6. תפקיד ראש הממשלה מכובד מדי וחשוב מכדי להופכו לעיר מקלט לפושעים, ולא זו מטרנו. לכן, ובשים לב לאמור לעיל, בח"כ שרוצה להיות מועמד לראשות ממשלה יש לנהוג באופן מחמיר יותר מכל מינוי ציבורי אחר. כך נפסק לגבי ראשי עיר כדוגמת רוכברגר, לחיאני למיטב זכרוני, ואחרים, וכך אמור לחול מכוח קל וחומר על מועמד לראשות ממשלה.

7. טענות פופוליסטיות שהעם יכריע ולא בית המשפט, מתאימות למדינות אנרכיה או דיקטטורה. אם העם איבד את הצפון ואת ערכיו המוסריים, טוב שיש בית משפט שישמור ויגן על המדינה וערכיה. מנהיגים נוראיים ואיומים נבחרו על ידי עמם (מוסוליני, היטלר, ארדואן, צ'אבז, ועוד). זה בטח לא הפך אותם לבחירה ראויה. בית המשפט לא בוחר את מנהיג, הוא רק קובע מי לא ראוי להיות מנהיג. העם צריך לבחור מבין הראויים את מי שמתאים לו.

ושתי הערות לסיום :

א. כשחוק יסוד ראש הממשלה נחקק, הנורמות היו אחרות. ראשי ממשלה שכיהנו בעבר, והיו צפויים להיות מוגשים נגדם כתבי אישום או שרק ריחפו מעליהם חשדות פליליים (אולמרט ורבין, בהתאמה), היו הגונים וערכיים וזאת עוד קודם שהוגשו נגדם כתבי אישום. החוק לא העלה בדעתו שראש ממשלה יתבצר בתפקידו, יסית העם נגד רשויות החוק, יפעל לשנות חוקים בדיעבד, ופולחן אישיות מטורף של ממשלה חסרת ערכים העדר עמוד שדרה ערכי. בעולם של לפני ביבי, זה היה הנוהג הערכי ציבורי הראוי והתקין .

החוק אינו חזות הכל, ויש גם דרך התנהלות ציבורית וערכית. סדום למשל, חרבה לא על הפרת החוק והדין שהיה נהוג שם, אלא על העדר נורמות ערכיות ציבוריות בסיסיות .

אבל זו רק הערת אגב.

כי ערכים ציבוריים ואחריות אישית, כבר מזמן אין כאן.

ב. מה המסר לצעירים, לילדינו, נכדינו, וסתם אזרחי ישראל שומרי החוק, לערכי החוק ולסדרי שלטון ומשפט תקינים וניאורים, כאשר מדינה מאפשרת לנאשם בפלילים, בגין פשעים שביצע כראש ממשלה, לשוב ולהקים ממשלה בישראל?

מה המסר לכולנו על עצמנו? ואיך ננהג עם החוק וציוויו מכאן והלאה, כולנו?

בטוח שבג"צ רואה זאת מול עיניו.

קריימ מיניסטר

מבחינתי, נתניהו הגיע כבר מזמן לשלב הפסיכי של " אז מה תעשו לי...".

ומה שמדהים - זה עובד לו!!

הוא מסית, הוא ממריד, הוא משסה ישירות איש באחיו, הוא מתנהג כמטורף חסר כל גבולות !

אבל עדיין, אף אחד, שום גוף שזה בתוקף סמכותו לא עושה כלום! כולם פוחדים ומתחמקים כמו שפנים עלובים !

למה מחכים? שהוא יגיד גם לבג"צ קפוץ לי?!?

ומה יהיה אז?

מחכים לבחירות שלישיות בתקווה שהבעייה "תיפטר מעצמה בקלפי" או שממתינים שהנאשם יקים קואליציה בתמיכת הכהניסטים ועוזריהם? מה?

3 שנים נלחמנו, אזרחים פשוטים ברחובות בזמן שהמדינה שיחקה לה בנידמה לי...

אבל עכשיו, הרי המדינה "כאילו החליטה!"

ויש כתב אישום חמור!

האיש הזה, חבר הכנסת הזה, חייב להיזרק מייד מהמערכת הפוליטית עד להוכחת חפותו!

נאשם לא יכול לרוץ לשום בחירות! זה לא ברור או שכולנו איבדנו כבר כל בדל שכל ישר?

מנדלבלית, בג"צ, נשיא המדינה, ראש השב"כ!

זה לגמרי במגרש שלכם!

פחד והתחמקות יובילו לאסון!

אם תהייה חס וחלילה מלחמת אזרחים זו לא תהייה אשמתכם לשנייה! זו תהייה אך ורק אשמתו הישירה והבלעדית!

הוא יודע את זה, הוא מאיים בזה בלי שום בעייה - ומשתמש בזה נגדכם!

אל תרתעו! פעלו מייד!

זו חובתכם!

אם לא - נשבע לכם!

שתישרף המדינה!! ככה!! כמו שרה!!

נמאס!!

ואני לא היחידי שמרגיש כך!!

ישי הדס

עדות עובדת שעזבה לפני חודש את מעון רה"מ: "עברתי גיהינום"

שעות לאחר שטענה שרה נתניהו בעדותה כי העובדים במעון הם "שתולים", נחשפת עדות חדשה של אחת העובדות שעזבה לפני כחודש את עבודתה שם: "שרה הייתה קוראת לי מפגרת וסתומה - היא ביקשה שאתכופף על ארבע ואנשק לה את הרגליים"

דנה ויס | החדשות 12 | פורסם 23/12/19

שנתיים לאחר ששירה רבן הגישה נגדה תביעה על העסקה פוגענית, העידה הבוקר (שני) רעיית ראש הממשלה שרה נתניהו בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים. במהלך עדותה התייחסה נתניהו לאחת

העובדות, סילבי, וטענה שהיא "שקרנית ושתולה", אולם בשיחה בלעדית עם חדשות 12 מוסרת סילבי עדות טרייה לאחר שעזבה לאחרונה את המעון ומצהירה - "עברתי גיהנום."

"בחרתי להתראיין כי שמעתי את המשפט שהיה היום ורציתי להוציא את הצדק לאור, ולא כדי להפוך למפורסמת", ציינה סילבי. "מה שעברתי במשך חמישה חודשים אצל הגברת, אני לא מאחלת לאף אחד. עברתי גיהנום - סבלתי, בכיתי. היא יכולה להגיד שאני שקרנית, היא יכולה להגיד מה שהיא רוצה - אך מה שיש לי בלב, אני חייבת להוציא. בעקבות העבודה שם נהייתי חולה, שקעתי בדיכאון, לא זיתי מהמיטה מרוב כאבים."

"שרה הייתה עוקבת אחריי במהלך כל יום העבודה, כל הזמן ביקשה (לדעת) מה אני עושה, וכל הזמן (ביקשה) 'תחליפי בגדים, תשטפי ידיים. היא בקושי הייתה יוצאת מהבית, היא הולכת אולי פעמיים בשבוע לעבודה שלה וזהו. כל שאר הזמן דרשה לדעת כל הזמן איפה אני ומה אני עושה. פשוט הייתי חוזרת הביתה ולא מצליחה לזוז."

היא העליבה אותך?

"כן. הייתה קוראת לי בשמות, אומרת שאני מפגרת, סתומה, שיש לי שכל של ילדה בת חמש. פעם אחת היא לקחה את המגהץ והרימה אותו... לא יודעת מה היא רצתה לעשות איתו, אולי לזרוק עליי."

"היא לא הייתה מרימה עליי את הקול - היא הייתה צורחת", סיפרה סילבי. "כולם שמעו אותה מלמטה. כשהייתי יורדת היו מחבקים אותי, אומרים לי 'סילבי זאת לא את, את בסדר."

שרה אמרה לך לנשק לה את הרגליים?

"כן, בגלל שגם כתבתי איזה מסרון שאמרתי בו שהיא פסיכופתית - ואז כשחזרתי לעבוד היא כל כך כעסה ואמרה שיש לי ידיים של דם ושאני צריכה לנשק לה את הרגליים, להתכופף על ארבע. כמובן שלא עשיתי את זה."

סילבי טענה כי היא חושפת את העדויות בשם עצמה "ובשביל המצפון שלה": "אני לא מחפשת פרסום, לא מחפשת להיות סלב ולא שום דבר - אני רק רוצה צדק. כאב לי לשמוע מה שאמרו על שירה רבן. הלב שלי כל כך כאב בשבילה, ואני לא מכירה אותה. רציתי להיכנס לעבודה שחשבתי שתהיה משהו גדול - לשרת אשת ראש ממשלה, זה משהו גדול! אבל לא ציפיתי שזה יהיה ככה."

היא הייתה פוגעת בך פיזית?

"לא, כי אני הייתי מתרחקת. אבל נפשית? מאוד מאוד. בנשמה שלי, כן. ואני אהבתי את הילדים שלה ואת ראש הממשלה ובאמת, אני לא יודעת. אני ניסיתי לרצות אותה, מה שהיא רוצה אבל זה לא הלך. כשאמרו לי מבחוץ לא להיכנס לא האמנתי, כי אי אפשר להאמין. מי שלא חי את זה - אי אפשר להאמין. אי אפשר. וגם משתיקים אותנו. מפחידים אותנו: 'אני אתבע אותך, אני אעשה לך'."

מטעמה של שרה נתניהו נמסר: "עוד שקרים מרושעים מחברה נוספת בחבורת מני נפתלי ושירה רבן שהפכו את שרה נתניהו לשק החבטות שלהם ובנו קריירה על גבה. העובדות הפוכות. אחרי שהכפישה את הגברת שרה נתניהו, כתבה העובדת מכתב התנצלות ובו הביעה צער וחרטה על הדברים השקריים שאמרה."

העובדת סילבי העידה כי רעיית רה"מ איימה עליה עם מגהץ בידה וכינתה אותה "מטומטמת"
• הבוקר הדגישה: "לא שלחו אותי, אני לא משקרת - ואני רוצה צדק"

24/12/2019

סילבי, עובדת לשעבר במעון ראש הממשלה, הציפה מחדש את גל העדויות המתמשך סביב הלך הרוח בבלפור, ובעיקר זה של רעיית ראש הממשלה, שרה נתניהו. בריאיון טלוויזיה שהעניקה אמש (ב) "לחדשות 12" טענה כי רעיית ראש הממשלה "קראה לי מטומטמת ואמרה שיש לי שכל של ילדה בת 5". לטענתה, היא אף איימה עליה במגהץ.

הבוקר (ג') שוחחה סילבי עם ינון מגל ובן כספית ב-103 fm, וביקשו ממנה להגיב לתגובה של שרה נתניהו לטענות, ולפיה היא סבורה שעובדת המעון, כמו אחרים לפניו, הם שתולים. "אני לא שתולה", פתחה, "היא כל הזמן הייתה אומרת לי את זה. ובנוגע לתגובה שלה שכתבתי מכתב התנצלות עבורה - פשוט הכריחו אותי לכתוב את המכתב הזה, אחרת לא יכולתי להיכנס למעון. לא הייתה לי בעצם ברירה". לדבריה, אב הבית הוא שהכריח אותה לכתוב את אותו מכתב, שבו, על פי תגובת שרה נתניהו, "הביעה צער וחרטה על הדברים השקריים שאמרה."

בריאיון סיפרה סילבי כי הגיעה לעבודה במעון ראש הממשלה אחרי הפניה שקיבלה מחברתה, כשבתחילה לא ידעה כלל כי אחת ממעסיקותיה היא הגברת נתניהו. חמישה חודשים נמשכה העסקתה במעון הרשמי, תקופה שאותה היא מגדירה "מאוד קשה". הייתי במצב נפשי ירוד. לא הייתי יוצאת מהבית, לא הייתי מדברת עם חברות, היה לי מאוד קשה ולא ידעתי מה לעשות עם עצמי."

לדבריה, הקושי העיקרי בעבודה בבית הוא נפשי. "הלחץ שפתאום היא מופיעה. היא מפחידה. הייתי מפחדת ממנה. הייתי מבקשת להתפנות ועד שהיא מסכימה זה כבר..."

עם זאת, היא לא הצליחה לעזוב את התפקיד. "לא יכולתי. אני אישה לבד שצריכה פרנסה ועד שמצאתי עבודה אחרת - לא יכולתי לעזוב. זה שלא שלא רציתי, פשוט לא יכולתי להרשות לעצמי."

"זו האמת - לא כל אחד משקר"

הסיפורים והעדויות ממעון ראש הממשלה, כידוע, הם לא עניין חדש. מאז כניסת נתניהו לבלפור לראשונה בשנת 1996 ועד היום, עולות מעת לעת טענות של עובדים במעון להתנכלות ולתנאי עבודה קשים, שלרוב ממוענות בראש ובראשונה לרעייתו של ראש הממשלה. בן כספית העיד בשידור כי שוחח כמה פעמים עם נשים שעבדו במעון ושמע כל פעם את אותם הסיפורים. "אלו לא סיפורים - זו האמת", הבהירה סילבי, שנשאלה לסיבות לדעתה ששרה נתניהו מתנהגת בצורה הזו. "אין לי הסבר", ענתה, "היא כנראה לא בריאה בנפשה". לדבריה, עובדות שמועסקות כעת במעון חוששות לפרנסתן ולכן מעידות בפומבי כי לא היו דברים מעולם. "כואב לי. אני רוצה צדק. לא ייתכן שיאמרו שזה שקר. לא כל אחד משקר", הוסיפה.

סילבי סיפרה לינון ולבן כי היא אישה מסורתית, מצביעת ימין ואף מעריצה את ראש הממשלה נתניהו. בן ניסה להכין היכן נמצא ראש הממשלה עצמו בכל אותם אירועים. "אני כל הזמן שואל - איך הוא נותן לה להתנהג כך? מה ראש הממשלה עושה כשהיא מתנהגת כך?", שאל. סילבי: "כשראש הממשלה בסביבה היא מתנהגת אחרת. כשאחד הילדים נמצאים היא גם מתנהגת אחרת, היא מפחדת לצעוק עלינו לידם."

סילבי הדגישה כי אף אחד לא שלח אותה להתראיין בנושא. היא הוסיפה כי אין לה טענה כלפי הילדים אבנר ויאיר, או על ראש הממשלה עצמו. החיצים מופנים אך ורק כלפי אישה אחת. "כשעבדתי שמה ניהלתי יומן. הכל מתועד אצלי. כל מה שעברתי מתועד", אמרה, "אני לא מחפשת את הפרסום ואני לא משקרת. אני מוכנה לעבור פוליגרף. אני מדברת רק אמת ואני רוצה צדק."

בן הוסיף כי "אתמול היא אמרה בבית המשפט שהיא מפחדת מהעובדים". "בסדר", השיבה סילבי, "גם אני הייתי מפחדת אם הייתי כמוה."

מטעמה של שרה נתניהו נמסר אמש אחרי שידור הכתבה בטלוויזיה כי מדובר ב"עוד שקרים מרושעים מחברה נוספת בחבורת 'מני נפתלי ושירה רבן', שהפכו את שרה נתניהו לשק החבטות שלהם ובנו קריירה על גבה". לפי התגובה, "העובדות הפוכות. אחרי שהכפישה את הגב' שרה נתניהו כתבה העובדת מכתב התנצלות שבו הביעה צער וחרטה על הדברים השקריים שאמרה. בשיחות שוטפות שהתקיימו בינה ובין הנהלת חברת התחזוקה שמעסיקה אותה, היא הביעה חרטה על הדברים, אמרה שאין לה שום טענה כנגד הגב' נתניהו, שאין לה שום בעיה עם המטלות שהתבקשה לבצע - וביקשה להמשיך להחזיק במשרתה במעון ראש הממשלה."

נתניהו היה שר אוצר ב 2003 , ובשלטון 9 שנים ואלה התוצאות:

1. מחירי הדיור עלו ב 128%
2. מחירי החשמל ב 100%
3. מחירי המים 102%
4. מחירי המזון 96%
5. מספר העניים גדל ב 65%
6. עמלות הבנקים עלו ב 50%
7. מחירי הדלק ב 60%

אתם עוד מתלבטים ?
גאון כלכלי
בהשראת יחזקאל הבגדדי

"נראה שהיא לא בריאה בנפשה. אחרת אין לי הסבר"
ינן מגל ונן כספית ראשון עד רביעי ב-10:00
103

שמחה לטמן 24/12/2019 ב-14:39

השופט בדימוס עודד אל-יגון:

"נתניהו הגיב בטוויטר על החלטת בג"צ לדון בשאלת כשירותו החוקית להרכיב ממשלה בעת שהוא מכהן בו זמנית גם כראש ממשלת מעבר וגם במשרה הלא כל כך מכובדת של נאשם בשורת עבירות פליליות חמורות.

ואלה דבריו של נתניהו: "מי שיחליט מי ינהיג את העם - זה העם, לא אף אחד אחר. אחרת זה פשוט לא דמוקרטיה."

יש להצטער על כך שדברי ההבל האלה זכו להתפרסם ב"הארץ", ועוד בכותרת ראשית.

בדמוקרטיה אמיתית העם אמנם מנהיג את עצמו, אך זאת באמצעות רשויות השלטון שנבחרו על ידו בבחירות דמוקרטיות, ובהתאם לחוקי המדינה. רשויות אלו הן הכנסת הקובעת את החוקים, הרשות המבצעת האוכפת את החוקים שקבעה הכנסת, באמצעות זרועותיה החוקיות (משטרה, שב"ס ואח"), והרשות השופטת - באמצעות בתי המשפט.

מסירת הסמכות "לעם" נוסח נתניהו, זו הסתה פרועה להפקיע את הכוח מהרשויות המוסמכות, ולמסור אותו לאספסוף, שחלק גדול ממנו, אשר שיעורו המדויק אינו ידוע, הם אנשים חסרי זכות הצבעה, כמו קטינים, אזרחים זרים וכיו"ב.

דבריו הפרועים והמופקרים של האיש הנואש הזה אינם קריאה לדמוקרטיה, אלא לאנרכיה, ואיני בטוח כלל שהם ניצבים מצדו הנכון של הקו המפריד בין התנהגות חוקית לבין התנהגות פלילית."

מקיר חדר ההנצחה לישראל גילי בקיבוץ נען:

אלדד פלד 18 בדצמבר 2019/24

מסתבר שהשמאל של אז, ימני כמו הימין הקיצוני היום!

ויש שיאמרו יותר מציאותי מהשמאל של היום.

יובל קרניאל - 24/12/2019 -

האם ח"כ שהוא נאשם בפלילים בעבירות חמורות של שחיתות אישית אותן עשה במילוי תפקידו הציבורי, כלומר עבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים של עובד ציבור, יכול לקבל מנדט מנשיא המדינה כדי להקים קואליציה ולכהן כראש ממשלה?

שאלה שהגיע הרגע הבלתי נמנע שצריך לענות עליה.

כולנו קיוונו שזה לא יגיע לבית המשפט העליון, שההחלטה, שצריכה להיות מובנת מאליה בכל חברה מתוקנת, תתקבל באופן טבעי במערכת הציבורית והפוליטית.

קיוונו שבנימין נתניהו עצמו יבין שזה הרגע לטפל בעניינו האישי, ולנהל את משפטו, או אולי לפנות למסלול של עסקת טיעון או חנינה.

קיוונו ששותפיו בקואליציה, או בגוש, כפי שקוראים לזה היום, יקיימו את ההבטחות שלהם, לעצמם, לבוחרים, ולמצפון, ויעזרו לו לקבל את ההחלטה הקשה.

קיוונו שבכירים, אם היו פעם כאלה, במפלגת השלטון, בליכוד, יעזרו לקבל את ההחלטה הקשה אבל המתבקשת וידרשו ממנו לפנות מקום ולהאבק על חפותו בבית המשפט כאזרח.

אבל, בישראל של סוף 2019, בואך 2020, הדבר לא קורה, ובכירים באקדמיה ובמשק נאלצים לפנות בעתירה לבית המשפט, לשופטים, שיאמרו את המובן מאליו: נאשם בפלילים בעבירות שחיתות שיש בהן קלון, שנעשו במילוי תפקידו, לא יכול לכהן כראש ממשלה.

כמובן שבעת הזאת, גם המובן מאליו, כבר לא ברור. למעשה נדרש אומץ לב ציבורי ואישי כדי לומר אותו, ובטח גם לפסוק על פיו, במציאות כה שברירית, בחברה כה שסועה.

אז הנה, אני לפחות, (והפוסט הזה הוא אישי שלי, יובל קרניאל, ולא מחייב את שותפיו) אומר כאן, ובכל מקום, שלדעתי המשפטית, להעניק לנאשם כזה מנדט להקמת ממשלה, סותר את ערכיה ואת חוקיה של מדינת ישראל כמדינת חוק מתוקנת, וסותר את עקרונות היסוד שלה, ולכן הדבר אסור.

בית המשפט הוא הפרשן המוסמך של החוק, ועד שיאמר את דברו, הפרשנות שלי טובה כמו של כל אחד אחר. כמעט כל אחד אחר, כי גם היועץ המשפטי לממשלה, צריך, למעשה חייב, לומר את דברו ויש לכך משמעות משפטית וחוקית חשובה, כי בית המשפט לא מתערב בקלות בשיקול דעתו של היועמ"ש.

אני קורא ליועץ מנדלבליט לא להתחמק ולומר דברים ברורים.

אין חוק שאינו מחייב פרשנות, והאמירה כאילו החוק מדבר בעד עצמו היא טעות נפוצה בקרב אנשים שאינם משפטנים. החוק מדבר במושגים כללים, והמציאות היא פרטנית וספציפית.

נכון שיש חוק המאפשר לראש ממשלה לכהן עד להרשעה חלוטה, אבל החוק לא יכול לצפות את כל הנסיבות ולא מתיימר לעשות זאת. לכן בדיוק יש בתי משפט כדי לדון במקרה על נסיבותיו.

כך למשל, ברור שיכול להיות מצב בו יש אמון ציבורי ואמון בכנסת בראש ממשלה גם אם תלוי ועומד נגדו הליך (פלילי) כזה או אחר בעניין שולי שאינו קשור כלל למילוי תפקידו ואינו משליך עליו, על התיפקוד שלו ועל אמון הציבור בו.

המקרה שלנו הוא אחר, והדברים ברורים. מדובר בעבירות חמורות, לא טכניות, שנוגעות בליבת האמון של הציבור בנבחרינו ובעובדי הציבור. אין ולא יכול להיות אמון באדם שנאשם בשימוש לרעה בתפקידו ובסמכויותיו הציבוריות למטרות אישיות.

אדם כזה חשוד שיעשה שימוש לרעה בסמכויותיו כראש ממשלה ולכן חובה למנוע זאת. מדובר בסכנה של ממש.

אמון הציבור הוא לא ענין של הצבעה, ולא של רוב, מקרי או אפילו רוב גדול, (שאינו כאן בכל מקרה). אמון הציבור הוא מושג ערכי, אובייקטיבי, על פי סולם הערכים והעקרונות של המשטר והחברה בישראל.

העובדה שיש בציבור מחלוקת בנושא הפוליטי, או שיש הרבה אנשים שתומכים בנאשם, לא סותרת את העובדה שיש רבים אחרים שאינם להם אמון, ובעיקר אינה נוגעת ואינה משנה את הרף הנורמטיבי הקובע שאדם שמואשם בשחיתות לא יכול להנות ולקבל את האמון הנדרש מראש ממשלה, שהוא עובד הציבור מספר אחת.

האמון הנדרש כאן הוא אחר ואינו פוליטי. לא מדובר באמון שהאיש צודק או יעשה דברים טובים למדינה (כאן יכולה להיות מחלוקת ולכן הצורך בבחירות בין המפלגות הפוליטיות). מדובר באמון שחייב להיות גורף ומלא, וחוצה מחנות. אמון בכך שהאיש בה לשרת את המדינה, את אזרחיה ואת חוקיה, בהתאם לשבועת האמונים שלו לכנסת. אדם שנאשם שהוא מפר חוק סידרתי, לא ניתן להאמין גם לשבועת האמונים שלו.

שאלת אמון הציבור אינה נתונה להצבעה דמוקרטית של רוב.

בית המשפט נדרש כאן לאומץ לב מוסדי. ברור שאנו ערב משבר חוקתי, ופסיקה אמיצה יכולה לעורר תגובה קשה, אבל חובתם של השופטים היא לא תמיד קלה.

זה הרגע שהם נדרשים למלא את חובתם ולהצדיק את אמון הציבור בהם.

כשהנאשם נתניהו מסית למלחמת אחים

מוטי גילת 24 בנובמבר 2019

אריה דרעי לא יעמוד לדין, אמרו לי בשנות ה-90 אנשים מודאגים שראו את "ילד הפלא" החרדי בפעולה, כשהוא מסתבך בשחיתות שלטונית קשה. 'זה לא יקרה', היתה רוח דבריהם, 'שערה משערות ראשו לא תיפול'. שאלתי מדוע והתשובה שקיבלתי: 'כולם מפחדים ממנו. הוא אדם חזק. הוא מחובר עם אנשים עשירים ונהנה ממטריית הגנה בכנסת ומחוצה לה.'

אחד המודאגים האלה, שנשאל איך הגיע חובב לקיחת השוחד וטובות ההנאה, לאן שהגיע - השיב בערך כך: 'דרעי בנה לעצמו בתוך שנים ספורות צבא גדול של תומכים קנאים ועיתונאים מקורבים שהפכו לעסקנים. הם מגוננים עליו בכל דרך אפשרית. הם מתנהגים כמי שקיבלו על עצמם משימה חשובה: להפוך את השר שסרח לקורבן לעלילות ולשקרים של יריבים פוליטיים; לתפור לו חליפה של קדוש מעונה, להציגו כנרדף על רקע עדתי. לשקר לציבור במצח נחושה.'

דרעי היה אז נאשם בקבלת שוחד ובמעשי מרמה, בדומה לבנימין נתניהו כיום. כדי למלט את עצמו מאימת הדין, התנפל בפראות על מי שסירבו למרוח את החשדות נגדו. הוא לא חס על אף אחד מהגופים והאנשים שתמרו להעמדתו לדין ולימים להרשעתו המהדהדת ברוב המעשים שיוחסו לו.

הכתובת הראשונה הייתה התקשורת החוקרת שחשפה את מעלליו: אנחנו העיתונאים וידיעות אחרונות' שבו התפרסמו כתבות התחקיר עליו ("שלטון הפחד ושלטון הכסף של דרעי") הפכנו למעלילים, לבלתי אמינים, לרודפי חפים מפשע. לא פחות. מודעות ענק בעיתונים, במימון בעלי אמצעים מקורבים, נתנו ביטוי חלקי להליך המושחת הזה.

הכתובת הבאה הייתה מבקרת המדינה, מרים בן פורת ז"ל, שתיארה בדו"ח מיוחד את האופן והצורה שבהם ניסו דרעי ואנשיו להוליך אותה שולל. הדו"ח שלה נחשב לאחד החמורים שנכתב אי פעם במשרדי המבקרת. לכן אנשי דרעי באו איתה חשבון.

בהמשך קמפיין "הוא זכאי" הסתערו אנשי דרעי על המשטרה ועל חוקרי יאח"ה, שהמליצו על הגשת כתב אישום נגדו והפכו אותם לפושעים. כעבור זמן הסיט 'צבא דרעי' את האש לעבר פרקליטות המדינה שבה הוכן כתב האישום. הם השחירו את פניהם של היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש ובעיקר את פניה של פרקליטת המדינה, דורית בייניש. שניהם הוצגו כתופרי תיקים.

מזכיר לכם משהו?

מזכיר ועוד איך: נתניהו הולך בדרכו של שר הפנים המורשע - המורה הרוחני שלו. אותו סגנון, אותה שיטה, אותם איומים, אותן האשמות על רדיפה, התנכלות, ואכיפה בררנית. אותה התנפלות על עד מדינה זה או אחר; אותו סירוב להיפרד מכיסא השררה עד ששופטי בג"ץ יתערבו - והחמור מכול: אותו ניסיון להלך אימים על נבחרי ציבור בבית המחוקקים - מחוקקים שעולה חשש שלא יסכימו להגן על נתניהו לנצח אחרי שהפך לנאשם בשלושה תיקים חמורים.

ובכל זאת, יש הבדל תהומי בין השניים: נתניהו חובש עדיין את הכובע של ראש ממשלה. הוא עדיין האזרח מספר אחת. הוא המנהיג, הוא השלטון, הוא האיש שתפקידו להגן על שומרי הסף ולא לרדוף אותם. הוא לא אדם פרטי שכללי המשחק שלו שונים.

הבדל תהומי, אני חוזר ומבהיר, הבדל שאמור היה לגרום לנתניהו להתנהג באופן ממלכתי, אחראי, וציבורי ולהסיק מייד מסקנות אישיות. בדיוק כפי שהוא עצמו דרש מאולמרט לעשות עוד לפני הגשת כתב האישום נגדו.

זה לא קורה. נתניהו החליט להתנהג כאחרון העבריינים. הוא קם על המדינה, מעודד הפגנות נגד מערכת האכיפה, מקדש מלחמה במערכת המשפט, זורע הרס וחורבן היכן שהוא רק יכול.

בעברית פשוטה קוראים למעשה הבלתי נסלח הזה 'מרד במדינה'. הנאשם הבכיר במדינה מתנהג כמי שהחליט להשאיר אחריו אדמה חרוכה.

ריקלין: "אנחנו מתקרבים לרגע שהממשלה תגיד לבג"ץ - 'קפצו לנו'"

- 23/12/2019

עיתונאי ערוץ 20 ואלדד יניב התייחסו להודעת בג"ץ בנוגע לדיון בסוגיית כשירותו של נתניהו לכהן כראש ממשלה. יניב: "ההחלטה צריכה להתקיים בקלפיות".

למרות הניסיון של היועץ המשפטי לממשלה אביחי מנדלבליט שלא לקבל החלטה ולפרסם חוות דעת בסוגיית כשירותו של ראש הממשלה בנימין נתניהו להרכיב ממשלה, הודיע בג"ץ כי הנושא יידון ב־31 בדצמבר וכי החלטת היועץ תפורסם כ־48 שעות לפני הדיון.

בתמונה: מדינת ישראל נגד בנימין נתניהו ולהפך.

אבי גנור
10 דקות •

Rina Anati: לא אני כתבתי זאת: מאז שקרה מאז שאבא של יאיר הגיע

עד שאבא של יאיר הגיע - לא צילמו סרטון תעמולה בבית קברות צבאי
עד שאבא של יאיר הגיע - אף אחד לא צחק על פנים של פצועי מלחמה
עד שאבא של יאיר הגיע - אף אחד לא מכר צוללות למצרים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף אחד לא מחל לפולנים על פשעי המלחמה
עד שאבא של יאיר הגיע - לא קראו לשמאלנים בוגדים
עד שאבא של יאיר הגיע - לא קרא לאזרחית "משעממת"
עד שאבא של יאיר הגיע - אף ראש ממשלה לא ביקש מימון לילדיו
עד שאבא של יאיר הגיע - אף ראש ממשלה לא היה חבר של פושעים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף ראש ממשלה לא תבע עיתונאים ואזרחים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף גברת ראש ממשלה לא נאשמה בפלילים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף רה"מ לא ביקש מימון לתיקיו הפוליטיים
עד שאבא של יאיר הגיע - אף ראש ממשלה לא ביקש מימון לביתו הפרטי
עד שאבא של יאיר הגיע - לא כיהנו בכנסת סרסורים
עד שאבא של יאיר הגיע - עברו מין לא הרכיב קואליציה
עד שאבא של יאיר הגיע - לא הלכו בהפגנות אחרי ארון קבורה
עד שאבא של יאיר הגיע - לא היה בישראל רצח פוליטי של ראש ממשלה

ובכלל עד שאבא של יאיר הגיע היתה לנו מדינה, היתה לנו חברה, היתה סולידריות, היתה דמוקרטיה, היתה השכלה, היתה עבודה

ומאז שאבא של יאיר פה - הפכנו מדינה מושחתת, מדינה בה פושעים מכהנים בכנסת, מדינה בה שרים עוברים על החוק, מדינה בה יש שנאה, הסתה ושיסוי, מדינה בה הבורות היא ערך עליון, מדינת מאפיה, הליכוד בראשות נתניהו מתנהג כארגון פשע. ואת זה אי אפשר לקחת מאבא של יאיר - רק הליכוד של אבא של יאיר יכול.

ואני מתגעגעת לימי מדינת ישראל שהיו הימים שלפני שאבא של יאיר הגיע והחרב אותה, השחית כל חלקה טובה, שיבר, ניתץ, והרס - זו עם ריח התפוזים ולא עם צחנת השחיתות.

המאשימה: מדינת ישראל

- נגד -

הנאשמים: 1. בנימין בן בנימין נתניהו

הבתים של הנבחרים

הבתים של הבוחרים

מדובר במענה לעתירה שהגישו כ־60 אנשי רוח ועסקים. החלטת בג"ץ מעוררת ביקורת בימין, בטענה על התערבותו במצב הפוליטי, שכן היא עשויה להיות משמעותית מאוד ולהשפיע על הצבעת הבוחר. על רקע ההתפתחויות האחרונות, דנו היום (שני) בתוכניתם של אראל סג"ל ודוד ורטהיים ב-FM 103 איש התקשורת שמעון ריקלין (ערוץ 20) והפעיל אלדד יניב, האם נתניהו יכול לקבל את המנדט להרכבת הממשלה למרות כתב האישום החמור שהוגש נגדו. תארו לכם את התרחיש הבא: בג"ץ ביום שלישי הקרוב יקבל את עמדתו של מנדלבליט שראש הממשלה אינו יכול לקבל את המנדט. מה יקרה אז?

ריקלין: "אני חושב שאנחנו מתקרבים לרגע בו ממשלת ישראל צריכה להגיד לבג"ץ 'קפצו לנו' ולא לקיים את מה שהוא אומר". יניב: "אני לא סבור שיקבעו דבר כזה. אני חושב שההתנהלות האיטית שלהם בנושא מגבשת אצלי את הדעה שהם לא מתכוונים להתערב בזה. העתירה הוגשה עוד לפני פיזור הכנסת, לו הם היו רוצים להתערב בזה, היה עליהם לעשות זאת אז. ברגע שהפריימריז בליכוד עומדים להסתיים והבחירות הכלליות יצאו לדרך - זה ייקח הרבה זמן ואסור לבית משפט ברגע הזה לשנות את החוקים". סג"ל: ובמידה ויקבעו אחרת, מה תהיה עמדתך? יניב: "אני חושב שהחלטה שכזו לא

תתקבל. החלטה שכזו צריכה להתקבל בצורה דמוקרטית ולא יכולה להתקבל בבית המשפט עמוק בתוך הבחירות." ריקלין: "אלדד קצת אופטימי מדי לטעמי בדיון הזה. אנחנו רואים כיצד בשנים האחרונות בג"ץ מצפצף פעם אחר פעם על החוק. רק עכשיו ראינו איך היועמ"ש התנהל עם שר המשפטים.

את הכל אפשר לסבך. יש מילים כמו: מהותי, סביר ומידתי שבהם בית המשפט העליון עושה מה שהוא רוצה. אני מאוד פסימי וחושב שבית המשפט העליון השתגע לגמרי. הם ירדו מהפסים. בראש האשמים בנושא הוא בנימין נתניהו שממשיך לחשוב שהוא מתנהל מול כבשים שלא מנסות לטרוף אותו."

ורטהיים: אלדד, אמרת שיש חוק שלא מתערבים בבחירות. מה ההבדל בין זה לבין מפלגות שסוגרות את הרשימות שלהם ולאחר מכן וועדת הבחירות מחליטה אם לאפשר לאזרח מסוים להתמודד או לא?

יניב: "אזרחי ישראל הולכים עכשיו לבחירות. הזכות לבחור ולהיבחר היא זכות ידועה שכתובה בחוק. בג"ץ יכול לפסול אותך כי אתה גזען, הומופוב או אנטישמי."

ורטהיים: אם נתניהו לא היה המועמד של הימין להקים ממשלה, אלא חבר כנסת מהמושבים האחוריים והיה רוצה לרוץ לכנסת עם שלושה כתבי אישום? יניב: "זו לא הטענה. הירשזון היה עם כתבי אישום בתוך הכנסת. חבר כנסת לא צריך להתפטר כשמוגש נגדו כתב אישום. השאלה היא אם הוא יכול לקבל את המנדט מהנשיא. העותרים טוענים שזו לקונה שהעליון צריך למלא אותה. למלא אותה אחרי שהבחירות יצאו לדרך ולשנות את המשחק לתוך הבחירות הוא דבר שבעיני הוא הפרה אנושה באמון במערכת המשפט. כשתתעורר שאלת החסינות צריך לשמור מכל משמר על אמון הציבורי שנותר."

סג"ל: העמדה שלי היא שאם יפסלו את נתניהו והוא יחליט לא לרוץ, אני לא אלך יותר להצביע במדינת ישראל. ריקלין: "אתה עושה טעות. תפסיק עם השטויות. גם אם יפסלו אותו, יצטרכו מה שצריך לעשות כדי להחזיר אותו חזרה, אנחנו נרוץ לבחירות ויש סיכוי שנביא 61 מנדטים. נשנה את החוקים ונשנה את בג"ץ. לא צריך להיבהל. צריך להילחם בהם."

יוסי עמיר אלו רק 7 מתוך 11 המזוודות שטסו עם הזוג נתניהו לליסבון לביקור 31 שעות. בעבר ישבו באגף זה עיתונאים. הפעם האגף נשאר ריק ועיתונאים נדחו לירכתי המטוס. למה?

האמת שהייתי מת להיות זבוב על הקיר כשארזו במבצר בלפור את 11 המזוודות האלו. מה יש בהן? באמת זו "כביסת ליסבון" או "כביסה מלוכלכת"?
 • האם אלו "מתנות" מסדרה שעדיין לא היכרנו?
 • האם אלו מסמכים שאסור שיפלו בידי ה"אויב" אם חלילה יאלץ הזוג לסגת ממבצר בלפור בטרם שיספיקו להצית אותו?
 • האם יש שם גם קצת זוזים או רק סיגרים (הרי ברור שאם היו מלאים בבקבוקי שמפניה המטוס לא היה מצליח להמריא)?
 • האם זה גם וגם וגם וגם? או רק גם וגם?
 האמת שהייתי גם מת להיות נמלה שנארזה שם בטעות - לדעת לאן יגיעו?
 • האם לכספות ב"בנק אוף פנמה"?
 • האם למרתף המיליארדר או ל"סליק" של סנדק?
 אבל אי אפשר למות פעמיים: פעם להיות זבוב על הקיר ופעם להיות נמלה, אז שאר בסקרנות...

יוסי עמיר אדריכל - 24/12/2019

אלו רק 7 מתוך 11 המזוודות שטסו עם הזוג נתניהו לליסבון לביקור 31 שעות. בעבר ישבו באגף זה עיתונאים. הפעם האגף נשאר ריק ועיתונאים נדחו לירכתי המטוס. למה?

האמת שהייתי מת להיות זבוב על הקיר כשארזו במבצר בלפור את 11 המזוודות האלו. מה יש בהן? באמת זו "כביסת ליסבון" או "כביסה מלוכלכת"?

מוצדק ומסוכן - אם העתירה תידחה השרץ יוכשר, מה עושים עם בגץ נתניהו?

24/12/2019 – Dror Halevi

1. הגענו לכאן בגלל כישלונות היועמש והבגץ

היועמש חייב היה לאסור על נתניהו כל פעולה שיש לה השפעה ישירה או עקיפה על כל נושא הקשור בחקירות ובכתבי האישום לרבות מינוי שר משפטים

הבגץ חייב היה לפקח על פעילות היועמש בניגוד ענינים קשה, נקודת השבר היתה דחית העתירות נגד הפגישות בארבע עיניים של תובע ונאשם, מרגע זה הובן שהיועמש יכול לירות על אדם ברחוב והבגץ יאמר "חזקה עליו"..

ידי עותרים נוספים נכבלו בשלשלאות כבדות והיועמש הפך לכל יכול בנהול תיקי נתניהו ומשפחתו

2. הדרישה הדיכוטומית מהיועמ"ש לומר רק כן או לא יכול לכהן מוטעית,

יש לדרוש ממנו במקביל הבהרה אילו מיגבלות ומניעות יקבע ככל שיאפשר לנתניהו להרכיב ממשלה הגבלות על יציאה לחול אם יש פגיעה בהליך, איסור השפעה על הועדה לבחירת שופטים, מניעה במינוי שרי תקשורת ביטחון פנים או משפטים, איסור מעורבות במינוי קציני משטרה ופרקליטים, איסור כהונה כשר וכיוב

דרישה כזו גם תבהיר את אי הסבירות בכהונת הנאשם, היא גם עוקפת את הטענה שעפ חוק אין מניעה לכהונה והיא גם תכין את הקרקע לאפשרות הרעה שכך יקרה

3. אסור להתמקד רק בטענה הכללית שנאשם לא יכול לכהן (שהרי על כך בדיוק עונים תומכי נתניהו שהחוק היבש מאפשר זאת) חובה להדגיש דווקא את המקרה הפרטי

*האם העבירה קשורה לתפקידו כשר וראש ממשלה

*האם העבירה נעשתה בהיותו איש ציבור ובזמן הכהונה (בשונה מעבירה של איש ציבור לפני שניבחר)

*מה סוג העבירה

*התנהלות הנאשם עד כה, האם הוכיח שהוא מפריד בין תפקידו הציבורי לעניניו האישיים, האם פעל למנוע השפעה אסורה וניגוד ענינים

*האם מדובר במעידה חד פעמית או בעברין סידרתי

*האם שיתף פעולה עם ראשויות החוק, האם צפוי שבכהונה נוספת יטיב דרכיו או שינצל אותה לחמוק מהדין

בוודאי ניתן לתאר מצב או עבירה אפילו חמורה שפחות סביר שתגרוור שפסילה

4. המקרה הנדון יוצא דופן בחומרתו לכן חובה לדון בו שהרי גם אם נצא מנקודת הנחה שהחוק מאפשר כהונה עם כתב אישום המיקרה הספציפי לא מאפשר זאת

התפקיד שימש את נתניהו לביצוע העבירות, מדובר בעברין סידרתי, התפקיד משמש מנוצל כדי לפגוע בפעולת ראשויות אכיפת החוק, העבירות חמורות

נסכם כך: הבגץ מוצדק אבל הוא גם מסוכן, כדי להקטין סיכון וכדי לאפשר פסק דין שאינו הכל או כלום יש להדגיש דווקא את המקרה הפרטי ולא להתמקד רק בדיון העקרוני, כן יש להבהיר שכהונה כזו אם חלילה תוכשר תהיה בכפוף למיגבלות משמעותיות מהן היועמש התחמק עד כה.

"השחקן רמי ורד העלה השבוע לטוויטר סרטון אילם של רה"מ נתניהו, תחת הכותרת "חסר רק השפם". ההשוואה למשופם הנאצי מהרייך השלישי כמעט מתבקשת: נתניהו נראה נואם מאחורי פודיום, ולמרות שאי אפשר לשמוע את דבריו - קל לזהות את הדמיון המצמרר בין שפת הגוף שלו לתנועות הגוף המופרעות של היטלר, כשהטיף על עליונות הגזע הארי.

ורד אמנם הספיק להסתבך בקטטה ש"נכפתה" עליו בהפגנות הימין (הוא הרי רק הגיע לשם כדי לצלם קטע לתוכנית בידור, והיד שלו הורמה לגמרי בטעות כשחבט באדם מבוגר), והוא ידוע באובססיה העקבית והחולנית שלו כלפי ראש הממשלה.

אבל הפעם הוא צדק - באמת חסר רק שפם ואיזה צלב קרס על הזרוע, והדמיון בין הצורר לראש ממשלת ישראל היה יכול להיות מושלם.

אלמלא פרט אחד קטן ושולי: הסרטון המדובר ערוך בהילוך מהיר ואינו משקף דבר משפת הגוף האמיתית של נתניהו. במניפולציית העריכה הזאת, אפילו מהאטמה גנדי או שירלי טמפל היו דומים כמו שתי טיפות מים לאיש שרצח שישה מיליון יהודים.

עבור נתניהו עצמו, זה היה עוד יום במשרד, או עוד ערב שגרתי ברשתות החברתיות. דומה שלא חולפת יממה בלי שראש הממשלה ישווה במרומז או במפורש לאדם שטבח ביעילות אכזרית בעם היהודי.

מעולם לא היה מנהיג ישראלי שזכה לכל כך הרבה תמונות במדי נאצי כמו נתניהו. הרשת זוכרת הכל, כולל את הפעם שבה הושווה להיטלר כיוון שהצטלם עם כלבתו קאיה, וכידוע לכל, גם להיטלר היתה כלבה. הרף המוסרי והמניפולציה הדמגוגית נשחקו עד כדי כך, שלא רחוק היום שבו יושוו נתניהו והיטלר על בסיס תכונה משותפת נוספת - דופק.

מהבחינה הזאת, רמי ורד הוא לא יותר מאילוסטרציה לתופעה גורפת, שניתן לקטלג תחת הכותרת: "ישראלים שונאים את נתניהו ומכחישים את השואה על הדרך". ומדוע הכחשת שואה?

כיוון שההשוואה היא סימטרית - בכל פעם שתמונה של נתניהו במדי אס.אס עולה לרשת, קורים שני דברים: נתניהו אמנם הופך להיטלר, אבל היטלר גם הופך לנתניהו. חטאו הגדול הוא לא השמדת יהודי אירופה, אלא שהוא ברהשוואה לנתניהו.

כי השנאה של בוהמת השמאל לנתניהו כל כך מופרעת, משולחת רסן, ילדותית ומפונקת, עד שלא אכפת לאנשים האלה (חלקם מובילי דעת קהל ולא סתם טוקבקיסטים) להשליך את זכרם של שישה מיליון יהודים לעזאזל, ובלבד שיזכו בעוד קתריזיס מקומי לאגרסיה המבעבעת והאובססיבית שלהם.

האפקט כאן הוא מעגלי - כיוון שאף אחד לא משלם מחיר ציבורי אמיתי על ההסתה נגד נתניהו - היא גוברת ומייצרת עוד ועוד גרורות של שנאה, המייצרות בתורן עוד גלים של הסתה.

העובדה שדווקא נתניהו או מצביעיו זוכים לתיוג האוטומטי "אלימים או מסיתים", היא כבר עניין למחקר אנתרופולוגי מקיף בפני עצמו.

"נתניהו זה היטלר" ו"תומכי נתניהו מסיתים": הנה שני שקרים שהשמאל הישראלי חוזר עליהם כל כך הרבה פעמים, עד שהוא בעצמו כבר מאמין להם".

עודד גבישי - הכי אירוני שהגברת מדברת על בזבוז כספי מדינה בכך שעורכים לה משפטים. אז קודם כל הביזבוז היה נמנע אם לא היית מושחתת ומופרעת ואז לא היה צריך לתבוע אותך. והדבר השני זה ההוצאות האינסופיות שהמדינה מוציאה על שלושת בני משפחתך הנהנתניים שהכיף והמטרה שלהם בחייהם זה לשרוף כמה שיותר כסף על חשבון הציבור. עופו לנו מהעיניים ועשו לביתכם כפי שאתם טוענים שאתם מסוגלים, אלא אם כן גם זה עוד אחד מהשקרים והספינים בהם בעליך התמחה בכל שנות שלטונו. זה וקידום חבורות אפסים שרק מהדהדים את השקרים ומהווים שופרות לעיוות הנורא של הערכים והאמת והמוסר וההסתה הנוראית נגד כל מי שמעז לבקר אותו...

אירוניה זה לשמוע את הגברת נתניהו מתלוננת על בזבוז כספי מדינה, ביום שבו משרד ראש הממשלה ביקש עוד תקציב למטוס ולנסיעות של ביבי ופמלייתו.

גדי מאירי - 24/12/2019

אתם יודעים מה?

זה בכלל לא משנה מי ייבחר בליכוד, אם זו דעתו של סער שלרגע חשבנו שכדאי שיחליף את הנאשם בפלילים ולו רק בגלל היותו נקי כפיים, בא גם זה והוכיח שהוא פרי רקוב כמו רובם שם בליכוד, ולכן זה בכלל לא רלוונטי ומשנה מי ייבחר שם.

מי שרואה את עצמו בעתיד כראש ממשלת ישראל וחושב שראוי למנות לנשיאות המדינה, נאשם בפלילים בשורת פרשיות חמורות, להציב אותו כסמלה של מדינת ישראל, מצהיר חגיגית שחזונו הערכי לגבי דמותה של המדינה מזוהם ובזוי ושלדעתו מדינת ישראל מסמלת בדרכה סיאוב, שחיתות, נהנתנות וחזירות - ממש "אור לגויים".

איש כזה אינו ראוי ומפלגתו אינה ראויה.

אין לי מושג מה יקרה בבחירות, אני יודע רק מה שחשוב שיקרה ובלי קשר לימין ושמאל. מפלגת הליכוד חייבת להיענש - רק הורדתה כמו פעם ל-12 מנדטים, יגרום לה כנראה להתחיל תהליך של חשבון נפש עמוק, וניקוי אורוות כללי. רק תהליך בו מרבית הדור הקיים והמזוהם (ההולך כמו עדר אחר

עברייך סדרתי לכאורה), יוחלף במנהיגים אמיצים וערכיים, המבינים את משמעות המושג "משרתי ציבור", ישקם מפלגה זו.

אם זה לא יקרה ולצערי מסתמן שלא, אזי הולכת מדינת ישראל בדרכן של מדינות מסואבות בעבר. היא תתפרק מהנכסים הערכיים והתרבותיים שלה, תיפרד מסל הערכים שבשמו היא קמה ותצעד בבטחה לעבר היותה מדינת עולם שלישי.

היא תהיה מדינה בה החזק והמושחת הוא השולט והיתר הופכים להיות או נתינים סוגדים ועלובי נפש, שבקושי סוגרים את יומם, או אזרחים מפוחדים, המתכנסים בדלת אמתם, ושומרים מכל משמר על ביתם ומשפחתם מהג'ונגל שישרור סביבם.

התהליך לא יהיה ממושך. לבנות לוקח המון זמן לפרק בקלי קלות.

אני שומר את הפוסט הזה משתי סיבות, או מתוך תקווה, לשלוף אותו יום אחד בשמחה ולומר איזה כף שטעיתי, או לנופף אותו בכאב ובצער, מול כל אלו שלא מבחינים היום בסכנה ולומר להם, הוזהרתם ולא עשיתם דבר, בואו עכשיו ונחזיר בכל הכול את המצב לקדמותו....

Malka Koren אדם שמאשר חנינה יכול להיות נשיא כשהוא עצמו עשוי להיות בכלא ולבקש חנינה נראה הגיוני בעינייך. איפה כרכים ומוסר. הכל הלך בשביל הכיסא והפוליטיקה לא מתבייש. מאיפה הבאת את ההצעה המטופשת הזאת. חשבת שיש לי מוח על כתפיים. מסתבר שגם אתה נגוע. כנראה שאלה בם אנשי הליכוד. לא פוסח על איש

אברהם רסוני

אברהם רסוני הליכוד חושב שהמדינה רכושם הפרטי זה יהיה ראש ממשלה והמושחת יהיה נשיא שיחון את עצמו. חורבן בית שלישי בושא שיש לנו אנשים כאלה בכנסת שרוצים לשלוט על המדינה.

"המאפיה הסיציליאנית קטנה עלינו": כשהעובדות של שרה נתניהו פתחו את

הפה

התמונה המפלצתית של הבלפור הורור שואו אינה חדשה, אבל ניסיון ההסתרה של עדויות השורדות צריך להדאיג כל מי שחרד לשלטון החוק במדינת ישראל

אמיר אורן - יום חמישי, 11 ביולי 2019, 12:00

"המאפיה הסיציליאנית קטנה עלינו": כשהעובדות של שרה נתניהו פתחו את הפה

"כשבישלתי, יאיר היה ילד מפונק והיה בודק מה יש בסירים. 99 אחוז מהזמן האוכל לא היה מוצא חן בעיניו. הוא היה מבטל בתנועת ידיים את האוכל ומבקש שיזמינו לו סושי. אוי ואבוי אם נגיד לילד שאי אפשר להזמין. כל הזמנה שלו היתה 400 שקל"

בבית משפט השלום בירושלים המשיכו היום שלושה שופטים ובראשם הנשיא אביטל חן לשמוע את מסכת העדויות בתיק "מדינת ישראל נגד שרה נתניהו". מדברי העדים, ובעיקר העדות, הצטיירה תמונה קשה ומביכה של התנהגות בעייתית ולכאורה פלילית במעון ראש הממשלה.

"אתם צריכים להבין, זה כאילו יש מין פחד, מה אני אעשה, הם נמצאים בעמדות מפתח. אנשים צריכים להתפרנס", העידה אחת ממזכירותיה של נתניהו, מלי אבן חן. "זו היתה תקופה ארוכה ששילמתי מחיר

מאד כבד, אבל הצלחתי לשמור על משפחה חזוגיות. כשאני מסתכלת על התקופה הזו בעבודה שם ועל כך שיצאתי משם בריאה בגופי ובנפשי, אני מודה לאל."

מזכירה אחרת, אתי הילה גור, שסיפרה כמו עדים נוספים על הזמנות תכופות של סושי ממסעדה ברחביה, לפי דרישת בנם הבכור של שרה ובנימין נתניהו, אמרה בעדותה, "יאיר באופי כמו הגברת ואבנר באופי כמו ראש הממשלה, שלא מבקש דבר."

צחוק ודמע ליוו את העדויות. היו עדות שגיחכו לשמע גירסה שהוצעה להן, כאילו פעולות שנועדו להערים על הדרישות החוקיות בוצעו ללא ידיעת שרה ("אין חיה כזאת. חלילה וחס. מדע בדיוני. היא ראש הפירמידה. שום דבר לא יכולנו לקנות לבית בלי אישור שלה, ידיעתה והסכמתה. היא התערבה אם לקנות בקבוק שתייה מפלסטיק או מזכוכית") והיו - לעתים אותן עדות עצמן - שפרצו בבכי ("זה מחזיר אותי אחורה. את לא מבינה כמה הייתי מושפלת.")

העדה אתי חיים, מבשלת שהסתערבה כמנקה כדי להכשיר הזמנות ממסעדות יקרות, אמרה על נתניהו, "מה היא עושה כל היום? אוכלת, שותה ונותנת הוראות. האם היא מסתפקת בחביתות ושניצלם ואוכל פשוט? לפעמים כן. לפי השיגעון שלה. מי שאוכלת חמש פעמים ביום, אז לפחות פעם או פעמיים ביום היא אכלה אוכל פשוט."

לפי קורות חייה, שרה בן ארצי, לימים נתניהו, גדלה בטבעון והתגוררה כל שנותיה בישראל, אך אתי חיים שמעה מפיה ש"בעלי ואני אמריקאים. אנחנו לא אוהבים אוכל שמן, לא אוכל מתובל ולא אוכל מזרחי". מיטיביהם, שלדון אדלסון וספנסר פרטרידג' ודן מיליקובסקי וארנון מילצ'ן - כאשר לא תרם את השף שלו, עידן צנציפר - ושאל אלוביץ' ועוד ועוד התכבדו בהכנסת אורחים ללא הוצאת מארחים. כשלא היו אורחים, האכיל בית הכזבים את עצמו.

בסושי רחביה, חיזקה חיים עדויות קודמות, "היינו מוגדרים 'סטימצקי' משיקולי ביטחון. כשבישלתי, יאיר היה ילד מפונק והיה בודק מה יש בסירים. 99 אחוז מהזמן האוכל לא היה מוצא חן בעיניו. הוא היה מבטל בתנועת ידיים את האוכל ומבקש שיזמינו לו סושי. אוי ואבוי אם נגיד לילד שאי אפשר להזמין. כל הזמנה שלו היתה 400 שקל. הסתכלנו על הקבלות ואמרנו שזה יום עבודה שלנו. לא פעם ולא פעמיים שרה התפרצה עלינו ואמרה שאולי האוכל שלי מגעיל ולכן הילד רוצה סושי. מדוע שיזמינו מבחוץ אוכל נוסף אם אנחנו מבשלות? אם זה בחינם, אז למה לא. כי היא אוהבת - הם אוהבים - את החיים הטובים. צריך לחיות בבית הזה כדי להבין. היה שבוע שריתקו את יאיר בצבא ובמשך שבוע היו שולחים פעמיים ביום נהגים עם אוכל ממסעדות יוקרה לבסיס, לתת אוכל ליאיר, לפעמים היו קבלות של אלף שקל ליום אחד לאוכל. היו לי אז שני ילדים בצבא זה כאב לי נורא, כי חיילים חיים על 300 שקל בחודש."

אתי חיים המשיכה להעיד ודיווחי הכתבים מתוך בית המשפט הדהדו מאתרי החדשות אל הרשתות החברתיות. "שרה הרביצה לי על היד כשרציתי לפתוח ארון של יין ואלכוהול בלי לרחוץ ידיים קודם. היא היתה שתויה באותו זמן. רציתי לעזוב וקראתי לעזרא סיידוף והוא שיכנע אותי להישאר ובסוף אני הייתי צריכה להתנצל בפניה על זה שקיבלתי ממנה מכה. לא היתה ברירה. היתה מלחמת הישרדות. כל מה שאמרתי למני נפתלי על התנהגותה של שרה כלפי, אבל לא רציתי לקחת חלק בתביעה שלו. אני עדיין עובדת באותה חברה, 'מיקוד', ולא רוצה להיפגע. שרה מתנהגת כאחרון העבריינים. צרחות, השתכרויות, זריקת כלים על הרצפה, השפלת אנשים. לאשה הזו אין ארנק. היא משתמשת בכספים שלנו לצרכים הפרטיים שלה."

Crime Minister 24/12/2019

אישה מתחמקת מאשפוז:

טניה שאו: "שרה השליכה את כל חפציי לרחוב"
רחל יעקב: "שרה זרקה עליי נעליים"
הידי בן יאיר: "עזבתי, זה היה סיוט"
ליליאן פרץ: "שרה התעללה בי"
אתי חיים: "שרה נתנה לי בומבה ביד"
אלי גרונר: "שרה הרימה עט לעברי"
שירה רבן: "שרה הרימה יד בכדי להכות אותי"
סילבי: "שרה איימה עליי במגהץ"

מעצב השיער דוד אפוטה: "מתייחסים אליי שם בבית כמו אל כלב".

מעצב השיער ז'אן כהן: "אי אפשר להתפרנס מ-75 שקל לפגישה כולל מע"מ. אני לא יכול להרשות לעצמי לעבוד בסכומים כאלה יותר. לפעמים הפגישות האלה התארכו ליום שלם".

עדי אטון: "כשהודעתי שאני עוזבת, שרה יצאה עלי בהתקף כזה שבחיים אני לא אהיה שחקנית ושלא יילך לי. יצאתי משם בוכה ושלחתי לגיל שפר הודעה בסגנון שאני לא יכולה יותר".

טרה קומרי, המטפלת הזרה מנפאל שסעדה את אביה של שרה נתניהו, שמואל בן ארצי, עד 2011: "אף פעם לא קיבלתי אוכל... שרה נתניהו היתה מכנה אותי 'זבל'. החיים במעון ראש הממשלה הם כמו בבית כלא. מאוד קשה לי שם. אני לא חופשייה ואני לעולם לא יוצאת החוצה".

מני נפתלי: "שרה נתניהו העירה אותי משנתי בשעה 3 לפנות בוקר בצעקות רמות, ונופה בי על כך שרכשתי חלב בשקית ולא בקרטון".

גיא אליהו: "שרה נתניהו הזעיקה אותי באישון לילה כדי לחמם מרק, ערכה מסדרי ניקיון, השפילה והשליכה כלים על הרצפה".

עמנואל סלע: "הגברת שרה נתניהו, לצערי, מתנהגת אלינו לא באנושיות, מתפרצת בדרך-כלל לדלת פתוחה, יושבת על הצוואר של העובדים, לוחצת על דברים שאינם חשובים ומרוקנת אותנו מאנרגיות".

אתי הילה גור: "הגברת שרה נתניהו הייתה מלחיצה. לחץ ועצבים. בכלל, היא אדם קשה. מתישה. קשה לרצות אותה. צריך להיות פרפקט. עושים מה שהיא מבקשת. היא בוס. צועקת תמיד. פוגעת ומעליבה. לי היא היתה אומרת שאני לא מספיק טובה".

מורן סיוון: "כשיש לשרה נתניהו התקפי זעם, זה לא משהו חריג, היא צועקת ויורדת על העובדים...לא היה שבוע בלי שמישהי הייתה בוכה, דקלה אמרה כל הזמן שזה עולה לה בבריאות הנפשית והלכה לרופאים כל הזמן".

מלי אבן חן: "מישהו הינחה אותי לכתוב את המלל, שכביכול אין מבשלת במעון ראש הממשלה. רק עכשיו אני מבינה מה בעצם כתבתי. מי שאמר לי מה לכתוב ידע בדיוק למה. יש לי ממש כאב בטן. מה, אני עובדת עם נחשים. זו בגידה באמון. אני המומה".

בית הדין לעבודה - פסק דין: "יש להצטער על כך שגברת נתניהו בחרה להכפיש באופן חמור כל כך עובדים לשעבר במעון ראש הממשלה מבלי שנמצא לטענות אלה בסיס ראיתי מינימלי בחומר הראיות שהוצג בפנינו".
מה, כולם שקרנים???

המשך יבוא!!!